

PAPJAIMNAK

A spanyol eredeti címe: A MIS SACERDOTES (4. kiadás, 1979)

Kiadója: Editorial "La Cruz", Apartado 1580, México 1, D.F. México

A spanyol eredeti egyházi jóváhagyása: IMPRIMATUR + Leopoldo Ruiz Arzobispo de Morelia y Delegado Apostolico México, 21 de noviembre de 1929

A magyar fordítás eredeti címe: PAPJAIMNAK magánkiadás szigorúan csak papok számára (1981)

A magyar fordítást készítette: Kővári Károly, S. J.

A magyar fordítás eredeti kiadója: VALLÁS ÉS ÉLET, 307 John Street South, Hamilton (Ontario), Canada L8N 2E1

Rendi jóváhagyással.

Tartalom

Tartalom	1
Előszó	7
A kinyilatkoztatások feljegyzője	8
Megjegyzések a fordításhoz	10
1 Papi szeretetet!	11
2 Felemelik szemüket	11
3 Jézus fájdalmi mise közben	12
4 Átalakulás	13
5 A papok és a tisztítótűz	14
6 A papok és a hívek	14
7 A papok és az áldozás	15
8 A papok és Mária	15
9 Új kálvária a misékben	15
10 A papok működjenek közre a Szentlélekkel	16
11 Szemináriumok és noviciátusok	17
12 Botrányok és titkos bűnök	18
13 A gyóntatással kapcsolatos visszaélések	18
14 Az Oltáriszentség szeretetének hiánya	19
15 Hogyan kell kiszolgáltatni a szentségeket?	20
16 Szükséges, hogy a papok érényesek legyenek!	21
17 Tanulmányok	21
18 A világiakkal való viszony	21
19 A papok viszonya a szerzetesnőkkel	22

20 A lelkiezetés veszélyei	22
21 Fösvénység	24
22 Részegesség	24
23 Szentbeszédék	25
24 Lanyhaság	26
25 Külső tisztaság	28
26 Figyelmeztetések	30
27 A szegények	31
28 Hivatások	32
29 Feltékenység	33
30 Szándékok	34
31 Emberi tekintet	36
32 Uralkodni akarok!	37
33 Hogyan tekintek a papra?	37
34 A pap eredete	38
35 Egyesülés a Szentháromságban	40
36 Az Egyház	42
37 Egység – szüzesség – termékenység	43
38 A három Egyház	44
39 Tisztaságot kívánok! Tisztaságot kívánok!	45
40 Termékenység és szüzesség	45
41 Az Atya árnyéka (erejének kisugárzása)	47
42 Szétszóródás	48
43 Irigység	49
44 Isteni erények	50
45 Lelki tisztaság	51
46 Hiúság	52
47 Ez az én testem... Ez az én vérem...	53
48 Önmegtagadás	54
49 Mária	55
50 Lustaság	56
51 Átalakulás	57
52 Titok	57
53 Lelkek	58
54 Az átalakulás nagy eszköze	59

55 Egyesülés	61
56 A Szentlélek	62
57 A papok iránti tisztelet	63
58 Titokzatos megtestesülés	64
59 Kérem a mai papok közreműködését	65
60 Az Örök Szó	66
61 Szégyenkezés	67
62 Titokzatos fájdalmak	68
63 Az akaratok egysége	69
64 Átváltoztatás	70
65 Kegyelmeim papjaim számára	71
66 Bizalmatlanság	72
67 Kettős szerepem	73
68 Kívánságaim és panaszaim	75
69 Sürgető felszólításom az átalakulásra	75
70 Emberségemtől el kell jutni istenségemig	76
71 A papok kötelesek átváltozni belém	77
72 Az átalakulás célja	79
73 Az átalakulás gyümölcsei és gyakorlata	80
74 Szeretet és tisztaság	81
75 Papi szenvedések	82
76 A világ üdvözítése és a papok átalakulása	83
77 Egységem a papokkal	85
78 A lelkekre gyakorolt vonzóerő titka	86
79 Vágyaim	87
80 A szeretet és a Szentlélek	88
81 Szeretet és áldozat	90
82 Sürgető felhívásom	91
83 Megegyezés Isten akaratával	93
84 A pap és az Egyház	94
85 A világ felajánlása a Szentléleknek	95
86 Az Atya szeretete és az átalakulás	96
87 Az Egyház: Jézus és a papok jegyese	97
88 Lélekben és igazságban kell szeretni!	99
89 Az átalakult pap visszatükrözi az Atyát	100

90 Hit, bizalom és hála	102
91 Az Atya kérése	104
92 A kereszten	105
93 Intelmek	106
94 Ne féljenek!	108
95 Áldozatok a papokért	109
96 Mária és a pap átalakulása	110
97 Mária és a Szentháromság	111
98 Anya	113
99 Győztem	114
100 „Példát adtam nektek...”	115
101 „Hogy teljesen egyek legyenek!”	117
102 Hogyan szüntethető meg az egység hiánya?	118
103 Mélységek	119
104 Egység, termékenység, szeretet	121
105 Mily szeretettel kell bánni a lelkekkel	122
106 Részvétel szenvedésében	123
107 Jó papok nem elegendők!	125
108 Előre elrendelés	126
109 A szentek egyessége	127
110 Isten igazságosan ítéli el a lelkeket	129
111 A test föltámadása	130
112 A közvetítő vagyok	132
113 Bensőséges isteni közlések	133
114 A Szentlélek és én	135
115 A Szentlélek és a papok	136
116 Bukott papok	138
117 Megelőző segítőeszközök	140
118 Tétlen papok	141
119 A papok kötelesek szeretni bukott testvéreiket	142
120 Mit ér egy papi lélek?	143
121 A rendkívüli kegyelmekben való részesülés akadályai	145
122 A túlságosan tevékeny papok	146
123 Hittagadó papok	148
124 Tisztaság	150

125 A kegyelem elől elzárkózó papi lelkek	150
126 Elhunyt papok	151
127 Ígéret	152
128 A papok és az utolsó ítélet	152
129 Az Atya termékenysége	153
130 A termékegység és a papok	156
131 A termékenység és a belőle származó kötelességek	157
132 A termékenység és a szüzesség	159
133 A termékenység és a szenvedés	160
134 A termékenység és a Szentlélek	162
135 A termékenység és a test	163
136 A termékenység és a tisztaság	165
137 A termékenység és belső fájdalmaim	167
138 A termékenység és a lelki fájdalmak	168
139 Az átalakító szenvedés	169
140 A termékenység és az Oltáriszentség	172
141 A pap méltósága	174
142 Intelmek	175
143 Gyávaság és érdek	177
144 Miért testesült meg az Ige?	178
145 A termékenység és a kegyelem	180
146 A megtestesülés következményei	181
147 A termékenység és a papi szüzesség	183
148 A termékenységet közvetlenül támadó bűnök	184
149 Titkos bűnök	185
150 Mennyire kell tisztelni a termékenységet?	186
151 A mennyország	187
Tárgymutató	188
Megjegyzések a tárgymutatóhoz	188
Rövidítések	189
Jézus üzeneteinek célja	189
Az üzenetek isteni eredetét felismerhetik hatásaiból	189
Célja	189
Mexikó számára szóló üzenetek	189
A Szentháromság	189
Az Atya	189
A Fiú	190
A Szentlélek	190

Mária	190
Szentek	191
Angyalok	191
Ördögök	191
Pokol	192
Az Egyház	192
A Küzdő Egyház	192
A Szenvető Egyház	193
A Diadalmas Egyház	193
Pápa	193
Püspökök és szerzetesi előljárók	193
Szemináriumok és újoncházak	193
Püspökök feladata önmagukat és papjaikat illetően	193
Papok	194
Szentségek és szentélmények	194
Kereszttség	194
Bérmálás	194
Bűnbánat szentsége	194
Oltáriszentség	194
Szentkenet	194
Papi rend	195
Házasság	195
Búcsúk	195
Ereklyék	195
Szenteltvíz	195
Áldás	195
A PAP MÉLTÓSÁGA	195
A PAPI ESZMÉNY	196
A PAP ÁTALAKULÁSA JÉZUSBA	197
Célja, mibenléte	197
Fokai	197
Eszközei, feltételei	197
Gyakorlata	198
Gyümölcsei	198
Kegyelmek, erények	198
Munkájuk hatásossága	198
Világviszonylatban	199
Mária és a pap	199
A pap Mária fia	199
Mária segítsége az átalakulásban	199
Mária segítsége egyéb vonalon	200
Mária és a bűnös papok	200
Hogyan viszonyozzák a papok Mária szeretetét?	200
SZENVEDÉS	201
Teljes fejezetek	201
Jézus szenvedése	201
Mária szenvedése	202
A papok szenvedései	202
Az áldozati lelkek szenvedései	202
A szenvedés célja, gyümölcsei	202
Hogyan szenvedjünk?	203
Papi erények	203

A Szentháromsággal kapcsolatban	203
Az Atyával kapcsolatban	203
Jézussal kapcsolatban	203
A Szentlélekkel kapcsolatban	204
Máriával kapcsolatban	204
Lelkiélet, imaélet, szentmise	204
Imádkozzanak	204
Elmélkedjenek	204
A szentmisét	205
Papi munkákkal- kapcsolatban	205
Gyóntatásnál	205
Lelkivezetéshez	205
Hívekkel való munkáikban	206
Püspökükkel, paptestvéreikkel való viszonyukban	206
Isteni erények gyakorlása	206
Önmagukra vonatkozó erények	206
Tisztaság	206
Kísértés idején	207
Felebarátjaikra vonatkozó erények	207
Szentbeszédekkel kapcsolatos erények	207
Hősies fokban gyakorolt erények	208
Mit fejtsenek ki a szentbeszédekben?	208
Papi bűnök	208
Isten ellen	208
Szentségek kiszolgáltatásánál	208
Az Egyház ellen	209
Imaélet és lelkiélet ellen	209
Püspökük, paptestvéreik ellen	209
Papi hivatásuk, erények ellen	209
Hívek ellen	210
Bűneik következményei	210
Jézus szeretete a bűnös pap iránt	211
Mária közbenjár	211
A HÍVEKNEK IS SZÓLÓ ÜZENETEK	211
A VILÁG	212

Előszó

Az itt közölt kinyilatkoztatásokat először 1929-ben adták ki spanyolul Mexikóban. Negyedszer 1979-ben nyomták újra. Eddig még nem jelent meg más fordításban. A magyar fordítás a kiadó szíves engedélyével készült.

Mivel a legjobb fordítás sem képes sohasem pontosan visszaadni az eredeti szöveg tartalmát, nagyon ajánljuk azoknak, akik olvasnak spanyolul, szerezzék be az eredetit a fenti címen. Három kis kötetben adták ki, összesen 677 oldalon, zsebkönyv nagyságban. 1980-ban a három kötet ára postaköltséggel együtt 16 USD volt.

A spanyol kiadás címlapján jelzik, hogy ezek a kötetek kizárólag papok számára adott kinyilatkoztatásokat tartalmaznak. Ehhez további magyarázatot nem fűznek, de egyrészt a kinyilatkoztatások oly mély hitigazságokat tartalmaznak, amelyek túl magasak a hittudományos képzettséggel nem rendelkező hívek számára, másrészt pedig oly súlyos papi bűnöket írnak le, hogy azok olvasása káros hatással lehet olyan hívekre, akik ezeket nem tételeznék fel papokról. Nem egy ilyen fejezetet lefordítottak latinra, hogy megnehezítsék megértését a hívek számára, ha mégis kezükbe kerülne ez a könyv. Ma azonban, amikor a papi botrányokból világszenzációkat formál sajtó, aligha van olyan papi bűn, amiről szelvében-hosszában ne beszélnének.

Nagyon sok olyan igazságról van azonban szó ezekben a kötetekben, amelyekről a papok nagy haszonnal beszélhetnek a híveknek. Saját maguk számára pedig egy életre szóló anyagot találnak elmélkedéseikhez és lelkigyakorlataikhoz ezekben a fejezetekben. Méltán lehet ezt a kinyilatkoztatást papok számára adott „aszketikai és misztikai” kézikönyvnek nevezni, amelynek szerzője maga a Főpap, Jézus Krisztus, aki nagy szeretettel oktatja övéit, hogy azok minél hasonlóbbakká válhassanak Őhöz.

A kinyilatkoztatások feljegyzője

A spanyol eredeti nem jelzi, hogy az Úr Jézus kit használt fel ezeknek a kinyilatkoztatásoknak a továbbítására. De az erre kiválasztott egyén életrajzát szintén kiadták, sőt nemrég már boldoggá avatási szertartását is elkezdték Rómában, és 1974-ben hivatalosan is jóváhagyták iratait. Ez a jóváhagyás biztosít minket arról, hogy az eredetiben nincs semmi hit és erkölcsellenes tanítás. Természetfeletti eredetéről azonban még nem döntött az Egyház. A „Papjaimhoz” című kötetek tartalma oly fenséges és mély hittudományi igazságokat tár elénk, hogy még egy képzett hittudósnak is nehéz lett volna mindezt kigondolnia. Még kevésbé tételezhetjük fel ezt egy kilencgyermekes családayáról: Conception Cabrera de Armida-ról, akit az Úr Jézus felhasznált kinyilatkoztatásának feljegyzéséhez.

Életrajzának címe: Conception Cabrera de Armida, írója: J. G. Trevino. A negyedik bővített kiadás 1973-ban jelent meg zsebkönyv alakban 342 oldalon, az Editorial „La Cruz” kiadásában. Ez azonban inkább az általa alapított szerzetesrendek történetét részletezi, a papok számára kapott üzeneteket pedig csak burkoltan említi.

Többet tudhatunk meg erről egy spanyol jezsuita cikkéből: Conchita – Apostle to Priests, by Segundo Llorente, ami a Homiletic and Pastoral Review 1977. novemberi számában jelent meg. Azért itt röviden főleg ennek tartalmát foglaljuk össze.

Conception Cabrera Arias 1862. december 8-án, a Szeplőtelen Fogantatás ünnepén született. Innen keresztnéve: Conception, és beceneve: Conchita. (Ne tévesszük össze az egyik garabandali látnok leánnyal; akit szintén Conchita-nak hívnak. Szüleinek 21 gyermeke közül kilenc meghalt születéskor, vagy röviddel utána. A tizenkét életben maradt közül Conchita a hetedik volt.

A szentek életének olvasása közben nagyon megszerette a tisztaságot, imát és a vezeklést. Az akkori szokások szerint már hétéves korától gyónni járt, de első áldozására csak tízéves korában került sor. Tizenöt éves korában megengedték neki, hogy hetente kétszer-háromszor áldozzék, s nem sokkal utána napi áldozóvá vált, ami abban az időben még nem volt általános szokás. Annyira lelki igényévé vált a napi áldozás, hogy alig tudta volna elképzelni az életet nélküle.

Már gyermekkorában szeretett lovagolni. Tizenhárom éves korában oly magas és csinos volt, hogy 22 udvarlója is akadt. Szívesen foglalkozott a házasság gondolatával, mert szerinte három jó oka volt erre: 1) nem volt jó semmi másra; 2) segíteni szerette volna férjét abban, hogy szent legyen; 3) mivel ő oly kevésbé szerette Istent, sok gyermek után vágyakozott, hogy azokat megtanítsa Isten szeretetére, és így többen szeressék Istent.

Conchita csak 14 éves volt, amikor jövendő férje, Francisco (Pancho) Armida már megkérte kezét. Pancho el sem tudta képzelni életét Conchita nélkül. Vágyának teljesedésére azonban még kilenc évig kellett várnia. Jó esélyei voltak a házasságra, mert Conchita-nak voltak ugyan gazdagabb udvarlói, de Pancho látszott a legvallásosabbnak mindegyikük között. Gyakran beszélgetett Conchita-val lelki dolgokról, vallásos könyveket olvasott, együtt mentek templomba és szentáldozáshoz is. Mindketten nagyon tisztelték egymást, s Conchita úgy érezte, hogy Isten azért adta neki Pancho-t, hogy az segítse őt a szenttélevésben.

1884. december 8-át, Szeplőtelen Fogantatás ünnepét választották házasságkötésük napjaként. Az előtte levő napon este Conchita egy órát imában töltött. Másnap reggel együtt mentek misére és áldoztak. Conchita két dolgot kért Pancho-tól: 1) engedje meg neki, hogy naponta meghessen, misére és áldozhasson; 2) ne legyen rá féltékeny. Pancho mindkettőt megígérte; és hűségesen még is tartotta.

Tíz hónappal később megszületett első gyermekük. Összesen kilenc gyermekük volt. Kettő kiskorában meghalt. Egy jezsuita pap lett és Spanyolországban halt meg. Szintén Conchita nevű leányuk 15 éves korában szüzességi fogadalmat tett, 17 éves korában belépett egy zárdába. és nem sokra rá „mint egy angyal” ott meg is halt. A többi gyermek családot alapított.

Tizenhét éves boldog házaselet után Isten magához szólította Pancho-t, és Conchita-nak egyedül kellett felnevelnie gyermekeit. Amint férje meghalt, ott a halálos ágy mellett tisztaságot fogadott. Legidősebb fia ekkor 16 éves sem volt még.

Nehéz évek következtek a népes családra, de Conchita kemény munkával és egy testvére segítségével előteremtette a szükségeseket. Tíz évre rá kitört a mexikói forradalom, és család tönkrement. Gyermekei közül három még életben volt 1975-ben, noha akkor több mint nyolcvan évesek voltak.

Conchita-val nagy tervei voltak Istennek. Amikor 27 éves korában lelkigyakorlatot végzett, nagyon világosan hallotta Isten üzenetét: „A te küldetésed, hogy lelkeket ments.” Feltételezte, hogy csak saját családjára vonatkozik ez a küldetése, de fokozatosan kiderült, hogy sokkal nagyobb kiterjedésű.

Az Úr megparancsolta neki, hogy írjon. Amikor megkezdték boldoggá avatását több mint kétszáz kézzel írt jegyzetömböt nyújtottak át a Szentszéknek. Nincs még egy misztikus az Egyházban, akitől ennyi írás maradt volna fenn. Csak „Lelki napló”-ja 66 ömböt tesz ki. Ezekben lelkivezetőinek számolt be a mindennapos lelki élményeiről. Isten kiváló lelkivezetővel látta el: két érsek, két püspök (mindnyájan kiválóak életszentség és tudás dolgában egyaránt), egy marista és egy jezsuita pap.

Ötvenéves korában Rómába hívták, hogy számoljon be írásairól és lelki élményeiről. X. Szent Piusz pápa látni kívánta őt, és a kihallgatás végén kérte Conchita-t: „Imádkozz értem! Imádkozz értem!”

Ez 1913-ban történt. Ekkor már több társulatot indított el „A Kereszt Művei” összefoglaló név alatt, egy férfi kongregációt: „A Szentlélek Misszionáriusai” és egy klauzúrás női kongregációt.

Mit írt? Amit az Úr „diktált” neki. Ne gondoljunk azonban szó szerinti diktálásra. Ritkán hallotta hallható módon az Urat beszélni. Gyakrabban hallotta Őt bensőleg. Még inkább az fordult elő, hogy lelkében fogta fel az Úr üzenetét, amit azután neki kellett

saját szavaival kifejezni, bár feltehető, hogy néha segítette őt az Úr a kellő szavak megválasztásában, mert nagy könnyedséggel fejez ki teljesen elvont fogalmakat is. Hittudósok is elcsodálkoztak azon, amit a Szentháromságról és a megtestesülésről feljegyzett.

Közben Conchita lelke is állandóan tökéletesedett. 1897-ben elérkezett az ún. „lelki házasságra”, ami a titokzatos egyesülésnek akkor legmagasabb ismert foka volt.

1902-ben kapta küldetését, hogy megírja Jézusnak üzeneteit papjai számára. „Kérj tőlem hosszú életet, hogy szenvedjél és írj – mondotta neki az Úr Jézus. – Kiválasztottalak arra, hogy segíts a lelkek megszentelésében, főleg a papok lelkét illetően. Rajtad keresztül sok pap érkezik majd el keresztem lángoló szeretetéhez a Szentlélek hatására. A szent papok sokasága jön majd, akik keresztem tanításával lángra lobbantják a világot. Amit neked diktálok, az a szentségre törekvésre fogja indítani őket. Megígérem neked: sok lelki gyermek anyjává leszel, de közben vértelen vértanúságot szenvedsz.”

Negyvenéves volt ekkor. Ez a vértanúság még 34 éven keresztül tartott, 74 éves korában bekövetkezett haláláig. Kézírásban több mint ezer oldalt tesznek ki ezek a papok számára adott üzenetek.

Ezekből az üzenetekből látjuk, hogy az örökkévalóságtól kezdve az Atya Krisztust, mint Főpapot és Áldozatot látta, és azt akarta, hogy minden pap egyesüljön vele, s Egy Pap és Egy Áldozat legyen Krisztussal. Minden papnak úgy kell cselekednie, mint ahogy Krisztus cselekedett, az Ő benső életét kell élnie (erre sok gyakorlati tanácsot találhatnak magától Jézustól a „Jézus benső élete” című háromkötetes kinyilatkoztatásban, amit egy másik választottján keresztül adott az Úr Jézus. – Fordító.) Szervednie kell Krisztussal, fel kell áldoznia magát Krisztussal, míg végül vele egy Pappá s Áldozattá válik. Így üdvözíti Krisztus papjai segítségével a lelkeket, s viszi az egész emberiség Atyjához. Ennek feltétele, hogy a papok egymás közt is egyesüljenek, nincs helye tehát pártoskodásnak, tévtanoknak, szakadárságnak. Tökéletes engedelmesség szükséges Krisztus Helyettese iránt.

Maga az Úr Jézus magyarázta meg ennek az egységnek a módját és fontosságát egy hasonlattal: amint az átváltoztatott ostyák a cibóriumban egyetlen Krisztust alkotnak, jóllehet sok ostya van jelen, hasonlóképpen a papok, Jézus Szívének cibóriumában egyesülnek Krisztussal. Mindnyájan tiszták, szentek, megistenültek, a Szentlélek tulajdonai, egy Krisztust alkotnak. Ez a cél, az eszmény.

De az Úr látja, hogy sok papja nagyon is távol áll ettől az eszménytől, s leírja a lelkiélet fokozatos kihalását bennük, ami lépésről-lépésre vezet a papot a kárhozat felé.

A papi eszmény lehanyaglása nagy károkat okoz a hívek sorában is.

1906-ban az Úr Jézus a lelkiélet még magasabb fokára emelte fel Conchita-t, amiről eddig még nem hallottunk a lelkiélet irodalmában; „titokzatos megtestesülésre”.

Az Úr így fejtette ki ennek lényegét a csodálkozó és tiltakozó Conchita-nak: „Amit most adok neked, az még nagyobb kegyelem, mint a 'lelki házasság'. Ez a kegyelmek kegyelme. A lelki házasság még mindig csak valami külső egység. Azzal, hogy megtestesülsz bennem, azt akarom kifejezni, hogy élni és növekedni fogok lelkedben anélkül, hogy valaha elhagynám. Úgy foglak birtokolni téged, s te úgy birtokolsz engem, mintha egy lényeg lennénk. De nem te adsz nekem életet, hanem én válok lelked életévé egy olyan átalakulás által, amit nem vagy képes felfogni. Ez a lehető legnagyobb egység, azonos azzal, ami az égben van, de azzal a különbséggel, hogy az égben leहुल a fátyol, és megjelenik az istenség. Minthogy azonban engem nem lehet elválasztani istenségemtől, a köztünk levő egység már ugyanaz.”

Conchita attól félt, hogy álmodik. Az Úr megnyugtatta: „Hatásairól ismered majd meg, hogy ez valóság. Teljes hűséget kívánok tőled, mert állandóan lelkedben hordozol engem, ahol valóban és hatásosan jelen vagyok. Azért halmoztalak el kegyelmeimmel, mert különös szándékom van lelkeddel.”

Conchita kijelentette, hogy ő méltatlan erre a nagy kegyelemre. Jézus így válaszolt neki:

„Senki sem érdemli meg ezt a kegyelmet. Te csak szeress engem, kövess, és ne hagyj el. Ez a legmélyebb és legbensőségesebb egyesülés, és ha hűséges maradsz, örökké fog tartani. Azt gondoltad, hogy meghalsz. Itt azonban új életet adok neked. Lélegezd be: ez tisztaság, szerénység, magának Jézusodnak az élete, én magam, aki Élet vagyok, a te Igéd, aki az örökkévalóságtól szeretett téged gondolt erre a napra, hogy megadja neked ezt az ajándékot.”

„Sok egymás után következő foka van az átalakulásnak: de a földön az utolsó az, amelyben a teremtmény nemcsak átalakul úgy, hogy isteni módon gondolkodik és cselekszik, hanem bizonyos módon eltűnik és megsemmisül, hogy helyet adjon nekem. Ezt a fokozatot a Szentlélek hozza létre, aki ennek a léleknek a Lelke lesz, és ennek a testnek Élete. Ez az állapot a lelket nemcsak az egyesüléshez viszi el, hanem olyan egységhez is, amely a tökéletességnek a Szentháromsághoz legközelebb eső pontja.”

Az Úr mindezt bőven kifejtette Conchita-nak. Hangsúlyozta keresztjét, belső szenvedését, szerepét, mint áldozatot a bűnösökért, Pap és Áldozat, aki naponta feláldozza magát oltárainkon, és mindig köztünk van az Oltáriszentségben s meghívja a Titokzatos Test minden tagját, hogy társulj hozzá, hogy Ő így mindenkiben folytathassa küldetését, ami a mennyei Atya megdicsőítése és az emberiség üdvözítése. Amikor Conchita ezt hallotta, elhatározta, hogy „inkább meghal, mintsem egyetlen szándékos bocsánatos bűnt is elkövetne, és mindig azt fogja tenni, amiről felfogja, hogy a legtökéletesebb, s egyedül csak azért, hogy tessék Istennek.”

Krisztus azt kívánta, hogy csatlakozzék hozzá belső szenvedéseiben: „Magamat akarom látni benned, amint a kereszten vagyok. Velem egynek kell lenned, amikor megostoroznak, tövissel koronáznak, keresztre feszítenek átdöfnek és elhagynak. Elméldjed ezen és igyekezzél élő képmásammá lenni, hogy mennyei Atyám tetszését találja benned, és kiárassza kegyelmeit.” „Csak egy Egyház van, egy oltárral és egy Áldozattal. Minden áldozati léleknek csatlakoznia kell hozzám, ha azt akarja, hogy bármi értéke is legyen áldozatainak.”

„Te vagy oltárom és áldozatom. Velem egyesülve ajánld fel magadat és ajánlj fel engem az Örök Atyának állandóan, hogy megdicsőítsd Őt és megmentsd a lelkeket. Ennek kell fő foglalkozásodnak lennie. Felejs el minden egyebet, beleértve magadat.”

„Ne panaszkodj másoknak, amikor szenvedsz. Ne mondd meg nekik, hogy fájdalmat érzel, nehogy elveszítsd érdemeidet. Szervedj csöndben. Engedj engem működni benned. Keresztre feszítve menj át az életen, velem együtt; de rejtsd el. Szentté akarlak tenni, de egyedül nekem kell tudnom ezt. A rejtett erények példaképvé akarlak tenni téged, elkerülve a külső jeleket. Sok lélek elvész, vagy nem halad előre többé, amint erényei láthatóvá válnak. Azt akarom, hogy alázatos légy, elrejtőzve bennem, és megtedd mindig, amit tőled kérek.”

„Te vagy az oltár és a pap is ugyanakkor, mivel benned van a Kálvária és az Oltáriszentség Áldozata, akit állandóan felajánlhatsz az Örök Atyának a világ üdvösségéért. Végezd a pap munkáját, de tedd ezt ugyanakkor feláldozva önmagadat, Ez az igazi papság: áldozattá lenni az Áldozattal.”

Az Ur azt kívánta Conchita-tól, hogy mondja:

„Ez az én testem... ez az én vérem”, egyesítve a lélek oltárán az Atyának felajánlott Krisztus Testével és Vérével. Ez vonatkozik minden megkeresztelt tagra Krisztus Titokzatos Testében, mert mi vagyunk a „királyi papság”, és szentté kell lennünk. Jézus folytatta az oktatást:

„Amikor azt mondtam: 'Tegyétek ezt az én emlékezetemre', nemcsak a papoknak mondtam ezt. Igaz, hogy egyedül csak a papnak van hatalma ahhoz, hogy az átváltoztatás szavai által a kenyeret legszentebb Testemmé és a bort Véremmé változtassa át. De minden keresztény feladata, hogy minden áldozatot egyesítsen; hogy csatlakozzék az Áldozathoz a hit és jócselekedetek által, és felajánlja magát az Örök Atyának, villámhárítóként az isteni igazságosság villámainak, mint engesztelő áldozat, mivel minden keresztény tagja ugyanannak a Testnek.”

„Az Atyaisten nem talált megfelelőbb módot arra, hogy megváltsa a világot, mint az egész Egyháznak ezt a papságát, amelynek központja, vagy szíve maga a Szentháromság. Ezért lett az Ige testté, elsősorban Pappá, és ezért részesíti papságában a lelkeket. Innen származik a titokzatos és lelki papság a velem való kisebb vagy nagyobb egyesülés által.”

+ + +

Llorente atya M. M. Philippon, Conchita. Journal spirituel d'une mère de famille (Desclée de Brouer, Paris, 1974 című életrajza alapján készítette cikkét. Ő 1977-ben 70 éves volt, és az Our Lady of Fatima plébánián élt, Moses Lake, Wash 98837, U. S. A. címen.

Megjegyzések a fordításhoz

A fejezetek a spanyol eredetiben is sorszámossal vannak ellátva. Ezt zárójelben jelezzük az oldal belső részén.

A tárgymutató használatának megkönnyítésére minden bekezdést abc betűjellel láttunk el. Ha kifogytunk az abc kisbetűiből, a nagybetűkkel folytattuk.

Ennek a jelzésnek köszönhetjük, hogy ha későn is, de mégis felfedeztünk néhány kihagyott bekezdést. Ezeket a 489-491. oldalakon pótoltuk.

A tárgymutatóban a gondolatokat tárgykörök szerint csoportosítottuk. Ezáltal némiképpen (de nem teljesen) összefoglaltuk az Úr Jézus kívánságait papjait illetően. Ennek segítségével könnyen összeválogathatjuk a gondolatokat elméldedéseinkhez, szentbeszédeinkhez, vagy lelkiismeretvizsgálatunkhoz.

Jóllehet ez a fordítás sok kívánnivalót hagy hátra, reméljük azonban, hogy lényegében véve hűségesen adtuk vissza a spanyol szöveg értelmét. A szövegben zárójelbe tettük azokat a szavakat, amelyek nem szerepelnek a spanyolban, de a ki nem fejezett értelem világosabbá tétele, vagy a hosszú mondatok felbontása megkívánta azokat. A spanyol szöveg eredeti fejezetcímei, úgy látszik nem Jézustól erednek. A szöveggel való egyöntetűség kedvéért azért néha módosítottuk azokat, hogy személyesebbekké váljanak.

Ezúttal is kifejezem hálámat annak a négy jezsuita atyának, akik segítettek a spanyolból magyarra fordításban, a magyar stílus és a gépelés kijavításában. Ha valaki tökéletesebb fordításra vállalkozik; vagy felhívja figyelmünket a hibákra, ezt örömmel fogadjuk.

Kövári Károly, S. J.

1 Papi szeretetet!

1a Papi lelkeket akarok, gyengédséget, vigasztalást! Szeretetet kívánok a papi lelkekben! Meg akarom szüntetni a közömbösséget, amely megdermeszt engem bennük! Belső életet akarok, bensőségességet irántam a felszentelt lelkekben. Száműzni akarom szívükből a nemtörődömséget; és fel akarom lobbantani buzgóságukat dicsőségem iránt. Fel akarom éleszteni az isteni életet sok lélekben az enyéimnél, akik elkallódtak. Ki akarom irtani a közömbösséget, mely megbénítja Isten tevékenységét, és eltávolítja a pap kegyelmeimet. A Szentlélek számára fészket akarok építeni minden kebelben. Ki akarom seperi Egyházamból, el akarom égetni mindazt, ami nem tiszta!

1b Ha láthatnátok, amit én látok, ami engem bánt és elszomorít Egyházamban, letakarva a képmutatás palástjával, a hamisságával, hazugságával, sőt a kötelességével.

1c Mexikói Egyháznak érvágásra van szüksége! Erőteljes felhívásra a sok megdermedt szívhez!

1d Mindez miért? Mert hiányzik náluk a Szentlélek, a világ beférkőzött az oltárokig, mert – jaj – tisztátalanság fenyeget sok szívet.

1e Voltak, és vannak titkos bűnök, amelyeket ki kell engesztelni: közömbösség a szertartásokban és vallásos cselekményekben, lanyhaság szolgálatomban, kényelem és lagymatagság a lelkek szolgálatában, sok külsőség és kevés alaposság, és főleg *kevés szeretet!* Szükség van a páfordulásra és a tűz felélesztésére. Ezt csak a Szentlélek fogja megtenni, az Ige által, felajánlva azt az Atyának, és irgalomért kiáltva.

1f Azt akartam, hogy az Igének ez a felajánlása az Atyának a mexikói Egyház javára Márián keresztül történjen. Azt akartam, hogy erőteljes lendületet vegyen ez az engesztelő cselekmény, egyesítve az áldozatokat a nagy Áldozattal, hogy kiengesztelje és siettesse az Egyház diadalát Mexikóban. Szükség van, hogy maguk a papok mozduljanak meg ebből a célból, mert sok mindent ki kell engesztelniük saját magukban, mert önmaguk okai a jelenlegi vallási helyzetnek.

1g Atyám meg akar bocsátani. A Szentlélek békét akar adni, de a testté lett isteni Ige a csatorna, amelyen keresztül minden kegyelem leszáll, és megszerezhető.

1h Ezen a módon és Márián keresztül bekövetkezik majd a változás. Hamarosan eljön, ha megteszik, amit kérek.

1i Mindnyájan egyesülve ajánljanak fel engem, és ajánlják fel magukat, velem egyesülve. Legyenek ostyák az Ostyával! Kérjék Atyámat Máriával, hogy tisztítsa meg Mexikót, egyesítse az Egyházat és a szíveket is a szeretetben.

1j Én, habár Isten vagyok, nem szűnök meg ember lenni. Szégyellem magamat a megsértett Istenség előtt a bűnök, és különösen papjaim bűnei miatt. Ez titok, emberi szívemnek rejtett vértanúsága. Szeretem az embereket, és különösen a papokat. Gyengéd anyaként el akarom fedni az eltitkolhatatlant szeretett Atyám szeme elől.

1k Ebből a szempontból annyira hasonlítok az anyákhoz, hogy inkább kívánnám, hogy egyedül engem érjen az a sár, amellyel beszenyeznek Egyháznak, a Szeplőtelen Jegyesnek a ruháját. Le szeretném mosni véremmel, és el szeretném fedni tisztasággal azok tisztátalanságát, akik enyéimnek vallják magukat. Senki sem tudja elképzelni a szégyenek szégyenét, amit érzek. Ezek a hibák nagyon fájdalmasan érintik bensőséges szeretetemet. Arra kényszerítik a bűnösök Atyámat, hogy megbüntesse őket. Ezt, mint Istenember, szenvedésemet felújítva meg akarom akadályozni.

1l Szívemnek ezt a rejtett vértanúságát nemigen ismerik. Az istenemberi szeretet vértanúsága ez, mert emberi Szívem a megistenült emberi szeretet minden képességével szeret.

1m Jobban megértik-e most Szívem sebeit és fájdalmát azok miatt, akiket leginkább szeretek?

1n Kétségtelenül sok jó található az Egyházban. De senki sem ismeri azt, amivel megbántanak bűneikkel azok a választott lelkek, akik oly sokba kerültek nekem! Részükről egy megbántás nekem ezerszer inkább fáj, amint amikor azok bántanak meg, akiknek nem jutott osztályrészül annyi különleges kegyelem. Senki sem tudja felfogni, hogy milyen szenvedést okoz nekem az ő hálátlanságuk.

2 Felemelik szemüket

2a Az ostya átváltoztatása előtt a misében a papok felemelik szemüket Atyámra, mintegy kérve, könyörögve, és hálát adva. Ez vértanúságom legkegyetlenebb pillanata méltatlan papjaim esetében. Kegyetlenebb, mint az átváltoztatás, amelyet szavakkal visznek végbe, mintegy az én szavaimat véve ajkukra. Ez a pillantás, amellyel így Atyámra tekintenek, sokkal fájdalmasabb számomra, mert Őröla van szó, Őt gúnyolják ki, amikor cinikusan ránéznek azzal a tekintettel, amely nem tiszta. Ez a pillantás szégyenkezéssel tölt el, és legbensőmben sért meg engem. Pirulva jövök a pap kezébe, sose tagadva meg magamat. De hogyan jön az én Szívem? ... vérezve, és inkább feláldozva, mint a Kálvária áldozatában.

2b Miért néznek így szeretett Atyámra, aki Fiát adta nekik, mintegy kiszakítva öléből. Miért fizetnek neki hálátlansággal? Ez a bűn nemde az ég kihívása, és büntetésért, bosszúért kiált irgalom helyett?

2c Ez titkos fájdalmaim egyike, amely átdöfi Szívemet, megszorítja a Szentlelket, és fájdalmas visszhangot vált ki Máriából, levonva a népre Isten igazságosságát.

2d Ne tekintsenek Atyámra tisztátalan szemmel, amely a föld sarának bűneit sugározza. Szemük legyen tiszta, szeretetteljes, alázatos és tiszteletteljes, amikor ebben az ünnepélyes pillanatban Atyámra irányítják. Ő Igéjét adja, de felségsértést kap érte.

Kigúnyolják, kinevetik, vagy legalább is közömbösek, amikor imádkoznak hozzá! Pedig könyörögve, alázatosan, imádságosan és tisztán kellene reá tekinteniük!

2e Isten a csapások nagy részét az Oltárnál elkövetett titkos bűnök miatt küldi a népre. Ezek miatt a szentségtörő misék miatt, amelyben nemcsak az oltár vértelen Áldozatában, hanem megsebzett Szívem áldozatában is széttépik a Bárányt. Ez nagyon gyakran történik!

2f Mint ember mindenáron szeretném eltakarni az eltakarhatatlant, de nem tehetem, mert Isten is vagyok: a Fiú, aki létezését is és minden egyéb kiváltságát is az Atyának köszöni. Ha néha visszatartom is az igazságosságot, nem tehetem, és mint Isten nem is vagyok köteles arra, hogy mindig az irgalmasságot vegyem igénybe. Ez szenvedésem kettős forrása: Atyám és az ember, Isten és igazságossága.

2g Továbbá, az a merész és gőgös pillantás az *én pillantásom*, amelyet a pap magáévá tesz. Ez egy másik sértés a sok közül, amelyet a mise cselekménye közben elkövet.

2h A papban én tekintek fel az Atyára. Előre hálát adok neki a titokért, amit a pap művelni fog az oltárnál. Én vagyok az, aki kérek és dicsőíték. Ezért a papok legyenek tiszták, legyenek szentek, az én szemem, kezem, Testem és Szívem legyen az övéké!

2i Az átváltoztatásnál a pap nem azt mondja: „Ez Jézus teste”, hanem: „*Ez az én testem ... az én vérem.*” Ezért szigorúan véve, senkinek sem lenne szabad az oltárhoz mennie, ha nem változott át belém. De legalább azokban, a pap és az egész világ számára oly magasztos pillanatokban legyenek ők az én másaim!

2j Hogyan könnyítsek ezen a rettenetes terhen, amely nyom engem, mint Istenembert, és mint Ember Istent? Kinek tudnám kiönteni lelkemet, elmondva, ami annyira bánt papjaimban? Bánt engem hogy tisztátalan szemmel néznek Atyámra, a világ által beszennyezett, fagyos és közömbös szemmel, és ezzel megbántják az Ő fenségét és gyengédségét, mert ez a pillantás az én pillantásomnak számít!

2k Azért, hogy megvigasztaljanak engem e fájdalomamban, fel kell ajánlaniuk az isteni Igét engesztelésül ezekért a bűnökért. Egyedül én, az Istenember vagyok képes kiengesztelni az emberek bűneit. Engem bántanak meg Atyámban, és ugyanakkor én nyerem el Atyám bocsánatát. Én vagyok ugyanakkor az áldozat és az engesztelés. Én vagyok jelen a misében szentségtörő papjaimban, akik képviselik a bennük levő bűnt (ami rettenetes számomra), és ugyanakkor képviselik a tiszta áldozatot, aki megvált és üdvözít.

2l Irgalmas akarattal magamra vállalom a hívek bűneit. De mily hálátlanság, hogy amikor megnyílik az ég, azok a lelkek terhelnek meg engem bűneikkel, akiket nagyon szeretek, s akiket elárasztottam a Szentlélek ajándékaival!

2m A mise idejében meg akarom újítani a Kálvária áldozatát a világ javára. Mily hevesen dobog Szívem azért, hogy elérkezzék ez a pillanat! Mennyire várom a pillanatot, hogy feláldozzam és felajánljam magamat tisztán az Atyának, hogy kiengeszteljem oly sok század milliónyi bűnét.

2n Sok az, ha egy maroknyi választott lelket kérek, akik tiszta kézzel érintenek, tiszta szívvel ajánlanak fel engem, és tiszta szemmel tekintenek az Atyára?

2o Minden bűn fájdalmat okoz nekem. De leginkább papjaim bűne fáj. Össze se lehet hasonlítani a tisztátalanság bűnét a gyűlölet sok más bűnével. A tisztátalanság bűne ugyanis Istennel ellenkezik, aki a fény, maga a tisztaság, ártatlanság, áttetszőség, ragyogás, aki én vagyok!

2p Azért ahhoz, hogy valaki eljusson az oltárhoz, megkívánom tőle ezt az angyali erényt.

3 Jézus fájdalmai mise közben

3a Nagy fájdalmat okoz nekem, ha nem buzgón mutatják be a szentmise áldozatot.

3b Ezt a kegyetlen tört sokkal gyakrabban szúrják szívembe, mint feltételeznék. Nem mindig tekintenek mise közben Atyámra szennyes pillantással, de igenis hideg közömbösséggel, megszokásból és szórakozottan, áhítat és lélek nélkül, miközben gondolataikat és gondjaikat evilági, emberi dolgok foglalják le, nem pedig én.

3c Ezeknek a szennyfoltoknak a kitörléséhez elég, ha felajánlják az Igét, aki mindig feláldozza magát az emberekért.

3d Kétszeres fájdalmat okoz nekem ez a bűn: fáj nekem, hogy megsértik Atyámat; és fáj, hogy a papok büntetéseket vonnak magukra és munkaterületükre, mert arra is hatással vannak a papok bűnei.

3e Az enyéim bűnei hatással vannak, következményekkel járnak a körülöttük élő lelkekre és sokakra, másokra is. Azért papjaimnak bűne nagyobb arányú, mint a hívek bűne. A papokban a Szentháromság tükröződik vissza, mert őket a Szentlélek az ég számára kente fel pappá szentelésükkor.

3f Ezekkel a szennyes pillantásokkal én magam bántom meg önmagam, az Atyában és a Szentlélekben. Azonosítom ugyanis magamat a pappal, és így én magam, az Isten, bántom meg az Istent... Mit fogok érezni, mint Isten, és mint ember? A papba való átalakulásom megrendítő tény. A papnak kellene átalakulnia belém, de nem teszi. Én alakulok át őbelé, abban az értelemben, hogy *én vagyok ő*, abban a pillanatban, amikor átváltoztatáskor az égre néz. Ugyanakkor én vagyok a megbántott és a megbántó, önmagamban, istenségemben, egyesülve az Atyával, és ez rettenetes.

3g Ki látott már olyat, hogy Isten megbántja az Istent? Ezt teszik a szentségtörő papok a misékben azzal a tekintettel, amelyről beszélek, a belém való átváltozás által, ami – méltóképpen, vagy méltatlanul – létrejön abban az ünnepélyes pillanatban. Ezáltal Isten megbántja Istent – mert *ők bennem vannak, én pedig őbennük!*

3h E rettenetes bűnt oly gyakran követik el, hogy azt senki sem tudja elképzelni. Papjaim nem gondolnak rá, és nem fontolják meg következményeit. Ezekben a szentmisékben kétszeresen feszítenek engem keresztre: titokzatosan, az oltáron, létrehozva a Kálvária áldozatát; és valóságban, a papok részéről, akik még kegyetlenebbül feszítenek keresztre. Köteleznek ugyanis engem, aki az Atya dicsősége vagyok, hogy sarat dobjak Atyámra, a Szentlélekre és az Istenségre, aki egy a három isteni Személyben.

3i Szenvedésemnek egy másik forrása ezekben a misékben ez: az átváltoztatott Ostyákban én vagyok jelen testemmel, véremmel, lelkemmel és istenségemmel. De szigorúan véve jelen van azokban a pap is, aki átváltoztat, és *aki átváltozik belém és én őbelé.* Az átváltozásnál egyek vagyunk. Ő eltűnik bennem és én őbenne: ketten eggyé válunk.

3j Azt mondtam: *“Vegyétek, és egyétek mindnyájan, mert ez az én testem.”* Jóllehet ezt *minden hívő* áldozására értettem, magukhoz vesznek engem, eltűnik bennem a pap. De mit teszek én? Magamba olvastam őt istenségemben anélkül, hogy ő érezné. Átváltoztatom őt belém egy második céllal: nemcsak azért, hogy feláldozzam magamat Atyámnak az oltár áldozatában, hanem azért is, hogy a lelkeknek adjam magamat.

3k Megértik-e, mit érzek, amikor egy szennyes dolgot változtatok át magamba? Képesek-e felfogni Szívem, liliumtisza lelkem végtelen fájdalmát, amikor keblemnek kelyhébe fogadom egy szennyes lelkű pap piszkát?

3l Világos, hogy az oltár áldozatában kiárad vérem, hogy megbocsásson minden bűnt. A megváltó vér hulláma ez, amely elmosza a világ bűneit. De amikor ez a vér megkezd a pap bűneinek elmosását, *ahelyett hogy ő velem egyesülne, egyé lenne velem a világ bűneinek eltörlésében...* (ő még szaporítja bűnét szentségtöréssel). Ez rettenetes Szívemnek.

3m Fel akartam tární ezt a fájdalmat, más fájdalmak és tüskék között, amelyeket elsz szenvedek a misékben, amikor a méltatlan papok átváltoztatják testemet és véretemet. Ők nem számolnak sem bűneik hatósugarával, sem azoknak fájdalmas és számos következményével, amelyek kiszámíthatatlanok, úgyhogy csak én tudom lemérni.

3n Imádkozni kell azért, hogy a papok *legyenek áldozatok az isteni áldozattal*, ugyanabban a minőségben.

4 Átalakulás

4a A pap belém való átalakulása bizonyos értelemben nagyobb csoda, mint az átváltoztatás. Csak akkor tudom átalakítani őt magamba anélkül, hogy ez fájdalmat ne okozna nekem, ha tiszta. Abban a pillanatban véremmel kétszeresen megtisztítom őt: az Atyához küldött sóhajokkal és isteni hatalmammal.

4b Abban a pillanatban megtisztító hatalmammal átalakítom őt belém. De megmarad bűne addig, amíg meg nem bánja tökéletes bánattal, ami eltávolítja azt lelkéről, vagy amíg meg nem gyónja tökéletes bánattal. Én bocsátok meg, de a megbocsátás feltételeit Egyházam szabja meg.

4c Másik gyötrelmem, hogy papjaim, bűneik teljes tudatában mutatják be a misét és áldozatnak.

4d Megbántanak engem, mert kötelezik mindenhatóságomat, hogy megtisztítsam őket Atyám előtt. Köteleznek engem arra, hogy hordozzam bűnüket, amely ellenkezik tisztaságommal. Bennük marad a szenny, mivel nem akarják eltávolítani. Nem hagyják el a bűnalkalmat és bűnüket sem bánják meg. Elfedem azt, amit tudok, de van, amit nem vagyok képes elfedni.

4e Nem tudom megszüntetni a szabad akaratot, amelyet teremtménynek adtam. Ha ő nem akar valamit, nem tudom kényszeríteni akaratát, amelyet tisztetek és szeretek.

4f Amennyiben rajtam áll, átalakítom a papot az Áldozat órájában, jóllehet visszatetsző számomra a vele való érintkezés. Ezt a fájdalmat is el kell szenvednem. De a szentségtörő pap, bűne miatt saját ítéletét veszi a szentáldozásban. Makacsul megmarad bűnében, amelyre nem nyert bocsánatot. Elvetett marad szemem előtt legsúlyosabb bűne miatt. Mert ha kemény és fájdalmas számomra átalakítani őt belém, miközben szennyes; még nagyobb bűn az ő számára és még fájdalmasabb számomra az, hogy bevezet engem magába, amikor magához veszi a Tisztaságot, aki én vagyok, saját piszkos testébe és lelkébe fogadva.

4g Saját kárhozát eszi, mert jóllehet a szentségtörő misében magához veszi liliumfehér testemet és tisztító véretemet, az csak bűnét növeli, ahelyett, hogy gazdagságával megtisztítaná őt. Ez rettenetes bűn számomra bármelyik hívő követi el, mert megbántja a Szentháromságot. A pap szentségtörése azonban, aki szennyesen fogad engem magába, össze sem hasonlítható ezzel. Ez nagyon gyakran megtörténik! Az isteni igazságosság kihívása, az isteni dolgok büntetésre méltó megvetése ez, mert az ilyen ember többre becsüli a sarat az égnél.

4h Bármennyire sárba tiporják is méltóságukat, Atyám látja bennük a kitörölhetetlen jelet, a szent jelet, amely nekem szentelte őket. A Szentlélek szintén szomorú, mert látja, hogy megvetik szent kenetét, amelyet testükre és lelkükre árasztott. Engem, az Igét pedig, aki mindig áldozat vagyok a világért, széttép az, akinek szent kötelessége lenne, hogy velem együtt engesztelő áldozattá legyen.

4i Senki sem tudja felfogni, mily szent kötelezettségeket vállalnak magukra a papok a Szentháromság iránt. Azért nem tudják felmérni hűtlenségük nagyságát, se bűnüket, amellyel így megbántják. A papok bűne, inkább, mint másoké, a Szentháromság ellen irányul, a hívek ellen, az Egyház ellen és önmaguk ellen.

5 A papok és a tisztítótűz

5a A tisztátalan papok nem gondolnak arra a kötelességükre sem, hogy tisztán egyesüljenek áldozatukban az enyémmel a tisztítótűzben szenvedő lelkek érdekében, a legnagyobb elégtételben, amelyet számukra adni lehet. A tisztátalan pap hogyan tudná kioltani szennyes vérével az őket tisztító tüzet? Világos, hogy ennek a vérnek a kiengesztelő ereje tölem származik, a bennem levő istenség révén. De a pap a misében az én másom, a belém való átalakulás által. Azért tisztának, szentnek kell lennie, hogy egyesüljön áldozatommal. Velem együtt ugyanazzá az áldozattá kell lennie Szervedő Egyházam számára.

5b A bűnös papok nem számolnak egy másik szent szemponttal sem: azzal a szent kötelességgel, hogy tisztáknak kell lenniük ahhoz, hogy megtisztíthassanak másokat. Szenteknek kell lenniük, hogy engesztelést nyújthassanak. Igazi papoknak kell lenniük, hogy könyöröghessenek, és kegyelmeket nyerhessenek az égből. Nemcsak a hivatásuk szerint a tisztítótűzben szenvedő lelkekért mondott misékben kell teljesíteniük ezeket a feltételeket, hanem minden misében könyörögniük kell a tisztítótűzben levő lelkekért, hogy drága vérem rájuk hulljon, enyhítse, könnyítse és megváltoztassa büntetésüket.

5c A papnak más okból is – amit majd kifejték – részt kell vennie ebben az engesztelésben, ebben a tűrő és Szervedő Egyházért végzett szent kötelességben. Úgy kell törekednie arra, hogy átalakuljon belém, tiszta legyen, áldozat legyen, szent legyen, mintha más kötelessége nem is volna!

5d Szinte sohasem gondolnak a misének erre a lényeges szempontjára. Ez nemcsak a Küzdő Egyház minden tagjára terjed ki, hanem az elhunyt lelkekre is, akik epedve remélik ezt a tisztító, éltető és megszentelő harmatot.

5e Ezért a papok kötelesek *második énemmé* válni, Jézus másaivá, belém való átalakulásuk által. Ezekben a pillanatokban az én *tiszta* vérem inkább képes kiengesztelni, mint bármikor máskor, ha ezt mondhatjuk. Hasonlóképpen tisztának kell lennie a velem egyesült papnak. Nem szabad szennyesnek lennie annak a léleknek, amely átalakul a Szeplőtelen Tisztaságba.

5f Ha a pap annyira szennyes, hogy nemcsak a tisztítótűzet, hanem a poklot érdemli, akkor hogyan képes csökkenteni a tisztítótűzben levő lelkek szenvedését?

5g Hogyan meri valaki a legszemtelenebb módon felajánlani magát a bocsánatos bűnök kiengesztelésére, amikor őt magát a súlyos bűnök hegyei terhelik.

5h A szennyes hogyan képes lemosni másokat?

5i Aki saját magának semmit sem nyer el, mit képes elnyerni másoknak?

5j Aki a testi vágyak tisztátalan tüzeit táplálja, hogyan képes kioltani a tisztítóhely tüzeit?

5k Azt akarom, hogy ezek, a papok számára döbbenetes és számomra elszomorító tények orvoslást nyerjenek, megszűnjenek és eltűnjenek az oltároktól.

5l Van Szívemnek egy másik titkos, benső fájdalma is papjaim miatt. Ez egyike a sokféle benső szenvedésnek, amelyeket elviselek szeretett papjaimért.

6 A papok és a hívek

6a Ha a misékben nem takarom el teljesen üdvözítő hatalmammal a méltatlanul átváltoztató pap bűnét, akkor ezek a misék csak arra szolgálnának, hogy levonják Atyám igazságos haragjának tüzes villámain az égből, amikor látja, hogy így kigúnyolják Őt szeretett Egyházában.

6b Ez a rettenetes teher trágyadombként hull Szívemre. Mit teszek ekkor? ... Folytatom ezernyi misében önfeláldozásomat. Elrejttem azt, aki megsért engem, akit látok, akit eltakartam Tisztaságommal, aki gyötör, megbánt, aki hihetetlen merészséggel és pokoli gonosszággal támad rám, magára az Istenségre!

6c Folytatom állandó keresztre feszítésemet, leszállva a tisztátalan és méltatlan kezekbe. Kegyelemeket árasztok. Folytatom az engesztelő áldozatot. Nem rejtőzöm el dühösen. Nem tagadom meg magamat tőlük. Eléjük megyek, hogy találkozzam ezzel a rettenetes bűnnel! ... Éjjel és nappal ez az én feladatom. Bizonyos értelemben én bántom meg Istent, mert én vagyok a papban, bűnös szolgámban, akinek szerepét teljesítem Isten előtt.

6d Nem fogják fel, mennyire szomjazom a pihenést? ... Nem látják világosan, hogy a világ hálátlanságai és főleg az enyéimtől kapott legfájdalmasabb és legkegyetlenebb tövisek miatt nincs nyugodalmam?

6e Ezeknek a bűnöknek az orvoslására fel kell ajánlani az Igét, fel kell áldozni Jézust. *Ez az én szerepem* a megtestesüléstől halálomig, és az Oltáriszentségben a világ végéig. Nemcsak a világban voltam áldozat, hanem most is *folytatom* azt, mert az örökkévalóságtól, a világ teremtésétől kezdve felajánlottam magamat az Atyának, hogy Áldozat leszek. Móriában megerősítettem felajánlásomat, amelyet folytatok a misékben. Azt akarom, hogy folytatódjék az a szívekben is Egyházam és a lelkek javára.

6f Az egyetlen dolog, amit papjaimtól kívánok, hogy tiszta lélekkel *áldozzanak fel engem*, mert a szenny ellenkezik tisztaságommal, s legnagyobb kínom az, hogy egyesülni kell azzal, aki nem tiszta.

7 A papok és az áldozás

7a A szentáldozás eltörli a bocsánatos bűnöket, mert közellétem *megtisztít*. Bizonyos módon a papoknak is valóban részük van az átváltoztatott ostyákban, mert amikor kimondják „*Ez az én testem*” és átváltoztatnak a misében, az ő testük van bennem. A pap nemcsak bensőleg változik át belém, hanem teste és mindene, amije van, elvész bennem. Akár egy ostyát változtat át, akár sokat, ő bennem marad azokban, felszívódva Istenségem felszívó hatalma által.

7b Mily nagyszerű és fenséges módon részesül papi *mivolta* által a méltó és méltatlan pap egyaránt ebben a legfenségebb méltóságban, amelyet én adtam neki!

7c Ha a belém átalakult pap tisztátalan, méltatlan, szennyes hogyan törli ki a bűnöket a lelkekből? Ez annyira finom pont, hogy emberi szem nem veszi észre, de nem marad rejtve az én szemem előtt, én meglátom. Büntetésre méltó tapintatlanság ez, amely sérti Szívemet.

7d Emberi értelem nem képes felfogni a pap méltóságát, a mi főleg akkor nagy, amikor isteni hatalommal szolgáltatja ki Egyházam szentségeit, engem képviselve. Egyetlen szentség, egyetlen cselekedet sem oly fontos, nem oly nagy, mint a mise bemutatása. Ennek kiszámíthatatlan hatása van az ég, a föld, a tisztítóüz és a lelkek ezrei számára. Látható ebből, hogy a papoknak méltóknak, tisztáknak, szenteknek, Jézusnak kell lenniük!

8 A papok és Mária

8a Amikor a misében a papok átalakulnak belém, nagyon bensőségesen és teljesen a *Szeplőtelen Mária fiaivá* válnak, mivel én magam vagyok bennük. Eszükbe sem jut, hogy elmélyítsék ezt a gondolatot, és nem is hálásak érte...

8b Mária nagy szeretettel fogadja őket, oly szeretettel, amilyent irántam érzett és érez, hiszen minden papban *engem* lát. Tetszéssel tekint rájuk, elárasztja őket szeretetével, keblére szorítja, simogatja, szereti őket, mert engem lát bennük.

8c Máriának mindig nagy szerepe van a misékben. Ha minden szentségben, mint Társmegváltó működik közre, sokkal inkább ez ő a misékben.

8d Gyermeki Szívem számára a legérzékenyebb fájdalom: látni, hogy Anyám hordozza bennük a szennyet. Szeplőtelen tisztaságában megosztja fájdalmamat. Látom, mennyire megrendíti őt, amikor Báránkját tigrisekként tépik szét a lelkiismeretlen, tisztátalan, vagy legalábbis közömbös papok, akik fagyosan, lanyhán, bizonyos megvetéssel kezelik azt, akit ő leginkább szeret: egyetlen Fiát, aki tiszta, mint a napsugár.

8e Nemde *bensőségesek*, mélyek, és fájdalmasak ezek a szenvedések?

8f Atyám után Máriát szeretem legjobban; utána papjaimat, Egyházamat, és abban a lelkeket. Ezek az én szeretteim, és ezekben a szeretettekben végtelenek fájdalmaim is. Meg akarom ismertetni azokat papjaimmal, mert igényt támasztok a vizsgálatra, megkönnyítésre és enyhítésre.

8g Mivel Mária behatolt minden titokba, nagyon tevékeny szerepe van az Egyházban azzal, hogy bocsánatért esdekel és kegyelmeket közvetít. Mária nem hagyott fel azzal, hogy Anyám és a bűnösök Anyja legyen. Nagyon sértik legtisztább Szívét az ellenem elkövetett bűnök, és főleg azok, amelyeket enyéim követnek el! Amikor kegyetlen kínokat állók ki a méltatlan papok által bemutatott szentmisékben, ő – aki éppúgy részt vesz vértelen szenvedésemben az oltároknál, mint ahogy részt vett a véresben a Kálvárián – szomorúan szemléli, amit Fiával mernek tenni.

8h Az ő szerepe, hogy velem egyesülve, bizonyos értelemben megfeledkezzék saját szenvedéséről, és velem együtt az Atyához kiáltson: Irgalom! Mária felajánlja saját tisztaságát és könnyeit azokban a szégyenletes misékben, hogy büntetés helyett bocsánat hulljon a földre, a tisztítóüzre és magukra a méltatlan papokra; mert Szíve, amely egy az enyémmel, csupa *szeretet és gyengédség*.

8i Az Atya és a Szentlélek után Mária az, aki *fátyol nélkül* látja a küzdelmet az Istenember és az Emberisten, az Igazságosság és az Irgalmasság között; *szeretetem örök küzdelmét*, az emberiség iránt érzett végtelen szeretetemet istenemberi és emberisteni Szívemben! Mária, Szeplőtelen Szívével az igazságosság megérdemelt villámai elé veti magát, és levezeti azokat, felajánlva Fiát, az oly aljasan, oly hitványan megbántott Istenségnek.

8j A papok, akik nem tudnak erről, nem fogják fel, kinek köszönhetik, hogy az igazság villáma nem sújtotta őket, s nem zuhantak azonnal a pokolba. Utánam Mária a villámhárítójuk. Mária velem együtt könyörög értük. Mária megtisztítja fehérségével a lelkemben az ő feketeségüket. Amint én elfedem, vagy legalábbis el akarom fedni mennyei Atyám előtt a szentségtörő papoknak ezt a feketeségét, úgy Anyám elfedi, vagy legalábbis el akarja fedni azt tekintetem előtt.

8k Nem mintha mint ember, el akarnám kerülni a szenvedést, vagy nem akarnám elviselni ezt a fájdalmat, amely titokzatos, de valódi; de inkább fáj nekem az, hogy Atyámat bántják meg bennem. Fáj nekem, hogy büntetések érik rossz papjaimat és miattuk a világot. Fáj nekem Mária kínos szenvedése; mert ő nagyon szereti Fiát és a méltatlan papokat is, akik szintén fiai.

9 Új kálvária a misékben

9a Nagyon fájdalmas Kálváriát okoznak nekem azok a misék, amelyeket méltatlan papok mutatnak be, akik Áldozattá akarnak tenni engem.

9b Nem elégednek meg azzal, hogy a századok folyamán önként felajánlom magamat az isteni igazságosság kiengesztelésére, és azért, hogy oly sok bűn és hálátlanság közepette lehetségessé váljék a lelkek üdvözítése. Nem elégednek meg azzal, hogy az oltárokon örök áldozatként élem életemet; áldozatként, amely értük ég. Az sem elégíti ki őket, hogy én, az áldozat, az emberek örök szeretetétől égek. Mindennek ellenére sok papom szemtelenül, rosszindulatúan, tiszteletlenül gyűjti a fát a tűzre, kardot hoz a kivégzéshez, mérget kever, amikor engem kísértve saját magát megöli.

9c Nem fogjátok fel, milyen gonosz néhány pap. Eddig alig lebbentettem fel azt a fátylat, amely romlottságukat fedi. Azok romlottságát, akiknek hófehéreknek, tisztáknak, ragyogóknak kellene lenniük.

9d Ha ismernék Isten ajándékát, az örök gazdagságot, amelyet kezükbe teszek, az Egyház kincseit, amelyeket csak a szeplőtelenek érinthetnek! Hagyjatok, engedjétek, hogy gyászoljam ezt a nagy hűtlenséget, természetellenességet és hálátlanságot!

9e Hagyjatok, hogy gyászoljam oly sok lélek elkárhozását, azokét, akiknek többet ajándékoztam az életnél, mert a misékben naponta életet adok neki, saját életemet adom nekik, és – csodálatos módon – titokzatosan megújítom bennük megtestesülésemet, szenvedésemet és halálomat. Hát ezzel fizetnek nekem?

9f Gyötrődöm elsősorban – titokzatosan, de valóban – az Atya Szeretetét – a Szentlelket – ért sérelem miatt. Sz szenvedek a velem azonos Istenség miatt, akit lábbal taposnak, és aki elé helyezik önmagukat.

9g Sz szenvedek Máriaiban és Máriával. Sz szenvedek azok miatt a lelkek miatt, akik elkövetik ezeket a szentségtöréseket, mert Egyházamat, a Szeplőtelen Bárány Jegyesét, minden pap legtisztább Jegyesét, beszennyezik, és sárral kenik be. Sz szenvedek a sérelmek miatt, amelyekkel ugyanezt a kedves Egyházat illetik szolgálóban.

9h Sz szenvedek, nagyon szenvedek a méltatlan pap miatt is, aki annyira vakmerő! Érte ontottam ugyanis véretem az utolsó cseppig a megváltáskor, és ontom az oltáron; de most miatta vérem az égre kiált, és nem irgalmat, hanem poklot követel számára.

9i Annyira szereti őket Szívem, hogy ismét, többször is vállalnám értük Sz szenvedésemet. A misékben kegyelmeimmel állandóan leszálok értük a Kálváriára, de fájdalom, akaratom ellenére, mindez nagyobb büntetésükre, kárhozatukra, a pokolra szolgál nekik.

9j Ha egyetlen szentségtörés hideggé teszi a lelket, csökkenti a hitet, megvakít és megöl, mit mondjunk, amikor oly sok szentségtörés terheli a pap lelkét?

9k Ha a pap a halálos bűn állapotában van, minden szentségi cselekedete, amelyet végbevisz, újabb súlyos bűn és újabb láncszem, amely a Sátánhoz kapcsolja.

9l Aki szokásosan követi el a szentségtöréseket, elveszti a hitet. Ezért válnak sokan lanyhává szolgálatomban. Nem képesek hordozni könnyű igámat. Sárba vetik magukat, mert azt hiszik, csökkenti lelkiismeretfurdalásukat, ha más életmódot követnek, mint azt, amit esküvel megígértek pappá szentelésük napján.

9m Íme, az útról való letérés, íme a sokféle bűn, amellyel a Sátán csalogatja a papokat, hogy saját hatalmába kerítse őket. Miközben újból annyiszor megfeszítenek engem, a világ előtt úgy tűnnek, mintha az enyéim lennének. Ez a sátáni képmutatás fájdalmas lelkemnek. A Sátán pokoli módon gúnyolja mindenhatóságomat, tulajdonságaimat, Sz szenvedésemet, véretem és Egyházamat. Diadalmaskodva, nagyon gyakran örökre elszakítja keblemről, Szívemről *enyéimet!*

9n Azonban, hogy megőrizsem az Egyház méltóságát, eltakarom ezt a képmutatást, és csendesen tűröm papjaim gonosz bánásmódját. Az emberek előtt nem mutatom, de pirulok miatta Atyám előtt.

9o Kérded, sokan vannak-e az elkárhozott papok. Mit mondjak?

9p Fáj nekem; hogy szenvedést kell okoznom lelketeknek.

9q De meg kell vallanom, nagyon vérző Szívvel, hogy sajnós, sokan elkárhoznak, és tudatosan kárhoznak el. Nem akarnak felhagyni a gonosz vágyakkal, és ami még rettenetesebb Szívem számára, szándékosan keresik a kárhozatot; és el kell ítélnem őket.

9r Miután elvesztették hitüket, csökken és megszűnik lelkiismeretfurdalásuk. Akkor pedig a lélek rohan a pokolba vezető úton.

9s Kevélység, érzékiség, részegesség, fősvénység, gyávaság, közömbösség markolja a lelkeket, és behatol azokba, akiknek tükröknek, tisztaságnak és fénynek kellett volna lenniük. Ezután megvetnek és gyűlölnék mindent, ami isteni és szent; és a Szentek Szentjét is. Végül jön a bűnben való megátalkodás és az örök büntetés.

9t Mennyire kell örködniük a papoknak, hogy a világtól elrettenve, a szentélyben kívánjanak élni!

9u Ezek a szent papok velem együtt könyörögnek az isteni Igazságossághoz. De mindeneke előtt én, az Áldozat, könyörgök az emberekért; én Isten és ember, aki saját életemmel éltetek, és véremmel esdem ki az égben a bocsánatot és az irgalmat.

10 A papok működjenek közre a Szentlélekkel

10a Azt kívánom, hogy a papok élénken, frissen és erőteljesen működjenek közre a Szentlélekkel. Fel akarom újítani a buzgóságot az alvó szívekben. Meg akarom szüntetni a tisztátalanságot, a nyereszkedést, a fősvénységet, a kapzsiságot, a világias szellemet, amely sok nekem szentelt szívbé behatolt. A bűnöknek ez a sokasága a hozzám tartozók szívében az oka annak; hogy ellanyhul hitük, és papi hivatásuk terhevé válik számukra.

10b Mi az orvosság? Általában a Szentlélek. Részletesen pedig orvosságuk az *ima*, a velem való bensőséges társalgás, amelyben nagyobb bőségben árasztom ki világosságomat, megközelítem a szíveket, és közlöm velük Lelkemet. Megerősítem, megvilágítom, lánggra gyújtom őket. Könnyűvé teszem számukra szeretetemmel a kötelesség útját, a tövises ösvényt, amelyen önmagukat feláldozva kell járniuk.

10c A pap már nem tartozik saját magához. Ő az én másom. Mindenkinek mindenévé kell lennie. De elsősorban saját magának kell szentté válnia, mert senki sem adhat abból, amije nincs. Egyedül a Megszentelő Lélek szentel meg.

10d Következésképpen, ha szentté akar válni, amint az elkerülhetetlen kötelessége, a Szentléleknek kell őt birtokolnia, átítatnia, mert az isteni Lélek elengedhetetlenül szükséges ahhoz, hogy a léleknek a kegyelem életét adja. Ezért a papok lelke számára is annak táplálékává és életévé kell válnia.

10e Lehetnek-e a papok Jézus másai, ha nem birtokolják Jézus Lelkét? Az pedig a Szentlélek. Csüggedésük, kísértéseik, lanyhaságuk és eséseik abból a bűnös hanyagságból származnak, amely sokakat terhel az ima területén. A világ dolgaiba belekábulva élnek; vagy az általuk keresett elfoglaltságok tömege akadályozza őket. Lealacsonyítják méltóságukat olyan személyekkel folytatott bizalmas viszony, akiknek tisztelniük kellene őket. Nem kerülnek a bűnalkalmakat. Szabad teret engednek az emberi hiúságoknak. Elhanyagolják a belső és külső önmegtagadást. Másodrendűnek tekintik szent kötelességüket, mint például a papi zsolozsmát, s azokat súlyos tehernek érzik. Mindez a szórakozottságon keresztül jön, az imának és a velem való egységnek az elhanyagolásából származik. Ennek a hanyagságnak a gyökere a *szeretet hiánya*. Ez szomorítja el legjobban Szívemet!

10f Soha nem volt nagyobb szükség buzgó papokra és püspökökre, mint ma, akik gondozzák a Lelkeket, lelki napokat és lelki gyakorlatokat rendeznek, és akik atyai vonzóerejét mindenki érzi.

10g A Sátán arat a titkos bűnök, veszélyes alkalmak, az áruló kétszínűség finom hálója által. A papi lélek az ő legkívánatosabb tápláléka.

10h Ezekben a válságos pillanatokban nagyon szükséges, hogy az emberek imádkozzanak és feláldozzák magukat velem egyesülve a papságért. Nagy szükség van az imára és a vezeklésre, a rendkívüli kegyelmekre; amelyeket a szenvedések árán szereznek meg.

10i *Leckét* akartam adni papságomnak a *szeretetről*. Szívük mélyén akartam megsebezni enyéimet. Ha nem hallgatnak rám, papjaim és szerzeteseim fognak szenvedni ebben a megpróbáltatásban, amelyen Egyházam keresztülmegy. Ezáltal akarom megtisztítani őket, és salaktól mentessé tenni erényeiket. Nagyon megbántanak engem a rosszak bűnei, de még nagyobb fájdalmat okoznak azok a rejtett bűnök, amelyeket azok követnek el, akiknek *enyéimnek* kellene lenniük. Ezek a rejtett bűnök nyilvánvalóak előttem.

10j Kétségtelen, hogy a jók elégtételt adnak a rosszakért. Vannak ártatlan lelkek, akik nem saját bűneik következményeképpen szenvednek. Ezek az áttetszően tiszták elnyerik a kegyelmeket, és siettetik a szabadság és a béke eljövételét.

10k A püspököknek magukra kell venniük fiaik bűneit, amint én is magamra veszem az enyéiméit. Tisztítsák meg magukat saját bűnös mulasztásaiktól azok a püspökök és papok, akiknél ez a helyzet. Magukat megtisztítva, fájdalmaikkal megszerzik a győzelmet az Egyház számára és a megszentelődést saját maguknak.

10l Ne hidd, hogy minden csapás büntetésként jön az Egyházra ebben a szomorú korszakban. Sok megpróbáltatásnak a célja az, hogy megtisztítsa a hitet és egyesítse a szíveket.

10m Sok salak volt sokakban, akiket szeretek. Ez az általános megrázkódtatás üdvös lesz. Épp oly kevéssé hidd, hogy nem látom a szenvedéseket, nem hallgatom meg az imákat. Amikor eljön időm, sok alvó szívet felébresztek.

10n Eljön a diadal az Ige számára, a Szentlélek számára, az Atya számára, Márián keresztül. Reméljék mindnyájan bizalommal és lelki békével Isten órájának eljövételét.

11 Szemináriumok és noviciátusok

11a Én vagyok az Első Pap. Eltakarom enyéim mulasztásait, jóllehet Szívem keserű és összetört miattuk. Így kell tenniük a püspököknek is: szeretettel el kell takarniuk fiaik mulasztásait. De alkalomadtán erőteljesen buzdítaniuk kell őket, és el kell távolítaniuk tőlük a veszélyes alkalmakat.

11b Néha vétkes hanyagság mutatkozik azok pappá szentelésében, akiknek rossz hajlamait és fogyatékos erényeit a tapasztalatból ismerik. Számítalan rossz származik ebből. Utána jön a fájdalom és siránkozás, a kihágás és bűn az oltárnál, amely annyira megbánt engem. Többet ér kevés, de tiszta pap, mint sok tisztátalan.

11c A szemináriumoknak a szentek iskolájának és az életszentség elindítóinak kell lenniük. Imádkozzanak sokat ennek megvalósításáért azok, akiket megbíztak az erényeknek ezzel az iskolájával. Ügyeljenek nagyon azokra, akik az enyéim lesznek és növeljék vallásosságukat. Hasonlóképpen imádkozni kell az újonczákakért is. Senki se jusson el az oltárig, aki nem teljesíti annak meghatározott feltételeit. Azok, akik a szíveket alakítják, legyenek szentek, alkalmasak arra, hogy a rájuk bízottak, mintegy tükörbe, beléjük tekinthessenek.

11d A Szentlélek uralkodjék első tényezőként ezekben a házakban, és a Szeplőtelen szeretete éltesse őket.

11e A szemináriumokban és a noviciátusokban dől el az Egyház és a lelkek jövője. A püspökök jól teszik, ha teljes figyelmüket nekik szentelik, és törődnek velük, nagy áldozatokat hozva érdekükben. Ezáltal sok jövőbeli fájdalomtól kímélhetnek meg engem, és mennyi égi büntetéstől!

11f Néha a felszenteltek jók, csak később térnek rossz útra. Minden lélek mélyén van olyan hajlam is, amely nem szent. Ezt (minden nevelőnek) tudnia kell.

11g Hogyan? Sokféleképpen, de leginkább az imával és a Szentlélek természetfeletti fényével ismerhetik fel ezt. Kétség esetében jobb a semmi, mint a szerencsétlen és rettenetes jövő.

12 Botrányok és titkos bűnök

12a Végtelenül sok botrányt követnek el papjaim! Sok dicsőségtől fosztanak meg, és rettenetesen átdöfik Szívemet!

12b Ember sose lesz képes felfogni papjaim botrányos bűneinek kiterjedését. Csak az örök életben, a végtelen Fény világosságában ismerik majd fel a számtalan bűneikből fakadó szinte végtelen rosszat. Mérhetetlen ez a rossz, mert egyetlen bűn, amelyet a pap elkövet, megsokszorozódik, és hatását nemzedékről-nemzedékre tapasztalják.

12c Ki tudná még csak elképzelni is, mennyire fáj nekem a sok titkos, rejtett bűn, amelyet csak én ismerek. Ezek ugyanis rosszindulatú módon, közvetlenül sebzik meg szeretetemet és bizalmamat, amellyel papjaimmá választottam őket.

12d Ezek a titkos bűnök, amelyeket senki sem ismer, minden egyébnél inkább gyötrik lelkemet. Ezek ugyanis beszennyezik az Istenséget.

12e Miért? Mert megtámadják a hitet, megvakítják a reményt, kioltják a szeretetet.

12f Ezekkel a bűnökkel a papok megtámadják a belém vetett hitet, mert úgy viselkednek, mintha nem hinnék, hogy lényegem és hatalmam által mindenütt jelen vagyok. Tehát közvetlenül Isten ellen vétének.

12g Vétkeznek az Atya ellen, aki mindent lát; ellenem, a testté lett Ige ellen, a szégyentől égő Isten és ember ellen; végül a Szentlélek ellen, mert titokban és a sötétben visszaélnék a beléje vetett bizalommal. Bünt követnek el, és semmivel sem törődnek. Nem érdekli őket, hogy meggyalázzák felszentelésüket és felkenésüket.

12h Vétkeznek a Szentháromság ellen. Ember nem képes felfogni, mily messzire nyúlnak ezek a vétkek. Csak általánosságban beszélek nektek, de bizonyos gonoszságok, ámulások és hálátlanságok hatással vannak az egész világegyetemre.

12i Mik ezek a titkos bűnök?

12j Sokfélék ezek a bűnök, és számos pap követi el ezeket. Tudatosan örülnek nekik.

12k Ezek a bűnök nagyon beszennyezik őket, és mélyen sértenek engem, a Szeplőtelen Tisztaságot!

12l Ezeket a bűnöket inkább, mint a többi, csak bőséges vérem tudja eltörölni, nagy isteni büntetésre szolgálnak ugyanis rá. Nagyon tetszenek ezek a bűnök a Sátánnak, aki pokoli vággyal keresi, és arcomba vágja azokat. Tudja ugyanis, hogy azok szennyezik be leginkább világosságomat, tisztaságomat, ragyogásomat és fehérségemet.

12m A Sátán, a sötétség fejedelme, örvendezve rejtőzik el saját sötétségében. Örül, amikor a lelkek, főleg a különösen szeretett papi lelkek is belekerülnek ebbe a sötétségbe. és mocsárba. Ez mind titokban marad a világ előtt, de nyilvánvaló előttem.

12n Vigasztaljatok meg engem ezekért a titkos bűnökért szeretetetekkel és odaadástokkal.

12o Csak azt akartam megmutatni, hogy ezekért a rettenetes titkos bűnökért különös engesztelésre van szükség. Eltörlésükre Isten vérenek nem cseppjeire, hanem hatalmas áradatára van szükség.

12p Igaz, véremnek egyetlen cseppje épp oly hatalmas, mint annak áradata. Isteni erőm miatt van ez így, amely bennem, mint Istenben és emberben van isteni egységem révén, amely kihat legszentebb emberségemre. De emberi szavakkal akartam kifejezni, hogy mily erőteljes engesztelésre van szükség papjaim titkos bűnének kiengesztelésére, hiszen papjaimat enyéimnek nevezik.

13 A gyóntatással kapcsolatos visszaélések

13a Más módon is nagyon szenved Szívem egy nagyjelentőségű dologban, a gyóntatásban.

13b A gyóntatásra szánt helyet gyakran bűnös üzérkedésre és az érzékiség felkorbácsolására használják. Azt, ami szent, és amit semmiképpen sem beszennyezni, sok gonosz bűnre és gonosz szerződéses kötésére használják. Ennek rettenetes következménye van mind az Egyházra, mind a lelkekre nézve.

13c Néha ezeket a helyeket eszközökül használják fel az emberi szeretet táplálására, egymás kölcsönös dicséretére. A lelkek a gyóntatót keresik ott, nem pedig engem. Ezen a szent helyen fecsegnek, és méltatlan társalgást folytatnak.

13d Leginkább pedig azt fájjalom, hogy a megtisztulásnak és megszentelésnek ebben a szentségében a méltatlan, bűnöktől elfajult papok ajkukra veszik a Legszenetebb Szentháromság nevét, hogy feloldozást adjanak a bűnök alól. Ha ezt az előírások szerint végzik, a nekik adott papi hatalomnál fogva valóban feloldozzák a bűnöket, de a bűnöst feloldozó pap bűne megduplázódik.

13e Az engem képviselő méltatlan pap bünt követ el, amikor szent dolgokhoz járul, és visszaél a szentséggel azáltal; hogy a rábízott hatalmat szennyes kézzel, szájjal és szívvel gyakorolja.

13f Íme, annyi szenvedés között egy másik, amelyet elszenvedek az Egyházért, amit csendben eltűrök. Nem veszem el hatalmát – Isten hatalmát – hogy nevemben eltörölje a bűnöket!

13g A méltatlan pap megnyitja az ég kapuját a lelkeknek, miközben bezárja azt saját maga számára. Az én nevemben megbocsát, de saját maga számára nem kér bocsánatot.

13h Ez a pap visszaél a belém vetett bizalommal. Ha ez bűn emberi dolgokban, mennyivel inkább az az isteniekben, amelyeket vérem és életem árán vettem meg?

13i Minden egyes szentség vérembe és életembe került. Minden feloldozásban a pap a Bárány vérének használja a bűnök eltörlésére. Borzongás tölt el, amikor szennyes kézzel érinti véretem.

13j Hallgatók, és folytatom az Egyházban működésemet és ígéreteim megvalósítását. A szentségekben átadom magamat a méltatlan, tévelygő szívű, világi vágyaktól megrészegetett szolgák kezébe.

13k Hogyan buzdíthat a tisztátalan a tisztaság követésére, a fősvény a nagylelkűségre, a haragos a türelemre, a kevély az alázatosságra?

13l Papjaimban, mintegy tükörben, engem kellene meglátniuk híveimnek. De a lelkek hányszor csak tűrhetetlen bűnöket és vétkeket látnak életmódjukban!?

13m Bárcsak visszatérnének bűnös útjukról papjaim, akik így lesüllyedtek! Bárcsak az isteni fénytől megvilágosítva, egészen megérténék, hogy én mindig Áldozat vagyok. Legalább azok, akik az én koronámat képezik, könyörülnének rajtam, és ne keseríténék meg még jobban az epét, amelyet a világ megízleltet velem!

14 Az Oltáriszentség szeretetének hiánya

14a Egy másik dolog, ami nagyon elszomorít engem papjaimban: a *csekély szeretet* és *csekély tisztelet* sokukban az imádatra méltó Oltáriszentség iránt, amelyben nekik oly nagy szerepük van!

14b *Csekély a szeretetük*, mert távol élnek a szentségháztól anélkül, hogy meglátogatnának és megvigasztalnának. Hiányzik belőlük az a bensőséges és tökéletes barátság, amellyel nekem tartoznak, mint barátaim. Többre becsülik a teremtményeket és a tennivalókat annál, hogy egy pillanatra élveznék jelenléteket. Pedig mennyire szeretem őket! Amellett rossz példát is adnak a híveknek a szeretet Szentsége iránt tanúsított jeges hidegségükkel.

14c Sok pap elmondja a misét, és a következő napig nem tér vissza. Nem gondol arra, hogy elsősorban iránta való szeretetből élek szentségileg az oltárokon. Ez az elfeledés, amely szívük közömbösségéből ered, nagyon mélyen sért engem.

14d Végtelen szeretetem folytán kivesszük részünket az Oltáriszentségből, mi ketten, ő és én, az ostya átváltoztatása által. A misékben nemcsak közreműködöm a pappal, hanem azonosítom őt magammal. Ő az *én másom*, azt mondhatnám, már *én magam* változtatok át a szeretet e titkában, amely az átváltoztatásban valósul meg.

14e Ennek arra kellene indítania papjaimat, hogy másokat felülmúló buzgósággal imádjának az Oltáriszentségben, mert mindenki másnál jobban ismerik a szeretet elképesztő csodáját, amely itt létrejön. De mennyi papom nem gondol erre, nem hatol bele ez szívébe, nem hálás a szeretetnek ezért a csodájáért, amelyet sok hívő inkább megbecsül, mint ők. Enyéimnek ez a hidegsége, közömbössége és hálátlansága gyötri lelkeiket.

14f Hányszor látlak titeket szomorúan, tőlem eltávolodva, a földet az ég elé helyezve! Mily nagy szórakozottságtok, mily nagy vonzóerőt gyakorolnak rátok a teremtmények és a világ, amelyek eltávolítanak titeket a szentségháztól! És főleg a szentségtörő papok kívánják haragosan, hogy ne létezzenek szentségházak a földön, mert azok útjukban állnak. Menekülnek az egyetlentől, aki meg tudná menteni őket: *az én társaságotól!*

14g Miért bánt engem olyan mélyen ez a közömbösség azokban, akiknek buzgóknak kellene lenniük, azokban, akik számára a szentségházaknak élvezetnek kellene lenniük, és akiknek azok melegében kellene élniük? Azért, mert mindez a *szeretet hiányából* származik, a lelkükön levő bűnökből, amelyeket nyugodtan hagynak összegyűlni ahelyett, hogy buzgón tisztán tartanák lelkiismeretüket.

14h A tőlem való elhidegülésnek egyik fő oka a *kevélység*. A kevély nem veszi számításba Egyházam méltóságának természetét enyéim esetében. Nagyon gyakran mindenki felett állónak képzelet magát. Kétségtelen, hogy méltósága minden keresztény fölé emeli a papot, de erényeinek is felette kell állnia a hívek erényeinek. A kevély papok kincseimet bizonyos pökhendiséggel és fennhéjázással kezelik, mintha azok sajátjaik lennének, és nem lenne kötelességük, hogy szétosszák azokat a lelkeknek, mivel az ég kincsei.

14i Sokan azt képzelet, hogy felette állnak minden halandónak. Nem gondolnak arra, s nem számolnak velem, hogy engem képviselnek, aki szolgálni jöttem a világra, s nem azért, hogy kiszolgáljanak. A méltóságot csak egy lépés választja el a kevélységtől. Ha papjaim nem igazán alázatosak nagyon gyakran beleesnek ebbe a veszélyes hibába, és fájdalmat okoznak Szívemnek.

14j Ha én vagyok az eszmény, a példakép, miért nem utánoznak? Nem ők állnak mindenki fölött, hanem én. Nagy előszeretettel folytán milliók közül választottam ki őket szolgálatomra, és nagy megtiszteltetés számukra, hogy Egyházam legnagyobb kincsét, sőt saját megváltói véretem is kezükbe helyezem. Alázatos és szelíd példakép, Mester és Király, engedelmes Király vagyok *kezükből*. Maga Isten bocsánata vagyok! Az Örök Főpap vagyok, akit utánozniuk kellene!

14k Bárcsak ezek a szétszóródott és kevély papok magukra ölténék lelkületedet! Ha kellőképpen tanulmányoznának engem, ha szent kötelezettségüknek megfelelően utánoznának engem, mások lennének! Nem kellene fájlalnom bennük a sok tövist, amit Szívembe szúrnak! De hiányzik belőlük a szeretet, mert hiányzik belőlük a Szentlélek.

14l A papoknak mulaszthatatlan kötelességük az, hogy a belém való átalakulásnak titokzatos lépcsőfokain járjanak.

14m De nemcsak a szeretet *hiányzik* belőlük, hanem a *tisztelet* is a Legméltóságosabb Oltáriszentség iránt. Ez egy másik fájdalmas hiba sokuknál, amely nagyon mélyen és érzékenyen sérti gyengéd Szívemet. A tiszteletnek ez a hiánya papjaimban a szeretet hiányából és hitük lanyhaságából ered.

14n Milyen türelmetlenek sokan azért, mert áldoztatniuk kell. Néha milyen unalommal és rosszul teszik ezt! Jobb lenne, ha egyáltalán nem érintenének meg engem, és ha hagynák éhezni a lelkeket! Mily hallatlan nemtörődomséggel hagynák; hogy a morzsák leessenek kapkodásuk miatt, a legkevesebb gondot sem fordítva erre! Nem fordítanak gondot az áldoztatásra, a tisztaságra, a tisztításra, tiszteletlenek, *szeretetlenek*... oly gyakran mindennap, amikor legszentebb Testemet kezelik, amelyet gyengéden és finoman kellene érinteniük! Ha néha megláttatnám velük, hogy bűnös hanyagságuk miatt a földre esem, és rám taposnak! Mindez nagyon mélyen elszomorít, és mélységesen megbántja Atyámat és Máriát.

14o Lelkem legmélyén fájdalmat okoz nekem, hogy ilyen módon bánnak a Szentek Szentjével. Sokszor *terhére* vagyok lanyha papjaimnak! Ez számomra, aki oly érzékeny lelkű vagyok, rettenetes szenvedést okoz!

14p *Látni és érezni*, hogy *terhükre* vagyok, hogy *kellemetlen* vagyok számukra a lelkek szolgálatában, amelyre felszentelték őket, ez fájdalmat okoz lelkem mélyén!

14q Én jelentek *akadályt* számukra, aki a szeretet és a gyengédség vagyok! *Én vagyok terhükre*, aki elviselem lanyhaságukat, közömbösségüket és bűneiket, hogy azokat fehérré tegyem! Ezek a papok, akik így tesznek, csak névleg papok, és nagyon távol állnak attól, aminek látszanak.

14r Ezek a fájdalmas érzések nagyon bensőségesek, és szenvedést okoznak nekem. Azért fedem fel ezeket, hogy velem együtt érezzék azokat.

14s Senki se tudja elképzelni, mit éreztem (mindig a lelkek javát keresve), amikor láttam, hogy teher vagyok papjaimnak a gyóntatásban, az áldoztatásban, az útravaló vivésében, és végül szentségeim kiosztásában; amikor Testemet és Véremet, sőt istenségemet oly helytelenül kezelik, unottan, ingerülten, áhítat nélkül, türelmetlenül, más dolgokra gondolva és mindenekfelett *szeretetlenül!*...

14t Ha felfedném emberi Szívem ezen *bensőséges, érzékeny és titkos* fájdalmainak egész mélységét, amelyet oly végtelenül érzek az enyéim tapintatlansága esetében! ... S ha érzem, mint ember, emberi szívvel ezeket a tiszteletlenségeket, mit érzek akkor, mint Istenember, aki vagyok, a megbántott Istenség teljes érzékenységével!

15 Hogyan kell kiszolgáltatni a szentségeket?

15a Minden szentség tisztít, mert valami istenit közvetít: közvetíti véremet. Nem kevesebb dolgot közvetít, mint a Szentháromság élő és tapintható hatását. Mindegyikben nagyon kiváló módon működik a Szentlélek. Az Atya megtermékenyít; a Fiú megvált, a Szentlélek megszentel. A papoknak, akik kiszolgáltatják ezeket a szentségeket tisztának kell lenniük, mert égi kincseket osztanak ki a testeknek és a lelkeknek. Az én isteni pecsétemet helyezik szívükre. Véremmel mossák meg őket. Hatásos kegyelmi segítséget nyújtanak azoknak, akik fogadják.

15b Azt akarom, hogy szentségeim kiosztásánál a papok vállalják feladatuk terhét; még inkább a püspökök, akiknek fenn van tartva a bérmálás és a papi rend kiszolgáltatása, Minden pap fontolja meg előzőleg, hogy az ég kincseit osztja ki Senki se merészelje sohase olyan kézzel és szívvel érinteni a szent dolgokat, aki nem szent.

15c Nem akarom, hogy aggályoskodjanak, mert ez kárt okoz a lelkekben és visszatartja a kegyelmeket. Csak azt akarom, hogy helyes módon, tiszta szívvel szolgáltatassák ki a szentségeket.

15d A plébánosok, káplánok és mindazok, akik kiosztják a szentségeket a lelkeknek, kötelesek maguk is megistenülni, mert engem képviselnek.

15e Amikor nem tudják meggyónni bűneiket, fel tudják indítani a tökéletes bánatot és meg tudják bánni bűneiket. Mindig birtokában vannak az Egyházban a megtisztulásukhoz szükséges eszközöknek.

15f A bocsánatos bűnök szintén megbántanak engem. Irántam tanúsított tapintatból a tisztát megtisztulva kell megérinteniük. Sok eszközük van az Egyházban maguk megtisztítására.

15g Igen, sok ezen a téren a *hanyagság és a felületesség*. Nem beszélek most a súlyos bűnben levő papokról, akik már tudják, mit halmoznak fel tisztátalan lelkükben, amikor súlyos bűn állapotában gyakorolják szolgálatukat. Kérem, hogy a jó papok tisztítsák meg magukat jobban, és ne érintsék a szentségekben kevésbé tiszta szívvel se a Szentháromságot, se az Oltáriszentséget:

15h Egyházamban mindennek tisztaságot; fényt kell sugározni, mert Isten világosság, és sugarai az Egyházban és a lelkekben a világosságból és a tisztaságból származnak.

15i Mindaz, ami nem világosság, nem Istentől való. Mindaz, ami nem tiszta, sátni. A Sátán a világosság ellensége. Benne és övéiben minden kétszínűség, homály és sötétség. A Sátán egyik jellemvonása, hogy a sötétben cselekszik, a sötétben vezet

félre, alakít át és rejt el. Kétszínű eljárásával mindig elfátyolozza, elhomályosítja, füsttel árasztja el a lelket, elrejt saját bűnös céljait, a sötétbe burkolva azokat.

15j De az én Egyházam világosság. Az én lelkeimnek világosságnak kell lenniük és tisztaságnak. Nekem, az égnek kell átlátszania rajtuk. Mindaz, ami sötétség, nem hozzám tartozik, sem az, ami bonyolult. Én a legegyszerűbb vagyok. Tanításom az egységből származik, teljesen tiszta, és mindig arra törekszik, hogy a lelkeket velem egyesítse, egy akolban és egyetlen pásztorral.

15k Azt akarom, hogy enyéim Egyházamban abbahagyják a visszaéléseket és tapintatlanságokat a szentségek kiszolgáltatásánál. Tartsák meg az előírásokat. A papok legyenek egy véleményen püspökeikkel. Ez az egység nagyon fontos, de hiányzik sok pap szívéből püspökét illetően. Ebből sok rossz származik.

15l Hogyan segítsenek ezen? A lelkek egyesüljenek a lélekben, a Szentlélekben; a papok a püspökkel egy szív és egy lélek legyenek. Ebben a pontban sok dolgot meg kell újítani, mert míg a püspökök nem élvezik papjaik bizalmát és jóakarátát, fenn fog állni az elkülönülés, nem lesz meg a szeretet biztos alapja. Ezzel megbántanak engem, és sok kárt okoznak a lelkekben.

15m Meg akarom erősíteni ezeket a pontokat Egyházamban. El akarom kerülni Atyám megsértését és a büntetéseket a nép számára, amelyek ebből a csekélységnek látszó forrásból fakadnak. Valójában ez nem csekélység!

15n Azt akarom, hogy az enyéim lelkiismeretesek legyenek, és egység legyen a Szívem által annyira szeretett kiválasztott lelkek között. Mennyei papokat akarok, olyanokat, amilyenekre szüksége van Egyháznak és amilyeneket Szívem elképzelt. Azért adom ezeket az általános szempontokat és a részleteket is, hogy átvigyék azokat a gyakorlatba azok, akiknek ez a kötelességük.

15o Mexikó ki fog válni szeretetemben és szolgálatomban...

15p Ezt remélem, mert amikor kérek valamit, adok is. *Már kezdem érezni a vigasztaló eredményeket néhány szív részéről.*

16 Szükséges, hogy a papok erényesek legyenek!

16a Alázatosságot kívánok papjaimtól. *Nagyfokú alázatosságot* kérek tőlük. Környezetük hízeleg, ravaszkodik, dicséri őket – sokszor hazug és képmutató módon – s ezt ellensúlyozniuk kell a nagyfokú alázatossággal és önismerettel, nehogy fennhordják fejüket, mert ők is emberek. Mindenkinél inkább szükségük van arra, hogy szelídek, türelmesek és alázatosak legyenek.

16b Sok lelket elidegenítenek a papok rossz jellemvonásaikkal, hidegségükkel és szavaikkal, amelyek megfagyasztják és elvágják a bizalmat. Csak én tudom, hányszor megcsonkították már az isteni tevékenységet a lelkekben egyetlen ilyen cselekedetükkel, szeszélyességükkel, kényelmességükkel és elpuhultságukkal, türelmük és szeretetük fogyatékos voltával. Ismétlem, megszüntetik a lelkekben az irántuk való bizalmat, elidegenítik őket a gyóntatószékektől, a szentségektől. Ezenkívül még rossz példát is adnak nekik, ítélezésre indítják őket, amelyek nemcsak a tökéletlen és kevésbé erényes papok ellen irányulnak, hanem a szentekre, az istenesekre, enyéimre is, és megbántanak engem.

16c Nagyon kényes a pap szerepe a lelkeket illetően. Mindenkinél inkább szüksége van a papnak az önmegtagadásra, kedvességre, szeretetteljességre és sok egyéb erényre szolgálatuk gyakorlása és a lelkekkel való foglalkozás közben.

16d Milyen nehéz a pap szerepe! De én segítem őt minden szolgálatában. Szeretetteljesnek kell lennie anélkül, hogy megalázkodnék, erőteljesen gyengédnek, bizonyos határok között vonzónak, megfontoltan türelmesnek, mérséklettel kedvesnek és *mindig* megfontoltnak.

17 Tanulmányok

17a Sokat árt papjaimnak, ha *tanulatlanok*. A tudományban való gyarapodást sohasem szabad elhagyniuk. A szent és jó könyvek üdvösek a papok számára. Azok szeretete sok rossztól szabadítja meg őket.

17b Eltekintve attól, hogy a papnak képzettnak kell lennie és tanulmányokat kell végeznie ahhoz, hogy biztos tanácsokat tudjon adni, és szolgálni tudja Istent és a lelkeket, az állandó tanulmányok, ismétlem, számtalan veszélytől mentik meg őt.

17c De a tudománynak is vannak zátonyai és veszélyei, főleg a kevés tudománynak, mert kevélyé tehetnek.

17d Ahhoz, hogy valaki a tanulmányokkal foglalkozhassék, összeszedettségre van szüksége. Ez elengedhetetlen erény a pap belső és külső élete számára. A szétszóródottság megöli az értelmet, vagy legalábbis eltompítja a tanulmányok számára, és elgyengíti az akaratot.

17e Külső viselkedésében a papnak szeretetreméltónak és egyszerűnek kell lennie. Legyen mindene mindenkinek. De őrizze meg belső összeszedettségét és Isten jelenlétének tudatát.

18 A világiakkal való viszony

18a Nagyon ritkán érintkezzék a pap a világiakkal, és sose engedje meg velük a bizalmaskodást. Sok fájdalmat okoz szívemnek ez a hiba, amely csekélységnek tűnik, de nem az. A felesleges látogatásokkal *elveszítik* az időt és gyakran *Istent* is!

18b A pap szíve olyan, mint a kristály. Mivel azonban emberi is, nagy óvatossággal meg kell védenie szívét a lelkekkel való külső és belső kapcsolatában. A papnak mindig és minden alkalommal *méltóképpen* kell viselkednie, hogy a lelkeket Istenhez vonja. De ugyanakkor őrködni kell önmaga felett: érzelmein, hajlamain, viselkedésén. Őrködni kell a világgal és a lelkekkel való kapcsolatára. Nagy gonddal kell számot adnia lelkiismeretéről!

18c A papnak mindenkinél inkább kell tartózkodnia a világias összejöveletektől, hiábavaló kapcsolatoktól, amelyekben ő uralkodna, ő állna a figyelem központjában, ő lenne a megvendéglés és a hízelgés tárgya. Ez nagyon kívül esik a körön, amelyben neki kell élnie. Nem ez az ő központja.

18d A papnak nagy gondot kell fordítania külső kapcsolataiban arra, hogy az emberekkel közölje Istent, vallásos dolgokról beszéljen, tiszteletet szerezzen erényeivel, alázatosságával és egyszerűségével. Az én papjaimnak nemcsak *hasznosnak* kell lenniük *Jézushoz*, hanem *Jézusnak* kell lenniük, akár egyedül vannak, akár társaságban, azt utcán vagy a templomban, papi ténykedésük közben éppúgy, mint azon kívül.

18e A püspökök számadással tartoznak arról, hogy őrködnek-e papjaik külső kapcsolataira, amelyekből nagyon sok rossz származik, amiket csak én látok, és nagyon sok bukás, ami mindennél jobban fáj nekem!

19 A papok viszonya a szerzetesnőkkel

19a Amit mondtam, nemcsak a világban történik, amelyben a papnak élnie kell, hanem még inkább a szerzetesnőkkel való érintkezésében, akár külső az, akár bensőséges.

19b Ott a Sátán angyalnak álcázva várja a papot, hogy elveszítse, leigázva őt először a lelki szeretettel, utána pedig behálózva őt a nem szent szeretettel.

19c Erre a nagyfontosságú dologra nagyon kell őrködniük nemcsak a püspököknek, hanem a szerzetes elöljáróknak is, mert nagyobb itt a veszély, mint elképzelhetnék.

19d Sok bűnt követnek el az ilyen érintkezésekben, megsebezve engem. Néha a szív vonzalmi testiesekké válnak, de a romlottság szentségnek álcázza magát.

19e Nagyon súlyos veszélyek rejlenek ebben az Egyház számára nagyjelentőségű dologban. Sok lélek, aki kezdetben egyedül hozzám tartozott, letér az útról, és mást követ, nem engem, pedig neki másommá kellene lennie!

19f Nagyon kedveli a Sátán ezt a területet. Gonosz cseleivel és hamis eljárás módjával, a szent dolgok ürügyével eltakarja azt, ami valójában ördögi.

19g A Sátán átváltozik a fény angyalává, és mindkét felet becsapja a szeretet édességével. Utánozza a rendkívüli dolgokat, késleltet, és elködösíti, elszédíti a késlekedőket.

19h Nem visz mindig bűnökbe, de eltompít. Nem győz mindig, de zavart okoz. Mérge nem mindig halálos, de csökkenti az erőket.

19i A Sátán képmutató gonoszsággal utánozza az életszentséget. Így feszíti ki hálóját, amellyel gyengéden, finoman becsapja a papot, mind a lelket. Ennek felfedezéséhez azonban égi fényre van szükségük, hogy leleplezzék tettetését, és végül megvessék.

19j A Sátán a szentség ürügye alatt csalogatja a jó lelkeket, hogy utána hatalmába kerítse őket. Nagyon ügyesen utánozza az isteni dolgokat. Egész pokoli gonoszságát felhasználja a lelkek elvesztésére.

19k Őrizkedjenek tőle a papok és a szerzetesnők! Mert ezek eleinte rejtve maradnak a lélek előtt, a lelki beszélgetésekben azonban nagyon könnyen lángra lobbannak. A Sátán először megtéveszti őket, később pedig már tudatosan megmaradnak rabságában.

19l Legalábbis az ostoba szerelem hálójába kerülnek, és kihűl velem való bensőséges kapcsolatuk. A Sátán sok lelket félrevezet, és számtalanszor győzelmet arat. Elveszi, ami az enyém, kiszakítva ölelésemből azokat a jó lelkeket, akik vigasztalásomra voltak.

19m Az emberi szív gyenge. Azért hacsak jól nem irányítják és mélyen belém nem gyökerezik, könnyen elbukik a földiekben, s elmegy egészen az érzéki bűnökig.

19n Legyenek óvatosak ezekben a nagyon súlyos dolgokban, amelyek oly nagy kárt okoznak a papoknak és a lelkeknek. A püspököknek őrködniük kell a papok külső viszonyára, de még nagyobb szorgalommal és okossággal gyógyítsák a belső sebeket.

19o Ez a nagyon bensőséges viszony, amely oly szükséges a gyóntatáshoz és a lelki vezetéshez, veszélyeket rejt magában. Nagy erényre, tisztaságra és velem való egységre van szükségük a lelkeknek, hogy a papokban csak lépcsőket lássanak a hozzám való eljutáshoz, amelyeken azonban nem szabad megállniuk.

20 A lelkivezetés veszélyei

20a A Sátán másfajta hálóba kerülnek a papok, amikor tökéletes lelkekre bukkannak, és hozzájuk tapadnak azzal a szent és lelki ürüggyel, hogy tőlük tanuljanak, és rajtuk keresztül kapjanak valamit tőlem.

20b Ez az út nagyon veszélyes. Vannak ugyan a papoknál tökéletesebb lelkek, s biztos, hogy azoktól tanulniuk kell, de anélkül, hogy ebből a legcsekélyebb fokban is átmenjenek a szeretet érzelmébe.

20c Mind a papoknak, mind a lelkeknek örködniük kell, hogy szívük felett tökéletesen uralkodjanak. Többet kell imádkozniuk. A pap csak lelki síkon közeledjék a lélekhez, mert ezekben a dolgokban a földiek csatlakoznak az isteniekhez.

20d A Sátán sokszor elködösíti a dolgokat, és ami helytelen, azt helyesnek tünteti fel.

20e Így kezdődik sok lelki vezetés és gyónás, amelyben mind a ketten játszanak a tűzzel, és néha lángra is lobbannak.

20f A papok sok dicsőségtől fosztanak meg engem, mert a teremtményeket célokként állítják maguk elé, nem pedig eszközökként, amelyek hozzám vezetnek.

20g Vigyázzanak arra, hogy szívük ne okozzon nekik meglepetést. Óvakodjanak attól, hogy ne csökkentsék a lelkek buzgóságát azzal, hogy emberi dolgokat kevernek hozzá.

20h Sok tövis szúrja Szívemet, mert a papok földies dolgokat visznek be a szívekbe azáltal, hogy olyan szeretettel ragaszkodnak hozzájuk, amely ha nem bűzlik is, de csökkenti ragyogásukat.

20i Nyilvánvaló, hogy a gyóntatópapoknak és a lelkivezetőknek vonzaniuk kell jóságukkal, azonban szent és lelkes jósággal. Kötelességük, hogy helyes szándék vezesse őket, és élesen lássanak értelmükkel, nehogy átlépjék a határt az emberi és az isteni között.

20j Csak nekem és a Szentléleknek van teljes joghatóságunk saját jogunk alapján a lelkek felett. Ismét figyelmeztetem őket, vigyázzanak, nehogy becsapódjanak!

20k A lelki vezetésnek ezen a területén, akár olyan lelkekről van szó, akik a közönséges úton járnak, akár olyanokról, akik rendkívüli utat követnek, sok veszély van, amit a Sátán kihasznál.

20l A lelkekkel a legnagyobb buzgósággal kell foglalkozni. Be kell vezetni őket az imába. A Szentlélek segítségével meg kell tanítani őket a nagyfokú tisztaságra.

20m Szükség van arra, hogy a papok foglalkozzanak az ilyen gyóntatásokkal. Ezenkívül sokaknak foglalkozniuk kell a lelki vezetéssel is. Ez nekik való munka, de kemény feladat, nehéz út, amelyen úgy kell járniuk, hogy se engem, se magukat meg ne károsítsák.

20n Állandó tanulással, némi tapasztalattal és gondossággal, személyes életszentséggel és az Istennel való bensőséges viszonyal elérik, hogy félelem nélkül vezethetik a lelkeket és eljuttathatják őket hozzám.

20o Fontos, hogy a gyóntatók és lelkivezetők gyakorlatból ismerjék a lelkiéletet, az emberi szívet, és a Szentlélekhez forduljanak, aki mintegy függőnyt alkot a pap és a lélek között.

20p Hogyan adhatná az Istenhez tartozó dolgokat az, aki nem birtokolja Istent?

20q Hogyan hatolhatna be a lélek mélyébe az, aki csak felszínesen ismeri a lelkiéletet?

20r Hogyan juthatna el a lélek legbensejébe, amelyet mind a Szentlélek, mind a Sátán igyekszik elfoglalni az, aki csak kívülről ismeri a lelket?

20s Hogyan volna képes felismerni az ördög csalárdságát, hogyan tudná széttépni hálóját, leleplezni ravasz eljárását az, akit a Szentlélek nem világosít meg a magasból?

20t Hogyan volna képes a vak, aki nem ismeri a lelkiéletet, vezetni a rábízott lelket?

20u Nagyon panaszkodom, mert a papok nem tudnak behatolni a lelkek mélyébe, nem tudják megkülönböztetni a szellemeket, nem értik sem a Sátán sem a Szentlélek eljárásának módját.

20v Ez az oka annak, hogy Istennek sok tanácsa csökevényes marad a lelkekben; sokszor lanyha a lelkiélet, sőt el is vész papjaim hibájából; hiányos kiképzésük miatt, szegényes erényeik miatt, imaéletük hiánya miatt, a velem való bensőséges viszony hiánya, a felső megvilágosítás hiánya, a Szentlélekkel való bensőséges viszony hiánya miatt.

20w Bevallom, hogy nagyon gyakran megszorítják papjaim a Szentlelket, mert megelőzik az Ő működését, jogot formálnak arra, ami semmiképpen sem tartozik rájuk. Valamilyen módon meg akarják előzni Istent, nem várják meg, hogy Isten működjék a lélekben, hanem lábbal tapossák, elsajátítják az isteni jogokat. Ugy irányítják a lelkeket, mintha Isten, aki azokat irányítja és vezeti, nem létezne.

20x A lelkivezető feladata, hogy kövesse a Szentlelket, buzgón kérje ajándékait, és az Ő vezetése alatt természetfeletti módon éljen, mind saját, mind mások javára.

20y Nem minden pap alkalmas a lelkivezető szerepére, mert ha nem rendelkezik a szükséges tulajdonságokkal, sok kárt okozhat. Azonban minden papnak kötelessége, hogy törekedjék megszerezni a lelki vezetéshez megkívánt tulajdonságokat, hogy ő is részt vehessen bensőséges szolgálatomban a lelkek irányítása terén.

20z Nehéz jó, körültekintő és szent lelki vezetőnek lennie, de nem akkor, ha én segítem őt rendkívüli kegyelmekkel, az erényekkel és a Szentlélek sugallataival.

20A A tökéletes élet nem virágzik eléggé, a szent lelki vezetők hiánya miatt, és ez nagy szerencsétlenség az Egyházra nézve. De ha eleget tesznek ezeknek a feltételeknek, biztosan növekedni fog a tökéletes életet élők száma a Szentháromság nagy dicsőségére!

21 Fösvénység

21a Jósággal és szeretettel teljes Szívem számár a további rettenetes gyötrelem papjaim fösvénysége. Ezeknek a papoknak a szíve, hivatásukkal ellentétben, a földi dolgokhoz tapad.

21b Ez a megvetésre méltó bűn annyira átitat sokakat, hogy az Egyház isteni javait áruba bocsátják. Ezek semmiféleképpen sem tartoznak hozzájuk. Ingyen kapták őket, s az anyémek azok, mert magam szereztem meg, véremmel a Kálvárián.

21c Ha a külső fösvénység nagyon gyűlöletes a papban, és teljes erejükből dolgozniuk kell kiirtásán, mit mondjunk akkor a szent dolgokkal kapcsolatos fösvénységről, amelyet titokban ellenem követnek el papjaim, amikor azzal kereskednek, ami semmiféle módon sem tartozik hozzájuk, hanem azért kapták kézhez, hogy teljesen és szeretetteljesen kiosszák a lelkeknek?

21d Ez a rettenetes bűn közvetlenül Isten ellen irányul, a Szentháromság ellen. A mennyei Atya ellen irányul, aki egyszülött Fiát adta az embereknek, az embereket pedig neki adta, hogy kövessék és vigasztalják Őt, s ezáltal üdvözüljenek.

21e Én magam, az emberré lett Ige, minden véremet odaadtam a kereszten; Testemet, Lelkemet és Istenségemet adom az Oltáriszentségben; és Önmagamot nyújtom a többi szentségben is.

21f Minden lélek megkapja a Szentlelket a megszentelő kegyelem által. Önmagát nyújtja, mint a kegyelmeknek, karizmáknak, ajándékoknak és gyümölcsöknek áradatát, és végül Ő maga válik *Ajándékká*.

21g Miért nem utánozzák a papok Istent? Miért nem utánozzák Egyházam bőkezűségét? Egyházam mindenkinek mindenévé válik, kitérve anyai ölet mindenki előtt és az örökké tartó kincseknek és szentségeknek tárházát megnyitja. Oda ajándékoz engem is azoknak, akik magukhoz akarnak venni az kereszten: Testemet, Lelkemet és Istenségemet adom az Oltáriszentségben; és Önmagamot nyújtom a többi szentségben is.

21h Ez a szeretett Egyház éjjel-nappal, mindig adja a tejet, kenyeret, életet és az égi kincseket. Ad, jóllehet semmit sem kap. Odaad mindent, amivel csak rendelkezik, még az eget is. Az Egyház nem akar sem keblében, sem szolgálatában szennyes lelkeket, akik csak saját hasznukat keresik, és akik félnek a lelkek szolgálatától, nehogy adniuk kelljen, és főleg nehogy önmagukat kelljen adniuk, úgy, amint illene.

21i Papjaimnak ezek az anyagi és lelki fösvénységgel kapcsolatos bűnei nagyon sértik bőkezűségemet.

21j Papjaim, akárcsak a Szentlélek és Atyám, a szegények atyjai. Azért kötelességük jólélekkel adniuk a lelki javakat. Erejük és tehetségük szerint anyagilag is segíteniük kell.

22 Részegesség

22a A részegesség bűne nagyon elszomorít engem néhány papomban. Ez a bűn nagyon gyakran kapcsolatban áll sok más bűnnel és a papjaimhoz méltatlan dologgal is.

22b Ez a bűn eltompít és megszentéstelenít, megöli a lelkiéletet és kiolítja a hit fényét. Akik ennek a bűnnek a rabságába esnek, mindent megtesznek sóvárgásuk kielégítésére.

22c Ezt a bűnt a bűnök nagy serege követi, tisztátalanság és ezeryi gonosz fajtalanosság, amely kiöli a szeretetet a szívből.

22d A papnak a szívét jobban, mint másokét, a három isteni erénynek kell díszítenie. A részegesség csökkenti ezeknek az erényeknek a ragyogását, és eljut teljes kipusztításukhoz. Jaj, a papnak, aki elveszti ezt a végtelen kincset. Nem vár rá semmi más, csak az örök kárhozat.

22e Sok papot átjár a lanyhaság, és azért szenvedve hordozza a szent méltóságot, és panaszkodik ellene, ha nem is másoknak, de önmagában, amit azonban én hallok. Panaszkodik, mert ez a papi méltóság megtiltja számára a sok bűnös érzékiséget, és anygali; szent életre buzdítja őt, s ezt kívánja meg tőle.

22f Ezek érezve a papi hivatás terhet, amely rájuk nehezedik, nem akarják azt elviselni, s azért eltompítják érzékeiket.

22g Nyugalmat keresnek, de nyugalom helyett bűnökre és lelkiismeret furdalásra lelnek. Ahelyett, hogy lelki dolgokkal, erényekkel, az ég ostromlásával, tanulmányokkal foglalkoznának, belevetik magukat a lelki szétszóródottságba, a világiak gyűléseibe, ezeryi bűnalkalomba, amelyekkel a Sátán ravaszul kísérti őket.

22h Nincs semmi vigaszuk ebben a féktelen szédelgésben, de izgalmakat találnak bennük, amelyek tönkreteszik őket. Én pedig gyötrődöm hivatásuk kegyelmének lábbal tiprása miatt. Nagyon kegyetlen ez a seb szerető Szívem számára.

22j Az angyalok csodálkoznak az ostobaságnak ily nagy fokán. Az ördögök pedig örvendeznek diadalmuk miatt, amelyet a kiválasztott lelkek felett arattak, akiket öröktől fogva szerettem, és szolgálatomra rendeltem. Ez nagy fájdalmat okoz nekem.

22k Visszautasítják a terhet, a rendkívüli kegyelmet? Arcomba vágják az égi ajándékot? Lábbal tapossák ezt a legnagyobb fokú szeretetemet?

22l Mily messzire *megy* szeretteim hálátlansága!

22m Hűséges Szívemből a vér folyamai áradnak az ilyen elvetemültség miatt.

22n Keserűség csordul ki Lelkemből, (s ez a keserű fájdalom) gyötör és széttép, de nem halok meg ismét a fájdalomtól, mert mint ember már meghaltam az emberekért.

22o Az Egyház sír a papok elkárhozása miatt. Mária sóhajtozik. Én vért kívánok, amellyel mennyei Atyám előtt eltöröljem a bűnöket, hogy lecsillapodjék haragja; hogy sok kegyelmet nyerjek a nyomorúságos lelkeknek; mert a részegesség bűne miatt elvesznek, és hivatásuktól visszarettennek.

22p A hivatásuk felől kételkedő papok számára az orvosság semmi más, mint az állandó imádság, lelkük felfedése püspökük előtt és a Szívembe és Mária Szívébe való menekülés.

22q Az orvoslás az örök igazságok szemlélése, a bűnbánat, a nagy bizalommal és hittel hozzám járulás; a szüntelen munka mindaddig, míg a veszély elmúlik, és lelkük, mint a tűzben kipróbált arany, növekszik a kegyelem által, amelyet nem tagadok meg senkitől sem, aki alázatosan kéri.

22r Menjenek a Szentlélekhez. Tisztítsák meg Lelküket, hogy *benne meglássák Istent*. Tagadják meg magukat, kényszerítsék szolgaságba (testüket), engedelmeskedjenek, vessék alá magukat (előljáróiknak), kiáltanak irgalomért az égbe!

22s Mily sok lélek elfordul tőlem papjaim botrányos élete miatt, amikor azokon győzedelmeskedik a részegesség, és nem képesek megszabadulni ettől a bűntől.

22t Ezért ez a bűn nemcsak saját személyükre jár súlyos következményekkel, hanem sok lelket is visszatart a szentségek vételétől, a hívek becsmérik az Egyházat, és még *hitüket is elvesztik*.

22u A pap nevére méltatlan egyén sok lelket visz a kárhozatba.

22v Hogyan képes másokat mérsékletességre buzdítani az, aki saját maga teljesen képtelen erre?

22w Hogyan képes kiosztani, és magához venni a szentségeket az, aki részeg a bortól?

22x Hogyan használhatja véremet a lelkek lemosására az, aki azt hitvány vággyal megszenteltelenítve issza?

22y Hogyan képes bemutatni a szentmiseáldozatot az, aki anyagiasan örül annak, hogy megihatja az átváltoztatásra szánt bort, és visszaél annak mennyiségével is?

22z Egyesek, gyakran figyelem nélkül, elszórakozott lélekkel mutatják be a szentmiseáldozatot. Senki sem képes megérteni, hogyan szállhat le lelkem annak szájába, aki alig tudja, mit mond; a szennyes kézbe, az éjszakánál is sötétebb szívbe?

22A De ahányszor csak hallom az átváltoztatás szavait, *annyiszor leszállok, annyiszor véghezviszem az átváltoztatást, annyiszor átalakítom a papot magamba*.

22B De mit érzek, amikor a pap agyát ködfelhő borítja, és a részegség láncá gúzsba köti?

22C Jaj! Mily sok vértanúságot szenved el Szívem! Mily hűséges vagyok ígéreteim megvalósításában, hogy Leszállok az oltárra!

22D Végtelen szeretet, amely önként kényszerít engem arra, hogy mindig engedelmeskedjem még a legméltatlanabb papnak is az átváltoztatáskor!

22E Íme legteljesebb szeretetem! Tudva ugyanis, hogy szenvedni fogok a misékben, feláldoztam magamat, és elfogadtam az Áldozat szerepét ebben a Titokban, annak minden következményével együtt, hogy közel legyek a lelkekhez, és hogy egészen nekik adjam magamat az Oltáriszentségben, hogy eltöltsen őket örömmel, hogy az Egyház birtokoljon engem; mint legnagyobb kincsét.

22F Mindent elviseltem, hogy az ember birtokában legyen Jézusnak az ostya (alakjában). Iránta való szeretetből felajánlottam magamat áldozatul. Áldozat (voltam) nemcsak azon az emlékezetes éjjelen, amikor az utolsó vacsora termében megalapítottam, hanem a keresztre feszítve (is), sőt Szívemben, enyéimtől (keresztre feszítve), akiknek az én „másaimnak” kellene lenniük, de nem azok.

22G Csak egyedül én tudom, mit szenvedek el, mit teszek, mit hallgatok el, mennyit kegyelmezek, hogyan tartom fel az ég haragjának fenyegetését a bűnös papok miatt.

22H A fájdalmas Máriával egyedül én vagyok jelen, és mi szemléljük ezt a végtelen bűnt. Mi tudjuk mily messzire érnek ezek a rettenetes vétkek, amelyek megremegettik az eget.

22I De én, a Megváltó, és Mária, a Társmegváltó, elviseljük haragos Atyám haragját, és felajánljuk az Istenember vérét, érdemeit és kínjait. Az égtől igyekszünk elnyerni a bocsánatot, nem a bosszúállást azok számára, akik oly durván, oly hálátlanul, oly szemtelenül és oly mélységes hitványsággal bánnak velem.

23 Szentbeszédék

23a A szentbeszédék szintén sok szenvedést okoznak nekem. Ide is befurakszik a világ, hogy megfosszon dicsőségemtől.

23b Sok szónok a saját dicsőségét keresi, nem az enyémet, nem *egyedül az enyémet*. Önmagukat keresik fennkölt beszédeikkel, amelyek híresekké teszik őket; cikornyás szavakkal és gondolatokkal, páváskodva nagy tudásukkal és szónoki képességeikkel, csillogtatva tehetségüket (amely hozzám tartozik) és műveltségüket, amely társaik és a hívek fölé emeli őket.

23c Fájlalom a sok hiúságot azokon a szószékeken, amelyeket színházakká alakítanak és azokban az előadásokban, amelyeket inkább világi kérdésekről, mint Istenről tartanak; inkább saját dicsőségükre, mint azért, hogy szent szavaikkal megmozdítsák a szíveket!

23d Ezzel sok dicsőségtől fosztanak meg engem papjaim. Elérik, hogy a lelkek a szónokot keresik, nem pedig engem az ő tanításukban. Mily gyakran a hívek nem is gondolnak arra, hogy létezem. Csak fülüket akarják gyönyörködtetni az összhangzatos zenével, ami azonban üres és elmúlik, anélkül, hogy nyomot hagyna lelkükben.

23e A világi és hiú szónok mily mély ürességet hagy a lelkekben! Nagy számadással tartozik nekem a pap, aki így használja a szószéket, hidegen hagyva azokat, akik őt hallgatják, Szívemnek pedig keserűséget okozva!

23f A papok küldetése, hogy elvessék tanításom magját, bűnbánatra indítsanak, megvilágosítsák a lelkeket, megtérítsék őket, megindítsák a szíveket, nem pedig az, hogy horgokat vessenek azért, hogy dicséretet halásszanak vele.

23g A szónoknak céltudatosnak és okosnak kell lennie a hallgatóság iránt, és alkalmazkodnia kell a körülményekhez. Ha ékesszóló, legyen nagyon szerény és szeretetteljes mindenkihez.

23h Nem csillognia kell, hanem azt kell keresnie, hogy *megtérítse* az embereket. Csak az szentel meg, aki maga is szent. Ez a szolgálat szükségessé teszi a pap számára, hogy az ima embere legyen, mert a lelkeknek csak úgy tud adni, ha ő is kap a magasból. Nem kap, ha nem imádkozik, és ha nem tagadja meg magát.

23i A pap ne éljen vissza a szent dolgokkal. Ne menjen a szószékre megelőző tanulmányozás és előkészület nélkül. Érintse meg a lelkeket az Isten igéjével ajkán, és helyezze szívükbe az életszentség magvát.

23j A papoknak nagyon alázatosan kell a szószékre menniük, mert a kevélység megakadályozza a lelkekben a beszéd gyümölcsét. Az alázatos lélek másokat is alázatosakká tesz. De a kevély lélek mit tud terjeszteni? Ahhoz, hogy a pap megérintse a lelkeket és behangolja őket az ég számára, szükséges, hogy alázatos legyen; ahhoz, hogy meg tudja mozgatni a szíveket, szentnek kell lennie.

23k A papok csaphatnak zajt, kaphatnak tapsokat, megcsodálhatják őket tudásuk miatt, felvillanyozhatják az embereket ékesszólásukkal, de ez nem engem dicsőít meg, hanem őket. Nem ezt kell keresnie az igazi papnak, hanem azt, hogy töredelemre, bűnbánatra indítson, megszerettesse a lelkekkel az Istenit, kitépje belőlük a földieket; emlékeztesse őket az élet utolsó perceire; buzdítsa őket az erények gyakorlására; megfontoltassa velük Szenvedésemet; kioktassa őket az én szeretet- és áldozat-életemre; megszerettesse velük a keresztest, a fájdalmat, kálváriákat; megértesse velük a megváltás és az áldozat értékét; feltárja szemük előtt a tökéletesség láthatárát, és könnyűvé tegye számukra az égbe vezető utat.

23l Ne legyen olyan beszéd, amelyben nem említik Máriát; gyakran dicsőítsék magasztos kiváltságait, tanítsák erényeit, és indítsák a lelkeket azok gyakorlására. Tanítsák, fontolgassák és szerettessék meg egyedüllétének vértanúságát, amelyet oly kevéssé becsülnék és ismernek a lelkek.

23m Gyűjtsák lángra a szeretetet a szívekben az iránt, aki maga a Szeretet – akit oly kevéssé ismernek, és akiről olyan ritkán beszélnek – aki a Szentlélek. Beszéljenek az Ő ajándékairól és gyümölcseiről, kiválóságáról, a lelkekben való bensőséges működéséről.

23n Beszéljenek rólam, a testté lett Igéről, a Megfeszítettről. Beszéljenek a fájdalom elragadtatásáról, a szenvedésben rejlő kincsekről, a tisztító, megváltó és üdvözítő szenvedés szükségességéről; a szenvedések érdemeinek elvesztéséről, ha azokat nem egyesítik az enyéimmal.

23o Tanításom nagyon sokoldalú. Az evangélium nagyon gazdag és kimeríthetetlen. Miért keresnek mástól származó gondolatokat ahhoz, hogy engem dicsőítsenek?

23p Nem használják fel eléggé a szószéket és a szentbeszédet Egyházamban, pedig az nagyon hatásos segítség a papok számára a lelkek megmentésében és tökéletesítésében. Mily sok pap kéreti magát ahhoz, hogy szentbeszédet mondjon! A lanyhaság ebben a pontban nagyon nagy; nagyon csekély az én dicsőségemért való buzgólkodás, és nagyon közepes sok papomnál a (szentbeszédre) való készület.

23q A szemináriumokban és a noviciátusokban nagyon ki kell aknázni ezt az oly fontos eszközt dicsőségemre, de a már említett feltételekkel. Tanult papokat akarok, de *alázatosakat*; képzeteket, de nem hiúkat; az ima és a szent buzgóság embereit, akik harcot viselnek a Sátánnal, felfedve a lelkek előtt az ő cseleit; bensőséges lelkeket és erényeseket, akik meg is teszik azt, amiről prédikálnak; akik először gyakorolják, amiről beszélnek.

23r Fényt sugárzó papokat akarok, tiszta lelkeket, önmegtagadottakat, bűnbánókat, akik példájukkal inkább vonzanak, mint szavukkal, s akik minden alkalommal a megfeszített Krisztus jó illatát árasztják,

23s Ha a papok szeretnének engem, lángolna bennük a dicsőségemért való buzgóság, és nem fáradnának bele abba, hogy *megtagadva magukat* minden módon megszerezzék azt nekem.

23t Imádkozzanak, hogy ez az égi szikra lángra lobbanjon, tevékenyé váljon, és szent lánggal égjen a papi lelkekben.

23u Imádkozzanak, hogy kipusztuljon a szívekből a tétlenség, az önzés, a közömbösség, a lustaság és az unalom.

23v Imádkozzanak, hogy lerázva a közömbösséget, amely sokakat eltölt, belevessék magukat (a munkába), Ne érdekelje őket más, csak az, hogy lelkeket adjanak nekem, és általuk megvigasztaljanak. Dolgozzanak *tiszta szeretettel* szőlőmben, hogy nagylelkűen megjutalmazhassam őket.

24 Lanyhaság

24a Nagyon mélyreható tövis lelkem számára papjaim lanyhasága. Ez hálátlanságból fakad, valamint a misékben (tanúsított) csekély buzgóságból is. Ez a lanyhaság az Áldozat bemutatásában sok rossznak oka a papban, mert amilyen a pap miséje, olyan a napja. Ezért a papnak, szolgálata minden más cselekedeténél nagyobb figyelmet és erőt kell szentelnie a mise bemutatására, azok szerint a feltételek szerint, amelyeket ez a magasztos cselekmény megkövetel, valamint a kellő előkészületre és hálaadásra is. A misének élete legfontosabb cselekményének kell lennie, vágyai céljának, és a velem való egyesülés legmagasabb rendű eszményének.

24b Mennyire panaszkodnom kell amiatt, hogy sok papom szívében a megszokás (uralkodik), áhítatuk csekély, vagy semmi; amikor bemutatják – minden előkészület nélkül – a szentmisét Nem döfnek át engem a szentségtörés törével, de annál inkább a hidegség sokkal fájdalmasabb kardjával, amellyel az oltárhoz közelednek.

24c A lanyhaság erőtlenné teszi a lélek képességeit, és ez a gyengeség átragad a pap többi cselekedetére is.

24d Amikor a lanyhaság elhatalmasodik a pap lelkén, mint súlyos teher nehezedik rá, és zavarja őt minden kötelességének teljesítésében. Fárasztja őt a papi zsoltárok mondása; a zsoltároknak nincs számára se zamatjuk, se tápláló erejük, elmondja azokat anélkül, hogy szemlélné, érezné, ízlelné a bennük rejlő tartalmat; nem érzi meg bennük az isteni zamatot, mert a szent iránti érzéketlenség behatolt szívébe. Miért? Mert hatalmába kerítette a lanyhaság, ami a világi szétszórtság gyümölcse; mert megengedte, hogy eltöltse szívét a világ lármája és hiúsága; mert elhagyta az imát, az összeszedettséget, a lelkiéletet és a velem és Máriával való bensőséges érintkezést.

24e Ha egy pap lanyha, keresse azonnal annak okát, és meneküljön tőle.

24f A veszélyek akkora mértékben növekednek és sokasodnak, amekkorában a buzgóság elhagyta szívüket. Napjaik szomorúak, éjszakáik fájdalmasak és nyugtalanok; életük lelki fulladozás. Maguk körül nem találnak mást, mint unalmat, fáradságot, ami egészen a csüggedésig fokozódik.

24g Mindezeknek a rosszaknak az egymásba kapcsolódása képezi a Sátán hálóját, amelyet kivet rájuk, hogy elveszítse őket. A Sátán észrevétlenül bevezeti őket a világba, és ezzel járnak az aggodalmak, kísértések, küzdelmek és az unalom, úgyhogy magukat vonszolva töltik be hivatásuk szent kötelességeit.

24h Nagyon vigyázzanak arra, hogy a világ be ne lopakodjék papi szívükbe! Ez a főellenség eltávolítja a Szentlelket, és enélkül az isteni tűz nélkül, amely mindent megvilágít és felmelegít, a pap szíve kihűl és elhomályosul. Csak jég marad a lelke mélyén.

24i Amikor elkezdődik a lanyhaság, meghal a buzgóság, elgyengül a hit és tönkremegy a papi hivatás. Így kezdi meg az ördög az épület lerombolását. Így hatol be lassan a mérge, elgyengítve a lélek erőt. A pap valójában nem rossz, de lanyha és közömbös; nem veszett el, de elindult a lejtőn, amely a pokolba torkollik.

24j A pap nem lehet középszerű. *nem szabad annak lennie* vagy buzgó, vagy lanyha; vagy az oltár, vagy a világ; vagy Jézus, vagy a Sátán. Rettenetes ez a választás a két lehetőség között a pap esetében. Mily sokan megengedik, hogy átjárja őket a lanyhaság, és végül eltévelyednek. Győznek a rossz és fajtalan szenvedélyek, amelyek a kezdetben csak elindulnak, később azonban azzal végződnek, hogy erőt vesznek a lelkeken, és azok sose szabadulnak meg hatalmukból.

24k Ismétlem, rettenetes a lanyhaság a papban, mert oda juttatja, hogy elhagyja a hitet. Márpedig a pap az isteni erények nélkül örökre elveszett. Már nem indítják meg az örök igazságok; az élet utolsó óráit árnyék borítja, sőt gúnyolódik rajtuk. Körülveszi őt a kételyek sötétsége, és behatol lelkébe. A lelkiismeret furdalások megszűnnek, és jön hivatásának és örök üdvösségének végleges elvesztése.

24l Idefejlődik a lanyhaság. Semmiséggé kezdődik, és a pokolban végződik. A hitigazságok, amelyek megrettentik a közönséges bűnösöket, nem indítják meg a bukott papot, nem bántják, nem érintik, egyáltalán nem érdeklik; mert a Sátán áthatolhatatlanná tette a lelkét. Ezért nincsenek hatással rá sem a büntetések, sem az ígéretek, sem semmiféle fájdalom és még a végtelen szeretet sem, amellyel megvettem (számára) szent és magasztos hivatását.

24m Ezért mondtam, hogy papjaim lanyhasága nagyon mélyre hatoló tövis számomra, amely sok rosszat von maga után.

24n Egy további szempont: amint a buzgóság áterjed másokra is, úgy a lanyhaságnak is gyászos hatása van sok lélekre: eltompítja őket. Ez egy további ok, amiért a papnak el kell kerülnie azt, hogy kihűljön, mert eltekintve attól, hogy ez nem épületes mások számára, azzal a szomorú következménnyel is jár, hogy a hidegség áterjed a szívekre.

24o A hideg pap hogyan áraszthat meleget? Az Isten dolgai iránt közömbös pap hogyan terjesztheti a buzgóságot? Hogyan szeretheti a lelkeket az, aki nagyon távol áll attól, hogy nagyra becsülje, rajongva szeresse őket, és együtt érezzen velük?

24p Nem, a papok nem lehetnek középszerűek; mindenáron szentekké kell lenniük, és ki kell zárniuk lelkükből a lanyhaságot a *bűnbánat, a világtól való eltávolodás és az ima által*, nehogy lelkük elgyengüljön, és közömbössé válják ezáltal a sátáni, halálos pára által, amelybe az ördög akarja burkolni őket.

24q Sose nyissák meg lelkük kapuit a tétlenség, lagymatagság és az élvezetek előtt, amelyek lanyhaságra vezetnek. Az állandó munka, önmagukról való megfélemlítés, bűnbánat és önmegtagadás azok a fegyverek, amelyeket forgatniuk kell az ördög ellen, aki oly megfontoltan és ravaszul: szokta be hálózni őket azzal az egyetlen céllal, hogy mindörökre elveszítse őket, és megfosszon engem a dicsőségtől.

24r A papok a lelkekért léteznek. Le kell mondaniuk saját izléseikről, kényelmükről és jólétükről. Nem tartoznak önmagukhoz. Biztos, hogy ez nehezebb esik természetüknek, de százsoros jutalomban részesülnek, és bőségesen kapnak kegyelmeket, ha kéri azokat tőlem, ha hűségesek szolgálatomban, és ha méltókká teszik magukat befogadásukra.

24s A lanyhaságból származik a kényelmesség és elpuhultság a papban. Az elpuhultság és kényelmesség pedig még lanyhábbá tesz. Ezek a hibák mintegy összefognak, hogy a pap szívét hatalmukba kerítsék. A pap másért létezik, le kell tehát mondania minden kényelemlről, amikor a lelkek azt kívánják, és el kell távolítania minden lomhaságot testéből és lelkéből. Háborút kell viselnie, és mindig készen kell állnia a szolgálatra, bármily körülmények között és bármily pillanatban.

24t Fokozatosan meg kell halnia önmagának, és Jézus másává kell válnia, nemcsak a mennyei Atya iránt való szent kötelességeinek teljesítésében, hanem azok felé is, akik keresik őt, és kérnek tőle valamit.

24u Sőt, többet mondok. A papnak, akit a Szentlélek buzgó szeretete éltet, nem szabad meglegednie azzal, hogy csak az őt körülvevő maroknyi lélekkel (foglalkozzék), hanem szent és okos buzgósággal bele kell vetnie magát abba, hogy sok lelket mentsen meg, meggátolva a bűnöket és terjesztve a tisztaságot, az erényeket, a buzgóságot, szeretetet, a Szentlélek és Mária tiszteletét.

24v Nincs mentsége a papnak a lelkek gondozása terén. De jaj, mennyi lanyhaság, ürügy, hiábavaló mentegéztetés, önmaguk elkényeztetése okoz fájdalmat megkeserített Szívemnek. Mindezt *egyedül csak én látom* lanyha papjaimban!...

24w Ami legjobban fáj nekem az, hogy sok lomhaság oka a *szeretet csekélyisége*, amellyel szeretetem számtalan megnyilatkozását visszafizetik! *Nem én vagyok* (bennük); nem törődnek érdekeimmel, sem Atyám dicsőségével; nem értékelik a lelkekért ontott véretem. Kényelemkeresésből, könnyű rosszullét vagy fáradtság miatt, sőt még valami élvezet, vagy szórakozás kedvéért is hagyják, hogy egy lélek elveszen: Sokszor ajtót nyitnak a Sátánnak és követőinek!

24x A dicsőségemért és a lelkekért való buzgalom hiánya lényegében véve talán nem a *szeretet hiánya*? Mennyit kell szomorkodnom, sírnom ezért egyedül a szentségházban, Anyám ölén és a lelkekén, hogy megvigasztaljanak!...

24y Csak én ismerem Isten terveit, amelyek megvalósítatlanul maradnak lanyha papjaim lelkében, a lustákban, akikből *hiányzik* a buzgóság, a *szeretetet* nélkülöző papokban. Miért szentelték fel őket, ha nem szeretnek engem? Miért engedték meg, hogy megkenjék őket a szent olajjal, ha nem hajlandók a megfeszített Isten szolgálói lenni? Miért engedték felszenteltetni magukat, ha nem teljesítik mindhalálig hivatásukat?

24z Mindezt ki kell fejteni (papjaim) felszentelése előtt. Másaimnak kell lenniük: *megfeszítettnek*. Meg kell halniuk kényelmük és jólétük számára és szeretetemért, szolgálatomért, a lelkekért kell élniük.

24A Tartsanak ki ezekben a nagyon fontos igazságokban. Ültessék el azokat nagyon mélyen szívükben. Ne engedjenek olyanokat az oltárhoz, akik nem érzik magukat erőseknek ezen a téren, mert az én bensőséges szolgálatomban és a lelkek szolgálatában nem szabad közepszerűségnek lennie.

24B Ideje; hogy az Egyház felrázza a sok télen papot, és lángra lobbantsa a lelkekben az eleven tüzet, amelyet a földre hoztam a Szentlélek által, a szeretet és a fájdalom tüzét. A Szentlélek az, aki eltávolítja a szívekből a lanyhaságot, lángra lobbantja, ösztönzi és felemeli őket a földről, szárnyakat ad nekik, felrázza őket tevékenységével a lomhaságból, és lerombolja önzésüket, és helyébe teszi az én érdekeim és a lelkek érdekei iránt való érdeklődésüket.

24C A Szentlélek lehel a szívekbe, és mozgatja meg azokat, emeli fel őket a földről. Felemeli őket az égi látóhatárokra, és közli velük az Isten dicsőségének szomját. Nekik adja világosságát és tüzét, hogy lángra lobbantsák az egész világot, Ilyeneknek akarom a papokat, akiket birtokába vesz a Szentlélek, és akik elfelejtkeznek önmagukról, teljesen Isteni és a lelkekéi.

24D Imádkozzanak ezért a hatásért, ezért az Új Pünkösödért, mert Egyházamnak szüksége van szent papokra.

24E Elsüllyed a világ, mert hiányoznak a hívő papok, akik kirántják a mélységből, amelyben van. A fény papjai megvilágítják a jó utakat. A tiszta papok kihúznak sok szívet a sárból. A lángoló papok elárasztják az egész világot az isteni szeretettel (de mindezek hiányoznak).

24F Imádkozzanak, kiáltsanak az égbe, ajánlják fel az Igét, hogy minden dolog helyreálljon bennem a Szentlélek által és Mária közvetítésével.

24G A püspököknek buzgón tevékenykedniük kell papi hivatásukért. Ki kell sarjasztaniuk a szent hivatásokat az oltár számára. A papoknak ellen kell állniuk a lanyhaság sokféle formájának, a kényelmességnek. Buzgóknak kell lenniük, de mindenekelőtt (váljanak ki) az *irántam* és a lelkek iránt *való szeretetükben*, legfőképpen hivatásuk értékelésében, őszinte, szeretetteljes, engedelmes és nyílt egységükben püspökükkel és azokkal, akik őt képviselik.

24H A világ szükségessé teszi az Egyházban ezt a bensőséges felrázást, hogy virágzóbbá váljék az Egyház a lelkekben és a társadalomban. Uralkodjék a Szentlélek a kereszt által, Mária által, és üdvözüljön (a világ)!

24I Ismerjék meg kívánságaimat, és kiáltsanak az égbe a buzgóságnak ezért az új korszakáért, amely el fog jönni. Igen, eljön, hogy meggyógyítson sok bajt, és sok szent papot adjon nekem.

25 Külső tisztaság

25a Egy másik fájdalom, amit sok papom okoz nekem az, hogy nem elég tiszták külsejükben és az istentisztelethez tartozó dolgokban, főleg a szentségházat illetően.

25b Piszkos kézzel érintenek – mutatják be a misét, osztják ki a szentáldozást – ismétlem, így érintik azt, aki az Atya dicsősége, aki maga a Tisztaság! Én, a világosság Istene, aki lényegemnél fogva Tiszta vagyok, piszkos szentségházakban lakok, és szennyes kendőkre helyeznek engem!

25c Pusztán, mint ember, végtelen alázatosságomban elviseltem mindent panaszkodás nélkül. De Istenember vagyok, és én magam, mint ember, tudom tisztelni istenségemet, az Atya és a Szentlélek Istenségével együtt. Mint ember, megadom Istennek az Őt megillető helyet. Pusztán, mint ember, – ha ez lehetséges lenne számomra – semmit sem követelnék, semmit sem kérnék. De ugyanakkor Isten és ember is vagyok. Azért megkövetelem a rendet és a legnagyobb tisztaságot abban, ami az

istentisztelethez tartozik, az anyagiakban is. Jóllehet sokkal többre értékelem a belső tisztaságot, mint a külsőt, elszomorít a gondosság hiánya, mert *jelzi a hit és a szeretet hiányát*.

25d Helyeselném, ha bizottságot alakítanának a tisztaság biztosítására, és így megszűnne ez a rossz, amely sokkal inkább elterjedt, mint gondolnák. A püspöki látogatások nem elégségesek. Szükség van az állandóbb éberségre ebben a pontban, amely megszorítja lelkemet. Nem kívánok gazdagságot, de igenis, nagy tisztaságot és rendet.

25e Ha látnák a szegyenkezést, ami elfog mennyei Atyám előtt enyéim hihetetlen hanyagsága miatt abban, aminek elsőrendűnek kellene lennie papjaim számára!

25f A szent edények néha nem lennének méltók a világban sokkal alacsonyabb rendű célokra sem, és én vagyok itt (jelen) testemmel, véremmel és Istenségemmel! Az oltárkendők! Hányszor visszataszító számomra szentségi állapotomban rajtuk nyugodnom! A szutykos kezek visszataszítók számomra néhány pap esetében. Itt vagyok, és kényszeríteni engedem magamat arra, hogy kézbe fogjanak, oda tegyenek, és elvegyenek. Mindig hallgatók, és engedelmeskedem, szóltanul, de pirulva szeretett Atyám és az angyalok előtt, akik elfödik arcukat, és sírnának, ha tudnának, amikor látják, hogy így bánnak velem.

25g Jóllehet ez a külső és méltatlan bánásmód elszomorít engem, még inkább bántja Szívemet az *élő hit hiánya* papjaimban, a megszokás, amellyel a szentet, a Szentek Szentjét kezelik.

25h Ugyancsak bánt engem a szent előírások elhanyagolása, és néhány pap részéről azok kevésre becsülése, vagy egyáltalán semmibe se vétele.

25i Elszomorít engem az az oly kevésbé finom mód, ahogyan áldoztatnak, kitesznek engem imáadásra. Elhagyják a szavakat, amelyeket ki kellene mondaniuk, de amelyeket nem ejtenek ki, mert sietnek, vagy, mert unják magukat. Minél előbb túl akarnak esni a szentségek kiszolgáltatásán (pl. a keresztelezésnél, bűnbánat szentségénél, stb.). Nem adnak oly teljes isteni és szent nyomatékot a szentségeknek, mint amelyet azok megérdemelnének.

25j Miből ered mindez? *A szeretet hiányából*. Ismétlem, abból, hogy súlyos tehernek fogják fel a szent papi köteleességeket. Kellemetlenek azok számukra. Nem mérik fel terhük fenségességét és köteleességüket Isten és a lelkek iránt. Az oltár megszokottá válik számukra, nem tisztelik, és nem veszik figyelembe úgy, amint kellene.

25k Jaj, ki hallgat megsebzett Szívem panaszára? Ki tudja, kik teszik majd jóvá ezeket az önkényességeket Egyházamban?

25l Sok pap nem szeret engem; és épp oly kevésbé szereti az Egyházat. Ez rettenetes számomra, mert ugyanazokról a szolgálókról van szó, akikre az Egyház támaszkodik. Csekélységnek tekintik, hogy engem valaki többé, vagy kevésbé tiszteljen. Visszaélnék jószágával, és elhagyják Egyházamat. Az pedig sír, nemcsak fiai elvesztése miatt, hanem a hallatlan hanyagság miatt is, a modortalanság és lelkiismeretlenség miatt, amellyel azok bánnak vele, akik *többek, mint pusztán fiai*.

25m Mint egyesek mondják, az Egyház én vagyok. Az Egyház lelke a Szentlélek. Nem vesznek figyelembe sem engem, sem a Szentleket, sem az Egyház Testét, azaz a híveket. Nem gondolnak erre. Nem vállalják a magasztos méltóságot, és (nem törődnek) az Egyház nagyszerűségével (sem). A Bárány Szeplőtelen Jegyese az Ő lelki Jegyese is. Ezekből a könnyelmű szívekből hiányzik a megbízhatóság, éleselméjűség és komolyság. Nem fontolják meg a rendkívüli és felbecsülhetetlen kegyelmet, amit a papi hivatással az égből kaptak.

25n Nehéz az, hogy egy papban mindezek a tulajdonságok meglegyenek?

25o Nem nehéz, mert amikor megkapják a Szentleket, megkapják ajándékait, és felszentelt lelküket rám bízzák. Világos, hogy mint embereknek küzdeniük kell emberi természetükkel. De éppen ezért a papnak nem szabad *természetes* módon élnie, hanem *természetfeletti* és isteni módon (kell élnie). A földön van, de ugyanakkor az égben. A port érinti, de szárnyaival kellő erővel föl tud emelkedni az emberi nyomorúságok fölé. Ki tarthat igazságtalannak engem, s tételezheti fel, hogy olyan dolgokat kívánok, amiket nem tudnak megtenni?

25p Amikor hivatást adok, amikor megengedem a pappá szentelést, és az oltárhoz engedem őket, bőségesen és túlcserélően árasztom a rendkívüli kegyelmeket, állapotuk kegyelmeit. Azért megkövetelem a nekem tartozó szolgálatot, buzgóságot és hűséget, amit megfogadtak. Megkívánom a szeretetet, az isteni szeretetet, amelynek szívükben kell lennie.

25q Ezenkívül, kegyelem számukra, hogy követelem jogaimat; eljuttatom fülükig-panaszaimat, hogy fájdalmas szavaim eljussanak egészen szívükig. Mert ha segítségüket kérem, hogy védjék meg a Szentháromság és az Egyház méltóságát, az nagyon nagy kegyelem. Ha meghallgatnak, eltávolítom a bűnöket, hibákat, tisztítótüzet és a poklot.

25r Értsék meg, nem azért panaszkodom, hogy a papok becsületébe gázoljak. Panaszaimmal azt kívánom elérni, hogy felhagyjanak Atyám és a Szentlélek megbántásával és tövises szúrásával Szívembe. Papjaim javát is kívánom ezzel, és szeplőtlen Egyházam tiszteletét, amely kijár neki bensőleg és külsőleg egyaránt a dicsőséggel és fénnel együtt.

25s Ez sok szempontból nagyon javára válik a lelkeknek is, amit csak én látok. Ezáltal elmarad a zúgolódás és sok bűnalkalom is.

25t Minden papra hatással kell lennie szavaimnak. Akkor a jók buzgóbbakká válnak; a lanyhák felszerkennek a szeretetre és az áldozatra, akárcsak az evangéliumi inaszakadt, akinek azt mondtam: „Kelj fel és járj!”, a bűnösök pedig megsiratják bűneiket és visszatérnek hozzám.

25u El vagyok telve szeretettel, és minden cselekedetem irgalom. Én vagyok a szeretet, és nem adhatok mást, mint csak szeretetet. Figyelmeztetéseim, panaszaim, sőt még büntetéseim is ezen a világon a szeretet jelei, csak a szereteté, a tiszta

szereteté... Ha a túlvilági életben használnom kell is az igazságosságot, igazságosságom akkor is szeretet. Hogyan? Úgy, hogy a szeretet mindent megbocsát, mindent elfelejt. De van egyetlen dolog, amit a szeretet sem tud megbocsátani: a *szeretet hiányát* ...

26 Figyelmeztetések

26a A szemináriumokban és noviciátusokban nagy szükség van a kitartásra abban az igyekezetükben, hogy megértessék a papságra pályázókkal hivatásuk isteni magasztosságát. Figyelmeztetni kell őket a szent kötelességekre. Hangsúlyozni kell, és meg kell fontolni azokat (a kötelességeket), amelyeket a pap magára vállal, és a nagy veszélyt, hogy lelke elvész, ha nem tölti be hivatását. Világosan meg kell láttatni velük a kálváriákat, amelyekre fel kell menniük szeretetemért. Sokszor komolyan figyelmeztetni kell őket a kísértésekre, amelyeknek ki lesznek téve és a kegyetlen háborúra, amelyet életük minden napjában a Sátán ellenük folytat.

26b Ne hivatkozzanak később arra, hogy nem ismerték a rájuk váró viharokat; a keserőséget, amit ki kell inniük; a szív egyedüllétét, amit el kell szenvedniük; az üldöztetéseket, amelyeknek ki lesznek téve az én nevemért.

26c De hasonlóképpen jól meg kell értetni velük a másik oldalt is. A papságra való felemelésük szeretetemnek kiváló kegyelme. (Meg kell értetni velük) a rendkívüli adományokat, megvilágításokat, kegyelmeket, karizmákat és az örökké tartó koszorúkat, amelyeket remélnek; az isteni áldásokat, amelyek körülveszik őket; Isten erejét és a végtelen szeretetet és mindenkifölött a Szentleket; az isteni fokozatot, amely minden más teremtmény fölé emeli őket a földön; a kegyelmek kegyelmét, amelynek nincs párja: a szentmisét; magának Istennek a hatalmát, amelyet közöl velük a bűnök bocsánatára, hogy a lelkek számára megnyithassák a mennyországot; a földön és az égben a közönséges emberek fölé való emelésüket, stb.

26d Erőteljes cselekvést kívánok a papságtól; a püspökök részéről az állandó gondoskodást a papi lelkek formálásában; nagyobb örökösést a szemináriumokban a test és a lélek fölött; méltó papok nevelését, akik kiválóak, alázatosak, részvétellel teljesek, és akiket eltölt a Szentlélek és Mária iránti szeretet.

26e Alaposan meg kell vizsgálni azokat, akik közel vannak ahhoz, hogy elérkezzenek az oltárhoz, és hasonlóvá váljanak hozzám. Fontolják meg, hogy ezt kívánja tőlük az Atya ahhoz, hogy rájuk bizza azokat, akiket rám bízott: a lelkeket! Át kell járnia őket a gondolatnak, hogy át kell alakulniuk belém, *másommá kell lenniük*, nemcsak az oltárnál, hanem mindig; és már sokkal előbb hasonlókká kell válniuk hozzám, mielőtt még felszentelnék őket.

26f Nagyon világosan számoljanak azzal, hogy az Atya közölni fogja velük termékenységét azért, hogy szent lelkeket adjanak Isten Egyházának. Sokszor kell az Atyához járulniuk, nagyon hálásaknak kell lenniük iránta. Ők azok a választott, szeretett lelkek, akiket (az Atya) isteni és végtelen szeretettel szeret. Mivel papi szolgálatuk minden cselekedetében közreműködik a Szentháromság, Őbenne elmerülve kell élniük, imádva, szeretve és áldva a három isteni Személyt általában, és külön-külön is.

26g A papok mindenkinél szentebb és bensőségebb gyermeki viszonyban állnak az Atya Istennel; szent és tiszta testvériségben az emberré lett isteni Igével; és bensőséges, tökéletes és állandó egységben a Szentlélekkel, az Ő ajándékai, gyümölcsei, megvilágításai, isteni és tiszta tüze révén, amely kiolt minden érzéki vágyat, és őrzi őket.

26h A pap állandóan jelen van a Szentháromságban, az Ő tiszteletének és szolgálatának minden cselekményében. Nagyon gyakran találkozunk a Szentháromsággal az imádságokban, amelyeket kötelességszerűen kell mondanunk. De sajnos, nagyon sokszor nem gondol rá; megszokottságból és gépiesen szólítja meg Őt. Ez elszomorítja Szívemet.

26i Mint ember, mennyire tiszteltem az Ige Személyében emberi természetemmel egyesült Istenséget! Emberként megalázom magamat az Istenség előtt, hogy megdicsőítsem. Végtelen érdemeim által – amelyek az istenihez való tartozásuk miatt végtelenek – odavonom a lelkeket és a szíveket, akik dicsérik a Szentháromságot, a három Személyt az egyetlen egy lényegben. Elszomorít az a hanyagság, az a csekély áhítat, amellyel a pap sokszor csak szájával dicséri a Szentháromságot, de szívével alig szólítja meg és hívja segítségül.

26j Én tiszteltem Őt; és a pap, földi képviselőm, tiszteletlen Iránta. A papnak már csak a Szentháromságnak ebben az isteni körében szabad élnie, abban kell gyönyörködnie, ott kell kialakítania egét a földön, ott kell keresnie és megtalálnia boldogságát, békéjét, boldogságát, nyugalomát és mindenét.

26k Ne keressen a pap semmit sem a Szentháromságon és Márián kívül. Rájuk kell irányítania életét, vágyait, életének központját.

26l Onnan kap majd világosságot, kegyelmet, erőt, erényeket, adományokat és mindent, amire csak szüksége van. Miért keresné másutt azt, ami hiányzik? A tudás, az emelkedett gondolatok, a tökéletesség feneketlen és parttalan óceánja és a szeretet mélysége, a szent vigasztalás és keserűségében a boldogság (is) ott van. Minden a Szentháromságban van. Minden bennem, az Istenemberben van.

26m Mennyire vágyakozom az Atyám elgondolása szerinti papokra!

26n Mi ez az eszmény?

26o Én magam vagyok az. A papok Jézusok; a papok megváltók; a papok tiszták, kedvesek, szentek és megfeszítettek. A püspökük én vagyok; a szeminaristák elindultak, hogy Jézussá legyenek. Mindnyájan úgy szeretik az Atyát és a lelkeket, mint én; mindnyájan keresztre vannak feszítve az Atyáért és a lelkekért; mindnyájan nagylelkűek és egyedül csak Isten dicsőségéért

buzgólkodnak, mindig az égre tekintve anélkül, hogy figyelmen kívül hagynák a földieket, amennyiben azok dicsőségre szolgálnak. Olyan papokat óhajtok, akik rám tekintenek, és nem önmagukat keresik. Azt akarom, hogy Egyházamban megvalósuljon az az eszmény, amely engem a földre hozott, az a papi tökéletesség, amely mosolyra indítja Atyámat, öröme ragadtat engem, és áldásokat áraszt a világra.

26p Uralkodni akarok szent papjaim által. Azt akarom, hogy a lelkek milliói szeressenek engem. De olyan lelkeket akarok, akik tiszta szívvel vonzódnak hozzám, akiket nem érdekel más, csak az, hogy megvigasztaljanak engem, és megdicsőítsék Atyámat a Szentlelken keresztül.

26q Az Atya dicsősége a legnagyobb vigasztalás számomra, és mivel papjait szereti legjobban a földön, Szívem szerinti papokat akarok adni neki, az Ő elgondolása, eszménye szerint, amelyet lelkemben hordozok, és amire példát adtam földi tartózkodásom alatt.

26r Sok a pelyva, kevés a mag; sok a látszat, kevés a valóság; sok a felületesség, kevés az alaposság; sok a levél, nagyon kevés a gyümölcs; sok a számuk, de aránylag kevesen tesznek eleget Szívem vágyainak.

26s Világos, hogy sok jó is van Egyházamban, ami ellensúlyozza a rosszat; de untat a közepszerűség. A világ elsüllyed. Nem azért, mivel hiányzanak a munkások szőlőből, hanem mivel hiányzanak a jó és szent munkások, akik egyedül az én érdekeimnek és Isten dicsőségének élnek.

26t A (szerzetes) közösségekben is sok minden nem kielégítő. Életerős tetteket kívánok, amelyek hatása érezhető lesz annyira szeretett Egyházamban. Ez a hatás bekövetkezik majd. Igen, eljön a Szentlélek: Mária által és általam, az Ige által, hogy Atyám megdicsőüljön, és kiengeszteljük főleg azokat a sérelmeket, amelyeket a méltatlan papok a misékben követnek el.

26u Itt az ideje annak, hogy nagyon alaposan fölrázzák sok püspök és pap szívét. Már nem lehet tovább várni, mert sürgősen engem a lelkek megmentése. Ha a világ elsüllyed, és ha a lanyhaság hatalmába keríti a szíveket, annak oka az, hogy hiányzanak a buzgó és keresztmet szerető papok, akik gyakorolják azt, amit hirdetnek, és ezzel a szent Fával lángra lobbantják a Lelkeket.

26v A gonoszság és érzékeség hulláma elborítja a világot, és mit mondjak? – behatolt egészen a szentélyig. Ez okozza a legnagyobb szomorúságot Szívemnek. A Sátán teret nyer, és már azt hiszi, hogy diadalmaskodik. Helytelen, hogy papjaim alszanak, és teljesen olyan dolgokkal foglalják el magukat, amelyeknek semmi közük sincs hozzám.

26w Ezért a gyökérből kell kiindulnia az orvoslásnak a jelenlegi papokban és az új nemzedékben, amely méltó papokat ad az Egyháznak, lángoló apostolokat, akik égnek a szeretettől, és akik a Szentlelken keresztül, a Szentlélekkel és Máriával felgyújtják az isteni tüzet a világban, amelyet a Sátán pogánnyá tett.

26x Cselekedni kell, és nem nyugodni a babérokon, amikor az ellenség a lelkek ezreit igazza le, téveszti meg, és süllyeszti el a pokolban.

26y Ima, ima, vezeklés, és a *nekem való felajánlás* (szükséges) felajánlás az Igének, az egyetlennek, aki meg tudja nyitni az isteni és rendkívüli kegyelmek csatornáit a lelkek számára.

26z Senki se mondja, hogy semmit sem lehet tennie: mert mindenki tud imádkozni, mindenki meg tudja tagadni magát, fel tud engem ajánlani tisztán az Atyának. Így sietethetik a visszahódítás óráját ennek a szeretett mexikói népnek a számára, amely kedvencem, amint be fogom bizonyítani.

26A De vegyenek engem figyelembe itt, és annak hatása lesz a földre.

26B Többek között ezeket a világkatasztrófákat azért is küldöm; hogy megújítsam a hitet. Az Egyháznak nagy lendületet kell adnia az újjászületéshez és a papok tökéletesedéséhez.

27 A szegények

27a Egy másik érzékeny pont, ami néhány papban, hogy ne mondjam, sokban fájdalmat okoz lelkemnek az, hogy kevésre becsülik a szegényeket, mintha nem volnának mindnyájan – szegények és gazdagok (egyaránt) – az Isten gyermekei.

Éppen ellenkezőleg, ebben az esetben – a kivételtől eltekintve – arra kell hajlani, hogy inkább az erőtlenekeket, a tudatlanokat részesítsük előnyben, azokat, akik a testi munka terhét viselik, és nagy szükségük van a támogatásra.

27b Vannak nagyon szép lelkek a szegények között! Vannak lelkek, akik nagyon hajlandók arra, hogy befogadják az ég harmatát. Ezeket próbára tették a föld kíméletlen körülményei. Vannak nagyon tiszta lelkek, nagyon áldozatkészek, akik látják, hogy megvetik őket társadalmi helyzetük és nyomoruk miatt!

27c Nem (szabad ennek így lennie). Ezt a hibát orvosolni kell sok papban, akik csak azokkal akarnak bizalmas kapcsolatot létesíteni, és szolgálatukat gyakorolni, akik tündökölnek. Pedig nem mindig ezek azok, akik inkább megdicsőítenek engem. Az emberi természet számára nem kellemes a szegény, durva, szennyes és nemigen értelmes emberekkel való foglalkozás. De én azért jöttem, hogy kivétel nélkül mindenkit megváltsak: a szegényeket és a gazdagokat egyaránt. Szeretetemet elsősorban a nélkülözőknek, a betegeknek és a szegényeknek tartom fenn. Én magam is szegény voltam, hogy magamhoz vonzzam őket anélkül, hogy szégyenkeznének. A papoknak, akiknek másaimnak kell lenniük, ugyanezt a szeretetet, önmegtagadást és alázatosságot kell magukévá tenniük, ugyanúgy kell érezniük, mint ahogyan én érzek.

27d Szívvel-lélekkel gondoskodniuk kell a szegényekről. Hirdetniük kell nekik az evangéliumot, amint én tettem. Ki kell tární feléjük karjukat és szívüket, le kell hajolniuk hozzájuk, hogy felemeljék őket. Vonzaniuk kell őket a kedvesség és a példa által, hogy felemeljék őket hozzám. Formálniuk kell a szegények értelmét és szívét a kicsitől kezdve a nagyig, a bölcsőtől a sírig. Az én Egyházam Anya, és papjainak anyai szívvel kell törődniük a szegényekkel.

27e Nem szabad elzavarni a szegényeket a durva és rossz bánásmóddal, hanem támogatni és tanítaniuk kell őket türelmesen az Isten és a felebarát szeretetére. Miért kell a gazdagoknak inkább birtokolniuk Istent, mint nekik? Miért ezek a megkülönböztetések, amelyek megaláznak, és megsértenek? Fáj nekem, amit velük tesznek! Világos, hogy képességük szerint kell nyújtani nekik tanításom kenyerét. De mily gyakran megrendül a Szívem a fájdalomtól az igazságtalanságok láttára, amelyekkel papjaim megalázzák ezeket a szeretett lelkeket! Nevelniük, támogatniuk, védeniük, óvniuk és *szeretniük kell őket!*

27f A papnak mindenkinek mindenévé kell lennie. Emlékeznie kell arra, hogy annyira szerettem a szegényeket, hogy magam is szegénnyé lettem, a szegények között éltem, ki tüntettem a szegényeket, és a szegényeknek ígértem meg a mennyek országát. Annyira azonosítottam magamat velük, hogy örök jutalmat ígértem az irgalmasoknak, akik irgalmasságot gyakorolnak. Azt mondtam, hogy amit nekik tesznek, nekem teszik.

27g Nagyon szeretem a szegényeket. Nincs Szőlőmben, Egyházamban senki sem, aki annyira szeretné őket, mint én. Nagy fogyatékoság mutatkozik ebben a szerető Szívem számára oly lényeges pontban, és sok pap is vétkes ebben, amire felhívom a figyelmet.

27h Mindnyájan lelkek. Mindnyájukért véremmel és életemmel fizettem. Osztálykülönség nélkül mindnyájuknak adom magamat az Oltáriszentségben. Ugyanaz az ég fogadja be mindörökre a szegényeket és a gazdagokat, s ott az érdemek szerint nyerik el jutalmukat, nem pedig aszerint, hogy melyik társadalmi osztályba tartoztak. Helyes, hogy a földön vannak társadalmi fokozatok; de papjaim számára csak lelkeknek szabad lenniük, lelkeknek, akiket nekem adnak, és akikért feláldoztam magamat.

27i Vallásomban, amely a teljes szeretet, többet kell panaszkodnom, e miatt a dolog miatt, mint föltételeznék. Kérem, óhajtóm és *parancsolom*, hogy orvosolják azt, amire szükség van ezt a fontos pontot illetőleg. Amit orvosolni akarok az az, hogy éppen (a szegények) tudatlansága és rossz hajlamai miatt, ami környezetükből folyik, amelyben élnek, sok szeretetre van szükség, megkettőzött türelemre és nagylelkűségre, sőt hősiességre, sőt hősiességre.

27j De én az örök dicsőséggel tudom jutalmazni ezt a hősiességet. Nagyon fontos pont ez, amelyet orvosolni akarok, és tudomást szerzek minden áldozatról, amelyet ezért hoznak. Ha irántam való szeretetből teszik ezt, megjutalmazom nagylelkűségüket és önelégységüket. Sokféleképpen jutalmazom meg ebben az életben, kimondhatatlan vigasztalással. A szegényekkel jót tevő lelkeket elárasztom leggyengédebb szeretetem jeleivel.

27k Nemcsak az irgalmasság testi cselekedeteit jutalmazom meg – amit mindenkinek tehetsége szerint kell gyakorolnia, – hanem még inkább a *lelki* cselekedeteit, a szegényeknek adott tanácsokat, az irántuk tanúsított szeretetteljességet, szívük formálását az ég számára.

27l Sok papom bizonyos megvetéssel és türelmetlenséggel bánik a szegényekkel a gyóntatószékben. Gyakran megszegyenítik a szegényeket, akik pirulnak, mert (papjaim) előnyben részesítik a jobb helyzetben levő személyeket. Gyakran alázatos türelemmel várakoznak az áldoztatásra, míg egy gazdag egyén kéri azt, pedig ehhez *mindenkinek* joga van.

27m Papi szolgálatuk gyakorlatában különbséget tesznek a keresztelelésnél, házasságkötésnél, az útravalónál, stb. a szegények és a gazdagok között. Fel akarom hívni a figyelmet erre a pontra, amely megszorítja szerető Szívemet.

27n A lelkek érdekelnek engem, nem társadalmi helyzetük. Szeretem a lelkeket, bármilyen társadalmi fokozatban élnek. A Szentlélek nem tesz különbséget. Atyám felkelti a napot mindenki fölött. Azt akarom, hogy enyéim engem kövessenek, és ugyanolyan szeretettel bánjanak minden lélekkel. *Egyedül engem* lássanak bennük, mert ők a Szentháromságot tükrözik vissza, az Ő képét viselik. Ha a papok így, a valóságnak megfelelő módon gondolkoznak, könnyű lesz számukra az egyformán szeretetteljes és szent bánásmód a szegényekkel, akiknek felajánlottam az országot.

28 Hivatások

28a A pap eszménye, hogy *Jézussá legyen*; tiszta, kedves, alázatos, türelmes, tapintatos, megfeszített. Nagyon szeresse a mennyei Atyát, a Szentlelket és Máriát.

28b Továbbá ahhoz, hogy megvalósítsa ezt az eszményt, szükség van arra, hogy hivatása *isteni* legyen, közvetlenül Istentől jöjjön. Ebben a pontban szükség van a magasból jövő világosságra, hogy az ima fényénél fel tudják ismerni a szemináriumokban és a noviciátusokban azokat, akik méltók arra, hogy az oltárhoz menjenek.

28c Néha bizonyos könnyelműség mutatkozik ebben. Az előjárók jóhiszeműek, de vannak olyan hivatások, amelyek valódiaknak tűnnek, jöhetnek nem azok. Sok más vegyül beléjük, és valójában nem Istentől származnak. Továbbá, egy papi hivatásnak, noha isteni, szüksége van arra, hogy műveljék és gondozzák. A Sátán ezernyi módon igyekszik megzavarni azokat, akik hivatást kapnak. Ő képes megérteni, vagy megsejteni, hogy kiknek a hivatása nem valódi. Ezeket fellovalja, hogy, később azután nagy robajjal összetörje őket. A szent hivatásokat pedig ezernyi módon akadályozza. Nagy ravaszsággal, sok kísértéssel és bűnalkalom nyújtásával igyekszik meggyőzni őket arról, hogy nincs hivatásuk.

28d Sok idő, ismeret és ima, valamint a szellemek megkülönböztetésének (adománya) szükséges annak eldöntéséhez, hogy (az előjárók) a seminaristák és tanulók (közül) kiket engedjenek a papi rend felvételéhez. Egészen az utolsó óráig szükség van arra, hogy figyeljék, alakítsák, újjáalakítsák és figyelmeztessék őket, megbizonyosodjanak jellemükről, hajlamaikról, alapos buzgóságukról, tudásukról és fogyatékosságaikról, bukásaikról és visszaeséseikről, stb.

28e A püspökök ismételten figyeljék meg a jelölteket, mielőtt elkötelezik magukat Istennél, akinek felelősséggel tartoznak. Nagyon függ a püspöktől a pap jövője! Ebben a dologban inkább kevesebbet (tételezzenek fel), mint többet, mert a hármak következmény szomorú, sőt rettenetes: számomra, a lelkekre és magára a papra; eltekintve a felelősségtől, amelyet a püspökök magukra vonnak, amikor olyant szentelnek fel, akiknek nincsen isteni hivatása.

28f Vannak isteni hivatások, de vannak felemások (emberiek, lásd: n) és hamisak (ördögiek, lásd: h) is. A Szentlélek fényénél meg kell különböztetni őket, hogy ne tévesszék össze az istenieket azokkal, amelyek nem Istentől erednek.

28g A papoknak nem egyedül kell a mennybe menniük, hanem az életmódjuk által megmentett lelkekkel együtt. Hányan mennek a pokolba, ugyancsak magukkal ragadva az ő hibájuk miatt elkárhozott lelkeket!

28h Nagyon kényes a pap szerepe és küldetése az Egyházban és a lelkek felé. Azért, amikor a hivatás nem isteni, sok a siralmas szerencsétlenség, mert (a hivatások) felemások, vagy hamisak, amelyekkel az ördög félrevezette őket.

28i A szemináriumokban sok lényeges dolgot kell tanulmányozniuk vagy kijavítaniuk a jövő szenteknek. Itt alapozza meg a seminarista jövő papi életét az erények gyakorlásával, amelyeknek később el kell érkeznük kifejlődésükhöz. Általában a szemináriumokban előre lehet látni a pap jövőjét. A vezetők számára döntő szempont az éberség és az ima. E két elem elkerülhetetlenül szükséges a püspökökben és megbízottjaikban, akiknek gondjaira bízták az Egyház reményének ezt a nevelőintézetét.

28j Nagyon közelről kell állandóan és folytonosan örködniük ezek fölött a lelkek fölött. Mérlegelniük kell értéküket és érdemeiket. Ugyanakkor imádkozniuk kell, sokat kell imádkozniuk és kérniük a teljes világosságot, hogy lássák, miként állnak az *Isten akaratát* illetőleg. Az *éberség* és az *imádság* a lényeges pontok a szemináriumokban és a noviciátusokban.

28k Ez áldozattal jár, és nagy kitartást kíván. De mindez csekélység az én szolgálatomban, ebben a fontos pontban, amelyben sok javításra szorul. Tanulmányozzák alaposan ezt a nagyon fontos kérdést, amely annyira kapcsolatban áll dicsőséggel. Innen származik a sok rossz, amelyeket már említettem. Innen indulnak ki a nagy bajok és a nagyon jók is az Egyház és a lelkek számára.

28l Ott alakítják ki a hősöket és a szenteket. Ott látják el a szíveket vallásossággal, buzgósággal és nagy erényekkel. Rajtuk van a szemem, ott van a Szívem. A püspököknek is rajtuk kell tartaniuk szemüket, és-szívügyüké kell tenniük ezt.

28m Vizsgálják meg magukat ebben a fontos pontban, mert sok kívánnivaló van az ilyen nevelőintézetekben. Ezért siránkoznak később a jóvátehetetlen és nagyfontosságú bajok miatt.

28n Nem tagadom meg a világosságot attól, aki alázatosan kéri azt tőlem. Nagylelkű vagyok kegyelmeimmel. Én adom isteni hivatásokat, de nem tőlem származnak az emberi és a csalárd hivatások, amelyek oly súlyos következményekkel járnak. Én jutalmazom meg az erényeket és a vágyakat és a szeretett püspökök imáit az isteni eredetű papi hivatásokkal, a méltó szolgálattal, a szentekkel, akik dicsőséget hoznak az Egyháza a földön, és annak koronái a mennyi Atya előtt.

28o Püspökeim legyenek szentek, éljenek a Szentlélekből, és akkor szentek lesznek fiaik (is).

28p Kérjenek, ezerszer ismétlem, ajánlják fel lelküket és életüket, és amijük csak van, hogy kivirágozzanak az Egyházban az isteni hivatások, a szent papok; hogy a lelki világ meggazdagodjék, az anyagi világ pedig megmeneküljön.

28q Szent papokat akarok, hogy később szent püspökök legyenek (belőlük), és Egyházam jobban felvirágozzék, megszépülve a jövő sereg által, amelyet aggódva remél a Szívem.

29 Féltékenység

29a Egy dolog, amelyben sok papnak meg kell újulnia: a nagy gond, amellyel örködni kell gyóntatásaiban, hogy ne keltsen fel féltékenységet és irigységet, ami nagyon gyakori, és ezt a szent helyet az ellenem irányuló vétségek alkalmává teszi. Harag, zúgolódás, elkeseredés, stb. ered néhány gyóntató tapintatlanságából, amikor a szükséges óvatosságról megfeledkezve állást foglalnak a végletek között.

29b Biztos, hogy sokszor nem ők a hibások, de mégis alkalmat adnak másoknak a Szívemet sértő hibákra.

29c A papoknak tisztelniük kell gyónóikat, és legalábbis külsőleg egyformán kell kezelniük őket, amikor ahelyett, hogy azok kellő lelkülettel járulnának a szentséghez, nem adják jelét a bűnbánatnak, hanem csak a keserűség, és esetleg a haragig menő csalódás látszik rajtuk. A papoknak meg kell találniuk a megoldást ezekben a nehéz helyzetekben, amelyekben a szentség legalábbis érvénytelenné válhat.

29d A szent papnak bűnbánatra és töredelemre kelt indítania a gyónót. Szentélyt kell alakítania a bűnbocsánatnak és igazságosságnak ebből a helyéből, ahol Istent tisztelik a papban. Istent, és ne az embert lássák a papban. A (gyónó) bizalma egyesüljön Isten szent félelmével.

29e A jó lelkek nagyon visszaélnék a bűnbánatnak ezzel a helyével. A papok kötelessége, hogy megneveljék őket. Egyedül erényeikkel vonzzák őket. Semmi emberit ne engedjenek meg ebben a gyakori érintkezésben, hanem legyenek mindig szentek és érdektelenek.

29f Bűnös papnak sohasem szabad leülnie a gyóntatóshoz. Mielőtt elfoglalja azt a helyet, amelyet személyesen én foglalok el, törölje el bocsánatos bűneit is. Emelje lelkét Istenhez, és kérje Máriát, legyen jelen ott, hogy be ne szennyeződjék mindazzal, ami fülébe és szívébe jut.

29g Néha (a gyóntatónak) hosszabb időt kell töltenie valamelyik szükségben szenvedő lélekkel. Ez rendben van, ha nem várnak rá sokan. Ilyenkor lásson nagyon jól, világosítsa fel (a gyónót) nagyon jól. Különböztesse meg a feleslegeset a szükségestől, a természetest a természetfelettitől. Nagy tapintattal, óvatossággal és szeretettel (beszéljen) anélkül, hogy alkalmat adna a bírálgatásra és a zúgolódásra. Ettől a pap óvakodjék.

29h A pap becsületének és viselkedésének minden alkalommal kristálytisztának kell lennie nem csupán Isten számára, hanem a világ számára is.

29i Nem elég, hogy (a pap) kifogástalan Isten előtt. A társadalom előtt sem szabad bűnösnek látszania, hogy dicsőséget hozzon az Egyháza, amelyhez tartozik.

30 Szándékok

30a Egy másik dolog, amire nagyon figyelniük kell papjainak a szándék, amellyel rendelkezniük kell hivatásuk szentségi cselekedeteihez. Ők nem egyszerű emberek, hanem a Magasságbelinek a küldöttjei.

30b Ahhoz, hogy a szentség érvényes legyen, elég egyszer felindítani a szándékot. Helyes azonban megújítani a tiszta, hatásos és szent szándékot mindazokban a cselekedetekben, amelyekkel engem képviselnek. Panaszkodnom kell, mert hanyagok, tapintatlanok és még sokkal súlyosabb bűnöket is elkövetnek papi szolgálatuk gyakorlása közben. E nélkül a szándék nélkül érvénytelen maradhat sok olyan cselekedet, amelyet az én nevében hajtanak végre. Nem akarom, hogy papjaim aggályoskodjanak, de igenis figyeljenek arra, hogy ne végezzék megszokásból és hanyagul azokat a cselekményeket, amelyekről majd beszélék.

30c Csak én ismerem a kárt, amely emiatt éri Egyházamat. Mások nem látják ezt, de sajnós ez a tény. Nagyon vigyáznia kell a papnak ebben a személyes kérdésben, amelynek oly kiszámíthatatlan hatása van.

30d Nagyon, nagyon hangsúlyozom ezt a fontos pontot, amelyről Egyházamban a legsúlyosabb felelőségek láncolata függ. Ha papjaim látnák, amit én látok, amiért panaszkodom, amit kérek, amit nem tudok elnézni, mert Egyháznak határozott törvényei vannak, amelyeket elsősorban én tartok tiszteletben, akkor sírna a lelkük velem együtt az ezeryi tövis miatt, amely átdöfi Szívemet.

30e Azért jöttem a világra, hogy megváltsam azt Egyházam isteni eszközei által. Egyházam Szívem nagyon szeretett Jegyese. Ezért hagytam rá tanításomat példámmal együtt, és adtam át neki véretem és életemet, Anyámat, és amim volt, és amit, mint Istenember és Ember- Isten birtokoltam. Megmutattam számára az égbe vezető utat példámmal és keresztemmel. Azért, hogy megszilárdítsam ezt a szeretett Egyházat, elküldtem neki a Szentlelket, hogy beteljesítse megváltó és üdvözítő művemét. Ő, e szeretett Egyház világossága és lelke, ajándék Atyámnál, aki eljött, hogy előkészítse a földet arra, hogy az megadja neki az imádást, a lelkeket, a papságot és a dicsőséget!

30f Az Ige és a Szentlélek megajándékozzák az Atyát a küzdő Egyházzal, amely átmegegy a Szennvedő és a Diadalmas (Egyházba), a három egyetlen egybe, hogy megdicsőítse Őt. Én, hogy emberek módjára beszéljek, őt érzékemmel és egész szeretetemmel alakítottam ki ezt a szeretett Egyházat, a Szentháromság dicsőségét. Kialakítottam a pápaságot, a püspökséget és az Egyház minden papi fokozatát, földi képviselőimmal, hogy megdicsőítsem Atyámat, és megváltsam a világot. Ebből megérthetik, szeretem-e Egyházamat; és érdekel-e azok életszentsége, akik azt irányítják és szolgálják.

30g Az Egyház az égbe vezető kapu. Az az üdvösség egyetlen eszköze, amelybe örök kincseket helyeztem el. Azért, hogy ezeket a kincseket csak erre méltók kezeljék, amint én kezeltem azokat. Oda helyeztem püspökeimet és papjaimat, de azzal a kötelezettséggel, hogy másaim legyenek. Csak így kezelhetik ezt az alkotásomat, ezt a tiszta és szeplőtelen Jegyest, a katolicizmusnak ezt az Anyját, aki sose szűnik meg megbocsátani, mert engem birtokol, aki Isten bocsánata, az emberek Megváltója vagyok.

30h Egyházamban jelen vagyok a földön. Egyházamban lelem kedvemet, mint Istenember. Az Egyházban tisztelik életemnek, szenvedésemnek és halálomnak titkait. Egyházam birtokában van Evangéliumom, amely az én titokzatos, de erőteljes szavam. Én vagyok a szentségházakban. Én vagyok szentségekben, magamat ajándékozva és kiárasztva, hogy betöltssem a tiszta szíveket. Semmi sem létezik a világon, ami szebb lenne számomra Egyházamnál, amely leszáll a tisztítóútzbe és felszáll az égbe. Atyám tetszéssel tekint rá, mert amije van, tőlem kapta. Atyám tetszését találja benne az isteni miatt, amit tartalmaz, s azért, mert az én művem és a Szentléleké.

30i Éppen azért szomorkodik (Atyám), amikor szennyfoltokat lát az Egyház fehér (ruháján), amelyek csökkentik megbecsülését. Fájdalommal szemléli azokat a pontokat, amelyek orvoslását rájuk bízta. Fellángol igazságossága, amikor szemléli a hanyagságot, a megszokottságot, megvetést, hálátlanságot és becsstelenséget azokban, akiket legjobban szeret.

30j A Szentháromság nagyon féltékeny az Egyházra, mert az az Ő állandó lakóhelye a földön. Ebből, mint egy állandó forrásból isszák a lelkek az erényt, a tisztaságot és a bűnbocsánatot.

30k Hogy ne kívánám Atyám eszményének (megvalósulását) a papokban? Ő kéri azt így tőlem. Mit teszek? Hogyan okozok neki örömet én, aki elepedek azért, hogy megdicsőítsem Őt a földön, ahol azért maradtam, hogy állandóan megajándékozzam Őt Egyházzal és a lelkekkel?

30l Segítsenek engem ennek az eszmének, az Atyát teljesen szerető Szívem eme ábrándjának elérésében. Szívem feláldozta magát papjaim megújulásáért, újjászületéséért és tökéletesedéséért, hogy megvalósítsa Atyám eszméjét, amely mint mondtam, az, hogy másaimmá tegyem őket, kiképzésüktől kezdve egészen addig, míg elérkeznek a tökéletesség csúcspontjára szent hivatásukban. Ez az én legnagyobb dicsőségem, és Atyámé és a Szentléleké is: szent püspökeim és papjaim.

30m A világnak ebben az utolsó korszakában én – az Ige – és a Szentlélek, szent papokat toborzunk az Egyházba. Az Ige és a Szentlélek Máriával létrehozta ez által az isteni eszköz által az egyetemes megújulást.

30n Új megváltás jön, nem emberi szenvedésem által, hanem a megfeszített lelkekben való szenvedésem révén. Új pünkösöd jön a Szentlélek élő és lángoló erejével, az Atya dicsőségére, mert ez a Szentlélek célja és az enyém is.

30o Annak érdekében, hogy megmentsek a lelkeket, lángra kell lobbantani és tökéletesíteni kelt őket. A gyökerénél kell elkezdünk. Ez a gyökér az Egyház papjaiban. Hatalmas segítség ez a megváltás munkájában, amely megvalósul, s már az ajtóban áll.

30p Atyám erőteljesen tevékenykedik, s hasonlóképpen az Ige és a Szentlélek is. Eljön a tűz, és az isteni lehelet beárad a papok szívébe a Szentlélek kedves és erőteljes lendületével Egyházában.

30q Én rendezek el mindent. Annyira szeretem az Atyát és a lelkeket, hogy ha vissza kellene térnem a világra, hogy (ismét) megfeszítsenek, megtenném. De ugyanez a szenvedés újul meg és folytatódik majd a lelkekben. A *fájdalom* a pénz, amivel megvásárolják a kegyelmeket.

30r Szervenem fogok a lelkekben. Meghalok majd a lelkekben. Erényeimmel létre fogom hozni a lelkekben a buzgóság új korszakát Egyházamban. Megvalósítom jövőbeli vonásait, terveimnek megfelelően, a Szentháromság dicsőségére.

30s Megindítom majd a püspökök és a papok szívéit, akik buzgóbb életet kezdtek szolgálatomban, hogy teljesítsék vágyaimat, és Jézus másai legyenek. Segítem őket. Megköszönöm nekik, ha megteszik, amit ezekben a bizalmas közlésekben (kérek tőlük) a Szentháromságot illetően. Én leszek jutalmuk már itt a földi száműzetésben, és akkor is, amikor eljutnak Atyám trónja elé.

30t Vannak más rettenetes bűnök is, amelyek közvetlen ellenem irányulnak. Rejtett és pokoli bűnök ezek papjaiban, s abban állnak, hogy hivatásuk cselekményeit annak létrehozási szándéka nélkül végzik. Így azok érvénytelenek maradnak a lelkek számára, ami a legsúlyosabb következményekkel jár az emberekre nézve.

30u Misét mutatnak be szándék nélkül. Ez halálos bűn. Gyóntatnak a feloldozás szándéka nélkül. Keresztelnek a keresztelés szándéka nélkül. Gonosz módon bünt bűnre halmoznak. Halálos nyilatkozat lőnek Szívembe, és átdöfik azt.

30v Ezek a bűnök az irántam érzett sátáni gyűlöletből származnak. Katolikus papok követik el ezeket, akik szívükben, titokban árulókká váltak.

30w Inkább kívánám a nyílt elszakadást, mint ezt a kétszínűséget. Színlelik, hogy ők az enyéim. Eltakarják bűnös szándékaikat, amelyekkel szentől szembe bántanak meg engem. Kísértenek engem. Megvetik a hitet, és sátáni árulással sújtanak le rám.

30x Ezeket a bűnöket, amelyek megremegtetik Szívemet, csak én látom, egyedül én siratom, egyedül én fájlalom, hallgatagon, szétmarcangolt lelkemben. Könnyeimmel takarom el Atyám színe előtt papjaimnak ezen gonosztetteit.

30y Idáig jutott el egyes papjaiban a Sátán gonoszsága. Ezek szívükben elhagyták a hitet, és titokban átadták magukat – a gyűlöletből indítva – ezeryi tévedésnek és bűnnek.

30z A pap szándéka nélkül nem jön létre a mise és a szentségek, ha ők nem végzik el az átváltoztatást; sem a bűnök nem nyernek bocsánatot. Semmi sem történik. Ezért oly nagy ez a bűn, mivel becsapják a lelkeket az isteni dolgokban. A pap bűnös tréfát űz a szent dolgokból, annak tudatában, hogy én mindezt ismerem, és rettenetesen szenvedek

30A Azok követik el ezeket a bűnöket, gyűlölvé Istent és az Anyaszentegyházat, akik pappá szentelésükkor kitörölhetetlen jelet kaptak szívükbe.

30B Nem gyakoriak ezek a bűnök, de előfordulnak, és nagyon megsebzik Szívemet!

30C Egy másik titkos bűn, ami sok egyéb között előfordul a papoknál, akik valamelyik templom, vagy egyházközség gondját viselik az, hogy amikor súlyos bűn terheli lelküket, szándék nélkül mutatják be a szentmisét. Úgy gondolják, így kisebb rosszat követnek el. Bünt bűnre halmoznak!

30D Ilyenkor indítsák fel a tökéletes bánatot. Mutassák be a misét az előírt módon. Utána minél gyorsabban menjenek el gyónni, hogy föloldozásban részesüljenek.

30E Pokolra méltó bűn, ha visszaélnék szolgálatukkal és kijátsszák a szent dolgokat!

30F A pap szíve legyen tiszta, és teljék el Istennel, álljon távol a Sától és annak gonosz cselvetéseitől.

30G Nagy szeretettel és bizalommal, őszintén és tisztán járuljanak mindig hozzám a szentségházban, a misében és imáikban, és Máriához (is).

30H A lanyhaság és ellanyhulás nyitja meg az utat ezekhez a papi szolgálatuk természetével ellenkező cselekedetekhez, hogy szándék nélkül hajtsák végre azokat.

30I Ezek a papok szívükben házasságtörést követnek el az Egyház ellen. Emiatt meggyűlölik a tisztaságot és a szentséget, magát a Szentháromságot, aki hozzájárul az Egyház minden cselekedetéhez. Őt magát gyűlölik és vetik meg.

30J Ma elétek tárom ezeket a hatalmas bűnöket, amelyek nagy büntetéseket érdemelnek, hogy vérrel mossátok le azokat. Tisztítsátok meg szeretettel, a sebeket pedig, amelyeket ez a kegyetlen hálátlanság okozott, gyógyítsátok be a szeretet balzsamával.

30K Ezek a rettenetes bűnök fájdalommal töltöttek el engem. Széttépnek, de lelkem megindul ily nagy kevélység és rosszindulat láttára. Lelkeket keresek, akik velem együtt elnyerik az üdvösség kegyelmeit.

30L Én ugyan Szívem egyetlen sóhajával el tudnám nyerni mindezt, de számomra szükségesek a lelkek.

30N Ezek a lelkek nem mindenhatóságom művei, hanem a szeretetemé.

31 Emberi tekintet

31a Nagyon gyakori papjaimban az emberi tekintet. Ebből az emberi tekintetből hiányzik a szándék tisztasága, amelynek meg kellene lennie minden cselekedetükben.

31b Ez a nagy hiba megakadályozza, hogy földi küldetésük sok gyümölcsöt hozzon: (Hibájuk) általában a kevélységből ered és önmaguk kereséséből ahelyett, hogy mindenben engem keresnének. Amikor az emberi tekintet befolyásolja a papot, minden tönkremegy telkében, mert ez a bűn elhomályosítja és beszennyezi cselekedeteinek tisztaságát. (A pap cselekedeteinek) mindig egyszerűeknek és világosaknak kellene lenniük, a szeretetből kellene fakadniuk, földi indítók nélkül.

31c Az emberi tekintet nemcsak elhomályosítja a buzgó cselekedeteket a papokban, hanem beszennyezi a lelket is, és lehatol annak legmélyébe, amíg bűnbe nem viszi. Ez a gyávaság bűne szolgálatomban, bizonyos fájdalmas szégyenérzet amiatt, hogy hozzám tartoznak. (Ez a bűn) megfosztja őket attól a szabadságtól, amellyel minden papomnak meg kellene védenie ügyemet a szegények és gazdagok előtt (egyaránt), a tekintélyesek (előtt éppúgy, mint) a nép előtt és az egész világ előtt.

31d Ha (már) híveimben fájdalmat okoz nekem ez a gyűlöletes (bűn: az) emberi tekintet, mennyivel inkább (elszomorít) néhány gyáva szívű pap, aki odáig jut, hogy szégyelli a világ fiai és a föld nagyjai előtt, hogy hozzám tartozik! Sajnos, vannak ilyen gonosz, aljas, köpönyegforgató szívek, akik két úrnak akarnak szolgálni. Ezek össze akarják kapcsolni az Evangélium elveit a világ tanításával. Nem tartják fontosnak, hogy megvallják áldott nevemet az ég és föld előtt.

31e Semmiféle körülmények között sem szabad a papnak megtagadnia mivoltát. (Mindig) korholnia kell a bűnt, és magasztalnia kell az erényt. Semmiféle alkalomnak sem szabad feljogosítania őt a rosszra, az igazságtalanságra, a bűnre, a helyén nem valóra, jöjjön, aminek jönnie kell! A becsületességnek mindig képesítenie kell őt tanításom megvédésére. Nikodémus szerepe nem a hűséges pap szerepe! A papnak mindig örömét kell találnia abban, hogy pap. Dicsőségére szolgál, hogy hozzám tartozik.

31f Néha egyesek meginognak bizonyos körülmények között, azért, hogy ne vesszenek össze valakivel, vagy társadalmi tekintetből, vagy saját előnyeik miatt, vagy azért, hogy bizonyos személyekhez és helytelen szempontokhoz alkalmazkodjanak. Ettől mindenkinél inkább tartózkodnia kell a papnak, aki engem képvisel.

31g Azért említem ezt, mert vannak ilyenek, és megszorítanak engem. Sajnos, a világ behatol a pap szívébe is. Sokuknál hiányzik az apostol, a hűséges tanítvány és a vértanú bátorsága.

31h Ezek fájdalmas és bensőséges tények, amelyek senkinek sem tűnnek fel, de az én szerető, gyengéd és kedves Szívemet megszorítják. (Földi) szenvedésem sok részlete megújul erkölcsileg lelkem mélyén. Látom magamat, amint enyéim megostoroznak, szidalmaznak, kigúnyolnak, elhagynak. Védtelen vagyok, kitéve a gúnyolódásnak. Elárulnak, és mások mögé helyeznek, mint egykor (tették) Barabással kapcsolatban.

31i Csekélységnek tartják papjaim az emberi tekintet hibáját, pedig nem csekélység. Megkárosítja dicsőségemet, tanításomat és Egyházam szentségét. (Egyházam) elvei, erkölce és igazsága megváltoztathatatlanok.

31j Ne legyenek gyávák szolgálatomban! Ne akarják barátságosan összeegyeztetni a világot evangéliumommal!

31k Az óvatosság ürügyével sokat hibáznak és tévednek ebben. Ennek Szívem számára fájdalmas következményei vannak. A papnak minden másnál jobban és erősebben kell kitartania hitében, és el kell mennie a hősiességig. Így ad erre jó példát másoknak.

31l Kétségtelen, hogy papjaim sok mindent tudnak ezekből. De nincs-e jogom emlékeztetni őket kötelességeikre, lelkesítenem őket azok gyakorlatára, elmélyíteni magatartásukat, panaszkodnom töviseim miatt, szívükhöz szólva, és orvoslást kérni tőlük?

31m Jót teszek papjaimmal, amikor megmondom nekik, mi sért engem, mi gyötör, mi sebzi gyengéd, szerető Szívemet.

31n Meg akarom indítani őket. Tökéletességüket és azt akarom, hogy szentek legyenek. Minden cselekedetemben mindig a szeretet vezet, mint cél. Nem tudok semmit sem tenni anélkül, hogy ne árasztanám a bocsánatot, a világosságot és irgalmat. Nagy kegyelemben részesítem azokat, akiknek feltárom keblemet.

32 Uralkodni akarok!

32a Uralkodni akarok a világban, mint a béke és a szeretet Királya. Azt akarom, hirdessék az egész világnak királyságomat, a szeretet és egység uralmát. Uralkodni akarok, de a béke jogarával, megbékítve a népeket és a szíveket. Uralkodni akarok a *Szentlélek által!*

31b De ahhoz, hogy megfeszítetten és tövissel koronázottan uralkodjak, szükségem van szent szolgálókra. Lássák rajtuk, hogy engem követnek és méltók szolgálatomra. Az első szolgálók mindig szent papjaim, és a jövőben is mindig azok lesznek. Ez az elsőrendű élcsapat nem árul el engem, hanem virraszt és őrzi szent érdekeimet, akárcsak sajátját.

32c Ez a tiszteletreméltó hadsereg, amely Egyházamat képezi, emelje magasra a béke zászlaját, amit a világnak adtam. Egyházam képezi ezt az élcsapatot és őrzi halhatatlan Királyának trónját. De ismertetőjelem ma, amint mindig is az volt, a szeretet, a felebaráti szeretet, a béke. Ez egyesíti a nyáját, amelynek hűségével meg kell dicsőítenie szeretett Egyházamat.

32d Szívem uralma azáltal teljesedik majd, hogy papjai, akárcsak Ő, alázatosak, tiszták, keresztre vannak feszítve, szentek és fel vannak áldozva a kereszten uralkodó Urukért.

32 e Ha papjaim meg akarják valósítani uralmamat a lelkek világában – amelynek a pap világának kell lennie, – akkor hasonlókká kell lenniük Királyukhoz, követniük kell erényeit és szeretetét az Atya iránt. Ez az uralom egyetemes lesz, és papjaim szentségének arányában terjed. Én egyedül a kereszttel uralkodtam a világon. Pap szolgálóm trónusának is a keresztnak kell lennie.

32f A kereszttel nélkül sok apostoli hivatás tönkremegy. (Keresztem) azért jött, hogy megtanítsa a világot az önmegtagadásra. Minél inkább egyesülnek velem a papok, annál hasonlóbbakká lesznek a szeretet Királyához, akit kigúnyoltak, maró gúnyal illeltek, üldöztek és rágalmaztak. Az enyéim jellegzetes és isteni pecsétje a kereszttel, amelyet nem hamisítanak meg.

32g Ha minden kereszténynek nyomomban kell járnia, sokkal inkább ezt kell tenniük papjaimnak, bizalmasaimnak és beavatottjaimnak; azaz Egyházam válogatott csapatának:

Nekik szeretetből megfeszített Királyukhoz kell hasonlókká válniuk, az Ő szívével kell rendelkezniük.

32h A kereszttel úján járó papok közül egyetlen egy sem vész el. Minden pap, aki önként és *szeretettel* átöleli a kereszttel, megszentelődik, és elnyeri a velem való egyesülés kiváló fokát. A pap életszentségének nagy titka: a *kereszttel*. Kiváló ellenszer ez mindenfajta kísértés ellen.

32i A papi lélek nagy eszményének a *megfeszített Jézusnak* kell lennie. Egyetlen vágya legyen a földön: hogy Őt kövesse, belsőleg és külsőleg hasonlóvá váljék hozzá. A megfeszített Jézus az ő könyve, elmélete, példaképe, eszménye és szeretete. Semmi sem táplálja jobban az isteni szeretetet, mint a kereszttel esztelensége, amelyre Szent Pál érkezett.

32j A szent pap értékes talizmánja a kereszttel feszített Jézus, az oltáron kereszttel feszített Jézus, rossz papjaim által az Egyházban kereszttel feszített Jézus, a Szívemben kereszttel feszített Jézus, (akinek fájdalmi) mindenképp belső és felfoghatatlanok, titokzatosak, de valódiak. A szent papnak erre a pontra kell irányítania életét. Követnie kell a megfeszítettet, aki az örökkévalóságtól kezdve minden vérét odaadta hivatásáért; aki végtelen szeretettel ezrek közül emelte ki őt, és aki szeretettel választotta ki őt az örökkévalóságtól fogva.

33 Hogyan tekintek a papra?

33a Öröktől fogva a szeretet, a kiválasztás legtisztább tekintetével nézem papjaimat. Öröktől fogva körülveszem és átkarolom nemcsak az ő szeretett lelküket, hanem a lelkek ezreit is, mert minden pap sok más léleknek a vezetője.

33b Amikor öröktől fogva egy papra néztem, a lelkek seregét láttam benne, amelyet az Atya termékenységevel ő nemzett, akik ő általa nyerték el a megváltást, mert ő egyesült érdemeimmel. Ő általa alakultak ki, szentelődtek meg és üdvözültek, hogy örökre megdicsőítsenek engem.

33c Az Atya és a Szentlélek által jön létre bennem a pap lelke. Amikor a Szentháromság ránéz az elméjében megfogant papi létekre, az már tartalmazza az egyéb lelkeket, akiket annakidején fog megfoganni lelkileg Egyházamban, a pap közreműködése által, hogy megdicsőítsen engem.

33d A pap élete nem olyan, mint bármilyen világié, nem egy élet csupán. Lelki és szent értelemben, a pap életében sok életet látok, sok élet eredetét, sok szívet, akik örök dicsőségemre válnak majd

33e Az Atya öröktől fogva fogant mindent papot. (Ezért) minden pap részesül a Fiúval egyesült örök nemzés egy fajtájában. Nem akármilyen dolog a pap élete, hanem eredete telki és isteni. Égi csírával tartalmaz magában. Birtokolja a Szentlélek közreműködését. Némiképpen részesül az Atya végtelen származásában, az Ő termékenységeiben, amelyet közöl a pappal azért, hogy az lelkeket adjon (neki). Azért oly magas, oly szent, annyira emberfölötti a pap hivatása és küldetése a földön.

33f Sem az anyagi világ, sem a szellemi világ nem képes felfogni a pap nagyságát. Én örök Pap voltam, és vagyok. Amint én az Atyától származom, a papok – testvéreim hasonlóképpen ettől a szeretett Atyától származnak a Szentlélek által – aki az Atyától és a Fiútól származik, – aki felemeli őket.

33g Az egész Szentháromság közreműködik a pap kialakításában. A Szentháromság és Mária után nincs sem az égben, sem a földön a papéhoz hasonló magasság.

33h Már látható kötelessége, hogy *szentté legyen*. (Ez a kötelezettsége) – hogy így fejezzük ki – a Szentháromsággal való vérrokonságán, végtelen kiváltságain, jogain alapul.

33i Annak ellenére, hogy meg van pecsételve az ég számára, a földön él, és mint ember alá van vetve az emberi gyarlóságoknak. Mindazonáltal isteni hivatása megvédi őt, hajlamossá teszi a tisztára és a szentre. Ha rossz útra tér, és meggyalázza szent hivatását, az ő hibája. A papnak ugyanis több eszköz, több kegyelem, kettős erő áll rendelkezésére, hogy legyőzze a lélek ellenségeinek kísértéseit. A szentély számára született, és a szentélynek hatalmas eszközei vannak arra, hogy megszabadítsa őt.

33j A Szentháromság bensőséges és isteni viszonyt tart fenn a papok lelkével – ismétlem, – és ha a pap nem látja, nem ismeri, nem érzi azokat, annak oka, hogy behunyja szemét, értelmét és szívét hogy ne érezze, de azok léteznek, nagyon mélyek és alaposak. Ha a pap lelke bensőséges, imádságos, tiszta és megfeszített, akkor kétségtelen, hogy csak az isteni sugarakban fürdik majd.

33k Alig vázoltam fel a pap isteni eredetét, amely emberi is. Magasztos az ő rendkívüli lelki származása, amikor az Atyától fogva megszületik a Szentlélek által a Szívemben. Mert a papok Szívem részét képezik, annak lényegét, szívverését.

33l A papok magasztos módon származnak, különleges és kizárólagos módon, hogy a földön Egyházamat alkossák. (Ebből) megértik fájdalmas panaszaimat, égő vágyamat, amellyel kívánom, hogy szentek Legyenek. A legmagasabb tökéletességet követelem, amelyet a Szentháromság elvár tőlük.

33m Bárcsak papjaim megfontolnák magasztosságukat. A Szentháromság az örökkévalóságtól fogva kiválasztotta őket dicsősége számára. Ezeket a válogatott lelkeket az Ő felfoghatatlan szeretetében elkülönítette és elkülöníti Egyháza számára.

33n Nagyon kívánom, hogy a püspökök mindinkább eltöltsék ezekkel a súlyos és igazságnak megfelelő gondolatokkal övéik szívét. (Ők pedig) becsülik mind többre hivatásuk végtelen értékét és a kitüntetést, amelyben azáltal részesültek; hogy ily mélységes módon hozzám tartoznak. Rendüljön meg lelkük a hálától, és az erőteljesen serkentse őket arra, hogy *igazán szent papokká* váljanak!

33o Miért siratom a rossz papok viselkedését, lanyhaságát és hűtlenségét, ha nem amiatt, mivel szeretem őket? Miért törnek össze engem lelkileg bűneik, eltévelyedéseik, a szent és nagy dolgokkal végzett csalárdságaik, hitük hiánya, szolgálatomban való hidegségük, ha nem azért, mert emiatt elmarad a Szentháromság tisztelete és dicsősége?

33p Jól jegyezd meg, hogy a századok folyamán sokkal ritkábban és nem ily sok mindenre kiterjedve panaszkodtam papjaimra, mert sokan szenvedéseket okoztak nekem hittagadásukkal, rettenetes bűneikkel, gyűlöletükkel és számtalan hálátlanságukkal... Most azért beszélek, zokogok és kérek, hogy *megajándékozzam* őket, megbocsássak nekik és üdvözítsem őket, és megátoljam azt, ami elindítja a botrányokat a világban. (Azért teszem ezt, hogy) megbecsüljem Atyámat, a Szentlelket és az Egyházat. *Értük... értük* (teszem). Leginkább elkárhozásuk, örök vesztük okoz fájdalmat nekem!

33q Ezért könyörgök (azokhoz), akik orvosolni tudják (a bajokat), és akiknek orvosolniuk kell. Vannak olyan püspökök, akik dicsőségre válnak, akik szeretnek, és sok rosszat jóvátesznek. Azt kívánom, hogy ne csak a rosszat tegyék jóvá, hanem (tegyék a bűnösöket is) szentekké, növeljék sokakban az erényt, tökéletességet és az életszentséget.

33r Ha fel akarom lendíteni a Lelkiéletet a közönséges lelkekben, mennyivel inkább (meg akarom ezt tenni) azokban, akik készen állnak arra, hogy befogadják az ég harmatát, és utána szétosszák azt!

33s Nemcsak figyelmüket akarom felhívni, hanem mind jobban meg is akarom szentelni őket; hogy határtalan legyen a földön a tökéletesség, és az égig érjen. Mindig lehet növekedni az erényekben és a szeretetben. A lélek mindig előre haladhat az égbe vezető úton; mindig feláldozhatja magát, és érdemeket szerezhet, egyesítheti magát velem, a szinte végtelen fokozatokon mindig képes feljebb menni. Azt akarom papjaimtól, hogy, hagyják el a rosszat és a tökéletlent, ami (bennük) található. Emelkedjenek fel az életszentség magasztos magasságába, amelyre hivatást nyertek.

34 A pap eredete

34a Amikor az Atya az örökkévalóságtól kezdve, kezdet nélkül nemzette a Fiút, bizonyos értelemben vele együtt nemzette a papokat is. Innen indul el a pap lelki és bizonyos módon isteni születése az Örök Papban, az Atya értelmében és szívében, amint azt Ő és a Szentlélek akarta. Ily szent és kiváló volt az Egyház és a jövőbeli papjainak örök fogantatása. A szeretetből született – azaz a Szentléleknek az Atyával való közreműködéséből, amikor az (Atya) a kimondhatatlan szeretet elragadtatásában megszülte az Igét, aki teljesen egyenlő az Atyával. A Szentlélek is az Atyától származik.

34b Az Atya már az örökkévalóságtól kezdve örömmel látta szeretett Fiát a papokban, ezért szerette őket. A Fiúban, mintegy tükörben visszatükröződik az Atya minden tökéletessége, szépsége és kívánsága. A világosság, amely megvilágítja ezeket az örök tökéletességeket, ugyanaz a Szentlélek, aki a Világosság, mert Ő a Szeretet; és szeretet, mert világosság. Abban a tükörben, az Igében szemlélte az Atya szent papjait. Rájuk mosolygott, amint megszülettek és átalakultak abban, akit Ő legjobban szeret, az *Egyetlenben*, akit szeret, az *Igében*, *akiben minden dolgot szeret*. (Ezt az Igét) megvilágítja a visszatükröződő isteni fény, amely az Atyától, a Fiútól és a Szentlélektől ered.

34c Világos ebből, hogy a papi hivatásoknak nem lehet magasabb, szentebb és tökéletesebb eredetük. Az Atyától örökre fogva az Ige fogja őket. Létrehozza bennük teljes ragyogását, az Istenség teljes tisztaságával, erejével és végtelen

szeretetével. Isten a jövőt jelenként látja, és az Atya látta az Igében visszatükröződő Egyházát, amely Őt birtokolta: Látta ezenkívül, egyenként az összes egyházi fokozatokat, amelyek a földön a papságból erednek, de amelyek isteni eredete a Szentháromság, mert tőle származnak.

34d De ha a Szentháromság hasonlóképpen látta már övéinek minden hibáját és hálátlanságát, akkor ennek ellenére miért alapította meg mégis Egyházát?

34e *Szeretetből*, mert szeretete mindennél nagyobb, átkarol mindent, leigáz mindent, diadalmaskodik mindenben. Mert a szeretet Isten, mert az Ő szeretete végtelen, mert az Ő lényege az, hogy önmagát adja, közölje, kiárássa. Mert a lelkek a Szentháromság képmásai, vonzóak a Szentháromság számára, aki végtelen, szenvedélyes szeretettel szereti őket, egy Isten szenvedélyességével.

34f Az Atya azért adta saját Fiát, hogy megváltsa őket. Ezt a célt szolgálja a Szentháromságnak ez a visszatükröződése, amely felemel minden embert, (és) visszaadja magának a Szentháromságnak. Ebből a célból alapította Egyházát. Az Atya azért részesítette a papokat (a saját) öléből való származás magasztosságában, hogy ők megvédjék (Egyházát) és a lelkeket, és üdvözítsék (őket).

34g Azért jöttem a világra, hogy megismerjenek, kövessék életemet, erényeimet, az Atya iránti szeretetemet, és megdicsőítsék a Szentháromságot, szent lelkeket adva neki. Így visszaviszik az Istenséghez azt, ami a lelkekben isteni, a Magasságbeli lehelete, a Szentháromság képe, magának a halhatatlan Istennek a visszatükröződése.

34h Azért oly értékesek a lelkek, mert a Szentháromságtól jönnek, hogy visszatérjenek hozzám, és örökké megdicsőítsék. Továbbá azért teremtettem papjaimat, és nemzette őket az Atya, azért születtek meg Szívemben a szeretet, azaz a *Szentlélek által*, hogy megváltsam és megszenteljem a (földi) száműzetésben (élő) lelkeket.

34i (A papok) az Atya értelmében fogantak meg öröktől fogva. Amikor az Ige emberré lett, Szívemben megszületett az Egyház. A lándzsával megnyitott oldalában volt az Egyház papjainak a bölcsője. Ezt (már) századokkal előbb bejelentették (a próféták), de keresztdozatommal kezdődött meg a Kálvária magaslatán, Mária árnycában.

34j Pünkösöd volt (az Egyház) Szentlélek által való kiterjedésének a kezdete. Az én életem jelentette be. A Kálvária volt Máriával a bölcsője. Isteni szentesítést nyertek (mindezek), midőn felmentem a mennybe.

34k Mivel így fogantattak meg papjaim és születtek meg Szívemben, hogyan szeretném őket isteni szenvedéllyel, a Szentháromság végtelen szeretetével? Hogyan tekintene rájuk az Atya ugyanazzal a gyengédséggel, mint ahogyan rám tekint? Hogyan akarná hasonlóvá tenni őket az emberré lett Igéhez erényeikben, a kereszten, ha elviszi azokat lelkükbe? A Szentlélek – aki az Egyház Lelke, mert mintegy a szeretet lelke – hogyan akarná, hogy papjai tökéletesek legyenek! Birtokba (kívánja) venni őket, le (akarja) igázni őket. Meg (akarja) őrizni őket önmagának bensőséges módon. El (akarja) olvasztani őket ajándékai révén, amelyek felgyújtják (őket és ezáltal kiterjesztik képességüket (arra, hogy a Szentlélek) birtokolja őket.

34l Hogyan formálna jogot rájuk a Szentháromság, azt kívánva, hogy nagyon szentek és tökéletesek (legyenek), gondoljanak eredetükre, a Szívemben való születésükre, (és) arra, hogy az égbe mennek, hogy azt benépesítsék.

34m Isten csak önmagát képes szeretni, és minden dolgot önmagában (szeret). Ő a szeretet. Szigorúan véve, a papok nemde az Atya ölében nyerték el hivatásuknak isteni eredetét? Nem részesedtek-e az Atya bensőséges képességeiben, mint termékenységében és szeretetében? Ismétlem, nekik lelkeket kell nemzeniük az ég számára. Fel kell emelniük azt, amijük az isteniből ered, magához a Szentháromsághoz. El kell kerülniük, hogy ezek az örök kincsek sárba essenek.

34n Nincs mennyország, ha az nem a Szentháromság kiterjedése, kitágulása, maga a szeretet. Minden szeretetnek, mint központja körül, a szeretet körül kell forognia. Az ember egész egyensúlya azért borul fel, mert megfélemezik erről az isteni szeretetről, és helyébe az érzéki vágyakat teszi. Eltér ettől a szeretettől, amelynek el kellene vezetnie őt központjába, amelynek vissza kell térnie az égbe.

34o A lelkek a Szentháromságtól származnak. Örök boldogságuk érdekében a földön és az égben, a Szentháromságban kell élniük. Ezért teremtette (Isten) az Egyházat. Ezzel a céllal foganta meg a papokat, hogy elvezessék a lelkeket a Szentháromsághoz az Egyházban rendelkezésükre bocsátott eszközök által.

34p Ha minden léleknek a Szentháromságból kell élnie, oda kell visszatérnie, mennyivel inkább a papoknak?

34q A lelkek hasonlóképpen a Szentháromság kiterjedései az égben és földön. Szeretniük kell Őt és amit (az Ő) örök és isteni (kincseiből) birtokolnak.

34r A papok mintegy különálló teremtmények, több rendkívüli kegyelemmel. Nagyobb szeretettel lettek kialakítva, nagyobb előszeretettel szerette (Isten) őket. Azért a *leghűségesebben* kell megfelelniük a Szentháromság (-tól elnyert) választásuknak. Át kell alakulniuk belém, a megfeszítettbe, mert csak a kereszt ereje marad mindig termékeny.

34s Mindenki tönkremehet, kivéve az irántam való szeretetből keresztre feszített papot, (aki keresztre van feszítve) kötelességeiben, viselkedésmódjában, másokkal való viszonyában, eljárás módjában, önmagát elfelejtve, velem való bensőséges viszonyában, erőfeszítéseiben, hogy megdicsőítsen (engem) önmagában és a lelkekben, a kimondhatatlan Szentháromságban, ahonnan jött, és ahová megy.

34t Ezért panaszkodik lelkem ezekben a bizalmas megnyilatkozásokban. A fájdalmas szeretet panaszai (ezek), de *mindig szeretetből* (fakadnak). A szeretet panaszkodik, mert bennem minden szeretet. (A) panaszok (célja), hogy gyógyítsanak, tökéletessé tegyenek, és hogy jutalomban (részesíthessem őket).

34u Világos-e mindenki előtt, hogy Atyámnak az eszménye minden papot illetően az, hogy engem hozzon létre bennük? Világos-e a Szentlélek vágya, hogy mindjobban szentté tegye ezeket a szíveket? Világos-e szeretetteljes célom, hogy az ő lelkük javára, az Egyház és a világ javára és a Szentháromság dicsőségére kívánom epedve minden papomtól az erőteljes, hatásos és valódi közreműködést?

35 Egyesülés a Szentháromságban

35a Ahhoz, hogy jobban megvalósítsák szeretett Atyámnak ezt az eszményét, papjaimat illetően, szükség van a Szentlélekre, mint erőteljes és nélkülözhetetlen erőforrásra. Csak Ő, egyedül csak Ő képes megújítani a föld színét és egyesíteni a szíveket az igével. Ő a Szeretet kimondhatatlan Köteléke az Atya és a Fiú között. Ő egyesíti az Egyházat, mert Ő *lényegénél fogva* maga az *egység*; és azért egység, mert Ő a Szeretet.

35b Egyedül a Szeretet egyesít, egyszerűsít le, szentel meg, engesztel ki, ölel át, létesít szoros kapcsolatokat és köti össze a szíveket. A Szentlélek szent, mert Ő a Szeretet.

35c A Szeretet az az isteni gyümölcs, amely az ég gyönyöreit képezi, és örökké boldoggá teszi az Atyát és a Fiút. Ő a világ tengelye. De az ember meghamisítja (ezt a szeretetet). A Szeretet az Egyház és a szentségek erőforrása. A Szeretet adott életet a papoknak az Atyában. Az egész Szentháromság egyetlen egy lényeges állag és akarat, kezdet nélkül. A Szeretet alakítja ki a papokat, akiket az Atya nemzett öröktől fogva értelmében; akik Szívem szeretetteljes és fájdalmas szívveréséből születtek meg a kereszten; és akiknek kezdete és végcélja a szeretet.

35d Nem látják-e, hogy az egység a Szentháromság egyetlen lényege? Az Egyház az Ő visszfénye, összefoglalása a földön a nyáj és a Pásztor egysége által. Ez az egység felfoghatatlan az angyalok és emberek számára egyaránt. Ez képezi a Szentháromság örök gyönyörködését önmagában. Ebben egyszerűvé válik a benne visszatükröződő teremtett dolgoknak a sokasága, amely átmegy ebbe az egységbe.

35e Istennek az egysége a legszebb, mert Őt jeleníti meg. Ő az egyetlen egység, mert Isten a legegyszerűbb létezésében Legnagyobb gyönyörűsége és legnagyobb boldogsága az, hogy szereti Önmagát, a három Személyben, a szeretet egyetlen lényegében, a legtisztább szeretettel. Ez a szeretet oly erőteljes, hogy megszemélyesült a Szentlélekben, az Atyával és a Fiúval együtt. *Boldogsága*, hogy Önmagában gyönyörködik, egy végtelen pontban, amely teljesen kielégíti, mindent magában foglal, mindent létrehoz: lelkeket, világokat, teremtményeket. (Létrehozza) a szeretet, a tiszta szeretet külső kiterjedéseit, amelyek elképesztik az eget. Ezért az égben levő teremtmények a végtelen isteni tökéletességtől elragadtatva „Szent, Szent, Szent”-ben törnek ki. (Ezek a tökéletességek) csodálatba ejtenek, megindítanak, gyönyörködtetnek, megistenítenek, és Istenben *egyesítenek* mindent.

35f Miért beszélek ma erről a legszentebb, legmagasabb fokú, legtökéletesebb egységről, amely magát az örök és végtelen Istent is elragadja saját tökéletességében? Azért, mert ez az egység, amelyet a szeretet hozott létre: és amely visszatükröződik Egyházamban – amelynek egynek kell lennie a Szentháromság egységében – nem létezik sok püspökomban és papomban. Erre akarok rámutatni, erre a fájdalomra, amely megsebzti istenemberi Szívemet. Egyházam sok tagjának külső megjelenése az egyenetlenség fájdalmas képét (mutatja). Nem beszélek most a hit terén jelentkező egyenetlenségről, hanem a kevésbé jelentősekről, amelyek megszüntetik a szeretet egységét, megsértik és tisztítják a szeretetet.

35g Mit használ nekem, ha külsőleg egyesülnek a látszat, az emberi tekintet kedvéért, de belsőleg nézeteltérések, zúgolóadások, (olyan) dolgok és cselszövések vannak, amelyeket csak én látok, és amelyek néha botrányt okoznak? Ez elszomorít engem. A testvéri, gyermeki és atyai egységnek ez a hiánya elszomorít. Innen ered sok rossz, amit siratok, és amely érezhető Egyházamban, és sokféle módon árt neki.

35h Hiányzik az egység. Mexikóban ez nagyon megsebezte Egyházamat, úgyhogy siránkoznom kell miatta.

35i A papoknak egyesülniük kell külső magatartásukban püspökükkel. Tiszteletben kell tartaniuk rendelkezéseit. Ne legyenek eltérő vélemények közöttük. Nekik mindenkinél inkább kerülniük kell ezt illetően a szeretetlenséget. Ez sokkal fontosabb, mint amilyennek látszik.

35j Egyházi és világi vonalon egyaránt nagyon mélyreható bajt okoz ez.

35k Ne (legyen ez így! Szükség van az *egységre* ezeknél a szeretett lelkeknél.) Fektessenek nagy súlyt a külső megjelenésre, a bírálgatásra és az érzelmekre. Értsenek egyet velem, egyszerűsítsék le saját akaratukat az én akaratomra.

35l Tény, hogy külsőleg fokféle módon juthat kifejezésre akaratom. Belsőleg azonban mindig egy és ugyanazon célra irányul, jöllehet a körülmények különbözők. Lehetnek, – és vannak – megokolt érvek. De még ezeknél is különbséget kell tenni az emberi okosság és az isteni bölcsesség között. (Ehhez szükség van) a Szentlélektől kapott megvilágosításra. Nagy a különbség a kettő között, és sok hiba származik abból, hogy a világ, a kényelem és a személyes (szempontok) esnek latba a mérlegelésnél. Megtévesztés is előfordulhat, és gyakran elő is fordul. Mindig (fontos) az *ima*, az *alázatosság* és a *helyes (szándék a mérlegelésnél)*.

35m Hangsúlyozom azonban, hogy a Szentlélekhez kell folyamodni mindenben, aminek orvoslását kérem, amit előre látva el kell kerülni. Ő a tanácsadó, aki egyesíti értelmüket és akaratukat. Ő tükrözi vissza az egységet a lelkekben, mert Ő (maga) az Egység. Ő az Egyház Lelke, az egység zászlóvivője, kezdete, központja és vége, mert Ő a Szeretet.

35n A püspökök és papok forduljanak állandóan növekvő kitartással és buzgósággal a Szentlélekhez. Ő lesz világosságuk, vezércsillaguk, vezérfonaluk, s elvezeti őket a Szentháromság egységéhez. Legyen Egyházamban egység az apostolkodás területén, egy legyen a hit, az Igazság, a cél. Legyenek egyek a vértanúságban, legyenek mindnyájan vértanúk. Legyen azonos örömük, hogy mindnyájan örvendjenek. Legyen közös diadaluk, hogy mindnyájan diadalmaskodjanak. Ugyanazt a kálváriát járják, hogy mindnyájan szenvedjenek. Ugyanaz a Nap melegítse őket: Jézus, az Istenember. Atyám legyen egyetlen céljuk, s hozzá rajtam, a Szentlelken és Márián keresztül jussanak el. A Szentlélek és Mária alakít át minden lelket belém. Ők alakítják át a világot és egyesítik az embereket egyetlen akaratban, az enyémben.

35o A Szentlélek legyen enyéim szívének a központja, főleg papjaiménak. A szeretetnek ebben az isteni központjában a szeretet lángjára lobbannak; amely mindnyájukat egyesíti. Az isteni szeretetből származik kedves módon a megistenült emberi szeretet. A Szentlélekben bensőségesé válnak a szeretet kötelékei. Ezek egyesítik Istenben a szíveket, és Egyházamból ölet alkotnak, amelyben minden gyermeke megpihen; és oldal(sebet), amelyből minden kiárad; és egyetlen szeretetet, amelyből minden kialakul, és amelyben egyesülnek.

35p Mind az akarat, mind a külső viselkedés terén sürgetem ezt a velem való egységet. Kétségtelen, hogy a patakok különböző utakon mennek a tengerbe. De azt kívánom, hogy Egyházamban ezek a patakok egyetlen (mederben) egyesüljenek, a szeretet egységében. Püspökeim és papjaim egyetlen folyót alkossanak, amely belém torkollik, mint tengerbe.

35q Azt akarom, hogy Egyházam különböző tagjai egyetlen folyamatot alkossanak a *vágyakban és a külső viselkedésben*. Figyeljék meg, hogy innen eredtek az eretnokségek, a szakadárságok, hittagadások. Ezek kis nézeteltérésekkel kezdődtek. Amikor (azután) a kevélység (is) beleavatkozott, ledöntötték a nagy oszlopokat, s ezek magukkal rántották a lelkek ezreit az örök kárhozatba.

35r Az Egyházba és a szívekbe békét hoz az egység, az egyöntetű ítélet és az enyémmel megegyező akarat.

35s Mily sok püspök siránkozik amiatt, hogy papjai között nincs egység. Nemcsak a püspökökkel való egység hiányzik, hanem a tagok egymásközi egysége is. A külső viselkedésben való eltérés következképpen maga után vonja a szeretet hiányát és a nagyfokú elégedetlenséget. Ezek megsebzik a teljesen engedelmes és szerető Szívemet.

35t Ha a pap származása oly fenséges – hiszen a Szentháromság szeretetteljes öléből származik – akkor elkerülhetetlen kötelessége, hogy hasonlóná váljék a Szentháromsághoz, legfőképpen az egységben. Amint az Egyházat a Szentháromság teremtette, Őbenne kell lélegezniük és inniük az egységet. Egyszerűsítsék le azt az én akaratomra, amelyet az előjárkon keresztül nyilvánított ki, akiktől a papok függnék, azaz a Pápán és a püspökökön keresztül.

35u A papnak utánoznia kell az Atyát azáltal, hogy ő is *atya* lesz a lelkek számára, a legtisztább termékenységgel és szeretettel, minden atyai tulajdonsággal, a mennyei Atya tulajdonságaival, akinek elméjében kezdődött élete.

35v Követnie kell a Fiút, aki én vagyok, az emberré lett Igét. Át kell alakulnia belém, ami több mint pusztán utánzásom: *másommá* kell lennie a földön. Egyedül azért (kell élnie), hogy megdicsőítse az Atyát minden cselekedetével, és hogy, lelkeket adjon az égnek.

35w Követnie kell a Szentlelket azáltal, hogy ő is *szeretetté* lesz, terjesztve a szeretetet, szeretve a Szeretet lelkeit. A szeretetben kell gyökereznie. Bele kell istenülnie a szeretetbe. Tanúságot kell tennie az Igéről a szeretet által. Egyesítenie kell minden lelket a Szentháromságban, aki minden szempontból, minden végtelen következményével maga a szeretet.

35x Ez az egység hiányzik a világból. Innen ered a sok baj, ami tönkreteszi a földet. Eltérítik a lelkeket Központjuktól. Innen származik minden szerencsétlenség, amelyet sirat az elbukott emberiség. Bukásának sarkalatos pontja, forrása az, hogy elszakadva él az egységtől: tévtanokban, a vélemények felfuvalkodottságában, a vallásfelekezetek sokaságában, a megosztások kódében és sötétségében. A világ azon a napon menekül meg, amikor visszatér középpontjához, a Szentháromságban való egységhez, annak Egyházában.

35y De a legszomorúbb, ami a legnagyobb fájdalmat okozza Szívemnek az, hogy egyenetlenség van az enyéim között (is). Ez elválasztja őket központjuktól: a legegyszerűbb, tündöklő Szentháromságtól, a három isteni Személy legteljesebb, legszentebb és teljes egységétől. Nem beszélek most a szakadárságról és a sátáni és kicsavart (hamis) véleményekről, amelyek megtámadják Egyházam egységének isteni alapjait. Beszélek azonban az enyéim között fellépő nézeteltérésekről, amelyek ellenkezéseket, bírálgatásokat és hibákat okoznak. Ezekkel megbántják érzékeny (Szívemet) és magát az Istenség központját, amely ebben a szeretet-egységben áll.

35z Erre a célra kell irányítaniuk a püspököknek és a papoknak vágyaikat: a *Szentháromságban való egységre*. Ha azt tanulmányozzák, átélmélik és élük, akkor sok rossz megszűnik. Ezek közül egyeseket (ők is) látnak, másokat csak én figyelek fájdalommal, és azt akarom, hogy megszűnjenek.

35A A gyakorlati eszköz az, hogy akaratukat mindig bensőségesen és őszintén egyesítsék az én akaratommal. (Az én akaratomban) található még az egység, mert a Szentháromság – jóllehet három különálló Személy – csak egyetlen egy akaratú rendelkezik. (Ez az) akarat mindig szereti az egységet, vagy egyesít, mindig szeretetteljes, amely az egyik isteni

Személyből a másikba oda-vissza áramlik. (Ezeket az isteni Személyeket) a szeretet köti össze, mert a Szentháromság akarata önmagában, az Egyházban és a lelkekben a szeretet, a teljes szeretet.

35B Ha a papokat átjárja ez az én akaratommal való egység, akkor boldogan és élvezettel alkalmazkodnak Egyházam akaratához: azaz a Pápáéhoz és a püspökökéhez. Természetfeletti módon tekintenek rendelkezéseikre, azokat elfogadják, és teljesítik Istenért, szeretetből.

35C Egység (legyen), egység, összetartás az ítéletben, véleményekben és óhajokban, mindent egyesítve a Szentháromságban: a gondolatokat és a szíveket (egyaránt).

35D Ennek orvoslását kérem ma Szívemnek ebben a bizalmas közlésében.

35E Azt akarom, hogy Egyházam szent papoktól tündököljék, Atyám elgondolása és a Szentháromság legszentebb és tökéletes példaképe szerint. Ismétlem, azt akarom, hogy hathatósan teljesítsék kérésemet Egyházamban a Szentháromság dicsőségére és sok lélek üdvére, aki ebben reménykedik. Szomjazom, hogy kövessenek és szeressenek úgy, amint majd kifejtem. Azt akarom, hogy ajándékozzák meg Atyámat, Szívem gyönyörűségét mintaszerű papokkal és belém átváltozott püspökökkel.

35F Sok bűnt akarok kiengesztelni a Szívem szerinti szívek ellensúlyával, akik egyetértenek a tisztaságot, áldozatot és az Atya szeretetét illetően. De az Istenembernek ez a vágya csak a Szentlélek által és az Ő szeretett Jegyeseinek, Máriának közbenjárása révén valósulhat meg.

36 Az Egyház

36a Közléseim szeretetből (fakadnak), és mérhetetlenül nagy jó, amit ezek a közlések Egyházamnak üzennek. Szeretetet (fejzenek ki), és az egyes kegyelmek láncja a jelen és jövő püspökei és papjai számára szintén szeretetet (közöl).

36b Nem teszek semmit – hogy így fejezzem ki magamat – anélkül, hogy ki ne áradna szeretetem, hogy ne terjesztem ki a szeretetet. Ez Egyházam tulajdonsága, amit vele közöltem: hogy *teljesen a szeretet* legyen, a teljes anyai szeretet fiaihoz.

36c Isten öröktől fogva szeretet volt. Szeretetének nem volt kezdete, és nem lesz vége. Mindazt, amit tettem, mielőtt Egyházam létezett volna, azért történt, mert jelen voltak (előttem) a testté lett Ige végtelen érdemei. A jövőben (kiontott) vérrel és a végtelen érdemekkel – amelyek Isten előtt jelen voltak – a lelkek javát kívántam (biztosítani). Előkészítettem (számukra) szeretetük nászágyát a szent Egyházban, amely a Szentháromság örök visszfénye.

36d Istenben minden jelen (van). Már örömét lelte ebben az égi visszfényben, az egyetlen egységben, amely a Szentháromság hozzáférhetetlen visszfénye, világossága és végtelen sugara. Tekintetét erre a nagyon szeretett Jegyésre irányította, akinek el kellett jönnie. A Bárány Vére alapítja meg, és az Istenember istensége fizeti ki árát. Ezért az Egyház kezdete és kifejlődése isteni. Visszatükrözi a Szentháromságot. Önmagában hordozza a Szentháromságot. Az ég letéteményese. A szeretetreméltó és végtelen Szentháromságnak a lakása.

36e Az Egyház birtokolja a Szentlélek minden rendkívüli kegyelmét, az Atya teljes gyengédségét, az Ige értékes és megváltó vérenek teljességét. Egyházam szent, tiszta, szeretetteljes, anya, termékeny az Atya isteni (tulajdonságai) által, amelyeket bensőjében hord.

36f Jöllehet az Atya termékenyítette meg, az Egyház a Fiú Jegyese és minden hívőnek az Anyja a Szentlélek által, aki beárnyékolta őt, aki lelke és élete.

36g Az Atya adott életet az Egyháznak, hogy Jegyese legyen – a belém átalakult papok Jegyese – tiszta és szent, minden szeplő nélküli (Jegyese). Az örök és isteni származás tiszta. Minden, ami a Szentháromságtól származik, szintén tiszta, világosság és tisztaság, magának az Istennek, a Világosság Világosságának áttetsző, végtelen tisztasága.

36h Ez a legtisztább Jegyese a Bárány Jegyese, aki szüzeket szül, mert a Szűz Szentháromságból, (és) Szűz Máriától jön. Ez a legtisztább Bárány mindig az egyetlen keresi, akit magához von, mint a Szentháromság - Világosság visszfényét, a Szentháromság - Tisztaság (visszfényét): Keresi a tisztaságot szeplőtelen Egyházában. Keresi a tiszta, vagy megtisztított lelkeket, akikben megpihenhet. Keresi a papokat, akik ezt az Egyházat alkotják – fehér liliomokból készült koszorúként – tiszta lélekkel és testtel, mert a szenny ellenkezik tisztaságával.

36i Ezért az Egyház megköveteli, hogy papjainak lelke és teste tiszta, vagy megtisztított legyen. Ez a feltétele annak, hogy papjai elérjenek az oltárhoz, hogy egyesüljenek a Báránnyal. Szenny nélküli lelkek(re) van szükség, a világosság lelkeire, mindig tiszta vonzalmakkal és égi vágyakkal.

36j Ez az én Egyházam a Szentháromságnak a képe és visszfénye. Minden cselekedetében ott van a Szentháromság. Ő a Szentháromság által továbbadott tisztaság, amely megszüntet minden sötétséget. A keresetséggel megtisztítja az eredeti bűntől (a lelket), megfürdeti, fehérré teszi, megvilágítja, átalakítja. A feketét fehérré teszi. A Világosságot adja a világnak, a Fehérséget, aki én vagyok, aki az égbe visz.

36k Személyesen és valóban Egyházamban lakom, és az Oltáriszentségben (is) emberséggel és (tőle) elvátaszthatatlan istenséggel. Mivel Egyházam ilyen, (amilyennek leírtam), világos, hogy csak tiszta szíveket akarok (látni) körülöttem, szeplőtelen papokat, tiszta nemzedéket, a fény nemzedékét, hogy kellőképpen kezeljék az ég legtisztább kincseit.

36l Mily nagy, mily szép és tiszta Egyházam, amelyben a földön kedvét találja az Istenség, azaz a Szeretet. és benne lakozik. Mivel Isten lényege, hogy önmagát adja, közölje, a legbölcsebb nem talált az Egyháznál jobb eszközt arra, hogy kiárassza a lelkekbe végtelen szeretetét.

36m Olyan a szeretet buzgósága, végtelensége, szent tüze, hatalmas tüzelőanyaga, végtelensége, hatalmassága és örökkévalósága, – emberi módon beszélve az emberekhez hogy egyetlen isteni Személy számára nem volt lehetséges azt egyedül birtokolnia, még akkor sem, ha végtelen. Szükség volt arra, hogy három Személy árássa ki. (A három Személy) egy, ugyanabban a Szereteten, amely mint a szeretet tömény forrása és eredete, örök gyönyörben és kimondhatatlan, gyönyörűségben hatalmas vízáradatként árad ki a többi Személyre.

36n Ámbár a Szentlélek az Atyától és a Fiútól származik, a három Személy örök. Az Atyától származik az Ige, és a kettőtől együtt származik a Szentlélek. Azért, hogy (Isten) megvalósítsa azokat a csodálatos dolgokat, oly nagyfokú volt nemessége, oly szent a vágya, oly tűzhányószerű, kiolthatatlan a tüze, oly kedves, tiszta, szent és örök volt ez a szeretet hogy egy isteni Személyre volt szükség, aki magában tartja, aki néha isteni hővel kiárasztja, nehogy a végtelen Isten végtelen hevességével mindent elolvasszon és cseppfolyóssá tegyen.

36o Mivel Isten önmagában hordozza hajlandóságát, hogy közölje, kiöntse magát, kiárassza szépségét, nem Egy, hanem Három Egyben, nem Szent, hanem három Szent egy Szentségben: három Isteni és Örök egyetlen Istenségben és Örökkévalóságban.

36p Mint Isten mindig Isten (marad), kiáradó szeretet, közölhető egység. Mint valami nagy tűz lángcsóvája (Ő is) arra törekszik, azt keresi, kiket lobbantson lángra szeretetével, kiket tegyen boldoggá boldogságával, szentekké szentségével, és örökké boldoggá végtelen boldogságával.

36q Az Egyház az egy, végtelen Istennek az úrnője lesz a csatorna az ég számára. Az Egyház az egyetlen egység a földön, hogy elvigye a lelkeket a Szentháromsághoz; az üdvösség-egyetlen kapuja, a béke, az igazság, az állandóság, a világosság és a szeretet egyetlen menedéke.

37 Egység – szüzesség – termékenység

37a Nincs még egy annyira közölhető dolog, mint az egység. Értelmetlenségnek látszik ez, de csodálatos értelmetlenség, amely megvalósítja az egységben a sokféleség csodáját.

37b A szüzesség egység, és semmi sem olyan termékeny, mint a Szűz Szentháromság, mint Szűz Mária, mint a Szűz Egyház, mint a szűz lelkek. Ez hasonlat, amely bizonyos szempontból ábrázolja az egységet a Szentháromságban. De ha a szüzesség vonzza a termékenységet, az az örök Atyaság visszfénye által (történik), azaz az Atyáé (által), aki öröktől fogva nemzette a Fiút Önmaga által.

37c De ez az egységben való termékenység csak a szeretet által valósulhatott meg. (Megvalósult) a szeretet végtelen hatalma által, az isteni szeretet heve, tüze és erőteljessége által. Ez – hogy úgy mondjuk – az Atya isteni kirobbanását okozva elérte, hogy megszületett a Fiú, a szeretetnek abban az örök, gyönyörűséges és legtisztább elragadtatásában.

37d Bizonyos értelemben azt mondhatjuk, hogy az Ige részeseedett a szeretet által az Atya létezésében. A szeretet az Ige lényege, lévén az Atya lényege. Az Atya nemzette a Fiút és vele Egyházát, a papokat és a lelkeket a szeretet által, a szeretet isteni lényegével. Azzal a szeretettel, amelyben kiárad a Szentháromság a teremtményekre, a lelkekre, életekre és mindarra, ami létezik és létezett, teljesen megtermékenyítve a szeretettől. Mert ez a szeretet az, amely termékeny, mivel a szeretetnek a végtelen tűzhányójától származik, az egyedüli szeretettől, a tiszta szeretettől, amely a legtermékenyebb szüzességében és egységében.

37e A Szűz lelkek visszatükrözik az Atya termékenységét. Egy szűzi Lélek nem marad terméketlen földi létezése alatt, mert hordozza a Szentháromság termékeny magját. A Szentháromság egyetlen lényeg és élet a három egyesült Személyben, akik azonosak, a legmagasztosabbak és legtökéletesebbek, mert ők (maguk a szeretet).

37f Ezért hasonlóképpen akarom, hogy minden püspököm és papom merüljön el a Szentháromság egységében; hogy termékeny legyenek a Lelkekben, hogy a Szűz-Egyházban életet adjanak a lelkeknek az ég számára.

37g Ha azt mondom, hogy az ég szűz, (azért az), mert az alakítja ki az egységet, az képezi a szeretetet. Az ég szűz! ... Igen! Az ég szűz. Meg van termékenyítve a szeretet által, amely végtelen öröm, örök gyönyörűség, vég nélküli egység, minden boldogság egyetlen központja, mert Isten képezi. Isten a szeretet tengere, parttalan óceánja, végtelen kiterjedése és kifürkészhetetlen mélysége.

37h Isten a szeretet – mondják azonnal. De a szeretetnek és egységnek ez az Istene magában foglalja az eredetek végtelenségét, a kiszámíthatatlan kiterjedéseket, szépségeket, kimondhatatlan boldogságot azáltal, hogy Ő a szeretet.

37i Ebből látható a Szentlélek nagysága és magasztossága. A Szentlélek a szeretet Személye. Ő az Atyától és a Fiútól ered, mégis Ő a szeretet, gyönyörűség, szüzesség és az egység az Atya és a Fiú között.

37j Miért szűz a Szentháromság? Azért, mert egység. Semmi sem oly termékeny Istenben, mint az egység, amely – hogy úgy mondjuk – kiáradva a három isteni Személyben, akik különböznek egymástól, egyetlen egység, egyetlen akarat, egyetlen örök szeretet.

37k Miért szűz az ég? Azért, mert jóllehet gyönyöreik és örömeik sokfélék, be vannak zárva a szűzi és termékeny egységbe, az Isten egységébe, amelyben állandóan létrehozza a Szentháromság legtisztább szeretetének elragadtatását. Ott minden élvezet egy öröm; minden boldogság egy boldogság; minden megelégedettség egy megelégedettség, mert azok képezik azt az egységet, ami Isten.

37l Ez az egység tartalmazza az eget és a földet, a létezőt, és ami általa létezik. Az ég az egyesítő szeretet kiterjedése. (Benne) eltűnik a hit fátyla, amely a földön eltakarta Istent. (Az ég lakói) a legteljesebben örülnek Abban, azon belül, aki betölt mindent – a világokat, örökkévalóságokat és teremtményeket – egy végtelen pontban, ami az egység.

37m Mily fölfoghatatlan Isten! ...

37n Ha nem volna fölfoghatatlan, nem volna Isten. Egyedül Isten érti meg, fogja át Önmagát. Isten titok, de a világosság titka, amelynek nincs kezdete: A hit az Ő sötétségében és titkában világosság, mert közvetlenül Istentől jön, aki a világosság.

37o A Szentháromság titkait csak a Szentháromság érti meg. Az Ő örök boldogsága az Ő egységében van, a Szentháromság végtelen titkában. Nála mélységek és titkok vannak, amelyekben isteni módon örvend. Csak az Ő visszfénye, tündöklése, kiáradása teszi örökké boldoggá a (menny) boldog (lakóit). De a Szentháromságban vannak olyan mélységek, amelyekbe sem az angyal, sem az ember soha sem képes behatolni; megérteni. Felderítetlen, szűzi mélységek, amelyekben a Szűz-Szentháromság Önmagában gyönyörködik, elragadtatásban, végtelenül felüdül és örvend a kezdet nélküli kezdettől fogva, mióta csak Isten az Isten.

38 A három Egyház

38a A három Egyház bizonyos értelemben visszatükrözi a Szentháromság képét, különböző szempontok szerint, de mindhárom megtartja egységét a Szentháromságban.

38b A *Küzdő* Egyház elvezet a Szentháromsághoz. Ez az Egyház és papjai, velem együtt az Atya szerető ölén kapott életet. Ő *nagyon különösen* védi (ezt az Egyházat). Neki adta Fiát, a testté lett Igét, hogy azt meghódítsa és előkészítse, hogy ráhagyja nemcsak végtelen érdemeit, amelyeket fájdalmak árán szerzett a földön, hanem még isteni Személyét és emberségét is az Oltáriszentségben. Elküldte neki a Szentlelket, hogy szentesítse szentségeit, a pápaságot és az egyházi fokozatokat, és hogy megistenítse minden cselekedetét. Nincs olyan cselekedet az Egyházban, a melyben ne működne a teljes Szentháromság, megvédve, megistenítve és szentesítve: A Szentháromság az Ő egységében (működik ilyen módon).

38c Úgy látszik, mintha a Szentháromság elhagyta volna a *Szenvedő* Egyházat, de nem ez (a helyzet). Az Atya részvétellel néz le rá. A Fiú vére megszerzi a lelkek számára a kiengesztelés kegyelmeit a megváltáson keresztül, és korlátozza büntetéseinek tartamát és súlyosságát.

38d Nekem, a megtestesült Igének – hogy úgy mondjam, sokakat kell látnom a tisztítóútzben. Ott vannak a szeretett lelkek, akiket végtelen érdemeimmel megváltottam. Szent lelkek (ezek), akik elszomorítják emberi Szívemet, amikor szenvedni látom őket. Megvigasztalom, és megtisztítom őket az ég számára.

38e A Szentlélek-Szeretet sokat ad nekik gyümölcséből. Bátorítja őket türelmességre. Megtisztítja őket szeretetük; minden emberi salakjától. Az ég számára megisteníti őket: Azonkívül vigasztalja (is) őket, mert Ő a Vigasztaló Lélek. Egyesíti ezeket a lelkeket a reményben. Egyesíti őket a Szentháromságban, akiben remélnek, aki után sóhajtoznak – hogy így mondjuk – hogy az boldoggá tegye őket, közölje velük azt, amit Isten közöl, az egyetlen, ami közölhető: a Szeretetet, a felebaráti szeretetet. Magába fogadja őket, mielőtt örökké elmerülhetnének benne, a végtelen szeretett óceánjában.

38f A *Diadalmas* Egyház mintegy a Szentháromság győzelme. Örök diadaléneket énekel, miután (befejeződött a küzdelem és a lelkek megtisztultak). A boldog lelkek a testté, lett Ige győzelmének hadiszákmányai. Vérével váltotta meg őket. A Szentlélek legyőzte őket a kegyelem, sugallatok és a gondviselés által, hogy miután a szeretetben átalakultak, bemutassa őket az Atyának. Tiszták, ragyognak, a Szentlélek megtisztította, megszentelte és megistenítette őket. Bemutatom őket az Atyának, aki átöleli őket, és önmagát adja nekik élvezetül. Bevezeti őket a Szentháromságban való egység örömeinek örömeibe.

38g Mindennap és minden órában bemutatom Atyámnak ezeket a lelket. Én hódítottam meg őket a földön *Küzdő* Egyházamban és *Szenvedő* Egyházamban. Tiszták ők, áttetszők és szentek, hogy örökre megdicsőítsék Atyámat.

38h Már érthető, hogy a Szentháromság szereti ezt a *háromban egy* Egyházat, amely járulékos dicsősége lesz neki az egész örökkévalóságban. Az Atya szereti a megváltott lelkeket. Átkarolja, magához vonzza, a Szentlélekkel átítatja őket. Szereti őket, mivel a Szentháromságtól származnak. Visszatükröződik bennük az, amit Istentől kaptak. Befogadja őket örök kezdetébe, ami Ő maga, Egyesíti őket a Szentháromság egységében.

38i A Szentháromság képezi az eget. Tőle származik a Lét és az élet, a kimondhatatlan örök boldogság. Mária, az angyalok, szentek és boldogok mind megistenültek Istenben, megistenültek az Istenségben, és elmerültek a Szentháromság egységében, a végtelen szeretet tengerében, a kezdet és vég nélküli mélységében mindannak, ami gyönyörködött, tiszta és szent.

38j A szeretetnek ebben a végtelen titkában minden lélek többé-kevésbé megtelik a szeretet erejével. Boldog aszerint, amint a földön érdemeket és kegyelmeket szerzett. Ezek az érdemek az én végtelen érdemeimre való tekintettel és azok ereje által részesülnek jutalomban. Mert Isten csak azért jutalmazza meg a lelkeket, amit tőlem kaptak, és amit erényes

közreműködésükkel szereztek. Megjutalmazza a hozzám való hasonlóságot és a földön elért belém való kisebb vagy nagyobb fokú átalakulást – mert gyönyörűségét találja bennem, aki az Ő isteni Fi a vagyok.

38k Isten azért szereti a lelkeket, mert Ő tükröződik vissza bennük. Ő nem szerethet (mást) csak Önmagát. A megváltás által mintegy-ki akarta árasztani magát a lelkekbe, hogy megdicsőüljön (bennük). Üdvözíteni akarta őket az Egyházban, annak minden kincsével, amelyek az én isten-emberi végtelen érdemeimből származnak, és a Szentháromság segítségével.

38l (Az emberek) csak az Egyház által üdvözülhetnek. Csak az Egyház, a Szentháromság képe által (érhetik el) a mennyországot. Csak a testté lett Igéhez való hasonlatosság miatt (részesülnek) jutalomban. Csak a Szentháromságban való egység (biztosítja) a maradandó boldogságot.

39 Tisztaságot kívánok! Tisztaságot kívánok!

39a Mindenki láthatja, hogy tisztának, foltalanoknak kell lenniük mindazoknak, akik kapcsolatban állnak Egyházzal. Azoknak a szíveknek, akik (az Egyházat) képezik, hófehéreknek kell lenniük, fehérebbeknek az angyaloknál! Már érthető, hogy minden szennyről tisztának kell lenniük azoknak a kezeknek, amelyek engem érintenek és azoknak az ajkaknak, amelyek kiejtik az átváltoztatás isteni szavait, Hogyan kell azoknak a kezeknek szétosztaniuk a jótéteményeket! Azoknak az ajkaknak csak az én dicsőretemre szabad megnyitniuk, hogy dicsérjenek az oltárnál és a lelkekben! Mindenekelőtt pedig, azoknak a szíveknek kristályokként kell visszatükrözniük a Szentháromságot. Többnek kell lenniük, mint az áldozató kelyheknek, amelyek engem tartalmaznak. *Másaimnak* kell lenniük, fehéréknek és tisztáknak, áttetszőknek és szenteknek, a Szentháromsággal egyesülve!

39b Mi több, a papoknak *gyakrabban kell* a bűnbánat szentségéhez járulniuk, mint másoknak. Angyaloknak kell lenniük szolgálatuk minden cselekedetében. Tisztaszívűeknek, hogy visszatükrözzék Istent, akit képviselnek.

39c Boldogan ver a szívem, amikor látom azoknak a papjaimnak a seregét, akik megvalósítják Szívemnek ezt az eszményét! Ha az én másaim, Atyám gyönyörűséggel hallgatja meg őket. Rájuk mosolyog, mert engem lát bennük. Mivel ők teljesítik Isten akaratát, cserébe Isten (is) megteszi, amit ők kívánnak, mert akaratuk egyesül Vele, egyet kívánnak és szeretnek Őbenne!

39d Nagyon elengedhetetlen, hogy minden pap komolyan vegye belém való átalakulását a világ mostani korszakában, amelyben minden eddiginél inkább hasonlókká kell lenniük hozzám. Nagyon szükséges bennük az egység, hogy a tiszta szívek egy csoportját képezzék, és tiszta kezüket irgalomért esdekelve az égre emeljék.

39e Nagyon boldog lesz szívem, ha Mexikó kitűnik a szent papoknak ebben a seregében, ebben az általános megmozdulásban, amelyet kívánok, hogy megmentsem a világot, amely elsüllyed az érzékiségben! Elég legyen már abból, hogy kétszeresen keresztre feszítsenek engem az oltárokon szívükkel, amely nem tiszta, nem buzgó, nem áldozatkész, nem szereti a Szentháromságot és az Egyházat, amelyhez tartoznak.

39f Papi lelkeket akarok, akik feltartóztatják az ég haragját a nemzetek felett. Ez lesz az egyetlen ellensúlya a sok rossznak, oly sok lélek sátáni gyűlöletének Egyházam és Szívem iránt. A szent papoknak egy kis csoportja képes lesz átalakítani a világot velem egyesült életével és szívük tisztaságával.

39g Szomjazom a tisztaságot, amely mindennél inkább hasonlóvá tesz hozzám. Szomjazom az áldozatokat, hogy egyesítsem azokat az enyéimével, és felajánljam az Atyának, mint a végtelen engesztelés tömjénjét. Azt akarom, hogy papjaim feledkezzenek meg magukról, legyenek tiszták és engesztelő áldozatok, ajánljanak fel engem, s ajánlják fel magukat a világ üdvösségéért, a bukott papok újjászületéséért, a szentségtörésekért, amelyek elkövetését naponta látom.

39h Hangosan kiáltva kérem ma püspökeimet és papjaimat: legyenek erőteljesen tiszták, Mária által, tiszta Egyházamért és a Szűz Szentháromság dicsőségére. Tisztaságot kérek! ... Tisztaságot kérek! ... Hát megtagadhatnak engem, az enyéim, akiket anyai gyengédséggel szeretek, egy Isten tisztaságával? ... Véremre, fenséges hivatásukra, szeretetem számtalan tanúságára kérem őket, legyenek tiszták és egyesüljenek a Szentháromságban.

39i Kérem őket, hogy élesszék újra lelkükben szeretetüket Egyházam iránt. Tartsák fenn (Egyházamat), védjék meg, öleljék át, és dicsőítsék meg a tiszta lelkek ezreivel. A tisztátalanság bűne ijesztően elterjedt, széttépve Szívemet; ezért kiáltom: tisztaságot! Tisztaságot!... Kitől kérem ezt elsősorban, ha nem enyéimtől, akikre jogot formálok szeretetem és előszeretetem címén.

39j Vigasztaljanak meg engem szent papokkal! ...

39k Kérem tőlem őket. Adják nekem őket feláldozva magukat, hogy kegyelmeket szerezzenek számukra az Igével való egység által; kegyelmeket, erényeket és ajándékokat, amelyek, jöhetnek ajándékok, de lelkük felkészül erényeik által azok befogadására.

40 Termékenység és szüzesség

40a Állhatatosan ragaszkodom a papok tisztaságához, a papok lelki és testi szüzességéhez.

40b A Szentháromság termékenyebb a szüzeken keresztül. Ez a Szentháromság egyik legmagasztosabb szolgálata: a *termékenység az egységben*. Az Atya szűz, termékeny önmagában. Isteni, teremtő, megszentelő erejével nemzette a vele teljesen egyenlő Igét. Abban a boldog és örök pillanatban mindkét isteni Személyből kiindult a Szentlélek. Ő a megszentelő

azáltal, amit az Atyától és a Fiútól kapott. Ugyanakkor Ő az Atyának és a Fiúnak a Lelke, szeretetteljes Lehelete, a szeretet örök köteléke. Örökké egyesíti őket abban a lényeges egységben, amely létrehozta és újjáteremti a világokat, a lelkeket, a létezőket, akik Őt dicsérik. Visszatükrözik az Ő származását, amely lényegében véve a szeretet.

40c A szeretet Isten lényege és boldogsága; de EGY szeretet, amely a három szüzi Személyben oda-vissza áramlik, egységeiben és sokféle végtelen kisugárzásában. (Ezek a kisugárzások) a Szentháromság egységeiből erednek – mint a tisztaság és a szüzesség Napjának ezernyi sugara – és visszatérnek ugyanahhoz a Naphoz, amelyből kiindultak. Az egy Tisztaság-Szeretet tükröződik vissza tisztán bennük, a végtelen tisztaság végtelen szeretetének tiszta ragyogása.

40d Ezért a tisztaság Istent tükrözi vissza. A szüzesség Istenhez tesz hasonlónak. (A tisztaság és a szüzesség), akárcsak a mágnes a vasat, magukhoz vonják Isten tulajdonságait, szellemi és isteni termékenységének tulajdonságát, amikor visszatükröződnek a szüzi és tiszta lelkekben. Ez a hatás szerencsére létrejön minden szüzi lélekben, de még inkább, még jogosabban a papok szüzi lelkében, az enyéim tiszta lelkében.

40e Az egyszer elvesztett szüzességet nem lehet visszaszerezni. A Szentháromság azonban helyettesíti azt az övéiben a tisztaság és a belém való átváltozás által. Ezt az átalakulást kérem annyira ezekben a bizalmas közlésekben. Ha nem lehet visszaszerezni az elvesztett szüzességet, ez hasonlónak teszi őket ahhoz, a tisztaság és az Istennel való egyesülés által. A Szűz Szentháromság közli ezeket az én isteni lényemmel való legtisztább kapcsolata által és a Szentlélek kegyelmével.

40f Világos, hogy azoknak a papoknak a lelke (számára), akik nem veszítették el szüzességüket, ösztönszerűbb ez a termékenység, amelyet Isten közöl a szüzi lelkekkel. De – mint mondtam – sokak vigaszára (szolgál), hogy helyettesítik azt a belém való átváltozás különböző fokozatait. Ez a Szűz-Szentháromsággal való állandó kapcsolat, amely megvan a papban, és amelynek meg (is) kell lennie, fehérré teszi őt. Megtisztítja, megneemesíti, bensőségesen egyesíti magával a tisztasággal. Angyalivá teszi, megmossa, és fényessé teszi a Szentháromságban való egység által.

40g Mivel a szüzesség öröktől fogva jelen van a Szentháromságban, megkívánom a tisztaságot papjaimban (is), akik az Atyának ugyanabban az ölében születtek, ahonnan öröktől fogva születtek én, az isteni termékenység, a Szent, Tiszta, Szepültelen Szeretet végtelen erejével.

40h Éppen ezért a papok, akik megkülönböztetett helyet (foglalnak el) a halandók között eme nemes eredetük miatt, kötelesek, – több mint szent kötelezettséggel – nemcsak tisztává, hanem valódi szüzekké lenni, átalakulva abba, aki a Világosság Világossága és az el nem múló fehérség örök fényforrása.

40i A papok minden módon kötelesek visszatükrözni a szüzi Atyát, hogy teljesíteni tudják legtisztább és szent küldetésüket. Életet kell adniuk szent lelkeknek a Szentek Szentje számára. Tiszta lelkeket (kell adniuk), akik a tisztaság visszfényében születtek és keletkeztek.

40j Hozzám hasonlókká keli válniuk azáltal, hogy átváltoznak belém, az emberré lett Igébe, aki a teljes tisztaság vagyok, a teljes tisztaság, annak természetes adományában. Ez a belém való átváltozás vonja le rájuk Atyám szeretetteljes és termékeny pillantását. (Atyám) rájuk tekintve megelégedetten mosolyog azért, (mert látja bennük) belém való többé-kevésbé tökéletes átváltozásukat. Közli velük egyik sajátos tulajdonságát, az *isteni megtermékenyítést*, hogy létrehozza a lelkekben az istenit, és azok megadják neki azt a dicsőséget, amit kíván, a tisztaság dicsőségét.

40k A papok termékeny apostolkodásának titka: belém való átváltozásuk. Ez kiérdemli azt, hogy az Atya közli velük termékenységét, ennek az apostolkodásnak gyümölcsözővé tételére.

40l Nem fog gyümölcsöt hozni az örök életre az a pap, akire nem tekint le az Atya, aki nem részesül az Atya termékenységében, aki se nem szűz, se nem tiszta. Meddő lesz a lelkekkel való érintkezése, szavai terméketlenek, aratása hiábavaló és semmi, értéktelen lesz az ég számára. (Az ilyen pap) se meg nem őrizte sértetlenül a tisztaságot, se nem szerezte meg azt, bizonyos értelemben, a belém való átalakulása által.

40m Látható ebből, mily komoly (kötelesség) az, hogy a papok *másommá* legyenek a belém való tiszta átváltozás által. (Át kell változniuk) belém, aki a világosság, a tisztaság, az engesztelő áldozat vagyok. Az Atya elfogadott engem, mint embert azért, mert szeplőtelen tisztaság vagyok, mert ártatlan a fájdalom, és mert érdemeim szeplőtelenek, mivel szüzi egységben élek a Szűz-Szentháromsággal.

40n A Szűz Máriában, a Szűz Egyházban és a szűz lelkekben gyönyörködik teljesen a Szentháromság, és az egész ég szeretettel szemléli őket.

40o A Szentlélek, hasonlóképpen, szűz. Hogyan is lehetne más; ha egyesül a Szentháromsággal, a szeretet örök termékenységével! Ezért van Neki oly sok köze a paphoz a kegyelemben és a szeretetben való szüzi termékenysége által. Minden kifejezés a pap és a püspökszentelésnél az egységre, kenetteljességre, tisztaságra és a szeretetre vonatkozik; mind jelképezi a szeretet termékenységét és a szeretet Szentháromságának az egységét.

40p Ha a papok annyival tartoznak a Szentléleknek, kötelesek arra is, hogy átváltozzanak belém, hogy teljesen birtokolja őket Lelkem, aki engem éltet. Ő isteni és termékeny életet ad nekik, amely megtisztítja és megszenteli őket ajándékaival és gyümölcseivel. Ez által az isteni Lélekkel való bensőséges kapcsolat által birtokolják a tisztaságot. Átitatja őket a tisztaság. Terjesztik a tisztaságot. Közlik a tisztaságot a lelkekkel. Beléjük árasztják a Szentháromság szüzességének visszfényét. Egyesítik őket a tisztaság által az egységben. Az egész isteni és emberi tökéletesség ahhoz az *egység-tisztasághoz*, *egység-*

*világosság*hoz, *egység-szeretethez* vezet, amely mindent felölel, mindent átkarol, mindent megtermékenyít, és amely végtelen szüzességében minden élet örök forrása.

41 Az Atya árnyéka (erejének kisugárzása)

41a Az Atya termékenysége oly erőteljes és isteni természetű, hogy pusztán árnyékával megszülte önmagában az Igét, aki mindenben egyenlő vele, összes végtelen tökéletességével, amelyet közölt a Szentlélekkel is, aki az Atyától és a Fiútól származik. Éppen ezért elég volt Máriában is a Szentlélek termékeny árnyéka, amelynek termékenysége a Szűz Atyától származik, hogy létrehozza Máriában az emberré lett Igét, aki szintén szűz két természetében, az isteniben és az emberiben. Az Atyának ez a teremtő árnyéka önmagában visszatükröződve öröktől fogva létrehozta az Egyházat és annak papjait, és közölte vele önmagát, istenségét, termékenységét és határtalan szeretetét.

41b Az Atyának ugyanez a termékeny árnyéka kiterjed az oltárookra. Anélkül, hogy kilépne a saját termékeny egységéből, megsokasítja az emberré lett Igét minden átváltoztatott ostyában és részecskében. Azt mondom: megsokasítja egységében – nem az isteni lényeket, amely egy, nem az isteni és emberi természetet, amelyet az egység magában foglal, hanem a színeket. Ezeket az Atya megtermékenyítette kezdetükben, az átváltoztatás szavai pedig – a papnak adott hatalom által – átalakítják lényegükben. (A színek) elevenen és rejtve magukban foglalják az Oltáriszentségben testemet és véretem, lelkemet és istenségemet, az Atyával és a Szentlélekkel együtt.

41c Mindaz, ami létezik és létezni fog, a Szűz Atya végtelen termékenységéből jön és származik, az Ő örök és kezdet nélküli egységétől a Szűz Szentháromságban.

41d Isten Önmaga által (létezik, mint) Isten. Önmagában, isteni természetében mintegy szükségét (érzi annak, hogy) azonnal közölje magát az egylényegű isteni Személyekkel. Utána kiárasztja magát a teremtményekre, a természetes és a természetfeletti rendben (egyaránt). Hogy úgy mondjuk, első gondolata, első árnyéka Önmaga kivetítése. Életet ad az Igének és Igéjében minden teremtett és teremtendő dolognak. Az Igében gyönyörködik, felüdül, mindennek fölé tetszését találja. Igéjéért szereti az Atya az embereket. Igéjéért szereti az Egyházat, a papokat és minden lelket, saját magának termékeny árnyékáért; mert az Igében és a Szentlélekben Önmagát látja.

41e Ki gondol (arra, hogy) az Atya öröktől fogva és állandóan létrehozza termékeny árnyékában Igéjét? Benne és általa (létrehozza) a lelkeket és az életet az isteni és az emberi rendben, a Szentháromság termékeny egységében. Ki köszöni meg azt a termékeny árnyékot, amely létrehozza a kegyelmet, és közli Krisztusának érdemeit a lelkek üdvére, az ég számára?

41f Az Atya isteni és termékeny árnyéka elég ahhoz, hogy létrehozza az eget. Elég az Atya egyetlen óhaja ahhoz, hogy végtelen hatalmának termékeny kegyelmével behatoljon a lelkekbe és a szívekbe. (Ezt) nemcsak termékeny hatalma által (teszi), amellyel tekintete el van telve, hanem (azáltal, hogy) Istenben az Ő árnyéka isteni, tekintete isteni, léte isteni, egy a Szentháromsággal.

41g Hogy úgy mondjam, az Atya végtelen hatalmában nem maradhat tétlen. Ki kell árasztania magát már önmagában, a Szentháromsággal való egységében, a lelkekben Egyháza által és (az Egyházban) a Szentlélek által.

41h Azt akarom, hogy papjaim gondoljanak az Atyának erre a termékeny árnyékára. Ez öröktől fogva beborítja őket, hogy közölje velük a Szentháromság szent és szűzi termékenységének szent magját. Istenben minden Isten. Isten árnyéka nem az Ő visszatükröződése, hanem Ő maga, egysége révén. Az árnyék másik éneje. Istenben minden, ami tőle származik, nem hagyja el Őt, hanem Ő maga.

41i Ha (Isten) a papokat beborította árnyékába (árnyékával?) az egész örökkévalóságtól kezdve, nekik létre kell hozniuk Őt önmagukban, magukba fogadva az istenit, megistenülve. Gondoljanak erre az áldott árnyéka, amely őket jobban érinti, mint más lelkeket. Jóllehet, árnyék, de a fény, a tisztaság, az isteni termékenység árnyéka. Ez az árnyék az Isten, aki a Szentlélek egész gyengédségével szereti őket, és mindig rájuk tekint. Ne szennyezzék be a fénynek ezt az áldott árnyékát. Ne szomorítsák meg ezt az isteni tekintetet, amelynek mindig gyönyörködnie kell bennük. (Isten) szeretettel keresi minden püspökében és papjában a belém való átalakulást. (Ezért) árad beléjük a Szentlélek és vele együtt az adományok, és az ő megszentelődésükre és sok lélek megszentelődésére (szolgáló) kegyelmek.

41j Gondoljanak a papok az Atyának arra a termékeny tekintetére, amely kitünteti őket. Legyenek hálások az Atya árnyékáért, amely körülveszi őket, nemcsak legszentebb képében, hanem magában Istenben. Ne szakítsák szét az őket beburkoló isteni szeretet fátylát, éljenek a Szentlélek árnyékának az árnyékában. Ez eltávolítja a sátánt, és felemeli őket a földiektől az isteniekig.

41k Minden papban kivetődik az Atya teremtő és megszentelő árnyéka a Szentlelken keresztül. Minden papon rajta nyugszik az Atya tekintete. Magába akarja fogadni a pap tiszta tekintetét, egész létét, amely megszentelődött bennem és átalakult belém.

41l Ugyanez az árnyék, amely Mária legtisztább méhében létrehozta a testté lett Ige megfogadását, beburkolja a papot minden misében, amelyben megújítja az Ige megtestesülését, szenvedését és halálát. Sok pap nem gondol az Atyának erre az isteni árnyékára, amely leszáll rá minden misében. A világosságnak ez az árnyéka a Világosságtól ered. A színeket megtermékenyítve kicsiráztatja minden ostyában a megtettesült isteni Igét.

41m Gondoljanak a tisztaságnak, a fénynek, az istenségnek, a fehérségnek, az égnek erre a termékeny árnyékára, amelyben a papok élnek, amikor átváltoztatnak, beburkolva az ég ragyogásába. Ezeknek a boldog valóságra vonatkozó gondolatoknak a megfontolása a papokat buzgóbbakká teszi. Látják, miként tiszteli meg őket a teljes Szentháromság, és egységében miként közli magát velük. Szent kötelességük alázatosan és hálásan fogadni a végtelen szeretetnek, a szent termékenységnak eme kegyelmeit, amelyeknek tőlük el kell jutniuk a lelkekhez. Ne hagyják terméketlenül az Atyának eme visszfényeit, amelyekben maga Isten van (jelen).

41n A titokzatos megtestesülések is ebből az isteni árnyékból erednek. Ezekről oly keveset elmélkednek, és oly kevésbé köszönik meg őket. Ezek az Atya termékeny tekintetéből erednek. Amikor (az Atya) ilyen papi módon megnyugszik a lelken, közli Igéjét – az egyetlen, akit közölhet – akivel egyetlen Istenség (-et alkot).

41o A Szentlélek mintegy igénybe veszi Máriát. De az árnyék, amelyet a Szentlélek kivetít a lélekbe, az Atya árnyéka, a Világosság árnyéka, a Bölcsesség árnyéka, a Tisztaság árnyéka, amely – bizonyos módon – életet ad az Igének a lelkekben. Visszatükrözi az Atya tetszése által a Móriában való megtestesülést. Bizonyos módon létrehozza a Móriában való megtestesülésnek a titkát, amely gyönyörködteti az Atyát. Az Atya nagyon szereti a szeretetnek ezt a titkát, amely elragadtatásba ejti Őt azáltal, hogy visszatükrözi, és titokzatos módon létrehozza Őt némelyik lélekben, jóllehet kevésben, hogy felüdüljön, és sokakhoz eljusson. Ezzel a kegyelem csatornáját létesíti a világ számára, hogy közelebb kerüljön a legtisztább termékenységet, amely lelkeket hoz létre az ég számára.

41p Amint mondtam, a papok a misében megkapják, az Atya termékenysége ezt a kegyelmét. Ezért a misék értéke végtelen. Az Ige leszáll az oltárra és átalakítja a papot énbelém. Ezért tekint le rá az Atya. Rámosolyog, beborítja őt fényes, termékeny árnyékába, amely létrehozza az Igét. Ezért ad kegyelmeket. Hasonlóképpen *éppen ezért* bántja meg az Atyát a leghitványabb módon – és általam, mert a pap átalakult belém – és mintegy végtelen fokban, amikor méltatlan pap változtat át. Beborítja őt ez az árnyék, rajta nyugszik az isteni tetszés pillantása, s én, aki egy vagyok az Atyával, kötelezem magamat arra, hogy megbántsam az Atyát!...

41q Nagy bűn ez, amelyet csak Isten nagy irgalma bocsát meg. Olyan megbántás ez, amelyet egyedül én, a szeplőtelen Báránnyal vagyok képes jót tenni és eltörölni!

41r Fontolják meg ezt papjaim, hogy komolyan, mélyen behatoljanak az Atya árnyékának ezekben a szempontjaiba, és (megértsék) az Atya tekintetét, a Szentlélek árnyékát (amelyben) az Atya által (részesülnek), a Szentháromság összehasonlíthatatlan gyengédségét. (Segítse ez) a bűnösöket (abban,) hogy megbánják bűnüket. A jók buzduljanak fel a jóra. (Váljék ez) Egyházam javára és Atyám dicsőségére, aki nem tud többet adni nekik, hiszen engem, magamat adott nekik, Igéjét, a Szentlélek által.

41s Enyéim ne vétkezzenek többé, se hálátlanok ne legyenek. Válaszoljanak, azzal, hogy szeretnek engem, és végül eggyé lesznek velem a Szentháromság egységében.

42 Szétszóródás

42a A papjaimnak feltétlenül szükségük van a belső, összeszedett életre ahhoz, hogy behatoljanak ezekben a fenséges igazságokba, amelyekben oly nagy részük van, és átítatódjanak azokkal. Sok baj, amely miatt panaszkodom a bűnös külső és belső szétszórtságból származik, amelyben papjaim élnek. Mindenekelőtt a belső összeszedettség az a tengely, amely körül kell forognia és lejátszódnia lelkiéletüknek. A papnak erőt kell vennie magán, és minden áron gondoskodnia kell erről az összeszedettségéről.

42b Hogyan indítsák meg őt szeretetem sokszoros megnyilvánulásai, a rendkívüli kegyelmek, amelyekkel az örökkévalóságtól kezdve elárasztottam őt, ha nem fogja fel azokat, hogy hálát adjon értük? Ismétlem, sok baj, ami miatt papjaimra panaszkodom, onnan ered, hogy hiányzik belőlük az összeszedettség. Nem törődnek lelkükkel, kevésre becsülik azt, amiben papi hivatásuk révén részesültek, nem ismerik fel bensőséges kötelességeiket a Szentháromság iránt, és könnyelmű életet élnek.

42c Sok pap elfogadja hivatását, és azt gondolja, hogy eléri annak célját, ha külső munkákkal foglalja el magát. Elhanyagolja legfontosabb irántam (való kötelességét), ami az ő lelkiélete, egyesülve a Szentlélekkel, az állandó elmélkedés életéről és tanításáról, és az, hogy átmásoljon engem lelkébe, kövessen engem belém való átalakulása által, s önként, szeretetből keresztre feszítve (éljen).

42d Hogyan közöljem magamat velük, ha nem adják át magukat, ha külső dolgokban elmerülve élnek? Hogyan adjam apostolkodásuknál a lelkekbe az isteni magot, amely azokat megtermékenyíti, ha nincsenek annak birtokában, ha *nem kérik, nem érzik szükségesnek* azt? Nem! A papnak nem természetes életet kell élnie a földön, hanem istenit, hogy beteljesítse küldetését, amely teljesen isteni és természetfeletti. Ennek az életnek a forrása én vagyok, a Szentlélek az, akit ritkán hívnak segítségül szívükben, jóllehet sokszor teszik ajkukkal.

42e Mikor érem el, hogy – az Atya dicsőségére – megvigasztaljon engem az általam leírt, eszmény szerinti papi sereg, amelyet Atyám óhajt, és amelyre Szívem vágyakozik? A világ sokféle módon, nagyon lassan, ravaszul behatolt Egyházam minden területére, sokak szívébe, akik enyéimnek vallják magukat, de csak névleg azok. Minden külsőség bennük, minden felületes: az

élet, a mód, a gondolatok, vágyak, kívánságok, stb. Minden parlagi, minden földi, emberi tekintettel, és a nélkül az isteni alap nélkül és emelkedett érzelmek nélkül, amelyeknek ki kell alakulniuk minden papi Lélekben.

42f Tudják meg, hogy a belső élet hiánya, a világtól való eltávolodás elmulasztása és az összeszedettség hiánya az oka lanyhaságuknak szolgálatomban. (Ezek okozzák) lustaságukat abban, ami a lelkekre vonatkozik, a lanyhaságot szándékaikban. (Ezek okozzák) gondolataikat – amelyeket csak én látok, – amelyek megdermesztik és elgyengítik erejüket a kísértéseknek való ellenálláshoz.

42g A pokol nagyon erőlködik ma azon, hogy elveszítse a lelkeket. Ezenkívül ezernyi módon és ezernyi alakban kísérti a papok hűségét. Ők is emberek, és ha nem védi őket a belső élet, az összeszedettség, a velem és Máriával egyesült lelkiélet páncélja, akkor a világ, az ördög és a test magukkal sodorják őket áramlatukkal, amely a pokolba torkollik

42h Ezért ma jobban, mint valaha, örködni kell az Egyháznak, és a papoknak is meg kell kettőzniük éberségüket, és erőteljesen bele kell kapaszkodniuk a Szentlélekbe a sokkal bensőségebb lelkiélet által, amely egyesíti őket velem, s amely azonosítja őket a Szentháromsággal egyesülve.

42i A pokol még nagyobb erővel fog rárohanni (a világra) az érzékiség és a gyönyörök által. Ismert és ismeretlen fegyverekkel támad majd Egyházamra és papjaira. Ezért kérem, készüljenek fel a harcra a legtisztább étellel, a nagyobb belső összeszedettséggel, nagyobb visszavonulással, tanulmányokkal és nagyobb buzgósággal dicsőségemért, amellyel elérik saját megszentelődésüket és belém való átalakulásukat.

42j *Roszzabb idők jönnek az Egyházra.* Ezért akarok és kérek szent papokat és püspököket, akik megvédik. A pokol heves áradata rettenetes lesz, és magával sodorja a hitükben gyenge lelkeket. Ezért kiáltok (hozzátok) ezekkel a bizalmas közlésekkel, hogy felrázzam papjaimat. Belém átalakulva, és a Szentháromsággal való egységet minden eddiginél jobban létrehozva álljanak ellen, verjék vissza (a támadásokat). Magukat megszentelve tegyenek másokat is szentté. Magukat megmentve mentsenek meg másokat (is).

42k Az ellenség száma növekszik. Bövelkednek a csapdák a vallás és Egyházam ellen. A pokol felkészül gonosz osztagaival a nagy rohamra. Ezért enyéimnek is meg kell erősíteniük magukat, és győzniük kell a kereszt fegyverével, a Szentlélek és Mária (segítségével). Ahhoz, hogy a békét hirdető evangéliumommal visszaverjék az ellenség hatalmas támadását, szükség van arra, hogy másaim legyenek.

43 Irigység

43a Kiterjedését tekintve egy másik bűn, amellyel sok papom megbánt engem: oltártársaik, paptestvéreik iránti *irigységük*.

43b Irigykednek a szószéken, a gyóntatószékben, az előkelőkkel való barátság miatt. Irigyek, ha a püspökök vagy előjárók valakit előnyben részesítenek. Irigykednek az állásokra, papi fokozatokra, amelyekről azt hiszik, hogy rászolgáltak. Irigyek másokra tanulmányaik, képességeik miatt. Irigykednek (egymásra) a szerzetesrendek. (Irigységet vált ki) a gyengédség, az érzelem, stb. stb.

43c Ez a hiba nagyon általános, mert a papok (is) emberek. Emberi szenvedélyeik vannak, a földön járnak, és rájuk tapad a por. Pedig mivel papok, és választott lelkek, a kiválasztás edényei, földi életükben (is) az égben kellene élniük. El kell távolodniuk ezektől a földhöz tapadó szenvedélyektől. Nem szabad megengedniük, hogy azok uralkodjanak szívükön. Különbözően elvesztik a békét, és ezernyi szenvedély támad fel bennük, amelyek leláncolják őket, és rettenetes bajokat vonnak maguk után.

43d Azok között, akik az enyéimnek hívják magukat kiszámíthatatlan következményei vannak az irigységnek. A károk (amit ez okoz) sokszor jóvátehetetlenek. Nagyon súlyosan megbántanak engem (ezzel a bűnnel). Nagyon ártalmas ez a bűn azokban, akik nekem szolgálnak. Egyházam (is) érzi az általa okozott kárt. A püspökök szenvednek a széthúzás miatt. A híveknek rossz példát adnak, és bűnbe viszik őket.

43e Szelíd és alázatos vagyok, és nagyon kívánom, hogy enyéim sok gondot fordítsanak az egymásközi irigység megszüntetésére. Ellensúlyozzák azt az igazi alázatossággal és a belém való átalakulás kedves és kellemes munkájával. Mit számít, hogy egyes papoknak nagyobb a tehetségük, többen rokonszenveznek velük, és jobban csillognak, mint mások? Előttem az igazi nagyság nem az, ami tündököl, ami mulandó, amit látni lehet, ami emberi, hanem a tiszta, alázatos és szerető szív rejtett titka (tesz naggyá valakit). Nem élvezem a tomboló győzelmeket. Nem azok dicsőítenek meg inkább, akik sokakat megmozdítanak, hanem akik kíválnak az életszentségben és a belső tökéletességben.

43f Úr vagyok. Annak osztom ajándékaimat, akiknek nekem tetszik. Engem a tiszta, alázatos, apostoli pap vigasztal meg, aki nem saját dicsőségét keresi, sem a tapsokat, hanem az én dicsőségemet. Elrejtí áldozatait, csendes önmegtágadásait, szereti a többi papot és magát mindig kevesebbre becsüli náluk, őket pedig őszinte szívvel tiszteli, dicséri és *szereti*.

43g Ebből a szempontból sok kár éri Egyházamat. (Ez bántja) Szívemet, nagyon fájdalmas számomra ez, elszomorít, és (azért) nagyon kívánom orvoslását.

43h Mennyi zúgolódást, rosszakaratot, gyűlöletet, botrányt, panaszt és igazságtalanságot okoz az irigység az enyéim között! Mennyi féltékenységet, vizzályt, vádaskodást, keserúséget, kevélységet és gyűlöletet ébreszt fel ez a bűn! (Az irigység) szenvedélyessé válik és elhomályosítja az értelmet.

43i A Sátán veti el ezt a konkolyt sok szívben. Ő nem tart tiszteletben egyetlen méltóságot, vagy papi osztályt sem. Elhinti az irigység mérgét minden magas és alacsony egyházi fokozatban. Örül annak, hogy bőségesen szüreteli annak sokféle gyümölcsét. (Támadásának) fő pontja mindig a szeretet. Beszennyezi a becsületet, túlozza a hibákat, megmérgezi a helyes szándékokat, túlozza az ítéleteket. Mindez oka az irigységnek és a féltékenységnek, amelyet örömmel becsempészik a szentélybe.

43j Mennyit nyerne Egyházam, ha megszűnne az irigység az enyéimben, a papokban és a közösségekben! Mennyi dicsőségtől fosztja meg a Szentháromságot ez a szennyfolt, ami mellékes dolognak tűnik, de súlyossá válik. Csak én látom ezt és siratom szentségházaim csendjében.

43k Véget érne ez, ha papjaim azzal törődnének, hogy átalakuljanak belém. Ragyogna bennük szeretetem, mint a tündöklő Nap, elűzve a sötétséget, amibe a Sátán beburkolja gonosz cseleit és szándékait

43l Mit számít, hogy egyesek inkább megdicsőítenek engem vagy legalábbis így látszik az egyes társulatokban vagy művekben, mint mások?

43m Ha minden papom egy Testet alkotna, amelynek Feje én vagyok, egyetlen Lélekkel, a Szentlélekkel, mit számítana, hogy ennek a Titokzatos Testnek a lábát, vagy kezét alkotják, ha *minden egyesül* az én egységemben, ha mind egy célt szolgál a különböző fokokon? Ha mindnyájan egyetlen keresztet alkotnak, mint annak a keresztnek a szilánkjai, mit számít, ha fönt vannak vagy lent, ha mindnyájan az *én Keresztemet* képezik?

43n Ezért sürgetem a Szentháromságon alapuló egységet egymás között. Ezért mutatok rá ezekre a fájdalmas pontokra, amelyek megszorítanak. (Azt akarom), hogy azok megszűnjenek, meggyűljanak és eléjjenek a szeretetben, a Szentlélek isteni tűzében, ami a szeretet.

43o Azt akarom, hogy püspökeim és papjaim nagyon tiszták legyenek. Világítsanak erős fénnel. Legyenek mentesek attól, ami eltorzítja őket. A földön élnek, részük van a földben, eléri őket a föld nyomorúságának a pora, de engem birtokolnak és Máriát. Jobban egyesülünk velük, mint a többi teremtménnyel. Naponta átalakulnak belém a szentmise áldozatban. Mintegy állandó kapcsolatban állnak a Szentháromsággal szolgálatuk közben. Engem érintenek meg sok lélekben. Én vagyok jelen imáikban, zsolozsmájukban és papi kötelességeikben. Mindez védi, segíti és felemeli őket az ezernyi földi szenvedély fölé.

43p Ha, mint kell, velem egyesült bensőséges életet élnek, és bensőséges kapcsolatot (tartanak fenn velem) imájukban, értelmetlenségnek látszik, hogy az őket védő pajzsok ellenére mégis teret adnak a nyomorúságoknak, amelyek bűnökké válhatnak és válnak, és amelyek visszatartják lelküktől a kegyelmeket.

44 Isteni erények

44a Az Atya önmagában állandóan életet ad az Igének, és véghezviszi a Szentháromság titkát. Őbenne semmi sem múlt, hanem minden *jelen*. Öröktől fogva gyönyörködik önmagában, a Szentháromsággal való egységében. Mindent ebbe az egységbe akar vonzani. Ezért alakította Egyházát *egynek*, amelyben minden léleknek egyesülnie kell az Igével a Szentlélek által. A pap küldetése, hogy ebbe az egységbe vonja a lelkeket. De akkor mennyivel inkább kötelességük a papoknak kialakítani maguk közt ezt az egységet a Szentháromságban!

44b Isten, egysége által létrehozza az Istent, nem (pedig) isteneket. Teljesen osztatlanul, csökkenés nélkül van jelen mindenben, amit teremtett és teremteni fog. Ő a teljes közös-egység, részek nélkül. Ugyanúgy jelen van egyetlen teremtett pontban, mint ahogy betölti a végtelen teret egységével és a teremtményeket dicsőségével.

44c Istent csak Isten képes létrehozni. Az Ő visszfénye: Isten. A teremtményekben Isten van, aki teljesen megtölti azokat, szétárad mindenben. Anélkül, hogy egységéből kilépne, kiterjed a végtelen, mérhetetlen nagyságban. Örökké adja magát, sokasodik egységében, ami a Szentháromság legnagyobb titka. Mindent betölt jelenlétével, amely *Ő maga*. Beburkol mindent, létrehoz mindent, életet és létet ad mindennek a három Személy egyetlen akaratával és kívánságával, annak lényegi egységében.

44d Ugyanő van az égben és a pokolban. Ugyanő tölti be az atomot *teljes* végtelenségével, és a világokat, a lelkeket és a teremtményeket. Anélkül, hogy elhagyná Önmagát, kiárad; anélkül, hogy megmozdulna, mozgat lényének mozdulatlanságában. Mindent tud, minden jelen van számára múlt és jövő nélkül. Mindent összpontosít és Önmagát is bölcsességének, hatalmának és lényének, az egyetlen szeretetnek *egyetlen* végtelen pontjában.

44e Minden, ami létezik, és amit Isten létrehoz: *szeretet*. A szeretet az Ő létének a lényege. A szeretet termékenység, jóság, jószívűség, minden. A szeretet: Isten. Isten egység a szeretet lényegével. Ez a szeretet a Szentlélek a Szentháromságban.

44f Nemde szeretet az Istenség, aki eljött a földre, hogy az Igét emberi természetbe öltöztesse? Ha én, a második isteni Személy, testet öltöttem Máriában, (az) a Szeretet által történt, hogy a testet az Istenséghez vonzzam, megistenítve és megtisztítva. Ha megalapítottam itt Egyházamat, egy Istenember isteni vérével fizetve érte, azt Atyám és a lelkek szeretetből tettem azért, hogy elvigyem az Istenséghez azt, ami a lelkekben isteni (eredetű). Ha a feltámadáskor az égbe mennek a testek, az azért történik, mert testem megtisztította a testet, és megvásárolta megdicsőülését tisztaságával és vérével.

44g Mennyivel tartozik az ember az isteni Személyeknek! (Mégis) mily keveset gondol arra, hogy hálát adjon a kegyelmekért és Isten végtelen szeretetéért! Hogyan kellene élniük a keresztényeknek és különösen a papoknak! Hogyan kellene belélegezniük

az isteni erényeket, az isteni nedűt, amely nélkül nincs üdvösség! Nagyon kevésre becsülik ezeket az erényeket, és még kevésbé gyakorolják (őket, pedig ezek képezik) az Egyház alapját és életét, a belépőjegyet az égbe!

44 h Hogyan kell a papoknak beszélniük a *hitről*, és miként kell azt gyakorolniuk! Mily nagyra kell értékelniük a *remény* erényét, amely a *fájdalom erénye*, s amelyet annyira szeretek, és mennyire meg kell becsültetniük azt másokkal! Mily buzgósággal, tüzzel és fáradhatatlan állhatatossággal kell beléjük önteni a *szeretetet*, minden más erény királynőjét! Meg kell szerettetniük a szeretetet a lelkekkel, át kell itatniuk őket a szeretettel, ami annyit jelent, mint magával Istennel itatni át őket!

44i De hogy papjaim *adhassanak*, el kell *fogadniuk* Isten működését. *Ki kell nyílniuk* számára. Méltó módon be kell fogadniuk az ég kincseit. Máriából kell élniük, belém átalakulva!

44j Azt akarom, hogy papjaim kirtsanak az isteni erények józan és állandó gyakorlatában. Ennek elhanyagolása miatt lanyhul el a papok lelke. Mivel nem gyakorolják azokat, elhidegülnek (pusztán) emberi (színvonalon élnek). Ha nem terjesztik ki azok uralmát a lelkekben, sokan elvesznek, elvesztik reményüket, és meghalnak a kegyelem számára.

44k Az isteni erények szépek, és minden más erénynél inkább elengedhetetlenek. Jelképezik a három isteni Személyt. Az Atyát a hit, a Fiút a remény, a Szentlelket a szeretet (jelképezi). Ezek az erények azért állnak ennyire kapcsolatban egymással, és (ezért annyira) egyes, mert a Szentháromság egységéből származnak. Aki egyet gyakorol és birtokol (közülük), az mindet birtokolja.

44l Nagyon hiányzik a világból ezeknek az erényeknek a gyakorlása. Szomorú szívvel mondom, hogy sok papomból is hiányzik. Pótolják ezt az annyira főbenjáró hiányt! Égjen, világítson a *hit*, mint sugárzó világítótorony! Ne lanyhuljon el a *remény* enyéimben, s ne váljanak pusztán emberekké. Egyesítse őket velem a *szeretet*, és egyesítse püspökeimet, papjaimat és a lelkeket *egymással*, egyesítő és üdvözítő (ereje) által.

44m Sok pap fáradozik, hogy elterjessze a lelkekben a többi erény gyakorlatát. (De) elhanyagolják a legfontosabbakat: az isteni erényeket, amelyek minden más erény forrását képezik, amelyek azoknak életet adnak, és amelyek azokat érdemszerzőkké teszik az ég számára. Nagyon ajánlom ezt, mert nagyon sok pap elhanyagolja. Ma minden eddiginél inkább szükségük van erre a lelkeknek, akik elvesztették az irányt a bűnök, hamis tanok és az emberimádat miatt. A legnagyobb fokban szükség van erre mind a lelkiélet, mind a természetes élet (szempontjából). Ezek nélkül nem istenítik meg cselekedeteiket, nem emelkednek fel a földről, nem teszik természetfelettivé életüket, nem gondolnak az örökkévalóságra, amelyben remélnének. Nem félnek az örök büntetéstől, és mindenekelőtt nem szeretnek engem magamért, aki egyedül azért jöttem a világra, hogy mindenkit egyesítsek a Szentháromság egységében a Szentlélek, azaz a *Szeretet által*.

45 Lelki tisztaság

45a Ahhoz, hogy véghezvigyék a személyes megszentelésükre vonatkozó tervemet, papjaimnak mindenekelőtt meg kell őrizniük lelkükben – minden áron – a tisztaságot. Ez az alap, amelyen meg kell kezdeniük belém való átalakulásukat.

45b A tisztaság teszi őket leginkább hasonlóvá hozzám. Ez tükrözi vissza Istent a lelkekben. Azért, mint a tisztaságnak legfőbb eszközét, a papoknak sose szabad abbahagyniuk bűneik gyakori meggyónását, hogy megmosakodjanak a bűnbánat szentségében. Sokan főleg ezt hanyagolják el. Sok időt engednek elmúlni, néha jelentőset, anélkül, hogy ehhez az üdvös megalázódáshoz fordulnának, amely megtisztítja őket.

45c Mily gyakran az emberi tekintet és az alázatosság hiánya akadályozza meg őket ebben a cselekedetben, amely a legfontosabb a pap számára. Ezáltal a Sátán mennyire képes meggátolni a tisztaságot papjaim lelkében. (Papjaimnak) mindig fényeseknek és szeplőteleneknek kellene lenniük, hogy visszatükröződjék bennük Isten. Ez elsőrendű tényező a belém való átalakulásban. Én testben és lélekben a legtisztább, legáttetszőbb és isteni vagyok. Visszatükrözöm a Szentháromságot emberi Szívemnek legfehérebb és tündöklő tisztaságában.

45d Mennyire hangsúlyozom a tisztaságot papjaimban! Mert a Szentháromság nem tükröződik vissza másutt, csak a kristálytisza lelkiismeretben és a tiszta lélekben. A hitványság bántja tekintetét, a bűn elfordítja azt, és csak a tisztaság vonja magára, mert *Isten a tisztaság*.

45e Ha általában kérem a lelkektől a szív tisztaságát azért, hogy közöljem magamat velük, mennyivel inkább óhajtom azt papjaimtól, akik azzal, hogy papok, nem szűntek meg a földön létezni és járni.

45f Ha szentté akarnak lenni, papjaimnak arra is szükségük van, hogy szent lelkiatyát válasszanak, és kirtsanak mellette. Semmi sem könnyebb papjaim számára, mint hozzászokni a parancsolgatáshoz, és magukat a hívek felett állóknak érezni. Ez igaz, a papi méltóság miatt, amire megbízatást kaptak. De az is igaz, hogy nekik is függeniük kell másától, ha el akarnak jutni az éltszentségre. Nem küldtem talán Szent Pált Ananiáshoz, hogy tőle kapja meg a rendelkezéseket? Ez a függés és az alázatosság megnyilvánulása nagyon hasznos enyéimben, és örömmel áldom meg.

45g Ezekben a bizalmas közlésekben foglalkozni akartam papjaim újjászületésével és megszentelődésével. (Amit a lelki vezetőről mondtam,) nagyon hasznos pont, és sok esetben elengedhetetlen a papi lelkek megszentelődése érdekében. Senki sem alkalmasabb a parancsolásra, mint az, aki engedelmeskedik. Senki sem tudja jobban irányítani a lelkeket, mint akit irányítanak.

45h (Ezzel) minden elindul, hogy céloom megvalósuljon bennük, átalakuljanak belém, elhagyják azokat a dolgokat, amelyek gátolják őket. (Minden elindul, hogy) *egyesüljenek a Szentháromság egységében*, amiért életet kaptak az Atya ölén, amiért megteremtettek, és amiért a Szentlélek isteni kenete és működése szolgálatomra rendelte őket.

45i A világ korszakaiban mindig idejében és megfelelő módon jelenek meg Küzdő Egyházam támogatására. *A jelenlegi időkben* papjaimnak szükségük van az isteni segítségre ahhoz, hogy ellen tudjanak állni az ellenség támadásainak, hogy eltávolítsák a világból azt, aki már egészen a szentélyig hatol, hogy megelőzzék a bajokat, megvigasztalják Szívemet és megdicsőítsék Atyámat, megtisztítsák, és megszenteljék szeretett Egyházamnak mind több részét.

45j *Rossz idők jönnek Egyházamra*. Szükség van a szent papokra és szolgákra, akik győzelemre viszik – nem ágyúkkal, hanem erényekkel; nem a harag és bosszúállás fegyvereit forgatva, hanem a szeretetét – az én szeretetről szóló tanítással, amely legyőzi majd a világot, beteljesítve ígéreteimet, hogy a pokol kapui nem vesznek erőt rajta.

45k De szükség van a belém átváltozott szent papok seregére, akik erényesek és Jézus Krisztus kedves vonásait követve vonzzák a Lelkeket. Szükség van *másaimra a földön*, akik velem együtt *egyetlen Jézust* alkotnak Egyházamban azért, hogy egyformán tekintik a dolgokat, azonos a szándékuk és eszményük, egyetlen Titokzatos Testet alkotnak velem, egyetértenek Atyám akaratával, egy lelkek a Szentlélekkel, egy egységet képeznek a Szentháromsággal a *köteleesség (teljesítés), igazságosság és szeretet* által.

45l Csak ennek az egységnek lesz ereje, csak ez az egység veri majd vissza a poklot. Csak egyetlen Egyházam menti majd meg a lelkeket. Csak ebben az egységben – amelyet annyira kérek ezekben a bizalmas közlésekben – dicsőül meg a Szentháromság és diadalmaskodik Isten Egyháza.

45m A Szentlélek és Mária megmentik Mexikót és az egész világot.

45n Éjjel-nappal buzgón imádkozzanak és áldozzák fel magukat azért, hogy elérjék a papoknak ezt a hatalmas közreműködését, amire annyira szükség van ezekben az időkben, ami annyira elengedhetetlen a jövő számára, annyira kedves Atyám előtt. Szerezzenek így nagy vigasztalást Szívemnek.

46 Hiúság

46a Egy másik nagy hiba, amely tönkreteszi papjaimat, vagy legalábbis meggátolja tökéletességüket: a hiúság, a dicsőségszomj, az emberek véleményétől való függés.

46b Amikor ez a bűn elkezdődik a pap lelkében, gyökerestül ki kell irtani. Ha ugyanis annyira megerősödik, hogy uralkodik felette, és birtokba veszi őt, akkor eltávolítja a belső vagy lelkiéletétől – amelyre szüksége van, mint életének súlypontjára – lealacsonyítja őt a földi dolgokhoz, úgy hogy azokban leli kedvét. Elszomorodik, amikor nem dicsérik őt az emberek, és csak akkor örül, ha mások körülveszik őt.

46c A dicséret mintegy szükségletévé válik, és elérkezik oda, hogy nem tud nélküle élni. Ha nem részesül benne, ezernyi ürüggyel keresi, néha arcátlanul. Ez a bűn, ez a gyűlöletes hiba oly fokig jut el lelkében, hogy ha nem részesül dicséretben, akkor elképzelési gondolatban és szívében (hogy dicsérik őt), és képzeletben gyönyörködik hatásaiban.

46d A hiúság bűnétől szenvedő pap kevélyé válik. Büszke lesz személyére, alakjára, tehetségére, társadalmi kapcsolatára, modorára, beszédeire, lelki vezetésére, stb. stb. A Sátán hathatósan segíti, ösztökéli őt belső tömjénezéssel. Így eléri, hogy (a pap) önmagának tetszeleg, és felhagy az erények gyakorlásával, az önismereten alapuló alázatossággal.

46e Hány pap tölti életét azzal, hogy önmagát tömjénezi és keresi! Tetszését találja a hízelgésekben világi és lelki (téren egyaránt). Mily sok időt veszítenek el sokan az enyéim közül azzal, hogy önmagukat dicsőítik, és arra horgásznak, hogy mások dicsérik őket. A sok nagyizálás, sok hiúság, amely a lelkekben csak sötétséget hagy, megfullasztja őket, elveszi kedvüket a komoly erényektől és az önmegtágadástól, amelyekre szükségük van papi szolgálatukban, s amelyeket az megkövetel. Akkor megközelíti őket a Sátán, hogy becsempéssze a papi lelkekbe az unalmat, fáradságot, lanyhaságot, kedvetlenséget és a nagyobb kísértéseket, amelyeket csak én látok. Ezzel eléri, hogy (a papok) belezuhananak a feneketlen mélységbe.

46f Hányszor kezdődik a hiúság kis dologgal, az fejeződik be azzal, hogy veszélyezteti a szent és páratlan papi hivatást! A Sátán ravaszul, kellemes módon helyezi el horgát, hogy megfogja a szíveket, és a pokolba vesse őket.

46g A hiúság a kevélyégből ered. Ez a Sátán életeleme, és örömmel közli másokkal. Főleg az enyéim szívébe lopakodik be. Mint mondtam, a papok képezik legkívánatosabb táplálékát. Hozzám, az örök Paphoz való hasonlatosságuk miatt nagy tetszését találja abban, hogy üldözi őket. Bevezeti őket a világba, annak minden bűnébe és a test minden szörnyűségébe. Bármiféle diadala bennük nekem szánt pofon, és végső győzelme olyan számára, mintha engem ölt volna meg.

46h Nagyon nagy gonoszsággal törekszik arra, hogy minden papomat elérje, hatalmába kerítse és kitépje Szívemből. Egyházam állandó, nyomasztó teher az ő számára, azért azt támadja leginkább, és leghalálosabb mérgét azoknak tartogatja, akik az Egyházat szolgálják. Leginkább a papi lelkeken, aratott szomorú győzelmeinek ujjong, mert a papok Szívem lényegét képezik, lelkem részei, akikben Atyámnak kedve telik, és akiket az egész Szentháromság öröktől fogva kitüntetett rendkívüli kiváltságokkal és a legválogatottabb kegyelmekkel.

46i Ezért az elkárhozott pap (esetében) a pokol nem hasonlítható össze (semmivel sem). Épp oly kevésbé hasonlítható össze (másokéval) bűnei és nagy hálátlanságai (sem), amelyeket szándékosan követett el, visszaélve a csodálatos kegyelmekkel,

megvetve és meggyalázva azokat. Szomorú, hogy elkezdd lefelé haladni ezen a lejtőn, amely az örök kegyelem elvesztésében végződik. (A lefelé haladást) a túlságosan szenvedélyes irigykedéssel, féltékenységgel, hiúsága fitogtatásával, stb.(kezdi el), amelyekbe beleegyezik, és amelyeket táplál. Így azok szárnyra kapnak, óriássá növekednek, elborítják a pap lelkét: Pedig neki mindennél inkább kellene állandóan őriznie (lelkét), és vissza kellene utasítania, le kellene küzdenie, meg kellene akadályoznia ezeket az aljas kis szenvedélyeket, és kíméletlenül meg kellene semmisítenie a kezdetben. Nagyon fontolóra kell venniük a Sátán több mint ravasz gonoszságát irántuk, és saját rettenetes végüket.

46j Hogyan acélozzák meg magukat ezek ellen a földi szenvedélyek ellen? Az isteninek szent páncéljával, a belém való átváltozással; a természetfeletti étellel, amely fölemeli őket a földről; a Szentháromságban való egységgel, amelyen a Sátán széttűződik, és amely számára áthatolhatatlan. Itt van a menedék a pap számára: a tökéletes egységben a legtökéletesebb Istennel, akihez lépcsőként Mária (vezet) aki Sátánnak és az egész pokolnak örök ellenfele.

46k Fussanak papjaim és püspökeim Máriához, mert a világon senki sincs kivéve ellenségem támadásai alól és legkevésbé papjaim. Márián keresztül eljutnak hozzám, és általam az Atyához a Szentlélekben. Így eljutnak oda, amit annyira igényelek bennük: ehhez a biztos kikötőhöz, az egységhez, amely a földön mennyországuk, és amely mennyországuk lesz az égben. Örök szeretetem, amely egyedülálló és irgalmas ezt akarta jelezni nekik ezekben a bizalmas közlésekben.

46l Teljesítsék Pásztoraim ezeket a kívánságaimat. Hasznosítsák azokat fiaim, a papok javára és önmaguk javára (is).

46m Nem azért említem (ezeket) a hibákat, hogy szemrehányásokat tegyek (nekik). Ez se nekik nem (lenne) elég, se nekem nem célom. Szeretetem sem (engedné meg) azokkal, akiket nagyon szeretek. (Azért említem ezeket), mert hőn kívánom tökéletességüket. (Lángolva) ég (ez a vágy) Szívemben, és ezt akarom szabadjára engedni ezekben a szent és bizalmas közlésekben. Végtelenül vágyakozom arra, hogy jót tegyek (velük).

47 Ez az én testem... Ez az én vérem...

47a A pap belém való átváltozásának, amely a misében történik, folytatódnia kell rendes életében azért, hogy az az élet bensőséges, rendkívüli, lelki és isteni legyen minden vonatkozásában. A pap eme lelkiéletének a Szentháromság körén belül kell lefolynia, Élő és állandó egységben kell élnie az isteni Személyekkel. Tőlük magába kell fogadnia a szentséget, hogy megszenteljen; az isteni termékenységet, hogy a lelkekben életre fakassza a szentet, a tisztát, a tökéleteset és az istenit; és a Szentlélek szeretetét, hogy megalapozza őket a szeretetben és egyesítse őket ugyanabban az Istenben.

47b Papjaim a tisztaságnak ebben a szent életében, egyesülve magával a Tisztasággal méltókká lesznek Istenhez, aki, amikor rájuk tekint, megisteníti (őket). Méltók lesznek arra a tiszta, szent és termékeny tekintetre, amely rátekintve egy lélekre, behatol abba és megszenteli.

47c Amikor az Atya a papokra veti tekintetét, azt két okból teszi. Két célja van vele: az, hogy Igéjét adja nekik, és hogy Igéjét keresse bennük. Őt adja, mert saját magát adja az Igével és a Szentlélekkel, akik egyetlen Istenséget képeznek vele. Őt követeli az igazság alapján, amely sajátját követeli, egyetlenjét, aki minden dolgot magában hord.

47d Keresi a papot Igéjében és Igéjét a papban, akinek meg kell istenülnie, és át kell alakulnia Jézus Krisztus által Istenbe. Ha nem találja meg Őt, elszomorodik, mert nekem az Egyház Fejének, nem szabad megcsonkítva lennem az Egyház Testében, papjaiban. (Az Egyház) minden papjának bennem kell léteznie, és nekem öbennük, a tökéletes átváltoztatás által, amely teljessé teszi az Egyház egységét a Szentháromságban.

47e Amikor egy pap nem alakul át belém, vagy állandó erőlködésével nem akarja elérni az átalakulást, az Egyházban él, de bizonyos értelemben el van választva az Egyház bensejétől, annak lelkületétől, Egyházam választott részétől. Mily sok pap nem gondol erre, nem éri el ezt, nem tesz semmit sem azért, hogy elérje! Úgy fogja fel a papság összehasonlíthatatlan méltóságát, mint valami anyagias foglalkozását. Nem ez a papság magasztos és szent célja, amely a belém való tökéletes átalakulás, a szereteten és az erényeken keresztül.

47f A Szentlélek Mária által alakítja ki a pap lényegét. A Szentlélek, akit az Atya küldött az, aki megszüli az Igét a papban a felkenés által, amelyet Tőle kap; az Atya által közölt megtermékenyítés révén; az Atya megismerése által a Fiú révén; az Ige tanulmányozása és szeretete által, aki az Atyát tükrözi vissza; és megszereti az Atyát a Szentlélek által.

47g Az Egyház bensőséges célja, hogy kialakítsa a földön *a lelkek egyetlen Üdvözítőjét, az egyetlen papot az örök Papban* azáltal, hogy minden főpap és pap egyesül, hasonlóvá válik Hozzá és azonosul Vele. Létrehozza Jézust. Átala és vele levonja az Atya termékeny és tiszta tekintetét, megisteníti azt a Titokzatos Testet, amely, ha tetszik neki, amiatt (tetszik), amit belőlem tartalmaz magában.

47h Atyám arra a papra tekint a legnagyobb tetszéssel, aki leginkább hasonlít hozzám. De nemcsak a mise órájában kell átalakulnia belém, hanem minden órában, olyan módon, hogy minden helyzetben és minden órában igazán elmondhassa lelke bensőjében azokat az áldott szavakat, amelyek az általam való átalakulás révén állandóan megvalósulnak benne: „*Ez az én Testem, ez az én Vérem.*”

47i Ha minden pap átalakulna belém, nemcsak az áldozat órájában, hanem mindig, hogyan áradnának az égből a kegyelmek számukra és a lelkek számára! Mennyire megistenítenék a földet Atyámnak isteni és termékeny pillantásai! Hogyan

virágoznának a papi hivatások! Hogyan megsokasodnának a szentek! Hogyan virágozna az Egyház! A Szentháromság mennyi, mennyi dicsőségben részesülne!

47j De (ennek) ellenkezője (a helyzet). Anélkül, hogy mindent elmondanék, ez legnagyobbbrészt álom lesz, és az (jelenleg is). Miért? Mert hiányzik a papok részéről a belém való átalakulás!

47k Ráműtattam a bajokra megkeserített Szívem bizalmas közléseiben – de (Szívem mégis) telve van szeretettel enyéim iránt. Itt a gyökere, az eredete minden bajnak, amit fájlok Egyházamban: *hiányzik a belém való átalakulás papjaim részéről*. Ha ez megtörténne, mennyire mások lennének a nemzetek, a népek és a lelkek! Ezek tapasztalják az isteni hatás hiányát, amelyet a papoknak kellene közvetíteniük nekik. Ezek az érzékiség miatt és a hit hiánya miatt elsüllyednek, lezuhannak a bűnök mérhetetlen mélységeibe. A szent papok hatásos ereje nem áll ellen a pokoli áramlatnak. Ezek a papok átalakítanak és megistenítenék a világot, és egyesítenék a Szentháromság egységében azzal, akitől származik, és akihez vissza kell térnie!

47l Sokkal bűnösebbek (azok) a papok, akik az ég szeretetteljes tervei ellenére nem állnak meg a bűnök és lelki fogyatékoságok útján, amelyek meggátolják belém való átalakulásukat.

47m Tudják meg, hogy ha az ördög teret nyert szőlőmben, az a szent cselekedetek hiánya miatt történt: a lanyha, szétszóródott, elvilágiasodott papok miatt, akik megengedték, hogy az áradat elragadja őket, és környezetük hatással legyen rájuk anélkül, hogy ellenállnának, hogy megerőltetnék magukat és törődnének a legfontosabbal, amivel törődniük kellene, azaz *a belém való tökéletes átalakulással*.

47n Tudják meg ezt a püspökök, mert – mint mondtam – a bűn túláradt, és behatolt az enyéimbe. Az egyetlen ellenszer – amelyet nem fáradok megismételni: – a papok átváltozása belém és tökéletes egységük a három isteni Személlyel. Ez megnyitja az ég csatornáit Egyházam és a lelkek javára, Ez az üdvösség *egyetlen*, legfontosabb pontja.

48 Önmegtagadás

48a Sok papomból hiányzik az önmegtagadás szelleme, a kereszti szeretete, (annak) a kincsnek az ismerete, amelyet a szenvedés magába zár. Sokat beszélnek a keresztről, de nem gyakorolják (amit mondanak). Tanácsolják az önmegtagadást és a lemondást, de nem is álmodnak arról, hogy ők maguk (is) gyakorolják ezeket az erényeket, amelyek annyira szükségesek a papok számára. Az áldozat a belém való átalakulás egyik csúcspontja és mintegy alapja. Én engesztelő Áldozat voltam megtestesülésem pillanatától kezdve halálomig.

48b Az engesztelő áldozatnak tisztának és feláldozottnak kell lennie ahhoz, hogy Atyám elfogadja. Egész benső életem visszavezethető erre a szép szóra, amely összefoglalja a keresztyén életet és még inkább a papét: feláldozás! Önként voltam feláldozva a földön és folytatom az önfeláldozás életét az oltárokon.

48c Azért jöttem a világra, hogy megszenteljem a szenvedést, és elvegyem keserűségét. Azért jöttem, hogy megszerettessem a fájdalmat, a szenvedést, a kiválasztottak jelét és az ég biztos bejáratát. A legtökéletesebb belém való átváltozásnak a szeretetteljes szenvedés által meg kell történnie, a fájdalmas szeretet által.

48d Ezért a papnak, aki át akar változni belém – amint ez kötelessége – az áldozat szerelmesének kell lennie. Törekednie kell az önkéntes önfeláldozásra, megtagadva magát, és állandóan feláldozva magát a lelkekért. Távol legyen tőle a lanyhaság, a kényelmesség és az ingyenkedés. A keresztnél megtalálja az ismeretlen kincseket és édességeket, ha szeretettel átöleli, tanulmányozza, belehatol, megérti és éli. Atyám az áldozat mélyén helyezte el a szenvedésben általam elnyert élvezetes és zamatos gyümölcsöt, a legédesebb ételeket, amelyeket csak az önkéntes, vagy szeretettel elfogadott szenvedésben fedeznek fel a nagylelkű és szerető szívek.

48e A pap .szereti azt mondani, hogy felajánl, felajánlja saját magát, önmagát adja, feláldoz, és önmagát áldozza fel. (De) hogyan áldozza fel magát, hogyan ajánlja fel magát és adja magát egy pap, ha nem tagadja meg magát, ha keres minden természetes élvezetet, ha menekül a kereszti bármilyen formájától?

48f A tiszta lélekben a szeretetből születik meg az áldozat igazi szelleme. A szeretet az áldozat szívverése, és az áldozat a szeretet szívverése. Semmi sem áll oly bensőséges kapcsolatban azzal, Aki szeretet és fájdalom volt egyszerre, mint az, aki önmagát áldozza fel. Én minden pillanatban szeretek, minden misében feláldozom magamat, minden szentségben és az Egyház minden mozzanatában kiárasztom a szeretetet, és kiosztom az Istenember szenvedésével szerzett kegyelmeket. Értékessé teszem az ember áldozatait a szenvedés által.

48g Az engem tanulmányozó pap mindjobban behatol két természetemnek ebbe a végtelen mélységébe: az isteniben a szeretet, az emberiben a szenvedés. Ezek az Ige isteni Személyében egyesülve alkotják teljesen a Megváltó Jézust, aki megszentelte a fájdalmat, a keresztet, megédesítette annak keménységét, megkönnyítette az önkéntes áldozat terhét.

48h Minden enyémmel egyesített fájdalom kegyelmet nyer más lelkek számára. Amint mondtam, a pap nincs egyedül, hanem sok lelket képvisel számomra, vagy kell képviselnie, és közreműködésével meg kell mentenie azokat.

48i Az Atyától kapott isteni termékenység kegyelme által a lelkekben ki kell sarjasztania a tisztaságot, az erényeket és a kegyelmeket. De – engem követve – ezeket a kegyelmeket fájdalommal, áldozatokkal, szeretettel kell megszereznie. Miközben jobban szeret, és többet szenved, több kegyelmet szerez a lelkek számára, és jobban megdicsőít engem bennük.

48j A belém átalakult papokra nagyon jellegzetesnek kell lennie ennek a beállítottságnak, a kereszt e színezetének. De a szeretett kereszté, nem a rémítő kereszté. A kereszté, amely vonz, amely balzsamos, megmámorosít, gyönyörködtet. A kereszté, amely Jézust sugározza, Jézust tartalmazza, amely ismeri Jézust, amely maga Jézus.

48k Ha a papnak kötelessége megszerettetni a lelkekkel a megfeszített Jézust, elsősorban öneki kell megfeszítenie önmagát. Csak önmagát megfeszítve tudja értékelni az áldozat értékét.

48l Szomorú, nagyon szomorú és fájdalmas kimondanom, de aránylag nagyon kevesen vannak azok a papok, akik szeretik a keresztet, akik önként keresik a szenvedést, és örülnek az áldozatoknak, akik értik annak isteni bölcsességét, és akik szavukkal és példájukkal hirdetik a keresztet! Ha át akarnak alakulni belém, fontos, hogy szeressék a keresztet, ne féljenek a keresztől, megfeszítsék magukat az én keresztem másik oldalán, Mária oldalán.

48m Hogyan tanítsák meg a lelkeket a kereszt kincseire, ha ők nem ismerik azokat? Hogyan értethetik meg velük a kereszt édességét, ha önként sose kóstolták meg?

48n A testi vezeklésnek és a belső önmegtagadásnak jól ismertnek kell lenniük a pap számára mind saját megszentelésükre, mind azért, hogy kegyelmeket szerezzenek más lelkek számára. De csak egy dolog édesíti meg azokat az áldozatokat, amelyek annyira ellenkeznek a természettel, és ez a szeretet. A szeretet, amely úgy születik, mint a szikra a dörzsölésből, az önmegtagadástól és a bűnbánatból a tiszta lélekben. A szeretet, amely ösztönzi a lelket, amikor szomjas, hogy felajánlja magát másokért és azért, hogy tetszésére váljék a Szeretettnek.

48o A szenvedés elérkezik oda, hogy szükséges és elengedhetetlen lesz a szeretet számára. Az áldozat elérkezik oda, hogy vigasztalás és felfrissülés, megnyugvás lesz a szeretet számára. Ezért vágyakoztam arra, hogy megkereszteljenek a vér keresztisével, mert szeretetem lángjai vértanúvá tettek. Vágyakoztam a szenvedés boldog megkönnyebbülése után.

48p A belém átváltozott papok elérkezhetnek eddig a pontig, a leghősiesebb áldozatokig, hogy megajándékozzanak, tessenek nekem, hasonlókká váljanak hozzám, megdicsőítsenek a teljes egységben, és velem egyesülve átváltozzanak a Szentháromságba.

48q Azt kívánom, (hogy) eddig (jussanak el) papjaim, akik tökéletesen átváltoznak belém: ugyanazok legyenek gondolataik és érzelmeik, vágyaik az áldozatról, hogy így megdicsőítsék a Szentháromságot, aki annyira szereti és kitünteti őket. Üdvözítsék így a lelkeket is, és szenteljék meg őket a leghatalmasabb isteni eszköz: a szeretetben és szenvedésben belém való átváltozás által.

49 Mária

49a Nagyon vigasztaló tény a pap számára, amelynek egyedül elégnek kellene lennie ahhoz, hogy buzgón keresse a belém való átváltozást az, hogy ennek az átváltozásnak a mértékében és fokában jobban gyermekei lesznek Máriának, méltóbbakká válnak gyengédségére és kedvességére, tiszta és anyai szeretetére.

49b Amint Atyám is kedvesebben tekint arra a papra, abban a mértékben, amelyben a pap másik Jézussá, úgy Mária (is) jobban kiterjeszti Szívét és anyai gyengédségét, ha tökéletesebben látja képemet a papban.

49c Amint az Atya bennem, emberré lett Igéjében lát és szeret mindent, és rajtam kívül nem képes szeretni semmit sem, úgy Mária is bennem, isteni és megistenült Jézusában szereti minden fiát, főképpen a papokat. Jobban szereti azokat, akik jobban hasonlítanak hozzám, isteni Fiához, azokat, akik magukon viselik arcom jellegzetes vonásait, abban a mértékben, amelyben átváltoztak belém.

49d A Szeplőtelen Anya örömmel tekint a papokra. Keresi Jézusának, a Gyöngyvirágnak illatát a papokban, akiknek hivatása, hogy Őt képviseljék a földön. Örömet találja lelkük fehérségében, azoknak a kezeknek a tisztaságában, amelyek érintik a Báránnyt, és ajkát azokra az ajkakra kívánja tenni, amelyek méltóképpen mondják ki az átváltoztatás teremtő és cselekvő szavait a mise átváltoztatásában; mert Mária örül az átváltoztatásnak, és beléhelyezi egész lelkét.

49e (Mária) megkezdi pihenését azokban a szívekben, amelyek a papságra készülnek. Betakarja őket palástjával. Számára a legnagyobb ünnep a földön a papszentelés napja, első miséjük napja és minden nap, amelyen méltóképpen miséznek.

49f Ismétlem, örül, jelen van és felajánlja magát velem együtt – titokzatos módon, szívében – a pap keze által. Mária legnagyobb öröme a földön és az oltárokon az, hogy felajánlja magát tisztán a tiszta Báránnyal. Egyesíti szenvedését, mint engesztelő áldozat a nagy Engesztelő áldozattal, akinek a földön egy Szíve volt vele, egyetlen áldozata, egyetlen célja: Atyám megdicsőítése és a lelkek üdvözítése.

49g Mily nagy Mária küldetése a paphoz, és a papé Máriához! Isteni Fia után nincsenek nagyszerűbb gyermekei, mint a papok. De ezért nincs nagyobb szenvedése sem Máriának, mint a méltatlanul bemutatott misék. Nincsenek élesebb török anyai Szíve számára, mint a papok bűnei, amelyek fájdalmasan átjárják. Ez természetes a nagyon bensőséges és szoros egység miatt, ami az ő Szívét az enyémhez köti, az ő lelkét az enyémhez, az ő eszméit az enyémhez, az ő szomját a tisztaság és a szent papok iránt, hogy azok megdicsőítsék a Szentháromságot, az én szomjamhoz köti.

49h Amikor egy pap megbánt engem, a leghitványabb módon mindig megbántja Máriát (is). Legalább pirulnia kellene ezért a méltatlan papnak, nemcsak az én tekintetem előtt, hanem Szeplőtelen Anyámé előtt is, aki az én szememmel tekint (rá), és akinek Szíve együtt dobog az enyémmel.

49i Mária az égben ugyanúgy egyesül velem isteni és emberi módon, mint ahogy a földön tette ezt. Az égben annyira azonosul velem, s átalakul belém, amint a földön tette. Azért Mária mindig a leghatalmasabb segítség a pap számára a belém való átalakulásban. Ő az élő példakép, akit a papnak követnie kell, hogy gyorsabban hasonlónvá váljak hozzám, hogy a belém való átalakulásban és hasonlóságban felvegye a legtökéletesebb arculatot és a legjellegzetesebb vonásokat.

49j Mária a Szentlélek által, az Atya termékenységevel életet adott nekem anyai méhében. A pap a misében ismét létrehozta azt a fenséges titkot, amely állandósul az oltárokon a világ végéig. A szűz Mária szűz papokat akar. A szeplőtelen Mária szeplőtelen papokat akar. A szerető Mária, az alázatos Mária, az áldozattá vált Mária, Mária az Anya, ezekkel a tulajdonságokkal, erényekkel és kiváltságokkal rendelkező papokat akar. Egyedül ő, a Szűz és Anya volt méltó megérinteni, és az Atyának felajánlani a szeplőtelen Bárányt, aki elvette a világ bűneit.

49k Csak a fehérség tudja elvenni a lelkekből a bűn feketeségét. Mária, az ő tisztaságával és mivel Társmegváltó, velem egyesülve átalakít, felajánl, és kegyelmeket nyer a világ számára, de főképpen a papok számára.

49l A papoknak különös helyük van Mária Szívében. Legszeretőbb és anyai szívverése a nekem szenteltekért, a papokért ver. Ők képezik lelkének különösen szeretett részét a világon, akiket elkényeztet. Tőlük reméli Egyházam dicsőségét és az én dicsőségemet. Nem téveszti őket szem elől. Isten trónja előtt azért könyörög a leglángolóbb szavakkal, hogy a papok engem képviseljenek a földön.

49m Ezekben a bizalmas közlésekben én, Jézustok, kérem, arra sóvárgok, és azt akarom, hogy a papok tökéletesen átalakuljanak belém, s ezáltal megdicsőítsék a Szentháromságot, felragyogtassák Egyházamat és üdvözítsék a világot. Velem egyesülve, egy kívánsággal és akarattal Mária is ugyanezt kéri a papoktól. Egyesíti velem hangját és vágyait, és felajánlja segítségét a belém való átalakuláshoz.

49n Ne vessék meg ezt a mennyei ajánlatot, melyet ma nekik teszek Anyám Szívében. Szigorú számadást kérek tőlük, ha fülük mellett engedik el szavamat, – amely ma irgalmas, s – amely nagyobb tökéletességre hívja őket, és (ne felejtsek el azokat) az indítóokokat (sem), amelyeket kifejték.

50 Lustaság

50a Papjaim lustasága kincsesbánya a Sátán számára, amit kiaknáz ellenem, saját céljaira. (A lustaság) meggátolja a buzgóságot, amellyel a papnak dolgoznia kell dicsőségemért. A Sátán nagyon ravaszul és agyafúrtan jár el ürügyeivel, túlzásaival és sokféle kifogásával. Ezek (azonban) teljesen értéktelenek az olyan lélek számára, aki igazán szeret engem. (A Sátán) ért ahhoz, hogy belevigye a pap szívébe a tétlenséget, unalmat, fáradságot és csüggedést, hogy kifejlessze benne a lustaságot, és saját szemében felmentse őt a bűntől léha indítóokkal, valójában (azonban) lustaságról van szó szolgálatomban.

50b Mennyire árt Egyháznak és abban a lelkeknek ez a főbűn, amely annyi dicsőségtől foszt meg engem! Sok pap azt hiszi, hogy lelkiismeretesen teljesíti kötelességét, amikor többé-kevésbé buzgón bemutatja a misét, és több kevesebb áhítattal elimádkozza a papi zsolozsmát. (Úgy viselkednek), mintha nem lennének lelkek, akikről gondoskodniuk kell, és veszélyek, amelyeket el kell kerülniük, és (lelkek), akiket meg kellene szentelniük, hogy megdicsőítsenek engem. Mintha nem lennének ellenségek, akik ezernyi módon és különböző eszközökkel támadják Egyházamat.

50c Lehetséges-e, hogy a Sátán inkább dolgozik azon, hogy elveszítse a lelkeket, mint papjaim, hogy üdvözítsék őket? A testi-lelki lustaság az oka annak, hogy kevés a buzgóság, és (sokan) a tétlenség rabjaivá válnak. Ez az a kábultság, amellyel az ördög elaltatja sokszor a papi lelkeket. Fáradtagnak, betegeknek hiszik magukat, és még hamis alázatossággal haszontalanoknak is tartják magukat szolgálatomra, másra hagyják a terhet, és ők alszanak, mintha a képzelt betegségek értékes ideje nem hozzám és a lelkekhez tartozna:

50d Az a pap, aki nem tudja, mivel töltse idejét, nem méltó a névre, amit visel, sem a rábízott magasztos küldetésre. Hogyan ölhetik meg az időt, amelyet teljesen az én szolgálatomra kellene fordítaniuk szolgálatukban, apostolkodásukban, imáikkal, tanulmánnyal és a velem való bensőséges beszélgetéssel? A Szentlélek tevékeny abban, aki méltó a megbízatásra, amit kapott. aminek égnie kell a pap szívében – aki hűséges hivatásához. (A papnak) egy szemernyit sem szabad elvesztegetnie Isten ajándékaiból, egy alkalmat sem szabad elmulasztania, hogy jót tegyen.

50e A pap magvető. Küldetése, hogy elvesse a magot a lelkekben, gondoza azokat, és bemutassa őket az Atyának, mint érett gyümölcsöket, amelyeket neki kell leszednie. A lusta pap, aki túlzottan keresi saját kényelmét, aki nagyon számba veszi azt, ami testét illeti, aki sokat gondol magára, nagyon távol áll a Szentlélektől. Ismétlem, (a Szentlélek) tevékeny Lélek, tűz, aki fáradhatatlanul dolgozik azok lelkében, akik átadják magukat neki, aki nem szűnik meg állandóan kiárasztani ajándékait, kegyelmeit és sugallatait. Ő mozgatja állandóan a szent áramlatokat a Szentháromságban és a lelkekben.

50f A papok küldetése az Egyházban, hogy életet adjanak a lelkeknek, az ég számára alakítsák őket, beléjük öntve az istenit. Szónokolniuk kell, és minden órában sürgetniük kell az evangélium terjedését, ma inkább, mint valaha. Ezért a Szentlélekkel egyesülve kell élniük. El kell üzniük minden lustaságot, amely visszatartja őket magasztos és tevékeny küldetésüktől.

50g Nincs Istennél nyugodtabb lény, sem tevékenyebb, mint Isten a szeretetben. Hasonlóképpen nyugodt lélekkel kell rendelkezniük a papoknak is; a szentek és a Szentek Szentjének a békéjével. Ugyanakkor égniük lelt a buzgóságtól a lelkekért.

Égető szomjjal kell ösztönözniük őket az ég felé, hogy megszabadítsák őket a veszélyektől, megszeretessék velük azt, ami nem mulandó, ami örök, engem, akit a szeretet a keresztre feszített, Máriát, az erényeket és követésemet.

50h Hogyan szüntethetők meg mindezek a bűnök és hibák, amelyeket elszámlok? Csak egyetlen eszközzel, a papoknak belém való átváltozásával. Akkor úgy éreznek majd, mint én, úgy szeretnek a Szentlélekkel, mint én, úgy üdvözítik a lelkeket, mint én, úgy ajánlják fel őket a Szentháromságnak, mint én.

51 Átalakulás

51a Most egy másik dologról, egy másik félelmetes, de ugyanakkor vigasztaló világosságról fogok beszélni. Csak a belém átváltozott pap képes átalakítani a lelkeket; és belém való átalakulásuk mértéke szerint kapnak majd lelkeket.

51b Ennek a gondolatnak rettegéssel kellene eltöltenie papjaimat, mert (csak) annak arányában tudnak másokat szentté tenni, amilyen arányban ők maguk szentekké válnak. Amely fokban átalakulnak belém, lesznek képesek másokat átalakítani.

51c Ez a titka annak, hogy miért természetlen oly sok apostolkodás Egyházamban. Ez a magyarázata, fő oka a sok hamis vallásosságnak, amely a lelkekben létezik. (Ezért) található sokakban léhaság (Ezért) külsőségesek még Egyházam dolgaiban is. (Ez az oka) a bensőséges meggyőződés hiányának. (Ezért) elégszenek meg a társulatokkal, tevékenységekkel és külső dolgokkal. Nem szállnak te tanításom mélyére, az erények alaposágáig, a velem való bensőséges egységig, az igazi lelki életig, amely Evangéliumomnak a gyakorlatba való átültetése.

51d Kinek a hibája ez a képzeletbeli, vagy komoly alapot nélkülöző vallásosság légköre, ha nem papjaimé, akik nem szentek, akik nem törődnek azzal a céltalansággal, ami a világban látható, azzal, hogy a lelkek a hangsúlyt az érzékiségre, a hiúságra helyezik, és az istenit helyettesítik az anyaggal, a bensőségeset a külsőségesselel?

51 e Ha papjaim azok volnának, akiknek lenniük kellene: belém átalakultak, akkor átalakítanák a világot. Mint az apostolok (tették, ők is) megtérítenek a lelkeket és nemzeteket az én erőmmel, ami bennük van, lényem közölhető (részével), aminek birtokában vannak!

51f Nem mondom, hogy a világon nem léteznek szent papok, akik küzdenek azért, hogy megőrizzék az egyensúlyt az Egyház területén és a lelkekben. De ezek aránylag kevesen vannak. Azt akarom és kérem, és hajlandó vagyok erőteljesen segíteni, hogy általános legyen a közreműködés Egyházamban, erőteljes törekvés (mutakozzék) a lelkek világában. Ennek eszköze: a papok átalakulása belém.

51g Vissza akarok térni a világba papjaimban, meg akarom újítani a lelkek világát. Át akarom adni magamat papjaimnak azért, hogy ezt véghezvigyem. Hatalmas lendületet akarok adni Egyházamnak. Mint egy új pünkösdben, el akarom tölteni (Egyházamat) a Szentlélekkel papjaimban. Működni akarok bennük, beszélni, élni és megéreztetni magamat a lelkekkel. Fel akarom ajánlani az Atyának Egyházam diadalát. Meg akarom újítani a föld színét szent papjaimnak világra szóló és ellenállhatatlan lendülete által. Én, a Szentek Szentje (akarom megtenni ezt) püspökeimben és szent papjaimban.

51h Tehát ez most az eszményem: átalakítom a világot a papok tökéletes átváltozása által a nagy Papba, az egyetlen papba, akitől minden származik.

51i Ezt várja a Szentháromság. Már látja, érzi, simogatja és megáldja (őket). De szükség van a papok akaratára és közreműködésére, mert én, Isten lévén, mindig megállok az emberi akarat küszöbénél. Tiszteletben tartom (szabadságát) anélkül, hogy leigáznám.

51j Ezek a bizalmas közlések, amelyekben kifejezésre jut papjaim iránti szeretetem, akiket a legjobban szeretek a földön, s amelyekben lelkem egy szikráját adom nekik, megmozdítják őket. Sok papi szív a legbensőségesebben megérintve, hozzám jön majd, vágyakozva a tökéletességre, s teljesen átadják magukat akaratomnak.

52 Titok

52a Ha papjaim átalakulnának belém, ha másaim lennének (akkor) kiterjesztenék isteni vonzóerőmet, közvetítenék a tisztaságot, alázatosságot, fényt és mindent erényt. (Akkor) közvetítenék Istent, és a lelkek megistenülnének lényem isteni (adományai által) a szent pap által közvetítve. Mennyire megváltozna nemcsak a világ képe, hanem a szívek bensője is! Mennyire megbecsülnék akkor szent Egyházamat a szent papokkal, akik egyek az örök Pappal, velem, a Szentek Szentjével!

52b Megtalálhatók-e ezek a *másik éneim* a világban, az oltárokon, a papi szolgálatban, a szentbeszédekben, amelyek megindítanak, tanítják, vonzzák a lelkeket, és lánggra lobbantják bennük a szeretetet, úgyhogy égnek Szívem, a kereszt és a Szentlélek által Atyám dicsőségére?

52c Ugyanezeket az eszközöket és elemeket akarom igénybe venni ebben a közreműködésben, amely már sejthető, és amelynek megindítását remélem. Atyám, aki már a jelenben látja azt, rámosolyog, és tetszését találja benne.

52d Mint már mondtam, a nagy közbenjáró ennek a közreműködésnek a siettetésére a Szentlélek, Márián keresztül. Máriát nagyon érdekli ez a közreműködés, mert láthatja, hogy ismét hűségesen és állandóan létrejövök minden belém átalakult papban, nemcsak az oltáron, hanem minden cselekedetükben (is), az Egyházban és a lelkekben.

52e Anyai Szíve már gyengéden ver, és jobban kitarul, mint a Kálvárián, hogy abba befogadja és elrejtse másaimat, a belém átalakult papokat, akik magukon viselik imádott isteni Fia arculatának minden vonását.

52f Mária vágyakozik arra, hogy minden papban engem lásson – amint annak lennie kell – nemcsak a mise felső cselekményében, hanem mindig, mindig. Ha a papok szeretik őt, meg kell tenniük neki ezt a szívességet, és létre kell hozniuk magukban azt, akit ez a páratlan Anya leginkább szeret: engem, életem és az ő életük minden cselekedetében.

52g Kinyilatkoztatok nektek egy titkot.

52h *(Ez a titok) az, hogy amikor a Szentlélek által az Atya létrehozott engem Mária méhében, létrehozta őbenne velem együtt a papok csiráját az örök Papban. Az isteni Lélek közölte Máriával a jövő papok termékenységének egy isteni sejtjét, létrehozva az Atya ölében, az egész örökkévalóságtól fogva.*

52i Ezért Mária annál (is) inkább Anyja a papoknak, mert szeplőtelen méhében ott van velem együtt a papi sejt, egyesülve megistenült emberi természetemmel.

52j Ezért Mária nagyra becsüli a papot; és *jogosan* keresi Jézusát minden papban, aki velem együtt fogant meg szűzi méhében, amikor az Ige megtestesült az ő legtisztább bensőjében. Ezért követelmény a papok számára a tisztaság. (Ők ugyanis) az Egyház termékeny sarjaként az Atya Világosságától és Szűz Máriától származnak. (Attól a Szűz Máriától), aki az Egyház Királynője és a megtestesült Ige révén az örök Pap Anyja és a papok Anyja is. (A papokat) a Szűz Szentháromság isteni termékenysége nemzette a szeplőtelen Szűz legtisztább méhében.

52k Ha a gyermekeknek hasonlítaniuk kell anyjukra, és örvendeniük kell kiváltságainak, nemde érthető, hogy a papoknak mintegy vissza kell tükrözniük Máriát, nekik is anyáknak kell lenniük, hordozniuk kell lelkükben az Ige titokzatos megtestesülését Anyjában? Ezért legszigorúbb és édes kötelességük, hogy hasonlók legyenek hozzám, vagy még inkább, átváltozzanak belém.

52l Mily (messzire) értünk! Eddig senki se gondolt erre! Mily valódi és biztos következményeket vontunk le (belőle) azonnal! Ezeket Lelkem mélyén hordoztam, hogy feltárjam őket, ezekben az időkben, amelyekben minden eddiginél inkább szüksége van az Egyháznak (olyan) papokra, akik másaim, akik átváltoztak belém.

52m Ha papjaimat nem indítja meg lelkemnek ez a titka, amelyet világosságra akartam hozni, fattyú gyerekek, és megszorítják Máriát hálátlanságukkal.

52n A Kálvárián Máriát minden ember egyetemes Anyjának kiáltottam ki. Az Atya csodálatos isteni termékenysége révén, papjaim osztályrésze lett egy különös kiváltság azon a napon, amelyen az Ige megtestesült Máriában, jóllehet az Atyának ez a terve a Szentháromságban, amely öröktől fogva számításba vette az Egyházat, megvolt a kezdettől fogva.

52o Papjaim hivatása, lelki és isteni léte megfogant az Atya termékeny kiáradása által, a termékeny szeretet által, a Szentlélek legtisztább szeretete által (ugyanakkor, amikor) az Ige (megfogant) Máriában. Ezért az Ige az Ő örök származásában a szeretetből és a Szeretettől született. Az Ige testté lett a szeretet által Máriában. (Az Ige) közölte szent emberséggel a szeretet emberi létét vagy természetét, a fénylő, tiszta és szerető testet, a lelket és a szerető Szívet.

52p Isten a szeretet. Én vagyok az istenszeretet és az emberszeretet: A papoknak, akik átalakulnak belém, azzá kell lenniük, ami én vagyok: tisztaság, szeretet; teljes jószívűség, hogy az kiáradjon a világra. Teljes másaimnak (kell lenniük), hogy kialakuljon Egyházam egysége a Szentháromságban. Másaimnak kell lenniük) Mária számára, aki inkább Anyjuk nekik, mint bárkinek. Bennem egyetlen Jézussá kell lenniük, hogy szeressék (Máriát), dicsérjék őt, és tetszésére legyenek neki.

52q Mennyire kötelességük a papoknak, hogy meghálálják Máriának azt, hogy az ő fiai, hogy megszülte őket, amikor engem megszült! Bennem születtek meg és Egyházamban, amely Mária anyaságának a képe. Azért teremtette őket (Isten), azért növekedtek fel és részesedtek abban a megtiszteltetésben, hogy engem helyettesítsenek nála papságuk által, s engem képviseljenek szolgálatuk minden cselekedetében.

52r Ha van szívük, ha vannak nemes érzelmeik, ha hálásak tudnak lenni az anyai sejtékért, ha szeretik Anyjukat, Máriát, nem adhatnak neki nagyobb ajándékot, mint *belém való átváltozásukat*. Ez mind jobban kötelezi őket e titok miatt, amelyet ma közöltem szívükkel, hogy megtudják, és szeretetből alávessék magukat akaratomnak.

53 Lelkek

53a Ha a papok velem együtt fogantak meg papi hivatásukban, az Atyában, és velem együtt születtek Máriától, akkor az én életemet kell élniük. Úgy kell meghalniuk, amint én meghaltam, bármilyen kereszten, a lelkekért: Velem együtt kell megnyerniük (a lelkeket), és szenvedésükkel megszerezni őket az égnek. Ha ők a szeretet (megtestesítői), ha ők *engem*, a Szeretetet testesítenek meg, ez nem kerül (sokba) nekik. Nemcsak állandó áldozatuk lesz édes számukra, hanem haláluk (is). Dicsőséges (lesz az), bármilyen helyen (történik is), azon a módon, ahogyan nekem tetszik számukra küldeni. Felajánlják az Atyának ezért a nagyon nemes célért, és ennek az oly méltó ügynek a diadaláért.

53b Ha a papok másaim volnának, megoldódna sok nehézség, amely Egyházamat sújtja. A lelkek növekednének a tökéletességben. Sok eszközöm lenne ahhoz, hogy közöljem magamat a világgal.

53c *Sok lélek vész el a papok hibájából.*

53d Egy papi hivatás megadásánál sok lélek tökéletességét és üdvösségét kötöm össze vele. Ha (ezek) elvesznek, annak nagy részben a pap tétlensége az oka. Legyen ez ösztönzés, további indítók a papok számára, hogy a szentségre serkentse őket, mert ez a valóság. Számadást kérek tőlük a lelkekről, akiket kijelöltem számukra, hogy üdvözítsék őket, a lelkekről, akiket

elébük állítok, és akiket keresniük kell. Birtokukban van ehhez az állapotbeli kegyelem. (De) tétlenségük, szétszórtságuk, buzgóságuk hiánya, kötelességük elhanyagolása és egyéb dolgok által vétkeznek, és megcsonkítják Isten terveit sok olyan lélekben, akiket meg kellett volna szentelniük, hogy azok örökké dicsőítsenek engem a mennyben.

53e Csak én tudom megszámlálni, hogy hány lélek nem valósítja meg terveimet lelkiéletében papjaim hibája miatt. Sokan vannak. Sok pap fél önmagának feláldozásától, sok tekintetben nem törődik a lelkekkel, hagyja őket, hogy bolyongjanak. Nem tanulmányozza bennük Isten terveit, és nem segíti őket azok megvalósításaiban.

53f A lelkivezetés tövises területén főleg sokszor előfordul, hol a papok lustasága miatt, hol pedig kislelkűségük és félelmük miatt, hogy oly mélységekbe bocsátkoznak, amelyekben sem az orvoslást, sem a megoldást nem ismerik. Ehhez sok tanulmányozásra, sok imára, rám és a Szentlélekre van szükség. (A Szentlélek) mindig készen áll megsegítésükre, amikor alázatosan hozzá fordulnak.

53g Ez nagyon kényes pont, mivel sok a mulasztás a papok részéről kötelességük (teljesítésében). (A papokat) kimondottan az én követésemre teremtette (az Atya), hogy üdvözítsék és megszenteljék a lelkeket. Sok mindenért kell majd felelniük jelenlétemben, mert keveset tettek ezt illetően. Nem ismerik sem a lelkek szentségét, sem minőségét, (pedig) hivatásuk hogy megmentsek a lelkeket, akiket eléjük állítottam, és megszenteljék őket.

53h Már említettem, hogy milyen tévedéseket és oktalanságokat (követnek el, és milyen) veszélyek jelentkeznek ezen a téren a gyóntatásban és a lelkivezetésben. De ez ne akadályozza, meg a papokat abban, hogy törekedjenek elragadni a lelkeket az ördögtől, és okosan szentté tenni őket.

53i Elmélkedjenek ezen a papok félelemmel. De bennem bízva, helyes szándékkal és szent módon tegyék meg. Kötelességük istenesen teljesíteni hivatásuknak ezt a fontos feladatát.

53j A szerzetespapok az előjáróknak való engedelmességgel teljesítenek mindent (amit elvárok tőlük). De a lelkipásztori kötelességekkel megbízott világi papok kötelesek elkészíteni tervüket, és szentül megvalósítani azt. Már említettem, hogy miképpen kell találkoznia a papnak az égben a megváltott lelkekkel, akiket papi hivatásához kötöttem. Ugyanígy mások látni fogják a *saját hibájukból* elkárhozott lelkeket, vagy azokat, akik nem jutottak el a tökéletességnek arra a pontjára, amelyre meghívtam őket.

53k Sokat kell elmélkedni ezen a figyelmet érdemlő ponton, ami nagyon közelről érinti a papot. Meg kell vizsgálnia ezt, bűnbánatot kell tartania, és tervet kell készítenie arról, hogy miként teljesítse ezt a kötelességét.

53l De ha ez a teher nehéz a papok számára, én kellemessé teszem kötelességüket, és megkönnyítem ezt a munkát rendkívüli kegyelmekkel és megvilágosításokkal, amelyek nem hiányoznak majd nekik, ha hűségesek hozzám.

53m Ebből látható, hogy egy pap megengedheti-e a tétlenséget, amikor kötelessége teljesíteni hivatásának elkerülhetetlen kötelességét: a lelkek megmentését? Látható, helyes-e bennük a lustaság, a szétszórtság és a kényelemszeretet, amikor egyes lelkek veszélyben forognak, mások szomjan halnak, és áhítoznak arra, aki kielégíti lelki szükségleteiket, amelyektől szenvednek? Megértik, hogy egy pap nyugodtan elfoglalhatja-e magát önmagával télen, amikor sokaság vár rá, és a tökéletességre hívott lelkek rászorulnak?

53n Ismétlem, a pap nem tartozik önmagához; ő az enyém és Máriaé és a lelkeké, amint én Atyámé, Máriaé és a lelkeké vagyok! .

53o Mily (pompás) koronát készít számára az égben maga a Szentháromság!

53p Az élet elmúlik, a munka véget ér, a jutalom örök!

53q Hogyan fog tündökölni a pap a Szentháromság fényében, ha tökéletesen teljesítette küldetését a földön!

53r Mária trónja után nincs és nem is lesz magasabb trón, mint a belém átalakult papé.

53s Mert, ha a pap *másom* a földön, teljesen megvalósítja küldetését, amellyel megbíztam. A lelkek százait menti meg és tökéletesíti. Nem hagyja csonkán bennük Isten terveit. (Ezek közül a lelkek közül) egyeseket megismer a földön, másokat – akikhez elértek lelki megtermékenyítésének sugarai, elszakítva őket a bűntől; és imáival, erényeivel és titkos áldozataival hozzám vonzotta őket, hogy örökké megdicsőítsenek engem – odaát fog meglátni.

53t Nagyon nagy, mélységes, és örökké tartó lesz jutalma, amelyben Istentől részesedik a hűséges és a földön belém átváltozott pap.

53u Megéri a szenvedés, hogy viseljék kellemes igámat és a lelkek és papi kötelességek édes terhét a földön, mert a végtelen dicsőség hatalmas fokában részesülnek majd örökre a mennyben.

54 Az átalakulás nagy eszköze

54a A földön a papi lelkeket szeretem a legjobban, mert visszatükrözik Atyám termékenységét. Őbenne szeretem őket, és Érte üdvözíttem őket. Ezek a lelkek hordozzák magukban az égből kapott csírákat, hogy létrehozzanak engem a lelkekben. Általam (létrehozzák) az erényeket, amelyeknek meg kell szentelniük (a lelkeket) és meg kell menteni őket ezernyi veszélytől, amelyet én látok.

54b De a papi lelkektől elválaszthatatlan, hogy engesztelő áldozatok legyenek. Meg kell változniuk hajlamaikban. Le kell mondaniuk önmagukról. Tisztán fel kell ajánlaniuk magukat Atyámnak, velem egyesülve. Át kell adniuk magukat ajándékként a lelkeknek is, amint én (tettem) Egyházamban és tanításomban.

54c Vannak papi lelkek, akiket papokká szenteltek, és vannak hasonlóképpen a világban (is) papi lelkek, akik – jóllehet papi méltóság és felszentelés nélkül, de – papi küldetéssel rendelkeznek, mert felajánlják magukat velem egyesülve az Atyának az (ön)feláldozás által, amely Neki tetszik. Ezek a lelkek nagyon hathatósan segítik az Egyházat lelki téren, és különleges jutalomban részesülnek majd az égben. De ezeknek a lelkeknek a számára is elengedhetetlen a belém való átváltozás.

54d Miként történik legtökéletesebben az átváltozás? A titokzatos megtestesülésen keresztül, amelyre minden papnak el kell jutnia, nagyon mélyrehatóan, nagyon bensőségesen és nagyon bizalmasan, de tiszteletteljesen is, tekintettel arra, hogy az oltáron naponta létrejön az a szentmise áldozatban.

54e Ott megtestesül az Ige – hogy így mondjuk – minden egyes átváltoztatott ostyában, amely az átváltoztatás által átalakul Jézussá. De mivel akkor ő (a pap) Jézus, megmarad lelkében ennek a megtestesülésnek a nyoma. Ezt a papnak őriznie kell szívében annak minden buzgóságával, buzgóságának minden erejével, vágyainak minden elevenségével, anyai simogatásának teljes, alázatos gyengédségével.

54f Bizonyos értelemben a pap megtestesíti Jézust az ostyában. De amint a pap Jézushoz fordul, hogy felajánlja az ostyát az Atyának, átalakulva Jézusba (ő is) hasonlóképpen ostya, hasonlóképpen engesztelő áldozat, hasonlóképpen felajánlja (Ön)magát. Amikor befejeződik az áldozat, megmarad titokzatos módon a megtestesült Jézus. Az átalakító egység által Jézus a papban Jézussá válik, ami több-kevesebb mértékben a titokzatos megtestesülés.

54g Csakhogy a pap nem számol ezzel, nem fektet súlyt rá. Pedig egyetlen lélek sem rendelkezik annyira (azzal) a sajátossággal, mint a pap – állapotbeli kegyelme miatt, vagy a pappá szenteléskor az égből kapott kenet révén – hogy titokzatos módon megtestesüljön az Igévé lelkében, teljes átalakulása érdekében. Ez az átalakulás kisebb-nagyobb fokban levonja a titokzatos megtestesülést.

54h Ez a pap leghatásosabb és legszentebb eszköze a belém való átalakulásra. Amikor az Ige birtokba veszi a lelket, a lélek elvész az Igében, mint egy csepp víz elvész a tengerben, amint a nap elnyeli a fényt: a tenger mérhetetlensége elnyeli a cseppet, és az isteni nap a fénypontot. Az Ige istensége elnyeli az istenit, ami a lélekben van. Megisteníti, átalakítja, átváltoztatja Őbelé, és elveszíti Őbenne.

54i A pap naponta megkapja a Megtestesülés e titkának visszfényét a misében. Az, ami (a misét) követi, amit enged átmenni (lelkében), megzavarhatja, elhomályosíthatja (ezt) a külső dolgokkal, és kiirthatja a bűnnel. De (annak) a papnak a lelke, aki átöleli Isten kegyelmét, és közreműködésével kihasználja ezt az ajándékot, jobban felkészül arra, hogy befogadja és kiterjessze a titokzatos megtestesülés felbecsülhetetlen kegyelmét a lélekben. Ez minden részében *papi kegyelem*, a kölcsönös ajándékozás kiváló kegyelme, kiváló átalakító és egyesítő kegyelem, amely vonzza a Szentháromságot, mert az Ige nem válhat el istenségében sem az Atyától, sem a Szentlélektől, (mivel) egyetlen lényegyet alkot vele.

54j Így az a lélek, aki eljut az átalakulásig – és ami több, a titokzatos megtestesülés gyors útja által – eljut természetesen a Szentháromságban való egységig, ami az, amit kérek, amit óhajtok, amit ma felajánlok minden papomnak.

54k Már látható, hogy a belém való átváltozásra a legrövidebb út: a titokzatos megtestesülés.

54l A papok lelke a legalkalmasabb és legmegfelelőbb arra, hogy ezt a kegyelmet teljességében befogadja. De világos, hogy szükség van annak a visszfénynek a megtartására, amit a misékben kapnak. Erényeik közreműködésével és a szentségek erejével elő kell készíteni a talajt ennek a páratlan kegyelemnek teljes tökéletességeiben való befogadására.

54m A titokzatos megtestesülés nélkül nem tudnak a papok eljutni a belém való átalakuláshoz, amit tőlük kérek?

54n De igen, képesek erre, bizonyos értelemben. De átváltozásuk leggyorsabb módja a titokzatos megtestesülés kegyelme. Ez a kegyelem termékeny, hatásos, átváltoztat, és közvetlenül a Szentlélek ajándéka.

54o Mária örül, amikor közli megtestesült Igéjét. Amikor megfoganta Jézust tiszta méhében, befogadta Jézusban a papi csírát. (Ezért) a papok számára *másik Jézusok*. Mindenki másnál jobban át akarja alakítani őket titokzatos módon Jézusba.

54p De a papok erre se nem gondolnak, se nem szándékuk ez, se nem vágyakoznak rá, se méltókká nem teszik magukat ennek a kegyelemnek a befogadására.

54q Ismerjék meg ezeket a kimondhatatlan igazságokat, ezeket a legszentebb eszközöket. Elmélkedjenek azokon, kérjék azokat és alázatosan nyissák meg tiszta és engesztelő áldozatként (felajánlott) lelküket Isten ajándéka előtt. (Így) nagyobb mértékben fogadják be ezt a kegyelmet, annak teljességében és nemcsak visszfényében.

54r Nagyon szereti a Szívem papjaim lelkét! Nagyon vágyakozom arra, hogy visszatükrözzem bennük titkaimat! Mivel *másaim*, megvilágosodnak számukra ezek a titkok. Az isteni erények tökéletessé válnak, és elviszik őket a végtelen távolságokba. A teremtetlen fényvel megvilágítják teremtett értelmük mélységeit, és ők elérkeznek Istenhez.

54s Isten lényege, hogy önmagát adja, közölje, kiárassza kincseit és ragyogó kegyelmeit. (Azért) választottam ki papjaimat (mindenki más előtt) arra, hogy átalakítsam őket magamba azáltal, hogy általuk árasztom ki magamat a lelkekbe.

54t A lelkek imádkozzanak, és jobban áldozzák fel magukat azért, hogy elérkezzék számomra az a boldog óra, amelyben felüldülök szent papjaim seregében, akik bemutatják Atyámnak annak az eszményét, akit legjobban szeret.

54u Kétségtelen, hogy vannak szent papok, de nekem, hogy úgy mondjam *Isten hiányzik* és meg akarom isteníteni őket. Nem ezeket akarok, hanem *mindenkit*, mint másaimat, akik átalakultak belém, az egybe azáltal, hogy elvesztek a Szentháromság egységében.

55 Egyesülés

55a Biztos, hogy Isten vagyok. De ugyanakkor ember is vagyok. Hordozni akartam az ember nyomorúságait, hogy kiengeszteljem azokat. Érezni akartam, mint ember, és sírni, mint ember, és remegni ugyanazoktól az emberi fájdalmaktól és örömöktől. Ezért, jóllehet az égben vagyok, tudok hálás lenni, tudok érezni és megindulni, mert kifinomulva és megistenítve elviselem lelkemben, Szívemben, egész lényemben mindazt, amit az ember érez.

55b Amikor magamra vettem az emberi természetet, magamra vettem az ember szeretetét. Azáltal, hogy emberi vérem volt, vállaltam a testvériséget az emberrel. Egyesítettem a két természetet, az istenit és az emberit. Megistenítettem – az Igével való érintkezése által – az embert. Felemeltem a földről, hogy vágyódjék az égre. De minden ember között kitüntettem azokat, akiknek enyéimnek, *másaimnak* kell lenniük, hogy folytassák azt a küldetést, amely engem a földre hozott, és hogy felemeljem Atyámhoz azt, ami tőle eredt, a lelkeket, akik örökké dicsérik majd Őt.

55c A papok, Atyám ölen való isteni eredetük miatt és Mária méhében velem való testvériségük miatt elkényeztetettjeim a földön és az égben egyaránt. Atyám őket keresi bennem és engem öbennük. Ha (Atyám) annyira szereti az Egyházat, az Igéjéért van. Ha elküldte neki a Szentlelket, hogy az Lelke és élete Legyen, azt Igéjéért tette. Ha minden halandó között kitüntetési papjait, azt Igéjéért teszi, mert nem sok papot lát bennük, hanem csak egyetlen Papot, másomat, egyesülve – velük bennem – a Szentháromságban.

55d Mivel mindnyájukban egyetlen papot lát: engem, világos, hogy tökéletesnek kell lennie (a papok) hozzám való hasonlatosságának és velem való azonosságának.

55e Milyen nagy a pap! Mily rendkívüli kiváltságokban részesült hivatásának isteni eredete által! Az Igével és az Ige által Isten a Szeplőtelen Mária méhébe helyezte. Ádott és papi csíra bennem, az egyetlen, örök és legkiválóbb Papban, akitől minden pap származik. (A pap) belém való átváltozása révén *egyetlen* lény *velem*, a Szentháromság tökéletes egységében.

55f Ez volt Atyám eszménye, amikor oly magas származásban részesítette őket. Ez volt az öröktől fogva általa fogant terv az Egyház megtermékenyítésére: megsokasítani egyetlen Igéjét a papokban anélkül, hogy elhagyná egységét az Atyával és a Szentlélekkel, minden papot egyénítve vele.

55g Amint az Oltáriszentségben, minden ostyában, minden részecskében én vagyok, úgy – bizonyos értelemben – minden papban és a papok ezreiben (is) én vagyok. Ők olyanok lesznek, mint a különálló „színek”, mint az ostyák. De mindben és minden egyesben csak egy lényeg lesz: az Ige, aki emberré lett bennük.

55h A papnak élő ostyának kell lennie, aki engem tartalmaz; vagy helyesebben: *egyetlen ostyának*, aki én vagyok, átalakulva belém. A világ minden papja *csak egy Jézust* alkot, aki valójában az igazság (szerint) Ő, az Úr, a Törvényhozó, ennek a Titokzatos Testnek, amely az Egyház, a Feje, aki annak életet ad, azt megőrzi a Szentlélek által az Atya dicsőségére.

55i Ez az egység hiányzik. Hiányzik ennek a bennem való egységnek és mindnyájuk Szentháromságban való egységének a gondolata. Ennek a Titokzatos Testnek sok tagja nincs a helyén. Ki van ficamodva, nincs egységben vele. Ezeknek vissza kell térniük *belém, központjukba*, átalakulva szentekké a Szentek Szentjével.

55j Amint én, az Ige, nem vagyok egyedül, hanem egyetlen egy Istenség vagyok az Atyában és a Szentlélekkel, amikor a pap átalakul belém, több-kevesebb mértékben velem átalakul a Szentháromságba, azaz az Atyától közvetített termékenységre, a Fiú gondolataiba és a Szentlélek szeretetébe. Akkor a Szentháromság visszfénye körülveszi a papot belém való átalakulása révén – beléje hatol, és megisteníti őt, mert Isten visszfénye maga az Isten.

55k Itt elérte a belém való átalakulás végső pontjához, annak legmagasabb pontjához: a Szentháromságban való tökéletes egységhez. Itt van egyúttal a pap vonzóerejének a titka a lelkeket illetően, apostolkodásának termékenysége, a tisztaság, az egység, a világosság, az erények, az isteni közvetítése. Mert nem a pap él, hanem én őbenne, minden erénnyel, rendkívüli kegyelmekkel és ajándékkal, sőt a Szentháromság örök ragyogásának közvetítésével.

55l Azt akarom, hogy papjaim elérkezzenek a papi lelkeknek Istennel és Istenben való egybeolvadásának eddig a végső pontjáig. Az a legmagasabb egység végső pontja. (Ez a végső pontja) Atyám legszebb elgondolásának az Egyház örök létrehozását illetően. (Az Egyházat) az Ő értelmében (hozta létre), mindazokkal a tagokkal, amelyek azt alkotják, egészen megistenülésükig a belém, az Istenemberbe való átváltozás által. Ugyancsak ez volt az Atya szép elgondolása azt illetően, hogy Móriában létrehozza az Igét a Szentlélek által. Ez volt a célja: nem alkot sok istent, hanem csak (egy) Istent minden papból Őbenne, a Szentháromságban való tökéletes egysége által

55m Világos-e most, miért törekszem ezekben a bizalmas közlésekben erre az örök egységre? Miért akarom, hogy papjaim egyik legyenek velem, és annyira *azonosak legyenek velem*, hogy egészen elveszünk a Szentháromságban, visszatérve az Atya legszentebb és isteni ölébe, ahonnan öröktől fogva életet kaptunk, ők és én, az Egyházzal (együtt)?

55n Nemde jogosan vágyakozom erre, és kérem a világnak ebben az utolsó korszakában, hogy végül működjenek közre velem papjaim, tiszta szeretetből, azzal a céllal, hogy visszatérjen az Atyához az, ami az Atyáé, az Övé, az Ő Jézusa, már nem egyedül, hanem minden pappal Őbenne, egyetlen egy Megváltót képezve – a papok énbennem – minden átalakult pappal?

56 A Szentlélek

56a Tény, hogy a pap, belém átalakulva eljuthat a felemelkedésnek addig a fokáig, hogy rajtam, Jézus Krisztuson keresztül, aki Isten és ember, egyesül a Szentháromsággal, mert senki sem jut el az Atyához, se nem ismeri Őt, ha én nem ismertetem meg vele.

56b Amikor a pap átalakul belém, nem csupán az ember Jézusba alakul át, hanem – minthogy Istenember vagyok, és az embert bennem nem lehet elválasztani az istenitől – ugyanúgy átalakul az isteni Jézusba is. Jóllehet bennem két természet van, csak egy isteni Személy vagyok, aki magában foglalja azt a két természetet, átjárja azokat, amely belőle isteni és emberi lényt hoz létre.

56c A művek, amelyeket mint ember vittem végbe a földön a bennem lévő istenitől kapták erejüket. Én nem tudtam volna úgy működni, mint egyedül csak valamiféle ember, hanem (csak) mint Istenember, mint Ember-Isten. Amikor emberi természetet vettem magamra. anélkül, hogy elhagytam volna az istenit, meg akartam azt isteníteni, magamhoz akartam vonzani, meg akartam tisztítani. Az isteni által, amely bennem van, meg akartam váltani a világot.

56d A papnak papként kell átváltoznia belém az erényeken keresztül, velem való isteni testvérisége révén. Követnie kell engem; mint embert -- amit a velem való közreműködés által ér el. Így nemcsak a belém, mint emberbe való átalakulást éri el, hanem az istenemberbe (való átalakulást is). Mindenki másnál jobban részesül az isteniben, ami bennem van. Ezért, csak ezért, hálás lesz Atyámnak. Megdicsőíti majd Atyámat az isteni által, amit tőlem kapott – s amit előzőleg én kaptam Atyámtól.

56e Csak így lesz tökéletes és méltó pap, örököse az Atya örökségének és gyengédségének azáltal, hogy egyesül az Ő Fiával, és a közölt istenség által – abban az értelemben, amelyet már kifejtettem – (egyesül) a három és egy Istennel. Elvész a belém való titokzatos átváltozás egy fajtája által az istenség végtelen óceánjában.

56f Ha a pap gyümölcsöket terem a lelkekben, az nem öneki köszönhető, az ő természetes képességeinek, hanem az isteninek és természetfeletinek, amelyet tőlem kapott. Annyival inkább mozgat majd meg másokat, annnyival több lelket ment meg és tökéletesít, amennyivel tökéletesebb és magasabb fokú lesz a belém, az Istenemberbe való átalakulása.

56g Az emberből a papnak nem szabad mást megtartania, mint csak az alakot: egy tökéletes és szent testet, mint amilyen én vagyok. Tökéletes alak, aki az Isten kezéből jött ki, amikor Ő megteremtette. De el kell tűnnie belőle a természetesnek, a testesnek, s helyettesítenie kell azt – ki hinné? – a Szentlélekkel. Neki kell az ő szellemének lennie, amint az enyém is volt, az ő belső és isteni mozgatójának, az ő lényének, mint szent papának a Szentlélekben. Mert az ember csak a Szentlelken keresztül kapja meg az istenit. Ő Atyám csatornája, (akin keresztül) kiárasztja a kegyelem életét, ezt a halhatatlan életet – a természetesen kívül – amely üdvözülni, amely értékes, az igazi életet, amely megszentel, az istenit!

56h Csak a Szentlélek teszi szentté a papokat. Csak ez az isteni Lélek emeli fel őket a földitől az istenihez. Csak Ő képes leheletével ösztönözni a papi lelkeket a hősiességre, a fenségesre hivatásukban. Ő az örök kötelék, aki gyönyörködött és a legtisztább, aki öröktől fogva egyesít a Szentháromsággal. Ő a kötelék, a kedves és szeretetteljes láng, amelynek kedvesen kell egyesítenie, mint mindent, ami az övé a papokat bennem. Így betölti Atyámnak örök vágyát, az egységet a Szentháromságban a Szentlelken és rajtam keresztül.

56i Nincs más nagyobb erő a püspökök és papok egymásközi egységének elérésére, mint Ő, a Szentlélek, aki az isteni egység részét képezi. Ő maga az Egység, akit a szeretet alakít ki, akit a jószívűség hoz létre, és aki Istenben egyesíti a lelkeket. Ő az, aki a közölhető szeretet révén lángra gyújt, és aki a végtelen szeretet tűzhányójában elégeti a pap minden emberi tökéletlenségét és nyomorúságát. Ő a nagy emésztő Tűz, amely a szeretet olvasztó tégelyében megtisztítja az összes tökéletlenségeket. Ő a természetfeletti és ragyogó világosság, aki elűzi a sötétséget a szívek mélyéből. Ő az igazságosság és a szeretet fénye, aki megváltoztatja a rendetlen előítéletek és káros magyarázatok szelének irányát. Ő a Tisztaság, aki érintésével elűz minden gonosztságot. Ő a kiváló béke, aki megbékíti a szenvedélyek által felkavart lelkiismeretet.

56j Mennyire kívánom a Szentlélek tökéletes uralmát enyém szívében! Papjaim lelkének bensőjében ez az uralom az, ahol Ő lakik és fészkel. Ha papjaim nekem *másaim*, akkor nekik ugyanazzal a Lélekkel kell rendelkezniük, mint nekem: a Szentlélekkel.

56k Papjaim másoknál sokkal inkább megismerik majd végtelen tökéletességeimet és méltán, ha a Világosság Lelke helyezte őket a földre. (Papjaim) mindenki másnál jobban leszálnak majd a Szentháromság belső területeire. Mindenkinél jobban megismeri majd az Igét és vele az Atyát, az Ő végtelen titkaiban. Mindenkinél jobban fellebbentik majd a fátylakat a titkokról. Mind jobban méltók lesznek majd az isteni megvilágosításra, ismeretre és dicséretre. Mindenkinél jobban elmerülnek majd tulajdonságaim mélységes óceánjában és a legnemesebb és leggyönyörködtetőbb örömeiben.

56l Azonban Istent egyedül csak Isten ismeri végtelen mélységeiben és elmondhatatlan szépségében. Csak Isten tudja fenntartani azt hatalmának végtelen erejével. Csak Ő birtokolja önmagának bensőségességét és végtelenségét és azokat a leírhatatlan szépségeket és a véges erő számára kifürkészhetetlen titkokat. (Csak Ő birtokolja) a Szentháromságnak minden

édességét és gyönyörét, amelyek leírására nem léteznek szavak a világon. Csak egyedül Isten képes annak ellenállni, csak az Ő hatalma tudja elviselni.

56m Ezer Nap is sötétség lenne az Ő fénye előtt. Ezer ég árnyék lenne, ha összehasonlítanánk azokkal a kimondhatatlan édességekkel és gyönyörökkel, amelyek magáé az Istenségé, az Ő lénye mérhetetlenségének feneketlen mélységében. Csak Isten *viseli el* Istent. Az Atya olyan nagy, mint a Fiú és a Szentlélek; és oly végtelen és oly isteni, és oly Isten, mint semmi más. Csak az Ő kisugárzásai képezik az örök boldogságot. Az Ő édességének egyetlen cseppje elolvasztana ezernyi világot és szívet. Tüzének egyetlen nyelve lánggra lobbantaná az egész teremtett világot.

56n Egyedül Isten tudja magában tartani végtelen hatalmával az Isten áradatait, amelyek ki akarnak törni. Ő visszatartja azokat, mert előttené a világot és a szíveket és mindazt, ami csak létezik. Végtelen bölcsességében szabályozza azt, amit ad, és amit az egész ég együttesen és minden lélek (egyenként) el tud viselni.

56o Ezért sem a teremtett papok, sem egy angyal, sem egy lélek, sem (bármiféle) teremtett dolog nem lenne képes behatolni a Szentháromság szentéjének bensejébe, a Szentháromság belső területeire anélkül, hogy meg ne semmisülne. Csak a három teremtetlen isteni Személy képes önmagában elviselni a Szentháromság szépségét, kellemességét, édességét, legtisztább és legszentebb kiadásait.

56p Mindezek a mélységek, a fénynek ezek a napjai, a szeretetnek, Isten lényegének, *magának Istennek* ezen folyamatai és feneketlen tengerei amelyek visszatükrözik magukban minden tulajdonságát, szépségét, báját és elbűvölő voltát, mindezek *nem hagyják el Istent*. Őbenne magában gyarapodnak, az Ő bensőjében, egységének egyetlen pontján, mérhetetlen, végtelen örök egységének egyetlen egy pontján, ami létrehozta, és ismét létrehozta tökéletességeit, isteni szépségeit *anélkül, hogy elhagyná az egységet*.

56q Képzeljünk el egy szépséges szökőkutat a víz elbűvölő játékával, amely miután gyönyörködtet, visszatér, hogy ugyanazt a szökőkútvizet alkossa anélkül, hogy elhagyná azt. Így van ez Istennél: a tökéletességnek oda-vissza áramlása az egyik isteni Személytől a másikig megy anélkül, hogy elhagyná az egyetlen lényeket. Elbájolja, felüdíti és boldoggá teszi Őket, visszatérve a szépségnek ez a sokfélesége oda, ahonnan ered.

56r Mily nagyszerű az Isten! ...

56s De nem kívánom, hogy a lelkek (félénken) visszahúzódjanak, mivel Isten ilyen nagyszerű. Mert nem vagyok ember is? Nemde már megmagyaráztam, hogy úgy érzek, mint az ember, úgy hordoztam az emberi nyomorúságokat, hogy az emberért kisgyerekké lettem, és meghaltam érte; hogy elrejttem istenségemet, hogy az ember megérinthessen, és valami anyagiban lásson engem, mint az Oltáriszentségben; hogy örömmel vagyok az emberekkel a világ végéig?

56t Ne féljenek tőlem, hanem szeressenek. Erre szomjazom, az emberi szeretetre.

56u Kétségtelenül elég nekem az isteni szeretet. Nemcsak elég számomra, hanem magam vagyok a Szeretet az Atyával és a Szentlélekkel (együtt). De emberré lettem, hogy boldoggá tegyem az embert, hogy felemeljem Istenhez, az Istenséghez. De mint ember, *kívánom az emberek szeretetét, az emberi kedveskedést, az emberi gyengédséget...*

57 A papok iránti tisztelet

57a Ami a tiszteletet illeti, amivel a hívek tartoznak a pap iránt, az megfelel belém való átalakulásuknak. A pap, méltóságánál fogva, felemelkedik a többi emberek közössége fölé. Esztelenség, siralmas szerencsétlenség, amely bűnös lehet, ha valaki ezt a méltóságot sárba rántja és elvilágiasodik. Jólehet a pap fiatal, papként kell viselkednie. Nem szabad lealacsonyítania hivatását, sem elkorcsosítania azt, amit a Szentlélek ráruházott.

57b Sose kevély, de igen, méltóságteljes, tekintettel arra, hogy engem képvisel. Mindig kedves és alázatos, de bölcsen megtartja a távolságot, főleg a másik nemhez tartozó személyekkel. Semmiféle bizalmaskodás (nem megengedett számára), ami ellenkezik papi állapotával.

57c Tiszta, becsületes, hajthatatlan abban, aminek nem szabad lennie. Kedves, összhangot teremt, és kibékít azokban az esetekben, amelyekben tanításom és erkölcsstanom nem szenved kárt. A papnak kérnie kell a Szentlélektől a tapintatot, amellyel rendelkeznie kell magatartásában és ügyeiben. Ő a nagy Szabályozó, és szeretetteljes Tanácsadó, aki egyesít és megszentel.

57d A papnak terjesztenie kell környezetében a kenetet, amellyel el kell telnie. Akkor megszűnnek a gyanakvások a világiak részéről és a veszélyes alkalmak; a Sátán viharai és kísértései nem érinthetik őt. A belém átalakult pap áthatolhatatlanná válik az ellenség nyilai számára. (A Sátán) kísérteni fogja ezernyi módon, de mint én, ő (is) legyőzi a kísértéseket, és az ördög megzavarodottan és szégyenkezve távozik.

57e Elégségesnek kellene lennie a Szentlélek erejének és kenetének, amelyet a pap felszentelésekor kap, ahhoz, hogy sebezhetetlen legyen. Ez a kenet különösen felvértezi őt, mintegy páncéllal (látja el), amelyen keresztül a gonosz nem tud áthatolni. De a világ és a test, ezek az általa *elkényeztetett* ellenségek áttörik ezt az áthatolhatatlan istenit, és ezen keresztül belopózik a Sátán – aki mindig kémleli a papot – és behatol, leigazza, magáévá teszi, eltávolítja ellenfelétől, aki a Szentlélek. A Szentlélek és a sátáni lélek a legellentétesebb pólusok, a legnagyobb ellenségek, akik állandóan küzdenek a lelkekben, főleg

a papokéban. A jó és a rossz állandóan harcol a pap szívében, de ő nagyobb eszközökkel, hatalmasabb fegyverekkel rendelkezik a győzelemhez.

57f Azért a papok sokkal bűnösebbek bukásaikban (mint a világiak), mert jóllehet emberek, azonban rendkívüli kegyelmeket kaptak, és állandó kapcsolatban állnak a Szentháromsággal. Mily szomorú, hogy a vétkes botrányok miatt a papok leszállnak – a hívek szemében – a magaslatról, ahová az Egyház helyezte őket. Fontolják meg, hogy ha nem azok, akiknek lenniük kellene, akkor a hívek nemcsak az egyeseket ítélik meg, hanem (egész) Egyházamat, amely minden tiszteletre és jó hírre méltó.

57g De mindez véget érne, ha a papok átalakulnának belém. Akkor Egyházam azon a magaslaton lenne, amelyen lennie kell, és vonzóereje sokkal nagyobb lenne. (Akkor) a pap tevékenysége a társadalomban és a lelkekben sokkal termékenyebb lenne. Ragyogna Egyházam Napja, szeplő, tökéletlenségek nélkül, és mindig tiszteletben részesülne a Szentháromság.

57h Papjaim nem sokat törődnek a megtiszteltetésnek ezzel a szempontjával. A rossz emberek megvetik Egyházamat, gúnyt űznek belőle a papok *hibája miatt*, akik könnyelmű, méltatlan viselkedésükkel elsőként feketítik be azt.

57i Keveset beszélnek Egyházam méltóságáról és isteni eredetéről. Sokan nem ismerik értékét, mibenlétét és az örök kincseket, amelyek birtokában vannak. Sokan csak valamiféle társaságot látnak benne anélkül, hogy meghallgatnák tanítását. Szolgáit sem becsülik sokra, (sem) magasztosságát, amellyel teljes.

57j Azt akarom, hogy beszéljenek (az Egyház) kiválóságáról, és mind jobban ismertessék meg nagyszerűségét.

57k A papok pedig feleljenek meg külső viselkedésükkel a szent fokozatnak, amelyhez tartoznak. Ha én méltó vagyok a megtiszteltetésre és a tiszteletadásra, papjaim szintén méltók rá, mert engem képviselnek. (Az embereknek) tisztelniük kell az Egyházat szentségéért és (a papokat) belém való átalakulásukért. Sokakat megbízok (a papi hivatással), akiket a hívek kevésre becsülnek, de ezért sokszor papjaim felelősek. (Saját hibájúkból) nem becsülik őket, és miattuk Egyházamat és engem sem.

57l Tekintélyt kell adniuk a névnek, amelyet hordoznak, mert amit képviselnek több a nemességnél, engem képviselnek a földön. Mélyen sérti Szívemet minden megvetés, vagy sértés, ami papjaimat éri – inkább, mintha engem érne, és még inkább fáj nekem, amikor papjaim okot adnak a zúgolódásra és a megérdemelt bírálatra méltatlan viselkedésükkel és azzal, hogy *sokat érintkeznek a világiakkal*, ami méltatlan hozzájuk.

57m Ez a hiba kicsinek tűnik, de nem az, mert lesüllyeszti az erkölcsi szintet, a lelki szintet s a hívek nagybecsülését (a papok iránt). Növeli a közömbösséget, mert nem annyira a papokat, hanem Egyházamat látják bennük.

57n Dölyfös és kevély papjaim távol állnák tőlem, aki a teljes szeretet vagyok. De éppoly kevésbé akarom, hogy (a papok) befeketítsék méltóságukat, lealacsonyítsák azt ezernyi módon, *amelyről ők tudnak*, és amely ellenkezik hivatásuk isteni és szent eredetével. Papjaimnak külsőleg békét, kedvességet és szeretetet kell sugározniuk, de ugyanakkor bizonyos távolságot kell tartaniuk, főleg – ismétlem – a másik nemhez tartozó személyektől. Semmiféle bizalmasságot (ne engedjenek meg), ami megcáfolná a papi jelleg komolyságát. Ne szálljanak le a világi személyek közönséges színvonalára, hanem őrizzék meg a távolságot. Maradjanak a középben, de legyenek ugyanakkor szeretetreméltók és tartózkodók. Vonzzanak erényükkel (de legyenek) ugyanakkor komolyak. (Legyenek) jóságosak, de ugyanakkor méltóságteljesek anélkül, hogy hibáznának a keresztény tisztaság, szeretet és szívéllyesség terén.

57o Beszélgetésükbe mindig vigyék be Istent. Bírálatukban és értékelésükben mindig Krisztus szeretete tükröződjék. Különböztesse meg őket a jellem állandósága. Ne részesítsék előnyben a gazdagokat, Áldozataik és önmegtagadásaik legyenek egyformán hasznosak mindenki számára.

57p Lelkeket lássanak, ne pedig nemzetiségeket vagy osztályokat. Egy szívük legyen: az *enyém*, hogy minden könnyet letöröljenek, minden fájdalmat megvigasztaljanak. Mindenekelőtt *másaim* legyenek. Egyedül ezzel törekedjenek mindnyájan az önmegszentelődésre és isteni küldetésük betöltésére a lelkekben, akiket rájuk bízom. Velem egyesülve és azonosulva ők és a lelkek ériék el szeretett Atyám célját és eszményét: *a tökéletes egységet a Szentlélek által a Szentháromságban*.

58 Titokzatos megtestesülés

58a Beszélni fogok most az *atyaságnak* arról az isteni szeretetéről; amely engem elragadtat, leigáz, megrendít még istenemberi mivoltomban is, amely az Ige örök boldogságát képezi: *Atyám szeretetéről*.

58b Annak a szeretetnek, az Atyának a Fiú iránti szeretetének a visszénye, termékenységének az a szent csírája, amelyet a titokzatos megtestesüléseknél elhelyezett a lelkekben, szeretetre gyújt engem, és a földön a legkiválóbb gyönyörök forrása számomra.

58c Világos, hogy mint Isten, a Szentlélek felfoghatatlan szeretetének mélységes tengerében úszom, és boldog vagyok, végtelenül boldog ebben a szeretetben, amely egyesít, és amely magában foglalja a Szentháromság minden gyönyörűségét. Hasonlóképpen világos, hogy mint Igének, nincs szükségem több szeretetre az örök szeretetnél, amely a teremtetlen szeretet, Atyám végtelen öle, amelyben minden boldogság megtalálható.

58d De nemcsak Isten vagyok, a Szentháromság második személye, hanem Istenember vagyok. Mint ember akarom és igénylem az emberi kedvességet, gyengédséget, de megistenítve. Semmi sem természetfeletti, mint azok a lelkek, akik részesülnek a kiváló kegyelemben, a titokzatos megtestesülésben. Senki sem tisztább, törvényesebb és szentebb, mint az, aki

az Atya termékenységének visszfényében született, aki közli a lélekkel magának az Atya szeretetének az árnyalatát, színét és bizonyos értelemben mindenét.

58e Csak ezért tetszik nekem ez a szeretet, még Máriában is, ami által az Atyámhoz visz: az isteni miatt, amely átítatja ezt a szent szeretetet; gyöngédsége, tisztasága, szentsége miatt, jóllehet emberi szívben született és teljesen visszatükrözi az emberit.

58f Én szeretet vagyok. Ennek ellenére keresem a szeretetet. Nem tudok mást létrehozni, mint szeretetet. Egész földi életem nem volt több mint állandó szeretet tetteire váltva, a szeretetteljes cselekvés különböző megnyilvánulása.

58g Mégis a dicsőség fényében örülök emberi természetemnek, istenemberi lényemnek, kedvem telik – mint embernek – a szeretetben és az emberek kedvességében.

58h Az egész Szentháromság, személyes viszonyaiban és minden dologra leáradó tevékenységében csak szeretetként létezhet. Szeretet, amely magában foglal minden okot és dolgot. Az Atya szeretet, én szeretet vagyok és a Szentlélek szeretet. Legszentebb emberségemben szeretet vagyok. Az ember megzavart (lelki) egyensúlyának az oka az, hogy eltávolodott a szeretetnek ettől az egységétől.

58i Azért helyeztem a világba Egyházamat teljes szeretettel, hogy szerető ölében átkaroljon minden lelket a világon, a papok közreműködésével, akik alkotják, és akiknek teljes szeretetnek kell lenniük.

58j De nem akarok eltérni attól a ponttól, amellyel kezdtem, a szeretettől, amely a titokzatos megtestesülésből származik, amelyben püspökeimnek és papjaimnak több-kevesebb mértékben részesülniük kell.

58k Biztos, hogy papjaimmal különleges testvéri kötelék köt össze Márián keresztül, és a mennyben ugyanaz az Atyánk. De a papság révén, amelyben a Szentlélektől részesültek és erősödtek meg, megkapják a hatalmat, hogy – bizonyos értelemben – megfogadják a testté lett Igét a misében, amelyben megújítják megtestesülésemet, szenvedésemet és halálomat. Ezáltal és a kiváló kegyelem által, amelyben megkapják az Atya termékenységét – az oltárnak ugyanabban a titkában – joguk van – megint bizonyos értelemben mintegy az anyaságra Jézust illetően. Nemcsak titokzatosan jelenítik meg Őt az oltáron, hanem igazán és valóságban, minden misében, minden átváltoztatott ostyában, az átváltoztatás teremtő és tevékeny szavai által, amelyek magukkal hozzák az Atya termékenységét azáltal, ami létrejön az átváltoztatás lüktető és valóságos csodájában.

58l Minden püspök és minden pap részt vesz – bizonyos fokban és értelemben – Mária anyaságában és az Atya atyaságában, a szeretet által művelt bámulatos csodában, *egyedül a szeretet által*, a Szentlélek által, (akinek) közreműködése elengedhetetlen ebből a célból.

58m Így minden pap, aki létrehozza Krisztust, mindenkinél jobban visszatükrözi Máriát, Ezért mintegy Mária másának kell lennie, azé a teremtményé, aki a földön leginkább átalakult belém. Senki sem tudja befogadni bőségesen a titokzatos megtestesülést az ő szívében, aki nem éri el azt az átalakulást. Ezért a pap jobban köteles átalakulni belém, ha az akar lenni, ami Mária, ha Mária isteni és emberi szeretetével és szenvedélyével és gyengédségével akar dédelgetni engem...

58n Papjaim nem gondolnak erre. Ez a titok inkább kötelezi őket belém való átalakulásukra és arra, hogy buzgón keressék a tökéletességet Máriával való egységük által az Igével való kimondhatatlan, tiszta és feloldhatatlan egység által, az Atya iránti végtelen szeretetük által. Ajánlják fel magukat és engem tiszta kezükkel, mint Mária a bemutatáskor, mint Mária a Kálvárián, mint Mária életemnek minden szakaszaiban, főleg azokban, amelyeket megjelöltem, mint a papi lépcsőfokokat vagy magasságokat.

58o Bárcsak püspökeim és papjaim gondolnának ezekre az igazságokra, amelyek körülveszik őket, ezekre a fényekre, amelyek megvilágítják őket, és ezekre a titkokra, s behatolnának azokba! Akkor kitárnák lelküket és befogadnák alázatosan és hálással Isten ajándékát!

58p Biztos, hogy minden pap birtokolja ennek a kiváló kegyelemnek a csíráját. Hogy úgy mondjam, vérükben van az, mióta felszentelték őket, s megkapták a Szentlélek termékeny leheletét. Ez a lehelet egyszerűen létrehozza, vagy közli az Igét – az egyetlen dolgot, amit Isten létre tud hozni – és az Igében minden dolgot. Ez a csíra mindjobban kifejlődik a Szentlélek rendkívüli és ingyenes kegyelmei által. A papok hordozzák a csírat, de egyedül a Szentlélek fejleszti ki azt; bizonyos feltételeket követel meg a lélektől, kiterjeszti teljes megvalósítását és hatásosságát, mint a választott léleknek ajándékozott adományt, akinek azt tetszése szerint adja.

58q Ezt megfontolva, minden papnak kötelessége közreműködni a lelkükben levő csíra kifejlesztésében, saját megszentelődésükre és sok más lélekére is.

58r Papjaim merüljenek el ezekben a mélységes igazságokban. Elmélkedjenek nyugodtan rajtuk szívük bensőjében, hogy először hálát adjanak érte, utána pedig felhasználják azokat. Tárják ki lelküket a belém való átalakulás által. Teljesen valósítsák meg azt, hogy tetszésére legyenek az Atyának, és megdicsőítsék a Szentháromságot!

59 Kérem a mai papok közreműködését

59a Erőteljes közreműködést kívánok a mai papoktól. Ezért ajánlom fel nekik ezeket a bizalmas közléseket, hatásos eszközökként belém való tökéletes átalakulásukhoz. Szent indítást adtam nekik jószágomban. Megvilágítottam útjukat. Lángra

gyűjtöttem szívüket. Kifejezésre juttattam számukra végtelen szeretetemet és megelőző szeretetem számtalan megnyilvánulásait.

59b Azért, hogy a jövőben szent papokat adjanak nekem a szerint az eszmény szerint, amelyre törekszem, a mai papoknak ki kell alakítaniuk magukban ezt az eszményt. Mindjobban tökéletesíteniük kell magukat, belém átalakulva. El kell mélyíteniük a velem való bensőségesség pontjait, az összeszedettségét és imáét, a lelki tisztaságot és önmegtagadást, Mária tökéletes fiaiét, hogy a földön *Jézus másai* legyenek, egyetlen egységet képezzenek velem, a Megváltó Jézussal.

59c Így én öbennük és ők énbennem, megdicsőítjük majd az Atyát, egyetlen dicsőítésben. A lelkekkel egyetlen tökéletes egységet alkotunk az Egyházban, amelynek tisztelnie kell a Szentháromságot.

59d A teljes Szentháromság már örül. Jelenként látja ezt az egységet, minden papnak ezt az átalakulását a legkiválóbb Papban, aki egyedül méltó felajánlani magát az Atyának, megdicsőíteni az Atyát. Benne minden papnak ki kell alakítania ezt az egységet, amely a kereszténység, az Evangélium, az isteni küldetés célja, amelyet a világnak adtam: egyesíteni kell minden dolgot az egy lényegben. A lelkekben levő istenit az istenihez kell vonzani. Istenhez kell fordítani azt, ami Istentől van. Minden egyéb másodrangú eszköz ennek a célnak az elérésére.

59e Minden Léleknek ezt a közösséget kell képeznie; de mennyivel inkább a papoknak; akik egyek velem, és akik arra vannak rendelve, hogy egy testet alkossanak Krisztusban, egyetlen lelket a Szentlélekben!

59f Senki sem tud számot adni azokról az erőkről, amelyek Jézusnak ezekkel a szeretetteljes, bizalmas közléseivel kapcsolatban állnak. Senki sem képes felmérni a jót, amit elérnek, mert ezek nem múltó szavak, hanem erőteljesek, amelyek kifejtik hatásukat a szívekben. Szavak, amelyek behatolnak, megtérítenek és átalakítanak, mert nem emberiek, hanem a végtelen szeretetből fakadtak.

59g Ezek a szavak sok pap lelkében találnak majd visszhangra. Ők tökéletességükön tevékenykedve, és belém átalakulva megdicsőítenek majd engem.

59h Imádkozzanak a papokért, feszítsék keresztre magukat velem egyesülve értük. Ezáltal, Márián keresztül siettetik majd vágyaimnak megvalósulását papjaimban és az Egyházban.

59i A világ süllyed, mert hiányzanak a szent papok, akik azt visszatartóztatnák. A lelkek elvesznek, mert hiányzanak a belém átalakult papok, akik megmentenék őket. Az Egyháznak szüksége van erre az újjáélesztő és lelkiessé tevő lendületre, amely fenntartja. Az érzékiség és a rossz tanítások dühöngő hulláma támadja ugyanis (az Egyházat), hogy anyagiassá tegye a lelkeket és elszakítsa őket keblétől.

59j Sír az Egyház sok fiának elvesztése miatt, akiket magával ragadott a pokol heves áramlata. Csak a szent papok, akik azonosak velem, akik Jézusok, egyek velem, tudnak szembeszállni ezzel a bűnös világgal és az elszabadult szenvedélyekkel, amelyek szétválasztják az Egyház nyáját és Pásztorait.

59k Megígértem segítségemet ebben a tevékenységben. Megígértem, hogy visszatérek a világba papjaim (által). Közelharcban küzdenek majd a pokollal, és diadalmaskodnak a Kereszttel, Szívemmel, a Szentlélekkel és Máriával.

59l De szükségem van szent munkásokra; akik átalakultak belém. (Szükségem van) tanulékony eszközökre kezemben, szívekre, akik rendelkezésemre bocsátják magukat. (Szükségem van lelkekre, akik lángolnak, akik emberi tekintet nélkül, az Evangéliummal és szeretettel keblükben a magasba emelik zászlómat, amely a megváltó kereszt zászlaja, és helyreállítanak mindent. Elérik a szívek egyesülését a Szentháromság egységében.

60 Az Örök Szó

60a Én Szó vagyok, és a szó közli magát. Örök Szó vagyok a Bölcsesség Szava, akinek ereje van, hogy behatoljon és működjék a lelkekben az isteni által, amit magával visz, mert ugyanaz az Istenség az Atyával és a Szentlélekkel.

60b Az Ige a Szó, mert az Isten szava, az Atya szava, amely teremt és megszentel a Szentlélek által, aki azt pünkösdkor közölte az apostolokkal.

60c Szó, amely egyesít. Egyetlen szó, jöllehet leszármazásokkal és végtelen belső visszhangokkal.

60d Örök Szó vagyok, az Atya termékeny szava, a kezdet nélküli „Legyen”, az Ő örök Akarata, amely által közli magát az Egyházzal és a lelkekkel.

60e Ez a Szó Isten, az Ige, aki által aláveti magát az Atyának, és Őt megismeri; mert senki sem ismeri az Atyát, hacsak nem Igéje által és Igéjében.

60f A legbölcsebb Szó vagyok, a legtermékenyebb. A föld teljes bölcsessége és tudása kezdettől fogva ebben az egyetlen Szóban birtokolja lényegét és termékenységét lényének változhatatlanságában. Ez a Szó hang nélkül beszél. Megvilágít, mert a Világosság. Működik, mert hatásos. Megszentel és behatol, mert isteni.

60g Ez a Szó behatol és éles, mint a kétélű kard, amely elvágja a kísértéseket. Fenséges eredetének természete miatt szent, mert Istentől jön. Hatásos, mert Isten Szívében lüktet és lakozik.

60h Ezért ez a Szó nem maradhat meddő a papi lelkekben. Mindaz, ami Istentől származik, nem halott, hanem él, nem meddő, hanem termékeny. Ez a Szó nem tétlen, hanem tevékeny fejlődésében. Felébreszti a szíveket, legyőzi a lázadásokat, megszünteti a kísértéseket, és elevenné, erőssé teszi saját erejével.

60i Az ember szava elmúlik és meghal. Isten szava működik és él. Visszatér oda; ahonnan eredt. Győzedelmesen (tér vissza), mert üdvözítő Szó, a világosság Szava, a Tűzé. Egyetlen Szó, amely magában foglalja a teremtményeket és (mindazt), ami létezik és létezni fog, mert az Isten Szava.

60j Ugyanakkor ez a Szó, amely az Ige, a Szeretet. Nem (is) lehet más, nem tartalmazhat mást, mert lényege a Szeretet

60k Ennek a szónak mély (értelmével) írtak ezernyi könyvet, amelyek csak egy hangjegyet, egy harcot, egy érzelmet tartalmaznak: SZERETET!

60l A szeretet mondja mindig ezt a Szót, én, annak sok származékában. Mert én vagyok a szeretet az Atyával és a Szentlélekkel. Nem tudok mást létrehozni, csak a szeretetet, mindig a szeretetet, szeretetet a Szentháromság egységében.

60m Ezért mindaz, ami tőlem ered: lélek és élet, a velem való bármiféle kapcsolat által, amely engem közöl... Megígérem, hogy az Istenember Szívének ezek a bizalmas közlései megmozgatják majd (az embereket), és bőséges gyümölcsöt teremnek Egházamnak, és nagy dicsőségére válnak a Szentháromságnak.

61 Szégyenkezés

61a Az egyik (dolog, ami miatt) szégyenkezniem kell mennyei Atyám előtt az, hogy méltatlan papjaim bűnökben maradnak, miközben gyakorolják az Atya hatalmát, amikor megbocsátják a bűnöket, feloldozzák és megtisztítják a lelkeket, Amit a pap feloldoz, azt maga Atyám, maga a Szentháromság oldozza fel, betöltve ajándékát. Szabadon engedi a lelkeket az ég számára.

61b A Szentháromság szentesíti azt, amit a pap tesz. Kiszolgálja, leereszkedik ahhoz, aki igénybe veszi Őt, isteni hatalmát. Sose tagadja meg (ezt) a méltatlan paptól, bárki legyen is az. Isten ellensége (az ilyen pap), eltávolodott Istentől a súlyos bűn által. Mindennek ellenére Isten teljesíti (a pap akaratát), Isten megbocsát, Isten megalázza magát – hogy így mondjuk – a pap előtt, aki a bűn állapotában gyakorolja szolgálatát a bűnbánat szentségében, s mi több, aki új bünt követ el, amikor kiszolgáltatja a szentséget bűnös állapotában.

61c Jaj! Meddig megy el a pap a bűnben, aljas gonoszságában, felfoghatatlanul aljas viselkedésével és tapintatlanságával, igénybe véve a Szentháromságot, amikor ellensége a Szentháromságnak! Ha pedig a világban bűnnek számít az, hogy valaki felhasználja a megbántott személy gazdagságát, akkor mennyire hitvány dolog az Egyház kincseit használni, amelyek az Istennek a kincsei mások meggazdagítására és üdvözítésére, miközben (az, aki ezeket felhasználja) maga elsüllyed és megbánt engem.

61d Jóllehet súlyos esetekben a püspök felfüggeszti a papot, megmarad (a pap) képessége a feloldozásra. Mily nagy az én buzgóságom a lelkekért és szeretetem a pap iránt, hogy nem veszem el, amit egyszer neki adtam. Megengedem, hogy hozzám nyúljon, és rendelkezésére bocsátom örök kincseimet mindig, hogy azokat kiérdemelje, és akkor is, ha nem érdemli ki, abban az esetben, amikor veszélyben van egy lélek!

61e Emberi Szívem azonban nagyon mélységesen érzi az (ilyen) ember tapintatlanságát. Mivel egy vagyok az Istenséggel, Istenember lévén, nagy fájdalmat okoz nekem a bűnben élő pap, amikor kiosztja a szentségeket. Szenvedek a szégyenkezéstől Atyám előtt, mert olyan (valaki) osztja ki kincseit, aki még azt sem érdemli meg, hogy megérintse azokat.

61f Néha a papok fennkölt módon gondolkoznak rólam amint kell is – de bizonyos értelemben ez ártalmas. Nagy magasságokban látnak engem, és nagyon távol érzik magukat tőlem, Csak az Istenség trónján szemlélnék engem. Minden nagyon jó, de nem mélyül el bennük az a gondolat, hogy ugyanakkor, amikor Isten vagyok, ember is vagyok. Állandóan gyakran érintkezem velük – nemcsak az Oltáriszentségben – több, mint bizalmas egységben, szolgálatuk kötelességeinek betöltésében. Képes vagyok a gyengédség és elhagyatottság érzésére, és szomorkodom, amikor egy teremtmény mögé helyeznek engem, valami hiábavaló elfoglaltság mögé, sőt a bünt részesítik előnyben, amelyet tapintatosan eltakarok.

61g Több becsületességet kívánok papjaimban, több lelkiismeretességet és hozzám való hűséget, több bensőséges érintkezést és szent barátságot Jézusukkal!

61h Papjaim jobban értsék meg, hogy jóllehet Isten vagyok, de ember is. Szívem gyengéden szereti őket, és csak jót akar nekik. Ezért kívánom belém való átalakulásukat. Ezért törekszem arra, hogy mindnyájan egyesüljenek bennem, hogy (ez az egység) beteljesedjék a Szentháromságban.

61i Ha papjaim mélyen átértenék, mily gyengéden és kedvesen szeretem őket, és (hogy) miért szeretem őket, miért akarom boldoggá tenni őket, és vágyakozom arra, hogy azonosítsák magukat velem! Végtelen szeretetem számára nem elég, hogy papjaimat az oltárnál látom (mint) másaimat. Mindig így akarom látni őket. Azt akarom, hogy átjárjam őket, az én Szívem dobogjon bennük, én éljek, működjem, szeressek bennük! Teljesen ez az Isten eszménye bennük a földön, és ennek az eszménynek eléréséért vissza akarok térni a világba bennük, meg akarom mutatni hatalmamot, ki akarom nyilatkoztatni (magamat) a lelkeknek, el akarom ragadni őket a pokoltól!

61j Ezeknek a bizalmas közléseknek nincs más céljuk alapjukban véve, (mint) *a papok belém való átváltozása*, és a világ megmentése és újjászületése, amelyet általuk viszek végbe. Ez szeretetemnek újabb erőteljes megnyilvánulása, szeretetemnek újabb ösztönzése; azé a szereteté, amely Isten teljes leereszkedését eredményezte, hogy szeretetet kolduljon teremtményeitől.

61k (De) nem ismerik Szívem mélyét, nem szállnak le gyengédségeinek mélységeibe, amelyet magába zár. Nem mérik fel, se el nem gondolják ennek a szeretetnek végtelenségét, a szeretetnek ezt az esztelenségét, az isteni tűznek ezt a tűzhányóját, amely lángra akarja lobbantani a papok Szívét a Szentlélek által.

611 Tisztaságot akarok, kedvességet akarok, keresztet akarok papjaimban! De mindenekelőtt meg akarom őket alapozni magamban azáltal, hogy mindnyájan egyé válunk Egyházamban, a lelkekben, az Atya ölén, Máriában és a Szentháromságban.

61m De egyáltalán nem akarom, hogy papjaim mintegy kötéllel vonják a lelkeket Istenhez ennek közlésével. Inkább a szent és tiszteletteljes bizalmat kívánom, ami a szeretet.

61n Vannak – lelkiakatuk következtében – mogorva, tartózkodó, kiszáradt, saját véleményükhöz és a módszerükhöz makacsul ragaszkodó papok, akiktől a lelkek is elsajátítják ezt. Sőt, (az ilyen papok) megkövetelik tőlük ezt a visszataszító és végletesen félnék modort; hogy így bánjanak velem, és így szeressenek engem. Ez félelmet sugall és kiszárítja a gyengédség forrását.

61o Vannak, akik nem mélyednek el abban, amit mondok: amikor leszálltam, hogy emberré legyek, nem azért tettem, hogy elvakítsam az embert fenségemnek ragyogásával, ha a szeretetreméltó és méltó bizalommal szeressen, amelyet az igazi és szent szeretet ad.

61p (Azért szálltam le), hogy olyanak mutassam magamat papjaimnak, mint amilyen vagyok. Nem a Sinai Istene, vagy valami más, hanem az Istenember, aki vérét és életét adja az emberért, és akinek gyönyörűsége a lelkekhez való közeledés és azok bizalmas szeretete.

62 Titokzatos fájdalmak

62a Gondolni kell arra, hogy Istenember vagyok. Világos, hogy nincsenek testi fájdalmaim, és isteni létemben nem szenvedhetek, hanem csak végtelen boldogságban (lehet része). A boldogító színelátás elég számomra, és elég volt a földön. Én nem szenvedhetek, mert az örök boldogság kizárja a fájdalmat.

62b De lehet egy titokzatos fájdalom Szívemben. Nem lehet erre (igazában) a „*fájdalom*” szót alkalmazni, *Elszomorít* engem; amikor látom, hogy megbántják Atyámat, az Istenséget Őbenne, a Szentlélekben és Énbennem. Aljas viselkedésükkel sokan közülük lábbal tapossák törvényemet és Egyházam törvényét.

62c Azért, hogy betöltsenem fájdalomra – a megváltó fájdalomra – való vágyamnak ezt az űrét, ami elfogta emberi Szívemet a világban, kiválasztok lelkeket, akik szenvednek értem. Szívem oly végtelenül szeretetteljes, hogy titokzatos módon szenved, amikor látom, hogy szenvednek értem a lelkek, akik szeretnek engem, s akiket én (is) szeretek.

62d A fájdalom iránti szomjám, amit a földön éreztem, nincs kielégülve az égben sem, amint fájdalmas Szenvedésem sem volt elég ahhoz, hogy elhallgattassa a szeretetnek azt a kiáltását, amely vért kívánt. Jóllehet akkor mindent kiontott, nem elégítette ki Jézusát, (és nem elégíti ki) most (sem) a vértelen áldozat az oltárokon. Ezért szenvedtem a vértanúkban. Ezért szenvedek a lelkekben, akik folytatják a földön szenvedésemet. Ezért sugallom nekik, hogy folytassák a fájdalomnak és a szeretetnek ezt a szenvedését. Ezért vonzom őket a kereszthez, amelyen életemben kiengeszteltem, jóvátettem és megsemmisítettem a világ bűneit.

62e Szerettem Atyámat, és ki akartam fizetni (neki) a bűnös emberiség adósságát. Végtelen és emberi szeretettel szerettem az embereket, és boldoggá akartam tenni őket. Ez a két szeretet egyesül a Szentlélekben, akiben szerettem Atyámat és az embereket. Epedek, kiárasztom magamat a világban, és igénylem a fájdalmat, hogy kielégítsem vágyaimat a szenvedés iránt, amelyet nem merítettem ki a forróság által, ami még emészti Szívemet a szeretettől, hogy megdicsőítsem az Atyát és lelkeket adjak neki.

62f Ha valaki a mélyre hatol, (felismerheti) Egyházamban annak eredeti és sajátos jellegét, arculatát: *a szeretetet és a fájdalmat*. Ezeket nem lehet elválasztani, mert mindkettő lényegesen Szívemhez tartozik.

62g Az égben csak a valódi, dobogó szeretet marad meg nekem. De (azért megvan) a fájdalomra való szomjám is), amelyet lecsillapítanak a nagylelkű áldozati lelkek, akik a földön kiegészítik szenvedésemet. Tévedés azt hinni, hogy mivel testem megdicsőült, véget ért vágya a szenvedésre. Ma (is) ugyanúgy ver szívem keblemben, ugyanazok az eszmék (lelkesítenek), ugyanazok a szent ábrándok: hogy Atyám tetszésére legyek és bemutassam neki Egyházamat oly ragyogóan, oly tisztán és szenten, a szeretet által megfeszített papjaiban, amilyennek lennie kell.

62h De kétféle szenvedést különböztetek meg: a megváltó szenvedést, amelyre szomjazom, mert a fájdalom megvált; és az egyéb, titokzatos, de lényegében véve valódi szenvedést, amelyet Isten megsértése okoz, ami nagy fájdalmat okoz nekem, mint Istenembernek. Világos, hogy szomorkodom, amikor látom papjaim bűneit és vétkes hanyagságát. Amikor látom bűneiket, fáj a Szívem, titokzatos részében. (De) akkor miért sóhajtozom, miért könnyörgök, miért adok eszközöket, amelyek által azok a bajok meggyógyíthatók?

62i Sokszor tüzet küldhettem volna az égből! Miért nem teszem? Mert mivel ember voltam, szeretem az embert. Minden emberben saját emberi természetemnek egy részét látom – mert ha mind vétkeztek Ádamban, mindnyájan megigazultak Krisztusban. Minden papban saját kiteljesedésemet látom, isteni és emberi létemmel. Nem mintha meg lehetne osztani engem,

vagy mintha az emberiben, amit birtokolok, nem lenne isteni is, hanem mivel papjaimba helyeztem lelkem minden szeretetét. Bennük látom emberi és isteni önmagamot. Nagyon kitüntetem, és nagyon szeretem őket.

62j Éppen ezért nagyon fáj nekem hálátlanságuk, lelcinsinylésük, bűneik és örök kárhozatuk. Azért nagyon vágyakozom arra, hogy papjaim változzanak át belém. Azért elmondom nekik bensőséges titkaimat, gyermekségüket Máriában, ami nagyon tiszta és bensőséges, és a legrövidebb út ahhoz a titokzatos megtestesülés által (elérhető) átváltozáshoz, amelyben részesülniük kell.

62k A megtestesülés titka közölhető a legjobban. Az Oltáriszentség ennek a magasztos szeretet-titoknak és leereszkedésnek a következménye. Ha nem lenne megtestesülés, nem létezne az Oltáriszentség sem. Minden titok csodálatosan, isteni módon össze van kötve egymással. De kezdetük az ember számára az Ige megtestesülése volt. Innen (származik) a felfoghatatlan kegyelmek sorozata az ember számára. Szeretatlánc (ez), amely egyesíti az örökkévalóságot az idővel, és amelynek nem lesz vége, hanem folytatódni fog örökké a Szentháromság egységének ölén.

62l A papok azonban elengedhetetlen eszközök ahhoz, hogy a lelkek felemelkedjenek erre az egységre, amelyből származnak, és amelyhez vissza kell térniük. Az isteni, ami a Szentháromságból ered halhatatlan, nem bomlik fel, nem merül ki, hanem léte részesül az örökkévalóságban.

62m Istenemberi keblemben lüktet a szeretetnek ez a hevessége, amelyet meg akarok valósítani, amelyet a világnak adok: papjaimnak ez a belső átváltozása belém, Egyházam dicsőségére, hogy *én* legyek *őbennük*, s visszatérjek a hálátlan földre, hogy annak hirdessem a jó hírt, magamhoz vonjam, megindítsam és megváltsam!

62n Fáradhatatlanul ismétlem: kérjék, hogy gyorsan megvalósuljon ez a komoly közreműködés, amelyhez szükség van a papok erőteljes és nagylelkű akaratára, tevékeny szeretetére, a Szentlélekre és Máriára.

63 Az akaratok egysége

63a Azért jöttem a világba, hogy megszerettessem magam az emberekkel, hogy szeretetüket az isteni felé irányítsam; hogy az ember elmondhassa, hogy szeretet, a szeretetből született, és lénye el van töltve a szeretettel.

63b De az ember meghamisítja, közönségessé teszi, bepiszkítja ezt a szeretetet, amikor (pedig) a szeretet az ember lelkének Legnemesebb része.

63c Valójában a szeretet, amelyet az embertől kérek, és amelyet az ember nekem adhat az örök Szeretettől, az isteni Szeretettől ered. Az ember nem képes másképpen szeretni, csak ezzel a szeretettel. De amit keresek ebben a szeretetben, a legszebb benne: *az akarat, hogy engem szeressenek*. A léleknek ez a szabad akarat az, amire törekszem, amit keresni jöttem a földre, amit teljesen birtokolni akarok, ami engem kielégít. *A belém való átalakulás csúcspontja: ennek az akaratnak az enyémmel való egyesítése, minden fokán, teljességeiben.*

63d Szükségem van a pap akaratára, mert anélkül semmit sem tudok tenni sem az ő, sem a Lelkek javára. Szükségem van erre az akaratra, hogy nyomomba lépjenek, kövessenek engem, teljesen és kizárólagosan hozzám tartozzanak és szeressenek, hogy úgy vegyem őket, mint az enyéimet, hogy átváltozzanak belém.

63e Ki hinné, hogy vannak papok, akik nekem adják magukat, de megfordulnak, hogy visszavegyék! Mások pedig félig adják nekem akaratukat, megkötésekkel, önzően, hamisan. Ezek nem elégítenek ki, sőt megbántanak engem. Nekem is csak felesben, méricskélve kell adnom nekik magamat, mert tudom, hogy ha úgy adnám nekik, ahogy szeretném, elpazarolnák Isten ajándékát és vétkeznének.

63f Ki hinné, hogy én inkább gondoskodom arról, mint ők, hogy ne szennyezzék be magukat, ne halmozzanak büntetést büntetésre. Szívesebben meghalnék a szomjúságtól ajtajuk előtt, mintsem hogy fát gyűjtsenek a tűzhöz, amelyben elégnek! Az engem ért megbántásoknál inkább törődöm azzal, hogy ne növeljék gyengeségüket, hálátlanságukat, sértéseiket, és javukat akarom.

63g De sokan nem értik meg ezt a kedvességet, amellyel gondoskodom lelkükről. Észrevétlen marad (az számukra), amint ez sok kegyelemmel is megesik. (Amikor) nem adom nekik magamat úgy, amint kérik, nem öntöm ki rájuk a kegyelem áradatát, amelyet annyira vágyok megadni nekik, azt egyedül azért (teszem), hogy ne növeljem hűtlenségüket, és ne pazarolják el azokat a kegyelmeket, amelyeket sohasem szabad a föld porába dobniuk, s amelyeket a pap szívének még kevésbé szabad visszautasítania.

63h Tudják-e, miért kívánom a pap akaratát? (Azért), mert akaratuk a szeretet, a szeretet lényege.

63i Ezt a szabad akaratot nem sajátítottam ki magamnak, hanem megajándékoztam vele az embert. Mindig tiszteletben tartom ezt az akaratot, sőt, Isten létemre, ma azért jövök, hogy kérjem azt ezekben a bizalmas közlésekben, az ő javukat akarva, és azért is – miért ne mondjam meg? Mert éhezem és szomjazom ezt az akaratot, amelynek sok szempontból hozzám kellene tartoznia.

63j Itt felfedek egy dolgot: ennek az akaratnak a hiánya az *a súlyos ok, amely meggátolja a belém való átalakulást*. Ez a legnagyobb akadálya annak, hogy lelkük egybeolvadjon az enyémmel, szívük az enyémmel. Ez akadály, gát, amely teljesen visszatartja Istent attól, hogy egyesítse, összekapcsolja a papot az örök Pappal, és átalakítsa őt abba.

63k Most felfedem ezt a titkot, amelyet lelkemben hordok, és fájlalok, és amelyet meg akarok szüntetni a szeretet erejével. Meghallgattatom velük panaszaimat, jaj, egy Isten panaszait, Jézuséit. Annyira szeretem őket, hogy csekélységnek tűnik nekem, hogy (pusztán) kövessenek engem. El akarom vinni őket a belém való átalakulásra. El akarom sülyeszteni őket magamban. Azt akarom, hogy belém hatoljanak, hogy lassacskán ők ne látsszanak, csak *én bennük*. (Azt akarom, hogy) találkozzanak Atyámmal, és a lelkeket hozzá vonzzák, hogy Őt megdicsőítsék.

63l Már sok akadályt említettem ezekben a bizalmas közlésekben. Ma tekintetüket a főakadályra irányítom: *akaratokra*, (Ez a főakadály) egyesülésemet illetőleg ezekkel a szeretett papokkal. Azt akarom, hogy ez az akarat *tiszta, erős, nagylelkű, teljes, hűséges és szerető (legyen)!*

63m Ilyen módon folytatja a Szentlélek a papok belém való átalakításának édes és kívánatos munkáját. Ez a munka a Szentléleké, aki tetszését találja minden lélekben, de leginkább a papéban. Ez által az isteni Művész által a másolat tökéletes lesz. Ő volt az, aki engem kialakított Mária méhében, teljes tökéletességgel és rendkívüli kegyelemmel, amint azt az Ember-Isten megérdemelte.

63n Csak a Szentlélek változtat át, szül újjá, teszi széppé és teljessé a kegyelmeket a lélekben. Nemcsak képemet helyezi beléjük, hanem átalakítja őket belém. Legnagyobb élvezete az, hogy tessék az Atyának. Minden erejével tevékenykedik abban a lélekben, aki *megengedi neki, hogy benne dolgozzék*, aki ellenállás nélkül fogadja tevékenységét és kenetét.

63o Természetesen ehhez a kialakításhoz, újjáalakításhoz szükség van a pap teljes akaratára, a szeretetteljes és bizalomteljes ráhagyatkozásra (a Szentleket illetőleg). Ugyanúgy kell neki is akarnia (mint ahogy a Szentlélek akarja), (szükség van) égő és eleven vágyára, *hogy átalakuljon belém*. A Szentléleknek, ennek a legkedvesebb és legszentebb Léleknek szüksége van a lélek közreműködésére, és (a Szentlélek) szent sugallatainak végrehajtására.

63p A Szentlélek nagyon finoman, kedvesen és mindig szeretetteljesen működik, de (Ő is) szeretetet kér. Nem kér más ellenszolgáltatást, csak a szeretetet. Adják nekem (a papok) velem egyesült akaratukat. Kérjék ezt szeretettel, és hozzanak áldozatokat érte. Kérjék a Szentleket, mozgassa és indítsa meg a papi lelket szerető sóhajaival. Alázatosan egyesüljenek ezek az akaratok. Sokan fennhordják fejüket, mások függetlenek, gögösök és önállók. Győzze le őket végre a szeretet – amely az egyetlen fegyver, amelyet forgatok a világon, mert eddigi büntetésem (is) szeretetem kifejezései a világon. Egyetlen óhajításuk, akaratuk legyen az enyémmel, a Szentháromság egységében.

63q Az a nap, amelyen ez sikerül, a diadal (napja) lesz szeretett Egyházam számára, és boldogság Szívemnek. Ennek az egységnek a révén kezdődik majd el a győzelem és a belém való átalakulás azokban a lelkekben. Ez az egység egyedül a jószívűségé, a szereteté, amely, amikor minden papomat *egyetlen Jézussá* teszi, levonja az égből az Atya tekintetét az Egyházra, a nemzetekre és a lelkekre. Akkor visszatérek a földre, mert papjaim egyetlen Jézust alkotnak. Az ő szavuk az enyémé lesz, az ő cselekedetük az enyémé, és az ő tiszta vonzóerejük, amely megszentel és egyesít, amely (szintén) az enyémé lesz, teljes szépségben kivirágoztatja Egyházamat. Mária meghatódva mosolyog majd rá, és megdicsőíti a Szentháromságot lélekben és igazságban.

64 Átváltoztatás

64a Mindazzal, amit mondok, nincs más célom, mint megindítani a pap szívét, hogy átváltozzék belém. Terveim és céljaim mindig szeretetből erednek, és még inkább, sokkal inkább akkor, amikor azokról van szó, akiket a legjobban szeretek a földön: papjaimról. Utánuk azokat szeretem a legjobban, akik küldetésük, vagy rendkívüli kegyelem révén visszatükrözik valamelyest a papságot.

64b Ezeknek a bizalmas közléseknek a célja egyesíteni minden papot a Szentháromság egységében, de belém átalakulva. Céljuk, hogy mindnyájukat egyetlen Jézussá tegyék, én (legyek) *bennük*. Ne sok Jézus (legyen), hanem csak egy, ahol én leszek. Megmutatkozom azáltal, hogy visszatérek a célját tévesztett világhoz, isteni irányítót készítek, amely elvezeti a lelkeket az égbe. Megvilágosítom az ég világosságával az árnyékokat és a ködöt, amely beburkolja őket. Az irgalomnak és a bocsánatnak ez az új ösztönzése új kegyelem az örök üdvösség érdekében.

64c Papjaimban láthatóbban, érzékelhetőbben térek vissza a világba. (Azokban a papokban,) akik kiteszik magukat ennek a lelki újjáéledésnek. A világ isteni ösztönzést kap. Egyházam megtermi az örök élet gyümölcseit, és megdicsőíti velük a Szentháromságot.

64d Azonban nagyon fontos mondanivalóm van számukra. Papjaim közül sokak lelkében aggályok kezdődnek, amelyeket nem akarok, mert én széles látókörű voltam, (maga) a teljes béke és nyugalom. Szentlelkem a béke lelke. Tevékenységében magában foglalja az Isten megzavarhatatlan nyugalmát.

64e A Sátán különböző módon kísérti sok papomat. Egyeseket aggályokkal, másokat csüggedéssel, hamis alázatossággal, vagy rettenetes teherként tünteti fel magasztos és szent hivatásukat, stb. Ne törődjenek az ellenséggel! Amint (a Sátán) megérzi az isteni (felhívással való) közreműködést, ordítani fog, forgatja minden fegyverét, beveti minden ütegét. Nekem szükségem van a megerősödött bajnokokra, az erőteljes lelkekre, akik győzedelmeskednek az ő ravaszága és pokoli kísértései felett.

64f Elérkezett az ideje annak, hogy papjaim lerázzanak magukról minden kislelkűséget. Harci indulóval, és a küzdelemtől való félelem nélkül emeljék fel tiszta homlokukat, és harcoljanak, hogy legyőzzék a poklot. Ha átalakulnak belém nem egyedül ők győznek, hanem *én* győzök *bennük*, s vonom fel a győzelem zászlóját Egyházamban, szent vallásomban és a lelkekben.

64g Ne féljenek semmit sem, mert én vagyok itt! Semmi gyengeség, semmi mentegetőzés, semmi késedelmeskedés (ne legyen) az úton. (Ez az út) a kereszt útja, igen! De eltelve világossággal, kegyelmekkel és a Szentlélek erejével.

64h *Ki fél*, (ha vele) a Szentlélek, Mária, az én Szívem és keresztjem? Bátorság és bizalom! A papok *teljesen és feltétlenül adják át* nekem akaratukat: erre van szükségem ahhoz, hogy a Szentlélek működjék szívükben.

64i Meg kell újítaniuk azokat a szent ígéreteket és tiltakozásokat, amelyeket pappá szentelésük boldog napján (tettek). Fel kell frissíteniük azokat a szent, isteni vágyakat, hogy felbátorodjanak, hogy felszítsák az életszentség élő és szent vágyait. Szeretniük kell engem, jobban kell szeretniük, hogy felelevenítsék ezt a szent és tiszta szeretetet. Csak a tiszta szeretet ösztönöz, tesz tevékeny és szentel meg. Csak a Szentlélek, aki a szeretet, az, aki egyesít a szeretet által.

64j Azért, hogy elérjék, amit kérek, *minden papnak általános és részletes felajánlást kell végeznie* – nem az egyházmegyének, vagy a nemzetnek ünnepélyesen; *hanem a papi lelkeknek, mindenegyesnek különösen – a Szentlélekhez*. Kérik Mária közbenjárásán keresztül, hogy jöjjön el hozzájuk (a Szentlélek), mintegy új pünkösdként, és tisztítsa meg őket, szeresse őket, vegye birtokba őket, egyesítse, szentelje meg és változtassa át őket belém.

64k A Szentlélek az Egyház létének és életének nagy erőforrása. Ő mozgatja azokat a szíveket, akik átadják magukat neki. Tegyék meg ezt papjaim, és megdicsőítik a Szentháromságot. Elérik a célt, amelyre törekszem, hogy megvigasztalják Szívemet, megmentsek a világot, és megszerezzék azt, ami saját javukra szolgál. Minden attól függ, miként teljesítik azt, amit kérek. Minden hűségüktől és irántam való szeretetüktől függ, mind ez az átalakulás, mind pedig ez az egység és az; hogy akaratukat *egyesítsék* az én akaratommal.

64l Máriának tevékeny része van abban, hogy kiárassza ezeket a kegyelmeket papjaimnak és Egyházamnak. Legyenek hálás gyermekei, tiszteljék és szeressék őt jobban. Legyenek másoknál bensőségesebb gyermekei, mert életüket, akárcsak a világ Megváltója – bizonyos értelemben – az ő életéből vették, az ő szeplőtelen lényéből, Szívének anyai melegéből.

64m Megígérem, hogy ez a közreműködés elérkezik. Igen, eljön, és én uralkodni fogok, mindenekelőtt papjaimban, mert Egyházamnak és a szíveknek egyetemes Királya vagyok!

65 *Kegyelmeim papjaim számára*

65a A pap és a megtestesülés kölcsönös és titokzatos viszonyban vannak egymással.

65b Az oltáron a pap – *bizonyos értelemben* – létrehozza a megtestesülés titkát, amely levonta az Igét a földre, hogy emberré legyen.

65c Egyesülve az Istenemberrel a pap létrehozza az átváltoztatás titkát. Akkor az emberré lett Isten, felhasználva a papot az átváltoztatásnál – amint felhasználta saját emberségét az Oltáriszentség alapításánál – titokzatos módon bizonyos fokban visszatükrözi benne a megtestesülés titkát.

65d Nem kell meglepődni azon, hogy a valóságban minden titok visszatükrözi a pap szívében az átváltoztatás óráját. Különösen az egység titka (tükrözi vissza ezt), mert a belém való átalakulással *egyé* lesz velem a Szentháromság egységében az áldozatnak abban az ünnepélyes órájában.

65e Hasonlóképpen visszatükröződik az Oltáriszentség titkában, mert a belém való átalakulásnál részt vesz az Oltáriszentség egységében, amelynek lényege egy, jóllehet a szín megsokasodik.

65f Isten titok, akit a hit megvilágít, a remény felderít, és akibe behatol a szeretet és létrehozza, hogy az ember egyesül Istennel, megistenül és átalakul.

65g Az isteni erények tökéletesen kifejlődnek abban a papban, aki átalakul belém. Növekszenek és óriássá növekednek lelkében. Felemelik a földről és természetfelettivé teszik életét. Ezek az isteni erények olyanok, mint a szárnyak, amelyek fenntartják őt az ég és föld között. Nem engedik beszennyeződni őt a (földdel) való érintkezéssel, (sőt) még beporosodni sem.

65h Milyen előnyös a pap számára a belém való átalakulás! Nem tudná a pap közvetíteni a gazdagságot és az örök kincseket, amelyeket magában foglal maga és más lelkek számára. Mert az, az Istentől árad ki. Isten nem képes tétlen maradni sem önmagában, sem a lelkekben, akikkel közli magát, mert a Lélek, aki mozgatja – aki a Szeretet – tevékeny, és nem pihen. Mindig adja Istent, aki ugyanaz és mindig a szeretetet adja.

65i Világos, hogy a Szentlélek kitünteti a püspököket és a papokat, mert azok inkább az övéi, joggal hozzá tartoznak az *igazságosság*, a *kiválasztás* és *ajándékozás* címén. Felkente őket, leszállt rájuk, mintegy fészekben tartózkodik bennük.

65j A keresztségtől kezdve minden keresztény (a Szentlélek) temploma, de a papok nemcsak templomai, hanem birtokát képezik. Az Atya öröktől fogva a Szentléleknek szentelte őket; én – a Fiú – végtelen érdemeimmel megnyertem őket magamnak; ugyanaz a Szentlélek, amikor megtestesítette az isteni Igét Máriában, ugyancsak örvendett a papi hivatás megistenítésének az igével, az örök Pappal való kapcsolata által. Elhelyezte abban a hivatásban az Atya termékenységének egy részét és Szeplőtelen Jegyese, aki az Egyház – tisztaságának visszfényét.

65k A papok tehát jogosan a Szentlélekhez tartoznak. Az örökkévalóságtól kezdve hallatlan és csodálatos kegyelmeket köszönhetnek neki, amelyekért nagyon kevesen adnak hálát.

65l Ki vigyázott hivatásukra, ha nem Ő, amíg az oltárhoz nem vezette őket?

65m Ki töltötte beléjük a világtól való elidegenedést és a tisztaság szeretetét?

65n Ki adott nekik erőt és bátorságot, hogy elhagyják a természetes kötelekeket, és átadják testüket és lelküket örökre Istennek?

65o Ki öntött beléjük erőt a jövőbeli önmegtagadásokhoz, az állandó áldozatokhoz, a Lelki és szívbeli magányhoz?

65p Ki nyitotta meg számukra az utakat, és sugallta nekik a hősiesség lemondásait, amelyekre szüksége van egy papnak ahhoz, hogy eljusson az oltárig?

65q Ki támogatta őket belső küzdelmeikben, amelyeket egyedül én látok, és ki emelte fel őket hivatásuk magaslatára, és adta meg nekik a győzelmet?

65r A pap nem veszi tudomásul mindezt az üdvözítő, megerősítő és megdicsőítő tevékenységet, amit a Szentléleknek köszönhet, és ennek a Szentléleknek a küzdelmét, amellyel a Sátánnal folytatott és folytat, hogy megőrizze testüket és lelküket, amelyek ki vannak téve annak, hogy a gonosz Szellem széttépje őket.

65s A Szentléleknek csak akkor kell átengednie a teret az ellenségnek, amikor az emberi akarat fellázad ellene. Kimondhatatlan sóhajtások közepette (távozik), de azonnal visszatér, hogy birtokaiba vegye azt, aki az övé, abban a pillanatban, amikor (a lélek) alázasatosan hívja őt a bűnbánat által.

65t A Szentlélek annyira hűséges, hogy sohasem hagyja el azt, aki rábízta magát, Az én Lelkem, én magam vagyok benne és az Atyában, amennyiben egyetlen Istenséget képezünk. Mindhárman a gyengédség és a szeretet, vagyunk. Azok vagyunk, akik szomorkodunk a papok lázadása és hálátlansága miatt, akiket annyira szeretünk, és akik annyival tartoznak a legszentebb Háromságnak.

65u De mi is örülünk győzelmeinkben, és örömmel megajándékozunk a papokat a szeretet több és rendkívülibb kegyelmével, kegyelmekkel, erényekkel és adományokkal, jutalomként győzelmeikért.

65v A pap soha sincs egyedül. A Szentháromság rendkívüli módon elkíséri mindenhol, megvédelmezi minden órában és mindig szereti.

65w Ez a kimondhatatlan, örök és végtelen Szentháromság mindig éberrel őrököl felette és rendelkezésére áll. Bámulatba ejti az angyalokat, hogy (a papok) igénybe vehetik (a Szentháromságot) saját javukra és a hívekére, szent szolgálatuk betöltése közben.

65x A teljes, végtelen Isten rendelkezésére áll a papnak a szentmisében, a szentségekben és szolgálatának gyakorlatában!

65y Azért, hogy tökéletesítsem (a pap) bensőséges életét a Szentháromsággal, kérem fogom belém való átalakulását, amire jogom van, és egy ajándékkal többet és egy gyönggyel többet adok koronájához.

65z Ezért érintettem meg a pap szívét, annak minden főbb vonatkozásában ezekkel a szeretetteljes bizalmas közlésekkel. Tágassá tettem számára a szentség útját a földön. Feltártam szeme előtt a tökéletesség látóhatárát, amelyet el kell érnie, hogy betöltsen terveimet a földön.

66 Bizalmatlanság

66a Nagyon szomorú dolgot mondok: vannak megátalkodott papok, akik nem tisztítják meg szívüket a világtól és a testtől. Nincs semmi, ami inkább megkövesíti a papot, és ami inkább árt neki, mint az elvilágiasodás és a tisztátalansággal való kapcsolata.

66b Ezek a bűnök kőkeménnyé teszik a pap szívét, és megölik benne a lelket. Ezekkel a bűnökkel elvesz a hit, és ennek közvetlen következménye képpen erőt vesz rajtuk nagy irgalmassággal szemben a bizalmatlanság.

66c A bizalmatlanság a papi lelkekben az ördög fő fegyvere, amivel gonoszsága diadalt arat, s amely a pap végső megátalkodottságáig (hoz vezet). Számolnak-e a küzdelemmel, amely lejátszódik a két Lélek között: a Szentlélek és a Gonoszlélek között a pap halálának rettenetes és döntő órájában? Ott szégyenben maradok, pirulok, megsértve a Szívem számára legrettenetesebb és legfájdalmasabb bűn által: a Szentlélek elleni bűn által, amelyre nincs bocsánat, és az *Isten iránti bizalmatlanság* bűne által.

66d Idevezet a Sátán. Ez az ő célja a bűnös papban, aki lassanként elhidegül szolgálatomban és a lelke fölötti őrökölésben. Az ördög abban reménykedik, hogy akkor megadja neki a kegyelemdőfést, végleg kiszakítja őt karjaimból és Szívemből, hogy a pokolba vesse.

66e (Ez) a lanyhasággal kezdődik a papban. Azután jön a csüggedés, az áldozathozás hiánya, amely lendületet adott neki lelki munkáiban. Kialszik a hit, amely azoknak életet adott. Meghal a remény, és erőt vesz a szerencsétlen lelken az utolsó fegyver, amelyet a Sátán felhasznál, és amellyel sok lelket kiszakított karjaimból: *a bizalmatlanság*.

66f A papnak mindenki másnál éberebben kell őrökölnie önmegszentelésére. Gondosan figyelnie kell buzgóságának szívverését. Számot kell adnia szívének és szeretetének tisztaságáról, valamint az irántam és a Szent Szűz iránt való szeretetéről.

66g Mindennap újra meg kell erősítenie lelkét, új lendülettel imádkozva, és mindenekelőtt meg kell szentelődnie szolgálata kötelességeinek betöltése által.

66h A pap lelkének kristálynak kell lennie, amely minden cselekedetében visszatükrözi a Szentlelket. De főleg: birtokolnia kell Őt, hogy *ugyanazzal a Szentlélekkel* szeressen engem, aki az Atya szeretete, a legtökéletesebb szeretet. Távol legyen (a paptól), hogy megszorítsa a Szentlelket, akinek annyival tartozik. Mindenekelőtt nyilvánítsa ki háláját, hűségesen megfelelően minden sugallatának. Átala és velem kell dolgoznom, hogy kedves legyen az Atya előtt és én előttem, aki annyit teszek érdekében. Lehet-e többet tenni, minthogy Atyámmal Lelkünkét és velem Szívemet adjuk neki?

66i Melyik az az eszköz, amelyik bezárja az ajtót a legnagyobb baj előtt, ami csak létezhet: a bizalmatlanság előtt?

66j A pap állváltozása belém! Ezzel elérkezik a velem való legnagyobb bensőségesre, ami csak létezhet. Az én barátságom és szeretetem birtokában kitől kellene félnie? Akkor a pap biztosan és rám támaszkodva dolgozik, míg elér a hihetetlen hősiességéig. A legnagyobb hittel, legerősebb reménnyel, bizalmát a szeretettel mérlegelve, biztosan és nyugodtan reméli hervadhatatlan koronáját az égben.

66k A belém átalakult papot sohasem környékezi meg a kétely. Nem retenti meg őt sem az élet, sem a halál, sem a veszélyek, sem a büntetések, sem a kálváriák, sem a jelen, sem a jövő, mert tökéletes a belém vetett bizalma.

66l Alázatossága bizalmatlanná teszi ugyan őt, de csak önmagában, és soha, soha az én barátságomban, kegyelmemben és szeretetemben. Hálátlan volt, hűtlen és hitszegő? Megbántott erem, sőt súlyosan bántott meg? Nem számít! A belém való átalakulásban oly mértékben növekedtek benne az isteni erények, hogy azok a fenséges erények megsemmisítettek mindent. A szeretet és a remény, az én nagy jószágomban és irgalmamban való hittel együtt magával hozta a bűnbánattal a bizalmat, inkább elszenvedne ezer halált, mintsem hogy elvesztené a szeretetnek ezt a kincsét.

66m Ki ne bízna bennem, aki mélységesen ismer? Melyik pap lenne képes kételkedni iránta való végtelen szeretetemben, miután megízlelte a velem való bensőséges viszonyt, megismerte Szívem gyengédségének végtelen mélységét, és megtapasztalta az én lelkem és az övé közti isteni egyesülés fokozatait?

66n Mindenáron szükséges, hogy a papok közelebb jöjjenek hozzám szívük bensőségeségében. Ne féljenek *tőlem*. Ha valaki megbántott engem, én vagyok Isten bocsánata. Bennem testvért, gyermeket, anyát, Atyát, Istenembert talál, aki szereti őt a leggyengédebb módon, a megelőző szeretet számtalan jelével, aki kinyújtja feléje karját, aki meg akarja menteni, át akarja ölelni, Szívéhez akarja szorítani őt. (Ahhoz a Szívéhez), amelyet megengedte, hogy megnyissanak, hogy elsősorban a papok vegyenek részt benne, hogy átváltozzanak belém, Jézusba, aki a teljes irgalom és jószág.

66o Tudom, miért mondom most ezt. Tudom, miért akarom, hogy megtudják: ajkam nemcsak készen áll, hanem nagyon vágyakozik arra, hogy a béke csókját adja nekik... Irgalmasságom felülmúlja ma igazságosságomat. Mindent elfelejték. Tengerbe vettem eltévelyedéseiket. Meg akarok bocsátani nekik. Visszatérnek ezer örömmel a kálváriákra, ha ezzel megindítanám szívüket, és magamhoz vonzanám őket.

66p (Legyenek) szegények vagy gazdagok, fiatalok, vagy öregek, és bármilyen állásban és egyházi fokozatban levők, Atyám és én egyedül egy papot látunk bennük. Egyesíteni (akarjuk) őket a Szentháromság egységében, az Ige által, aki az örök Főpap, aki azt akarja, hogy újjászülessenek, tökéletessé legyenek és üdvözüljenek.

66q Jöjjenek hozzám mind a papok, hogy felbátorítsam őket, hogy megbocsássak nekik, hogy meggyógyítsam sebeiket, felszárítsam könnyeiket, begyógyítsam fekélyeiket, eggyé tegyem őket magammal, átalakítsam őket magamba, és ők bizalommal átadják magukat nekem.

66r Ezer darabra akarom törni a bizalmatlanság törét, amely átjárja a lelket. Meg akarom ölni azt az ellenséget, aki sok papi lelket rabolt el tőlem. Meg akarom mutatni a világnak a pokol feletti győzelmemet. Meg akarom dicsőíteni Egyházamat. Szemlélni akarom szerető Szívem szent vágyait szent papokkal, akik mind az Atya ölén vannak, nem hagyva (meg) egyet sem, aki nem száll meg Szívemben.

67 Kettős szerepem

67a Istenségem legnagyobb csodája a földön az volt, hogy a legszentebb emberség mögé rejtette ragyogását. Mindenhatóságom csodája volt, hogy elrejtettem lényem örök dicsőségét.

67b A szeretet hozta létre ezt a minden képzeletet felülmúló csodát; a szeretet, amely vonzani akar; és nem megfélemlíteni fenségem sugaraival; a szeretet, amely leereszkedett, hogy testet öltson, emberré legyen, hogy az ember ne maradjon távol tőlem, és ne féljen tőlem, hanem velem egy legyen a testvériségben, körülvegyen, megérintsen, lásson anélkül, hogy meghalna, és hogy teljes bizalommal legyen hozzám.

67c A mindenhatóság és a szeretet csodáit művelve meg akartam nyerni az embert ezzel a kedvességgel, amelyre sose gondol, és amelyért még kevésbé ad hálát. Tudtam, hogy a halálba megyek, mert csak azért jöttem a földre, hogy megszenteljem, hogy egyetlen tanítással elvezessem az emberiséget az égbe.

67d De nem volt elég végtelen szeretetem számára a hatalmas csodák egynehány éve – amelyben elrejtettem és eltitkoltam ragyogásomat a földön, – hanem állandósítani akartam ezt a csodát a világ végéig az Oltáriszentségben. Ott is eltakarom

dicsőséget azért, hogy az ember ne féljen, hanem hogy egyedül engem szeressen azzal a bizalommal, amely az egyenlőségből folyik, amelyet a szeretet ad.

67e Miért csodálkoznak, sőt még kételkednek is az Oltáriszentségben, mikor az csak szeretetemnek és egységemnek jele? Isten nem talált megfelelőbb módot arra, hogy kinyilvánítsa szomjúságát az emberek társaságára, mint azt, hogy leszállt a világba, és az Oltáriszentségben maradt anélkül, hogy megszűnt volna Isten lenni.

67f Isten egyesíteni akarta a két végletet: az Istenséget a bűnös emberséggel. Ezért szükség volt egy tiszta testre, hogy (a bűnös emberség) megtisztuljon, egy isteni szeretetre, hogy megistenüljön. Valami csodálatos dolog van itt: a fenség egyesül a földdel, a tisztaság a gonoszsággal – nem az én gonoszságommal, hanem az általam hordozottal – hogy Isten kiengesztelje az Istent.

67g Én magam, az Istenember, megbocsátottam és kiengeszteltem, megváltottam és jutalmaztam; de sok belső és külső szenvedés árán, sok olyan szenvedés árán, amely észrevétlenül marad, vagy fog maradni az érzéki világ számára és még az enyéim közül is sokuk szíve számára!

67h Egyrészt, mint a Bárány, hordoztam a bűnöket, hogy kiengeszteljem azokat. Szégyenkeztem, és még mindig szégyenkezem, szinte végtelen szégyenkezéssel Atyám előtt, a világ bűnei miatt, amelyeket keblemben hordoztam, mint végtelen terhet, mint egy hegyet, amely csak azért nem ölt meg engem, mert Isten voltam.

67i Másrészt, ugyanakkor szégyenkezve mutatkoztam a megbántott Istenség előtt, hogy az Ember-Istennek ez a szégyenkezése levonja az Istenember irgalmát, az én (irgalmamat), mert egyetlen Istenség vagyok az Atyával és a Szentlélekkel.

67j Ez a küzdelem és a világ bűneinek ez a terhe ugyanúgy folytatódik az égben. Földi életem ez a kettő volt: az ember engesztelt és Isten megbocsátott. Halálommal nem ért véget a Megváltói cím, hanem folytatódik az égben, a megbántott Istenség előtt, hogy elnyerjem bocsánatát. A földi Megváltó Jézus tovább is Megváltó Jézus az égben. Bemutatja az Istenség előtt véretem – főleg mindien misében – amely visszatükröződik az égben, és érdemeimet, sebeimet, szeretetemet az ember iránt, hogy megindítsa az Istenséget az ember javára.

67k Ez a szerep, amely folytatódni fog a világ végéig az, amit papjaimtól kívánok belém való átváltozásuk által. Az ő küldetésük az én küldetésem folytatása. Legyenek másik Jézusok, velem *egyedül*, engesztelő áldozatok velem, felajánlva engem és magukat – belém átváltozva – a mennyei Atyának, a *mindig megbántott* Istenségnek, hogy bocsánatot, irgalmat és kegyelmeket nyerjenek a lelkeknek!

67l Azt kívánom, hogy papjaik annyira azonosuljanak velem, hogy másik Krisztusokká váljanak, elnyerjék az Istenségtől ugyanazt, amit én, és bizonyos szempontból többet, mint én (nyertem el). Szükség van arra, hogy az én szerepemet töltsék be a földön, és képviseljék isteni Személyemet a két természettel, az istenivel és az emberivel.

67m Ahhoz, hogy folytassam bennük küldetésem a földön elengedhetetlen, hogy másaim legyenek. Nekem kell bennük kiengesztelni és megbocsátani. Istenségemből sok van a papjaimnak adott hatalomban. Ők azért birtokolják azt, hogy kiösszák a kegyelmeket a lelkeknek.

67n Mit tennének papjaim, ha istenségem nem segítené őket, és nem adna kezükbe maradandó kincseket, amelyek csak az egyetlen Istenségből áradnak ki, és csak az részesül bennük, aki egy a három isteni Személy közül?

67o Mit tenne katolikus Egyházam enélkül az egyetlen Istenség nélkül, aki azt birtokolja, és aki neki az életet adja? Nem lenne halhatatlan. Nem lenne semmi értéke sem tanításának. Meddő lenne anélkül, hogy valaha is az örök élet gyümölcsét adná.

67p De Egyházam isteni, mert vele van a három isteni Személy. Engem is birtokol, mint Istent, a Szentháromság második Személyét, és mint embert, lépcsőfokként ahhoz, hogy eljusson ehhez az Istenséghez. Birtokol engem, mint az isteni Megváltót, mint isteni Megdicsőítőt, mint isteni Megszentelőt a Szentlélekben.

67q Mi lenne a világból Egyházam nélkül és nélkülem, az Istenember nélkül, akinek két szerepem van: az emberé, aki kiengesztel, és Istené, aki megindul; az Ember-Istené, az Istenemberé a szeretet révén, és aki elégeti az isteni szeretet tűzében a szemetet.

67r Senki, s még enyéim közül sem sokan veszik számításba ezeket a gondolatokat, amelyek boldog valóság(ot) fejeznek ki.) Milyen kevesen gondolnak megváltói szerepemre, mint Ember-Isten és Üdvözítő, mint Istenember! Csekélységnek tűnik nekem, hogy századokon át folytatom felajánlani a megsértett Istenségnek az Ember-Isten érdemeit, amelyeket a földön szerzett. (Ezek az érdemek) össze vannak kötve sok léleknek és testnek önkéntes engesztelésével és fájdalommal. Ezek velem egyedül felajánlják magukat a világban, és beteljesítik szenvedésemet, amely sose teljes, mert több szenvedésre szomjazom és az emberek bűnei sose szűnnek meg.

67s Kőből kell lennie annak a szívnek, amely nem indul meg gyengédségem láttára, és nem adja meg magát ily nagy szeretet és leereszkedés előtt, ennek a megváltó, üdvözítő és megdicsőítő Szeretetnek ily nagy bizonyítékai előtt!

67t Ezeknek az igazságoknak főleg papjaimat kell megindítaniuk. Velük kell megértetniük a magasztos hivatást, amelyet teljesítenek, amikor engem képviselnek. Véssék be azt a legbensőségesebben Lényükbe. Folytassák a velem való bensőséges és átalakító egységet, papi szerepüket oly módon, hogy méltók legyenek engesztelni, megbocsátani, megváltani és üdvözíteni.

68 Kívánságaim és panaszaim

68a A bizalom és nem a félelem szellemét akarom bevezetni a világba. Mindjobban meg akarom szeretetni vallásomat, mind kedvesebbé és vonzóbbá akarom azt tenni. Ki akarom tágítani a kishitű, bizalmatlan és félénk szíveket. Egyházam a szeretet Egyháza, mert Én a *szere*tet vagyok.

68b Egyenes lelkeket kívánok, igen, de szabadokat, fesztelenekeket velem szeretetük kinyilvánításában. Nem akarok félelemtől megbénult lelkeket, hanem szeretetteljesen rám hagyatkozókat. Azt akarom, hogy papjaim véssék be a lelkekbe ezt a lelki szabadságot. Tanításom célja nem az, hogy megfélemlítsen, hanem hogy vonzzon. (Tanításom) nem szigorú és kemény, hanem szeretetreméltó. Az én igám édes, az én terhem könnyű.

68c Ha ezt a szent és szeretetteljes bizalmat akarom a hívekben, amely megkönnyíti a kereszt útját, akkor mennyivel inkább akarom kell ezt papjaimban, akik velem *egy*esültek. (Papjaim) a megtestesült szeretet, kedvesség, kellemesség, gyengédség és jószívűség (legyenek), egy Szívvel, amelyben elférnek az igazak és a bűnösök, hogy bocsánatot és üdvösséget nyerjenek!

68d Azt akarom, hogy elmúlják a szívek hidegsége. Meg akarom szüntetni a távolságokat, amelyek elválasztják tőlem a lelkeket. Azt akarom, hogy olyannak ismerjenek meg, amilyen vagyok: nem egy *múlt*beli Jézus, hanem *jelenlevő* Jézus, nemcsak a szentségházban, hanem minden szív mélyén is, mert „Isten országa bennetek van”.

68e Azt akarom, hogy ne csak kőtemplomokban tiszteljenek engem, hanem a Lelkek élő templomaiban (is) Nem akarom többé, hogy távolság legyen köztem és a papok között. Enyéim között sokan úgy viselkednek, mintha nem tartoznának hozzám. Engem *oda*ajándékoznak sok cselekedetben, mint a misében és a szentségek kiszolgáltatásában, stb.; de *magukat nem adják nekem*, távol maradunk (egymástól).

68f Miért? Sok oka van ennek. Néha azért, mert nem tiszta a lelkiismeretük. Máskor szétszóródottságuk miatt, és mert a világ belépett szívükbe. Máskor csak, mint a Sínai vagy a vízözön Istenét tekintenek engem, aki tüzet áraszt az égből, és felégeti a városokat. De aránylag kevesen szemlélik az Ember-Isten alázatos szeretetét, aki a világba jött. Egyedül azért vagyok az oltárokon és a szívekben, hogy szeressek, üdvözítsek, megbocsássak és vigasztaljak. Nem látják bennem a szelíd és alázatos Jézust, a teljes jóakaratot és gyengédséget, a jászol, a Kálvária és az Oltáriszentség Jézusát, aki a teljes szeretet, mindig szeretet, és. aki szeretetet koldul teremtményétől...

68g Ha valakiktől jogom van *többet kérni*, mert *többet adtam* nekik, azok papjaim, a választott lelkek, a kedveltek és különösen szeretettek, akiket csak szeretni tudok, és akiknek megbocsátani tudok. Csak a kőkeménnyé vált, bizalmatlan, bűnét meg nem bánó papot utasítom el. De (még őt is) keresem, üldözöm és támogatom kegyelmeimmel, végtelen jószívűséggel és határtalan szeretetemmel. Felajánlom neki bocsánatomat életének utolsó pillanatáig, amelyben befejeződik a rettenetes küzdelem a szeretet és a hálátlanság között.

68h De jaj! Azzal fejeződik be, hogy a lélek elszakítja magát tőlem. Vérzik a Szívem, amikor látom, hogy egy része kiszakad. Nemcsak az ördög, kiengesztelhetetlen ellenségem (által szakad ki), hanem a nagyon szeretett, az örökkévalóságtól fogva ezrek közül kiválasztott lélek bűnbánatra nem hajlandó akarata által, akit kiváló kegyelmekkel halmoztam el, és akinek élete utolsó pillanatáig felajánlottam az eget!

68i Szívem gyengédsége számára rettenetes örökre elveszíteni egy papi lelket. Lelkem számára a legfájdalmasabb látni őt, amint elmerül a földi dolgokban, amelyek elmúlnak, az ezernyi veszélyben és kötelékben, amelyekbe végül beleesik, és amelyeket nem tud szétszakítani, hogy visszatérjen ölembe!

68j Mennyire szomorkodik isteni Szívem, amikor látom, hogy egy múltó, bűnös szeretetet elem helyeznek. (Egy szeretetet), amely bepiszkít, és amely nemcsak könnyeket és töviseket hagy maga után, hanem felmérhetetlen mélységeket, amelyek örökre elválasztják tőlem az elkárhozott papot! ...

68k Találni akarok egy szívet, ahol kiönthetem végtelen keserűségemet! Aránylag oly kevés lélekkel rendelkezem, akiknek kiönthetem fájdalmaimat! Legmélyebb fájdalmi azok, amelyeket papjaim okoznak, mert ők azok a lelkek, akiket a legjobban szeretek, és akiknek barátságomnál is többet ajándékoztam, szeretetteljes titkaim bensőségességét, rendkívüli részesedést saját Anyámtól, amit nem adtam meg a többi lelkeknek.

68l De ezek a végsőig javíthatatlanul elveszett papjaim, akik sajnos Léteznek – elkerülnek belém való átalakulásukat, a rendíthetetlen bizalmat jószívűségben, irgalmamban és bocsánatomban, és akaratuknak teljes, nagylelkű és örökre szóló átadását.

68m A többi lelkek segíthetnek (rajtuk) imájukkal és áldozataikkal. Ezenkívül megígérem, hogy ezek a bizalmas közlések sok papot megmentenek majd a veszélyektől, megindítanak sok eltévelyedett szívet, és buzgókká teszik a jókat.

69 Sürgető felszólításom az átalakulásra

69a Az isteni erények tökéletessé teszik és óriásivá növelik a pap szívét, aki átalakul belém. Megvilágítják szívét, mint sugárzó világítótoronyok, és fellelkesítik, felemelik a földiek fölé, a lelkiekhez és az isteniekhez.

69b Nekem sem mint embernek, sem mint Istennek nincs szükségem a hitre és a reményre, amelyek folyóként erednek az Istenségből a lelkek javára, és elengedhetetlen feltételeik üdvösségükhöz. Istennek nincs szüksége se a hitre, se a reményre. Ami a szeretetet illeti az nem egy erénye Istennek, hanem a lényege.

69c A hit olyan, mint egy olvasztótégely az ember számára, Próba, amelyet Isten állított eléje, mint Uralkodója, hogy alávesse értelmét Isten Szavának, és így tisztelje az Istenséget.

69d A remény erény, amely felemel, amely az istenit helyezi a lélek fölé, amit nem lát, de amelynek elérésében biztos. Ez az erény magában foglalja a bizalmat, amely az égre támaszkodik, amely nem a földön csúszik, és nem is lesz poros tőle. Ez az erény, amely tűr, amely eltölti a lelket az isteni jóság biztosságával, bizalmat áraszt és megnyugtat. Ez az erény bátorra tesz, éhséget és szomjúságot kelt az isteni iránt.

69e A szeretet köti össze a hitet és a reményt. Szeress vakon, szeress lelkiismeretesen, de isteni örülettel, szent ráhagyatkozással, teljes önátadással és teljes akarattal.

69f A szeretet kiterjed mindenre, mindent remél, mindent hisz Istennek, akinek szolgál, akit birtokol, akihez tartozik, akitől függ, akit szeret és szeretni fog, fájdalomban és örömben, egészen addig, amíg el nem vész a szeretetnek felmérhetetlen tengerében.

69g Ezeket az erényeket a földön lehetséges legnagyobb fokban tökéletesítve birtokolja az a pap, aki átalakul belém.

69h Mit mondjak az adományokról, amelyekkel a Szentlélek meggazdagítja a papok lelkét, akik eléje állnak, és engedik neki, hogy dolgozzék belém való átalakulásukon? Az embernek fogalma sincs azokról a rendkívüli kegyelmekről, amelyekkel a Szentlélek feldíszíti a papok lelkét, mert (azok) az én lelkemet tükrözik vissza, amelybe Isten kiárasztotta minden titkos kincsét pompás isteni nagylelkűségével.

69i Így mintegy én jutalmazom meg a kis áldozatokat, amelyeket értem végeznek. Mindig keveset kérek és sokat adok. Még a kicsiségekben is én segítem a lélek munkáját, hogy később isteni bőkezűséggel megjutalmazzam a pap öröklődését és (jó) akaratát.

69j Az ember akarata a szeretet. Ez az önkénytelen szeretet elégít ki engem, ezt kérem, ezt keresem. Nem lehet részem benne, ha az ember nem adja nekem.

69k Papjaim közül ki ismeri mindazt az isteni kincset, amelyet belém való átalakulása tartalmaz, s mégse öröklődne lelkének minden buzgóságával annak elérésére, amennyiben ez tőle függ? Már nem érdekből (törekszik erre), hanem tiszta szeretetből, egyedül a nekem tartozó hála és megelőző szeretetem tudata (ösztönzi erre).

69l Kétségkívül szívtelen az, aki nem figyel fel bizalmas közléseimre, amelyben egy atya hangját hallja, egy fiúét, testvérét, Istenét, aki mind jobban egyesülni akar a papokkal. (Egyesülni akar velük) ezzel a kimondhatatlan egységgel, amely magasabb mindennél, ami csak tétezhetsz a földön, sőt még az égben is: a bennem való egységgel, és általam (részt véve) a Szentháromság tökéletes egységében.

69m Tervemet különböző módokon fejtettem ki. Megláttattam vágyaimat, élénk kívánságomat papjaim tökéletességét illetőleg. Most csak az van hátra, hogy ők hallgassanak hangomra, és ne tettessék, (hogy nem hallják) ezt az új, szeretetteljes panaszomat, amelyről számot kell majd adniuk nekem, ha megvetik.

69n Már mondtam, hogy vissza akarok térni a földre, de titokzatos módon megtestesülve a szent papokban, a Máriát szerető papokban, a belém átalakultakban. A Szentlélek által meg akarom újítani nemcsak a föld színét, hanem az eltévelyedett szíveket is. Én vagyok a Feltámadás és az Élet. El akarok jönni, hogy feltámasszam és kihúzzam bűnei sírjából a bűn által meghalt sok lelket. El akarok jönni, hogy felébresszem az alvó és a bűneik és érzékiségük kábítószere által közömbössé vált lelkeket. Meg akarok váltani, üdvözíteni akarok, azt akarom, hogy a világ válaszoljon felhívásomra és, hogy az isteni erények, amelyek sok lélekben eltompultak, visszatérjenek ragyogni, megvilágítva az égbe vezető utat.

69o Mindezek után azt, amit a lelkekkel akarok tenni, elsősorban *sok papommal* akarom megtenni, akik azon a ponton vannak, hogy elmenekülnek karomból és még inkább Szívemből, s elvesznek.

69p Mennydörgő hangon megismertethetném ezeket a szomorú valóságokat, felhasználva a haragos Isten igazságosságát. De nem, az én hangom a szeretet hangja, az irgalmasságé és a bocsánaté; az Atya, az Anya, Jézus, az Istenember hangja, aki nem keresi a bűnös halálát, hanem hogy megtérjen és éljen. Jézus panaszkodó hangja, aki nyög, sír sok pap szerencsétlensége miatt, aki fel akarja hasítani keblét, és el akarja rejteni benne őket. Kedvesen akar bánni velük, meg akarja gyógyítani sebeiket, és üdvözíteni akarja őket.

69q Ezt akarja Jézusuk...

69r A hívek kérjék a Szentlelket, hogy indítsa meg ezeket a papi szíveket, vegye birtokba őket, és adja nekem tisztán, áttetszően és megszentelődve, hogy lecsitítsam az Ember-Isten szomjúságát, és felajánljam őket az Atyának. (Az Atya) reméli ezt a kedvező választ, amelyet oly szeretettel kérek, és amelyet én szívvel-lelélekkel neki akarok adni.

69s Máriát nagyon érdekli. Egyháznak ez a válasza: a rossz papok megtérése, a lanyhák felrázása és a jók buzgóvá tétele. Mindnyájan tiszteljék a Szentháromságot az. Egyházban, az egész emberiség javára.

70 Emberségetől el kell jutni istenségemig

70a Egy másik dolog, amelyben papjaimnak ki kell tartaniuk beszédeikben és a hívekkel való érintkezésben, és ami sok kívánnivalót hagy hátra az, hogy a lelkeket eljuttassák szent emberségetől a bennem levő istenségig. Ezek, (emberségem és istenségem) alkotják szükségszerűen az Istenembert. Azt akarom, hogy jól ismerjék és fogják fel ezt a tanítást, annak szép és

fenséges egyszerűségében, amikor (papjaim) beszélnek róla.

70b Sok lélek megáll emberségemnél anélkül, hogy egyáltalán gondolna az istenségre, amely azt kíséri és megisteníti. Biztos, hogy csak rajtam, Jézus Krisztuson keresztül mennek az Atyához. Sőt mi több: elengedhetetlen emberségemen keresztül menniük, hogy eljussanak Őhozzá. De *át kell menniük*, nem maradván a testben, hanem a Szentlélekhez menve; nem maradván az emberinél, hanem az istenihez haladva. (Ennek figyelmen kívül hagyása) sok dicsőségtől fosztja meg a Szentháromságot. Sok ezer lélek fejezi be életét anélkül, hogy másra figyelt volna az emberen kívül, anélkül, hogy megismerte volna bennem az Istenembert. Ha esetleg röviden összefoglalva tudják is, hogy Istenember vagyok, de nem imádják bennem az Istenséget, az Istent.

70c Éppen azért jöttem a földre, hogy az embert az istenihez vonzzam. Emberré lettem, hogy imádják bennem az Istenembert, és nem csupán az embert.

70d Gyermeki lételemmel, amely oly gyöngéd és kedves volt, szenvedéssel és halálommal, amely oly fájdalmas és sérelmes volt, eljöttem, hogy megindítsam a szíveket, és megszeressenek; de nem azért, hogy megmaradjanak az emberinél, ami bennem van, – ismétlem – hanem azért, hogy az eszközként szolgáljon ahhoz, hogy eljussanak az istenséghez, amely elválaszthatatlan emberségemtől.

70e Jóllehet Szívem teljes szeretet, nem a testi szívet kell imádni, hanem az Istenséget, amely azt birtokolja. Be kell fejeznem ezt a tanítást, amire a lelkek nagy része nem gondol, és amelyet sokan még nem ismernek. Testi Szívem, Szent Margittal meg akarta mozgatni az emberek érzelmeit, ki akarta nyilvánítani az embereknek – ezzel a legnemesebb szervvel – a szeretetet. De sokkal mélyebbre kell menni, és sokkal hatásosabban kell tanítani, hogy szeressék Szívemet minden tulajdonságával: emberi szeretetét, amely az isteni szeretetből ered. Tanítsák meg a lelkeket szerető Szívem legnagyobb mélységeire, belső fájdalmaira, annak minden egyes megistenült és üdvözítő fájdalmára.

70f Szívemnek csak alakja és szívére tartozik az emberhez. Emberi, jóllehet megistenült. De megváltó fájdalmai isteniek. Belső szenvedései az emberi hálátlanság miatt isteniek. Szégyenkezése a mennyei Atya előtt, kívánsága, hogy elfedje a bűnös emberiséget, isteni. Gyötrelmei, szenvedése, mivel látja, hogy a Szentháromságot megsértik és lebecsülik, isteniek. Erkölcsi szenvedései, titokzatos szenvedései a misékben, legbensőbb és legérzékenyebb szenvedései a rossz, méltatlan vagy közömbös papok miatt, isteniek.

70g Szendvéseim éppen azért váltanak meg és üdvözítenek, mert egyesülnek az Istenember istenségével. Csak ezáltal üdvözítettem a világot és nyitottam meg az eget.

70h Elérkezett az ideje annak, hogy tündököljön Szívem istensége; hogy mindjobban megszeretessék az emberré lett Igét; hogy felemeljék a lelkeket, és azok meglássák bennem életem bármelyik szakaszában az istenit, az Igét két természetében: az isteniben és az emberiben. Elérkezett az idő, hogy teljes egészében kibontakozzék Szívem bensőséges ismerete. Nemcsak kiválóságait kell tanítania világnak, hanem ezeknek a kiválóságoknak az értékét, isteni és emberi alapját (is), hogy a lelkek eljussanak az anyagítól a lelkihez, a természetestől a természetfelettihez, az emberitől az istenihez.

70i Meg kell láttatni, hogy a Megfeszített nemcsak egy keresztre szegezett ember, hanem benne keresni és imádni kell egyúttal az istenit, ami benne van, az Istenséget. Ismétlem, ki kell nyilvánítani a lelkeknek Szívem fájdalmainak belső alapját, kifürkészhetetlen mélységeit annak a keserűségnek, amely a megtestesülés pillanatától kezdve egészen eltöltötte, és amely titokban vértanúsággá tette egész lételemet.

70j Szükség van arra, hogy a lelkek szeressék Istent, de lélekben és igazságban. Szálljanak le a Szentléleknek ebbe a bennem levő feneketlen tengerébe, és imádják az Istenséget.

70k Az emberben levő anyag az anyagiak felé törekszik. Innen ered a bálványimádás. Azért jöttem testet öltetni Móriában, hogy az anyagiak által vonzzam a lelkeket, és eljussanak a lelkiegig. Sok századon keresztül nem ismerték meg Szívem minden részét. Vannak abban az emberek számára ismeretlen területek, rejtett kincsek. (Ott van) az isteni és emberi szeretetnek soha ki nem merített forrása. Papjaim, akik átváltak belém, megismerik isteni Szívem bensőséges fájdalmainak és gyengédségének teljes kiterjedését, hogy megízleltessék azt a lelkekkel. Nem a Kálvária keresztje gyötört leginkább, hanem belső fájdalmaim keresztje, amit papjaimnak meg kell ismertetniük.

70l Értsenek meg engem. Tanulmányozzanak engem. Fogjanak fel engem. Szeressék bennem jobban az istenséget, mint az emberséget. A világ elválasztja ezeket egymástól, pedig ezek elválaszthatatlanul egyesültek. Akkor szeretni fognak engem lélekben és igazságban: a bennem lévő Istent, az Istenembert, az Isten Lelkét, az Isten Igéjét, az Isteni Fényt, az Istenséget a három Isteni Személyben.

70m Mindez arra szolgál, hogy papjaim, akik átalakulnak belém, isteni világosságban fürödjének. (Ezek) az ismeretek ma még el vannak rejtve szemük elől. (Fürödni fognak) a fény mélységeiben, amelynek ragyogó világosságánál véghezviszik akaratomat.

71 A papok kötelesek átváltozni belém

71a Lelkiessé akarom tenni a lelkeket, akik most anyagi életet élnek. Elsüllyed a hit, csak az állati élet uralkodik, és a lelkek általában elfelejtik eredetüket és céljukat. De a világ Lelkiessé tételeihez szükség van a papok bensőséges lelkületére,

papokra, akiket birtokába vett az Isteni Lélek. (Szükség van) lelkekre, akik olyanok, mint az én Lelkem; testekre, akik olyanok, mint az én testem; olyan szívekre, mint az én Szívem; olyan papokra, mint az örök Főpap.

71b Ne higgyék, hogy csak meghívást adok papjaimnak arra, hogy átalakuljanak belém. (Ne higgyék), hogy az istenemberi meghívás szeretetemnek csak kedveskedése. Alapjaiban véve lelkiismeretbeli kötelesség az, hogy átalakuljanak belém, Jézusba, az emberek Üdvözítőjébe. Mindig is az volt, de még inkább szent kötelesség ez, amelynek a legmélyebben meg kell őket indítania, hogy teljes erejükből közreműködjenek ezzel a végtelenül nagy kegyelemmel.

71c Papjaim naponta gondoljanak arra, hogy a belém való átváltozás által érik el lelki szolgálatuknak – amivel megbíztam őket – a gyümölcsét. Szívük legmélyében elmélkedjenek a kötelességükről, hogy lelki lényeknek kell lenniük ahhoz, hogy másokat lelkiessé tegyenek, és szenteknek ahhoz, hogy másokat megszenteljenek.

71d Nem újdonság, vagy időtöltés csupán az, hogy jeleztem a mai idők számára a *Szentlélek uralmát a világban*. A Szentháromságnak ez az akarata – a Szentlélek teljes uralma – nagy terveket foglal magában, titkos terveket, és felbecsülhetetlen jókat az Egyház és a lelkek számára, és végtelen dicsőséget magának a Szentháromságnak a számára, Isten mindig időszerű és szerető pillantással és végtelen szeretettel szemléli a korszakokat és a nemzetek, valamint minden egyes lélek szükségleteit.

71e Elérkezett annak az ideje, hogy fellendítsük a Szentlélek uralmát, és hogy áttörhetetlen akadályt állítsunk a Sátán elé, lelkiessé téve a lelkeket. Ehhez leginkább arra van szükségem, hogy megfeleljenek nekem azok az eszközök, akik a legbensőségesebben tartoznak hozzám: papjaim, akik ki vannak jelölve arra, hogy megváltás a világot, de belém átváltoztatva a Szentlélek által.

71f Nagyon sürgősen szüksége van az Egyháznak a szent papokra. Senki sem szent, ha nem alakult át belém a Szentlélek és Mária által. Nem kell más eszközöket keresni. Nem más létrán kell felmenni az Atyához, hanem ezen az átalakuláson keresztül.

71g Atyámnak, amikor megalapította az Egyházat csak egy célja volt: az egység, mert Ő, sem önmagában, sem örök elgondolásaiban, sem csodálatos termékenységében, sem vágyaiban, sem műveiben nem tud az egységen kívül másra gondolni, másra törekedni. Amikor megalapította Egyházát, elgondolása az volt, hogy ne sok papot alkosson, akik eltávoznak egymástól, kilépve egységéből, hanem *egyetlen papot bennem*, egyetlen szentet bennem, az isteni Lélek által. Ezért az Egyház minden szolgálata legfenségesebb cselekedetének órájában – a mise áldozatban – én vagyok a Pap, a pap elvész bennem. Én vagyok őbenne az, aki akkor isteni módon tisztetem az Atyát, a Szentlélekkel egyesülve. Én vagyok a papban az, aki feláldozom magamat, aki felajánlom magamat, aki feláldozom magamat a világért. De amint mondtam, nem akarom, hogy csak a mise pillanataiban legyen a pap másom, hanem mindig, mindig Jézus mása tegyen, akiben Atyámnak kedve telik, és akiben az Atya áldásai méltó fogadtatásra találnak, akiben Atyám Szíve megpihen.

71h A belém átalakult pap kiváltságai ugyanazok lesznek, mint az enyéimé, mert Atyám nem lát bennük mást, csak azt az Egyet, aki Őt elbűvöli, aki Őt elragadja, aki Őt vonzza, ahová Ő visszavonul, aki megvalósítja a fenséges küldetést, amely levonta a földre: az egységet.

71i Nemcsak pusztá áhítat, pusztá imaforma, amit a papok belém való átalakulását illetőleg kívánok, hanem egy lényeges dolog a papokban – ismétlem – amelyet aránylag kevesen vettek komolyan, és amely szükséges ahhoz, hogy szeretett Egyházam megdicsőüljön.

71j Amint majd kifejtem, elérkezett az ideje annak, hogy lehatoljon a papok szívének mélyébe az a hatalmas és alapos indítás, hogy eleget tegyenek egy vágnak, egy parancsnak, Szívem egy szeretetteljes kérésének: legyenek EGYEK az EGYEL, éjjenek el az egységben az egyetlen eszköz révén, amely létezik, és amely: a belém való átalakulás.

71k A Szentháromságban nem egyesült papjaim elkülönülése, kiszakadása az oka annak, hogy az Egyház és a lelkek nem érkeztek el teljes és legszentebb lelki kifejlődésükhöz, amelyet kívánok.

71l Sok a természetes papjaimban, sok az emberi. Nem emelik fel tekintetüket, alacsony, földi szempontok szerint ítélnék: Ez elrontja annak a jó hírét, megbecsteleníti azt, ami az enyém. Ezért akarom lelkiessé tenni a papok életét, természetfelettivé tenni egész lényüket, szívüket, lelküket, életüket, átalakítva őket belém, hogy birtokolják az én Lelkemet, az én bensőmet és szívverésemet, az én ajándékaimat és erényeimet és hatalmamot, amelyet az Istenség közvetít.

71m *Gazdagokká* akarom tenni papjaimat, nem hiú és átmeneti gazdagsággal, ami elmúlik, hanem *önmagammal*, közölve velük, részesítve őket, egyesítve velük mindazt, ami vagyok, és amit birtokolok, hogy a földön megvalósítsam a Szentháromság egységét.

71n Napnyire vágyakozom papjaimnak erre a belém való átváltozására, amelyet oly sokféle módon kértem! Lelkem nem tudja elviselni, hogy távol lássam őket, és még kevésbé, hogy elkárhozva lássam őket. *Nagyon mélységesen* fáj nekem közömbösségük, bűneik, hűtlenségük, hidegségük Egyházam iránt, saját maguk és a lelkek érdekei iránt. Ezt akarom eltávolítani, inkább az ő javukra és tökéletesedésükre (gondolva), mint az én vigasztalásomra és megelégedésemre, azért, hogy átalakítsam őket magam szerint, és szeretett Atyám rájuk mosolyogjon.

71o Kérjék állandóan ezt a lelki átváltozást papjaimban, amelyet nem lehet elérni a lelkekben, ha előbb ők nem rendelkeznek az én Lelkimmel, ha előbb ők nem alakulnak át belém.

72 Az átalakulás célja

72a Miért sürgetem annyira a papoknak belém való átváltozását? Egyedül azért, mert őket megelőzve szeretem őket; egyedül a buzgóságból, amely emészti lelkemet, hogy szent papokat lássak, akik tisztán felajánlják magukat az Atyának. (Azért sürgetem), hogy elérjem a célt, ami mindig Isten terve volt: hogy *egyé* tegyem őket *magammal és magamban*, hogy – amint mondtam – egy Papot és egy Egyházat alakítsak ki a Szentháromság egységében.

72b Annyira szeretem őket! Oly sok lélek szomjazva reméli a szent papokat, akik megszentelik őket!

72c Ne halogassák tovább! Ne szenvedjen tovább szerető Szívem, végtelen vágyában, hogy jót tegyen. Meghaltam a kereszten, de feltámadtam, és az égben élek. Oly bensőségesen egyesülök a földön Egyházzal, hogy ismeretes előttem, ami benne papjaimat illeti, minden egyházi fokozatban, és minden hívőben (is). Ennek ellenére itt maradtam, nemcsak az Oltáriszentségben, hanem minden egyes szívben (is).

72d Isteni jelenlétem által jelen vagyok minden részben anélkül, hogy a létezők, vagy a létezni képesek legkisebb atomja rejtve lenne előttem. Lényegem által teljesen betöltöm, és ott vagyok anélkül, hogy megszűnnék jelen lenni minden teremtményben, bármilyen rendbe tartoznak is azok. Minden részben és minden dologban ott van az Isten, nem részben – mert Istennek nincsenek részei – hanem teljesen, betöltve minden dolgot istenségével, termékeny hatalmával, határtalan szeretetével.

72e De azonkívül, hogy az ember számára észrevétlen módon létezem, ami istenségemet illeti, a végtelenségben, élek úgy is, mint Istenember, sokkal bensőségebb kapcsolatban az emberrel a szeretet által, a vértelen áldozat által és titokzatos szenvedésem által, az ő létének legmélyén, az ő képességeiben, érzelmeiben, lelkében, szívverésében, vágyaiban, akarataiban, gondjaiban és létezésében.

72f Annyira szeretem az embert! Oly vérrokonságot érzek az emberrel, hogy addig, míg ember vagyok – és az leszek mindörökké – szeretni fogom az embert azzal a testvériséggel, amely összekötötte az istenit az emberivel, egyedül az Isten végtelen emberszeretete által.

72g Szenvédélyesen szeretek minden lelket, minden testet, de végtelenül inkább azokat, akik az én visszhangjaim, akik engem tükröznek vissza, másaimat, papjaimat, akik visszatükrözik bennem Atyámnak minden eszményét, minden célját, amely engem a földre hozott, ami eljutott az Atyáig, ami az Atyától eredt, a *Fiúban*, az Egyháznak és az egész emberiségnek a Fejében.

72h Mária után a földön lévő papjaim Atyám tökéletes művei, mert visszatükrözik egyszülött Fiát. Sőt, mi több, fiai, és azoknak is kell lenniük belém való átalakulásuk által. Egyé kell lenniük az egyetlen méltó Pappal, hogy fölajánlják magukat az Atyának.

72i Mert – ismétlem – az Atya csak egy Papot lát a papok sokaságában. Csak engem lát a belém leegyszerűsödött papokban, mert Atyám mindi saját egységére *törekszik*, azt *látja, kívánja, érzi*, és mindent a Szentháromság egységéhez vonz – és leginkább Egyházát és papjait.

72j Az egység az Ő központja, amelyben összpontosul maga a Szentháromság és minden teremtett és teremthető dolog. Végtelen és isteni boldogságának központja az egység, amely leegyszerűsíti Istent. Azért nagyon távol állnak Istentől az összetett okok és hatások, amelyeket az ember hoz Létre, de amelyek alapjukban csak *egyetlen okot* tartalmaznak, Istent, lényének végtelen változhatatlanságában.

72k A világ, a lelkek és az Egyháza baja papjait illetően csak az egység hiányából származik, abból, hogy eltávoloznak központjuktól, más területekhez kötik magukat, és emiatt széttörnek, és szét fognak törti, eltávolodva központi alapjuktól, egyetlen központjuktól, az egységtől!

72l A Legnagyobb kincs, ami jellemzi Egyházamat, az egység. Az egység, amelyet sokan nem ismernek, mások kevésbé becsülnék, de amely visszatükrözi az Istenséget, és amely nemcsak egy Isten tulajdonságai közül, hanem ennél több: magának az Istennek a lényege. Isten egy, és nem képes semmit sem teremteni egységén kívül. Azért, ha a papok meg akarnak felelni céljuknak, isteni hivatásuknak, meg kell istenülniük az egységben. Hogyan? Átalakulva belém, egyé léve az Atyával és a Szentlélekkel.

72m Álmodom papjaimnak ebben a bennem való egységének a tökéletességéről, és erről az egységről közöttünk, szent Előjárójukkal és annak képviselőivel a földön. Az engedelmesség egysége, igen. De több (kell), a nézetek egysége, az érzelmek, lelkek, elgondolások és vágyak egysége dicsőségemért.

72n Egyetlen Isten, egyetlen Pap, Jézus; csak egy Pásztor, a Pápa, és egy nyáj, egyetlen egység a Szentháromságban, és a világ megmenekül, és egyesülni fognak a szívek és az akaratok, megistenülve az egyetlen Istenség által. Papjaim bennem és én bennük és a lelkekkel az egységben, egy örök *Világosságban*; egy Szentlélekben, az Atya ölen, egyetlen egyház által, egyetlen Megváltó által, egyetlen Pap által. Ismétlem, magamban hordok minden papot, és velük minden szívet, hogy elmerüljenek a Szentháromság kimondhatatlan gyönyöreinek fenekelten mélységében.

72o Hogyne éreznék Szívem a végtelen szeretet élő vágyait papjaimra, hogy átvegye őket tisztán, szentül és belém átváltozva. Így (kívánja) felajánlani őket Atyámnak, hogy leszerelje az Istenség igazságosságát a világban, sőt, mi több, ami sokkal több: hogy mosolyt csaljon arcára, hogy megsimogassa ezeket a lelkeket, hogy megérezze ezeknek a papi virágoknak az illatát, akik egyetlen Virággá váltak bennem, a Gyöngyvirágban. (Felajánlom őket), hogy rájuk mosolyogjon, mondom, amikor már teljesen megvalósulva látja tervét az Egyházban, az *egyesítés* tervét, amelyet megsejttettem apostolaimmal az Utolsó Vacsorán?

72p Ezt kívánom, ez most jobban érdekel, mint bármikor máskor, a szeretetnek ebben az új lendületében, amely megindít sok papi szívet.

72q Igen, igen! Már érzem a nekem áldozó sok akarat tömjénének illatát. Már felfogom a legmélyebben megérintett szívek ezernyi szívverését. Már hallok az ígéreteket és elhatározásokat a tökéletességet illetőleg. Már felszárítom a bűneik miatt érzett fájdalom könnyeit, és érzem keblemben dobogni sok papi lélek szeretetének és hálájának a szívverését. Már megkapom – Mária keze által – enyéim sóhajait, zokogását és sírását, amelyek megrendítik Szívemet... Már kitárom karomat és keblemre ölelem azokat, akiket annyira szeretek. Már úgy tűnik nekem, hogy lelkükre csókolom a béke csókját a Szentléleknek ugyanazzal a lehetéssel.

73 Az átalakulás gyümölcsei és gyakorlata

73a A papoknak másaimmá kell lenniük. Ha ők másaimmá lettek, akkor Atyám nekik ad mindent, amit nekem adott a földön, mert bennem tájta majd őket, nem külön, hanem a Szentháromság egységében. Megvalósul majd rólam alkotott eszménye a papokban és a papokról (alkotott elgondolása) bennem, egyetlen Megváltót képezve az emberek számára; egyetlen Jézust, egyetlen Fiút, akit egészen szeret, és akiben teljes tetszését találja.

73b Az Atya Igéjében szeret, Igéjében közli magát, Igéjében működik, Igéjében boldog. Az Atya az Igével és a Szentlélekkel (együtt) egyetlen Istenség. Ez az egység elragadta őket. Ebben az egységben minden dolog megtalálható.

Mint mondtam, ebből az egységből sarjad ki minden teremtett dolog, amely következőképpen viseli az egység hiteles pecsétjét, Isten jellegzetes vonását.

73c Az Istenség egy és egyetlen. Megistenít bizonyos módon mindent, és mindenbe, anélkül, hogy megoszlaná, belenyomja ezt az egyetlen és teljes egységet; nem részekben, mert Isten nem oszolhat részekre, hiszen szellemi és egységes. Az Istenség a központra ennek a legfelsőbb egységnek.

73d Ha a papoknak Krisztus másainak kell lenniük, (akkor) egyesülniük kell bennem, hogy mindnyájan egy Papot alkossanak bennem. Közre kell működniük velem. Át kell adniuk nekem akaratukat, hogy kialakítsam őket bennem és velem, a világ Megváltójával. Csak így hoznak majd gyümölcsöt, csak ilyen módon vonzzák majd a lelkeket, Belém való átalakulásuk által jön el az aratási idő, s aratni fognak, nem lesznek meddők, hanem termékenyek a kegyelemben és erényben. Lelkeket adnak mennyei Atyámnak.

73e Nem látják-e mindebből, amit mondtam, a pap fenséges és egyedülálló kiváltságait, mindazt az isteni gazdagságot, amelyet az Ember-Isten teljesen közöl (velük)?

73f Nem látják-e homályosan, honnan származik nagyságuk és kiválóságuk, honnan kapták azt, ami soha sincs elválasztva tőlem, ami isteni lényemet képezi, amelyet az Atya adott nekem, *Istenségemet*, amikor létrehozta Fiát? Nem fogják-e fel, miként istenít az Ember-Isten, az Istenség, miként alakít át Jézus a Szentlélek erőteljes közreműködésével?

73h Nem látják-e magukat belém átalakult papnak, mindazzal, ami bennem vonzó, szent, hogy megszeretessük a lelkekkel az istenit, egész lényével, amelyet áthat szelídsége, szeretetreméltósága, kedvessége, kellemesség békéje, hite és végtelen szeretete, amennyiben ezt el lehet mondani egy emberről?

73i Nem egy elszigetelt pap van, hanem minden pap egyesül bennem. El tudják-e képzelni, mit tehetnének az én erőmmel, amit közlik velük, ha megszentelődnének, ugyanannak a Léleknek a birtokában, akit én birtokolok, a Szentlélekében? Mily nagy bőségben árasztaná ki akkor az Atya isteni, lelki termékenységet a belém átalakult papokra, és mily csodálatos megtéréseket művelnének! Mily sok kegyelmet árasztanának a szívekbe! Mily tisztaságot terjesztenének! Mily győzelmeiket aratnának a lelkekben! Mennyi megtérést és kedvező átalakulást érnének el a világban szent papjaim!

73j Kezem nincs megkötve. Kegyeim és kegyelmeim készen állnak, hogy kiárasszam őket. Rendkívüli égi kegyelmeim, megvilágosításaim, erőm és kegyeim fenn vannak tartva, befogadókat kívánja, akik be akarják és tudják fogadni azokat.

73k Isten várakozik, remélve, mindig remélve, hogy a papok megnyílnak a kegyelem számára, hogy kérnek, könyörögnek, vágyakoznak, és felhagynak lanyhaságukkal; hogy erőt vesznek magukon, és méltókká teszik magukat az ég bőséges harmatának befogadására.

73l Miként? Belém átalakulva. De miként valósul meg gyakorlatilag ez az átalakulás? – Szeretve. Mert a szeretetből származik a nagylelkűség, az önmegtagadás, az önmagáról való megfélelkezés, az áldozat, a dicsőségemért való égő buzgólkodás, a hit, a remény, és az, hogy akaratuk megegyezik Atyáméval, teljesen és feltétlenül átadják magukat minden rendelkezésének.

73m A papoknak nagyon komolyan kell foglalkozniuk azzal, hogy engem bensőségesen megismerjenek. Le kell másolniuk magukban Atyám iránti szeretetemet, tiszteletemet, imádatomat és ráhagyatkozásomat. (Le kell másolniuk) érzelmeimet, vágyaimat, önkéntes önfeláldozásaimat, alázatosságomat és engedelmisségemet. (Le kell másolniuk) alázatosságomat, jóságomat és szeretetemet, Szívem összehasonlíthatatlan gyengédségét, szenvedés utáni vágyamat, az apostolkodás iránti szeretetemet a magamról és az ellenem elkövetett sértésekről való teljes megfélelkezést. (Le kell másolniuk) hősi példám és óriási szeretetemet, amely mindig előnyben részesíti a szükségben szenvedő szegényeket.

73n Tanulmányozzák páratlan Szívemet, amely magában foglal minden hálátlanságot, minden kívülálló (személy) könnyét és fájdalmát; minden gyűlöletet, hogy megbocsásson nekik. (Magában foglal) minden érzelmét, hogy hálás legyen érte.

73o Utána papjaim merüljenek el teljesen belső fájdalmaim keserű tengerébe, hogy megértsék, megismertessék és dicsőítsék (fájdalmaimat) és megvigasztalják (Szívemet).

73p Igen, fontolják meg: a belém való átalakulás megköveteli, hogy hozzám hasonlókká legyenek; sőt mi több, hogy olyanok legyenek, amilyen én vagyok hajlamaimmal, a keresztről, a fájdalomról és a vérről való elgondolással. De ugyanakkor, mint én, szívükkel (tartózkodjanak) Atyámban. Szeretetük által megkapják a Szentlélek minden erejét. Bőségesen bővelkedni fognak a belső és lelki örömeiben, a melyek sokkal mélyebbek, sokkal tisztábbak (lesznek) az Istentől való elhagyatottság és lehangoltság ellenére, valamint a viharok, ámulások és az emberektől jövő hálátlanságok ellenére.

73q Nem elég a Tábor hegyén átalakulni belém, hanem a Kálvárián (is szükség van erre). Ugyanolyanok legyenek, amikor fönn vannak, mint amikor lenn, a vigasztalásban vagy a vigasztalanságban, a paradicsomban vagy a kereszten. A belém átalakult pap szíve oly magasra törekszik, oly tökéletes egységet (kíván) az isteni Személyekkel, annyira Móriában (él), hogy senki és semmi sem tudja majd őt eltéríteni. Eppen ellenkezőleg, szívében az isteni tüzellel szembeáll az egész pokollal. A keresztes lesz a pajzsa, és a Szentlélek az ereje és győzelme.

73r Kérjék és könyörögjenek mindnyájan, hogy lássák megvalósulni nemcsak képmásomat, hanem bizonyos értelemben önmagamot minden egyes papban, belém való teljes és tökéletes átalakulásuk által, hogy ezen a módon képesek legyenek megvalósítani tervemet a papi lelkek megújítását illetőleg, amelyet annyiszor kifejtettem és oly hevesen kíván Szívem.

74 Szeretet és tisztaság

74a Az Atya termékenysége közli magát a szeretetben és a tisztaságban. Én a szeretetben és a tisztaságban alakultam ki. Isten az embert is hasonlóképpen szeretetből és tisztaságból alkotta, mert Isten nem tud mást adni, csak azt, ami Ő, azaz annak hasonlatosságát, ami Ő, amije van, ami Őt alkotja: szeretetet, szeretetet és tisztaságot.

74b Az ember beszennyezte ezt a szeretetet és tisztaságot. Azért jöttem a földre, hogy megtisztítsam, és eltávolítsam a szennyet a szeretetből és tisztaságból, Visszaadtam az embernek természetes és isteni létének ezt a két alkotóelemét az Igének Móriában való megtestesülése által. Ez ismét a világra vonta a szeretetet és a tisztaságot, (és) hátrahagyta (benne) a szeretetet és a tisztaságot, a tisztaságot és a szeretetet.

74c De papjaim (és) a papi hivatással kitüntetett lelkek mindenki másnál inkább megkapták az Atya és Mária ölen a szeretetnek és a tisztaságnak ugyanazt a lényegét. A pap számára ez a lényeg bizonyos értelemben azonos az emberré lett Isten lényegével. De sokan beszennyeznek lelkükben ezt az isteni Lényeget, és sárba dobják a tisztaságot és a szeretetet.

74d De bennük van ez a két kiolthatatlan elem annál inkább, minél inkább ki akarják azt oltani, el akarják távolítani. Minden pap lelkének mélyén létezik az isteni szeretetnek ez a lelke, tüze, amely nem ölhető meg még a bűn által sem. (A spanyol kiadó megjegyzése: A halálos bűn lerombolja a szeretet és tisztaság erényeit, de megmarad a követelmény ezek iránt az erények iránt a papi jellegben, amelyet semmiféle bűn, sőt még az örök kárhozat sem képes elpusztítani.) Elolthatja, megfojthatja, hamuval eltakarhatja, és igyekezhethet elpusztítani bűneinek szennyével; de nem képes eltávolítani és kioltani ezt a lényeget lelkéből, ezt a jellegét, amelyet pappá szentelése nyomott be (oda), és amellyel a Szentlélek jelölte meg őt.

74e Ezt bizonyítja az, hogy alig tér magához a pap, (amint) elmélkedik magában, számításba veszi, fontolgatja tetteit és bűnbánatot tart, azonnal felragyog benne a tisztaság fénye és a szeretet tüze, amelyet hűtlensége kioltott.

74f Ez a két erény nagyon fájdalmas lelkiismeret furdalásokat okoz. A megvetett és meggyalázott istenszeretet és a tisztaság sóhajtozik, és Szívemhez kiált, hogy helyreálljon. Ez a két erény képezi – hogy így mondjam – a papi hivatást. A papi lélek magával hozza ezeket a kiváltságokat, amelyek az Atyából és Móriából eredtek – amikor a Szentlélek műve által testet vett benne az Ige.

74g (A pap) szeretetben és tisztaságban születik és növekszik, mint papi létevel veleszületett hajlamban. Jóllehet igyekszik visszavonni magát hatása alól – és ezt meg is teszi – ez a szent hajlam mindig kötelezi őt és kiált (hozza, amikor badarságokat beszél, vagy szeszélyeskedik, mert az ég számára született és nem a föld számára, Ne szennyezze be magát a világ sarával. Vesse meg a mulandót és azt, ami bepiszkolja. Egyedül az isteni, szent szeretetre törekedjék, amely felemeli őt a földről, amely nem szennyezi be őt a föld sarával; hogy szeretetteljes és tiszta legyen.

74h Érti a Szentlélek ösztönzését, amely hívja, vonzza őt, amely nem hagyja el őt addig, míg lelkében meg nem újította pappá szentelésének szent pecsétjét, amely minden teremtmény fölé emeli őt, amely megneemesíti, megisteníti és felmagasztalja,

74i A hivatásának megfelelő papnak *teljes szeretetnek* és *teljes tisztaságnak* kell lennie. Ez papságának egyik követelménye. Megkapta ezeket az égi elemeket, és köteles kifejleszteni azokat. (Megkapta) az *istenszeretetet* a Szentlélek által és a *tisztaságot* Mária által, az erényeket, amelyek közvetítik neki papi hivatását: a Jézus Krisztusban, az Örök Papban való megszületést.

74j Ha a pap jól megfontolja, ennek a két elemnek kell alakítania papi életét, Teljesen ki kell bontakoztatnia azokat, Tisztának kell lennie lélekben, testben, cselekedetekben és szándékokban. (Szükség van) a külső és belső tisztaságra. Tisztának (kell lennie), amikor egyedül van, s a társaságban is, éjjel és nappal.

74k A tisztaság tényegének meg kell lennie gondolataiban, beszédében és műveiben; szolgálatában, társalgásában. Ezenkívül közölnie kell azt a világgal, terjesztenie kell, mint Jézus Krisztus kellemes illatát.

741 (Ugyanígy szükséges a) szeretet, a szeretet, amely mindent beburkol, amely mindenbe behatol, amely mindent megillatosít; az isteni szeretet, amely lánggra lobbantja lelkét, és mindig felemeli a földről és mindattól (eltávolítja), ami nem Isten.

74m A minden lélekért való buzgóság szeretete; a nagylelkű áldozatok szeretete; az Isten és a lelkek előtti alázatosság szeretete; az egység szeretete; az általános felebaráti szeretet; az önmagáról való megfélemlés és velem való bensőséges egység szeretete.

74n Atyám iránti szeretet, amíg elérkezik odáig, hogy ugyanazzal a szeretettel szereti Őt, mint amellyel Ő önmagát szereti: a Szentlélekkel. Világos, hogy az isteni Lélek az Isten személyes szeretete, és hogy minden szeretet ebből a Szeretetből származik. De a papnak ezzel a fenséges szeretettel kell szeretnie az Atya Istent és minden lelket. A tökéletes pap át van itatva az isteni szeretettől.

74o De térjünk rá állandó következtetésemre!

74p Hogyan válik könnyűvé papom számára a tisztaságnak és a szeretetnek ez a küldetése, amely összefoglalja hivatását? Hogyan fejlődnek ki hivatásának azok a szent elemei, lényege? Hogyan ér el a csúcsra, az Isten által számára kijelölt célhoz?

74q A belém való átváltozás által, megerősítve emberi gyarlóságát isteni mindenhatósággal; megerősítve tisztaságának és szeretetének lényegét – amely törekeny és szegényes, mert emberi – az én szeretetem és tisztaságom lényegévet, amely azt felemeli a tökéletes kifejlődésre.

74r Elengedhetetlen, hogy a pap betöltsen hivatását, a belém való átalakulást azáltal, ami mindent megkönnyít. Eléri, hogy növekszik az isteni tűz és a tisztaság, amelyet Mária közvetített neki teljes ragyogásában.

74s Ha papjaim teljes tisztaság és szeretet lennének, hogyan megváltozna a világ, és eltűnne az érzékiség, amelyben az elmerül, és amely átította a lelkeket.

74t Sürgősen (szükség van arra), hogy sokkal több pap legyen Egyházamban, sokkal tisztábbak legyenek, átalakulva abba, aki a Szeretet és a Tisztaság, természetes adottságaikban. Szükség van erre az új lendületre Egyházamban, a Lélek szembeállítására az anyaggal, a természetfeletti szembeállítására ezzel az anyagiassá vált lelkek világával, papokra, akik megvédik a bennük levő isteni valóságot.

74u Szükség van arra, hogy Egyházam feltámadjon, fiatalon és életerősen, mint amilyen mindig; az átalakult papok seregével, akik egyesülnek Pásztoraimmal a Szentháromságnak abban az egységében, amelyet Atyámtól kértem, és amelyet végtelen szeretetében megadott nekem, Fiának, az Istenembernek: hogy egyek legyenek velem és Ővele a belém való átalakulás által. Én öbennük, az Atya és a Szentlélek énbennem, mindnyájan egyetlen egységet alkotva.

74v Világos, hogy mindig vágyakoztam erre, és a papok kötelességévé tettem ennek megszerzését. Az új tényező: az új *kegyelmek* elérése új könyörgés által, vagyis az Istenembernek a könyörgése által, amely folytatódik Titokzatos Testében. A kegyelmek készen állnak. Ezeket a kegyelmeket ki akarom árasztani a rám hallgató papok szívébe, akik szabad akarral, önként és szeretettel készen állnak azok befogadására.

75 Papi szenvedések

75a A belém átalakult papoknak szent hatalmuk, karizmájuk és végtelen értékű kegyelmük van az ég számára.

75b Rajtuk nyugszik az Atya tekintete, (aki) tetszését találja bennük, mert isteni mindenhatósággal ők mintegy eltűnnek bennem. Akkor az Atya nem ilyen, vagy olyan papot lát, hanem engem, szeretett Fiát. Istenségem elnyeli őket, megisteníti őket. Jóllehet világos, hogy az emberi természet nem tűnik el, se (a pap) személyisége nem semmisül meg, mégis az ember megnemesedik, megistenül, átalakul belém.

75c De ne higgyék, hogy a papok (ezután) nem érzik nyomorúságuk terhét, és nincsenek küzdelmeik és kísértések. (Vannak, mert a földön élnek, és a földből valók. Az történik, hogy miután átalakultak belém többet nyom náluk a latban az isteni, mint az emberi. Az ajándékokkal, amelyekkel megajándékozom őket, nagyobb erőre tesznek szert a rosszal való szembeszálláshoz. Több isteni erővel úzik el a (rosszat). Szabadabban repülnek, kevesebb bilincs köti meg őket. Több szent indítás emeli fel őket. Szenvadásuk értékesebbé válik. Jobban megszabadulnak önmaguktól és jobban egyesülnek velem, jobban belém hatolnak.

75d Ezenkívül, a belém átalakult pap fájdalmi és szenvedései *megváltó* fájdalmak és szenvedések, mert egyesülnek az enyéimmel. Azzal az erővel rendelkeznek, amit én közlök velük. Fájdalmaik már az én fájdalmaim, *nekem* okoznak fájdalmat, szomorúságot. Ezért végtelen az érdemük, amelyet általam, az Istenember által birtokolnak.

75e Ezek a fájdalmak hol testiek, hol lelkiek. Hol mások mérik rájuk, hol önmaguk vállalják vezeklésből. Hol más dolgok okozzák, hol közvetlenül én küldöm azokat. Velem egyesülve szenvednek, s ezért engesztelő értékük van, kiesdő értékük. *Megváltó* fájdalmak, amelyek kegyelmeket nyernek el, amelyek visszatartják a haragvó Isten igazságosságát. Lecsillapítják haragját. Megvigasztalnak, egyesítenek és megszentelnek (ezek a fájdalmak).

75f Ennek az igazságnak örömmel kell eltöltenie papjaimat. Félelem nélkül vessék bele magukat (abba, hogy) minél előbb elérjék a belém való átalakulást. Vagy talán nem az a küldetésük, hogy megmentsek a lelkeket, megtisztítsák és megszenteljék őket? Nagyon bőséges csatorna ez, amelyre fel kell figyelniük. Itt van a forrás, amelyből ki kell elégíteniük szomjúságukat.

75g Sok szenvedés megy kárba a földön azért, mert nem egyesítik azokat az enyéimmel. Ez általában mindenkire vonatkozik. De jobban fáj nekem – és mennyire! – hogy papjaim is elveszítik azokat a kincseket, amelyekkel meg lehet venni az eget a Lelkek számára. Sok papom nem figyel erre a lényeges pontra, nem is gondol rá. Ki nem szenved a földön? Mi lenne a világgal a fájdalom szent ellensúlya nélkül?

75h Ha a papok teljesíteni akarnák terveimet, nem hagynának üroket papi életükben, nem vesztegetnék el a kincseket; hanem kegyelmeket szereznének a lelkeknek a legkönnyebb, leggyorsabb, leghatásosabb, szent és termékeny módon, *belém való átalakulásuk* által.

75i Mert ha a lelkek minden szenvedése természetfeletti értéket és érdemet nyer, amikor egyesítik azokat az enyéimmel; még inkább, még erőteljesebben; még igazabban ez a helyzet belém átalakult papjaim esetében; mert akkor nemcsak ők szenvednek, hanem bizonyos értelemben én szenvedek bennük és velük. Én teszem, hogy eltűnnek bennem, és szenvedéseiket úgy veszem, mint az enyéimet Bemutatom azokat Atyámnak, és (azok) visszatérnek az Ő ölébe, átalakulva. Értékesebbek a legtisztább aranynál, a drágagyöngyöknél, mert minden teremtett dolognál több (értéke van) a teremtetlennek, az isteninek, a kegyelmeknek, amelyeket Isten áraszt ki a lelkekbe, hogy megszentelje és üdvözítse őket.

75j Ez nagyon komoly és fontos dolog. Ez Szívem egyik fájdalmas pontja, amit ma felfedek: *a papi szenvedések elvesztegetése* amiatt, mivel nem alakulnak át belém. Hasonlóképpen: a lelkek iránti köteleességeik terén való hiányok. Elfecsérik a kincseket, amelyeket azok javára kellene felhasználniuk. Mindezen segíteni lehet belém való átalakulásuk által.

75k Nem mondom, hogy értéktelen bármely lélek számára, ha egyesíti szenvedéseit az enyéimmel, vagy a földön elvisel szenvedésemmel. Igen, ennek van értéke, de össze sem Lehet hasonlítani az ilyen módon való szenvedést (amely bizonyos pontig el van szigetelve tőlem) a bensőséges szenvedéssel és a tökéletes belém való átalakulással, amennyire az csak lehetséges a földön.

75l Ezen az utóbbi módon én magam, saját fájdalmaimmal és szenvedéseimmel felajánlom azokat az Atyának. Ő szeretettel és gyengéden tekint rájuk, mint saját Fiára. Nemcsak úgy fogadja szenvedéseiket, *mint az enyéimet*, hanem átalakulva azokat az én megváltó szenvedéseimbe a pap belém való átalakulása által, az áldozatok és föláldozások egységében és beburkolva az istenibe, amely bennem van.

75m Olyan ez, mintha az egyik lélek ezüstöt ajánlana fel az Atyának, a másik aranyat. Sőt, mi több, mert sok ered az emberitől – ha egyesül az istenivel – *magát az istenit* ajánlja fel az Istenségnek. Ez történik az átváltozásnál. Hogy úgy mondjam, eltűnik a teremtmény, bizonyos értelemben felszívódik az isteni erő által, és akkor a teremtmény gondolatai megistenülnek, cselekedetei megistenülnek, fájdalmi megistenülnek, amennyiben a teremtmény Jézusban létezik, bennem, az Istenemberben, aki étetet, érdemet és értéket adok az ember cselekedeteinek.

75n Papjaim komolyan, részletesen és nagyon gyakran elmélkedjenek azokról a kegyelmekről, amelyekkel Isten megajándékozta őket. (Ezek a kegyelmek) isteni értéket adnak cselekedeteiknek, megistenítik az embert az Istenemberben. (Jézus) úgy veszi fájdalmaikat, mint sajátjait a mennyei Atya előtt. (Elmélkedjenek a) sok más, rendkívüli kegyelmekről (is), amelyeket birtokolnak és birtokolni fognak a belém való átalakulás által.

75o De mérjék fel, és fontolják meg azt is, amit nem tettek meg a lelkekért: a bensőséges köteleességteljesítés terén elkövetett hibákat. (Fontolják meg) a külső (hibákat is) azokkal a lelkekkel szemben, akiket az atyaság szent és termékeny szolgálatával (kell szolgálniuk), mivel papok, és bennük van az Atya termékenysége. (Fontolják meg, miként teljesítették) köteleességüket a lelkek iránt, hogy egyesítsék szenvedéseiket az én szenvedéseimmel, átalakulva belém, hogy az ő javukra megistenüljenek azok.

75p Nagy és sok hiány mutatkozik ennek a bensőséges és természetfeletti köteleességnek a teljesítésében a papi szenvedések tekintetében a lelkek iránt. Fel kell szítani a külső buzgóságot, amelynek a belső buzgóságból és a velem való egységből és belém való átalakulásból kell fakadnia.

75q. A papnak nem szabad „aludnia babéaira”, nem szabad belefáradnia önfeláldozásába, nem szabad átengednie a teret a Sátánnak és a világnak. Mindenekelőtt harcolnia kell fél karral, (míg a másikkal építi a templomot) nemcsak a saját ellenségeivel, hanem a lelkek ellenségeivel is. Ezt világosabban fogja látni és megismerni, amikor átalakult belém.

75r Nem én vagyok-e a világ világossága? A lélek, aki leginkább egyesült velem, és leginkább hatolt belém, rendelkezik a legtöbb világossággal ahhoz, hogy megismerjen engem, megismerje önmagát, és megismerje a Sátánt, és felfedje annak hamisságát és árutó eljárását.

75s A lelkek ne szűnjenek meg kérni a papoknak ezt a belém való átalakulását, hogy (a papok) teljesen kihasználják fájdalmaikat, szenvedéseiket, megpróbáltatásaikat és keresztjeiket saját javukra és a lelkek javára (egyaránt).

76 A világ üdvözítése és a papok átalakulása

76a Amint nincs több Jézus, csak egy – az Örök Atya Fia, a Szentháromság második Személye – aki emberré lett Szűz Máriában, ugyanúgy nem lehet több üdvözítő sem, mint én magam, tekintettel az Istennel való egységre. Nincsen sok üdvözítő, hanem csak egy Üdvözítő, papjaimban, mert az isteni az, ami üdvözít, és csak egyetlen Istenség lehetséges. Ezért ahhoz, hogy

üdvözíthessék a lelkeket, a papoknak birtokolniuk kell az istenit. Birtokolni fogják azt több-kevesebb fokban a belém való átalakulásuk által.

76b Nyilvánvaló, hogy hozzájuk tartoznak tanításomnak és szentségeimnek mennyei kincsei, amelyek által üdvözítik a lelkeket. De azoknak a kincseknek isteni forrása bennem van, mint Istenben.

76c De én mélyebbre akarok menni, jobban bele akarok merülni. Nem nyugszom bele abba, hogy a papi kezek szétosztják kincseimet, hanem *birtokba* akarom *venni lelküket*, akarukat, benső képességeiket, szívverésüket. A papnak ez a teljes, mélyre hatoló egysége velem (az, amit akarok), hogy teljes lényemet átöntsem beléje – hogy így fejezzem ki.

76d Már itt az ideje annak, hogy minden pap kiegészítse a világ Üdvözítőjét, mindnyájan egybeolvadjanak és azonosuljanak az egyetlen Papban, bennem, az Örök Főpapban, hogy részesüljenek tanításomban, hogy folytassák a földön az én kedves és önmegtagadó feladatomat, mint a Megváltót.

76e Mennyire szeretem a belém átalakult papot! Annál jobban szeretem, minél több benne az isteni. Mert Isten nem szeret, és nem is képes szeretni semmit sem Önmagán kívül. Én Isten vagyok. Ahhoz, hogy szerethessek valakit, meg kell *istenülnie*. Ez az a pont, amire kevesen figyelnek fel. Ez szeretetem titka.

76f Isten önmagát szereti teremtményeiben, de jobban szereti magát papjaiban. Minél több van bennük Istenből, annál inkább szereti majd őket.

76g Látják-e papjaim ezt az új fényt, a belém való átalakulásnak ezt az új árnyalatát?

76h A papok ki tudják egészíteni az Istenembert, nem abban az értelemben, mintha valami hiányozna belőlem, hanem abban, hogy folytassák a földön a Megváltót, elterjesszék tanításomat, amely az egyetlen igaz tanítás, *átalakuljanak* belém. Ha ők nem (is) Istenek, ha megistenülnek (ezzel kiegészítenek engem és többé-kevésbé bensőséges módon birtokolják az Istenséget, jóllehet fátyolozottan.

76i Szükséges, hogy birtokolják (Istent), mert a papoknak felül kell múlniuk (másokat) az erényben. A papnak, aki *engem tisztel*, be kell töltenie ennek a küldetésnek az igazságát. *Képviselnie kell* engem a belém való átváltozás által. Ez nem pusztán imaszöveg (elmondásából áll). (Ez nemcsak *vágya*, leghőbb kívánsága istenemberi Szívemnek, hanem egyrészt a *legkellemebb köteleesség* (a papok számára), más részről (pedig) a mai idők sürgető szükségessége. Ma ellanyhult az emberek hite, és – sajnos sok pap nem az, akinek lennie kell: a *lelkek Megváltója*, aki engem képvisel, aki másik Jézus a földön.

76j Ez sürgős (feladat), mert a világ szétesik, eltér céljától, elsüllyed az anyagimadásban. Csak a szent pap, a megváltó pap, a megistenült és belém átváltozott pap képes megmenteni!

76k Nagyon magasról jön ez az új indítás szeretett Egyházam számára. Nem maradhat terméketlen és gyümölcs nélkül, mert az égből szíjva az éltető nedvet. Onnan kapja az isteni csírákat, hogy üdvözítsen és lelkiessé tegyen. Ugyanaz a Megváltó vagyok, aki a földre jöttem, hogy megtérítsem és feleljem az égbe. Jézus vagyok, Jézus vagyok, az, aki hívja pap-apostolait, hogy bennük és általuk véghezvigye a szeretet csodáit a világban. Azt akarom, hogy kifejlődjenek a szívek, és az isteni felé forduljanak. De sok, nagyon sok papomnak előbb Jézussá kell válniuk, át kell alakulniuk belém ahhoz, hogy megváltókká legyenek.

76l Sok eszközt adtam nekik ahhoz, hogy létrehozzák ezt az átalakulást, amelyet sürgetek. Hol panaszaimmal, majd fenyegetéseimmel és *sokszor* szeretettel, amely kér, szeretettel, amely *megbocsát*; szeretettel, amely *könyörög*; szeretettel, amely *felajánl*, szeretettel, amely *nem méricskél*; az Atya, a Testvér, a Mester, a Fiú, az Istenember, a Megváltó szeretetével; esdeklő szeretettel, végtelen szeretettel; annak a Jézusnak szeretetével, aki csak jót képes tenni, és aki meg akarja gátolni a Sátánt és követőit, a sok, sok papi szívet, akiket sajnálatos módon birtokol, és akiket Jézus akar birtokba venni.

76m Kinek kötelezték le magukat a papok felszentelésük napján? Erről sohasem szabad megfeledkezniük!

76n Emlékezzenek vissza ígéreteikre és a kedves kötelezésekre, amelyek hozzám kötik őket. Emlékezzenek vissza a szent érzelmekre, (amelyeket) első miséjük alkalmával (éreztek); és szeretetteljes ígéreteikre. Újítsák fel azokat, és nagylelkűen törekedjenek megvalósítani őket. Én segítek ebben, de adják nekem akarukat. Ne kíméljék az áldozatokat. Kezdenek új, buzgó életet. Feszítsék keresztre magukat.

76o Erre ma szükség van Egyházamban. Fel kell éleszteni a buzgóságot. Minden papnak újra át kell élnie életemet, amelyet a földön Megváltóként éltem. Akkor gyorsan átváltoztatják a lelkeket. A Sátán, aki sok szív fölött megszerezte az uralmat, hadat viselve Egyházam ellen, szégyenben marad.

76p Az ördög nagyon alaposan működik papjaimban. Leginkább Szívemnek ezt a válaszolt részét veszi célba támadásaival, mint már mondtam. Ezen túl még inkább dolgozik ellenem, és még erőteljesebben lép fel ellenük ezernyi módon. Nagyon véres háborút indít Egyházam ellen. Ha a papok nem vértetik fel magukat énvelem, ha nem alakulnak át belém, sokan meginognak.

76q Ezért meg akarom előzni a bűnös szenvedélyeknek ezt a kitoró áradatát, amely megindul az enyéim ellen. Meg akarom védeni őket azért, hogy átalakulva belém üdvözítsenek, és megmentsek magukat tanításommal, életté váltott evangéliumommal, és megvédjék Szent Egyházamat, és erőteljesen küzdjenek védelme érdekében.

77 Egységem a papokkal

77a Azért alakítottam Egyházamat az Utolsó Vacsorán hogy, felajánljon engem az Atyának a misében, feláldozzon engem az oltáron, tisztelje Atyámat az én áldozatommal. Nemcsak magamat ajánlottam fel, és ajánlom fel a misékben, hanem magammal felajánlom a világ minden papját, mert mindnyájan bennem léteznek, az Egyetlen Papban, az én egységem révén.

77b Ami még több: azóta, hogy megtestesültem Máriában, azóta, hogy Atyám szeretetteljes rendelkezésére bocsátottam magamat, mondván: „*Ilt vagyok*”, nemcsak magamat bocsátottam rendelkezésére, hanem bennem *minden* papot, akiket Atyám teremtett meg a Szentlélek által Máriában. Még többet mondok: földi tartózkodásom megjelenítette a jövőt, és bemutatta Atyámnak a jelent és a jövőt. Látva az összes papot bennem, velük együtt születtem meg Betlehemben, dolgoztam Názáretben, tartózkodtam Galileában, szenvedtem Jeruzsálemben, és haltam meg a Kálvárián, és támadtam fel.

77c Mindig Szívemben voltak papjaim, Atyámnak ez a szent és termékeny ereje. Már öröktől fogva velem voltak. Máriában nem távoztak el tőlem. Életemben, halálomban, feltámadásomban, az Egyházban és az égben mindig lelkemhez tartoznak. Mintegy részei megistenült emberségemnek. Úgy tekintem őket, mint másaimat, mint testet testemből és lelket lelkemből és szellemet Szellememből.

77d Ez titok. Bennem léteznek a titokzatos módon átalakult papok attól kezdve, hogy Atyám kigondolta Egyházamat, ami öröktől fogva volt. Végtelenül gyengéd tekintetet vetett rám. Ebben az örök tekintetben; amelyet *láttam és éreztem*, csirázni ki a papok az Örök Papban. Attól kezdve szerettem őket magamban, mint Isten. Azért, hogy eljussanak hozzám, amint kifejtettem, a megtestesülésben szerettem és szeretem őket, mint Istenem.

77e Nem tudom elválasztani magamtól azt, ami az enyém. Ha ők, papjaim, nem számolnak ezzel az örök előszeretettel, ezzel a végtelen szeretettel, ezzel a bennem való születéssel, és hivatásuk isteni és szent csirája által belém oltott étellel, annál inkább számolok vele én, nagyon mélyen, nagyon nagyszerűen, lelkemnek, lényemnek, magának életemnek ezzel a darabjával. Látom őket megszületni bennem, növekedni bennem, létezni bennem, annál inkább, mert ők, a hálátlanok, nem vesznek róla tudomást, nem értékelik, és nem adnak hálát érte.

77f Az én másaim! Atyám úgy tekint rájuk, mint rám. Akár akarják, akár nem, arra rendelte Jézus, hogy átalakuljanak belém. Isten öröktől fogva kiválasztotta őket arra, hogy papok legyenek, attól a boldog pillanattól kezdve, amelyben elhelyezte lelkükben a papi hivatást. Az enyéim, hozzám tartoznak, szívverésük és életük egy az enyémmel! Lelkükön viselik a Szentlélek által Egyházam eltörölhetetlen pecsétjét.

77g De meg kell világítanom egy jelentős pontot: Az átalakulás, vagyis velem való *egyesülésük*, ez az Atyám terve szerinti esemény, aki öröktől fogva kiválasztotta őket Egyházam szolgálatára, ez az átalakulás nem valósul meg, nem lesz teljessé anélkül, hogy akarnák, hogy dolgoznának érte, hogy áldozatokat hoznának, és hogy papjaim szeretnék azt, amit tőlük kívánok. Azaz, papjaimtól személyes közreműködésüket kérem ahhoz, hogy ez az átalakulás megvalósuljon.

77h Ami Atyámra, a Szentlélekre és rám tartozik, az ennek az átalakulásnak a ténye. De szükség van a pap közreműködésére, hogy megfeleljen (neki), és szeretetteljesen átadja magát a Szentháromság későbbi tevékenységének, a Szentlélek állandó munkájának, odaadva, átadva magát anélkül, hogy visszafordulna (azért), hogy elvegye (ismét; amit felajánlott).

77i Amint mondtam, minden pap velem egyesülve született, és marad mindig. Ez az oka irántuk való nagy szeretetemnek. Hasonlóképpen ez az oka annak, hogy sajnós megsért engem hűtlenségük, közömbösségük, bűnük, botrányuk, a legisztább Jegyesem ellen elkövetett házasságtörésük. (Ezt a Jegyest) Egyházamban adtam nekik. Eltekintve attól, hogy ez a sok hálátlanság szenvedést okoz nekem, jobban szenvedek *ómiattuk*, mint saját magam miatt. Fájt nekem, hogy önmagam egy része, Szívemnek egy rostja, *másik énem* megbánt engem, nemcsak mint embert, hanem mint Istent is.

77j A világ minden bűne közül papjaimé okoz nekem a legnagyobb fájdalmat. Már rámutattam ennek okaira. Ha papjaim tanulmányoznák ezeket, és felfognák azok súlyosságát, nem lenne annyi bukás Egyházamban, nem hatolna annyi tövis Szívembe. Bennem a Testvért sértik meg, az Atyát, az Istent. A velem való egységük révén bizonyos módon saját magam által sértenek meg engem. Saját kezemmel vernek arcul, saját lényemmel – amelyben részesülnek velem való egységük révén – bántanak meg. Saját számmal köpnek le. Saját testemmel sebeznek meg. Saját Szívemmel vetnek meg engem!

77k Szükség van arra, hogy a papok behatoljanak ebbe az egységbe, amely bensőséges, mélységes, felbonthatatlan Isten részéről. Velem birtokolják (ezt az egységet); fontolják meg, és hatoljanak bele. Itassák át magukat jól ezzel a titokkal, amelyet lelkemen viselek: nem alakulhatnak át belém, hacsak az Atya elgondolása szerint nincsenek már ott. S örökké ott voltak, mert Ő nem sok papot lát az Egyház minden fokozatában. Nem lát abban mást, csak engem, az Egyetlen Papot, és minden papot bennem, velem való egységük miatt.

77l Ha az egyesülés már meg is történt – ismétlem – az átalakulás még nagyon hátra van! Már ott vannak (velem egyesülve), de nem fogják fel, nem segítik elő lelkük minden erejével ennek az átalakulásnak a beteljesedését, amelynek áldott csiráját már megkapták. Nem lehetelent kérek tőlük, hanem valami olyant, ami nagyobb javukra szolgál!

77m Minden Isten kezéből kikerült lélekben benn van az egység csirája, de sokkal nagyobb fokban a papokban. Elsősorban bennük, mindnyájukban akarom *befejezni* az egységet. Ezért imádkozom az Atyához, mióta emberré Lettem, és ezt folytatom az égben is.

77n Ehhez a beteljesítéshez azonban szükség van a pap hathatós, nagylelkű és állandó segítségére, az ő közreműködésére, – ismétlem – az ő akaratára, áldozataira, szeretetére, végtelen szeretetére, amely átalakítja őket belém, aki egészen a szeretet vagyok, hogy elveszenek bennem, eggyé válva és a Szentháromság tiszta és isteni egységében.

78 A lelkekre gyakorolt vonzóerő titka

78a Hogyan vonhatják magukhoz a papok a lelkek világát, akik elvesznek, mert elragadja őket a tisztátalanság, hiúság, kevélység és a rossz szenvedélyek áramlata? Csak azáltal, hogy másaim lesznek; csak ha teljesen átalakulnak belém azáltal, hogy birtokolják az isteni vonzásnak azt az erejét, amelyet egyedül én birtokolok, mert az Atyától kaptam, a velem egyesült egyetlen Istenségtől.

78b Csak én rendelkezem ezzel a szent vonzóerővel, amely megszentel, ezzel az isteni mágnissal, amely vonzza a tisztát, a helyeset, az emelkedettet, a szentet. Csak én hozom létre a földtől való eltávolodást, és tudom felemelni a lelkeket a felsőbb területekre. Csak én rendelkezem a hatalommal, hogy átalakítsam a lelkeket és kitervezem számukra az utat, amely én magam vagyok, hogy rálépjenek az égbe vezető ösvényre, s üdvözüljenek. Csak nekem van isteni erőm arra, hogy leigázzam a szíveket. Csak én rendelkezem az eszközökkel és az ismeretlen gazdagsággal, hogy vonzzak, meggyőzzek, megtérítsek és átalakítsak.

78c De ha a papok az én másaim, ha átalakulnak belém, ők is rendelkeznek mindazokkal a kiváltságokkal, amelyekkel én rendelkezem. Anélkül, hogy kilépnének belőlem, velem egyesülve és a Szentháromság egysége által csodálatos dolgokat művelnek, a megtérések igazi csodáit. Beszédjük hatásos lesz, mert az én beszédem lesz. Műveik az én műveim lesznek, mind természetfeletti és isteni. Vágyaik az enyéim lesznek, akaratuk az én akaratom és Atyámé.

78d Mily nagy kincsek ezek! Közülük sokat látnak, de másokat a földön képtelen felfogni az emberi értelem. (Ezek a kincsek) fel vannak ajánlva a belém átalakult papnak!

(Ha átalakulnak belém,) közlöm velük azt a vonzóerőt, azt a szent vonzást, amely lenyűgözi a lelkeket azáltal, ami az enyém, megszenteli és üdvözíti őket. Akkor papjaimban visszatérek a földre – amire nagyon vágyakozom – és átváltoztatom a föld színét és a szíveket.

78e Ennek meg kell valósulnia. Minden szempontból elengedhetetlen, hogy én ne csak visszatükröződjek papjaimban, hanem ők *másaimmá* váljanak, egyek velem, hogy a tömegeknek újból hirdessék az Evangéliumot, de (úgy), hogy azok megérezzék Mesterük isteni illatát.

78f Apostolokat akarok! Vértanúkat akarok, akik nemcsak vérüket ontják, hanem kötelességteljesítésük árán válnak vértanúkká. A szeretet vértanúit (akarom), a türelem vértanúit, az én szolgálatomban végzett titkos önmegtagadások vértanúit! Jöjjenek a szent papok seregei, akik megszentelnek (másokat), papok, akik másaim, akiket teljesen átjárt a Szentlélek!

78g Kétségtelen, hogy már vannak (ilyenek), egyébként a világ már elsüllyedt volna. Ők igazságomnak villámhárítói. Ők kárpótolnak – amennyire lehetséges – a föld hibáiért, bűneiért, nyomorúságáért és hálátlanságáért. Nem mondtam-e, hogy már érzem keblemben, már fogadom áldozataik tömjénillatát és buzgóságuk aromáját?

78h Egyes papok jóváteszik azt, amiben mások hibáznak. De ez nem elégít ki engem, mert azt kívánom, hogy *minden* papom tiszta, szent és tökéletes legyen. Azt akarom, hogy minden papom átalakuljon belém az egyetlen Pappá. Azt akarom, hogy mindnyájuk lelke egy lélekké váljék az enyémmel, egyetlen szívvé az enyémmel, ugyanaz a vonzó lélek legyen, ami az enyém. Mert a Szentlélek, a teljes szeretet az, aki vonz, és aki láthatatlan módon leigáz, aki kiárasztja az isteni kenet, a természetfeletti erény légkörét, aki elbűvöli a lelkeket, és megtéríti őket.

78i Ha minden papom az én másom lenne, ha mindnyájan átalakulnának belém, biztosítom őket, hogy szent fejlődés mutatkoznia a világban, és megállna a gonoszság, amely ma leigázza a lelkeket!

78j Ne keressenek más eszközöket az erkölcsi, szellemi és társadalmi megújuláshoz, hanem csak a papok belém való átalakulását. Jó dolog; hogy központokat és műveket létesítenek az újjászületéshez. De ezekkel nem érnek el a kérdés mélyéig. A világ, a népek és a társadalmak újjászületése csak a papok belém való átalakulása (által valósul meg.) Akkor megszűnnek a széthúzások, amelyek elpusztítják a nemzeteket. Egyedül az én Szellemem *egyesít*, és ez hiányzik a világból: az egység, a szeretet egysége, az akaratok egysége, a *bennem* való egység.

78k Állapotuk és az igazságosság (is) megköveteli, hogy elkezdődjék ez az egység a papoknak velem való egysége által. A világ minden baja, ami miatt enyéim panaszkodnak, abból ered, hogy többé-kevésbé eltávoztak az egységtől. Legyen bensőséges, őszinte, erőteljes és teljes egység enyéim részéről énbennem, és utána meglesz ez a hívekben, a lelkekben; mert az enyém kiárad, közli magát, beszűrődik és gyümölcsöket hoz.

78l Mindaz, ami tőlem ered, sose tér vissza egyedül, az örök élet gyümölcssei nélkül. Ha a papok az én másaim, világos, hogy gyümölcsöző lesz vetésük és bőségesen aratnak majd az ég számára.

78m Keresik az emberi eszközöket, hogy megmentsek a világot. Természetes eszközöket alkalmaznak, hogy visszatérjen központjához, elhagyva az őrzöngést, amely belerántja a mélységbe. De ismétlem, az orvoslás nem található meg az emberiben, hanem csak az isteniben. Nem (található meg) a külső művek szervezésében, sem az emberi tevékenységekben, s

egyébben, hanem az egyetlen és sarkalatos pontban, a papokban. Csak belém való átváltozásukban található meg az orvoslás.

78n Miért? Mert akkor nem ők Lesznek, hanem én bennük, hatalmammal, erőmmel, vonzóerőmmel. Istenségem lesz az, amely működik, amely megvalósítja a nemzetek és a lelkek szent megújulását. Elérkezett a pillanat, amikor az *egyetlen orvosláshoz* fordul (a világ), hogy megállítsa a sátáni áradatot, amely elárasztja azt a szenvedélyek pokoli kicsapongásaival. Ez az orvoslás *papjaim osztályrésze Egyházamban*, és azok belém való átalakulásában áll – amint kifejtettem – ennek az átalakulásnak a *beteljesedéseiben*, amely most nemcsak az önkéntes tökéletességre törekvésnek egy további lépése, hanem *szent kötelesség*, amelyben összekapcsolódik a világ megváltása és a Szentháromság dicsősége.

78o Ebben rejlik a pokol feletti győzelmem, diadalom, és Egyházam (győzelme) a pokoli hatalmak felett. Megjegyzem, hogy egyetlen belém átalakult pap nemcsak egyetlen ördögöt tart vissza útján, hanem az egész poklot. Nemcsak egyetlen (ilyen) pap lesz, hanem minden pap (egyedül majd) bennem.

78p Ez magában foglal egy másik titkot: Engem nem lehet felosztani, tekintettel arra, hogy a papok kézdelüktől fogva és alapjában véve csak egyetlen papot képeznek bennem. Azért az átalakult pap Atyám előtt képviseli az összes bennem levő papot.

78q Ugyanúgy, amikor egy pap vétkezik, (jóllehet) nem vétkezik benne személyesen minden pap, de bizonyos módon mégis mindnyájan viselik a bűn szennyét, *hogy kiengeszteljék* azt. Hogyan engesztelhetnek ki mindent? Velem, általam őbennük, (aki) a kiengesztelődés, a bocsánat, a megváltás és a könnyörgés Áldozata (vagyok).

78r Mily sok titok rejlik a papok egymás közti és bennem való egységének a titkában! Bennem hordozzák a jót és a rosszat, mindent. Én dicsőülök meg bennük, és engem bántanak meg bennük. (Én vagyok) a megsértett, mint Isten, és én bocsátok meg, mint Isten. (Én vagyok) az egyetlen Pap, aki minden papot magában hordoz.

78s Így, amikor egy pap vétkezik, engem bánt meg. Nem (úgy bánt meg), mint valami *rajtam kívülálló*, hanem mint *bennem*, az Istenemberben *levő*, a belém való átváltozás által, amely vele jár az örökkévalóságtól fogva, pappá szentelése óta.

78t Világos, hogy az ellenem elkövetett bántalmak mindig belülről érnek, amennyiben jelen vagyok minden részben; de papjaimnak ezek a megbántásai különösen, mert ők belém vannak oltva, az Egyetlen Papba; belém, aki velük együtt Atyám előtt egyetlen papot alkotok, akiben Ő minden papot lát.

78u A papok nem gondolnak Szívemnek erre a titkára, amely súlyosabbá teszi bűneiket, közömbösségüket, szeretetük csekélységét. Szívemben ez az egyik legfájdalmasabb tövis. (A papok ugyanis) nem távolról, tőlem elkülönülve bántanak meg, mint – bizonyos értelemben – a többi emberek, hanem *belülről* bántanak meg. Megbántják Istent az *Istennen belül*, és ez rettenetes! Egyedül ennek a megfontolásnak vissza kell őket tartania bűneiktől, hűtlenségeiktől és hálátlanságaiktól. Meg kell változtatnia őket: szeretetteljessé, gyengéddé; jóvátételt kell adniuk. Általam bántanak meg engem, és önmagukat bántják meg bennem, mivel a papok átváltoztak az örök Papba, mindnyájan egyek vagyunk, én velük (vagyok) a Szentháromság egységében.

78v A papok elmélkedjenek ezekről az igazságokról és terjesszék azokat, hogy megszűnjenek megbántásaik, bűnös gyengeségeik és sokrétű hálátlanságuk.

79 Vágyaim

79a Annyira természetes az, amit kérek! Miért nem hívják fel a figyelmet lelkemnek erre a szent vágyára, a papok belém való átalakulásának véghezvitelére, a bennem levő átalakító egységre?!

79b Bizonyos értelemben már átváltoztak! Azaz: amikor pappá szentelik őket, papjaim megkapják ennek a kiváló kegyelemnek a csíráját. Ha behatolnának pappá szentelésük imáinak és szavainak (értelmébe), látnák, mint kezdődik el ott a pap átváltozása. Hatalmat kapnak arra, hogy Jézussá legyenek a misékben, a gyóntatásokban és a többi szentségekben, amelyekben engem képviselnek.

79c Vagy talán az Atyám által, az Egyházam által felszentelt és a Szentlélek által felkent papok nem *másaim*? Nem újdonságot kérek ezzel az átváltozással!

79d Tudják-e, miért kérem ezt? Mert sok papom elfelejti. Mert *nem élnek* e szerint. Nem gondolnak rá, hacsak nem nagyon felületesen, és csak amikor szolgálatukat gyakorolják; és sokszor még akkor sem!

79e Kívánom, hogy ez az átváltozás jöjjön létre (*bensőségesen*,) *mélységesen* minden egyes papi szívben, hogy elérje kiteljesedését a Szentháromság egységében. Újjá akarom alakítani sok papom tönkrement szívét. A legmélységesebben akarok papi szívük szeretetére hatni, hogy megfeleljenek vágyaimnak az egységben való tökéletessé levésüket illetőleg. Vissza akarom követelni érzelmeiket, amelyek elhidegültek, eltávolodtak tőlem a világgal való sokféle érintkezés miatt.

79f Azt akarom, hogy visszatérjenek karomba, hogy Szívemhez szorítsam őket, és közöljem velük a tüzet, fényt, szeretetet és életet! Mindezt el akarom érni ezekkel a titkos, bizalmas közlésekkel, Szívem teljes gyengeségével és szeretetével.

79g Jönni fognak – ismétlem – visszatérnek majd karjaimba az eltévedt barányok, a bűnös lelkek és azok, akik hűtlenül eltávoztak tőlem. Visszatérnek majd a bűnbánó szentségtörők; hozzám jönnek majd a lanyhák és a közömbösek; a törtetőtök és

a fősvények; a megsebesültek és a sokféle módon gyötrődők; lusták és az elzüllöttek; a tisztátalanok és mindnyájan, mindnyájan; mert mindnyájukat hívom.

79h A megtisztultak, bűnbánók és megalázottak lábamhoz omlanak; de én karomba veszem, megsebzett Szívemhez szorítom őket, és békecsókot adok nekik. Elfelejttem múltjukat, és helyettesítem a régi embert Jézussal, a Fő- és Örök Pappal.

79i Egyedül javukat akarom és a lelkekét! Egyedül arra vágyakozom, hogy tökéletesen átalakuljanak belém, mert szeretem őket! A szeretet, egyedül a szeretet, amely mindent elfelejt, mindent megbocsát, és amely kiürítette keblemet javukra!

79j Egyházam a szeretetnek új indításában részesül. A Legfőbb Főpapot nagyon megvagasztalják, amikor látja majd, hogy erőteljesebben virágnak és virulnak azok a növények, amelyek ebben a kertben vannak. Gratulálni fog magának diadalához és titkos győzelmeihez.

79k Akkor minden papom minden eddiginél jobban egyetlen lélek, szívdobogás, érzélem, Jézus, Üdvözítő lesz velem. A Legerőteljesebben egyesül majd (minden papom) a pápasággal. Akárcsak én, készen állnak arra, hogy életüket adják a Lelkekért, a vallásért, mintsem hogy valaha is megváltoztatnának égi tanításának egyetlen részecskéjét is.

79l Megígérem, hogy az égnek ez az indítása nem marad terméketlen papjaim számára. Előbb-utóbb megérzik majd ezt az egész világon. Az egység ugyanis erőt hoz létre. A Szentháromságban való egység *isten erőt hoz létre. Beteljesedik* az életbevágó, szent megújulás, amelyben minden papom egyesül majd a pápával, a püspökökkel, mert egyek lesznek bennem, én (leszek) – velük és bennük – a Szentháromságban.

79m Az örök élet gyümölcseit termik majd a lelkekben. Megdicsőítik Istent a szívekben. A világ (kellőképpen) válaszolni fog (felhívásomra), és a Szentlélek lesz ennek a megújulásnak a termékeny indítóereje. A papok belém való átalakulása Lesz minden dolog elsőrendű, sarkalatos pontja.

79n Így egyetlen Lesz az újjáépítés. Nem Lesz bizonyos helyekre és vidékekre korlátozva, Ahol egy pap lesz, ott én leszek, én működöm, vonzok, tisztítok és szentelek meg.

79o Én, aki a jövőt jelenként látom, úgy érzem, hogy már birtokomban vannak a lelkek és vidékek. Kiterjesztem uralmamot a szívekben. Papjaim hűségesen képviselnek engem. Nem hidegek, se nem lanyhák. Nemcsak hogy nem állnak tőlem elszigetelten, hanem egyesülnek velem, teljes fényként, teljes tűzként, teljes szent vonzóerővel, teljes erénnyel és szeretettel.

79p Ne higgyék, hogy csak Mexikó papjai fognak átalakulni belém! Az egész világ (papjai átalakulnak), mert én teljesen elég lennék ezer világ számára is, ha azok léteznének.

79q Ennek a világnak újjá kell születnie, lelkivé kell válnia. De az egyetlen eszköz, hogy eljusson ehhez a célhoz: az átváltozás az örök, tiszta, egyetlen és szent Papba és Üdvözítőbe, aki vissza akar térni a földre, és megígéri, hogy visszatér papjaiban, hogy határozottan megvalósítsa az üdvösségnek és a világ megszentelésének ezt az új korszakát.

79r Ugyanaz a Megváltó, végtelen és kimeríthetetlen érdemeivel akar megváltani; mert – bizonyos értelemben – a megváltás nem fejeződött be a kereszten, Ott nyertem el az érdemeiket, de (a megváltás) legszentebb és leghatásosabb gyümölcsei folytatódnak az Egyházban az idők végéig.

79s Mindazonáltal, ezeket a gyümölcsöket sok lélek nem használta fel, mert hiányoztak a szent munkások szőlőmben, mert hiányzott ezekből a lelkekből a buzgóság és az áldozatok szeretete.

79t Mindezt orvosolni fogják a belém átalakult papok, az én erőmmel és szentséggemmel, az én Lelkemmél, aki őket ösztökéli fogja a mind nagyobb tökéletességre és a velem való Legbensőségekre, belém való átalakulásuk beteljesítésére.

79u A Szentháromság reméli már a bennem levő papok egységének szent gyümölcseit, ami pontosan az átváltozás, mert az átváltozás *egyesít*. Mindennek a célja, tervem titka ez, ami a tökéletességre törekvésben a legmagasztosabb, legtisztább, legszentebb és legemelkedettebb: *az egyesülés az egy és egyetlen Szentháromság legtisztább, legtermékenyebb és legszentebb egységében*.

79v Sok évszázada, amely számomra egy napot jelent, akarom tökéletesíteni ezt Egyházamban, csúcspontjára emelve fel gyakorlatát és tökéletességét, hogy megadjam ennek a szeretett Egyháznak a kivirágzás teljességét, és a lelkeknek azt a legszentebb medret, amely őket egyesíti, és az égbe vezet.

80 A szeretet és a Szentlélek

80a Csak egy dologra volt szükségem ahhoz, hogy a földön lerombolhatatlan alapzaton alapítsam meg Egyházamat. Mi volt az? *A szeretet*. Egyedül a szeretet. Egyháznak a szereteten kell alapulnia, a szeretet által kell növekednie, amely a szíve, ütőere, lelke és élete: a Szeretet, azaz a Szentlélek, a teljes szeretet.

80b Azért mondtam azokat az emlékeztető szavakat, amelyekről minden korban megemlékeznek. Szeretett Egyházam jövőd Fejéhez intéztem azokat. (Azóta) minden pápa szívében visszhangra talál. „Jobban szeretsz-e engem ezeknél?” Miután istenemeri Szívemben megbizonyosodtam erről a szeretetről, rábíztam a telkeket a Pásztorra, aki kiváló módon képvisel engem a földön. Hogy- úgy mondjam: rábíztam *a szeretetre* szeretteimet, a lelkeket.

80c Mily gyengédek Szívem érzelmei minden lélek iránt! De el kell mélyedniük ezekben a gyengéd szavakban, amelyeket Szent Péterhez intéztem, hogy szeret-e engem, hogy rábízzam a megváltott világot. Ezeket (a szavakat) nemcsak a lelkek első Pásztoraihoz intéztem, hanem hasonlóképpen minden püspökhöz és paphoz.

80d Az Egyházzal együtt rábízom saját magamat, és *bennem* minden papot, akik azt alkotják, az elsőtől az utolsóig. A Pápa kiterjeszti hatáskörét, atyai szeretetbe burkolva, szeretett juhaira, papjaira, akik velem és övele együtt egyetlen Jézust, a lelkek Megváltóját alkotják.

80e Háromszor szereztem bizonyosságot *erről a szeretetről*, mert csak a szerető lélek méltó arra, hogy képviseljen engem, hordozza a Szerető Atya termékenységét, hasonló legyen a Szerető Igéhez, és az én Szerető Lelkemhez. A szeretetnek ez a kapcsolata egyesül a Szentháromság egységében, (egyesül) csatlakozhatatlanul a Küzdő Egyház Fejében és annak minden megbízottjában. Én vagyok jelen a papi rend különböző fokozataiban. Atyám engem lát a Pápában, és az Egyház egységében bennem látja az összes papot: egyetlen Jézus, egyetlen Pásztor, egyetlen Pap, egyetlen Megváltó.

80f Szép és isteni ez a bensőséges és egyetlen összekapcsolódás szeretett Egyházzal világában. Mivel isteni, semmi sem képes megingatni, tönkretenni szervezetét vagy egységét. Isteni az eredete, isteni a termékenysége, és az Ember-Isten lakik benne, védi meg, pártfogolja, tartja fenn és dicsőíti meg.

80g A szeretet tartja fenn az Egyházat a Főben és tagjaiban, pásztora a Szeretet – és mindig is az lesz a Szentlélek bensőséges segítsége által – átvészeli majd az összes viharokat, hűtlenségeket; szakadásokat és a pokol támadásait. Átvez majd a szekták és hamis tanítások minden tengerén anélkül, hogy meginogna, vagy elmerülne.

80h Én vagyok kormányosa. Azért a századok múltán Egyházzal megérkezik majd oly tisztán, oly szentül, oly anyai módon, annyira telve szeretettel Isten és a felebarát iránt, amint kiindult kezemből, (haladni fog) míg el nem éri az ég partjait.

80i Nem számítanak a támadások és az üldözések övei ellen – amelyek legfájdalmasabbak számomra – ő tovább fog haladni, fenségesen menetelve ezernyi gyötrelmek között, amelyek a múltban, jelenben és a jövőben csak azt érik el, hogy még ragyogóbbá teszik és megdicsőítik őt,

80j Ki szállhat szembe Istennel? A nemzedékek elmúlnak, az üldözések megszűnnek, a szakadások lecsillapodnak, a küzdelmek eltűnnek. Egyházzal szépen és tisztán, szentül és páratlanul elérkezik céljához, oly tökéletesen és megingathatatlanul, amint azt alapítottam. Segíteni fogja a szeretet, amely nem változik, mert isteni, mert az egység a lényege, az jellemzi, áthatja a szeretet, és csak a szeretetet terjeszti.

80k Elérkezett annak az ideje, hogy felmagasztalják a világon a Szentlelket, az annyira szeretett Egyház lelkét, ahonnan az, az isteni Személy bőségesen árad ki minden cselekedetében. *Azt akarom, hogy a világnak ezt az utolsó korszakát különösen szenteljék ennek a Szentléleknek*, aki csak a szeretet révén működik. Kezdetétől fogva irányította az Egyházat Szent Péter hármás alázatos szeretet aktusa által. Azt akarom, hogy az utolsó időkben minden szívben megerősödjék ez a szent szeretet, szeretve a Szentháromságot, De főleg akarom ezt papjaim szívében. Ő van soron, ez az Ő korszaka, Egyházzal szeretetteljes befejezése az egész világ számára.

80l Ezért visszatérek, hogy *kérjem a világ felajánlását a Szentléleknek*, különösképpen, az Egyház minden tagja által kezdve, ennek a Léleknek, aki engem éltet, a szeretet e harmadik Személyének, aki összeköti és egyesíti magát a Szentháromságot, aki összefoglalja az Isten életét, mert Isten a szeretet, és a Szentlélek a szeretet Személye, maga a megszemélyesített szeretet Őbenne. Ezért a Szentlélek az Egyház Lelke, nagy isteni mozdítóereje, szíve, szívverése, mert Ő a szeretet.

80m A szeretet, a felebaráti szeretet kihűlt a világon. Innen ered minden baj, amelyek miatt panaszkodom. Ezt az isteni szeretetet, amely az *egyetlen* (szeretet), nem használják ki, közömbösítik, meghamisítják; hamis szeretettel helyettesítik, a világ és az anyag szeretetével, amely eltávolította Őt a szívektől. Éppen ezért tér vissza, hogy diadalmaskodjék, hogy diadaléneket énekeljen Urának, és megtérítse a lelkeket, újjászülje a szíveket és a nemzedékeket.

80n De mi ennek az általános megmozdulásnak a biztos, igazi és maradandó alapja? Mivel kell annak elkezdődnie? – Papjaim belém való átalakulásával. Ez az átalakulás nem más, mint szeretet, tiszta, megvizsgált szeretet, mert ez az egység, mert közel visz a Szentháromsághoz, és hasonlónak tesz az Istenhez.

80o Biztosítok mindenkit, hogy ha *minden* pap *együtt*, a Szentháromság egységében felfogja ezt a nagy megszentelő és isteni indítást, akkor tönkremegy a Sátán, és az Egyház megtisztul papjaiban. Vigasztalás lesz ez a Szentszék számára, és nagy ajándék Szívemnek.

80p De mi segíti elő ezt? Csak a Szentlélek áll ellen az anyagiasnak az istenivel. Csak a Szeretet Személye közli majd a szeretetet. Akkor mindenki üdvözülni fog.

80q Minden papom szívére tett kézzel válaszoljon kérdéseimre, amelyet Szent Péterhez intéztem: 'Jobban szeretsz-e engem ezeknél? Válaszolja szívből, bizalommal a Szentlélek elé vetve magát, aki készen áll arra, kiárasza magát a szívekbe, amelyeket jobban szeret, és amelyekbe bőségesen akarja önteni rendkívüli kegyelmeit, áldásait és adományait.

80r Mily sokkal tartoznak papjaim a Szentléleknek! Bizonyítsák be hálájukat azzal, hogy *ajánlják neki* egyházmegyéjüket, egyházközségüket és templomaikat; de mindenekelőtt *szíveiket*, átalakulva teljesen belém, és bennem és általam az Atyába.

80s Papjaimnak szeretniük kell az Atyát és az Igét ugyanazzal a szeretettel, amellyel az Atya és a Fiú egymást szeretik: ugyanazzal a Szentlélekkel. Mária Szíve, a Szentlélek legtisztább lakóhelye, el fogja vezetni őket Hozzá, és Vele belém való átalakulásuk tökéletes lesz, teljes lesz, elnyeri tetszését, és kielégül vágyam, hogy végül beteljesüljön a Szentháromság egységébe való beolvadásuk.

81 Szeretet és áldozat

81a Csak a szeretetre bíztam rá Egyházamat, – mint mondtam – a szeretet ígéreteré. Csak az aláztos szeretet hármaz ígéreteré bíztam rá juhaimat. Nagyon szeretem a lelkeket, akiket csak akkor bizom rá (papjaimra), ha az isteni szeretet gondoskodik róluk, az isteni szeretet beborítja, oltalmazza őket (rajtuk keresztül).

81b Világos, hogy a szeretet részt vesz az egységben. A szeretet egy. Ha szeretnek engem, ha ez a szeretet tiszta, szent, igazi akkor elválaszthatatlanul szereti a lelkeket bennem és értem és ugyanakkor papjaimban is. Én szeretem őket bennük, belém való átalakulásuk révén.

81c Anyyra kedvesek előttem a lelkek, hogy eljöttem meghódítani őket vérem és életem által az égnek. Visszatükröződik bennük a Szentháromság, ha alávetik magukat nekem. Egyetlen lélek megmentéséért visszatérnék új kálváriákra. Azt akarom, hogy papjaim is rendelkezzenek ezzel a szent buzgósággal, és ezeryi kálváriától se riadjanak vissza, ha megváltásukról van szó. De ez a szent buzgóság csak a szeretetből születhetik meg, és csak a szeretet terjesztheti ki azt.

81d Ismétlem, egyedül a szeretetre bíztam az annyira szeretett személyeket. Csak a hármaz szeretet-esküre bíztam rá őket, Földi Helyettesem atyai, anyai és szent oltalmaiba helyeztem őket. Tudom, hogy aki szeret engem, az szereti felebarátját is. Az irántam való szeretetből közvetlenül és szükségképpen származik az, hogy úgy szereti a lelkeket, mintha azok én magam volnának. Ezért tanításomat egyetlen parancs foglalja magában: a tiszta szeretet, a szent szeretet, amely kiterjed minden lélekre.

81e A Pápa, akárcsak Szent Péter és mindazok, akik az én másaim és engem képviselnek a földön, kötelesek arra, hogy szeressenek engem, és bennem, mint sajátomat szeressék a lelkeket, mintha én magam volnék bennük. Biztos, hogy mint Isten bennük vagyok, élek bennük, mert a lelkek viselik istenségem pecsétjét, az Istennek egy szikláját.

81f A lélek magának az Istennek a lehelete és legtisztább kiáradása. Magában hordozza az egység szent csíráját. A lelkek szépek az isteni szépségtől, és tiszták Isten tisztaságával. A Fény megvilágítja őket. A szeretetből származva magukkal viszik a szeretetet, mint kezdetet, és látóhatáruk és céljuk se más, mint a szeretet. Ha ellenségeik bármit magukkal ragadnak, bemocskolnak és eltérítenek (eredeti céljától), ők velük született képességgel, ösztönszerűen törekszenek a szeretetre. Nem elégítik ki legerősebb vágyaikat, szomjúságukat a tiszta, a magasztos, a szent után, hacsak nem a szent és isteni szeretettel.

81g Helyetteseim és megbízottjai, a püspökök és a papok egyetlen szeretetet képeznek a Szentlélekben. Az Atya termékenysége a szeretet. Ez kormányozza a Pápát, bíborosait és megbízottjait, a Pásztorokat és a papokat. Mindnyájan részesülnek ebben a lelki atyaságban, ami a szeretet. Ezért az Egyház egyetlen Atyjának jellegzetessége a földön a szeretet és a szerető gondoskodás minden lélekről. Hasonlóképpen kell lennie ennek minden Pásztoromnál: szeretettel kell kormányoznia – s ez a szeretet a Szentlélek felebaráti szeretettel, kedvességgel, és nem szigorúsággal, békével, szelíden. De ugyanakkor a szükséges esetekben erőteljesen, amely megvédi a szeretetet a szeretet isteni jogaival.

81h Egyházam a szeretet, mert egység, és mert az egységben van a felebaráti szeretet központja, a szeretet lényege! A szeretet kiárad a Főpapságban az Egyház minden ütőerén keresztül. Az Egyház anya, és az anyák (lényegé) a szeretet! A Pápa kétségtelenül jobban szeret engem, vagy jobban kell szeretnie engem, mint az egész világnak, mert őt bensőségebben segíti a Szentlélek. Szívében, mint az enyémben, elfér minden lélek, fájdalmainak és könnyeinek minden gyermeke. Ez a Szív mindig készen áll a segítségre, az áldásra, a kibékítésre, az egyesítésre és a megbocsátásra.

81i Helyettesem állandó gondja a földön az elpogányosodott világ meghódítása azáltal, hogy az Egyház egysége felé irányítsa őt, a Szentháromság központjába. Mindig szeretettel néz rá. Gondossága kimeríthetetlen, és terhe minden Pásztornak a terhe, minden papé, minden léleké mennyei Atyám előtt.

81j De – ismétlem – nagy segítség lesz számára a papok átalakulása belém, amit a szeretet valósít meg, a Szentlélek, aki a teremtetlen szeretet, az örök egység gyújtópontja.

81k Azért, hogy átadjam a lelkeket a papoknak, elsősorban biztosítaniuk kell engem szeretetükről. Átalakulásuk eszköze az erény lesz, amelyet ők közölnek a lelkekkel és azokkal, akiket példájuk révén megmentenek.

81l Mondtam előzőleg, hogy a pap nem mehet egyedül az égbe, hanem a lelkekkel, akiket rájuk bíztam azért, hogy példájukkal megszenteljék őket. Ismétlem, a papnak jobban kell szeretnie engem, mint ahogy ők szeretnek, azaz jobban, mint azoknak, akiket rájuk bíztam. Azért a Pápa szeret engem, és az egész világnál jobban kell szeretnie engem. A lelkek Pásztorainak jobban kell szeretniük engem a nyájnál. A plébánosoknak jobban, mint híveiknek, és a papoknak jobban, mint a rájuk bízott lelkeknek.

81m Ha jobban szeretnek engem, azaz jobban átalakulnak belém, több lelket adok nekik, akik megdicsőítenek engem, jobban megdicsőítenek engem bennük, és Atyám jobban szereti majd őket!

81n Nem látják-e, miként alapul minden a szereteten? Miként alapoztam Egyházamat erre a két nagy alapra: a szeretet általt (táplált) aláztatosságra és a szeretetre?

81o Nem számít, hogy néha papjaim hálátlanok voltak irántam, megbántottak, és a világ dolgai mögé helyeztek, hogy mint Péter, megtagadtak. Szívem végtelenül jó; tud feledni, megbocsátani és szeretni! Papjaim iránti szeretetem végtelen! De elvárom, hogy megfeleljenek neki, és ha Egyházamban a lélek megmentése a hivatásuk, kötelesek szeretni engem, kötelesek birtokolni lelkemet, átítatni magukat lelkemmel, *élni* lelkemből, ami azonos a szeretetből való étellel.

81p De nemcsak a szeretet felindításával kell szeretniük engem, hanem feltétlenül át kelt adniuk magukat a szeretetnek, mindannak feláldozása által, amit Isten és a felebaráti szeretet megkíván. Engem követve, a papoknak Atyám rendelkezésére kell bocsátaniuk *minden áldozatukat*. Meg kell tagadniuk magukat. Bűnbánatot kell tartaniuk. Fel kell áldozniuk magukat. Fel kell ajánlaniuk magukat. Ostyákká kell lenniük, engesztelő áldozattá kell átváltozniuk.

81q Engesztelő Áldozat voltam és *vagyok*, és ők (is) azok lesznek. Szeretetből átkaroltam minden fáradságot, ami az apostolkodással és a lelkek megmentésével jár, és ők (is) át fogják karolni azokat. Atyám és a lelkek iránti szeretetből hagytam, hogy felfeszítsenek a keresztre, és ők is meg fogják tenni ezt, amint első apostolaim megtették. Bűnbánó lelkek lesznek, ismétlem, hogy kárpótoljanak az érzékies lelkek mulasztásaiért életük tisztasága által, mert az ártatlan és a bűnbánó szenvedése üdvözít.

81r Belém átalakult papjaimat az én életem élteti, amely ártatlan és fájdalmas, tiszta, önmegtagadott és mindig szeretetteljes, mindig jót tesz, mindig a teljes szeretet. Ez állandóan növekedni fog bennük, könnyűvé és édessé teszi számukra igámat és élvezetessé Atyám bármiféle akaratát, még akkor is, ha keresztre feszíti őket.

81s Talán egyes papok félnek a belém való átváltozástól olyanná, amilyen vagyok, szeretetteljes, igen, de ugyanakkor eltelve fájdalommal. Ne féljenek, mert én mindent megédesítek, kellemessé teszek, átváltoztatok és megistenítek a Szentlélekkel.

81t A szeretet vértanúság, de a szeretet *Isten* is, a Szentlélek is. (A szeretet) a szerető lélek öröme, aki csak azt tartja boldogságnak, – hogy növeli dicsőségemet – amely kétségtelenül mellékes – átadva magát, és mind több lelket adva nekem akkor is, ha életébe kerül.

81r Belém átalakult papjaimat az én életem élteti, amely ártatlan és fájdalmas, tiszta, önmegtagadott és mindig szeretetteljes, mindig jót tesz, mindig a teljes szeretet. Ez állandóan növekedni fog bennük, könnyűvé és édessé teszi számukra igámat és élvezetessé Atyám bármiféle akaratát, még akkor is, ha keresztre feszíti őket.

81r Belém átalakult papjaimat az én életem élteti, amely ártatlan és fájdalmas, tiszta, önmegtagadott és mindig szeretetteljes, mindig jót tesz, mindig a teljes szeretet. Ez állandóan növekedni fog bennük, könnyűvé és édessé teszi számukra igámat és élvezetessé Atyám bármiféle akaratát, még akkor is, ha keresztre feszíti őket.

81r Belém átalakult papjaimat az én életem élteti, amely ártatlan és fájdalmas, tiszta, önmegtagadott és mindig szeretetteljes, mindig jót tesz, mindig a teljes szeretet. Ez állandóan növekedni fog bennük, könnyűvé és édessé teszi számukra igámat és élvezetessé Atyám bármiféle akaratát, még akkor is, ha keresztre feszíti őket.

81u A papi Lélek részesül mindebben az erőben, nagylelkűségben, egészen a hősiességig, ha *leegyszerűsödik bennem* és átalakul belém. Már nem az ember működik benne, saját hajlamaival és természetes gyengeségével, hanem az isteni erő – amiben részesül – hajtja őt a szeretet által a szenvedésre, az áldozatra, magára a vértanúságra. Én vagyok benne, a Szentlélek van benne, aki elfoglalja a régi ember helyét, átalakítva őt szentté, a Szentek Szentjével.

81v Nem tévesztetek meg (senkit). Az átváltozás, mint mondtam, fájdalommal, (ön) legyőzéssel, áldozattal, halállal jár! Azonban a szeretet erősebb a halálnál! Én meghaltam szeretetből, mert szerettem! A Szentlélek biztatott engem a Keresztre. Miután önként átöleltem a keresztet, a kereszt szeretetté vált. A vértanúság, amelyet a szeretet sugall, nem vértanúság a szerető lélek számára, (hanem) szeretet, tiszta szeretet!

81w Isten meg tudja édesíteni a kereszt keserűségét. Isten ért ahhoz, hogy megvalósítsa a csodálatos ellentéteket, és örömet adjon a szenvedésben. A szeretet uralkodik azon, ami a földön van, és ami természetes az emberben. Megisteníti a szenvedéseket, és kellemessé teszi a fájdalmakat, és még többet (tesz): a lelkeket túlszordulásig eltölti és kitágítja a szent örömben a Kálvária fájdalmas csúcspontján.

81x Ha minden papom gyanakvás és félelem nélkül átadná magát nekem, ha átalakulnának belém, szeretnének engem és bennem a lelkeket, *csak bennem*, akkor boldogok lennének, és én megdicsőülve látnám magamat bizalmuk által, és, viszonzom azt szeretetem végtelen gyönyöreivel.

81y Szeressenek engem, és ajánlják fel magukat velem egyesülve. Alakuljanak át belém olyanná, amilyen vagyok, teljes szeretetté és teljes fájdalommá. A szenvedések elmúlnak, de a dicsőség súlya és a Szentháromsággal való egység beteljesedése örök lesz.

82 Sürgető felhívásom

82a Annyira szeretem papjaimat, hogy amit nekik tesznek, nekem teszik. Mit akarok mondani ezzel? Már említettem ezt, amikor belém való átalakulásukról beszéltem. Így kell lennie: én bennük vagyok, ők én bennem. Szemem fényét bántják meg, Szívem legérzékenyebb pontját, amikor bármily módon megsértik (papjaimat). A legsúlyosabb büntetéseket mértem ki azokra, akik hálátlanul megbántják, megsértik, rágalmozdítják őket, vagy bármily rossz szándékkal érintik őket.

82b Papjaimnak nagyon számolniuk kell ezzel a végtelen szeretettel, mert nem teszem ezt minden emberrel. Nagyon fájdalmas számomra az, ami az enyémet befeketi, megbecsteleníti, ami bármily módon szenvedést okoz nekik, akár gondolatban, akár szóban, vagy cselekedetben. Ez a gyengeség és felfoghatatlan kedvesség szeretett Atyámtól jön, aki bennem lát minden papot, aki bennem szereti őket, bennem gondoskodik róluk, és törődik velük az Egyház egységében. (Atyám) méltatlankodik, amikor valakit, aki Én vagyok, vagy aki engem képvisel, a legkisebb fokban megbántanak.

82c Még több (mondanivalóm is) van. Nekem, (az Atya) Egyszülött Fiának, akiben teljesen kedve telik, adta a világot, hogy feláldozásom által üdvözítsem azt, mert szeretett engem, és végtelen szeretetére való tekintettel a lelkeket (is). De nem engedi, hogy megérintsék papjaimat, az enyéimet. Azokban megbántják leggyengédebb szeretetét, amellyel őket szereti. Ez a megnevezhetetlen előszeretet nemde kiváló és ingyenes kiválasztás, páratlan szeretet?

82d Nem papjaim választottak engem, hanem én, mint Isten választottam ki őket öröktől fogva. Az enyéim voltak, választottjaim, szeretteim, másaim a földön és az égben oly kiváló fokban, amiről az embereknek fogalmuk sincs.

82e A papok alig hogy felelnek felhívásomra, (máris) segíti őket kegyelmem. Mintegy külön teremtményként (alkottam) papjaimat, mert eltöltöttem őket Legkiválóbb kegyelmeimmal, áldással és ajándékaimmal. Nekik adtam a Szentlelket – Mária által – hogy kialakuljanak a szeretetben, a tisztaságban, az isteni Fényben, hogy szívüket megvilágítva és felhevítve elszakítsa őket a földiektől, a hiábavalóságtól, a mulandóktól, felemelve lelküket a fenségesre, ami (örökké) megmarad.

82f De szeretetemnek mindezeket a kiváltságait, az Atya szeretetének mindezeket a gyengédségeit úgy kell felfogniuk, mint belém való átalakulásuk következményét. (Atyám) *engem lát bennük*, azért nem engedi büntetés nélkül, hogy megérintsenek engem bennük.

82g Papjaimnak elmélkedniük kell ezekről a boldogító és szerencsés valóságokról. Nagyon alaposan, szívük mélyén (kell elmélkedniük ezekről). Válaszolniuk kell az Atya gyengédségeire és ingyenes kiválasztásukra az Atya és a megtestesült Ige által. Szép, szép és összehasonlíthatatlan papi hivatásuk a magasba emeli őket, elválasztja őket a közönséges emberektől, jobban Mária-hoz tartozókká teszi őket. (Papi hivatásuk) átalakítja őket belém, megisteníti őket a Szentháromságban a földön, közreműködésüknek megfelelően, és az égben, a Szentháromsággal való egységükben (tanúsított) hűségük mértékében.

82h Mily nagy a pap Egyházamban! Mily belső és külső, természetfeletti és isteni kiváltságoknak örvend a földön!

82i Ezért már felfogja bűnének nagyságát, számtalan hálátlanságának súlyosságát, eljárásának nemtelenségét, amikor megbántja azt az Istent, azt az áldott Szentháromságot, aki pazarul ellátta őt kegyelmeivel, végtelen gyengédségével, összehasonlíthatatlan kedvességével, ugyanazzal az atyai gyengédséggel, amellyel szeretett Fiát (halmozta el). Mert kétségtelen, amint sokszor mondtam, hogy az Atya engem lát a papokban, az egyetlen Papot, aki méltó a tiszta áldozat felajánlására, önmaga gyümölcsöző feláldozására, hogy Istent mint Isten megdicsőítse.

82j Ez a szeretet nemde az Atya akaratának leggyengédebb cselekedete a papok javára, akik engem képviseltek és fognak képviselni a világ végéig.

82k Ezek a könnyelmű, Lanyha és bűnös papok mennyire becsülik hivatásukat, szent, csodálatos és páratlan papi hivatásukat? Hol van ezeknek a hűtlen szakadár papoknak a feje és szíve, akik nem tiszták, nem szentek, nem hűségesek és nem hálásak? Nem szeretik a Tisztát, a Szentet, magát a Szeretetet, aki mégis hívja őket, Lelkében mély sóhajtásokkal, szerető fűttyentéssel, mint ahogy a Pásztor (hívja juhait). (Hívja őket) az Atya szívverésével, mint a tékozló fiút, hogy megbocsásson nekik, hogy elföldje becstelenségüket Egyházaiban. Vállamra helyezi őket, mint a karámba visszatért juhokat, hogy felélesszem őket, hogy felferjem őket a kábultságból, amelyben élnek, szunyókálva, nagyon elgyengült akaráttal, és megmentsem őket.

82l Mindez és több vagyok számukra itt a földön: Atya, Anya, Pásztor, Szeretet. Szeretet, amely elfeledtetni velem minden bűnük, hálátlanságuk és hűtlenségük ellenére azokat a sértéseket, amelyek Szívemet érték.

82m Még van idő. Sokan, akik mindeddig süketek voltak a kegyelem hangjára, megfordulnak, vonzva páratlan gyengédségetől üdvözítő Szívem által, és keresnek engem, hogy meggyógyítsam sebeiket erőmmel, hogy megszabadítsam őket az ellenségtől hatalmammal, hogy megkönnyítsem minden fájdalmukat.

82n Tudják meg még egyszer, hogy kész vagyok elfelejteni a múltat, megmosni őket véremlen, amely mindent fehérre tesz és megtisztít. Ismétlem, (kész vagyok) tárt karokkal fogadni őket, hogy megbocsássak nekik, és segítsem őket megvalósítani Atyám elgondolását, átalakítva őket belém, és beteljesítve ezt a Szentháromság dicsőségére kívánt átalakulást.

82o Miért félnek a keresztre feszített Istentől – még papjaim is, – mikor ugyanazon a kereszten kértem bocsánatot hóhéraim számára? Vérem mindent eltöröl, mindent megvált, mindent meggyógyít, mert a szeretetből fakad! Ne féljenek, mert én vagyok bennük az, aki kiált, aki sóhajtozik szívük mélyén, aki megharcolja küzdelmeiket, és aki győzedelmeskedik, ha ők hagyják győzni, engedve a végtelen gyengédségnek, aki hívja őket ezekben a bizalmas közlésekben, aki ösztönzi őket, legyőzi, kényszeríti őket, mert közvetlenül megmozgatja szívük rejtett részeit.

82p Ismétlem, azért jönnek ezek a bizalmas közlések, hogy felkeltsenek, felserkentsenek, *kihívjanak*, küzdelemre indítsanak és győzelemre vigyenek a gonosz szellem felett, aki sok papi szívet hatalmába kerített. Ezekben a közlésekben a Szentlélek forgatja kétélű kardját. Nem létezik, és nem is létezhet a földön olyan pap, bármily méltatlan legyen is, akinek szívében ne érintene meg egy bensőséges hűrt a megvetett isteni szeretetre való emlékezés (vagy) a jelenlevő, lüktető szeretet, amely készen áll a megbocsátásra és a kedvességgel való elhalmozásra.

82q Azt akarom, hogy minden pap hozzám jöjjön, azonosítsa magát velem, egyesüljön szívemmel, és megemlékezve átalakulásáról, azt ne csak folytassa, hanem teljesítse be. Valósuljon meg végre minden, amit Szívem évszázadok óta kér. Mindenki egyesüljön egyben, Atyámban és a Szentlélekben, a Szentháromság tökéletes egységében.

83 Megegyezés Isten akaratával

83a Ahhoz, hogy a papok gyümölcsöt hozzanak a lelkekben, be kell oltódnuk belém; sőt mi több, *másik énemmé* kell válniuk, eggyé kell lenniük bennem a Szentháromság egységében. Enélkül hiába erőlködnek, terméketlen Lesz a munkájuk, mert hiányzik belőle a Szentlélek isteni, szent és termékeny életereje.

83b Mivel minden pap egyik célja a lelkek megmentése, azért, hogy *üdvözítők* lehessenek, egyesülniük kell, ismétlem, bensőségesen és teljesen az egyetlen Üdvözítővel. Magatartásukat mindenben az enyémmel kell szabniuk a földön. Mindig békésen, magukról megfélemlítve és szeretetteljesen azonosítaniuk kell elgondolásukat az enyémmel; vágyaikat, egész életüket az enyémmel. Gyakorlatban: gyakran fel kell tenniük maguknak a kérdést, mit tennék Én ebben, vagy abban a helyzetben, mit határoznék el, miként ítélnék ilyen vagy olyan érdekellentét esetében; részletekbe kell menniük, ismétlem, magán és apostoli életükben.

83c De többet, sokkal többet (kell tenniük): az én benső életemet kell élniük, teljesen az Atyára irányulva. Szeret kelt tenniük arra a szeretetteljes és szent szenvedélyre, amely engem mozgatott, és csak Őerte kell dolgozniuk. Ez volt földi étetem, és ez volt és ma is ez égi életem (is): szeretni, tisztelni, tetszeni az Atyának, és csak egyet akarni vele. Ez a felebaráti szeretet tökéletessége, a belém való átváltozás legmagasabb célja.

83d A tökéletesség, a legmagasabb és tökéletes életszentség az Atyám akaratára való szeretetteljes és legteljesebb ráhagyatkozásban áll. Miért? Mert ez elvisz az egységhez, a legerősebb egységhez, az Istenben való beteljesüléshez, ami a legnagyobb (abból), amit az ember birtokolhat, ami az övé (lehet): az emberi akarat egyesítése az isteni akaratral.

83e Akkor már nem két akarat létezik, hanem csak egy, az Istené, amely – bizonyos módon – elnyelte a teremtmény akaratát. Ha azt mondhatjuk, ez adja a Szentháromság legfelségesebb jellegét, ez teszi legszentebbé, ez az egység isteni lényege: az, hogy a három isteni Személynek csak egy akarata van, csak egy óhaja az örökkévalóságban, lényének változhatatlanságában. A Szentháromság boldog ebben a legtisztább, legbölcsebb, oszthatatlan és egyetértő akaratban. Ez az akarat kiterjed minden teremtményre, egyetlen Központból, az egységből kiindulva!

83f De ez az egyetlen akarat a Bölcsesség, a Hatalom, a Szeretet, az Igazságosság, a Szentség, stb. stb. székhelye. Ebben az akaratban Létezik az Isten. Ez az egység lényege, ismétlem, a béke, az állandóság, az egység, az ég!

83g Ezért a földön egy pillanatra se vonhatja ki (senki se magát) ez alól az Akarat alól, amelyet Atyám képvisel, ugyanaz az Istenség, amelyet magamban hordoztam. Minden Atyám akaratára vonatkozik. Legnagyobb boldogságom volt neki tetszeni az önkéntes, teljes áldozatokban is, amelyekben kifejezésre jutott rám vonatkozó akarata. Táplálékom és életem az volt, hogy tetszésére legyenek ennek az imálandó akaratnak. Ezért mindazt, amit tettem, Atyámra vonatkoztattam, és nem mulasztottam el szeretetteljes és keresztre feszítő akaratának egyetlen részecskéjének (teljesítését) sem.

83h Mint ember boldogan alávettem magamat szeretetteljes akaratának még az erkölcsi és testi gyötrelmekben is, amelyeket Atyám bölcsen és szeretetteljesen megengedett. Pusztán az erre az isteni akaratra való gondolás is végtelenül megédesítette az Istenember áldozatait.

83i Ezért Szívem vágyva vágyott arra, hogy megfeszítve lássam magamat, mert oda vitt Atyám akarata, aki a teljes szeretet, hogy feláldozzon engem. (Azért áldozott fel,) hogy Isten lévén, érdem teljes és hatásos legyen engesztelése; és hogy mint ember, egy minden trón felett álló trónt adjak magamnak, és szeretett Egyházam Fejévé tegyem magamat. Ez ugyanakkor jutalom az egész emberiség számára is.

83j Atyámnak ez az akarata, hogy a világ üdvösségéért áldozatul adjon engem, végtelenül szeretetteljes volt. Az Ő legbölcsebb tervében (ezért) az volt a jutalmam, hogy Egyházam Fejévé tesz engem, és abban az egész emberiség Fejévé.

83k Áldozatom nagy jutalma volt, hogy nekem adja azt a Szeplőtelen Jegyest, termékeny szüzet és az emberiség Anyját. Életembe került ennek a hivatalnak, ennek az Egyházamban levő általános főhatalomnak az elnyerése: a Kereszten pecsételtem meg a világ fölötti uralmam.

83l Akkor szereztem meg *legrettenetesebb* fájdalomaimmal papjaim hivatását, segítségét, közreműködését, belém való átalakulásuk kegyelmét, amíg az elér az egység legnagyobb fokáig. Őket is Egyházam fejévé tettem, beoltva a Szőlőtőbe, aki én vagyok, hogy keringjen ereikben éltető nedvem, ugyanazok legyenek eszméik, ugyanaz az akaratuk, óhajuk, egy a Szentlélekkel.

83m Azt akartam, hogy egy napon elérjenek elgondolásom tökéletes megvalósítására, amelyet már az Utolsó Vacsorán Atyámhoz intézett kérésemben felcsillogni engedtem, mielőtt elhagytam apostolaimat – Egyházam kezdeti magvát – tökéletessé téve őket az őket az egységben, amelyet birtokoltam, és amelyet Szívem teljesen kívánt.

83n Mindez a terv egyetlen dologban valósult meg: hogy papjaim elérjék belém való átalakulásukat, egy (legyen) akaratuk az Atyáéval.

83o Ezekben a bizalmas közlésekben nemcsak azt kértem, ami a legnagyobb az ember számára, az egyetlen, amije van, és amit akarok: *akaratát*; hanem el akarom érni azt, hogy ez az akarat elvesszen Atyám akaratában, amint az enyém elvész abban, amennyiben az ember egy akaratú lesz a Szentháromság isteni akaratában.

83p Ha én, az Istenember elértem önkéntes áldozataimmal, amelyek egészen életem feláldozásáig mentek azt, hogy szeretett Egyházam Feje legyenek; hasonlóképpen a papoknak, az én követésemként, állandóan Titokzatos Testem fejének kell lenniük,

Egyházamban kibontakozó megváltó és üdvözítő tervemben. Miként? Azon az áron, amellyel én megvásároltam ezt a főhatalmat az egész emberiség fölött: a szeretettel és a ráhagyatkozással, és az élő vággyal, hogy mindig és minden körülmény között Atyám isteni akaratát teljesítsék egészen a hősiességig, a halálig.

83q Ha a papok másaim, az én érzelmeimnek kell meglenniük bennük. A legtisztább, legszentebb, legtökéletesebb és legigazabb (érzelme) Szívemnek az volt, hogy önkéntesen, szeretetteljesen és bizalmasan alávessem (magamat akaratának), amelynek mindig örvendtem, egészen addig, míg lelkemet kezébe adtam, az Ő szerető ölén, ezerszer imádott akaratában.

83r Ezt kell tenniük papjaimnak (is), szent Egyházam és a lelkek előjáróinak: követniük kell engem ebben a lényeges pontban, belém való átalakulásuk legszentebb és legtökéletesebb pontjában, teljesen azonosítva magukat Atyám szent akaratával.

83s Elérkeztünk a legmagasztosabb ponthoz, ami leginkább megdicsőített engem, az Istenembert: hogy papjaimat másommá tegyem, de különösen Szívem és *Atyám akaratának* legbensőbb érzelmével, amely életemet képezte a földön. Ez volt Egyházam számára a legmagasztosabb és isteni hőstett: Atyám imádandó akarata.

83t Ha a hívek szeretnek engem, ha meg akarnak dicsőíteni, amint ez szeretetteljes kötelességük, nem tudnak nagyobbat tenni értem, mint azt, amit papjaimnak tesznek, amely olyan, mintha nekem tennének. Már tudják, hogy amit nekik tesznek, nekem teszik; most jó értelemben véve ezt. Nem tehetnek többet értük, mint azt, hogy kérjék akaratuknak ezt az egyesítését Atyám akaratával, amely az enyém, a Szentháromság egységében.

84 A pap és az Egyház

84a Ahhoz, hogy szeretett papjaim részt vegyenek Egyházam eljegyzésében – *fettételezve belém való átváltozásukat* – amikor Atyám átadja nekik a Szentlélek által ezt a tiszta, szent és szeplőtelen Jegyest, aki ugyanakkor termékeny szüzességében, csak azt kéri tőlük, hogy érdemeljék ki ugyanazt az árat, amit én adtam érte: (amikor) minden szeretetemet és minden akaratomat behelyeztem Atyámnak mindig szerető akaratába.

84b A papi hivatás felbecsülhetetlen értékű gyöngyével a papok megvásárolhatják azt az isteni ékszert, amely az én szeplőtelen Egyházam. De ahhoz, hogy az Atya egyesítse őket vele, kéri tőlük a szüzességet, a tisztaságot, a hűséget és a szeretetet.

84c Annak a papnak, aki nem szerelmes az Egyházba, nem szabad hozzá tartoznia. Az a pap, aki az Egyház érdekeit a világi mögé helyezi, nem fogta fel hivatását. A hitetlen pap, aki kockát vet az Egyház varratlan köntöse fölött, nem méltó hozzá, és az ég vissza fogja utasítani őt, ha nem tér meg, és nem alázza meg magát, megbánva bűneit.

84d Egyházam olyan jó, hogy mindenkit bebocsát keblébe. Szeretetével – amely az enyém – megbocsátja a megbánt hittiszteket. Ismét ölebe fogadja a megtérő áruelőket, a hűtleneket és a lanyhákat, akik visszatérnek karámjába, hogy megtisztítsa őket véremmel, amelyet ő őriz.

84e De siratja eltévelyedésüket és sötét bűneiket, Véres könnyekkel (siratja) bennem, aki együtt sírok vele és érte. Sírok benne a sok tékozló pap miatt, akik jóllehet külsőleg jól szolgálják őt, de nincsenek olyan szent, tiszta és bensőséges viszonyban (ezzel) a szeretett Jegyessel, mint kellene.

84f Hogyan intézhetem ezeket a papságuk alapját képező szavakat ezekhez a hivatásukban lázadó, kétszínű és hűtlen papokhoz: „*Jobban szeretsz-e engem ezekbenél?*” Milyen képpel válaszolhatnak nekem azok, akik így viselkednek, akikből oly sokféleképpen hiányzik Egyházam szeplőtelen tisztasága?

84g Nemcsak házasságtörést követnek el ellene, amikor a tisztátalanok a sárba vetik magukat, hanem megbántják őt mindazzal, ami megfosztja őt erényeitől és nincs összhangban tanításával. Beszennyezik a fősvénységgel, kevélységgel, általában a főbűnökkel és mindazzal, amit az Egyház elítél.

84h Hűtlen az Egyház iránt mindaz, aki elveti Isten törvényét és a felebaráti szeretet. Ezzel a szennyyel dobálja sok papom állandóan a szent Egyházat. (Dobálnak ugyanakkor) Engem (is,) a Papot, aki mindenkit képvisel. Én állandóan lemosom véremmel és könnyeimmel (a szennyyet Egyházamról), felajánlva mindig papjaimnak a megváltást, mindig (engesztelő) áldozattá teszem értük magamat, mindig az Atyához kiáltok titokzatos fájdalomaim tetőpontján: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!”

84i Biztos, hogy a papok, akik ilyen szörnyűségeket követnek el Egyházammal, nem tudják, mit tesznek. Nem hatoltak be Szívembe. Nem mérlegelték kötelességeiket. Nem vállalták magukra súlyos bűneiket, még csak homályosan se látják, hogy Önmagamon belül engem bántanak meg.

84j Mindig eltakarom (bűnüket), felajánlva magamat értük az Atyának, bocsánatát kérve. De őket sajnos elkábítják rossz szenvedélyeik és a szándékosan keresett veszélyes bűnalkalmak. Kétségbeesnek, magával ragadja őket sok bűnük áradata, és lezuhannak anélkül, hogy hallgatnának kérésemre, figyelnének a lelkiismeret furdalására, magukba szállnának, hallgatnának a szívükben sóhajtozó Szentlélekre, Mária sürgetésére. Végül elhatározzák, hogy megtagadják hitüket, és elkárhoznak.

84k Hogyan kérhetik az isteni szeretetet és a hűséget a Jegyeshez, akit nekik adott a Szentlélek, ha süketek, és nem hallgatnak arra, aki egyedül tudja üdvözíteni őket? Hűtlen papjaim mennyiszor tépték Egyházamat szakadarsággal! A Sátán hányszor félrevezette a papi Lelkeket, akik jól kezdték (pályafutásukat). A kevélység – amely mindig magával vonja a tisztátalanságot – belévitte őket a gyalázatos bűnökbe, és örök kárhozatra taszította őket.

84l A szerető Jegyes siratja őket, mert szerette és szereti mindnyájukat, és mert egy boldog napon megesküdtek rá, hogy szeretik őt! De felcserélték az isteni szeretetet az emberivel, és innen (származnak) a bukások, a hűtlenségek és a halál!

84m De itt vagyok, hogy ezzel az új, üdvözítő, isteni lendülettel megvédjem és megvigasztaljam Egyházamat és annak minden papját, az elsőől az utolsóig, és átalakítsam őket belém.

84n A szeretet megmenti majd a világot, és a szeretetet a Szentlélek személyesíti meg.

84o *Eljön majd az Szentlélek általános uralma, Ő az egyetlen, aki békét hozhat a földre, mert Ő a kedves, örök kapcsolat, aki kibékít, egyesít, azonosít és üdvözít.*

84p A Szentlélek Máriával, ismétlem, létrehozza, hogy minden megújul bennem, aki Központja vagyok. Uralkodni fogok, mint egyetlen Király az egész földön. Tisztelni fogják Szívemet, minden kívánságát és benső fájdalmait (is). Teljessé teszik Máriának, a Szentlélek Jegyesének, kiváltságait.

84q Ez az isteni Lélek, világosságával lerombol majd sok tévedést a világon. Lelkiessé teszi a szíveket. Eléri, hogy a világ meghajol a Kereszt üdvözítő zászlaja előtt. Mindenek fölött felmagasztalja Egyházát a belém átalakult papokkal, és így eléri, hogy bennük visszatérek a világba, mint az egyetlen Pap, aki egyedül méltó Atyám megdicsőítésére. (Visszatérek) minden pappal bennem, és az egész emberiséggel bennük. Végül nem szétszórt és kifiamodott tagokat alkotnak, hanem egyetlen Pásztort, a Pápát és mindnyájukat bennem, a Szentháromság egységében.

84r Ezt a befejezést kell előkészíteni. Ennek a győzelemnek a bekövetkezését kell megszerezni imával, könnyekkel, áldozatokkal és szeretettel. De főleg a papok belém való átalakulásával (kell azt biztosítani), ennek az átalakulásnak teljessé tételével – amennyiben ez a földön lehetséges. Ez a papokat tisztává, szentekké, önzetlenekké teszi. Méltókká (válnak arra), hogy egyesüljenek a Fénnyel, az Igazsággal, az Élettel, a legszentebb Egységgel, a Szentháromsággal.

85 A világ felajánlása a Szentléleknek

85a Szükség van erre a *szeretetből végzett* közreműködésre. Azért, hogy megmozdítsam a papok szívét, felfedtem előttük lelketem, annak legmélyebb fájdalmát és szeretetét. Már válaszolnak a szeretet felhívására, Meg akarok bocsátani; tökéletesíteni, megszentelni és üdvözíteni akarok.

85b Régóta jövőt, sugallva ezt a vágyamat, hogy *ajánlják fel a világegyetemet a Szentléleknek, hogy második pünkösdben kiáradjon a világra.* Akkor, amikor ez elérkezik; a világ lelkiessé válik a tisztaság és szeretet szent kenetével, amelyben megfürdeti a legtisztább Lélek éltető és tiszta fuvallata.

85c Ez a szent Fuvallat elseper majd minden tisztátalanságot a szívekben és az értelem minden tévedését, ha közreműködnek vele. A világ képe megújul, és minden dolog helyreáll bennem. De mindenekelőtt papjaim lesznek az elsők ebben az általános megújulásban. Elérkezik, igen, elérkezik az Egyház egységének megdicsőülése a Szentháromságban.

85d Sok téves tanítást valló csoport megadja magát Egyházam isteni egysége előtt. Sok szakadás megszűnik. *A jövő Zsinat az örök élet gyümölcseivel rendelkezik majd, s azt fogja hozni.* (A fordító megjegyzése: ez a Második Vatikáni Zsinatra vonatkozik, mert az Úr Jézus a 20. század elején adta ezeket az üzeneteket.) Az egyetlen és igaz Egyház befogad majd sok nemzetet, és kiterjeszti szárnyát, betakarva az egész világot, és megváltó ölére vonva azt.

85e Az Egyházat nem mellőzik mindig. Ellenségek, háborúk és üldöztetések mindig lesznek a világ végéig. De ugyanakkor fegyverszünetek és dicsőséges diadalok is lesznek. Erről biztosítom őt.

85f De egyetlen dolog győzött ezekben a diadalokban: *papjaimnak teljes átalakulása énbennem a földön.*

85g Ezzel jön majd el a Szentlélek uralma papjaim lelkében, ami az én Lelkem, és utána a lelkekben és a nemzetekben, és *levonja a békét* a szeretetben való egység által.

85h Imádkozzanak a hívek, hogy siettesék nagyobb dicsőségemre papjaimnak ezt a szentté levését az egyetlen Megszentelőben. (Kérjék) ezt a szent kifejlődést a szeretet által, ezt a *teljesen Máriában* való Létezést, hogy mindenki a lelkekért létezzék bennem, és hogy én legyek bennük a földön, megkönnyebbülést hozva számukra, építsek, megbocsássak és üdvözítsek.

85i Egyszer történt a Megváltás, de annak alkalmazása a lelkek javára határtalan. (Ez) szent papjaim által történik, akik másaim, teljesen szeretnek, buzgók, megfélelmeznek magukról. Így megszentelik a lelkeket, hogy azok megdicsőítsék a Szentháromságot.

85j Az ég indítása erőteljes és heves, termékeny, tevékeny, mert a Szentlélektől jön, aki mindenkit ösztönöz megszentelő és átalakító kegyelmével.

85k Mennyire Lükten Szívem, és vágyakozik a belém való átalakulásnak e korszakára és Egyházam diadalára. Mennyire könnybe borul szemem a megihatottságtól, boldogságtól, diadaltól, hálától szeretett papjaim iránt!

85l Ne gondoljanak arra, mik voltak, ha hálátlanok, hűtlenek voltak irántam. Én vagyok a Jó Pásztor, ne féljenek tőlem. Én vagyok Jézus, és mindnyájan elérnek lelkeim végtelen és szerető öleiben! Anyira szeretem őket! ...

85m Anyám után a földön apostolaimat szerettem legjobban. Bennük láttam minden jövő papomat, és bennük szerettem őket, és önmagamban szeretem őket, mert lényem részét képezik. Nem tudják-e, hogy Atyám úgy látja őket, mint engem, és hogy én sajátomnak érzem őket, mintha egy test volnának velem és egy lélek, egy szív?!

85n Ha papjaim elmerülnének ebben a gondolatban, amely a boldog valóság, ha legalább tudomást szereznének erről, sohasem bánthanának meg, és oly tiszteletben tartanák testüket és egész lényüket, mintha az, az enyém volna. (Tennék ezt) amiatt a bensőséges és szeretetteljes egység miatt, amellyel Atyám egybekapcsolta őket, mint papokat az egyetlen Pappal, a Főpappal, az Örök és Igazi Pappal.

85o Papjaim nem nagyon gondolkodnak arra, hogy *másaim*. Azért nem törődnek azzal, hogy elkerüljék megbántásomat. Ismétlem, nem gondolkodnak arra, hogy megbántanak engem *Önmagamban*; hogy velem – hogy így mondjam – megbántatják Atyámat, és hogy bizonyos értelemben azt teszik, amit én. Én szomorítom meg öbennük a Szentlelket, aki a teljes szeretet, aki szerető Szívemet kialakította és segíti minden szívverésében.

85p Mindezt meg akarom világítani és emlékezetükbe akarom idézni. Újjá akarom alakítani a lelkeket, az igazsághoz vonva őket, papjaim és Egyházam javára.

85q Ezek elfelejtett, beporosodott gondolatok, amelyeket ha néha meglátnák, távoliaknak tartják őket, közömbösen és hidegen (néznek rájuk) anélkül, hogy gondolnának a következményeikre és elmerülnének (ezekben a gondolatokban).

85r De én, papjaim iránti végtelen szeretetemben, nemcsak bűn és szenny nélkül akarom látni őket, hanem tisztáknak, áttetszőknek, szenteknek is. Ne csak arra ügyeljenek, ami szembeötlő és kézzel tapintható, hanem a csekélységekre is – ha így nevezhetjük – amelyekben hibáznak, és amelyekkel éveken keresztül megsebeztek szerető Szívem gyengédségét.

85s A legmélyebbre menő, legbensőségebb módon meg akarom világítani papjaim szívét, hogy kiengeszteljék és jóvátégyék mind saját bűneiket, mind paptestvéreikét. Így közvetlenül megközelíthetem őket anélkül, hogy bármi megakadályozná a szeretet és fájdalom tökéletes egységét, a belém való teljes és befejezett átalakulást.

85t Mindig vágyakoztam erre, de gyakran megbántanak engem enyéim tapintatlanságukkal és lelki finomságuk csekélységével, amellyel csak a külsőségekre ügyelnek anélkül, hogy a mélybe hatolnának, hogy legalább gyanítanak annak létezését. Éppen ellenkezőleg, megsértik lelkemet ezzel a kevésbé tiszta, sőt néha szennyes kapcsolattal.

85u Meg akarom tisztítani ezeket a Lelkeket, akik hozzám tartoznak; nem azért, hogy ne szenvedjek, hanem őértük, hogy ne növeljék tisztítótüzbeli szenvedésüket; hogy Atyám tekintete, amellyel rájuk tekint, ne találkozzék szennyyel, hanem teljesen világosak, áttetszők, szeretetteljesek, egészen *másaim* legyenek, vonzzák Atyám tekintetét, és Ő tetszését lelje szemlélésükben.

86 Az Atya szeretete és az átalakulás

86a Azt kívánom, hogy papjaim teljesen alakuljanak át belém, hogy egész benső életük mennyei Atyám iránti szeretetük folytonos megnyilvánulása legyen. Ez volt az én földi életem, s ezt kell folytatniuk. Minden gondolatuk, szavuk, külső munkájuk, belső életük, stb. stb. egyetlen célja az legyen, hogy megdicsőítsék Atyámat.

86b Amint én tettem a földön, papjaimnak is szeretett Atyámhoz kell emelniük lelküket minden cselekedetük előtt. Ajánljanak fel neki engem és magukat minden cselekedetükben, s mindenekelőtt szent szolgálatukban.

86c Életemmel Atyámnak tartozom, mert Ő szült engem a szeretet egy legerősebb megnyilvánulásában. Szeretetben szült engem, és a szeretet kicsírázott az Atya termékeny ölén. A szeretet alakított ki engem az Atya gondolataiban, az Atya ölén, az Atya végtelen értelmében, lendületes hangként, csengő akkorként, amely minden összhangot egybefogott, amely visszaverődve a szeretet örök mélységeiről kicsírázta az Ige szeretetét, annak az isteni hangnak a leghűségesebb visszhangját, azt a páratlanul gyönyörűséges összhangot. Így az Atya az Igével, az Ő legtisztább, leghűségesebb és túláradó visszhangjával ugyanaz a termékeny és örök, legtökéletesebb rezgés, lényegi egysége által, hangja, akarata, lényege által: egyetlen Istenség a különböző Személyekben.

86d Ez volt az Ige eredete. Azóta, hogy azt mondjam, öröktől fogva az Atya és a Fiú – jóllehet ez utóbbi az Atyától származik az örök nemzés által, mégis – egy Istent képez az Istenség egységében, és csak egy hangra rezegnek, egyetlen hangjegyre, egyetlen égi összhanggal, egyöntetűen, egyetlen érzélemmel és egyetlen szereteten alapulnak, és egyetlen Istenséget képeznek.

86e Mert a három isteni Személy örök, és egyik sem későbbi (származásin), mint a másik. Biztos, hogy az Atya, megismerve Önmagát nemzette a Fiút; és hogy a szeretet által tőlük származik a Szentlélek; de amint a három Személy örök, és egyik se későbbi a másiknál, minden egyszerre történt. A Szentháromságnak ez a fenséges titka, amelyben a három isteni Személy boldogan él, nem ismer kezdetet.

86f Örök a szeretet a Szentlélekben, aki egyesíti az Atyát a Fiúval. A szeretet volt lényegem és életem, amint az az Atyáé. Isten a szeretet, a három isteni Személyben; de a Szentlélek – a neki tulajdonítás révén – a szeretet forrása, a szeretet örök lényege, és az egység legtisztább központja, a szeretet, amely egyesít, az isteni szeretet az isteni Szentháromságban.

86g Atyám szeretetéből születtem. A földön egy pillanatra sem szüntem meg szeretni Őt, mint az Ige; és szolgálni, szeretni, segítségül hívni és imádni Őt, mint ember.

86h Hasonlóképpen, mint ember a szeretetből születtem, a szeretet nemzett egy Szűz méhében. Minden szívverésem, az elsőtől az utolsóig Atyám dicsőségének, szolgálatának és tiszteletének szenteltem. Megadtam neki a kötelező alárendelést.

Szellemem sose vesztette ezt szem elő, kezdve a megtestesüléstől, egészen a kereszthalálig. Kezébe helyeztem (lelkemet), miután az utolsó kis részletig teljesítettem szeretetteljes és szent akaratát.

86i Atyám akaratát, amely keresztre feszített engem, szeretet volt, a legnagyobb szeretet, szeretetének legnagyobb bizonyítéka.

86j Az, hogy a lelkeknek adott engem, szeretet volt, végtelen szeretet.

86k Az, hogy meg akarta alapítani Egyházát, és meg akart tenni engem első és örök Pappá, akinek minden további (pap) csak alakja, szeretet volt, végtelen szeretet, hatalmas szeretet.

86l Az a kívánsága, hogy bennem eltörölje a bűnt, megbocsássa a világ minden bűnét, hogy egy Isten engesztelése törölje el az Isten elleni sérelmeket, szeretet volt, végtelen szeretet, amely kiválasztotta egyetlen Fiát.

86m A szeretet tesz minden papot egyetlen engesztelő áldozattá, egyetlen Üdvözítővé bennem, az egyetlen Papban. Szeretet volt, és az lesz a világ végéig, szeretet, csak szeretet.

86n Eljön majd a nap, amelyen mindazok, akik az enyéim, minden, a Szentháromságban való egység által bennem levő papommal együtt megítélem a világot. Amikor, mint diadalmas Király, a keresztség jelvényeivel, papjaim teljes seregétől kísérve eljövök megítélni a világot, ismétlem, az Atyának ez a kívánsága talán a végtelen szeretet (jele-e), amellyel megelőzte őket, nem a végtelen szeretet-e?

86o Így lesz. De gyötör engem az a gondolat, hogy az általános ítélet utolsó napján – amelyet jelenként látok – el kell utasítanom a bűnös papokat, akik a földet az ég elé helyezték, a teremtményeket én elém, be leegyezve és kedveskedve a bűnnek, elébe helyezve azt Atyám örök kedvességének, megszorítva Szívemet. Ez mindennél jobban bánt engem.

86p Nem akarom ezt. Isteni Szívem és istenségem visszautasítják – hogy így mondjam – ezeket a gondolatokat, Megkettőzöm az Atyához intézett kéréseimet, és megsokszorosítom áldozataimat a földi Egyházért, hogy visszatartsam papjaimat a szakadék szélén is, hogy üdvözítsem őket véremmel, amelyet szentségtörő módon meggyaláztak. Utolsó leheletükig, amiben mindig jelen vagyok, az áldozatok árán szerzett véremet hullatom rájuk. Megindítom őket sóhajaimmal, (amint) megindítottam és meg fogom indítani őket a világ végéig nagy szeretetemmel.

86q Ezért nélkülözhetetlen papjaim számára, hogy megvalósítsák belém való átalakulásukat és azt teljessé tegyék. Rendszeresen, éjjel-nappal, minden alkalommal, de főleg a misében tegyék meg Atyám akaratát. Tiszteljék Atyámat, nem kímélve a munkát, fáradságot és fájdalmat, mert Ő meg tudja édesíteni azokat szeretetével. Ajánljanak fel engem és magukat velem egyesülve, nem csupán szavakkal, nemcsak a vértelen áldozatban, hanem mindig, amint én teszem, minden pillanatban és alkalommal.

86r Sose tettem semmit se a földön, se nem műveltem semmiféle csodát, nem osztottam ki kegyeket, nem enyhítettem fájdalmakat anélkül, hogy előbb szememet, és mindenekelőtt Szívemet Atyámhoz ne emeltem volna, hogy mindent általa, érte és benne tegyek. Uralkodó szenvedélyem – hogy így fejezzem ki magamat – szeretetem bizonyítása volt a földön.

86s Mindent (Atyámra) vonatkoztattam, és csak azzal törődtem, hogy a lelkek megismerjék és megdicsőítsék Őt. Gondoskodtam arról, hogy egész életem a szerető hála egyetlen folytonos megnyilvánulása legyen mennyei Atyám felé. Ételem, italom, egész életem, minden fáradsággal, nélkülözéssel és fájdalommal csak az Ő bennem és a lelkekben való megdicsőítése volt, csak az Ő akaratának teljesítése volt. Örömet találtam benne még akkor is, amikor külsőleg számomra vértanúságot jelentett. Mindezt felülmúlta bennem Atyám szeretetre és imádásra méltó akaratát.

86t Ez az én megkülönböztető jelem, ez az én benső és külső életem legkivánságosabb jele: mindent felajánlani ennek az eszménynek, Atyám akaratának a földön. Az isteni akarat az aranykapocs, amely egybefogta minden cselekedetemet.

86u Tetszésemet találtam abban, hogy megtanítsam (az embereket) a *Miatyánkra*, amelyben kiöntöttem a legkellemesebb líkört, ami túlcordult Lelkemből. Az évszázadokon keresztül ismételni fogják ezt a fenséges himnuszt, hogy megtiszteljék vele Atyámat, és alávegyenek minden emberi akaratot az Ő akaratának.

86v Mindezt azért mondtam, hogy papjaim, ha át kell alakulniuk belém, ha másaim akarnak lenni, kezdjék el teljes buzgósággal, nagylelkűen és kitartóan megtenni azt, amit én tettem. Változtassák át életüket az Atya iránti szeretet egyetlen cselekedetévé. (Ez az atyai szeretet) adott életet nekik szerető ölni, amikor hivatást kaptak tőle; ez helyezte őket Máriaiba, amikor megtestesített engem Máriaiban, hogy ne váljanak el tőlem, és hogy tiszteljék (az Atyát) minden cselekedetükben, dicsérjék Őt mély lelkiéletükkel, előmozdítsák azt, hogy a lelkek imádják Őt, és ezt a szent akaratot tegyék meg lényükké és életükké.

86w Ne méricskéljenek, hanem állják meg a próbát minden elgyengülés nélkül, bármiféle nehézséggel találkozhatnak (is). Ne törődjenek a sátáni kísértésekkel, amelyeket az ördög eléjük állít. Biztosítom őket, hogy ez nagyon hatásos ellenszerük lesz, amelynek (segítségével) megvalósítják belém való átalakulásukat.

86x A Szentlélek, az Atyával és a Fiúval együtt örömmel fogja segíteni őket, mert ez a biztos útja annak, hogy elérjék az akaratoknak, ezt az egyesítést, amely megdicsőíti a teljes Szentháromságot.

87 Az Egyház: Jézus és a papok jegyese

87a Azért, hogy Atyám Jegyesként adja nekem az Egyházat, előbb megfeszített. A kereszten történt vele való eljegyzésem. Ez az áldozat volt számomra az ára ezzel a szeplőtelen Jegyessel való egyesülésemnek. Ugyanakkor ott egyesítettem magammal

minden jövődő papomat, hogy velem, Mesterükkel, Megváltójukkal és Életükkel *együtt* – belém átalakulva – elvegyék ugyanazt a tiszta Jegyest. Ugyanarra kötelesek iránta, ugyanazoknak az eszményeknek (kell lelkesíteniük őket) a világ végéig, (amelyek engem lelkesítettek). Bennük hagytam apostoli életemet, hogy szétosszák a Megváltás gyümölcseit, amelyeket számukra és az egész emberiség számára szereztem véremmel és életemmel a Kálvárián.

87b Ott volt a papok eljegyzése is az Egyházzal. Fájdalmaimnak és véremnek tartoznak azzal, hogy szentnek tartsák ezt a Jegyest, aki az én Jegyese (is), s akit a Szentlélek adott (nekik) azért, hogy a papok *egyesüljenek velem* a Szentháromság egységében.

87c Ebben az Utolsó Vacsorán az Atyámhoz intézett gyengéd könyörgésben, amely lelkem legmélyéből fakadt, a legnagyobbat kértem Atyámtól, amit csak kérhettem: hogy *legyünk egyek*, beteljesítve (ezt az egységet) a Szentháromság egységében. Ezzel (a kéréssel) ki akartam fejezni apostolaimnak, és a jövődő papjaimnak lelkem irántuk érzett nagy gyengédségét, szeretetemet lényegét.

8787d Amikor ezt a szeretetemet legmélyéből fakadó bensőséges kérést (Atyámhoz) intéztem, jelen volt (lelki szemem előtt) Egyházam, amelyet akkor vettem Jegyeseimül. Hasonlóképpen átalakult papjaim (Jegyese) is lesz, akik *egyesültek* Atyámmal és a Szentlélekkel, felmagasztosulva a Szentháromság isteni egységeiben.

87e Az örökkévalóságtól kezdve papjaim számára rendletem ezt a Jegyest, az Egyházat, amely a kereszten Szívemből fakadt. Ott született, tisztán és szépen, oldalamból, mint Éva Ádám oldalából, hogy minden keresztény anyjává legyen, minden léleké, hogy megváltsa őket végtelen érdemeim által, amelyeket letétbe helyeztem szeplőtelen ölébe.

87f A földön jártamban érzékelhették jelentétemet, de (noha nem érzékelhetik) igazán s valóban ott maradtam az Oltáriszentségben, Egyházam minden ütőerében, amelyek a szentségek, és tanításában; eltávoztam, de megmaradtam minden egyes papomban, *másaimban* a földön, ugyanazzal a Jegyessel, szeretetemetnek ugyanazokkal a céljaival, a lelkek megváltásának tiszta és szent eszményével.

87g Rájuk hagytam Testemet, hogy *egy testté* váljanak vele. Rájuk hagytam Véremet, hogy *egy vért* alkossanak vele; vértelen áldozatomat, hogy megismételjék a világ végéig, hogy papjaim egyesüljenek vele az egyetlen áldozatban. Rájuk hagytam tanításomat, hogy elterjesszék és üdvözítsék a lelkeket; példámat, elevenen és lüktetően, hogy utánozzák és kövessék azt.

87h Rájuk hagytam magát Anyámat, Lelkemet, Atyámat, hogy mindenkit karjukba szorítsanak, hogy bennük ne sok papot lássanak, hanem – mint mondtam – egyetlen Papot.

87i Miért? Miért van szükségük a papoknak erre a bennem és mindnyájuknak Atyámban való egységére? Mindenekelőtt, minek köszönhető ez a kegyelem? – A buzgó imának, amit kevéssel szenvedésem előtt Atyámhoz intéztem, Ő nem lehet süket szeretett Fiának kiáltásaira, aki haláltusa előtt áll és a halálba indul, hogy megdicsőítse Őt, és megváltsa a világot, életével megvesse Egyháza számára az alapot, és (kijelölve) az üdvösség egyetlen útját.

87j De mivel ennek az Egyháznak szüksége volt munkásokra szólójenben, szükséges volt, hogy Atyám nekem adja őket tisztán és szentekként, mint amilyen én voltam. Azt mondtam: „Ki ítél el engem közületek bűnről?” Ugyanezt kell mondaniuk papjaimnak is. Igazán elmondhatják, ha *másaim*.

87k Ezt a tisztaságot és ezt a hasonlatosságot semmi sem képes hűségesebben létrehozni papjaimban, mint *velem való egységük beteljesedése*. Ez teszi őket leginkább hozzám hasonlónak. Ez hatol a legmélyebbre. Ez isteníti meg őket a legjobban. Egyedül erre volt szükségem a nyugodt halálhoz – ami szeretetemet illeti, – hogy hűségesen megjelenítve lássam magamat jövődő papjaimban. Általuk – akik egyesülnek velem – vonom *magamra* Atyám tekintetét, tetszését, termékenységét, és dicsőítem meg Őt. Mert (Atyám) ebben az egységben, a bennem való egységnek ebben a teljesedésben, Jézusba való átváltozásukban találja tetszését.

87l Atyám átengedte ezt nekem. Nem tehet mást, mint hogy meghallgasson engem, amit mindig meg is tesz. Az Atya elgondolásában az örökkévalóságtól kezdve műveli ezt az átalakítást a pap eszményét és hivatását illetően. Amint mondtam, megerősítette ezt Móriában, amikor az ő legtisztább méhében megtestesült az Ige. Az Atya elhelyezte ott a papi hivatásnak szeretetteljes csíráját, hogy az kifejlődjék belém, az egyetlen Papba és egyetlen Üdvözítőbe.

87m Az Oltáriszentség megalapításakor az Atyától kértem ezt a kiváló kegyelmet. Kevéssel halálom előtt könyörögtem az Atyához ezért a kegyelemért. Az első misében, amelyet a világon bemutatam – mint az Isten szeretetének legnagyobb gondolatát teremtményei iránt – létrejött a pap belém való tökéletes átalakulása. Másomná tettem őt az átváltoztatás tevékeny és isteni szavai által. Bennük maradtam és ők énbenem, abban a fennkölt és magasztos pillanatokban, amelyek még századok után is remegő csodálattal töltik el az eget és félelmetesen megrendítik a poklot.

87n Az Istenember mindent legyőzött és minden jót megszerzett. De (mindez) mennyei Atyámtól (származik), aki bennem és általam kiárasztotta azokat másokba.

87o Nem maradt terméketlen az ima, amelyet az Atyámban és bennem való egység megvalósulásáért mondtam. Gyümölcstöt hozott a földön, főleg papjaimban. Ezért ők az én *másaim*. Ezért, *csak ezért* nekik adtam Jegyeseimet, az Egyházat, de kötelesek hűségesek maradni hozzám és a legtisztább szeretettel szeretni őt. Kötelesek szolgálni és, megvigasztalni. őt. Adjanak neki lelki gyermekeket. Terjesszék ki uralmát. Tiszteljük a papi rendeket. Alakuljon ki már a földön az az egység, amely

visszhangja annak a szent, termékeny és tiszta egységnek, amelyben a papok élnek velem a Szentháromság egyetlen egységében.

87p Mindaz, ami eltér ettől az egységtől, ördögi. Mindaz, ami nem foglalja magában ezt az egységet, hamis. Mindaz, ami eltávolodik ettől az egységtől, semmivé válik az ég számára. Mindazt, aki visszautasítja ezt az egységet, Egyházam elítéli.

87q Hivatásuk után a papok nekem köszönhetik Máriát, a Vért, a könyörgéseket, az életet, a Jegyest, az átalakulást. Ez több, mint az, hogy engem képviselnek a földön, amennyiben másaim a misében és a szentségekben, és *másaimnak* kell lenniük minden pillanatban és alkalommal. Ezt keresem majd bennük.

87r Nemcsak az átalakulást akarom, amely többé-kevésbé már kifejlődött papjaim közreműködésével, hanem ennek az átalakulásnak a beteljesítését, hogy az Egyházam tiszteletére (váljék). Mert papjaimban engem is lát Atyám, az egyetlen Papot, aki méltó arra, hogy megérintse és teljes tisztasággal és szentséggel létrehozza kincseit a lelkekben. Biztos, hogy ezeknek a kincseknek a kiosztásánál a papok Krisztusba öltöznek, engem képviselnek, az élő Istent, aki emberré lett. De amint mondtam, nem elég, hogy belém öltözzenek, *másaimmá kell* válniuk ma, amikor egy üdvözítőre van szükség – őrájuk énbennem – erények által mintegy újra meg kell jelennem, mint az Üdvözítő.

87t Gondoskodom Jegyesemnek, az Egyháznak tiszteletéről és dicsőségéről. Nagy árat fizettem érte, és elsőnek őt adtam Atyámnak abból, amit a kereszten fájdalmak, gyalázatok és összehasonlíthatatlan szenvedések árán szereztem. Ezt a szent és üdvözítő Jegyest nem aranyon vásároltam meg, hanem annál értékesebben: életem árán, a velem való egyesítés révén. Kiterjesztettem Jegyességét, szüzi termékenységet minden papomra, az elsőtől az utolsóig, de azzal az elengedhetetlen feltétellel, hogy *másaim* lesznek, egyetlen szüzi és tiszta Jegyesek, akik mindenkit magukba foglalnak.

87u Nagyon kimerítően elmélkedjenek ezen papjaim. Amint szavaim kifejtik működésüket, az Egyház nagy vigasztalásban részesül. Növekedni fog a szent öröm és a hála papjaim szívében, amint látják, megfontolják, átelmélik és mérlegelik a számtalan jótéteményt, amelyet nekem köszönhetnek. Sokan nem ismerik ezeknek sem számát, sem nagyságát, ami felbecsülhetetlen, mert csak az ég képes magába foglalni papjaim iránti előszeretetemet.

87v Ezek a megfontolások növeljék bennük Egyházam iránti szeretetüket, hűségüket és szent buzgóságukat, hogy széppé tegyék azt a szent lelkekkel, jóvátegyék az őt ért sérelmeket, megvigasztalják Fejét, a Pápát, akit annyira szeretek.

87w Mindezt elérik belém való tökéletes és befejezett átalakulásukkal.

88 Lélekben és igazságban kell szeretni!

88a A Lelkek sokkal jobban fognak szeretni engem, amikor látják szent papjaim példáját, erényeit, kimeríthetetlen szeretetét, amely olyan, mint az enyém, és minden szent művét. Papjaim elérik, hogy megtérnének és szentté lennének. Ezzel jobban megdicsőítenék a Szentháromságot. Áttetszővé tennék a fátylat, ami elfödí az Istenséget. Mélysegebben megismernék az Atyát (az emberek), dicsőítenék őt minden cselekedetükben, növekedne a mindig szent és igazságos mennyei Atya imádatának gyermeki szeretete.

88b Akkor megdicsőítik majd Atyámat, szeretik és megdicsőítik Őt lélekben és igazságban. A belém átalakult szent papok közölni fogják a lelkekkel az Igazság lelkét, amellyel eltelnék, Akkor – ez az Istenember álma! – a papok és a lelkek szeretni fogják az Atyát a szeretet Lelkében, amelyet Ő szereti saját magát, és az Igazsággal, amely én vagyok, egyesülve ugyanazzal a Szentlélekkel.

88c Ez lesz az Atya szeretetének tökéletes módja, lélekben és igazságban. Lélekben, az én Lelkessel, a Szentlélekkel, aki engem éltet; és igazságban, az Igazsággal, ami én vagyok; a Bölcsesség Igéjével, a Világosság Igéjével, a Szó Igéjével, az Élet Igéjével, amely az Atyától származik, a szeretet szent fájától, amely az Atya öle, az örökké termékeny fa, amelytől minden élet, minden fény származik, amelytől minden lélek ered, minden igazság, minden egység az égben és a földön.

88d Így szereti magát az Atya lélekben és igazságban. Így szereti magát önmagában, az egységben, amely egyesíti az isteni Személyeket az isteni lényeg egységében. Így szereti magát a Szentlélek által és a Szentlélekkel és Igéjével. Így szereti önmagát őbenne és általa, egyesítve minden érzelmet, átszellemlve a *szeretettől*. Isten úgy szereti magát, amint Isten szeret, hogy úgy mondjuk, tökéletes szeretettel, a szeretet tökéletességével és beteljesítésével, az örök és végtelen szeretet egységeiben.

88e Az emberek nem szeretnek engem, és sok papom sem. Nem szerettek engem, nem is tudnak úgy szeretni, amint kívánom, hogy szeressenek: lélekben és igazságban! Azért (nem képesek erre), mert nem mélyedtek el a tökéletes és igaz szeretetben. Hiányzik belőlük a világosság, mert nem keresik. Nem kérték a Világ Világosságát, a fények Atyját. Hiányzik belőlük a szeretet a Szentlélek iránt, a mély, kényszerítő, égő, könyörgő (szeretet). A Szentlélek az egyetlen, aki Lélekben tudja imádni az Atyát, egyetlen szeretettel szeretve Őt örök egységében, mert Ő maga a Szeretet, amely egyesít, amely öröktől fogva rezeg a legkellemesebb összhangban a Szentháromság kifürkészhetetlen mélyén.

88f A Szentlélek szenteli meg az emberi szeretetet. Ő tisztítja meg minden salaktól, változtatja át istenivé. Egyedül Ő tud megisteníteni mindent a teremtményben, annak érzelmeit, szívverését, törekvéseit, vágyait, átszellemlítve szeretetét. Mindez a Szentlélek műve, amikor átalakít valakit belém.

88g Ahhoz, hogy minden pap szeresse Lélekben az Atyát, át kell alakulniuk a Szentlélek által. Meg kell istenülniük Őbenne, a Szeretet által. Hagyniuk kell, hogy Ő vezesse őket. Hűségesen meg kell felelniük sugallatainak és belső indításainak.

88h A papoknak engedniük kell, hogy a Szentlélek ott fűjjon, ahol akar, és úgy, ahogyan akar a lelkükben; fent, vagy lent, a Tábor hegyen, vagy a Kálvárián, Fenntartás nélkül át kell adniuk magukat, Nem szabad megengedniük, hogy bűneik által elmenjenek, eltávolodjanak (tőle). Szándékos hibáikkal se fátyolozzák el, és ne szomorítsák meg Őt. Így a Szentlélek lángra gyújtja majd szívüket, és eléri, hogy ugyanazzal a szeretettel szeretik az Atyát, ugyanazokkal a szent sóhajokkal, azzal a gyengédséggel, finomsággal, erőteljességgel és szentséggel, amelyet ez a végtelen Szeretet magában foglal.

88i Papjaimnak igazságban is szeretniük kell az Atyát, azaz velem együtt, aki az Igazság vagyok. De nemcsak velem, hanem bennem (is) kell szeretniük, velem egyesülve, az én világossággal, tanítással, tisztán, világosan, fénylően és szentül, amint én szeretem Őt. A teljes igazsággal (kell szeretniük Őt), anélkül, hogy egyetlen részecskét is elhagynának szeretetükből. Teljes lényükkel együtt érezve (kell szeretniük), mint én (tettem), minden fáradalmukkal, vágyukkal, izzadságukkal, fájdalommal, örömmel és vidámságukkal Őbenne és Őerte. Minden értelmükkel és szívükkel és szeretetükkel (kell szeretniük), de igazságban, megszorítás nélkül, csökkentés nélkül, feltételek nélkül, teljesen átadva magukat az Atyának mindazzal amik, és amivel rendelkeznek, mint én (szerettem).

88j Így, tanításom világosságával, evangéliumom egyszerűségével, azzal a biztonsággal, amelyet a remény ad, azzal a világossággal, amit a hit ad (kell szeretniük). A kimondhatatlan Igazság és Bölcsesség támogatásával, ami én vagyok, az Egyháznak való teljes engedelmisséggel annak Fejében és megbízottjaiban, akik az *én Igazságom* a földön (kell szeretniük). (Így) megdicsőítenek engem és igazán szeretnek lelkekben és igazságban.

88k Pilátus nem akarta megtudni az igazságot, menekült tőlem, aki az Igazság vagyok. Ezért nem ismert meg, nem volt része a világosságban, és nem is szeretett erem.

88l De papjaim, engem tanulmányozva egyre inkább nem remélt világosságra találnak bennem, bensőséges megértésre, soha nem tapasztalt érzelmekre és mélységes biztonságra, Atyám mindig szeretetteljes isteni akaratának végtelen bizalmasságában.

88m Akkor érezni fogják az Igazság megrendíthetetlen segítségét, hivatásuk bensőséges biztonságát, az igazságosság sugárzó fényét, és felhúzzák a függönyöket, amelyek elrejtették a béke, a szeretet és az igazságosság még fel nem kutatott területeit. De mindenekelőtt meglátják az Atya szeretetének őket megelőző megnyilvánulásait. Megindulnak az Ő végtelen gyengédségének világos igazsága előtt, amellyel őket kiválasztotta és hasonlóná tette szeretett Fiához, és a hála erőteljes kifejezéseiben törnek ki.

88n Így valósul meg majd nagy tervem: hogy lássák Atyámat, amint igazi szeretettel, a Szentlélek szeretetével és az én szeretetemmel szeretik őt végre Lélekben és igazságban, amint Őt szeretni kell!

88o Ismétlem, amikor a Lelkek látják a papok átalakulását belém, szent cselekedeteiket és példájukat – a Szentlélek belső fényében – futnak majd Jézus Krisztus illata után, a belém átváltozott papok által terjesztett erényeim illata után. Miután megtértek, fellelkesedve elhagyják a földi és hiábavaló dolgokat, és átadják magukat nekem, hogy megdicsőítsék Atyámat és üdvözüljenek.

89 Az átalakult pap visszatükrözi az Atyát

89a Van egy másik kiváltság (is), amelyet papjaim magukon viselnek anélkül, hogy gondolnának rá. Biztos, hogy ez merész gondolat, nagyszerűsége és fenségessége miatt, de emiatt nem szűnik meg valóságosnak lenni. A szeretet csodálatos dolgokat valósít meg, amelyeket az emberi szellem nem is gyanít.

89b Engem és az Atyát látni egy és ugyanaz. Azért, aki engem megismer, megismeri Atyámat (is), akihez nemcsak hasonlítok, hanem akinek isteni természetében is részesülök. Hogy így mondjam: át vagyok itatva az Atya szeretetével. Én és az Atya egyek vagyunk. Jóllehet én belőle származok, *egy vagyok* vele, mint Isten, mert Ő és én, a Szentlélekkel együtt egy Isten vagyunk, csak egyetlen egység, egyetlen Istenség.

89c Nos, ha én az Atyában vagyok, és az Atya bennem van, ha engem Látni egyenlő az Atya látásával, (akkor) egyedül én ismertethetem meg Őt, s aki megismer engem, megismeri Őt. Ebből következik, hogy ha a papok az én másaim, a belém való átváltozásuk által részt vesznek abban, amiben én részt veszek. Bizonyos értelemben ők szintén képviselik szeretett Atyámat, mert a Szentháromságnak ez az egysége közli magát. Az isteni Személyeket nem lehet egymástól elválasztani lényegük mélyén, lényegük egységében, az általuk birtokolt egyetlen és oszthatatlan Istenségben.

89d Ezért a belém átalakult papnak vissza kell tükröznie az Atyát. Ennek az átalakulásnak a révén hasonlóbbá válik az Atyához, jobban egyesül az Atyával, *atyaiabb* lesz a lelkekkel, és a lelkek látni fogják benne, általam az Atyát, és jobban megismerik az Atyát, mert engem megismerve (a papokban), öbennük megismerik Atyámat.

89e Elérkeztünk a csúcspontra, amelyet kívánok papjaimban, hogy megdicsőítsék, megtiszteljék Atyámat. A Fiú dicsőségének terjesztése terjeszti az Atya dicsőségét. Aki hasonlóvá válik a Fiúhoz, hasonlóvá válik az Atyához. Visszatükrözi az Atyát, azonosul az Atyával, *atyává* lesz!

89f Nem arról van szó, hogy a papok az Atyává legyenek, hanem igenis arról, hogy ha másaim, ha hozzám hasonlókká válnak, akkor hasonlókká válnak az Atyához. Megismertetik az Atya szépségét, az Atya istenségét, az Ő arcvonásait, Fiával való egységét a Szentlélek által, a szeretet által, amely egyesít, amely szétárasztja ezt az isteni alakot, amely az Atyáé a Fiúban és a Fiúé az Atyában.

89g Megvalósulna ez a szent cél, amit leginkább akarok, hogy a lelkek közeledjenek a belém átváltozott papokhoz, és bennük engem lássanak, engem szemléljenek, és bennük – bennem – az Atyát, megismerjék szépségét, és nagyon mélységesen behatoljanak Istenségébe, hogy imádják a Fiút, és a Fiúban az Atyát, az isteni mozgatóerő, a Szentlélek által indítva, aki az istenit sugallja.

89h Így minden belém átalakult pap megdicsőíti az Atyát és engem. Számomra a legnagyobb boldogság az, hogy mennyei Atyámat megtisztelve látom.

89i Ha én, mint ember csak lépcső vagyok a cél eléréséhez, ez a cél – Atyám – egyidejűleg minden dolog kezdete, minden létező Alfája és Omegája.

89j Mint ember, azért jöttem a világra, hogy felemeljem az embereket Atyámhoz, beirányítsam őket az isteni Személyek egysége felé, megnemesítsem vágyaikat, felemeljem őket a földiektől az égiekig, isteni eszköz legyek, amely egyesíti a földet az éggel. Szeretetem az Atya volt, s ma is az, akinek hasonlatosságát viselem, a kitorölhetetlen isteni vonásokat. Ezért, aki engem megismer, megismeri az Atyát.

89k Ez tehát a magas cél. Kérem, és megkövetelem a vágyat papjaimnak belém való átalakulására, hogy visszatükrözzék Atyám szent és áldott képét azáltal, hogy hasonlítanak hozzám.

89l Ezért már jobban megértik, hogy miért akarok olyan tökéletes (embereket), mint amily tökéletes mennyei Atyám. (Azt akarom), hogy ne gyengítsék el az isteni Szépséget és Kellemet, ne szennyezzék be azt a föld legcsekélyebb fuvallatával sem. Mennyire meg kell védeniük, mennyire óvniuk kell, mennyire kerülniük kell, hogy Atyámnak ezt a szent arcvonása elhalványodjék a lelkekben!

89m Ez valóban nem újdonság, tekintettel arra, hogy a lélek magán viseli a Szentháromság visszfényét és az egység pecsétjét. De abban az értelemben, amelyben beszéltem (rőla) a papnak ez a hasonlatossága Atyámhoz, ez a belém való átalakulása különleges kegyelem, a kiválasztás összehasonlíthatatlan kegyelme, aranykapocs, szeretetem lényege iránt.

89n Ezért már felfoghatják, mennyire fájnak nekem papjaim hibái, bűnei, hálátlansága, közömbössége és hidegsége, amelyek ezernyi sebet ejtenek lelkemen. Amikor megvetnek engem, Atyámat vetik meg: *Elmulasztják* Atyám megismerését, megtisztelését és szeretetét.

89o Számolnak-e papjaim azzal, hogy mily mélységesen behatolok a papi szívek legmélyebb titkaiba? Mily sok pap figyelmen kívül hagyta Szívemnek ezeket az érzékeny pontjait, amelyek *kötelességet* jelentenek számukra. Ez páratlan mulasztás, amellyel lemondanak Atyám dicsőségéről, megismeréséről és szeretetéről, mert nem alakultak át belém. Nem *másaim*, azért (képtelenek arra,) hogy megismertessék az Atyát bennem és bennük. Aki ismer engem, ismeri az Atyát; és aki ismer egy belém átalakult papot, ismeri Atyámat.

89p Mily magasztos dolgok ezek, amelyeket csak Isten végtelen szeretete tudott kigondolni! Összefoglalva: ez nem más, mint az Atya bennem és az én Atyámban való egységének a változata, és a papok bennem és az én papokban való egységemnek a változata.

89q Milyenek Atyám arcvonásai? Nem találják ki? Ugyanolyanok, mint az enyéim, amelyek magukban foglalják a teremtett és a teremtetlen szépséget: *a Szeretetet!* Hogyan lehet elválasztani a szeretetet a Szeretet Személyétől, az Atyától és a Fiútól? Lehetetlenség! Az Atya arcvonása a Szeretet, Szépség, Kellem. De a teremtett szépség által – szent emberségem által alávetheti magát a teremtetlen Szépségnek. Senki sem ismeri az Atyát, ha én magam nem tanítom őt, nem fedem fel előtte, meg nem ismertetem *vele!*

89r Atyám a tökéletesség, a lényegi egység és maga a Szentség, a Szeretet!

89s Én az Atyában vagyok, és az Atya bennem van. Ugyanaz a Szeretet világít meg mindent, árnyal be mindent, aki teljesen az élet, a legtisztább, legtermékenyebb, legszentebb Szellem, aki minket öröktől fogva összekapcsol és körülvesz – hogy így mondjam – az isteni ütőerek által. Szeretet, szeretet és csak a szeretet, amely illatokat és összhangot áraszt a megismerésben, a bölcsességben, a végtelenségben, a hatalomban, a termékenységben, oly élvezetekben, amelyeket a földön nem képesek fölfogni, és amelyek közül sok csak az Istenségnek van fenntartva.

89t Van egy másik titok (is): Az, aki átalakul belém, nemcsak Atyám arcvonásait veszi fel az istenieken, hanem felsőbbrendű megvilágítást is kap, természetfeletti világosságot, amellyel tökéletesebben lát engem, jobban megismer engem, és engem megismerve, megismeri Atyámat. Megnyílnak megismerésének kapui, magán kívül lesz szépségétől és elnyeli istensége.

89u Senki se tud Istenhez járulni anélkül, hogy ne érezné Isten vonzóerejét, amit belélegez, ami elveszíti Őbenne. A lelkeknek ebben az Istenben való boldog elveszésében ott látja és megismeri, ott tapintja és érzi a lélek az istenit, több-kevesebb erővel. Mert ahhoz, hogy (valaki) Istent adja, átítatva kell lennie Istennel. Ezért a lelkek Istent látják a belém átalakult papokban; mert ezek (a papok) előbb Istenre irányulnak, Isten átöleli őket, Istenért élnek, és elvesznek Istenben a belém való átalakulásnak a foka szerint.

89v Szép lecke ez, amit ma akartam papjaimnak adni. Új fény, jobban megismerik általa irántuk való végtelen szeretetemet. Felemeli őket az Istenséghez való hasonlatosság fenséges magaslatára, az én megismerésem által Jézusnak az Atyához vezető lépcsője által, az ember Istennek az Isten Istenségeihez (vezető lépcsője által).

89w A papok, akik elmélkednek ezeken az oldalakon, akik elmélyednek ezekben a titkokban, ha alázatosan és szeretettel fogadják azokat, soha nem képzelt világossággal és kegyelmekkel találkoznak. Megismerik az eddig ismeretlen fogyatékoságokat és hibákat, és határtalan hálával, végtelen szeretetemet, amelynek nagyságát sose képesek felfogni a földön.

89x Itt van a szentek vonzóerejének a titka: hozzám való hasonlatosságukban, Atyám megismeréseiben, a Szentháromság iránti szeretetükben. Ez, amit kifejtettem, a cél, belém való átalakulásuk csúcspontja, Atyámban *teljesedik be* minden dolog, minden szeretetés szeretet az átalakulás, szeretet a papság, és ez a beteljesedés az Atyában – amennyiben az a földön lehetséges – eléri tökéletességét az égben, az örökkévalóságon keresztül.

89y Csak az tud megismertetni engem a lelkekkel, aki ismer engem. Csak az tudja tisztelni és megdicsőíteni az Atyát a lelkekben, aki általam ismeri Őt.

89z Jöjjenek hozzám az összes papok, akik ismernek engem mint embert, és mint Istent, aki vagyok. Szeressenek engem, és érjenek el általam a megismeréshez, amely boldogságot von a földre és biztosítja az eget. Atyám nemcsak engem lát bennük, hanem önmagát látja bennük. Már mondtam, hogy az Ő visszfénye Önmaga. Amikor ezt eléri, minden papi szív az égben lesz, mert elmerül az Istenségben, és megistenül magában Istenben. Azért, hogy elérjenek erre a magaslatra, joguk van igazság szerint papjaimnak, akik másaim, hogy visszatükrözzék magukban az Atya hasonlatosságát, magát az Istenséget.

89A Mily csodákat hoz létre a szeretet! Meddig ér el, mily magasra, mily fenségesre, magáig az Atyáig! Amint tőle származik a pap magasztos hivatása, amely az Atyától indult el, és visszatér az Atyához, utána általa, vele és benne valósul meg az Ő béke-, egység- és szeretet-küldetése a földön.

89B Idáig jut el a papok átalakulása belém. Ez az átalakulás magában rejtje az én megismerésemet. Aki megismer engem, megismeri az Atyát. A fok, amelyet elér megismerésemben, lesz a foka annak, ameddig a papi lélek eljut Atyám megismerésében.

89C Én vagyok, igen, aki ismerem teljes kiterjedésében és mélységében, minden tulajdonságában, minden kiválóságában, végtelen szeretetének mélységében (az Atyát).

89D Atyám szeret engem, mint egyszerű Fiát, akit az örökkévalóságtól kezdve szült. De szeret engem a leggyengédebb szeretettel, mint embert, Megváltót és Üdvözítőt (is), akinek címeit tisztelen és megdicsőítem, azzal a tisztelettel és egységgel, amivel Ő Önmagát megdicsőíti, a Szentlélekkel együtt, amennyiben mi hárman az egyetlen, legtisztább Istenséget alkotjuk.

90 Hit, bizalom és hála

90a Mielőtt valami jót tettem a földön, szokásom szerint mindig hálát adtam Atyámnak, akinek jóvoltából jön minden jó a világra. Sose zártam ki Atyámat – nem bensőleg értem, ami számomra lehetetlen volt, hanem csak külsőleg – hanem mindig rá irányítottam minden dicsőséget, mert egyedül Ő Jó, Szent és Tökéletes.

90b Mire akarom ezzel tanítani papjaimat, akik engem képviselnek a földön, akiknek hivatásuk, hogy átalakuljanak belém, másaim legyenek a lelkekkel való kapcsolatukban, enyhítve fájdalmaikat, meggyógyítva sebeiket, megvigasztalva és mindig megkönnyítve őket?

90c Meg akarom tanítani őket a három főerényre, hogy jót tehessenek és megdicsőíthessék Atyámat: *a hitre, reményre és a hálás lelkiületre*. Három dolog elengedhetetlen ahhoz, hogy levonják magukra és a lelkekre az ég kegyelmeit. Így papjaim kötelesek papi voltak miatt élő hittel kérni, azzal a hittel, amely elmozdítja a hegyeket, nem ingadozó hittel; (hanem) biztosan és félelem nélkül.

90d Kötelességük a vak és őszinte bizalom istenségemben. Az Istenség sose működik rendes körülmények között a lélekben a hit és a szeretetteljes remény közreműködése nélkül. Ha a hit mélyebb és erőteljesebb, biztosabb az eredmény, Isten inkább kötelezi magát, hiszen semmit sem tagad meg attól, aki hittel kér, attól, aki bizalommal kiált hozzá, aki szeretettel ad.

90e A *hálának* legalább gyökerében és az én követésemként meg kell előznie a hitet és a bizalmat.

90f Ha megfigyelik evangéliumomban – sok helyen, hogy ne mondjam, mindenütt – felragyog bennem, mint sugárzó világitótorony, amely megelőz és uralkodik, az Atyám iránti hála.

90g Miért ne? Ez annyira kötelez mindenkit, aki Isten! Hogyan, mondom, ne hatná át Szívemet, ne itatná át a végtelen, kitörölhetetlen hála?! Neki köszönöm az isteni életet, mert öröktől fogva szült engem, és az emberi életet, a Szent lélek által, amely az Ő Lelke. Ezért egy pillanatra sem felejtettem el Őt, míg a földön voltam. Amikor szükségem volt az istenségére – ami egy az Atyában és az Igében – kértem javamra, hogy élhessek vele, mint a leggyengédebb Fiú. Amennyiben ember (voltam) és elismertem Őt, mint Atyát, imádtam lelkem mélyéből és külsőleg is. Megelőztem, mint ember, a hálaadásban a jótéteményt, mielőtt megkaptam, mielőtt alkalmaztam mindenhatóságát, mielőtt használtam az istenséget, hol halottakat támasztva fel, hol ördögöket űzve ki, hol gyógyítva és nagy csodákat művelve a testben és isteni és természetfeletti megtéréseket a lélekben.

90h Mindenekelőtt *nagyon kifejezetten* Atyámra akartam tekinteni az Oltáriszentség alapításakor, és hálát akartam adni neki előre a titokért, amelyet véghez fogok vinni, hogy a földön hagyjam magamat bezárva az Oltáriszentségben. Ez volt szeretetem tetőpontja, az emberiség számára boldog óra, amelyben megvalósítottam az átváltoztatást, és Testemet a kenyérben, Véremet a borban adtam (nekik.)

90i Hálát adtam, *mielőtt* beteljesítettem az *egyetlen* egységet az emberrel, amely az Isten egységéből származik végtelen előszeretetében. Meghagytam a szertartásokban, miként kell a papnak az átváltoztatás előtt feltekintenie az Atyára, ugyanazzal a tiszta és szent tekintettel, amelyet már kifejtettem, (és) *hálát adnia* teljes lelkéből, a színek átváltozása előtt elolvadva az Atya iránti hálától.

90j Haladni a hálában! Bárcsak megtennék ezt a lelkek Atyám iránti szeretetből, amint az, az én Szívemben van!

90k Mindezt nem szeszélyesen tettem, hanem szeretetteljes céllal, mint mindig; azzal a szent céllal, hogy tanítsam papjaimat, *hogy másaim legyenek*. Gyakorlati módon (tettem, de) ugyanakkor isteni és mélységes (módon), hogy elnyerjem Atyám tetszését.

90l A papoknak hasonlóvá kell válniuk Szívemhez annak bensőséges érzésmódjában. Mindenekelőtt tisztelettel kell lenniük égi Atyám iránt, eggyé kell lenniük velem és a Szentlélekkel. Ha papjaim hasonlóvá válnak hozzám hitükben, reményükben és hálájukban, ebben a három tulajdonságban, mindent elnyernek, amit kérnek. Ha *másaim*, ha átalakultak belém, nagyobb dolgokat tesznek majd az én nevemben azoknál, amelyeket én tettem. *Másaimnak kell lenniük*, és fokozatosan haladniuk kell hálájukban. Ezzel haladnak a hitben (is), szentesítik a hitet a biztos reményben, határtalan bizalommal, amely a szeretetből származik.

90m Tudják-e, miért haladtam az Isten iránti hálában, és miért akarom, hogy papjaim magukévá tegyék ezt a szép gyakorlatot? – Azért, hogy jóvátegyék a Lelkek hálájának csekélységét, amikor azok jótéteményeimben részesülnek. Mily kevesen adnak nekem hálát! Mily ritkák azok, akik lelkükben őrzik kegyelmeim emlékét! Mily nehéz a sok önző szív számára hálásnak Lenni Istennek, akinek mindent köszönhetnek!

90n Azért, hogy a jótéteményeim iránti fagyos közömbösséget kiengeszteljem, *hálát adok* az Atyának mindennap és minden misében a földön, papjaim által. Előre hálát adok a végtelen Fölségnek, és felemelem hozzá lelkemet és szememet. Kiengesztelem hálaadásommal a világ hálátlanságát, és – ki hinné – sokakért, akik enyéimnek hívják magukat...

90o Mert papjaim között is vannak *hálátlanak*, akik nemcsak hogy elfelejtik jótéteményeimet, hanem még vissza is utasítják azokat. Helyettük is *hálás voltam* Atyámnak, előre (megköszönve) a jövőben nekik juttatott kegyelmeket, a számtalan kedvességet, a titkos kegyeket, a megkülönböztetett kitüntetések, és előszeretemet, amelyet *nem viszonoztak*.

90p Ezért adok állandóan hálát a misében, a legünnepélyesebb földi cselekményben. Ez a cselekmény *állandó hálaadás*, amelyet nem akarok abbahagyni végtelen érdeme miatt, amit tartalmaz. Elsősorban papjaim és szerzeteseim hálátlanságáért adok jóvátételt, és utána minden lélekéért, akik nem értékelik Isten jótéteményeinek értékét, se hálát nem adnak érte.

90q Semmit sem tettem a földön, ami a felebaráti szeretet szent céljaként ne terjedt volna ki egyetemesen az egész emberiségre. Megváltó vagyok, Helyrehozó vagyok, szent Áldozat vagyok, aki önként áldozom fel magamat, hogy befedjem a hiányokat, és pótoljam a hála hiányát a földön.

90r Előre *hálát adok* Atyámnak, nem azért, hogy – így mondjam – lekötelezzem Őt, s kegyes legyen hozzám; hanem azért, hogy kimutassam az Ő hatalmába vetett hitemet; reményemet és bizalmamat, hogy végtelen jóságában biztosan megteszi, amit tőle kérek; szeretetemet, mert a hála szeretet, tisztelet és imádás, és sok erényt foglal magában.

90s Panaszodom, mert sok pap gépiesen végzi a hálaadást a misében anélkül, hogy behatolna annak nagyszerűségébe, ünnepélyességeibe és céljába. Panaszodom, mert alig adnak hálát. Sietve és kapkodva imádkoznak és cselekednek. Szem elől tévesztik Atyámat, és elhadarják a misét. Nem gondolnak rá, nem fontolják meg, nem adnak hálát azért, amit általuk én cselekszem az áldozat nagyszerűségében, a megváltó, dicsőítő és engesztelő cselekmény nagyszerűségében, amit az én nevemben tesznek.

90t Ezért felhívom a figyelmet bizonyos lényeges pontokra, amelyeket elhanyagoltak, és amelyek engem bántanak. Sok hálátlanság van a világon. Ez a szívek fő hibája, és mindig is ez volt. Az evangéliumi leprások közül csak egy nyilvánította ki háláját jótéteményemért, Papjaim hasonlóképpen hálátlanak, és sokan sokban. Szükséges kimondanom: Eddig és ne tovább! Ez nagyon fájdalmas pont Szívem számára.

90u Nemcsak az oltáron végbemenő végtelen értékű jótétemény által kívánom, hogy hálát adjanak Atyámnak. Azt akarom, hogy a belém átváltozott papok életük minden fontosabb cselekedeteiben és szolgálatában is (adjanak hálát). Amikor a Szentlélek valami jótéteményt sugall nekik, engem követve, tegyék természetfelettivé cselekedeteiket, hogy én bennük és Atyám énbennem kiárasszuk ezeket a kegyeket az ő cselekedetük által.

90v Adjanak előre hálát élő hittel, biztos reménnyel, égő szeretettel. Várjanak az Isten órájára, amely kétségtelenül elérkezik az által, aki engem képvisel, a másommá vált, belém átalakult pap által.

90w Ezt kérem most, *a hálát*, amely, mint mondtam, nagyon kevés a világon, és minden szempontból szükséges enyéimben, hogy ellensúlyozza (Isten) irgalmasságát.

91 Az Atya kérése

91a Én, az Ige, noha a Szó vagyok, nem mondok semmit, csak azt, amit Atyámtól kapok, azt, amit Atyám mond nekem, amire Atyám tanít, amit tőle vettem. Az Ő Igéje vagyok, az Ő isteni Bölcsessége, mert jóllehet külön Személy vagyok, tőle származom, amennyiben Ő Atyám és én az Ő Fia vagyok.

91b Csatornaként vagyok az isteni Szó, Atyám Szava, amelyen keresztül Atyám közli magát a világgal. Ugyanakkor az örök Szó vagyok, hang nélkül, amely magában foglal minden összhangot, minden külsőség és érzékelhetőség nélkül, és magában foglal minden tudományt, a természet és a kegyelem összes rendjében.

91c Azt tanítom, amire Atyám tanított engem. Azt mondom, amit Ő mond nekem. Azt közlöm, amit tőle kapok. Ez a Szó szeretet, értelme szeretet, bensőséges hangja szeretet, hatása a Szentháromságban és a lelkekben: szeretet.

91d A Szentháromság szava vagyok. De ez a szó nem érzékelhető, nincs emberi hangja. Bensőséges rezgés, isteni és közölhetetlen. A Személynek kimondhatatlan egyesülése a Személlyel, amely mindjobban azonosítja magát bensőségesen önmaga lényének egységével.

91e De ez a finom, kellemes, gyönyörködtető rezgés, amely finom és egyúttal erőteljes, a szeretet szava. Életet közöl, termékeny, melegít, isteni boldogsággal itat át. A szeretet szava; amely kiterjed, és elpárolog, mint a szeretet tömjénje, amely kimondhatatlan kedvességgel behatol magának az Istennek a lényegébe, és felvidámítja, Oly boldogsággal teljes, amelyet a világnak nem Lehet sem megmagyarázni, sem pedig nem lehet semmivel sem összehasonlítani.

91f Ezért ez az Ige, ez a Szó, ez az ütemes és isteni összhang elengedhetetlen abban a kimondhatatlan egységben, amelynek a Szentháromság örvend, mert az Igében találja tetszését az Atya, átítatva a Szentlélek szeretetétől.

91g Az égben nincs idő. Az egységbe be van foglalva az örökkévalóság; végtelen pont, megmozdíthatatlan, amely *mindig létezik*. Azért Isten az örök Kezdet, és az Ige már a kezdetben Isten volt az Atyával és a Szentlélekkel. Isten, aki minden dolog kezdete, sohasem kezdődött: mindig volt, és van, és örökké lesz, egyszerűségében, összetétel nélkül; az örök titokban, és a Szentháromság egységének kezdete nélkül.

91h Ez a Szó, aki én vagyok; öröktől fogva rezeg a Szentháromság ölén. Ebben a Szóban és ebben a szeretet-érzelemben mindent mondunk, mindent érzünk, mindenre képesek vagyunk, minden felett rendelkezünk. Ez a tiszta hang sose énekel hamisan. Ezernyi hangjegyen árad ki; a szépséges vizesésekben, a teremtményekben; a kegyelmekben, adományokban, ragyogásban és fényben anélkül, hogy elhagyná Kezdetét anélkül, hogy szétszaggatná az egységet.

91i Ismétlem, teljes összhanggal rezeg ez a Szó, teljesen elbűvölve, nagyon kellemesen és édesen, felfoghatatlan gyengédséggel, és ez a Szó mindezt magában foglalja, amikor magában foglalja magát az Istenséget.

91j Isten titkai! De örömmel nyilatkoztatom ki a világnak, hogy legalább távolról megsejtse az Ige bensőséges részeit Isten végtelenségének mélységes, örök titkait, azokat az örök titkokat; amelyekben a Szentháromság örökké gyönyörködik.

91k Isten tulajdonságai visszatérnek, egyesülnek magában az Istenben. Azért, amint mondtam, Isten önmagát tükrözi vissza egysége révén. Így, amint saját magának a visszfénye, végtelen tökéletességei Őt képezik, öröktől fogva belőle származnak, nem a meghódítás jogánál fogva, hanem az igazságnál fogva, mivel Isten.

91l A Szó – az Ő Igéje – Ő. maga, amennyiben egyetlen Istenség lényege, jóllehet különálló Személy; mert Istenben rendnek kell uralkodnia, mivel Ő maga a rend: A Szentháromság rendje a három Személyben áll: az Atyában, a Fiúban és a belőlük származó Szentlélekben. De kétségtelenül egyikük sem áll a másik előtt vagy után, hanem a három örök Kezdetében. Ez az Isten titka, amelyet egyedül Isten ért meg.

91m Kevesen hiszik, amit egyedül a Szórol mondanak, hogy jelzi a Bölcsességet, az Igazságot, a Kezdetet, az Igét, az Istenséget, stb. A megtestesült Ige az isteni és emberi csatornája ennek a szeretett Atyának. Ennek a Szónak, aki én vagyok, legszentebb titka, hogy emberi szavak nélkül közli magát a lelkekkel, bensőséges hangokkal, mélységes megismeréssel, isteni megvilágítással, kellemes hangokkal, az istenivel való érintkezéssel, amely mindent megmond nekik, mindent éreztet, mindent akar, mindenbe behatol, mindent ad.

91n Miért mondom mindezt? Bizonyos értelemben azért, hogy elősegítsem az igazságban papjaimhoz intézett kérdéseim (teljesítését) az Atya akaratát illetőleg, aki Igéje által beszél hozzájuk, Igéje által közli magát, tanítja őket, és aki Igéje által szereti őket.

91o Megérik majd ezekben a bizalmas közlésekben az Ige gyengéd és szeretetteljes szavait, amelyek behatolnak a papi szívek legmélyébe. Megígérem ezt, mert én vagyok, aki beszél ezeken a lapokon keresztül. Megismerik majd ezt lelkük mélységes és isteni rezgése által, lelkiismeretük és szívük legmélyén, ahová sem a Sátán, sem senki más nem tud behatolni, hanem egyedül csak az Istenség, azaz Isten, aki megindítja és megmozgatja, az ő javukra, lelkük mélyét.

91p Jöjjön hozzám minden papom, hogy enyhítsen fájdalmain, behegessze sebeit egy Istenember csókjával; hogy kitárja lelkét Világosságom befogadására, amely az Atya Világossága és a Szentléleké.

91q Azért, hogy jobban Lekötelezzem papjaimat a szeretet által, meg akarom láttatni velük, ami történik, hogy nem egyedül én hívom, buzdítom és tanítom őket, hanem *Atyám bennem*, aki megtérésüket, újjászületésüket, tökéletességüket akarja, és végül átalakulásukat szeretett Fiába, hogy tökéletesek legyenek, mint Ő, a mennyei Atya tökéletes.

91r Már belefáradt szeretett Atyám abba, hogy keres engem sok papban, de *nem talál meg*; keresi másokban legalább isteni Fiának sajátos vonásait, de nem találja. Ez elszomorítja. Elküld engem, Fiát, Szavát, aki eljövök az Ő nevében, hogy emlékeztessen papjaimat arra, hogy hasonlítaniuk kell rám, hogy másaimmá kell lenniük.

91s Amit mondok Atyámtól kaptam. Mivel az Atya Szava vagyok, Atyámtól függök, és azt mondom, amit Atyámtól hallottam, azt adom, amit Atyámtól kaptam, azt akarom, amit Atyám akar; mert egyetlen akarat egyesít minket a Szentháromság egységében. (A spanyol kiadó megjegyzése: Az Ige függ az Atyától eredetében, amennyiben az Atyától származik, de ez a függés nem jelent alárendeltséget.)

91t Azért, ha papjaim nem hallgatnak rám, hallgassanak rajtam keresztül Atyámra, aki végtelen gyengédségében hívja őket, szól hozzájuk, emlékezteti őket ígéreteire, szereti őket, üdvözíteni és tökéletesíteni akarja őket a belém való átváltozás által.

91u Ne eresszék el fülük mellett hangját, amely az Atya hangja, aki Én vagyok, hanem kövessék örömmel, tegyék le a régi embert, és bátran vessék bele magukat a tökéletes életbe, amelyet birtokolniuk kell, hogy méltóképpen képviseljenek engem a földön.

91v Lássák bennem az Atyát, és a Szentlélek által szeressék Őt belém való átalakulásukkal, Mária segítségével. Szükségem van bátor szívekre, akik nem tántorognak, nem késedelmeskednek, akik elszakadnak önmaguktól és egyesülnek velem, *akik szeretnek*, mert a szeretet hatalmas hajtóerő a belém való átalakulásra, és ennek az átalakulásnak a beteljesítésére, amelyet Atyám kíván, és amelyet az Ő számára ismételtelen kérek tőlük.

92 A kereszten

92a Ha papjaim az én másaim, akkor legyenek azok a földön, aki én voltam: a világ Világossága, hogy az égbe vezessék a lelkeket; az Út, amely oda vezet; és az Igazság; az Élet, amely üdvözít; a föld Sója, stb.

92b Ha az én másaim, nagyobb csodákat művelnék majd, mint amekkorákat én műveltem. Azonban a kimondhatatlan módja annak, hogy vonzzák és megnyerjék a lelkeket az lesz, hogy *keresztre lesznek feszítve* a világ és érzéki vágyaik számára. Szeretni fogják a szenvedést, és önként elfogadják, feltételek nélkül Atyám akaratát bármiféle áldozatban, Csak a vér szava térít. Én reméltem és hirdettem a győzelmet, de nem valósult meg addig, míg a lelkek a kereszten nem láttak engem.

92c Amikor meg voltam feszítve, uralkodtam; amikor Áldozat voltam, vonzottam; amikor életemet adtam a lelkekért, megváltottam őket. Ebből következik, hogy ha a papok az én másaim, fel kell menniük a Kálváriára, hogy gyümölcsöt hozzon (munkájuk) a lelkekben; ha szíveket akarnak adni nekem, először keresztre kell feszíteniük magukat, és a Kálvárián hozzám hasonlóknak kell mutatkozniuk a lelkek előtt.

92d Ez a lelkek megnyerésének biztos útja: a Kereszt apostolsága a Kereszten. Ez a termékeny apostolkodás, amit bármiféle kereszten gyakorolnak, önként feláldozva magukat azon. Ez az az apostolkodás, amelynek senki se tud ellenállni, amely nem jár kudarccal, hanem mindig győzedelmeskedik, mert a szenvedés megisteníti, mert a kereszttel megtermékenyíti, mert én arra szögezve váltottam meg a világot és vonzok mindenkit magamhoz.

92e Ha a papok tetszeni akarnak nekem, ha át akarnak változni belém, ha lelkeket akarnak adni nekem, akik megdicsőítenek engem, már ismerik a biztos utat ahhoz, hogy mindenkit a természetfelettihez és az istenihez vonzzanak.

92f A keresztre feszített pap mindig üdvözít. A papnak keresztre kell feszítenie magát. Azonban a keresztre feszítéssel megdicsőíti az Atyát, elnyeri a bocsánatot ellenségei számára, csodálatraméltó megtéréseket ér el, és nagyon nagy életszentségre jut el. Tűnjenek ki papjaim az önkéntes áldozatban, és mindenek felett szeretett Atyámmal való legmagasabb fokú egységükben és az Ő szent akaratára való legteljesebb ráhagyatkozásban.

92g Keresztjük magaslatáról papjaim elnyerik mindazt a gazdagságot, mindazt a kincset, ami közölhető a lelkekkel, ha feláldozzák magukat az Atya és a lelkek szeretetéből. Bizalmuk megtisztul az áldozatban, mert szeretetük megtisztítja.

92h De nagyon szomorú számomra kijelenteni, és még inkább érezni, hogy nem minden papom szereti a Keresztet. Nem mindnyájan mennek fel önként kálváriájuk magaslatára. Ez a titka annak, hogy oly kevés eredménnyel jár apostolkodásuk a lelkeknel, és oly kevés vonzóerőt gyakorolnak maguk körül. Egy Lélek sose ereszti el füle mellett a hangot, amelyet a keresztről hall, sose zárja be szívét az önkéntes vértanú, a keresztre feszített pap hívása előtt.

92i Átváltozott papjaimmal közlöm tulajdonságaimat, erényeimét, eszményeimét és a megpróbáltatásokban isteni erőt adok nekik. Azonban szükség van közreműködésükre, akaratukra, belém való átalakulásukra. Ebből ered az emberi gyengeséggel összeegyeztethetetlen hősiesség. Az ember természete szerint húzódozik ugyanis a fájdalomtól. Mondom, a velem való egyesülésből és a lelkek szeretetéből ered, amit közlök papjaimmal, amikor átalakulnak belém.

92j Gondoljanak papjaim arra, s elmélkedjenek azon, hogy földi apostolkodásom nem vált egész hatásossá és termékennyé addig, míg az egész világegyetem meg nem hallotta vérem hangját a kereszttel magasságából. Prédikáltam, küzdöttem, csodákat műveltem, tanítottam, de sokaknál kevés haszonnal. Azonban (amikor) *szenvedtem, feláldoztam magamat*, kinyilvánítottam magamat a világnak a kereszttel magaslatáról, akkor mindenkit magamhoz vonzottam, amint előre megmondtam.

92k Szükséges, hogy az Isten Fia szenvedjen – mondtam – mert csak a vér vált meg, engesztel ki, egyesít, mert az a szövetség és az üdvösség jele. Ott, a kereszten van minden érzélem, remény, bocsánat, irgalmasság alapja, mert ott van a szeretet, amely bizik és ráhagyatkozik.

92i Éhezem és szomjazom (az önmagukat) feláldozó papokra. A leggyötrőbb szomjúság, amit a kereszten éreztem, nem a testi szomjúság volt, hanem az égő szomjúság a belém, a keresztre feszítettbe átváltozott papokra, a bennem feláldozottakra, a bennem és általam lelkeket üdvözítő papokra.

92m Azokat a Lelkeket, életem álmait, nem lehet egyedül megmenteniük, szükségük van eszközökre, tanítókra, vezetőkre! Ott, a kereszten meghódítottam; megszereztem Egyházamat – fájdalmaim elsősülöttjét – és, amikor látták megszületni azt oldalamból, kértem Atyámat, égő szomjúsággal, hogy adja meg nekem a szent tényezőket annak beteljesítésére, tökéletesítésére. Szent papokat kértem, tiszta papokat; de még inkább haláltusámban: *megfeszített* papokat, az áldozatot szerető papokat, akik nem méricskélnek, hanem készek a vértanúságra, életük feláldozására is, ha az szükséges a lelkek üdvözítésére.

92n Apostolokat kértem, azonban a keresztt apostolait, akik maguk is keresztre vannak feszítve, mert az én *másaim*, hogy Egyházamhoz vonzzák az egész világot és üdvözítsék.

92o Nincs kapcsolatban talán sok lélek eltévelyedése, mások sekélyes vagy hamis vallásossága és sokak szerencsétlensége a pap életszentségével, áldozatával, nagylelkű szenvedésében, a papi keresztt elutasításával? ...

92p A papok rendeltetése, hogy *engem* képviseljének. Második énemmé kell lenniük. Belém kell átalakulniuk. Onnan kell vonzaniuk a lelkeket, ahonnan én vonzottam őket, azaz a Keresztről. (De ha ez így van,) akkor mentesek-e a büntől, amikor nem töltik be életemnek ezt a lényeges feltételét, és nem egyesülnek velem az (ön)feláldozásban? Nemde sokuknak pirulniuk kellene azért, mert oly kevéssé szeretik az áldozatot, és ami még ennél is rosszabb: visszautasítják a kereszttet, s ezáltal Isten akaratát?

92q Nincs talán kapcsolatban egy vagy több lélek tökéletessége, sőt esetleg üdvössége is azzal a megnyerő és szent vonzóerővel, amelyet a pap teremt környezetében, ha engedi keresztre feszíteni magát?

92r Nem kívánom, hogy papjaim aggályoskodjanak, mert az feltartja, visszatartja őket, de kívánom, hogy a lanyha papok szentül fontolják meg (ezt), és tegyenek gyakorlati elhatározásokat a belém átalakult új életre vonatkozólag.

92s Azért kívánom sürgetni a papok belém való átváltozását, hogy eltávolítsam a rejtett, de valódi fogyatékoságokat és *megelőzzem az egyebeket*.

92t Félnék a kálváriáktól! Miért? Miért félnék, ha ott vagyok mindenkiel a megpróbáltatások közepette; ha mindent megédesítek és megkönnyítok az égi vigasztalásokkal, a szívek megerősítésével és a lelki örömmel?

92u Papjaim menjenek fel a kálváriákra, tagadják meg magukat, és békét élveznek, boldogok lesznek, bővelkednek az örömeiben, mert hozzám hasonlókká válnak, aki Példaképük, Mesterük, Reményük, Jézusuk vagyok! Mellettem *bennem*, az én *bensőmben* megszűnik minden félelem és zavar, mert én sose élek vissza a Lélek erővel, hanem ahhoz mérem a szenvedéseket. Az eget azonban a szenvedéssel vásárolják meg, és a kegyelmeket is a lelkek számára a gyötrelmekkel (szerzik meg).

92v Biztos, hogy amikor a kereszten kimondottam: „Minden beteljesedett!”, befejeződött a megváltás műve és a lelkek üdvözítése. Azonban számítottam *papjaimra, másaimra*, a bennem, a Főben levő papokra. velem együtt ők is a Titokzatos Test Fejétt képezik. Elsősorban ők egyesítik szenvedéseiket az enyémmel, hogy folytassák szenvedésemet a földön, kövessenek engem, s keresztre legyenek feszítve *a magasban* velem, hogy magukhoz vonzzák a lelkeket és a világok ezreit, ha kell, és megváltásuk ők.

92w Most sokat kell elmélkedniük, sokat engesztelniük, sokat megjavítaniuk. Megígérem azonban, hogy papjaim sok győzelmet aratnak, sokan megdicsőítenek engem nagylelkűségükkel, engem és az Atyát. Le kell rombolniuk az érzékiséget – ami megfertőzte sok papomat – és le kell taszítaniuk trónjáról a Sátánt. Akkor a Keresztt fog uralkodni és benne velem együtt papjaim.

92x Ahhoz, hogy utánam jöjjenek, szükséges, hogy megtagadják magukat és hordozzák a kereszttet. (Szükséges,) hogy *másaim* legyenek, győzzenek és megszerezzék a kegyelmeket a lelkeknek. Nemcsak hordozniuk kell a kereszttet, hanem arra is szükség van, hogy fel legyenek rá szegezve a magasban.

93 Intelmek

93a Sok papom egyik hibája, amely nagyon súlyos és messzemenő következményekkel jár az, hogy sok esetben *nem veszik figyelembe* a körülményeket. Az előrelátás erénye nagyon szükséges azokban, akik a lelkek gondját viselik.

93b Ne ítéljenek meg másokat keményen, szűk látókörrel. Áltatában azok, akik másoktól sokat kívánnak, engedelkenek önmaguk iránt; nem ugyanazzal a mértékkel adnak, mint amivel fogadnak. Szűklátókörűek ítéleteikben. Ennek nagyon gyakran a kevélység az oka.

93c Józanság! Mennyire szükségük van erre a sarkalatos erényre papjaimnak! Sokan milyen könnyen végletekbe mennek, és olyant kívánnak a lelkektől, amit azok nem képesek megtenni. Beleavatkoznak abba, *amibe nem kell*. Megkövetelik, hogy mindenki ugyanolyan mértékben adjon. Makacsul ragaszkodnak ahhoz, hogy mindenkit egy kaptafára húzzanak.

93d A papoknak számolniuk kell minden család, minden vidék, minden társadalmi osztály, minden lélek körülményeivel.

93e A hitet, a tanítást, az Evangéliumot érintő dolgokban nem kell korszerűsíteniük, sem pedig elhagyniuk egyetlen részletet sem emberi tekintet miatt. Bűnös módon se ereszkedjenek le. De az isteni bölcsesség (határain) belül fontolják meg, vessék egybe, és tárgítsák ki mértékeiket a megengedettben, nehogy végletekbe menjenek, amelyek ártanak az Egyháznak és eltávolítják a lelkeket kebléből.

93f Azért érintem ezt a pontot, mert sok, *sokkal több*, mint hinnék (az ilyen eset). Csak én tudom felmérni annak a következményeit, hogy külsőleg és bensejükben panaszkodnak az Egyházban és a lelki területeken. (Ezek) apróságoknak tűnnek, de nem azok. Jelentéktelen dolgoknak látszanak, pedig nagyon is jelentősek.

93g Például: amikor csekély ok miatt, vagy szeszélyességből nem követik az előjárók rendelkezéseit, és elnyújtják a misét, főleg a parancsolt napokon. Túlmenni azon, ami meg van parancsolva, vagy ami megfelelő. Emiatt a hívek kimerülnek, elfáradnak, és elvesztik az áldozat gyümölcsét.

93h Amikor nem pontosak a kötelező miséken, hanem tovább gyóntatnak, vagy késedelmeskednek, miközben a nép várakozik, már áhítat nélkül és haragosan. Ugyanígy pontatlanok szolgálatuk végzésében.

93i Mily nagy a papok felelőssége, ha nem vállalják állapotbeli kötelezéseiket, ha nem veszik számításba a személyeket – például az alkalmazottakat, a szolgákat – akik számítanak pontosságukra, és akik előtt kell járniuk a parancs teljesítésében!

93j Mindezekkel a kellemetlenségekkel, azon felül, hogy a bűnös papot sok ilyen mulasztás terheli, elsősorban engem bántanak meg, és a világius zúgolódás Egyháznak és annak pásztorainak árt.

93k Ha papjaim láthatnák mily messzire hat ki ezeknek a hibáknak a következménye, (felfognák, hogy noha azok) kicsinyeknek látszanak, de nem azok!

93l Mindez abból származik, hogy nem fontolják meg az általános és részletes körülményeket, mert nem ügyelnek arra, ami azokat körülveszi, hanem szeszélyesek, vagy tévesen ítélnék, vagy *engedetlenek* az előjárók rendelkezései iránt.

93m Sokat tudnék mondani arról, hogy sok papom milyen pontatlanul teljesíti szolgálatát. Azt akarom, hogy tökéletesek legyenek. Szeretném, ha tanulmányoznák ezeket a pontokat, és megjavulnának. Világos, nem azt kérem, hogy a hívek irányítsák a papokat. De igenis megkívánom, hogy a papok Lássák meg, mérjék fel és mérlegeljék a körülményeket, és gondoskodjanak pontosságukkal, szabatosságukkal és szeretetükkel arról, hogy ne adjanak okot arra, hogy Egyházam kárt szenvedjen, és az egymás iránti tiszteletben se hibázzanak.

93n Mennyi hibát követnek el ezekben a pontokban, és sok másban, amelyekben néhány pap visszaél tekintélyével. Vég nélkül megvárakoztatják a híveket a keresztelezésnél, gyóntatásnál, áldoztatásnál, stb. úgy, hogy a szegény nép többet szenved, mint hinnék, és mint tudnák!

93o Ezek a látszótagos apróságok nagyon fontosak a papi szolgálat gyakorlása során és a pap mindennapos kötelességének teljesítésében!

93p Mit mondjak arról, hogy sokszor lustaságból, vétkes feledékenységből, kis rosszullét miatt, a kellemetlenségtől való félelemből, stb. stb. hagyják meghalni a beteget, s talán elvesz lelkük? Rettenetes ez Szívem számára a tétlenség ebben a pontban. Mélységesen elszomorít, hogy a dicsőségemért való buzgólkodás meghalt, vagy nagyon ellanyhult.

93q A papok nagyon jól tudják, hogy a rajongásig szeretem a lelkeket, hogy gondosan meg kell védeniük őket, és üdvözíteni kell őket: Mennyivel inkább (meg kell tenniük ezt) amikor hívják őket, és amikor veszélyben vannak! A papnak, aki életét adja kötelességteljesítése közben, megadom a vértanúk koronáját. Világos, hogy nem kívánok tőlük oktalanságokat, de igenis *áldozatokat*, igenis józan buzgóságot, igenis szeretetet, szeretetet, szeretetet! Nem szeretet a lanyhaság, a mogorvaság, amikor a lelkek üdvözítéséről van szó. Nem szeretnek engem, amikor felülkerekedik bennük az önszeretet, az önzés, a kényelemszeretet, a szórakozás, amely sokszor egészen a puhányságig megy el.

93r Az önszeretet sokszor összetéveszti az isteni bölcsességet az emberi bölcsességgel. Az első erény, a második bűn, hiba, önzés, önszeretet, stb. stb. Nagyon gondosaknak kell lenniük, és nagyon világosan kell látniuk, hogy milyen bölcsesség vezeti őket, milyen irányt keli követniük. Sokszor tévednek, és gyakran bűnösök ebben. A helyes eljárás és az isteni szeretet nagyon jól kiegyensúlyozottak, nagyon hűségesen kell mérlegelni és megkülönböztetni (őket).

93s Leegyszerűsíti ezt és megszünteti mindezt a bűnt és hibát papjaimban *a belém való átalakulás*. Ha másaim, akkor úgy dolgoznak mint én, azaz tökéletesen, szent buzgalommal, istenszeretettel, szent és igazságos józansággal, vonzó módon, kedvesen, egyesítve és szeretve! Az (isten) szeretet a felebaráti szeretet érverése, amely nem méricskél, nem számítgat, nem engedi, hogy a teremény önmagára nézzen, hanem rám (néz) minden dologban, mindennekfölött pedig a szent és imádandó Szentháromság tiszteletére (vonatkozó dolgokban).

93t Nagyon gondosan meg kell vizsgálniuk magukat papjaimnak ezekben a pontokban és egyebekben, amelyeket nagyon elevenen érintettem ezekben a bizalmas közlésekben, hogy orvosolják azokat saját javukra, és szeretett Egyházam dicsőségére.

93u Mély bánattal kell megbánniuk, ha ezekben hibáztak. Gyakorlatias elhatározásokat kell tenniük a javulásra, nem általánosságban, hanem *nagyon részletesen*; mert egyébként minden az ígéreteknél marad.

93v Látják, hogy mi tetszik nekem nagyon? Az, ha minden pap, *fájlalva* (ezeket a hibákat) *általános gyónást* végez, nagyon megalázva magát mennyei Atyám előtt, és nagyon bánva bűneit és mulasztásait. Ez hóféhéreké változtatja őket szemem előtt.

93w Vérem oly sok módon akarja megtisztítani őket! Vágyam és örömöm, hogy bemutassam őket Atyámnak tisztán és megszentülve! Ahhoz, hogy átváltozzanak belém, elengedhetetlenül szükség van arra, hogy tisztán megőrizték magukat! Van-e nagyobb tő ahhoz, hogy megmosdjanak benne, mint a bűnbánat szentsége? Nagyon hangsúlyozom ezt! Első a gyónás, és egy lelkipásztor keresése, hogy az irányítsa és helyreigazítsa, támogassa és segítse őket.

93x Látják már, hogy milyen gyakorlati pontokig szállok le. De ezekre a dolgokra szükségük van ahhoz, hogy szeressenek engem. Ez a tisztaság elengedhetetlen a belém való átváltozáshoz. Ha másoknak ajánlják ezeket az eszközöket a szív megtisztítására, miért nem alkalmazzák saját magukra?

93y Boldogok a tisztaszívűek! Nemcsak azt akarom, hogy papjaim meglássák Istent, hanem azt is, hogy *másaim* legyenek, átalakuljanak belém, ami több, mint megismerni engem: ez annyit jelent, hogy belém hatoltak, átítatta őket az isteni és megistenültek ugyanazzal az Istennel.

93z Már látják, hogy a pap lehet-e szándékosan szennyes, miközben ezzé *akar lenni*. Világos, hogy nem! Gyarlóságok mindig Lesznek; de azoknak a gyarlóságoknak csak arra kell szolgálniuk, hogy ne veszítsék szem elől földi eredetüket, hogy megtartsák őket az alázatosság szintjén, és hogy megtanulják saját tapasztalatukból, miként kell együtt érezniük a Lelkekkel.

93A Számítok vele, hogy a föld a föld felé hajlik. De jóllehet ezen a földön *munkálkodik*, megtisztíthatja magát, felemelkedhet, átalakulhat abban, amiben lehetséges, és természetfelettivé válhat az ember az isteni által.

94 Ne féljenek!

94a Miért félnek szeretett papjaim, ha én vagyok az első; aki befödi bűneiket és eséseiket, hűtlenségeiket és nyomorúságaikat és hálátlanságaikat? Amint lehet, elsőnek mentegetem gyengeségüket Atyám előtt; és utána a világ előtt; megvédve Egyházam becsületét, amely siratja papjaiban a sok sértést, amiben részesítik.

94b Én vagyok az első, aki elfedi bűneiket, aki eltitkolom azokat, aki eltakarom és elfeledtetem azokat. Én vagyok az, aki alighogy látom papjaimban az alázatos bűnbánatot és elhatározást, az új erőlködést részükről, máris helyreállítom becsületüket, visszafordulok hozzájuk, hogy felhatalmazzam őket, és megengeszteltem a Pásztorok szívét javukra.

94c Miért félnek az irgalmasság Istenétől, Jézustól, aki megbocsát, aki annyira szereti őket, és aki a köveket is Ábrahám fiaivá tudja változtatni? Bizalmat kér tőlük Szívem, amely tele van megbocsátással és jóssággal. Jöjjenek hozzám, hogy megtisztítsam szívüket, hogy elfelejtsék sértéseiket, s megbocsássam legnagyobb bűneiket is.

94d „Én vagyok Jézus, akit te üldözöl” – mondtam Szent Pálnak. Már tudják, hogy „Jézus” Üdvözítőt jelent. A papok többek (számomra) mint lelkem részei, ők az én képmásaim a földön. Képesítem őket arra, hogy *másaim* legyenek, hogy átváltozzanak belém. Van-e ennél nagyobb szeretet?

94e A bizalmatlanság bánt meg engem a legmélyebben. A remény és belém vetett bizalom (pedig) szinte végtelenül megtisztel. Hányszor tanúságát adtam szeretetteljes hatalmamnak, barátokká változtatva át az ellenségeket és szentekké a bűnösöket! Talán nem vagyok mindenható? Nem vagyok (maga) a szeretet? Ezzel mindent megmondtam. Nagyobb öröm van az égben egy megtérő miatt, mint sok igaz miatt. Szeretett papjaim! Ha ismernék Isten ajándékát! ... Ha felfognák kedvességem végtelenségét! ... Ha megmérhetnék azt, aminek nincs mértéke, azaz irántuk való végtelen szeretetemet, amellyel őket megelőzve szerettem őket! ...

94f Ismétlem, ezek a bizalmas közlések nemde a végtelen szeretet meghitt felkiáltásai? Lehetséges, hogy vannak papi lelkek, akiket nem ráz meg Isten felfoghatatlan jósa?

94g „Adjatok inni”, mondja nekik megtérésüket, átalakulásukat, gyengédségüket, tiszta szívüket szomjazó keblem, hogy szemlélhessenek engem, lássák és érezzék Szentlelkem isteni hatásait. Éhezem és szomjazom tiszta papjaimra, áttetsző papjaimra, hogy visszatükrözthessék Istent, hogy átalakulhassanak belém, aki elutasítom a szennyest, aki fájlalom a kevésbé tisztát.

94h Megértik-e Szívem vágyait, azt a szükség (érzetet), ami Lelkemet nyomja, amely vágyakozik papjaim megszentelésére? Három eszközzel akarom biztosítani megszentelésüket: *a kereszttel által, a tisztaság által és a szeretettel által, azaz a Szent Szeretettel által.*

94i A Kereszt megtisztít; és felkelti a szeretetet. Ha fájdalmakat és szenvedéseket küldök papjaimnak, végső célom megtisztításuk, angyalivá tételük, felemelésük a földről, és szívük megtisztítása a portól.

94j A megpróbáltatások létrehozzák a lélekben az istenit, és kicsíráztatják benne a természetfeletti, szent életet. Ha próbára teszem papjaimat, azt szeretetből teszem, csak azért, hogy leckét adjak nekik a szeretetről; s ami még több, irántuk érzett előzetes szeretetemnek gyengéd próbája ez.

94k Igen, a szeretet vagyok! ... Papjaim iránt különösképpen nem tudok más lenni, mint szeretet!... Végtelen szeretettel szerettem őket!...

94l Ezért a legnagyobb fájdalmat okozza bizalmatlanságuk, eltávolodásuk, amely mindig kifinomult kevélységből származik, nagyon mélységes és rejtett gögből, az ördögnek (ebből a) nagyon ravasz cseléből, hogy eltávolítsa őket karomból, hogy kiszakítsa őket ölemből...

94m Miért kellene félni egy megfeszített Istentől? ... Bocsánatom nagyobb, mint az összes tenger! ... Végtelen és örök szeretetem felülmúl minden bűnt! ... Vérem mindet eltörli, áldozatom mindet kiengeszteli, az összes anyák gyengéd szeretetével szeretem őket! ... Mint az anyatyúk, be akarom takarni őket, és új meleget, s életet akarok adni nekik szárnyam alatt! ...

94n Nem akarom, hogy egyetlen papom is elveszék, hogy bármelyikük is eltávolodjék. Nem egyezem bele abba, hogy veszélyben lássam őket! Meg akarom védeni őket, üdvözíteni akarom őket. Legnagyobb vigasztalásomra szent papjaim szolgálnak! Át akarom alakítani őket. Sőhajtozom, mivel elmenekülnek karomból. Kiáltok és szólok hozzájuk, és ezernyi módon hívom őket, hogy szentté tegyem őket! Szükségem van erre a kifejlődésre, amely a pogány és érzékies világban létrejön azáltal, hogy beléje töltöm szellememet! Ha az enyéim, miért állnak ellen, és miért nem hallgatnak kéréseimre?

94o Ne legyen egyetlen pap sem, aki nem hallgat szavamra, aki késedelmeskedik, habozik, és még kevésbé, aki elutasít engem! Elérkezett a Szentlélek papjaimban való győzelmének az órája. De amint mondtam, a Szentlélek világban való uralmával egyidejűleg kell haladnia a papok belém való átalakulásának.

94p Főleg papjaimtól függ a Szentlélek világban való uralmának a kimenetele, mert ők képezik a csatornát Egyházamban ahhoz, hogy az anyagiassá vált (világ) szellemivé váljék. (Ehhez) fel kell használniuk minden eszközt, amelyet a Szentlélek kioszt, de főleg belém való átalakulásukat.

94q Nagy bűnt követnek el azok a papok, akik megakadályozzák a Szentléleknek ezt a lelkekben való uralmát, ha nem is teszik ezt nyíltan, hanem azáltal, hogy tétlenek önmegszentelésükben és belém való átalakulásukban. Mert ez a szent indítás a világ megszentelésére hozzá van kötve papjaim belém való átalakulásaihoz.

94r Nem arról van szó, mintha a Szentlélek nem tudná megszentelni azokat, akikre rálehel, ahogy akarja; hanem arról van szó, hogy Ő tiszteletben tartja az Egyház hatáskörét, és rendszerint felhasználja szolgálóit a lelkek és a népek nagyarányú megmozdításában. Az Ő uralma belső, mert az az enyém. Ennek a belső uralomnak a kormányzására a papok vannak kijelölve. Sok gyümölcsöt teremnek, és jobban fognak uralkodni ellenségeik felett – akiknek uralma a pokollal áll kapcsolatban – ha jobban átalakulnak belém.

94s Ezért sürgős, hogy a papok szívükre vegyék kéréseimet, és ne maradjanak süketek kiáltásaimra.

94t A legnagyobb szolgálat, amit nekem nyújthatnak azok, akik szeretnek engem az, hogy élénken érdeklődjenek vágyaim teljesítése iránt imáikkal és áldozataikkal. Bármiféle szenvedés csekélység ezzel a legfontosabb kegyelemmel összehasonlítva, amely levonja a kiválasztott lelkekre, ezekre az előzetesen szeretett hivatásokra, az ég kedvelését, a papokat belém átalakító egység kegyelmét.

95 Áldozatok a papokért

95a Ezekben a bizalmas közlésekben papjaim sok ponttal találkoznak, amelyeket kifejthetnek. Sok gondolatot jól felhasználhatnak, sok tanácsot alkalmazhatnak a lelkekre. Az én (közléseim) nem szorítkoznak a szavakra, hanem kiterjednek. A szavak magukban rejtik az erőt, s alkalmazkodnak a lelkek általános és egyéni szükségleteihez. Szavaim tevékenyek, nem halottak, hanem élnek és isteni nedv kering bennük, amely feléleszti a lelkek vérkeringését, és nagyon mélyre hatol, létrehozva az erényeket, és megtermékenyítve az ajándékokat.

95b Ezt akarom (elérni) ezekkel a bizalmas közlésekkel. Azok megkeserített Szívem számára enyhülést jelentettek és jelentenek. Hasonlóképpen töltsék el a papi lelkeket is, elérve azok mélyére, legbensőbb részeibe és szívük rejtekébe. Mozgassák meg őket, nemcsak emberileg, hanem isteni módon, amely maradandó, nem tűnik el, hanem a legbensőségesebb átalakulást hozza létre, (megtermi) a gyümölcsöt, amelyet kívánok.

95c Sok áldozati lélek a földön papjaim iránti szeretetemnek köszönheti létét, mert áldozati lelkekké teszem őket, felhasználom őket arra, hogy megmentsem a papokat. Mily sok lélekkel vannak kapcsolatban a papok anélkül, hogy ismernék a titkot, amely ott működik. Az áldozati lelkek szenvedései által érik el a javukra szolgáló eredményeket. (Ezek az áldozati lelkek) kiengesztelik a papok bűneit, és kegyelmeket szereznek számukra. Igen, ha felfedném papjaim előtt mindazt, amit azért teszek, hogy őket tökéletesítsem és megszenteljem! Mindazt, amit feláldozok javukra! Mindazt, amit megengedek a népeknél és nemzeteknél, amikor egyszerre elérhetem a javukra szolgáló kegyelmét! Ha elvonnám előlük a fátyolt, amellyel eltakarom a hősiesség áldozatokat, amelyeket titokban rájuk alkalmazok, hogy megmentsem őket! A szentek egységét nagyon kiterjesztem szívükre!

95d Nem látják-e, hogy Egyházamban figyelmemet és Szívemet mindig arra irányítottam, hogy szolgálatukban fenntartsam és megtiszteljem őket? Nem látják-e, hogy az, az én szeplőtelen Jegyesem, aki a Kereszténység Anyja és az én állandó Lakhelyem a földön? Mert a Szentlélek az, aki a lelkekben irányítja a kegyelem világát, sugallja az áldozatokat, az önmegtágadásokat, a szeretetből való keresztre feszítést papjaim javára, ami egyenlő szeretett Egyházam javával.

95e Ezek az áldozati lelkek, végtelen érdemeimmel egyesülve, kegyelmeket szereznek papjaim számára szenvedésükkel és szeretetükkel. Így segítik Egyházamat. Éjjel-nappal kegyelmeket kérnek a papok minden csoportja számára. Bennük kedve telik Atyámnak.

95f A lelkeknek fel kell ajánlaniuk azt, amik, és amijük van: életüket, halálukat, örökkévalóságukat és mindenekelőtt engem. Egyedül ezért a célért kell feláldozniuk magukat utolsó lehetőségükig kizárólag a papokért, akikhez különös módon

hozzátartoznak. Azonban boldogok, ha feláldozzák magukat egy ilyen nemes ügyért, ilyen szép célért, hogy tiszteljék és dicsőítsék bennük Atyámat, a Szentháromságot Egyházamban, amit Ő leginkább szeret a földön.

95g Ismétlem, a hívek kérjék, és ne szűnjenek meg kérni a Papoknak ezt a tökéletes átalakulását belém, mert senki sem képes felfogni ennek a jelentőségét.

96 Mária és a pap átalakulása

96a A Máriával való egység megkönnyíti papjaim számára a belém való átalakulást. Ő arra született, hogy az első papi lélek legyen, aki méltó arra, hogy felajánljon engem az Atyának. Első volt tisztasága miatt és égő vágya miatt, amelyek levonták a földre a Megváltót. Minden asszony között ő volt a leválasztott, hogy szűzi méhében megvalósuljon az isteni Ige megtestesülése. Attól a pillanattól kezdve a Szeplőtelen, a Szűzanya – ő, aki szeretettel és a földön az enyém után valaha is létező legnagyobb alárendeltséggel elfogadta Atyámtól az Ige megtestesülését méhében – nem szűnt meg felajánlani engem Neki, mint az égből jövő Áldozatot a világ megváltására. Ugyanakkor feláldozta saját anyai Szívét a szeretett Atya isteni akaratának.

96b Táplált engem, hogy áldozat legyek. Lelkében beteljesítette a feláldozást, s átadott engem, hogy megfeszítsenek. A kereszten való áldozatom azonos volt az ő Szívének áldozatával, amely folytatódott utána az egyedüllét szenvedésével, a visszaemlékezés szenvedésével, velem egyesülve, felajánlva mindent az örök Atyának.

96c Mária mindig felajánlott engem az Atyának. Mindig bizonyos papi szerepet töltött be, velem egyesülve, felajánlva saját ártatlan és tiszta Szívét. Mint mondtam, befejeződött a valóságos megtestesülés, és követte azt a titokzatos megtestesülés az ő Szívében, azáltal, hogy állandóan felajánlott engem az Atyának, és kegyelmeket vont le az Egyházra, azaz a papokra és általuk a Lelkekre.

96d Mária sajátos módon jelen van minden misében, mert ahol ott van az én áldozatom, ott van Mária is. Ezért Mária nélkülözhetetlen minden pap számára, és (nélkülözhetetlen) az ő bensőséges jelenléte a pappal együtt az oltárnál. Miért? Már megmondtam: mert a papban *engem lát*, a pap átváltozásában engem szemlél, akivé átváltozott. Mária soha sem szakad el tőlem, főleg nem önfeláldozásaimban, akkor sem, amikor azok vértelenek az oltár áldozatában. Elég, hogy áldozatról van szó, s ez az áldott Anya mindig szeretett Fiának oldalán áll.

96e Ha a papok nem csupán a mise idején a másaim, hanem mindig, Mária mellettük lesz. Mária ugyanúgy szereti majd őket, mint amily mértékkel engem szeret. Mária még *nagyobb fokban* és módon lesz *anyjuk*. Mert Szent Jánosban – aki minden papot képviselt – fiakként különös módon neki adtam őket. Mária elfogadta őket fiainak. De *rendkívüli* fiakként adtam őket neki, *számolva azzal, hogy a papok átalakulnak belém*. Azaz, mintegy önmagamot adtam át, mint *egyetlen* Fiút bennük, hogy szeretett Anyám engem lásson minden egyes papban, és úgy szeresse őket, mindnyájukat, mint engem.

96f Azért a papoknak ugyanolyan szeretettel kell szeretniük Máriát, ugyanazzal a gyengédséggel, tisztelettel, engedelmisséggel és hűséggel, hálával és tiszta szívvel, mint ahogy én szerettem őt. A Szűzanya viszonzni fogja ezt a papoknak, akik teljes bizalmukat beléje helyezik, azzal, hogy napról-napra segíti őket minden pillanatban a belém való átalakulásban.

96g A papoknak Máriához kell folyamodniuk, őt kell kérniük, hozzá kell könyörögniük, hogy alakítsa őket, vonásról-vonásra, Fiának, Jézusnak hasonlatosságára. Az Atya után senki sem ismert engem úgy, mint Mária, senki sem tanulmányozott engem úgy, senki sem másolt engem annyira lelkében. Az én érzelmeim az ő érzelmeivé váltak, az én eszméim az ő eszméivé, az én vágyaim az övéivé, és az én szeretetem az Atya iránt az ő szeretetévé.

96h Ezért, amikor elhagytam a világot, amikor eltávolodtam tanítványaimtól, akik papjaim voltak, nekik adtam Máriát, aki engem képviselt erőnyeiben, gyengédségében, Szívében, mint az én *hűséges visszhangom*, és Egyházam alapjának szükséges része, aki ugyanakkor lelkileg fenntartja apostolaimat és első tanítványaimat.

96i Máriában támogatást nyert a születő Egyház és Mária fenntartotta azt fájdalommal és erőnyeivel, imáival és szeretetével.

96j Azért, amikor elküldtem a Szentlelket apostolaimhoz, nem zártam ki Máriát – jóllehet Ő teljes volt a kegyelemmel, teljes Lelkessel – és velük volt azért, hogy az Egyház Királynőjévé fogadja, és a papok *nélkülözhetetlennek* tekintsék, hogy nekik és a híveknek ne hiányozzék egy *anya* melege és védelme, és hogy ő legyen a vezető, amelyen keresztül eljut az isteni Lélek kegyelme a lelkekhez.

96k Hogyan távolodhat el a pap Máriától? Hogyan lehetséges, hogy a pap nem inkább fia Máriának (mint mások), nem szereti őt jobban (másoknál), nem inkább *teljesen* az övé? Mária – bizonyos értelemben – méhébe fogadta (a pap) hivatását, mivel a pap egyesül az örök Pappal az által a csíra által, amit az Atya az Igével kapcsolatban elhelyezett az ő szűzi méhében. (Azért a papnak) tisztának kell lennie, mint Mária, alázatosnak és szeretetteljesnek kell lennie, Mária szeretetével, amely a Szentléleké.

96l Már mondtam, hogy a Szentlélek Mária által hozza majd létre ezt a fejlődést, ezt a diadalt az Egyházban: *a papok átalakulását belém*. Már mondtam, hogy a Szentlélek uralmát Mária által kell elérni a világban és a szívekben, és mindeneke előtt a papok szívében.

96m Kívánom, hogy a világ tisztelje azokat az éveket, amelyekben Mária egyedül volt, amelyekben fájdalmai a távollét miatt rettenetesekek, fokozódók és nagyon fájdalmasak voltak. Vértanúságot állt ki a visszaemlékezések és az egyedüllét miatt.

egyesítette az én fájdalmaimmal és általuk kegyelmeket szerzett gyermekeinek, akik szavaim által megszülettek Szívemben, amikor a Kereszt lábánál állott.

96n Ott mondotta ki Mária, második „legyen”-jét. Minden embert gyermekének fogadott, de mindenekelőtt a papokat – Szent Jánosban – hogy kegyelmeket szerezzen nekik, táplálja őket az üdvözítő tanítással, és nem hagyja el őket sose, míg el nem érkeznek az égbe.

96o Ha egyetlen gyermek sokba kerül (az anyának), mennyibe került Máriának oly sok gyermeke számára megszereznie fájdalmaival a kegyelmeket?! Néhány év alatt összegyűjtötte – az én érdemeimmel egyesülve – a megváltás árát nemcsak jelenlevő gyermekei számára; hanem a jövőbelieknek is, egészen a világ végéig.

96p Ez *Mária életének legfájdalmasabb szakasza. A századok folyamán nem gondoltak az emberek arra, hogy megköszönjék* ezt. De eljött az idő, hogy a papok, szeretetük új lendületét tiszteljék, megismerjék és megdicsőítsék őt. A fénynek új dicsőfénye, új ragyogása, papjaitól nagyon várt koronája ez, amelynek célja, hogy megismerjék Mária életének ezt a szinte elfeledett korszakát, amelyet nagyon hálás szívvel kell tisztelni.

96q A Szentlélek megtisztelti majd Máriát, és Mária által megtiszteltetésben részesül a Szentlélek, amelyben a papok járnak majd elől. Ezt a két dicsőséget várja a világ: *a Szentlélek uralmát Mária által, és Mária egyedülléte fájdalmas és szeretetteljes évei emlékének felélesztését a Szentlélek által a lelkiessé és kereszténnyé (vált) világban.* Ebben a két dologban Atyám, akitől nem váltam el, megdicsőít engem a Szentlélekkel együtt.

96r Ha papjaim haladni akarnak az erényekben, azt Mária által érik el. Ha növekedni akarnak a Szentlélek ismeretében és szeretetében, legyenek mindinkább az övéivé, ismerjék meg őt mindinkább, és dicsőítsék (Máriát).

96s Semmi sem fontosabb, mint hogy a Szentlélekhez és Máriához forduljanak a belém való átalakulásért, és még inkább az Egyház tagjainak egymással és a Szentháromsággal való egységének tökéletes megvalósításáért – amennyiben az a földön lehetséges – amit oly sokféleképpen keresek.

97 Mária és a Szentháromság

97a Mária a Szentlélek Jegyese, és ő egyúttal a papi hivatásokat is megfoganta – amelyek az Egyházat szolgálják – hogy azokat védje, gondozza, kialakítsa, táplálja és soha el ne hagyja. Ő boldogan jelen van a papok felszentelésénél. Elkíséri (a papokat) az oltárhoz a szentmiseáldozat órájában. A Szentlélekkel együtt gondoskodik a Szentlélek által a papok lelkébe helyezett csíra növeléséről, hogy a misékben átalakítsa a (papokat). Gondoskodik Jézus kialakításáról, növeléséről, tökéletesítéséről, arcvonásról-arcvonásra. A papok lelkében nemcsak Jézus képét (alakítja ki), hanem bizonyos értelemben magát Jézust, ha ők átadják magukat, hogy megvalósuljon bennük belém való tökéletes és teljes átalakulásuk.

97b Mint az Atya Leánya, Mária élő (példaképe) az Atya legszentebb akaratának való alárendelésnek. Elfogadja az isteni anyaságot, minden jövőbeli fájdalmával, amely ezzel a kiváltsággal jár. Az Atya – szeretettől ellágyulva rámosolygott (Máriára) ezért a „legyen”-jéért. Öröktől kiválasztotta és formálta őt azzal a szent céllal, hogy a Szent Lélek műve által megtestesült Fiának Anyja legyen. Mária volt az Atyának legtökéletesebb és leginkább szeretett Lánya.

97c Isten úgy akarta, hogy Mária nélkül ne lehessen se megváltás, se Egyház, se Oltáriszentség, se üdvösség az emberi nem számára.

97d Mária volt az a teremtmény, akit a Szentháromság elengedhetetlenül akart ahhoz, hogy megvalósítsa terveit. Isten jónak tartotta, hogy a Szeplőtelen Szűzhöz kösse az elveszett emberiséggel kapcsolatos eszményének titkát. Mária volt az Ő győzelmi zászlaja. (Mária) létezésének első pillanatától kezdve megfelelt (az Atya várához). Állandóan növekedett a kegyelemben, a Szentháromság birtokában.

97e Elérkezett a megtestesülés (pillanata), és a Szentlélek által, az Atya legtisztább megtermékenyítése által anyává lett a Szűz, Beteljesedett anyai szerepe, amely a legtökéletesebb az összes anyaké között. Azonosította magát isteni Fiával. Máriának nem volt egyetlen gondolata, egyetlen vágya sem, amely nem irányult volna az Atya akaratának bennem való végrehajtására, Mária természetfeletti és tökéletes volt Fia iránti természetes anyai cselekedeteiben is, mert jól tudta, hogy Fia Isten volt.

97f Mily gyengéd, gondos, kedves volt irántam Mária! ... Mennyire megfélemedeztet magáról, mennyire megtagadta magát! Mi egyszerű volt! Mily gyengéd, mily tiszta gondolataiban, szavaiban és cselekedeteiben! Mennyire el volt bűvölve, mennyire meg volt vigasztalva! Elzárkózott ez a csodálatos Anya és teljesen nekem, az én külső és belső (szükségleteim) szolgálatának szentelte magát. Tanulmányozott engem, másolt engem, élte az istenit anélkül, hogy elhagyta volna az emberit: Mily bizalmas viszonyban élt velem Anyám! Teljesen értem élt. Mindent kiérdemelt, Szíve együtt vert az enyémmel. Fájdalmi az én fájdalmaim voltak, eszméi az én eszméim, lelke mintegy az én lelkem.

97g De gyengéd Szívem szükségesnek tartotta; hogy keresztre feszítse őt. Megkeserítettem ételét Simeon jövendölésével, az Atya gyötrelmeket okozó, jóllehet szeretetteljes akaratával, a rettenetes áldozattal, amely remegéssel töltötte el őt, a gyalázatoknak és a hálátlan világ megváltásáért való vérontásnak állandó várásával.

97h Mária előtt semmi sem volt ismeretlen. Anyai Szíve mindig vérzett a fájdalmas események (bekövetkezése) előtt, amelyeknek meg kellett történniük, és amelyeket ő, legjobban szeretett, lelke a Legcsekélyebb mértékben sem ellenzett.

Mennyire megértettük egymást! ... Mennyire azonos volt szeretetünk az Atya iránt, és mennyire megegyezett akaratunk az Ő akaratával. Életünk Szent Józseffel együtt szeretet és szenvedés, szenvedés és szeretet volt.

97i A kereszt lábánál Láttam Egyházam megszületését, és Szent Jánosban minden papot fiává fogadott helyettem Szívében, és ezenkívül az egész emberiséget (is).

97j *Egyedüllétének szenvedéseivel, érdemeit az enyéimmel egyesítve minden kegyelmet megszerzett új gyermekei számára,* akiket épp most szült Szívében a Kálvárián. Nem tudta elhagyni őket. Szükség volt rá, hogy beoltsák őket isteni Fiába, és üdvözüljenek fájdalmai által. A kegyelmek *vérbe és fájdalomba* kerülnek.

97k Világos, hogy ezeket a kegyelmeket szenvedésemmel és halálommal és keresztekkel teljes emberi élettemmel szereztem meg. De azoknak, mint egyetlen csatornán, Anyám Szívén keresztül kell menniük, amelyen át a kegyelmek az emberiségre áramlanak, s főleg papjaimra.

97l Miért? Azért, mert ő Társmegváltó volt. Ő volt az első, aki folytatta szenvedésemet a földön, aki apostolaimmal megalapította az Egyházat. Ő a papok Védnöke és Anyja, minden szentnek Királynéja.

97m De nem fejezte be ott a Szentháromsággal való szerepét. Mária a Szentlélek Jegyese volt. Segítenie kellett Őt abban, hogy gyermekeket adjon Jézusnak, azaz kialakítsa Jézust a papok szívében, átváltoztassa őket belém, hogy ne sok pap legyen a világon, hanem *csak egyetlen Pap*, Krisztus, a lelkek egyetlen Üdvözítője. Én öbennük és ők énbennem (léteznek), hogy gyümölcsük a lelkek javára maradandó és igazi legyen. Senki sem hoz gyümölcsöt az örök életre, aki nem egyesül a Szőlőtővel.

97n Ez Mária szerepe, amire sok pap nem gondol. Ez volt s ez ma is a szerepe az Egyházban a Szentlélek Jegyesének: törődni a papokkal, vigyázni a papokra, állandóan imádkozni és könyörögni ezekért a választottakért, elkísérni őket minden feladatukban, és különösen – mindig mellettük lenni – a misékben, dolgozni bennük, hogy kövessék Jézust, és kialakítsák Őt magukban olyan módon, amely bizonyos értetemben eltünteti bennük a teremtményt, (úgyhogy) Krisztus másaivá válnak.

97o Mária hozza létre ezt a tökéletes átalakulást, amint Szent Pál lelkében is (ő hozta tétre). (Szent Pál) mondta: „Élek, de már nem én, Krisztus él bennem.” Akkor meg lesz elégedve, mert megvalósul a földön, Isten Egyházában az ő dicsőséges címe: a Szentlélek Jegyese.

97p Ha a Szentlélek az Egyház lelke, akkor Mária értékes eszköz(e), aki nemcsak beleírja Jézus (nevét) a papok lelkébe, hanem *magává Jézussá* teszi őket, átalakítja őket beléje. Miért? A Szentháromság dicsőségért, hogy azt az egységet megdicsőítse, egyesítse minden pap szívét a Szentháromságban.

97q Mária ismeri legjobban a Szentháromságot, ő van legközelebb szemléléséhez, mert bizonyos rokoni kapcsolat köti őt a három isteni Személyhez. Mária örül ennek az egységnek, amely lényegi és egyszerű. Minden teremtménynél inkább részesült az azt körülvevő és átjáró, ragyogó és mélységes isteni megvilágításokban. Senki se hatolt be úgy, mint ő az Istenség Szentélyébe, és nem szemlélte a Szentháromság isteni eszméit az Egyházra és papjaira vonatkozólag. Ezért Mária, az Atya Leánya, a Fiú Anyja és a Szentlélek Jegyese közvetlen megbízatást kapott arra, hogy az Egyházat összhangba hozza, a papokat egyesítse és őket a Szentháromság egységében tökéletesítse.

97r De hogyan viszi végbe ezt Mária? A papok belém való átalakítása által. Boldog, ha eléri ezt, mert öröme a Szentháromság boldogságával és dicsőségével van összekötve.

97s Szükséges, hogy ezeket az igazságokat megismerjék és észben tartsák. Ezek nem képzelet szüleményei, se nem hasonlatok, *vagy* emberi kitalálások, hanem *isteni valóságok*, amelyekkel papjaimnak nagyon kell számolniuk, s amelyeket fel kell használniuk...

97t Jónak találtam minderről fellebbenteni a fátyolt, hogy szeretetem tanúságaként tudtul adjam, miként törődik velük Anyám, könyörögve és szünet nélkül dolgozva értük. Ha elérik, hogy másaim lesznek, ha átalakulnak belém, ez lesz a legnagyobb ajándék, amit adhatnak. Ezután Mária úgy szereti őket, mint engem, anyai szeretetének finom gyengédségével. Segíteni-fogja őket többé-kevésbé érezhető jelenlétével, amely *mindig valóságos*, egészen addig, míg elvezeti őket az égbe.

97u Azonban, ha papjaimtól tisztaságot, hűséget és Egyházam iránti szeretetét kértem, még inkább kérem, hogy még távolról se sértsék meg Máriát, Anyámat, hanem bánjanak *vele úgy*, mint én tettem, teljes fiúi tisztelettel, s egy gyermek bizalmas szeretetével és bensőségességével.

97v Lelkem mélyéből feltörő kiáltással szólok most közvetlenül hozzájuk:

97w *Az Úr papjai, szeressétek Máriát! Alakuljatok át belém Mária által!*

97x Éljen el az Istenembernek ez a kiáltása papjaim lelkének mélyére, és indítsa meg őket. Bennem csak szeretet van enyéim iránt. Nem akarom a bűnös halálát, hanem hogy megtérjen és éljen.

97y Mi mást mondhatok nekik, és mi egyebet adhatok? Szeretetem sok fátylat fellebbentett előttük, hogy hálások legyenek, Máriát szerelve, és magukat tanulékonyan és szeretetteljesen Mária kezébe helyezve (engedjék, hogy ő) átalakítsa (mindnyájukat) belém.

98 Anya

98a Nagyra becsülöm az anya áhítatát, azért anyává tettem az Egyházat. Benne anyául adtam minden kereszténynek Máriát, hogy keblén melengesse és öleben tartsa őket. Ezért tettem meg Anyámnak a földön, ezért haltam meg az ő oldalán, és adtam őt Szent Jánoson keresztül az egész világnak anyául. Mert amikor feléje fordultam, és azt mondtam neki: „Íme a te fiad!” Szívébe fogadta minden papomat, akiket Szent János képviselt, akit előzőleg pappá tettem.

98b Ez volt szándékom még haláltusám gyötrelmei között is. Hogyan feledkezhettem volna meg erről, akit annyira szerettem? Hogyan ne gondoltam volna papjaimra – miután rájuk bízam *magamat* – hogy rábízzam őket arra, akit a legjobban szerettem, s akit nekik is legjobban kell szeretniük, a legszeretetteljesebb, leggyengédebb és legtisztább szívre a földön, Máriára, hogy vigasztalja, támogassa, melengesse őket, Anyjuk legyen, a csatorna legyen számukra, amelyen keresztül minden kegyelem áramlik?

98c Lehetetlen (volt), hogy árván hagyjam őket! És ez nagy vigasztatásomra szolgált a kegyetlen kínok között, amelyeket elviseltem a kereszten. Védelmére bízam papjaimat. Közvetítőt adtam számukra az ég és a föld között. Benne rájuk hagytam a tisztaságot, amelyből inniuk kell, a fehérséget, amellyel be kell burkolóznuk, a Szívet, amely legjobban szeretett engem, amely bennük nem másokat, nemcsak embereket, *hanem engem*, az Istenembert, saját Fiát látja megvalósulva.

98d Ezért van melegség Egyházamban, mert (Egyházam) Anya, és mert annak Anyja Mária. Benne Közvetítője van, aki tisztaságos lélek, s aki imádkozik érte, felvidítja és megvigasztalja, megédesíti szenvedéseit és papjai kálváriáit. Ő mindig segíti őket, támogatja őket gyengeségükben, védi boldogságukat, gondoskodik róluk, felemeli őket, simogatja őket, és elvezeti őket az égbe.

98e Utánam Mária feladata, hogy papjaimnak mindene legyen. Ő készíti elő a papi lelkeket arra, hogy befogadják az átalakulás felbecsülhetetlen kegyelmét, amely állandóan működik az oltáron. Ő védi a szent magot, amelyet a Szentlélek vet el a pap szívében. Ő ápolja ezekben a lelkekben az örökké tartó gyöngyvirágokat. Ő táplálja és növeli bennük Jézust, és kibontakoztatja a papok Lelkében. Védi, betakarja, óvja őket, és gondoskodik róla, hogy ne bántsák meg az ő Kincsét. Ő teszi tisztává a papot és borítja be Jézust (a pap) őszinte szeretetének illatába.

98f Így egymás után kialakítja Jézus vonásait a papokban, akik átadják magukat Neki, és segíti a Szentlelket anyai gondoskodásával a belém való tökéletes átalakításban.

98g Mennyire nélkülözhetetlen Mária a papoknak belém való átalakulásához! Ő semmit sem kíván jobban, mint hogy a papok felfogják ezt a kegyelmet. Mivel tudja, hogy a *titokzatos megtestesülés* a leghathatósabb kegyelem a papok belém való átalakulásához, tevékenyen részt vesz benne, és kiesdi, hogy minden pap *Krisztus mása* legyen. Világos, hogy Mária nem képes arra, hogy amint saját méhében megtestesítette az isteni Igét – amit csak egyszer tett – azt tegye a papokkal is – erre még gondolni is tévedés lenne! – azonban gondolok a titokzatos megtestesülésre, amely a pap tiszta lelkében megy végbe. Ez hűséges másolata az igazi megtestesülésnek, jóllehet nagyon távol áll tőle, s átalakítja belém a papot.

98h De ezért Mária a pap vértanújává, fájdalmas Anyjává válik, amikor tántorítja, tapintja és érzi keblében a papok bűneinek törét. Mindent megtesz annak érdekében, hogy létrehozza Jézus arcvonásait, testalkatát, s mindenek fölött lelkületét, lerajzolva, lefestve Őt minden papban. Milyen gyakran megsemmisítik ezt az áldott képet, amelyet ő oly nagy gonddal, szeretettel és tisztelettel helyezett el ott! Megsemmisítik a legszenyesebb bűnökkel!

98i Nemcsak a sár, ami sokszor előfordul, hanem a világ földje, pora és a lealacsonyító szenvedélyek (is) elködösítik Jézus arcvonásait, ezt a szent képet – ismétlem – azt, amelyet nemcsak Mária, hanem maga a mennyei Atya is örömmel szemlél.

98j Mennyire másképpen viselkednének a papok, ha gondolnának ezekre a titokzatos, de nem kevésbé valóságos dolgokra! Mily engedelmesen, állhatatosan és kötelességtudóan engednék Máriát működni (lelkükben), hogy először kirajzoljon engem, és utána elérje a teljes és tökéletes átalakulást belém minden papban.

98k Amikor ezt megtörténik, Mária befejezi művét; és ránéz, hogy lássa benne megvalósulva isteni Fiát, szemlélje Jézust, mert minden papnak azzá kell lennie. Ez volt a Szentháromság örök elgondolásában az eszmény, amit elgondolt Egyháza megalapításánál: folytatni az Egyház Vezetőjének, Fejének létrehozását, elsősorban a Pápában, utána minden papban úgy, hogy mindnyájan *egyek* legyenek *bennem*, a Szentháromság egységében.

98l Ezért van oly fontos szerepe Máriának az Egyházban: az Anya szerepe, mert minden pappal közli az Atya örök csíráját, amely az Igében van, és amelyet a Szentlélek által megtermékenyít minden papi lélekben, hogy kialakítsa bennük Jézust, az Áldozatot, Üdvözítőt és Papot.

98m Mária nem tétlen Anya, nemcsak kép, amelyet tisztelni kell. Anya ő, fáradhatatlanul tevékeny Anya, aki részesült a Társmegváltó rendkívüli kiváltságában, s hasonlóképpen kiveszi részét az üdvözítésben, segítve a Szentlelket tevékenységében, állandóan szolgálatára állva a lelkeknek és kiváltképpen a papoknak.

98n Éppoly jól mondhattam volna Magdolnának: „Íme a te Anyád!” Azonban én Szent Jánoshoz fordultam, mert ő képviselte papjaimat, mint Apostol. Ezenkívül (képvisele őket), mint szív, mint tiszta, és mint jövő papjaim példaképe, akik teljesen *áttetszők*, teljesen *hűségesek* (lesznek), mindig *oldalamnál* állnak a szenvedésekben, kigúnyolásokban, a halálban; igazán szeretve engem, teljesen Máriával.

98o Szent János pártfogásába vette Máriát, és tőle ismerte meg az Egyház életemet: gyermekségem emlékeit, serdülőkoromat, a teljesen Máriával és Józseffel töltött harminc esztendőt.

98p Ő nevelte bizalmas közléseivel apostolaimat és fejlődő Egyházamat. Mária tárta fel előttük Szívem titkait, lelkem eszméit. Megerősítette hitüket, reményüket és szeretetükkel. Az ő Szívéből merítették az erőt az első vértanúk. Ő mindig megvédte, felszabadította Egyházamat. Az ő révén tért meg számtalanul sok lélek. Amikor az Egyháznak segítségre volt szüksége, mindig Máriához folyamodott. Ő mindig megmentette és megszabadította. Győzedelmeskedett a Sátán felett, és oltalmába vette a Szentegyházat.

98q Ezért a papok mindenki másnál jobban le vannak kötelezve ennek az áldott Anyának, aki annyit tett értük, és vigyáz rájuk, mint szeme fényére.

98r Mily sokszor eljött Mária – még láthatóan is – a földre, hogy megvédje az Egyházat, és megmentse közvetítésével a lelkeket!

98s Mária nem tétlen az égben. Nem feledkezik meg a földről, a lelkekről, s legkevésbé az általa legbensőségesebben szeretett lelkekről: a papok lelkéről. Naponta mellettük van az oltár áldozatának ünnepélyes órájában. Velem együtt, velem egyesülve kívánja, hogy ez az áldott óra állandósuljon – a papok átalakítása által – hogy bennük folyton lásson engem.

98t Mit jelent a katolikus, apostoli, római vallás számára az, hogy Anyja van, és hogy az én Anyám az ő Anyja! Nincs még egy vallás az én egyetlen és igazi Egyházamon kívül, amelynek Anyja lenne! Azért olyan hidegek, oly üresek (a többi vallások), mert hiányzik belőlük a szeretet melege, amelyet csak egy anya tud megadni.

98u Megmondjam? Azért szeretem annyira a titokzatos megtestesülés kegyelmét, mert érzem a lelkekben annak a melegségnek, annak a biztonságnak, erőnek, gyöngédségnek, áldozatnak, önmagáról való megfélemlítésnek és hűségnek, a visszatükröződését, amellyel csak az anyák rendelkeznek. Ezért kívánom a papok szívében kiárasztani ezt a kegyelmet, hogy biztosítsam hűségüket, hősiességüket, és megérezzem bennük Atyám szeretetének megtermékenyítő erejét, akinek atyaságában részesültek.

98v Azzal a kegyelemmel beléjük akarom önteni Atyám iránti szeretetemet – átalakítva őket belém – Atyámnak irántam való szeretetét, amely magával hozza a termékenységet, hogy ez a kegyelem kicsírázzék papi lelkükben. Eltölti őket azokkal az érzelmekkel a Szentlélek által. Kialakítja e kettős szeretet által a Szentháromságban való egységet: az Atya irántam, s az én Atya iránti szeretetem által, összekötve, kiteljesítve a Szentlélek által, a Szentháromság egységében.

98w Nem helytelen, hogy én teljessé akarom tenni ezt a Szentlélekben való kettős szeretetet a titokzatos megtestesülés anyai szeretetével. Éppen ez a szeretet hozza létre a titokzatos megtestesülést. Nem idegen attól, se nem különbözik tőle, hanem magának az Atyának a szeretete, aki megtermékenyíti Máriát. Ezt tükrözi vissza a titokzatos megtestesülés.

98x Titkaim kapcsolatban állnak egymással. De mindegyik a Szentháromság egységeihez vezet, abban valósul meg, egyszerűsödik le és egyesül egymással. Mária a legközelebb álló teremtmény, aki a legjobban egyesül a szent, isteni és oszthatatlan Szentháromsággal, az egymástól különböző, de lényegileg és állagilag egyesült Személyek Háromságával.

99 Győztem

99a *Nehéz idők készülődnek Egyházam számára.* Szükség van az erőteljes védelmezőkre, akik nagyon szeretik és megvédik ellenségei ellen. Sokféle ellensége lesz. Egyesek nyíltan, mások ravaszul, titokban itatják át méreggel, sátáni agyafúrtsággal megmérgezve a Lelkiismeretet és a szívet. Mélyrehatóan megingatják a hit alapjait, küzdenek Egyházam ellen, és megosztják azt. De én legyőztem a világot, és ha papjaim másaim, ők is győznek. Szükség van arra, hogy megvalósítsák belém való átalakulásukat, hogy mint *másaim* szétzúzzák az ellenséges seregeket, és Egyházam megmeneküljön.

99b Papjaimnak tanulmányozniuk kell külső életemet, de még inkább be kell hatolniuk belső életembe, az Atyával és a Szentlélekkel való bensőséges egységembe, amelyből az, mint az Istenember, erejét meríti.

99c A belső élet az, amely egyesít, amely megistenít, amely üdvözít. A magával az Élettel egyesült élet az igazi *élet*, amely az örök élet gyümölcseit termi. A papoknak nemcsak saját magukat kell megvédeniük a tévedésektől és az Egyház ellenségeinek pusztító áramlataitól, hanem hasonlóképpen szent kötelességük a lelkek megmentése is. Megmentésükre semmi más nem szolgál jobban, mint az, ha *másaimmá* lesznek, belém való tökéletes átalakulásuk által.

99d Papjaimnak tisztáknak kell lenniük, mint én (vagyok), és türelmeseknek. Megadóan kell szenvedniük, irgalmasaknak és szenteknek kell lenniük, hogy Legyőzzék a világot: De az erőt én a Szentlélektől kaptam. Hozzá kell fordulniuk papjaimnak (is), ma inkább, mint valaha, Márián keresztül, hogy megingathatatlanul ellen tudjanak állni az ellenség minden cselvetésének.

99e Sátán gyanítja papjaimnak ezt a szent és isteni fejlődését. Látja, hogy valami nagy készülődik a pokol ellen anélkül, hogy tudná hogyan, s ez zavarba hozza, Érti homályosan, hogy hatalmát veszti majd sok lélek fölött, akiket becsapott és félrevezetett. Már megrázza az, hogy jelentkezik a világban megújult és érezhető jelenlétem papjaimban. Felkészül a küzdelemre, beférkőzik egyesekbe az enyéim között, hogy alaposan megbosszulja magát.

99f Kivetette hálóját, és erkölcsileg megrontotta a testet és a lelket a kevélység és a rettenetes érzékiség által. Azt a látszatot kelti, hogy *természetes az, ami tilos*. Kiirtja a szemérmét, a szégyenérzetet és a hitet. Elhomályosítja, megrontja, és téves

irányba viszi a lelkiismeretet. Azonban látja, hogy jön a megtorlás. Fél a háborútól, amelyet ellenfele, a Szentlélek indít meg a *szentéletű papok* által.

99g A Sátán úgy harcol, hogy szakadásokat, engedetlenséget, homályt és zavart idéz elő, „saját malmára hajtva a vizet”, de terve meghiúsul. Azzal, hogy szenvedést okoz az Egyháznak, megkoronázza azt és diadalra juttatja. Az ördög pedig a pokolba zuhan.

99h De én a kereszten győztem le a világot. Papjaim, ha hűségesek a Kálvárián, ha kitartanak vértanúságukban, ha egyesülnek a szeretetben, ha átalakulnak belém a Főbe, győztesen fognak énekelni. Mert a pokol nem vesz erőt azokon, akik Egyházamat alkotják, és akik azt fenntartják a Szentlélek életével.

99i Nem átlagos életszentségre van szükség, hanem *rendkívülire* és szilárdra, amely a hiten, reményen és a szereteten alapul mindenegyes papomban. Nem általában kérem a tökéletességet, hanem egyéni szentséget kívánok minden papi szívben, teljes átalakulásukat belém.

99j Az előbb mondottakból és abból, amit a pokol nyugtalanul és félve előkészít, értsék meg, hogy nemcsak jó, hanem nélkülözhetetlenül szükséges a belém való tökéletes átalakulás minden papom számára úgy, hogy mindnyájan egy pappá legyenek bennem, az Egyház és a lelkek megmentése érdekében.

99k A két Szellem, a jó és a rossz össze fog ütközni, és papjaim több-kevesebb fokban, külsőleg és belsőleg sokféleképpen fognak küzdeni. De ki félhet, ha egyesült velem, ha velem tart? A küzdelem többé-kevésbé kemény, erős és hosszadalmas lesz, de a Szentlélek diadalmaskodni fog, és az Egyház, dicsőségesen és tisztán hálát ad majd mennyei Atyámnak. Világos, hogy lesznek áldozatai. De boldogok az áldozatok, akik egyesülnek a szeplőtelen Áldozattal, aki elvette a világ összes bűneit.

99l Azért papjaim belém való átalakulása nem pusztán egy áhítatgyakorlat – ismétlem – nemcsak a tökéletességnek egy lépcsőfoka, hanem parancsoló szükség ezekben az időkben a küzdelemre való felkészüléshez, hogy eltiporhassák a Sátán sötét szektáit és ármánykodását az Egyház ellen.

99m Márián keresztül meg kell erősödniük a papoknak a Szentlélekben. Égi erőre van szükségük ahhoz, hogy méltóképpen kitarthassanak helyükön. Szükségük van az igazság, az élet, a szeretett Atya szeretetének a fényére.

99n Mindezt elérik a belém, a megfeszítettbe való átalakulásuk által. Igen, keresztre feszítettek engem, de feltámadtam. *Bennük* visszatérek a földre, hogy megmentsem a lelkeket, tökéletesítsem őket és elszakítsam őket az anyagiaktól, lelkiessé tegyem őket, és a Szentlélek által üdvözítsem őket.

99o A bennem felvértezett és az isteni erényekkel felfegyverkezett papoknak fel kell készülniük a többé-kevésbé közeli küzdelemre. Tanúságot kell tenniük hősiességükről, legyőzhetetlen erejükről, állhatatos kitartásukról, az Egyház iránt való megsebezhetetlen szeretetükről.

99p Én legyőztem a világot. Ismétlem, ők is legyőzik azt a Szentlélekkel, Máriával, a Kereszttel, és megdicsőítik az Atyát, aki a belém átalakult pap számára a kezdet és a cél kell, hogy legyen.

99q Mennyire kívánom lángra lobbantani a szent tűzzel minden papom szívét! Azzal az égő buzgalommal, amely az én keblemet emészti, amikor látom, hogy (veszély) fenyegeti Egyházamat, és a Sátán felkészül, hogy csapást mérjen rá. Mennyire vágyakozom arra, hogy minden papi lelket (Szívem) legbensejébe helyezzek, és közöljem velük érzelmeimet és szeretetemet Atyám és a lelkek iránt!

99r Ha lehetséges volna, kívánnám, hogy újból keresztre feszítsenek, hogy ezáltal átalakítsam magamba minden papomat! Mennyire keresem szívüket, hogy azokat birtokba véve, enyém legyen szeretetük, tetszésem szerint uralkodjam felettük, akadály és ellenállás nélkül! Ugyanezt kívánja Atyám, Atyám nem sok szétszórt és megoszlott papot akar látni, hanem *egyetlen papot* énbennem, egyetlen papot a pápában, egyesülve ítéletben, véleményben és vágyban.

99s Erre törekszem ezekkel a bizalmas közlésekkel: el akarom érni ezt az egységet, az egyetlen, ami üdvözíthet. Mindnyájan (legyenek) bennem és én öbennük, Atyámban, a Szentlélekkel, egybeolvadva az egész Egyházzal és minden lélekkel a Szentháromság egységeiben.

100 „Példát adtam nektek...”

100a Példát adtam papjaimnak, úgyhogy nem hivatkozhatnak tudatlanságukra kötelességüket illetően, hogy úgy utánozzanak engem, mintha tükörben látnának.

100b Céлом, tervem: belém való átalakulásuk. Ezért adtam példát nekik. Még többet tettem: tápláltam őket saját lényemmel, mert az én tényem a megváltó és megszentelő isteni tanítás.

100c Földi életemben mindenki másnál többet foglalkoztam tanítványaimmal, mert papjaimat láttam bennük. Élő példa voltam számukra az alázatosságra, szeretetre, szelídségre, tisztaságra, áldozatra, kedvességre, békére, önmegtagadásra, kellemességre. Mindig takargattam hibáikat és mulasztásaikat. Mindenekelőtt példát adtam nekik Atyám iránti végtelen szeretetemmel, tiszteletemmel, alárendeltségemmel. Megláttattam velük *bennem az Atyát*. Semmit sem tettem, amit ne vonatkoztattam volna szeretett Atyámra.

100d Mindez élő Evangéliumom volt, amelyet lépésről-lépésre, csepről-cseppre, napról-napra tanítottam. Így oktattam azokat a papi szíveket, amelyek válaszolnak erre minden században Egyházamban.

100e Miért tettem ezt, miért adtam élő példát apostolaimnak, akikben jövő papjaimat láttam? Világosan azért, hogy engem másoljanak, hogy másaimmá legyenek, vonalról-vonalra, erényről-erényre, hősiességről-hősiességre, vérről-vérre.

100f De ezenkívül, amikor feledhetetlen példát adtam mint Pap, Üdvözítő, maga Jézus, azt akartam, hogy az engem képviselő papok, akiknek át kell alakulniuk belém, a maguk részéről példát adjanak a lelkeknek, hogy vonzzák, megszenteljék és üdvözítsék őket.

100g Ez volt szeretetem nagy célja is. Először, hogy papjaim (olyanok) legyenek, mint egy hibátlan tükör, amelyben (a hívek) látják Mintaképüket, akit le kell másolniuk szentté levésük érdekében. Utána gyönyörűségemet találok a lelkekben, ezekben a lelkekben az egyetlen dolog miatt, ami mindent magában foglal Isten számára: mert látom bennük a Szentháromság áldott képét; azt a képet, amelyet a Szentháromság gondoz, szeret, és amelyet illetőleg azt akarja, hogy visszatérjen ahhoz a forráshoz, amelyből eredt.

100h A Szentháromságnak ez a képe, amelyet minden lélek magában hordoz, magából Istenből ered. Magasztos célja, hogy visszatérjen a központba, ahonnan elindult, az egységbe. Ez az, amit keresek, s amit papjaimnak is keresniük kell.

100i Továbbá, hogy ezeket a szeretett lelkeket céljuk felé irányítsák, szükség van papjaim szent példájára, papjaim átalakulására és beteljesedésére belém. Csak akkor tudják megvalósítani az Atya álmát, a Fiú legfőbb kérését, a Szentlélek segítségével: hogy minden lélek visszatérjen az egységbe, s mindnyájan egyek legyenek bennem és Atyámban, teljessé téve (ezt az egységet) a Szentháromságban.

100j De, sajnos, sok papom példája nem az én példám. *Másaimmá* kell lenniük, de sokan nemcsak, hogy nem azok, hanem ellenkeznek velem lelkükben és sokszor külsőleg is. Egészen ellenkező módon viselkednek, mint amire én példát adtam nekik. Kétszeresen megbántanak engem, és megbotránkoztatják a lelkeket.

100k Ha magukba néznének, látnák, hogy szinte mindig *két hibát* követnek el papjaim, mert kettős szent kötelezettségük van. Bensőséges viszonyban kell élniük velem, és a lelkek iránt vannak belső és külső kötelességeik.

100l Le akarok írni számukra egy fájdalmas tövist, amelytől még jobban vérzik a Szívem. Sokszor sokan cinikusan és kétszínűen külsőleg az életszentség példáját adják a lelkeknek, miközben bensejükben olyanok, mint a fehérre meszelt sírok, a Szentháromság tekintete előtt. Nagyon fájdalmasan szemlélem ezt, (mert azok teszik ezt), akik engem szolgálnak.

100m Ez nem helyes, mert a pap külsejének meg kell felelnie bensejének. Ne viselkedjenek hamisan, mert azzal nagyon megbántanak engem, sem kétszínűek ne legyenek, mert az ellentmond a papi egyszerűségnek. *Igazán* olyanok legyenek kívülről, mint amilyenek belülről.

100n Világos mindazonáltal, hogy a papoknak nem kell nyilvánosságra hozniuk lelki gyarlóságukat, mert azzal megbotránkoztatnának másokat. Ez nagyon kényes pont, és sok (káros) következménnyel jár a pap becsületére.

100o Hihetetlen leereszkedéssel takarom el a világ elől betegségeiket. De én előbbre való vagyok, mint a világ; és mivel ennyire leereszkedem, még inkább tiszteletben és dicsőségben kell részesíteniük engem lélekben és igazságban.

100p Mi célja van a pap képmutatásának előttem, igazságosságom ítélőszéke előtt? Színlelik, hogy jobb, mint amilyen valóban. Kényszerít engem rá, hogy Egyházam iránti szeretetből és tiszteletből kiigyam a képmutatás keserű (kelyhét), eltakarva őt – ismétlem – mások előtt, azzal a szeretettel, amely engem jellemez; mint ahogy eltakartam Júdás árulását, pedig lelkem vértett és szégyenkeztem mint Pap – akiben minden pap helyet foglal – mennyei Atyám előtt.

100q A felségsértés bűne az, jóllehet nem tűnik annak, – éppen felfoghatatlansága és végtelen szeretetem miatt, hogy a méltatlan, tisztátalan, becstelen pap miatt pirulnom kell Az előtt, akit leginkább szerelek, mennyei Atyám előtt.

100r Ha az Istenséget tekintjük, aki egy a három isteni Személyben, amikor (a pap) megbántja Atyámat, engem bánt meg a Szentlélekben. Engem, mint Istent, és mint Istenembert. (A pap) nem fontolja meg ezt, és nem mérlegeli a sértést, sem pedig a megérdemelt büntetést.

100s A papoknak azoknak kell *lenniük és látszaniuk*, amik. A lét és a látszat legyen bennük egy és ugyanaz a dolog az ég és a föld előtt, Fontolják meg, hogy ha példát adtam nekik, azt nemcsak azért tettem, hogy engem másoljanak önmagukban, hanem azért, hogy ők saját részükről példát adjanak a lelkeknek, és meghosszabbítsák küldetésem a földön, más Jézusokként térjenek vissza, *belém átalakulva*.

100t Milyen kiváló lenne a világ, ha papjaim másaim lennének, és példát adnának, ha áttetsző, tiszta tükrök lennének, amelybe beletekintve a lelkek magukat láthatnák! Engem látnának bennük, és engem szeretnének bennük és általuk. Akkor megvalósulna Atyámhoz intézett kérésem: mindnyájan beteljesednének bennem.

100u Sokat gondoljanak erre papjaim, és kövessék példámat. *Adjanak* példát kiváló erényeimre.

100v Mily sok lélek vész el, hidegül el, veszt el bátorságát, mert látják, ismerik, hallják papjaimat, akik *vizet prédikálnak, de bort isznak!* Mi haszna van a beszédnek tettek nélkül?

100w Érthető, hogy ha az, amit a méltatlan pap ajkával mond, amit tanácsol, nem egyezik meg teljesen *cselekedeteivel*, akkor holt betű lesz a lelkekben. Nem lesz sem ereje, sem hatása szavainak, mert én nem leszek azokban. Előbb-utóbb kiderül, amit takargatnak, s akkor, akik hallanak erről, még inkább megbotránkoznak.

100x Elengedhetetlen a papok számára, hogy *másaim legyenek*, hogy szent példát adjanak: (Legyen példájuk) biztos és őszinte. Dicsőítsék meg a Szentháromságot és adjanak Istennek Őt szerető szíveket.

101 „Hogy teljesen egyek legyenek!”

101a Az örök Papnak, az Istenembernek Szerető Szíve szeretetet, szeretetet és egységet kíván a papoktól.

101b Az ördög igyekszik megbontani az egységet, *hog*y elgyengítsen. A Szentlélek az egyesítésre törekszik, az atyai, gyermeki, testvéri kötelékek szorosabbá tételére. Ezek szétszaggatásából származik sok baj Egyházamban. Ha én vagyok az egység a Szentháromságban, akkor papjaim és Pásztoraim miért nem rendelkeznek egyetlen lélekkel egymás között, miért nincsenek egy véleményen dicsőségemért, egy szívvel az én Szívemben?

101c Amikor kiválasztottam papjaimat más emberek közül, különösen imádkoztam érettük halálom előtt. Atyámhoz intézett könyörgésem nem fejeződött be, s nem is fejeződik be a világ végéig.

101d Nagyon sajátos módon felajánlottam magamat Áldozatként értük. Tőlük (pedig) csak azt kértem, hogy tartsanak szeretetemben. Az én szeretetem egyesít. Ha akarom, hogy az emberek szeressék egymást, hogy ne akarnám, hogy mindenekelelt a papok szeressék egymást, és hogy ebben a kiválasztott csoportban ne kelljen panaszkodnom a gyűlölet, veszekedés, irigység, nézeteltérések, a vélemények és érzelmek ellenkezése miatt. Mindezek a nyomorúságok elhidegítik, lanyhává teszik, szétválasztják a szíveket.

101e Ha ez rettenetes rossz Egyházam számára, és a szakadársághoz vezethet, az én Szívem számára (viszont) a legfájdalmasabb. Ezért panaszkodom leginkább, mert eltávolodnak nagy parancsamtól, ami az, hogy „szeressék egymást”. Ezeknek a szavaknak a kimondásánál azt akartam, hogy különösen vonatkozzanak papjaimra, akik szintén emberek, és nincsenek kivéve az emberi szenvedélyek (hatása) alól.

101f Azt mondtam, hogy arról ismerik meg enyéimet, hogy szeretik egymást, Amikor a lelkek látják ezeket a hideg érzelmeket, ezt a hidegséget egymás között, a világ megbotránkozik, és nem tartja őket az enyéimnek.

101g Sürgetem, és mindig (is) sürgetni fogom ezt az *egységet a Szentháromságban*, ebben a szeretet általi egységben, amely a szeretet, az egység a Szentlélek által.

101h Nagyon természetes, hogy panaszkodnom kell – és hasonlóképpen (panaszkodnia kell) az Egyháznak – e miatt a megosztás miatt az enyéim között, amely oly sok nagy baj oka, és amely oly nagy, hogy csak én tudom meggyógyítani. Ez a világ színvonalára való leszállást jelenti. Papjaim nem a világból valók, nem kell abból valóknak lenniük, nem követhetik annak elveit, nem szabad engedniük, hogy a világ megfertőzze őket. A világban oly sok a rossz, oly sok a földies, oly sok szenvedély és bűn van, amelyektől papjaimnak nagyon távol kell állniuk!

101i Én magam nyilvánítottam ki Atyámnak, hogy papjaim nem a világból valók, hanem az enyéim; hogy ne ragadja őket magával a világ, a Lélek ellensége ne lépjen be papi szívükbe. A világhoz tartozik a megosztás, nézeteltérés, emberi tekintetre adás, irigység, önmaguk keresése és a szívek elidegenítése egymástól.

101j A Pápa, a bíborosok, a püspökök és a papok, az egész egyházi rend egyetlen isteni tömböt alkot, egyetlen sziklát Péterben, egyetlen követ, amelyen megtörnek a világ és az ellenség hullámai. De ennek a tömbnek egynek kell lennie, nem szabad darabokra szakadnia. Innen származik isteni ereje az egész pokol ellen. Ezt őrzik meg a közös egység által, a Szentháromság egysége által.

101k Nem akarom, hogy ez a zárt egység a legkisebb fokban is szétbomoljék, hogy a szellemnek és a szíveknek ez az egysége ugyanabban a Szívben, az enyémben fogyatékos legyen.

101l Ha felfognák, miben áll a kevélység, mi foglalja magában az egységet, és mire képes az Egység a Szentháromságban és Egyházamban! Annyira szeretem az egységet! Tudják-e miért? Azért, mert az egység az Isten, az egység a szeretet, és mindaz, ami eltávolodik az egységtől, a szeretettől, nem az enyém, Oly sok ebben a pontban az eltévelyedés, amelyet siratok.

101m Mivel emberek, nem lehetséges, hogy minden szempont azonos legyen. Azonban a hit egy. A Pápanak való engedelmisség egy. Az Evangélium tanítása egy. A szeretet egy és a Szentháromság egy, amely mindent magához ölel, mindent egyesít, mindent összeköt a Szentlélek által, és mindenkit megjutalmaz, aki átalakult belém.

101n Én vagyok Egyházam központja, és én egy vagyok a Pápával, egy minden bíborossal és püspökkel, mindenegyes pappal. Mindnyájan az örök Papban (léteznek) egyetlen szívvel, egyetlen lélekkel és egyetlen akaratával Atyámban, a Szentháromság egységében.

101o Főleg Mexikóban szükséges az egység, a nem annyira külső, mint inkább belső hatás, amelyet várok, amelyet kívánok, amely után vágyakozom. Mélységes hatás, nem felületes. Szent elhatározásokra, alázatosságra és irgalmasságomban való bizalomra (van szükség).

101p Mindent jól teszek. Ha büntetek, azért teszem, hogy megbocsássak. Ha vértanúvá teszek valakit, azért, hogy megkoronázzam.

101q Nagy szeretet-fogadalmat kívánok, magában a Szeretetben, a Szentlélekben, Mária által. Én a Szeretet, a Jóság, az Irgalmasság, a Megváltó vagyok. *Szeretetteljes leckét* adtam Mexikónak, hogy Egyházam felvirágozzék, és a portól megtisztulva uralkodjék, frissen, újonnan, belém átváltozott papjaiban.

101r Egységet, egységet (akarok)! Azt az egységet, amelyet igyekszem elérni püspökeimben és papjaiban az egész világon.

101s Sose bocsátom el fülem mellett az enyéim kiáltását. De a mexikói Egyháznak szüksége volt egy érvágásra. Szükség volt az engesztelésre és a vértanúkra. De Szívem náluk van, tekintetem rajtuk van. Anyai gyengédséggel szeretem a mexikói Egyház minden hívét, akikre tekintek.

101t Javukat akarom. El akarom távolítani belőlük a hiúságot. El akarom választani a búzát a szalmától. Meg akarom újítani egészen alapjáig, több szeretetet töltve belé, több egységet, több felebaráti szeretet. Átadom őt tisztán és áttetszően Mária által a Szentléleknek, aki uralkodni fog Máriának ebben a nemzetében, amelyet különösen szeretek.

101u Nagyon szomorú volt számomra tévelyegni hagyni anélkül, hogy visszatartottam, megtisztítottam volna, hogy visszatérítettem volna előbbi ragyogásaihoz, visszaadva szabadságát, amely el fog jönni, el fog jönni annak idején, miután mint mondtam, megtisztítottam és próbára tettem könyörületességét.

101v Csak a túlvilágon vagyok köteles megbüntetni a bűnöst. Itt látszólagos büntetésem jósból erednek, próbára tételtem (pedig) a leglángolóbb szeretetből.

101w Meg lesz az eredmény Egyházamban a belém átalakult püspökökben és papokban. Minden eddiginél nagyobb lesz, az öröm és az isteni gyümölcs. A győzelem megkoronázza a szenvedéseket, az erőlködést, az áldozatokat. *A legnagyobb jutalom én leszek papjaimban.*

102 Hogyan szüntethető meg az egység hiánya?

102a Hogyan szüntethető meg az egységnek ez a hiánya? Azáltal, hogy Pásztoraim és papjaim átalakulnak belém. Akkor több okuk lesz az alattvalóknak arra, hogy joggal engem lássanak a pásztorokban és az előjárókban. Könnyebb lesz hangsúlyozni a hit szerinti életet, amelyet mindig élniük kell, engem látva azokban, akik parancsolnak. A papok a Pásztorokkal és a Pásztorok a papokkal egyetlen Jézust alkotnak, egymást tisztelve, szeretve, egy szívvel és egy akarattal, amelyet bennem és velem (együtt) birtokolnak az Atyában és a Szentlélekben, a Szentháromság *egysége által*. (A fordító megjegyzése: Pásztor püspököt jelent.)

102b A Pásztorok engem látnak majd a belém átalakult papokban és a papok engem látnak Pásztoraikban, akiket úgy szeretnek, mint ahogy engem szeretnének, és akinek úgy engedelmeskednek, mint nekem. De nemcsak azt kívánom, hogy ebben higgyenek, hanem *tényleg*, láthatóan és valóságosan alakuljon át mindenki belém.

102c Amint minden egyes átváltoztatott Ostyában valóban és igazán jelen vagyok, és csak a színek maradnak meg, úgy kívánom, hogy minden papom Ostyává legyen Szívem kelyhében: mind egyenlők, szentek, tiszták, megistenültek és a Szentlélek hatalmában levők legyenek. Sőt, mi több, mindnyájan legyenek egyek, mint én, aki jóllehet sok ostyában vagyok jelen, nem szűnök meg egyetlen lenni, egységemre való tekintettel.

102d Mennyire egységesek az Ostyák, amelyek átváltoztak belém, amikor a kenyér lényege testemmé vált! Így kívánom ezt papjaimtól. Legyenek egyek az én lényegemben. Tűnjék el a teremtmény a Teremtőben a belém való tökéletes átváltozás által. Maradjak én bennük, és működjek külsőleg az ő közreműködésük által, azáltal, hogy bensőséges módon *bennük vagyok*, hogy megtérítsek és üdvözítsek.

102e Sok papomból hiányzik ez a természetfeletti szemlélet és hit, hogy engem lássanak az előjárókban, akiknek mindig méltóképpen kell képviselniük engem. De mindez megszűnik, ha átalakulnak belém.

102f Ha enyéim közül egyesek átalakulnak belém, mások nem, azoknak (akik átalakultak) szeretetteljesen és kedvesen kell ezekre nézniük, megfeddve őket, megbocsátva nekik, tanácsukkal segítve őket, és szenvedve értük, hogy ők is átalakuljanak belém.

102g Akkor feladatuk, hogy imádkozzanak, imádkozzanak az Atyához, kérjék Őt, nyomatékosan járjanak közbe értük, és áldozzák fel magukat, mert az áldozattal egyesült ima mindent elér.

102h Ez a szent Pásztorok küldetése övéikhez, amint az enyém is ez volt. Szeretetteljes küldetés ez, amely kötelezi a belém átalakult papokat testvéreik iránt: szeretetküldetés, szeretetteljesség a feddésben. Mindig a szeretet azért, hogy megmentse őket.

102i Egy másik fontos szempont:

102j Ha a papoknak kötelességük a lelkek megmentése, a lelkekre való ügyelés és az áldozathozás értük, még inkább kötelesek segíteni szentté levésükben a papokat, testvéreiket, teljes szeretettel, akár alkalmas, akár alkalmatlan.

102k Vannak sajnálatos esetek, amelyekben a fa eldőlt, vagy alig áll a lábán, és magára hagyják, megvetik, elmenekülnek tőle anélkül, hogy kinyújtanák feléje kezüket, tanácsot adnának neki, bátorítanák, eltávolítanák tőle az alkalmakat. (Úgy viselkednek,) mintha idegen lenne számukra, és nem lenne kötelességük megmentése. Ismétlem, ha a papoknak minden lélek iránt kötelességük, hogy visszatartsák őket a rossztól, mennyivel inkább meg kell tenniük ezt saját papi családjukkal, saját testvérükkel, paptestvérükkel. Szomorú hanyagság (ez), amelyet különösen siratok!

102l Nemcsak a Pásztorok kötelessége, hogy kinyújtsák kezüket az elbukott papok felé minden rendelkezésükre álló módon. Ha mások nem törekszenek arra az imán és vezeklésen keresztül az éghez kiáltva egészen addig, míg legyőzik a Sátánt és megfosztják zsákmányától, ki által menekül meg az a papi lélek? A világnak nincs efelől tudomása, én (azonban) tudom (ki segítette őt).

102m A prelátusok; plébánosok és mindenféle előjárók végezzenek lelkiismeretvizsgálatot és határozzák el, hogy ezentúl gondosabban fognak őrködni, buzgóbbak és önmegtágóbbak lesznek ebben a pontban, mikor gyanakodnak arra, hogy valami nincs rendben övéik valamelyikénél. Kerüljék el és gátolják meg az alkalmakat. Itt inkább isteni, mint emberi bölcsességre van szükség ahhoz, hogy szeretettel rendezzék el ezeket a dolgokat. Szeretettel, titokban kell tartani azokat, nagy megfontoltsággal, nagy kíméléssel (kell bánniuk velük) lecsillapítva a (háborgó) szíveket.

102n Kétségtelen – szomorú, hogy ezt kell mondanom! – hogy nem minden pap akar és igyekszik átalakulni belém. Nem használják fel erre az eszközöket, mert azok áldozatokat követelnek tőlük. Ezekért az esetekért azoknak a papoknak, akik *másaimmá* váltak, meg kell tenniük, amit mondok. Aki kér, kap, aki keres, talál.

102o Fel akarok tární egy értékes bányát, egy szent és kiaknázható bányát.

102p Az Atya mindig meghallgatja Fiát. Mindig szeretettel figyel rá. Fia iránti kedves szeretete kötelezi Őt arra, hogy megadja neki, amit kér, (elmelve) egészen a Szentléleknek a világba való küldéséig.

102q Nos, ha papjaim másaim, Atyám *engem* lát bennük, és sose tagad meg tőlük semmit, amit kérnek. Mindenekfölött kériük kell a bukott papok megszentelődését és üdvözülését, a szétszóródott, elvilágiasodott, lanyha papokét!

102r A papok, amint Atyámnak mondtam, *nem e világból valók*. Ezt feltételezve, sok, sok kegyelmet kértem számukra. Azért, hogy azok leszálljanak rájuk, el kell szakítani őket a világtól. Szívükkel el kell szakadniuk a világtól. A világ oly sok módon lép be észrevétlenül a papok szívébe, akik *nem e világból valók*, s akiknek *nem szabad e világból valóknak lenniük!* Ezen a résen keresztül belép a Sátán, hogy érzékiessé tegye és elveszítse őket, és megszűnjék minden ízlésük és vonzódásuk az isteniek iránt.

102s A világ, a világ! ... Ha a világ belép a papba, én visszavonulok. Visszavonul a Szentlélek, aki ellentétje a világnak. Az Atya már nem látja a papban azt, akiről biztosítottam, hogy „nem a világból való”. Miután a pap eltávozott a Szentháromságtól, mi tarthatja vissza a kárhozattól? A világ nagyon gyengéden lép be a pap szívébe. Nagyon csendesen lép be, lépésről-lépésre, cseppenként, de a végén megmérgezi.

102t Ezért nagyon kérem Pásztoraimat és papjaimat, s ajánlom nekik a belém való átalakulást és a szeretetet, akárcsak én magam tenném, szeretett papjaim iránt. Szánakozzanak azokon, akik nem törődnek tökéletességükkel, és nem látják abban az én kérésemet, hanem csak szükségtelen túlzást hivatásuk betöltését és üdvösségüket illetően. Vannak mások is, akik nem hisznek, akik ellenszegülnek ennek a tökéletességnek és életszentségnek. Azt mondják, nem mindenki Szent Pál. Pedig azoknak kell lenniük, mert minden papom választott edényem, mindnyájuknak apostoli hivatást adtam, és megadtam a szükséges kegyelmeket, hogy elérjenek a tökéletesség nagyon magas fokára.

102u Ne torzítsák el lelkükre vonatkozó tereimet. Töltsék be küldetésüket a földön. Legyetek tökéletesek, mint mennyei Atyám tökéletes. Hiszen atyák, hiszen az Atya isteni termékenységében részesültek. Nem teljesítik a mértéket, amelyet Atyám kíván tőlük, nem vonzza őket a tiszta és szent (vágy), hogy megnyerjék a lelkeket, ha nem alakulnak át belém a büntől való megtisztulás által, az erények gyakorlása által, a Szentlélektől adományozott ingyenes ajándékok által, amelyeket megad a kérőknek, azoknak, akik menedéket akarnak találni az Ő árnyékában és részesülni akarnak termékenységében, és birtokolni kívánják Őt.

102v Mária szomorú a lanyha papok miatt, akik nem másaim. Ezen az összehasonlíthatatlan Anyán keresztül kérem őket ma még egyszer, és anélkül, hogy belefáradnék, Pásztoraimat és minden papomat, mindegyiküket, hogy tökéletesen és szentül alakuljanak át belém a Szentlélek által.

103 Mélységek

103a Ha püspökeim és papjaim átalakulnak belém, nagyon könnyű lesz az egységnek és az egymásközi szeretetnek ez az élete.

103b Megadom a tökéletesség kulcsát, a legmagasabb tökéletesség kulcsát, amely eltávolít a földtől, és megközelíti az eget, sőt mi több, a szíveket az égben vonzza. Mi ez a kulcs? Atyám szeretete, amelyet *felfognak és kibontakozni* látnak a pap szívében.

103c Atyámnak ezt a szeretetét két szempontból tekinthetjük: a lélektől az Atyához megy, és magának az Atyának a szeretetével meggazdagodva visszatér a lélekhez, akitől elindult, Az istenszeretethez ez a mindig növekvő áramlása és visszaáramlása elárasztja a felebaráti szeretettel a szíveket, mert Atyám a felebaráti szeretet. *Isten a szeretet*. Amikor eljön a pap szívébe ez a szeretet, vonzva a pap szegényes szeretetétől, a teremtmény (szeretete) Ő iránta, (akkor) eljön minden sajátosságával az emberszeretet, a részvét, a türelem, stb., hogy ezekkel a kincsekkel meggazdagítsa a pap szívét.

103d De van egy titok: az Atya végtelenül pazarolja szeretetét, ha nem is érzékelhetően, de mindig valóságosan – határtalan szeretetének minden fokát, szempontját és árnyalatát tekintve.

103e Még több: Az Atya nemcsak kiárasztja ezeket a kincseket a pap szívébe, hogy őt megszentelje, hogy az teljes szeretetével átadja (magát Neki), hanem *tetszését* találja abban, hogy kiáraszsa azokat (a papba). Tudják-e, miért? – Azért, mert engem lát a papban, saját isteni Fiát szemléli a papban. Hogy ez így legyen, a papnak kötelessége átalakulnia belém,

hogy Anyám valóban *másomat* lássa benne, mindnyájukat belém átalakulva, nem kevésbe, mint azt, amit legjobban szeret, a Szentháromság egységét. Mivel papjaim másaim, részesülniük kell bennem a három isteni Személy lényeges egységében.

103f Az, hogy Atyám végtelenül szeret engem és én végtelenül szeretem Atyámat, annak az isteni Mágnesnek tulajdonítható, aki a Szentlélek. Ő egyesíti az isteni Személyeket a kimondhatatlan és örök örömben, amely mindent a szeretetre alapoz, magának az egy és három Istennek a lényegében.

103g Ez az egység, az ember számára felfoghatatlan örök egységnek ez a végtelen köteléke a Szentlélek. Ő egyesít engem az Atyával és Ő egyesíti Atyámat Igéjével. Ez az egység titka, az Isten örök boldogságának titka, a három különálló Személyben egy (Isten) titka.

103h Ez a szent és egyesítő erő, ez a hatalmas és szent Mágnes, a szeretetnek magában a szeretetben levő termékeny és isteni köteléke az, amit meg akarok osztani papjaimmal, hogy másaimmá tegyem őket szeretetből, sőt igazságosságból is.

103i Kiválasztottam őket arra, hogy képviseljék engem a földön. Nekik akartam adni és nekik (is) adtam a hatalmat, hogy másaim legyenek a misékben. Ki akarom terjeszteni életük minden cselekedetére nemcsak bennük való visszatükröződésemet, hanem bennem való valódi jelenlétüket és átalakulásukat (is). Mindez azért van, *mert másaim*, és *az igazságosság révén* Atyám részesíti őket végtelen és változatos gazdagságában, amelyet szeretete magába zár.

103j A *szeretet* szót kiejteni könnyű, de a szeretet végtelen dolgokat foglal magában: az eget, a földet, s ami csak létezik. Mindent magában foglal, mindent, a teremtményeket és a lelkeket, mert a szeretet *Isten*.

103k Elsősorban arra akarom emlékeztetni a papokat, hogy méltóképpen kell képviselniük engem a földön. Utána (emlékeztetni akarom őket) belém való átalakulásuk beteljesítésére. De nem látják-e a végtelen mélységet, amellyel az rendelkezik? Bizonyos értelemben beteljesedés, de mégis csak *kezdete* a kegyelmek áradatának, amelyeket Atyám szeretete magában foglal, és amelyre ők várnak.

103l Úgy látják, hogy az átalakulás már végéhez ért. De megerősítem: ez csak annak *kezdete*, csak szabad utat nyit Isten előtt, kinyitja a kaput, amelyen keresztül Isten belép, birtokba vesz, eláraszt és *megkezd* – értik? – a kegyelmeknek, ajándékoknak, rendkívüli kegyelmeknek, megvilágosításoknak, gazdagságnak és kincselmek sorozatát azokban, akikbe kiárad. Senki se tudja ezeket jobban befogadni, mint a belém átalakult papok megtisztult és szent szíve.

103m Vagyis, Atyám számára (ez) olyan, mintha megnyílna egy csatorna, ahol kiárad Fiában, az *egyetlen Papban*, akiben, mint a Főpapban lát minden papot, mert Atyám előtt magamra veszem az Egyház minden felelősségét, amelyet nekem adott mindazokkal együtt, akik képezik.

103n Isten mindig létezik, ad és létrehoz. Önmagában a legtermékenyebb, hogy úgy mondjam, nem fér el terme a kincseknek végtelen és örök bősége, a kegyelmek és gazdagságok, amelyet önmagában birtokol. Gondosan keresi, hova áraszthatja ki azokat. De Isten nem távozhatsz el Istentől. Jóllehet kiárasztja magát végtelenségében, mindig találkozik Istennel. Azért, hogy kimerítse ezt a mindig régi és új tőkét, találkozik velem, rám mosolyog és kiüresíti magát. Örül annak, hogy közli azt velem azt Isten végtelen gyönyörűségével magában Istenben, egybeolvadva bennem, aki Ő vagyok, ugyanannak az istenségnek az egységében.

103o Mióta megalapítottam az Egyházat, keresi bennem a papokat, de azokat belém átalakulva keresi. Engem lát bennük, és őket bennem. Ez szeretetének és a világ iránti emberszeretének legnagyobb cselekménye. Miután az Oltárszentségben (az embereknek) adott engem, hasonlóképpen ad a lelkeknek minden Főpapban és papban, akiknek belém való átalakulásul által másaimnak kell lenniük.

103p Ezért keresi Atyám bennem az összes papot és a papokban engem. Várja tőlük szeretetüket, hogy megfelelhessen nekik, és eláraszthassa őket szeretetének túlárado áramlatával – amely nem merül ki, mert Isten – és közölhesse azt a belém átalakult papok szívével.

103q Azonban, ahhoz, hogy a papok szeretetre gyulladjanak Atyám iránt, azt kell tenniük, amit én tettem. A földön mindig Atyámat szemlélve éltem, magamon kívül, Atyámban, elmerülve Atyám Istenségének tökéletességében és végtelen szeretetében. Így kell élniük papjaimnak (is) bensőleg és külsőleg, mindig megdicsőítve Atyámat, mindent Atyámra vonatkoztatva, és megistenülve a Szentháromságban. Akkor papjaim eltelnek az emberszeretettel és az istenszeretettel. Nem érinti meg őket a sok földi szenvedély, mert átalakultak belém. Mily könnyedén visszautasítják belém való átalakulásuk révén a kísértéseket, gyengeségeket és a tőlem való eltávolodást. A Sátán nem képes megközelíteni őket, mint azelőtt, mert már nem tartoznak hozzá.

103r Hasznos dolgok ezek, amelyeket belém átalakult papjaim mindennap jobban és jobban megbecsülnek. Így *beléjük hatol* a kegyelmeknek és ajándékoknak a hatása, amelyekkel a Szentlélek elárasztja őket. Ezáltal az Atya iránti szeretetük bizonyos módon maga az isteni Lélek lesz, aki által szeretik Őt, ugyanazzal a szeretettel, amellyel önmagát szereti, a Szentlélekkel.

103s Látják-e már, mennyire szeretem papjaimat? Alig sejtik ezt a végtelen szeretetet, amellyel őket megelőzve szerette és öröktől fogva kiválasztotta őket a Szentháromság.

103t Isten *nem semmisíti meg*, azt, amit létrehozott. Ezért el akar érní az ugyanazzal a Szentháromsággal való egyesülés végtelen végéhez a papokban. Ezt a szeretet viszi végbe, amely mindent megtisztít, kifényesít, beteljesít, mindenbe behatol, mindent fölemel és megistenít!

103u Lássák meg, mily messzire érhet el a belém átalakult pap! Mily magasságokba, mily magasztos (állapotba), mily szeretetre, kedvességre, *tetszésére* Atyámnak, aki *engem* lát benne, s aki önmagát látja minden másommá lett papban; és meghatottan ismétli: „*Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik!*”

103v Egészen idáig, ezekig a felfoghatatlan magasságokig ér el Isten végtelen szeretete a belém átalakult pap iránt. Akkor ki nem akarná ezt az átalakulást, bármibe kerüljön is?

103w Csak ezt lehet homályosan látni, felfogni. De amint mondtam, ez az átalakulás, amelyet annyira kérek, felfoghatatlan kegyelmeknek a *kezdeté*. Bensőséges és valódi viszony ez az Isteni Személyekkel. Mélységes, szent és isteni kötelék, amely által a teremtmény belép magának az egységnek a szentélyébe, Isten mélyébe, amely végtelenül mélységes, nincs sem kezdete, sem vége, örök szeretetének sokféle megnyilvánulásában.

104 Egység, termékenység, szeretet

104a Csak általam juthat el valaki az Atyához, ismerheti meg az Atyát. (Csak általam szerethetik meg a lelkek az Atyát, elkezdve azzal, hogy megszeretnek engem, az Atya legnagyobb Szépségét, az Atya Bölcsességét, az Atya arcvonásainak visszatükröződését.

104b Ha a papok el akarnak jutni Atyánál való egyesüléshez, szükségképpen át kell alakulniuk belém, hogy általam én lévén bennük, és ők énbennem – eljussanak az Atyához, megszeressék az Atyát, és méltókká váljanak a Fiúban a rendkívüli kegyelmekre, a (rendes) kegyelmekre és az Atya végtelen szeretetére.

104c Isten egy, végtelen és örök, aki se nem növekszik, se nem csökken, mindig ugyanaz (a jelenben), ugyanaz volt és ugyanaz lesz. Nincs kiterjedése, mert Isten mindenütt jelen van. Nincs kora, mert Isten örök, kezdet és vég nélkül. (Isten) közli egységét, amennyiben érint minden teremtményt, és azáltal, hogy teremt. Ezért az örökkévalóság egy, a büntetés egy, a jutalom egy, szeretete egy, lényege egy, gondviselése egy, állaga egy, Egyháza egy, nyája egy, és minden pap egy bennem, Egyszülöttjében, egyetlen Fiában.

104d Ebben az egységben van a három isteni Személy, az isteni tulajdonságokkal egyesülve ugyanabban a tökéletességben. (Egyesül) a szeretetben, egyetlen Szentségben a három különálló Személyben. Tőlük származik minden, tőlük nyeri eredetét minden élet, Örök termékenysége nem szűnik meg soha. Mindig több és magasztos dolgot hoz létre, szépet, elragadót, vonzót és teljes összhangban levőt, teljesen elrendezett és szentet az egységben belül.

104e Ne csodálkozzanak, hogy csak az egységről beszélek. Az, az én központom. Abban örvendek, mert az egység Isten, szeretet.

104f Amint Istenben minden jelen van, és számára nincs se múlt, se jövő, mindig szüli Fiát; *mindig* létezik, nem létrehozva, hanem *létezve* a Fiú örök nemzése az Atya által, és mint ésszerű következmény, hasonlóképpen (történik) a Szentlélek eredete az Atyától és a Fiútól, aki örökké *létezik* és *egy* a végtelen, mérhetetlen, felfoghatatlan Szeretet isteni kötelékében az Atyával és a Fiúval.

104g A Szentháromság állandóan gyönyörködik ugyanannak a Szentháromságnak boldogító szemléletében. Ez az isteni öröm sose merül ki. Nem elég az örökkévalóság – emberi nyelvvel beszélve – hogy az egyik isteni Személy kimerítse a másikat szemléletében. Mindegyikük elmerül az elragadtatásban mindig termékenyen és mindig újonnan a másik isteni Személyt illetően. Örvendeznek egymás között saját boldogító színről-színre való látásuknak. Az egyik visszatükrözi a másik végtelen szentségét és tökéletességét anélkül, hogy valaha is elhagyná saját magát, mert Isten nem képes elhagyni az Istent végtelenségében. Amennyiben cselekszik, saját magát tükrözi vissza és önvisszatükrözése Saját maga.

104h Isten hármasság, mert adja, közli magát, mert Ő a szeretet, mert lényege ki akar áradni; és egy, egysége által. Változatlan, és mindent tesz, mindent eltölt. Minden részben pusztán végtelen hatalmával szüli a telkeket és lényeket, amelyek Őt dicsérik.

104i Az ember számára megmagyarázhatatlan az örök termékenység, amelynek nincs kezdete és vége Istenben, *Önmagában*.

104j Isten se nem növekszik, se nem csökken. Mindig az, aki. Termékenysége nem hoz létre növekedést tökéletességében, mert Ő a Tökéletes, maga a tökéletesség. Nem hoz létre tulajdonságokat, mert mindent birtokol a kezdettől, kezdet nélkül. Nem hoz létre szépségeket, mert maga a teremtetlen Szépség, nem annyira a fény, mint a Fény Fénye.

104k Akkor mi az, ami mindannak, ami tiszta, szent, szép és összhangzatos feneketlen és partatlan óceánjában keletkezik? Mi? Isten termékenysége magában Istenben, kisarjad *szeretetben*, az *egyetlen Szeretetben*. Ezt ember nem képes felfogni.

104l Isten megvalósul – ha így mondhatjuk – és megvalósul saját lényegében, amely a szeretet. A három isteni Személy közli a szeretetet, el van ragadtatva a szeretetben. Mert minden szeretet, és a szeretet lényege Isten, a Szentlélek, aki eltölti az Atyát és szeretett Fiát szeretettel, ami a legbensőségebb módon a szeretet lényegét alkotja öbennük. Ebben a szeretetben egymásra tekintenek, megpihennek és egyesülnek, az egyetlen Szeretet-Isten egységét alkotva.

104m A föld minden szeretete csak egy szikrája a szeretet e tűzhányójának! Hogyan lesz, mily fokokra száll majd fel ez a szeretet? Ha az emberek örvendeznek a teremtetten szeretetnek, élvezik, és az boldoggá teszi őket, pedig csak kis szikrája az isteni szeretetnek, amely megrészegeti és elkábítja a lelket, mi lesz akkor a tökéletességnek, egyenlőségnek, vonzalomnak, egységnek, érzelmeknek, *felfogásnak* az a végtelen tűzhányója, amely mindent egyetlen egységbe formál, disszonancia nélkül, a Szentháromság teljes összhangjával.

104n A Szentháromságnak legnagyobb boldogsága maga a Szentháromságnak az alakja legszentebb termékenységében, önmagában. Ezt sem a földön, sem az égben senki sem képes megérteni, mert a Szentháromság magasztos és legszentebb titkának legfontosabb részét alkotja.

104o A szeretetnek ez az elragadtatása, amelyet Isten önmagában birtokol, nem akadályozza Őt abban, hogy a lelkekkel foglalkozzék. Isten lényege a szeretet, és a szeretet kiárad. Az isteni szeretet megy, beleveti magát (abba), ahol láthatja magának az Istennek valamelyik képét. A lelkek ezt az isteni képet hordozzák. Az Egyház azért létezik, hogy megváltsa ezeket a lelkeket, és kiterjessze rájuk Isten uralmát. Minden test a Szentlélek temploma, és minden szív Isten becsvágya.

104p Minthogy Isten nem képes mást szeretni Istene kívül, és a lelkekben Isten van, pontosan ez az, amit Ő szeret. (Szereti) azt, akitől azt kívánta, hogy visszatérjen Központjához, Istenhez. Ezt meg akarta tenni akkor is, ha fel kellett áldoznia saját Fiát üdvözítésükért. A Szentháromság képét szereti Isten a lelkekben. Ha elvesznek, azért történik, mert el akarnak veszni. Isten megadta (nekik) az eszközöket, hogy mindnyájan üdvözüljenek, és a legfontosabb eszköz én, Jézus Krisztus vagyok.

104q A bűn, amelyet a lélek nem bán meg eltörli Isten képét. Magát ítéli el az a lélek, ad bűnben hal meg, mindvégig elvetve a kegyelmet. De ez a lélek, és minden elítélt, még az örök büntetésben lévők is, megdicsőítenek engem. Örök gyűlöletükben egyik legnagyobb gyötrelmük az, hogy nem képesek kivonni magukat az alól, hogy megdicsőítsék Igazságosságomat. Szándékosan leszakadt ágak az élet fájáról, hogy örökké égjenek anélkül, hogy elemésződnének. Mert amit Isten létrehoz, azt nem semmisíti meg. Ezek az Istentől eredő lelkek halhatatlanok, akár jutalomban részesülnek, amit Szívem kíván, akár a büntetésben, ami szintén megdicsőít engem.

104r Hasonlóképpen csak egy halál, pokol, jutalom, büntetés és örökkévalóság van. Minden az egységből származik, mert Isten mindent felölel. Felajánlom kegyelmeimet, bocsánatomat a bűnösnek Egyházamban. Ha makacsul visszautasítja azokat, ha nem dicsőít meg engem megmentve magát, köteles megadni nekem a dicsőséget elkárhozva, Jóságom ugyanúgy sajátosságom, mint Hatalmam; Irgalmasságom ugyanúgy, mint Igazságosságom. Papjaim által Egyházamba helyeztem az üdvösség minden eszközét. Ha visszautasítják ezeket az eszközöket, a másvilágon befejeződik az Irgalmasság műve, hogy helyet adjon Igazságosságomnak. Aki visszautasítja a Szeretetet és az Irgalmasságot, kihez közelíthet, kihez menekülhet? Ezért a gyűlölet követi a Szeretetet.

104t Isten mindent elfelejt és megbocsát, kivéve, ha szidalmazza, visszautasítják vagy gúnyolják a Szeretetet. A Szereteten van az alázatos bizalom és a remény. Ő létezik, és nélküle, az isteni erények nélkül, nem lehetséges üdvözülni.

104u A tökéletes bánat szeretet, és a szeretetből fakad.

105 Mily szeretettel kell bánni a lelkekkel

105a Csak a teljesen elfajzott szív áll ellen az isteni szeretet hívásának. Az ember szeretet, mert a Szeretet alkotta. A lélek, amely élteti a testet, magával vonja a szeretet lényegét, mert Istentől ered és Istenhez tér vissza. Azért, amikor a föld vonzza, felajánlva neki minden élvezetét, a (lélek) űrt érez magában, amelyet csak Isten képes betölteni.

105b Ha az emberek nem állnak ellen, amikor az emberi szeretet ereje megérinti őket, mennyivel kevésbé (állnak ellen), ha az isteni szeretet szent ereje érinti meg őket.

105c Ezt jöttem keresni ezekben a bizalmas közlésekben: teljesen le (akarom) győzni papjaimat a szeretet által, amely lényem lényege. (Le akarom győzni őket) végtelen szeretetem számtalan őket megelőző megnyilvánulása által, amellyel kiválasztottam őket. Nem ők választottak engem. Szeretetem megelőzte az ő szeretetüket. Atyám, mielőtt megadta nekik létezésüket és azzal papi hivatásukat, hogy szolgálják Egyházamat, már az egész örökkévalóságtól kezdve szülte őket elgondolásában, különleges kiválasztással, az Atya szeretetének örök tekintetével. Attól a kezdettől fogva Atyám már látta bennem a papokat, és látott engem a papokban.

105d Az események idővel kialakultak, az Ő idejében, mert Isten maga a rend, és se nem késlekedik, se nem siet: mindent alkalmas módon cselekszik minden dologban, minden időben és minden Lélekben. Istenben minden jelen (időben) van. Ez egyike Lényeges örömeinek, amelyek egyedül hozzá tartoznak. Megdicsőítik őt a fájdalmak és az örömök – amelyeket az ember így nevez – a jó és balszerencse is, (mert) Ő mindig megdicsőül, és természetfeletti jókat készít a lelkeknek, mert Ő maga a Jóság.

105e Az ember nem képes behatolni Isten titkaiba, mert korlátolt, de Isten irányítja a világot és az eseményeket. *Ami a vég az ember számára, az kezdet és jelen Istennek.* Őbenne minden megdicsőül.

105f Kétségtelen, hogy a bűn nem dicsőít meg engem, de a bűnös igen. Megdicsőít megtérésével, vagy bűnhődésével. *A bűn Isten ellensége, de a bűnös barátta változhat, sőt szentté, és megdicsőíthet (engem) megtérésével.*

105g Mindenáron meg akarom menteni a lelkeket. Talán nem vásároltam már meg az eget véremmel és végtelen érdemeimmel? Nem adtam (oda mindent) egészen életemig, hogy természetfeletti, és bőséges életük legyen Egyházamban és annak szentségeiben? De mindenkinél inkább feláldoztam magamat papjaimért, akiknek lelki atyaságuk révén a lelkek nemzedékei fejének kell lenniük.

105h A lelkek nagyon hamar összetörnek! Erre nagyon (komolyan) gondolniuk kell papjaimnak, amikor velük bánnak, alakítják őket, felhasználva – mint a kezdetben mondtam az istenszeretet nagy fegyverét, amelynek senki sem áll ellen. Papjaimnak

nemcsak adniuk kell a szeretetet, hanem túl kell csordulniuk a szeretettől. Nem képesek teljesen megtölteni szívüket a szent szeretettel, ha nem alakulnak át belém, aki a Szeretet vagyok.

105i Ha papjaimat átjárja a szeretet, mit kell szeretet nélkül adniuk? (Legyen) szeretet és emberszeretet egymás között; emberszeretet és szent szeretet a lelkek iránt, kedvesen hozzám vezetve őket, ami feladatuk. Soha, egyetlen esetben sem szabad a papoknak durván kezelni a lelkeket. Ki finomabb, tisztább, gyengédebb, mint én, akit képviselnek?

105j Ügyeljének arra a papok, hogy minden lélek (egyformán) *lélek*. Ne osztályozzák őket a szerint, hogy gazdagok-e vagy szegények. Természetesen szükségük van a józanságra és a köteles tapintatosságra. Sok visszaélést követnek el ebben a tekintetben a szegényekkel. Ne becsüljék le általában ezeket a műveletlen lelkeket, vagy az iskolázatlanokat, stb., mert mindnyájan lelkek. Mennyi elveszett gyöngy található ebben a szeretett osztályban, gorombaságuk kagylóján belül. Ezeket meg lehet és meg kell tisztítaniuk koronám számára.

105k A türelmes szeretet, az alázatos szeretet, az önfeláldozó szeretet, a bennem feláldozott szeretet megnyer minden lelket. Mily sokszor félredobva hagyják ezeket a gyöngyöket papjaim! Otthagyják az ékszereket, mert csak felületesen tekintenek rájuk. Pedig azok a nagy erények rejtett kincseit tartalmazzák, és különös képességgel rendelkeznek a nagy életszentségre.

105l Talán én nem érintkeztem falusiakkal, szegényesen öltözöttekkel? Türelmes és áldozatos szeretettel talán nem képeztem a bűnösökből apostolokat, vértanúkat és szenteket?

105m Ha a papok átalakulnak belém, mit nem tudnak véghezvinni a közönséges lelkekben, a kiválasztott lelkekben, a papnevelő intézetekben, kollégiumokban, a falvakban, a gyóntatószékben és a lelkivezetésen keresztül?

105n Mindenre képes a szent szeretet, amely összetöri a sziklát, megszelídíti a farkasokat és megváltoztatja a szíveket.

105o A szeretet, a szeretet minden, mindent magában foglal, mindent átkarol, és összeköti a földet az éggel.

105p Ha a pokolban lehetne szeretet, nem lenne ott pokol. Éppen az teszi a poklot pokollá, hogy ott *hiányzik a szeretet*, mert átalakult gyűlöletté.

105q Amint a lelkek a Szeretet által és a Szeretettől születnek, úgy, amikor valaki elkárhozik, kitépi ezt a termékeny csírárt, amelyet áthat a szeretet. (Kitépi) a Szentháromságnak ezt a szent képét, amely a szeretet, és a Szeretettől megfosztva találja magát.

105r Ez az elkárhozottak nagy fájdalma, legnagyobb gyötrelme. Azt nélkülözik, aki természetfeletti lényüket alkotta. Megfosztva lenni a szeretettől rosszabb, mintha a testből kiszakítanák a csontvelőt. Érzik magukban a *kielégíthetetlen ürességet*, a mintegy végtelen ürességet, amely elválasztja őket Istentől, és amely elvágja a szeretetet kötelékét, amely, akár akarták akár nem, összekötötte őket a világon ezzel a Szeretet-Istennel. Akkor, amikor elkárhoznak a szeretet helyét elfoglalja az irtózás és a gyűlölet. Ez a csere a büntetések büntetése, örök elidegenedés és elválasztódás Istentől.

105s Felfoghatatlan gyötrelme, mélységesebb és nagyobb minden más gyötrelménél!

105t Akkor rádöbbennek arra, hogy saját hibájukból kárhoztak el. Ez a legkegyetlenebb módon gyöttri a lélek képességeit. Érzik, hogy felcserélték kezdeti szeretet-lényüket, amelyben lelkük kialakult, a gyűlölettel – amint mondtam, de olyan gyűlölettel, amely a szeretet helyét foglalta el oly végtelen, mint az! – s amelyet nem Lehet megmagyarázni. Mintha a testből kiszívnák a vért, és epét töltenének helyébe, úgy érzi magát a lélek, amelyből kifacsarták a szeretetet és gyűlölettel, az Istentől való örök elválasztással helyettesítették.

105u Csak én tudom lemérni igazságosságomban az elkárhozott lelkek gyötrelmét. Istenemberi Szívem siratja szerencsétlenségüket, mert a Szentháromság teremtette meg őket az ég számára, tőle eredtek.

105v Azért kiáltok papjaim szerető szívéhez, hogy tetteire induljanak, megszenteljék magukat, és kinyújtsák kezüket a sok veszélyben levő lélek felé – saját testvéreik felé is. A Lelkek iránti szeretet mozdítsa meg szívüket. Gondoljanak a szerencsétlenségek szerencsétlenségére, amely a lelkek Legnagyobb gyötrelme, azoké, akik örökre elszakadtak a szeretettől.

105w Bizalmamat a buzgó papokba helyezem, az engem szerető papokba, a belém átalakult papokba! Ők látják bennem a lelkeket és a lelkekben látnak engem! Látják a Szeretetet, beburkolóznak a Szeretembe, és szeretettel belevetik magukat a munkába anélkül, hogy számolnának a fáradsággal és az akadályokkal, mert a szeretet mindent megédesít és mindent legyőz.

105x Szeressenek engem a lelkek! Ne vesszenek el! Az átalakult papok vonzzák őket hozzám, hogy megdicsőítsék Atyámat a Szentlélek által, aki a szeretet örök, teremtetlen tűzhelye!

105y Éjjel-nappal imádkozzanak, kiáltsanak az irgalmasság Atyjához imádságaikkal, áldozataikkal, könnyeikkel, vérükkel, hogy megnövekedjék a munkások száma szőlőjében, de a belém átalakultaké. Ezek szakítsák el a lelkeket a pokoltól, mindenekelett a papok lelkét. Megsokasodva és megszentülve alkossanak gátat, amelyen megtörik a Sátánnak és övéinek ereje. Védjék meg és üdvözítsék ezeket a szeretett lelkeket, akik életembe kerültek.

106 Részvétel szenvedésemben

106a Ha papjaim átalakulnak belém, az ellenem elkövetett sérelmeket úgy fogják érezni, mint én. Mélységesen fájlalják azokat, amint nekem (is) fájnak. Velem egyesült engesztelésük tisztább lesz, Atyám jobban elfogadja azokat; valódiabb lesz, jóvátételt nyújt ennek a szerető Atyának saját sóhajaimért. Ezek a sóhajtások, ezek a könnyörgések és még érdemeim is az övéké lesz részvételük miatt és belém való átváltozásuk ténye miatt.

106b Akkor papjaim az isteni fénynél megismerik a bűn teljesen torz voltát, és visszariadnak tőle. Azzal az érzékeny lélekkel *érik* majd mások bűneit, amivel én érzem azokat. Mindinkább felfogják a bűn rettenetességét, és felhagynak megbántással.

106c Növekszik majd lelkiismeretük finomsága. Szív tisztaságuk megdicsőít engem azáltal, hogy lelkükben világossá válik képem. Nemcsak hasznos, hanem teljesen szükséges, hogy papjaim érezzék szívem nagyon nagy keserűségét, amelyet a bűn okoz. Mennyire megvigasztalnak majd engem a sok tökéletes bánattal, könnyel, javulást illető elhatározással és megtéréssel!

106d Szenvedéseim átérzése és az ellenem elkövetett sérelmek magukévá tétele buzgóságra ösztönzi papjaimat a lelkek iránt, és kifinomítja lelkiismeretüket irántam. Ha másaim, természetes, hogy sajátjukénál is jobban érik az emberek irántam tanúsított hálátlanságát, amellyel a bűnösök és a lanyha lelkek megbántanak, és tövist szűrnak szerető Szívembe.

106e Nagyon nagy kegyelem a lelkek számára az én szenvedéseimben való részvétel. Szeretetteljes egyesülés ez, nagyfokú, amivel nagyon kevés Lelket ajándékozok meg a földön. A papok számára azonban ez a kegyelem jól ismert és kötelező lesz, ha átalakulnak belém. Mivel másaim, joguk van ahhoz, hogy részesüljenek abban, ami az enyém. Nagyon nagy lesz jutalmuk az égből.

106f Azon kívül, hogy hálások előszeretettelnek ezért a jótéteményéért, nagyon hasznos lesz papjaim számára, hogy bensőségesen átérzik azokat a sérelmeket, amelyekben a világ és enyéim is részesítenek. Ezáltal növekszik szeretetük, buzgóságuk és áldozatkészségük, és bocsánatot nyernek a bűnös emberiség számára.

106g Felmérhetetlen hasznót húznak papjaim ebből a belém való átalakulásból, főleg saját lelkük számára. Az engem ért sérelmek miatt érzett fájdalom, amelyet sajátjukként fognak fel, ugyanis rendkívüli erővel rendelkezik ahhoz, hogy kegyelmeket nyerjen (számukra) az égből. Tudják-e miért? A tiszta szeretet miatt, amelyet magában foglal. Ezáltal meghal a teremtmény önmagának, Csak én maradok szívemben, az átalakító egység által, amely létrehozta ezt a rendkívüli kegyelmet. Felhagy önmagának a keresésével, saját természetes önzésével. A Lélek elmerül bennem, az én szomorúságomban, és természetfeletti módon szenved az engem ért sérelmekért.

106h Ezentúl a lélek számára nem fontosak saját fájdalmai, csak az enyéim. Egyetlen sérelem elhárítására képes feláldozni életét, s ha tehetné, ezer- életet is. Amikor a lélek átalakul belém, az isteni szeretetnek, a tiszta szeretetnek oly fokára érkezik el, hogy megfelelnek önmagáról. A teremtmény már nem saját természetes tetszése és vágyai szerint él, hanem *én* élek *benne*, és a lélek megsemmisül az egységben.

106i Azt akarom, hogy papjaim elérjenek az átalakító egységnek erre a fokára, Egészen másaim legyenek, egészen bennem legyenek; csak azt érezzék, amit én érzek; azt kívánják, amit én kívánok; úgy szeressenek, amint én szeretek; áldozzák fel magukat, amint én feláldoztam magamat; és folytassák szenvedésemet a földön ezáltal a belső szenvedés által, amely sokkal érdemszerzőbb, mint a külső szenvedés.

106j Az engesztelésnek ez a módja a legkiválóbb Atyám szemében. Ezzel szerelik le leginkább (haragját); ezzel nyerik el a legtöbb kegyelmet. Mint mondtam, (ezáltal) a lelkek *rendelkeznek* végtelen érdemeimmel, amelyeket csatoltam az övékéhez, hogy velem egyesülve és a *tiszta szeretet* által létrehozott mélységes szenvedések révén – amikor látják megbántásomat – felajánlják (szenvedéseiket) velem együtt az Atyának, hogy Őt (részvétre) indítsák, és elérjék a kegyelmek kiadását a világra.

106k Nagyon kifinomult a léleknek ez a szenvedése, mert nagyon tiszta, és a szeretetből született, a fájdalomtól, hogy látják, miként bántanak meg engem mások. Világos, hogy a lélek, aki érzi ezeket a gyötrelmeket, nagy gonddal kerül, hogy ő maga (is) megbántson. Távolról sem akar elkedvetleníteni engem, pusztán panaszom is fáj neki, Megnöveltem benne a szeretetet, beteljesítve azt az átalakító egyesítéssel, amelyben a lélek, az egységtől vonzva, egyedül Istenért él, és elvész a Szentháromságban. Ezért szenved és érez úgy, mint én magam, az Istenember szenvedtem és éreztem.

106l A létra ennek a kegyelemnek az eléréséhez a belém való átalakulás. Ezért azon a napon, amikor papjaim másaimmá válnak, úgy érznek, mint én, úgy szeretnek, mint én, úgy vesznek el az egységben, amint én elveszek, aki egyedül csak Atyámnak és Atyámban élek, a Szentlélekkel egyesülve.

106m A lelkeknek szünet nélkül kell kérniük, hogy megdicsőüljek a belém átváltozott papokban. Fel kell ajánlaniuk (ezért) mindenüket, amijük csak van, és amik (jelenleg) és amik (csak) lehetnek. Ezek a Szívem által annyira szeretett lelkek nem látják-e, nem érik-e a végtelen, isteni gazdagságot, amellyel felékesítik magukat? Nem fogják-e fel az égi ösztönzést, amely a világ anyagiakba került lelkeit éri? Hiányzanak a szent, tevékeny, dicsőségemért buzgólkodó munkások, akik sajátjuknak tekintik érdekeimet, akik úgy szenvednek (az engem ért sérelmek miatt), mintha én magam Lennék, aki szenved!

106n A papok, ilyen bensőségesen örködve tiszteletemen, valamint átélve a világ bűneit – és nemcsak egy elszigetelt pap, hanem minden pap bennem – gondolnak-e arra a lendületre, amelyben Egyházam részesül papjaimnak eme bensőséges egyesülése által, amely egészen hozzám emeli a lelkeket, hogy törekvésük egyetlen célja legyenek?

106o Éhezem a szívek tisztaságát, szomjazom a tiszta szeretetet, az önzetlen, szent, egyesítő, átalakító szeretetet, és azt kívánom papjaimban és papjaimtól, akik egyek velem az Atyában és a Szentlélekben.

106p Ezenkívül, amikor a lélek elérkezik a belém való átalakulásra, akkor tökéletesen megvalósítja azt, hogy Istent szereti minden dologban és következőképpen a lelkeket, mint önmagát.

106q Amikor egy papi lélek bensőségesen és élénken érzi az Istent érő sérelmeket, és azok úgy fájnak neki, mint nekem,

pusztán azért, mert megbántották a teljesen jó Istent, aki csak engedelmességet, imádatot és szeretetet érdemel, akkor van igazán helyén, és akkor szeretete igazán megtisztul az emberi salaktól és önzéstől. Ez a legtisztább szeretet bensőséges kapcsolatban áll a tökéletes bánattal, amelynek ereje van minden bűn eltörlésére az élő hit és a szeretet által, amely mindent megtisztít az ég számára.

106r Ez a kegyelem, hogy az irgalmas Istent érő bánatokat sajátjaként *érzi* valaki, mintegy vértanúság, de a szeretet *vértanúsága*. Ez a bánkódás megtisztítja és megemésztí a lélek minden salakját. (A lélek) eljut az Istennel való legbensőségebbé egységig, a szeretettől a Szeretethez, az irgalmasságtól az Irgalmasságig.

106s Világos, hogy az, aki fájdalmat érez, amikor látja, hogy engem mások megbántanak, sokkal inkább érzi (a fájdalmat) saját megbántásai miatt. Ugyanaz a tűz emészt meg mindent, ami belekerül, ugyanaz a láng semmisít meg mindent.

106t A lélek megtisztul saját bűneitől. Egyesíti fájdalmát az én fájdalmammal és végtelen érdemeimmel, s így eléri mások bűneinek kiengesztelését és kegyelmeket szerez számukra.

106u De ezt a gyöngyöt, ezt a kegyelmet csak a többé-kevésbe belém átalakult lelkek nyerik el. Ezek már nem *önmaguknak* élnek, hanem *én* vagyok *bennük*, minden érzelmekkel és vágyammal, elmerülve a Szentháromság egységében. Ezt keresem mindenekelőtt papjaimban, ezt az átalakító közösséget. Ezáltal kezdődik meg az Atya szeretete kegyelmeinek rendkívüli és csodálatos korszaka.

106v De a legnagyobb szeretetnek eme kegyelmeit, a Szentháromságnak e legmélyebb titkait nem kapják meg a lelkek mindaddig, amíg meg nem történt az a beteljesedés, amelynek nincs se kezdete, se vége, amely szabad járást enged, nyitott kaput hagy az Atya szeretetének szent és imáadásra méltó nagylelkűsége előtt és a szentháromság termékeny közlése számára.

107 Jó papok nem elegendők!

107a Jóllehet én vagyok a Szeretet, kívánom az emberi szeretetet. Az én Szeretetem mágnes, amely vonzza a szeretetet. Az isteni szeretet vonzóerővel rendelkezik. Miért? Az egység miatt, amely egyesít minden szeretetet a földön és a mennyben. Éppen azért, mert Isten szeretet, és a teremtménynek egy kissé ugyanazt az Istent kell visszatükröznie lelkében, ésszerű, hogy Isten vonzza az Istent, hogy az isteni vonzza az istenit, a halhatatlan Isten a halhatatlan lelket, amely az Ő legszentebb öléből származik.

107b Az ember a bűnnel szét akarta szakítani ezt a szövetséget, amely egyesíti őt az éggel, ezt a szeretetteljes és kegyelmi állapotot, amelyben Isten megteremtette őt. De Isten, az ember iránti végtelen szeretetében nem hagyta, hogy az eltévedjen és elveszen. Az eredeti állapot helyreállítása érdekében – amely állapot a szeretetből született és lerombolhatatlan kötelék Isten és az ember között – azzal a joggal, amellyel az ember felett rendelkezik, kötelezni akarta őt rendkívüli és feltétlen paranccsal a szeretetre.

107c Isten nem akarta, hogy elveszen az ördögtől elcsábított ember, aki elhagyta a szeretetet, és a bűnnel szétépte a Szeretet Istenéhez fűző bensőséges köteléket, azt az isteni lényegét, amely őt megisteníti, és a földről felemeli az égbe.

107d A szeretet egység. Ahhoz, hogy valaki Isten mása lehessen, a szeretet Istenéhez kell fordulnia a földön. Meg kell istenülnie ugyanazon Szeretethez által, aki maga a Szentlélek. A szeretet egy, és jóllehet az emberi szeretet törvényes és tiszta, az istenszeretettől származik.

107e A szeretet boldogság, mert Isten. Istenben mindenki boldogság és a szeretet élvezetes gyönyörűsége a Szentháromság egységében. Amikor Isten keresi az emberek szeretetét, nem azért teszi, mert hiányzik tökéletes boldogsága, hanem azért, mert saját magát látja az emberben. Ő maga tükröződik vissza benne, az Ő egysége terjed ki a lelkekre, amelyek azonban – a Szeretethez lényegében – egy dolgot alkotnak Vele. Ezért kívánja a Szeretethez Isten az emberi szívek szeretetét, mert a szeretet egységétől függ, az örök és kezdet nélküli Szeretettől. Miután Isten szeretetből megteremtette az embert, közölni akarta vele halhatatlan lényegének elveként a szeretetet.

107f Ezért fontolják meg, mit éreztem, amikor láttam, hogy mily kevésre becsüli (a szeretetet) az ember, és mennyire téved, amikor elveti boldogságát és belezuhan az örök kegyvesztettségbe; mert a bűn elpusztítja a szeretetet, és megelégszik a pokollal: az örök kegyvesztéssel, a szeretet elutasításával, a szent szeretettől való megfosztással.

107g Isten csak Istent szeretheti; a teremtményeket csak annyiban, amennyiben Istenhez tartoznak. Mivel az Isten lényege a szeretet, amikor a teremtmény szétszakítja a szent köteléket, amely egyesíti őt az éggel, amely Istenhez teszi őt hasonlónak, amely az Ő lényegét és egységét tükrözi vissza, szétszakadva maradnak a szeretet kapcsai. Eltávolodik a szőlővessző a Szőlőtől, és már semmire sem jó, csak arra, hogy az örök tűzön elégezzék.

107h Ez a fő dolog, amit el akarok érni: hogy papjaim megszeressék a Szeretethez a Szentlélek által, aki megszemélyesíti a Szeretetet. Általuk, mintegy új pünkösdként megújítom a földet a szívek mélyén. Emlékeztetem őket arra, hogy a szeretet a kezdetük és végcéljuk. Meglátatom velük, hogy hiányzik belőlük az istenszeretet, és hogy pusztulásukat okozza, ha megszüntetik a Szeretethez egységet és eltávolodnak tőle.

107i Azt kívánom, hogy papjaim szentekké legyenek, átalakuljanak belém az igazi és mélységes meggyőződésből fakadó szeretet által. Állítsák vissza jogaimat a lelkekben. Tanulmányozniuk kell Krisztusukat, hogy általa, azaz általam eljussanak a

Szentháromsághoz, és el elveszenek az egységben.

107j A világot elárasztotta az iszap, elsötétítette a Sátán és annak követői. Szükség van a világosságra, és a világossággal a tisztaságra, hitre, felebaráti szeretetre, reményre és istenszeretetre.

107k A nemzedékek elmerülnek az anyagiasságban. Megfojtják őket az aljas szenvedélyek. Eltávolodnak az Egyháztól. Elfelejtik és lábbal tapossák törvényeimet. A világ elsüllyed, mert elfajult Isten nélkül. A szeretet arra indítja Szívemet, hogy *vágyakozom visszatérni a földre*, hogy felemeljem és megistenítsem a szíveket. De ez a földre való visszatérésem *a belém átalakult papok által* valósul meg. *Mindnyájan egyesülnek*, ők bennem és én bennük. Így megújítják a lelkeket és egész nemzeteket a szeretet által és a szeretettel.

107l De ennek az általános hatásnak az érdekében az Egyháznak nagyon komolyan kell foglalkoznia azzal, hogy papjai *átalakuljanak* belém kiképzésük közben. Már nem elég az, hogy jó szolgálói vannak az Egyháznak, hogy hűségesek és szeretik a Szentszéket, engedelmesek és erényesek. Eljövök azokban az időkben, amelyekben a gonoszság és a bűnök és maga a pokol uralkodik a világon. Magasra emelem zászlómat, az Egyház zászlaját. Felemelem szavamat a Pápában, a Pásztorokban. Nemcsak jó, hűséges és erényes papságot kérek – tőlük, hanem sokkal többet: a szent papok seregét, akik átalakultak belém, akik elborítják a föld színét, akik hirdetik a hitet szavukkal és tetteikkel. Még többet (kérek): hogy én bennük és velük együtt egyetlen Megváltó Jézust alkotva, megszüntessem a hamis vallásokat, a titkos társulatokat, a megtévesztő szójátékokat, és kiragadjam a lelkeket azok tévedéséből, és üdvözítsem őket.

107m A nagy bajok nagy ellenszerre szorulnak. A jelenlegi ellenszer, az egyetlen orvosság én vagyok, Jézus Krisztus, papjaimban, akik átalakultak belém. (Én vagyok), aki szeretem a földet, aki jártam rajta, aki Istenemberként ott születtem és meghaltam, hogy leomssam, megtisztítsam és üdvözítsem.

107n A Sátán újból dühöng Egyházam ellen, az ellen, ami lelkes és szent. Megmérgezte az elméket és a szíveket. De a Szentlélek, a Szeplőtelen Szűz Márián keresztül eljön és diadalmaskodik. A tisztasággal és a kereszttel eltapossa a pokoli kígyót.

107o Tartsanak ki – ismétlem – anélkül, hogy belefáradnának. Ne hagyják abba, és amennyiféleképpen csak tudnak, imádkozzanak állhatatosan papjaimnak ezért a belém való átalakulásáért, amely által meghal a régi ember, és újjászületnek bennem – a Szentlélek által, akit befogadtak és másommá válnak az érzelmek egysége által, a vágy és a cél által, hogy a lelkekben megdicsőítsék Atyámat.

107p Ha papjaim szeretik az Egyházat, ha szeretik hivatásukat, ha szeretik a Szentszéket, ha szeretik a lelkeket, ha *szeretnek engem*, azzal tehetnek erről tanúságot, hogy *átalakulnak belém*. Így a pokol ellen hatalmas sereg válik belőlük. Ami még több: a tökéletes, tiszta, szent, mélységes és felbonthatatlan egység bennem belém helyezi őket, isteni lényem által megpecsételi őket, hogy gyümölcsöt hozzanak. Magukra vonják szeretett Atyám tekintetét és tetszését, áldásával együtt. Ő örül majd annak, hogy engem lát újra létrejönni papjaimban, akik teljesen egyek bennem, a Szentháromság egységében.

108 Előre elrendelés

108a Számomra, mint Isten számára, aki vagyok, minden jelen(ben) van. Számomra nincs jövő. Ilyen értelemben látom, mintegy örök pontban a múltat és a jövőt. De ez nem akarja azt mondani, hogy a lelkek örök kárhozatra vannak ítélve már attól a pillanattól kezdve, amikor értelmében megfogannak és életet adok nekik.

108b Akkor mi szükség volt a megváltásra, amely egyetemes volt, és amely annyira kapcsolatban áll ezekkel a bűnös lelkekkel, amelyeket minden áron meg akarok menteni?

Ha a lelkek már előre el lennének rendelve, egyik az égbe, a másik a pokolba, akkor miért neveznének engem Megváltónak? Mi szükség lett volna akkor a megtestesülés felfoghatatlan leereszkedésére az Ige számára? Mi szükség lett volna a tanításra, a szenvedésre és a halálra? A megváltásnak és az Egyháznak minden hittitka és szentsége céltalan lenne, komédia, tréfa, nevetséges dolog lenne, olyan dolgok, amelyek összeférhetetlenek egy Istennel, az Ő bölcsességével és jóságával és végtelen szeretetének terveivel.

108c (Isten) azért teremtette az embert, minden embert, hogy üdvözüljön, kivétel nélkül, a számára szükséges eszközök (felhasználásával).

108d Minden ember – az is, aki az Egyházon kívül él – rendelkezik lelkiismerettel a jót és a rosszat illetően. Mindnyájan többé-kevésbé leplezetten visszatükrözik a Szentháromságot. Mindnyájuk lelkében van egy fényforrás, amely megvilágítja lelkük mélyét. Szabad akarattal rendelkeznek, hogy a jót, vagy a rosszat válasszák. Azok, akik tévedésben élnek, de jóhiszeműek, és jó életet élnek, üdvözülnek. Isten igazságos, és szeretetteljesen ítélkezik, mert Ő a szeretet forrása. Ha a lelkek elkárhoznak, az azért van, mert el akarnak kárhozni. Szabad akarattal szabadságán elválasztanak, hogy legyőzve rossz hajlamaikat szeretnek-e engem, vagy elutasítanak-e engem, szabadjára engedve szenvedélyeiket és elhagyva törvényemet.

108e Többen üdvözülnek, mint ahányan elkárhoznak. Ha ennek ellenkezője történnék, akkor hasztalan lenne sokaknál a megváltás, és a Sátán diadalmaskodnék, az én engesztelhetetlen ellenfelem. Többen üdvözülnek, és végeredményben az ítélet napján az Isten Fia a legteljesebb győzelmet aratja, és a Sátán vereséget szenved. Senki sem tudja, senkinek sem adatott meg, hogy behatoljon abba, ami az élet utolsó pillanataiban játszódik le a lélek között és köztem.

108f Ha csak mennyország és pokol lenne, miért lenne a tisztítótűz? A tisztítótűz világos bizonyítéka és egyik legnagyobb jótéteménye Isten szeretetének. Gyengédségének egy megnyilvánulása, éppen azért, hogy megtisztítsa a Lelkek ezreit, akiket az utolsó órában mentek meg. Az örök tisztaság honába nem léphet be semmi tisztátalan. Ezért van ez a hely az engesztelés számára, hogy ott a Lelkek megfizethessék azt, amit elmulasztottak megfizetni. De ezek a lelkek az enyéim, és a Sátán vereséget szenved az utolsó küzdelemben, amely az ő gonoszága és az én jóságom között zajlik le.

108g Biztos, hogy a tisztítótűz célja, hogy ott megfizessenek a kis bűnökért. Akik halálos bűnben hálnak meg, nem oda kerülnek, hanem elkárhoznak. De a bűnös lélek félelmetes küzdelemben a megfeszített Isten irgalmasságával, számtalan esetben az én vérem győzedelmeskedik, a Szentlélek kegyelme győz.

108h Sose gondolják a lelkek, hogy a pokolra vannak szána, mert eltekintve attól, hogy ez nagyon bántja végtelen jóságomat, ez a Legveszélyesebb kísértés, amelyet a Sátán a lélekben előidézhet, hogy elcsüggedjék és rávegye arra, hogy gátlás nélkül belevesse magát minden bűnbe. Mi tarthatna vissza egy ilyen módon megkísértett Lelket?

108i Én vagyok az igazság, és az igazság az, hogy nem kívánom a bűnös halálát, hanem azt, hogy megtérjen és éljen. Azért jöttem, hogy megmentsem a bűnösöket, és nem akarom, hogy a Sátán kitépje Egyházamból és Szívemből a legkisebb lelket sem. Ami a lelkeket illeti, senki se jelentéktelen számomra, hanem mindnyájan nagyok és értékesek, mert a Szentháromság pecsétjét viselik.

108j Éppen azért, hogy ezeket a lelkeket megmentsem, akiket Isten szenvedélyesen szeret, és főleg a papi lelkeket, kívánom megerősíteni Egyházamat, felemelni és mindinkább növeli a belém átalakult papokkal, másaimmal a földön; egyedül azért, hogy jobban ragyogjon, több szent pap legyen Egyházamban és több lélek, a lelkek milliói örökre dicsőítsék Atyámat.

108k Már látják, hogy ez összhangban áll-e az előre elrendelés tévedésével, amely annyi tévedést és csüggedést okozott a lelkekben, tévesen érte Isten titkait és tulajdonságait. Ennek a tévelynek még árnyéka se essen a lelkekre! A papok utasítsák vissza azt, vessék el és ítéljék el, mert ezen a résen keresztül behatolhat a Sátán, és nagyon sokat elérhet a pokol számára ravasz ürügyeivel, annak tanulmányozását és magyarázatát illetőleg, fenyegetve így Istennek szent és végtelen irgalmasságát.

108l Egy új ösztönzés felemeli majd szeretett Egyházamat és vele a lelkek millióit a Jézussá vált papjaim által, azok által a papok által, akiket már tevékenykedni és lelkesedve látok, átalakulva belém, és akik közelharcot vívnak a pokollal és követőivel. De győzni fognak. Az ösztönzés nagyon hatásos lesz Egyházam számára, és végtelenül megdicsőíti Atyámat.

108m Most már látják, mennyire érdekel engem, hogy hatásosak legyenek Isten végtelen szeretetének bizalmas közlései Egyházával és szolgálival, és számtalan lélek javára váljanak. Ne is gondoljanak erre a tévedésre, amely elcsüggesztené őket. Ne engedjék zavartatni magukat általa, (mondván), hogy az örökkévalóságtól el van döntve, ki kárhozik el és ki üdvözüli; mert ez megsemmisíti a megváltást, az Egyházat és magát végtelen szeretetemet is.

108n Világos, hogy én tudom – és mily fájdalmas lelkenek! – hogy ki kárhozik el, mert a jövőt jelenként látom. De ennek tudása nem azonos meghatározásával, sem elrendelésével. Ennek ellenére nagy, végtelen irgalmam az utolsó pillanatig harcol a megátalkodott bűnösökkel. Nagyon sokat megmentek a *rendkívüli kegyelmekkel*, amelyeket Isten, végtelen szeretetében fenntart számukra annak ellenére, hogy mindent megtesznek azért, hogy elkárhozzanak! Mily sokan ezek közül a lelkek közül nagyon megdicsőítenek engem ezután, mert *többel tartoznak nekem*, és az örökkévalóság fényénél megértik szeretetem végtelen nagyságát. Ezek *rendkívüli*, bámulatos, *ingyenes kegyelmek*, de Léteznek, és akaratom szerint részesülnek bennük. Mert általában csak azok vesznek el, akik megrögződnek a gonoszságban, és megmozdíthatatlanokká válnak a Szentlélek ösztönzése, kezdeményezése és indításai ellenére, s el akarnak kárhozni.

108o A Szentlélek uralma, amely kiterjed a belém átalakult papok által, levonja a világosságot, elűzi a sötétséget, megvilágítja az igazságot, és természetfeletti életet ad a Lelkeknek, hogy üdvözítse őket.

108p Sok kegyelem vár a világra, csak a *csatornára* várva, hogy azon keresztül az áradat eljusson a földre, s azt átalakítsa és megújítsa bennem. Ez a sajátos csatorna Egyházamban a belém átalakult papok serege lesz.

108q Már láthatják, hogy papjaim kötelesek tevékenyen gondoskodni erről az átváltozásról, saját maguk megszenteléséről és velem való teljes egységükről, a Szentháromság egységének hatalmas és isteni erejével. Ez el nem utasítható és sürgős kötelességük.

109 A szentek egysége

109a Hasonlóképpen, végtelen jóságomban hatalmas eszköz áll rendelkezésemre – természetesen érdemeimmel egyesülve – a bűnös és megátalkodott lelkeknek életük utolsó pillanatában való megmentése érdekében. Ez az eszköz a *szentek egysége*. Ezt a nagyon fontos titkot nemigen magyarázzák meg papjaimnak, amikor az Egyházam által birtokolt sokféle segítőeszköztől beszélnek. Azt kívánom, hogy mind jobban ismerjék meg ezt, és a lelkek fogják fel annak hatásosságát. Szent dolog ez, amelynek hatása vigasztaló, és néha csalatkozhatatlan, mert Isten nem áll ellen az imának.

109b A bűnösök számára nagy segítség a szentek egysége. Bányát felér az, amelyből kiaknázhadják Isten irgalmasságát és végtelen szeretetét.

109c Mily jó Anya az Egyház, és milyen nagy Isten jósága, aki nem engedi elveszni a jócselekedeteknek egyetlen morzsáját sem, a legcsekélyebb természetfeletti értéket sem.

109d Ismétlem, sok lélek üdvözül az utolsó pillanatban a Sátán és a kegyelem között folytatott küzdelemben, hála a szentek egyességének. Ez szakadatlanul és hathatósan közvetíti a megszerzett kegyelmeket, Isten mindenek felett álló akarata szerint. Papjaim magyarázzák meg ezt a híveknek, ismétlem, (magyarázzák meg) a szentek egyességének ezt az elbűvölő és gyakorlati pontját.

109e Sokan nagyon kevésre becsülik, és nem sokat beszélnek erről a nagy igazságról. A világban nagy győzelmeket arat (ez az igazság) a bűnös lelkeken, akik a kegyelem hatására, amelyről nem is tudják, honnan jön, megindulnak és megtérnek. Ezt a segítőeszközt használom fel, hogy kifizessem adósságukat, és rendkívüli kegyelmeket vásároljak velük ahhoz, hogy életük utolsó pillanatában megmentsem a lelkeket. Végtelen szeretetemben a bűnösök iránt így használom fel az Egyháznak ezt a kincstárát.

109f Ha látnák ezeknek a bűnös lelkeknek a meglepetését, amikor találkoznak Szívem végtelen irgalmával! Ha szemlélhetnék ezeket a lelkeket, amikor egy hallatlan bűnökben töltött élet után, amelyben gyűlölték a vallást, undorodtak az Egyháztól, ezernyi bűnnel bántottak meg engem, egyszerre bűnbánóan és alázatosan leborulnak irgalmas jószágom előtt, és jóvá akarják tenni bűneiket. Minden áron jóvá akarják tenni bűneiket, és meg akarják szerezni a legnagyobb szeretetet és hálát, amelyet elvetettek múlt életükben. Szégyenkezve karomba vetik magukat, és győzedelmeskedik bennük a kegyelem! Ezért van oly nagy öröm a mennyben a megtérő bűnös felett!

109g Napról-napra történnek ilyen győzelmek, amelyeket csak az örökkévalóságban fognak megismerni, és amelyeket a szentek egysége szerez meg, azaz végtelen érdemeim, amelyek értékessé teszik a jóknak és a szenteknek velem egyesült cselekedeteit, amelyek felett Egyházam rendelkezik. Hűséges fiaink jócselekedeteiről van itt szó.

109h Mily gyakran csak én látom a hősi cselekedeteket, amelyekről mások nem vesznek tudomást, de amelyeket a világ valamelyik sarkában véghezvisznek az istenszeretettől indítva. Ezek arra szolgálnak, hogy általuk megmentsek egy lelket, megajándékozzam őt kegyelmekkel. Így megtisztulva hagyják el a világot, hogy mint a kegyelem diadalát mutassam be őket szeretett Atyámnak.

109i Hogy ne kellene védelmet nyújtania Egyháznak fiai számára az életben, halálban, tisztítóüzben, hiszen oldalamból született, s annak a Jegyese, aki teljesen maga a szeretet és az irgalom?

109j Azt hiszik (talán), hogy pl. a háborúban, ahol ezrek és ezrek halnak meg, nem vagyok ott mindenegyes léleknél, hogy alkalmazzam rájuk a szentek egyességének kegyelmeit, hogy megmossam őket véremlében, és megajándékozzam őket az ég töredelmével? Elég nekem a szeretetből fakadó töredelem egy pillanata ahhoz, hogy megsemmisítse a hosszú évek bűneit, az engesztelhetetlen gyűlölet és a bűnök ezreit.

109k Mária a másik felmérhetetlen segítség a bűnös lelkek üdvözítésében. Ő, esedezésével és sóhajával ezerszámra nyeri el a kegyelmeket az utolsó órában a bűnösök számára, bűnbánatra indítva őket, és megmenti őket. Senki sem tagadhatja, hogy ő az Irgalmasság Anyja. Amikor ő érdeklődik egy bűnös iránt, aki hozzá könyörög, szeretetteljesen kifejti tevékenységét Isten ítélőszéke előtt, és sokakat megajándékoz az üdvösséggel.

109l Mária a legnagyobb menedék minden lélek számára. Mit mondjak a papi lelkekről? Mária *sajátjának* tekinti őket, mert bensőségesen egyesülve vannak Szívévei. Ő ugyanis a legtisztább méhében hordozta az örök Papság szent csíráját, amelyben ők részesednek. Mária mindenki másnál inkább az ég kapuja a papok számára, és minden kegyelem kiosztója.

109m Aki tanulmányozza Egyházamat, és leszáll szeretetének mélyére, némiképpen felfogja Isten végtelen jószágát annak megalapításában. Teljesen visszatükröződik (ugyanis benne) az isteni szeretet. Csak az kárhozik el, aki el akar kárhozni, hiszen az Egyházban megtalálhat mindent, ami üdvösségéhez szükséges.

109n Ha megengedem a küzdelmeket, kísértéseket, és bizonyos szabadságot adok a Sátánnak, hogy megkísértse a lelkeket, ezt csak azért teszem, hogy enyéim kezébe tegyem az érdemszerzés eszközét. A győzelem, amelyet ezeken a küzdelmekben aratnak nagyon megdicsőít engem.

109o Ha megengedem a kísértéseket, nem azért teszem, hogy a lelkek elbukjanak, hanem hogy növeljék égi koronájukat. Sose élek vissza a lélek erejével. Végtelen bölcsességem és szeretetem a kísértésekhez mért kegyelmeket ad, és a fájdalmak és keresztel elviseléséhez erőt ad, hogy azok mindig javukra váljanak, és sose kárjukra.

109p Ha legalább kissé *felfognák, megértenék* Isten szeretetét, ha *behatolnának* abba! Ha papjaim felemelnék a lelkeket, hogy ne Néronnak lássanak engem, hanem Atyámnak, aki mindig hajlandó megbocsátani, feledni és üdvözíteni!

109q Nagyon hasznos, sőt szükséges igazságosságomról beszélni, de még fontosabb bizalmat önteni a lelkekbe irgalmamat és szeretetemet illetően. Ezt teszik a belém átalakult papok. Mert általában a szívek kevésbé állnak ellen a szeretetnek. Van bennük a szeretetnek egy *húrja*, amely előbb-utóbb mindig megrezdül Isten szeretetére, aki mindent megtesz üdvözítésükre.

109r Ugyanaz a Jézus vagyok az égben és a földön. Szívem érzelmei nem változtak meg a szeretet és gyengédség tekintetében a hálátlan emberek iránt. Mária kérései könnyen megindíthatnak engem, hogy elárasszam őket kegyelmeimmel. Könnyen felhasználom Egyházam közönséges eszközeit a lelkek megmentésére, a szentek egyességét. *Megigérem*, hogy a belém átváltozott papok imái és könyörgései megindítanak engem, kéréseiket elviszem örök Papként Atyám trónjához. Onnan kegyelmekkel megtelt kézzel térek vissza, rendes és rendkívüli kegyelmekkel a lelkek számára. Ezeket a papok által, akik másaim, kiárasztom a bűnös lelkekre és a megrögzöttekre.

109s Én, az Atya Igéje vagyok a legnagyobb segítség az üdvösséghez, hogy elérjem Atyámnál azt, amit senki se ér el. Ha papjaim másaimmá váltak, amikor megjelennek Atyám előtt olyanok, mintha én magam jelennék meg, szeretetteljes alázatossággal, érdemeimmel és szeretetemmel. Atyám sose küldi el őket anélkül, hogy kedvező meghallgatásban ne részesítené kéréseiket, mivel az én *másaim*, mivel engem lát bennük. Akkor, ha papjaim az én másaim, fel tudják használni a szentek közösségének értékes pénzét, és általa elnyerhetik a megtérést és a kegyelmeket, amelyekre sok bűnösnek szüksége van. Ez a kegyelmek bányája, amely a belém átalakult papok rendelkezésére áll, hogy kiaknázzák, és így erőteljesen segítsenek engem a lázadó lelkek üdvözítésében és a Szentlélek diadaliban a pokol felett.

110 Isten igazságosan ítéli el a lelkeket

110a Én nem kényszerítettem azokat, akik szenvedésemet okozták. Kétségkívül Isten eszközei voltak a megváltás csodálatos, imádatra méltó és szent titkának a beteljesítésében. De szívük gonoszsága, rosszindulatú érzelmeik sajátjuk voltak. Nem annyira személyük az ítéletre méltó bennük, sem bizonyos értelemben cselekedeteik, hanem inkább lelkük sötétsége, pokoli gonoszságuk, amely indította őket, belső bűnük, a gonoszság, amely gyűlöletre ösztönözte cselekedeteiket; és hálátlanságuk jótetteim iránt: egyszóval, megátalkodott vakságuk, amelybe beleegyeztek, és amelyet elfogadtak. Ez tette bűnösökké őket.

110b Ez elítélésre méltó. Isten nem lehet igazságtalan. Ezek az egyének egymásután sok alkalomban részesültek, hogy megismerjenek engem, de ők megvetették ezeket. A megismételt esetek és súlyos indítókai megkeményítették szívüket a rosszban, és elteltek aljas szenvedélyekkel. Egyikükön a kevélység uralkodott, a másikon az emberi tekintet. Sokan a nagyokkal akartak jóba lenni, és nem akarták kockáztatni anyagi érdekeiket, stb.

110c Én beszéltem, tanítottam és számtalan nyilvános csodát műveltem. Egyesek, az egyszerűek, a tiszták és az alázatosak hittek bennem. Másokat elvakított a gyűlölet, a tisztátalanság és egyéb vétkek, ezek irítottak tőlem.

110d Mennyit tettem azért, hogy Júdást üdvözítsem. Mint bántam vele, egészen az utolsó pillanatig, hogy megindítsam szívét az elképzelhetetlenül nagy kegyelmekkel és gyöngédséggel!

110e Milyen sok nyilvános jelet látott Kaifás, a papokkal együtt életemben és halálomban, amiből felismerhették, hogy egy Istent feszítettek meg! Pilátus nem állt készen arra, hogy kifejtsem Én vagyok az Igazság, az Út és az Élet!

110f Nem, nem történt igazságtalanság Isten részéről ezeknek a (kivégzéseimhez) szükséges eszközöknek az esetében, akik által Isten Fia áldozattá lett, és meghalt a bűnösökért. Ezek közé a bűnösök közé tartoztak *ők maguk* is, és minden ellenségem, mert a megváltás *általános* volt, nem korlátoztam néhány személyre, néposztályra, vagy nemzetre. Vérem nemcsak egyesekért, hanem mindenkiért omlott. Evangéliumom és kegyelmeim az igazak és a bűnösök számára voltak.

110g Ki tudhatja biztosan – rajtam kívül – hogy kik üdvözülnek, és kik kárhoznak el? A keresztre feszítésnek azokban a rettenetes és fájdalmas pillanataiban nemde bocsánatot kértem Atyámtól azok számára, akik nem tudták, mit cselekedtek, és akik nem gondoltak bűntényük súlyosságára? Mit tettem mindig halandó életem alatt, szenvedésemben és halálomban, feltámadásomban, ha nem jótéteményeket? Hányszor érintettem meg bensőleg a lelkeket a kegyelemmel? Nemde hagytam, hogy átüssék Szívemet, csak azért, hogy kinyilvánítsam szeretetemet, és hogy elférjenek ott az emberek, és gyöngédségem által üdvözüljenek?

110h Senki sem vádolhatja Istent igazságtalansággal, de Isten szemrehányást tehetne az embernek irgalmassága csekélységéért, és bocsánatának lányáért a hozzá hasonló iránt. Siratom, és fájdalom a kevés, vagy egyáltalán semmi hálát, amelyben oly sok lélek részéről részesülök, főleg a nekem szenteltekől, akik nem gondolnak rá, se nem értékelik Istennek irántuk való végtelenül gyengéd szeretetét. Ha legalább papjaim és azok, akik enyéimnek hívják magukat, felfognák végtelen szeretetemet! ...

110i Egy másik pontot is akarok érinteni, hogy megszűnjék az előre való elrendelésről alkotott téves felfogás.

110j Amit egyszer teszek, ami tőlem származik, azt nem rombolom le. Számomra lerombolás (lenne) az, amikor egy lélek elkárhozik, abban az értelemben, hogy letépi magát, mint venyigét, mint ágat az élet Fájáról, ami én vagyok, ami Egyházam. Akinek életet adok, akit a semmiből létrehozok, s mi több: akit megisteníték a Szentlélek által az Atya öléből, az *mindörökre megmarad*.

110k Műveimnek, és még inkább az embernek, aki a Teremtő legtökéletesebb műve, egyedül azért adok életet, hogy örökké megdicsőítsen engem. Lelke halhatatlan, és teste, miután tönkre ment a bűn által, hasonlóképpen halhatatlanul fog feltámadni, és visszatér, hogy egyesüljön a lélekkel az égben, vagy a pokolban. Ez hittétel.

110l De megerősítem, hogy amikor megteremtettem az embert, nem azért tettem, hogy elveszítsem, hogy kárhozatba döntsem. Dicsőségemre (teremtettem), hogy *üdvözítsem*, hogy bőséges élete legyen, a kegyelem és a dicsőség igazi élete és nem az örök halál.

110m Isten minden Lelket azért teremtett, hogy az égben boldog legyen. Ha elkárhozik valaki, az azért történik, mert szándékosan és teljes gonoszsággal el akar kárhozni. Ha ez nem így lenne, akkor (Isten) átengedné a győzelmet a Sátánnak, akkor átengedné a győzelmet a hamis felekezeteknek, és nem az egyetlen igaz vallás (győzne), az egyetlen, amely megnyitja az eget: a katolikus, apostoli, római vallás.

110n Végül, lehetséges lenne-e, hogy Isten hagyja kigúnyolni az emberré lett Igét, és meggyalázni, elpusztítani, lecsökkenteni

a megváltást? Nem! Azért a pokol minden rohamára jön a Szentlélek felsőbbrendű indítása az Egyházban, amely lerombolja és megfojtja a sátáni erőt és eltapossa azt.

110o Azt hiszik talán, hogy a Szentleket és vele a Szentháromságot le lehet győzni? Erre gondolni sem lehet. Jön a küzdelem a két Lélek között, a jó és a gonosz között, amíg a világ fennáll. De kétségtelenül a megtestesült Ige, az Anyaszentegyház, Krisztus Keresztje fog győzni. Minden belém átalakult pap ítéletet fog mondania világ fölött velem együtt, azaz Jézus Krisztussal, az örök Pappal, akiben minden pap létezik a Szentháromság egységében.

110p De addig ők bennem és én bennük a földön folytatjuk a küzdelmet a pokol ellen, hogy elragadjuk a lelkeket, és mind több lelket (ragadjunk el a Sától) a szeretet és a szeretetteljes áldozat által. A Szentlélek új keresztes hadjárata a belém átalakult papokban lesz a nagy emelőkar, amellyel kiemeljük a bűnös lelkeket bűneikből (és felemeljük őket) az égbe.

110q De ha üdvözülni akarnak, és szét akarják osztani rendkívüli kegyelmeimet, hogy diadalmaskodjanak az ördög fölött, és üdvözítsék a bűnös lelkeket, közönséges gondviselésemben felhasználom Egyházam elemeit, amelyeket ezzel a céllal helyeztem oda a lelkek megmentése érdekében. Ezekhez a győzelmekhez szükségem van szent, belém átalakult papokra; hogy az én vonzó istenségemmel erő menjen ki belőlük, amely megtérít, megindít és üdvözít sok szívet.

110r Győzedelmeskedni fognak a papok a belém való átalakulás által. Miközben inkább Jézussá válnak, több lelket kapnak, akiket felajánlanak Atyámnak. Nagyobb lesz vonzóerejük, nagyobb világossággal tudják felfedni a sátáni kötelékeket, és nagyobb lesz emberszeretetük annak az egységnek a révén, amely ahhoz köti őket, aki a teljes Szeretet, Jóság, Irgalmasság és Megbocsátás.

110s Mivel mindenható vagyok, senkire se szorulok rá. Mégis *azt akartam, hogy rászoruljak*, és örök Bölcsességem Egyházamba helyezte üdvözítő tervét, hogy – mint mondják –, megkapja onnan, saját Szívemből, amely ez a szeretett Egyház, azokat az elemeket; amelyek a földön segítettek engem elérni azt, hogy a lelkek üdvözüljenek, és örökké boldogok legyenek. Mit akarhatott az Isten, aki egészen irgalmas, a szeretet Istene, az önmagában boldog Isten, ha nem azt, hogy megossa a lelkekkel ezt az irgalmat, ezt a szeretetet, ezt az örök boldogságot?

110t Papjaimnak, akik kedvelt, kiválasztott lelkeim, segíteniük kell terveimet. De hogy tökéletesen segíthessék, hogy ne csak alvó társak és gyümölcstelen fák legyenek, szükség van arra, hogy mindenáron átalakuljanak belém. Én kárpótolni tudom őket végtelen nagylelkűségemben és bőkezűségemben.

110u Ez a kárpótlás *én magam* vagyok. Páratlan és a földön felfoghatatlan ez a gyönyörködtető látomás, ez a több mint anyagi egység, ez a teljes és kimeríthetetlen behatolás, amely boldogságról-boldogságra, örömről-örömré megy, amely behatol a Szentháromság isteni titkainak mélyébe.

110v Ebben az örök jutalomban teljesen kibontakozik a Szeretet Istenének bőkezűsége. Semmiségek papjaim részéről a fáradalmak, virrasztások, sőt még a vértanúság is, nemcsak azért, hogy kiérdemeljék a Szentháromság szeretetét, hanem még pusztán azért is, hogy csak kevésbé méltatlanokká tegyék magukat erre a nagy szeretetre.

110w Látják-e, miként szeret engem Atyám, hogyan bánik velem az égben? Az Atya velem. és bennem egyesülve fogja látni őket, és azáltal, hogy átalakulnak belém mindenben részesülnek majd az örök gyönyörök zuhatagában.

111 A test föltámadása

111a A test föltámad, mivel én megdicsőítettem a testet a legtisztább istenségemmel való érintkezése által. Ehhez a feltámadáshoz a test egyedül tölem nyeri erejét. Ez a kettős irgalom, amelyet az ember sose köszön meg, az Ige megtestesülésének az eredménye volt. Mert semmi, ami megérinti az istenséget, nem semmisül meg, nem vész el; legkevésbé az ember, akinek emberi lényegét magára vette az Ige halandó testében, anyagában.

111b Feltámadásom biztos záloga a testek feltámadásának. Nem saját erejükből (fognak feltámadni), hanem az enyémből: erőm által, amelyet az embernek akarok adni kegyelemként, amelyben istenségemnek az emberi testtel való érintkezése által részesedik. Az eredeti bűn következménye, hogy a test csupán az én végtelen hatalmam csodája által érheti el ezt a lepkeszerű átalakulást. Végtelen hatalmam csodálatos csodája ez. Az isteni Lehelettel újjászületik, és visszatér, hogy örökre egyesüljön a test a lélekkel, amelynek osztályrészese lett annak üdvösségemen, vagy kárhózatában, cselekedetei szerint.

111c Részemről mintegy az igazságosságból folyó kötelesség, amely egyúttal irgalmasság is, hogy a Lélek egyesül a testtel, amelyet éltetett, és amellyel (együtt) vétkezett vagy érdemeket szerzett. Nem lenne Isten igazságos, ha jutalom nélkül örökre elpusztulna az a test, amely a földön feláldozta magát az Ő dicsőségéért. Isten igazságos. Nem hagyja jutalom nélkül a legcsekélyebb áldozatot sem, amelyet (valaki) Istenért hozott testében, vagy lelkében. Igazságos a megdicsőítésben vagy a test örök megbüntetésében. (A test) a lélek eszköze (volt) és megszentelte magát (amikor) elnyomta érzéki vágyait, vagy (pedig) megbántotta (Istent, amikor) követte bűnös hajlamait.

111d Nemcsak a lelkeket szeretem, hanem a testet is, amely körülveszi a lelket, és amely a Szentlélek élő temploma.

111e Világos, hogy a lélek saját hatalmával ráveszi a testet a jóra, vagy a rosszra. De a test, jóllehet halott anyag lélek nélkül, közreműködik ebben, miközben a lélek élteti és szolgálja őt a jóban éppúgy, mint a rosszban.

111f Ezért részesednie kell a jutalomban, vagy a büntetésben is, mert az ember nemcsak lélek, se nem csak test, hanem két dolog. A testnek alá kell rendelnie magát a léleknek, amely hordozza a Szentháromság isteni képét. Közre kell működnie vele az önmegtagadásban és a kereszttel (viselésében). Ha a test sokat eltűr Krisztusért, jobban megdicsőül majd Krisztussal.

111g Nagy irgalmasságomban meg akarom dicsőíteni a testet már csak azért is, mert kapcsolatban állt az Igével, amely megtisztította, megistenítette, és ezzel a legtisztább kapcsolattal közölte vele az utolsó napon való feltámadás jogát.

111h Szeretem az emberi testet, amelyet Istenember felvett. Tudják-e miért? – Azért, mert segített engem közreműködésével a türelemben, az emberi nemnek *szenvedés*szel való megváltásában. Ezért, ahelyett, hogy vártam volna a világ végén való feltámadásra, feltámasztottam saját testemet, amelyet Mária legtisztább méhéből vettem, és amely büntelen volt. Azért is (tettem ezt), hogy ezáltal kezeskedjem a végső feltámadásról. Mert ha az Istenembernek hatalma volt saját maga feltámasztására, mennyivel inkább fel tudja támasztani minden korok minden halottját?!

111i Legyőztem a halált. Azóta a halottak engedelmeskednek szavamnak. (Engedelmeskednek) annak, aki példát adott nekik földi élete alatt. Gyengéd Szívem számára lehetetlen volt megengedni, hogy a testek eltűnjenek, és mindörökké elpusztuljanak, miközben én megdicsőült testemben létezem. A megtestesülés már magában foglalta – az ember iránti végtelen szeretetének cselekedetei között – a test feltámadását is azáltal, hogy az istenség egyesült a testtel. Erre szinte senki sem gondol, és ezért senki se mond köszönetet, mert nem fontolják meg e jótétemény végtelen nagyságát.

111k Isten nem végez fél munkát. Amikor egyesítette a lelket a testtel – tudva, hogy a bűn Levonja a halált a világba – és amikor elküldötte Igéjét, amikor saját Fiát adta az ember megváltására, végtelen irgalmában már előre elhatározta a test feltámadását. Amit Isten létrehoz, azt nem semmisíti meg. Az isteni természet lényegi egységgel egyesült az emberi természettel; az isteni Személy az emberi testtel. (Ez a test) tiszta és áttetsző (volt), mert egy szeplőtelen Szűztől vette, hogy ezzel a tisztasággal eltávolítsa az iszapos szennyet az ember testéről.

111l El kellett jönnie a földre egy szeplőtelen testnek, hogy megtisztítsa az ember romlottságát, és még inkább (azért), hogy ennek a megromlott testnek a megváltása lehetővé tegye az új életet a végső feltámadás napján.

111m Azért az Isten Fia nemcsak a lelket váltotta meg, hanem a testet is. (A lélekhez) hasonlóan (a test is) megmenekül az örök pusztulástól. (A testet ezentúl) szent dologként kellett őrizni, csak tisztelettel volt szabad illetni, mert az Istenség pecsétjét viselte, s nem pusztul el, hanem várja a feltámadás napját.

111n A test megrontása a bűn következménye, amely beszennyezi a lelket és a testet. De a test visszaállítása a megtestesülés és az Isten Fia által véghezvitt megváltás következménye, az Igéé és az Ő testéé, (Isten Fia) nem végez fél munkát, hanem teljesít, hogy megnyilvánuljon bőkezűsége, nagyvonalúsága, hatalma és végtelen irgalmassága.

111o Így a Szentlélek Lehelete véghezviszi majd a test feltámadását, és akkor a lelkek egyesülnek saját testükkel, hogy megdicsőítsék Istent, s (most) már örökké boldogok legyenek, vagy örökké szenvedjenek a pokolban, mert mindkét állapot megdicsőíti Őt tulajdonságaiban.

111p A testnek ez, a feltámadása az egység által részt vesz a belém való átváltozásban. Részesedik dicsőséges feltámadásomban, végtelen hatalmamban, amely megnyilvánult a halál felett, amikor dicsőségesen feltámadt, hogy megerősítse üdvözítő tanításomat, Evangéliumomat.

111q Ha a lelkek és a papok átalakulnak belém a földön, ez az átalakulás, az a tény, hogy életükben és halálukban másaim, hatással lesz feltámadásukra nemcsak azért, mert teljes (személyekként) támadnak fel, hanem mert feltámadásuk dicsőségesebb, istenibb lesz testük ragyogásában, a legkiválóbb ajándékokban, amelyekkel még az égben is kiválnak.

111r A földön velem való egység által megdicsőült testük az égben. Miközben jobban egyesülnek, jobban behatolnak megdicsőült testembe, több fény, több ragyogás, több szépség (árad rájuk, mert) megközelítik az Istenséget. Az a test, amely testemből táplálkozott, amely átalakult belém, a keresztre feszítettbe; amely véremmel tartotta fenn magát; amely feláldozta magát az én dicsőségemért, hasonlóképpen eléri jutalmát és jobban magammá Lesz az égben.

111s Akkor papjaim, másaim, akik részesültek abban a boldogságban, hogy átalakultak belém az oltárnál; akiknek ajka százszor is elmondta teljes biztonsággal: „Ez az én Testem”, „Ez az én Vérem”, a test feltámadásakor igazságosan kiválnak majd. Ez a belém átalakult test ki fog tűnni a többi feltámadott test között, abban a fokban, amely fokban ezen a világon átváltoztak belém.

111t Ezt éri el Jóságom és szent Igazságosságom a belém átváltozott papokban. Feltárok előttük egy titkot: a lélek átváltozása a földön hatással van a test átváltozására is, *már itt a földön*. Isten nem pusztítja el azt, ami megistenítette a testet, és amikor meghal, nem válik el tőle, mint ahogy az én testemtől sem vált el, amikor meghaltam. Megmarad az áldott csíra ezekben a hamvakban, amelyek dicsőségesen feltámadnak a legmagasztosabb ajándékokkal a test feltámadásának áldott napján, a test és a lélek nagyobb dicsőségére, Isten nagyobb dicsőségére.

111u A belém átalakult papok haláluk pillanatában elnyerik a jutalmat és örök jutalmamat; egy Istenember jutalmát; aki részesíti őket saját dicsőségemen. Krisztus másai voltak a földön, ugyanabból a kehelyből ittak, megszentelték testüket és lelküket.

111v Isten nem tehet mást, mint hogy bővelkedjék túlcorduló módon a jóságban és az igazságosságban. Nem elégszik meg azzal, hogy boldoggá teszi a lelket, hanem a testet is részesíti az örök boldogságban, azt a testet, amely a lélek társa volt. Még többet, sokkal, végtelenül többet tesz a papokért, akik átalakultak belém.

112 A közvetítő vagyok

112a Ha Megváltó vagyok, akkor ennél fogva a Legfelsőbb Közvetítő is vagyok az emberek és a Szentháromság, a Szentháromság és az emberek között.

112b Mily boldogság az emberek számára, hogy van egy Istenember, egy Ember-Isten, akinek szerető Szíve van. Mit tenne az emberiség, ha az Ige nem vette volna föl az emberi testet?

112c Csak ezzel az Igével való egység révén van joguk az embereknek az éghez. Csak a testté lett Ige által nyer cselekedetük természetfeletti értéket. Csak a testté lett Ige által van bőségesen életük – mind halandó, mind halhatatlan – igazi étet, mert én vagyok az Élet. Bennem van az igazi Élet, a meg nem fogyatkozó Világosság, a csalatkozhatatlan Igazság. Bennem van minden, mert én vagyok az isteni kötelék, amely egyesíti a földet az éggel.

112d Én vagyok a teremtő Isten, a megváltó Isten, a jutalmazó Isten, maga a Jóság, a végtelen Irgalom. Mint Istenember örömet találok abban, hogy szeressek, nemcsak mint Isten, hanem mint ember is, szívvel, emberi szeretettel.

112e Szép pont ez, mint az Istenség minden pontja: bennem minden a jelenben van, azaz *létezik*. Nemcsak volt, vagy lesz, hanem *van*, *mindig van*, az egység legegyszerűbb és végtelen Lénye által.

112f Isten számára nem volt se teremtés, se megtestesülés, se megváltás, se megdicsőülés, se feltámadás, mint valami elmúlt dolog. Ezek jelenleg *léteznek* (számára), ezeket jelenleg műveli, és mindig, mindig megdicsőül, Mert a Szentháromság ölen nem létezik olyan dolog, amely nem dicsőíti meg Őt: az ég, pokol, múlt, jelen, jövő és minden, mindig magában az Istenben, isteni Hatalmának ölen.

112g Ebben az értelemben Isten *tudja*, melyik lélek üdvözülni és melyik kárhozik el. De csak *azáltal* (tudja ezt), *hogy Isten*. Tudása végtelen. A dolgok nem lehetnek más módon Istenben. De szerető akarata, irgalmas Lénye és istenemberi Szíve nem akarja, hogy egyetlen lélek is elveszen. (Isten) részesíteni akarja a Lelkeket boldogságában, örökkön örökké. Minden teremtett lényt, és mindent, amit a jövőben fog megteremteni, mert Isten számára minden jelen van, az is, amit megteremtett, s az is, amit a jövőben fog megteremteni.

112h A tükör visszatükrözi a személyt, aki előtte áll. De Isten *önmagában tükröződik vissza* teljesen, nem önmagán kívül, hanem *Önmagában*. Ott, ebben a kifürkészhetetlen egységben elfér minden, megvan minden, csirázik minden, teremődik minden, és fel van öelve minden az egységben anélkül, hogy kilépne az egységből, és mindezt az egység hozza létre: lényeket és teremtményeket, jutalmat és büntetést, angyalokat és embereket, eget és poklot, amelyek örökké megdicsőítik Őt.

112i Én Istenben vagyok, és Isten vagyok, mint a Szentháromság második Személye; és ember (vagyok), egyesülve az Igével a lényegi egység felbonthatatlan kötelékeivel.

112j Az Ige testté lett, mert akarta. Felajánlotta magát szeplőtelenül az Atyának, mert Szeretete ki akarta engesztelni a test bűneit, mert meg akart tisztítani, és üdvözíteni akart, és örökre meg akarta jutalmazni az embert.

112k Amikor az Ige testet vett magára, megszentelte a testet. Felemelte az embert, és megszerezte számára a test feltámadását. Hogyan hagyná el, ha emberi természetbe öltözött? Hogyan hagyná elveszni, ha (a test) arra szolgált, hogy beborítsa az isteni természetet, az isteni Személyt, teremtett Lelkét, amely ragyogó és tiszta, fényes és áttetsző, mindig nyugodt, szent és szeplőtelen?

112l Ott, Szívemben elfért az istenszeretet az emberszeretet mellett; egy Istennek a szeretete a legtisztább emberszeretettel!

112m Nem látják-e homályosan ezzel valamiképpen az Istenember isteni és emberi szeretetteljes érzelmeinek nagyságát és nagyszerűségét?

112n Nem szemlélik-e az ember felemelést, amit csak az Isten Igéjének az emberi testtel való kapcsolatának köszönhet; az összehasonlíthatatlan és felfoghatatlan Leereszkedést, amikor megfontolják Mária szeplőtelen mélyének tisztaságát, ahol ez megvalósult?

112o Ez ámulattal töltötte el magát az eget. Ez minden angyali kart a csodálat és imádás elragadtatásába ejtett. Mit számít a bűn – bizonyos értelemben – ha van egy Megváltója, aki saját életével törli el azt?

112p Isten mindenkit felülmúl a szeretetben: amikor szeretettel bánnak vele, elébük megy. Mindig győz, de nem fegyverekkel és lövedékekkel, hanem *szeretettel*, örök és végtelen szeretettel.

112q Amikor az Ige emberré Lett, azzal Istenhez méltó célja volt: hogy bizonyítsa szeretetét az embernek, és annak anyagias szeme előtt kifejtse az emberré lett isteni szeretet nagyságát. Testet alkotott magának, hogy magával megistenítse a testet, és megtisztítsa azt. Leereszkedett, megsemmisítette magát egészen addig, míg emberré vált, hogy az ember bizonyos értelemben Istenné váljék és elnyerje beteljesülését az Ő egységében.

112r Amikor mint Ige emberré váltam, egyik főcélom, amelynek elérésére törekedtem az volt, hogy kialakítsam *Benne és Vele* a papot, hasonlónak tegyem Hozzá, átalakítsam Benne az emberi testet, megistenítve azt. Ennek a földi választott csoportnak birtoklása érdekemen, ezeknek az angyali sereget felülmúló teremtményeknek az érdekében alakítottam Egyházamat, hogy táplálja, nevelje őket keblében az oltár számára, hogy angyalivá tegye őket az áldozat számára, hogy átalakítsa őket Benne, és meghosszabbítsa az Ő szenvedését és halálát a misékben, minden lélek javára, akik általuk *Őbenne* üdvözülnek.

112s Nézzék, mi volt az Ige megtestesülésének főindítók: az, hogy megtisztítsa a világot, és folytassa benne való tartózkodását két módon: az Oltáriszentségben és a Papságban, amely mintegy másik Oltáriszentség, amely körüljár. Mert

papjainak nemcsak az Oltáriszentséget kell folytonossá tenniük Istentől kapott hatalmuk által, kimondva az átváltoztatás szavait, amelyeket rájuk bízott; nemcsak kelyheknek kell Lenniük, amelyek engem tartalmaznak belém való tökéletes átalakulásuk által, hanem *másaimmá* kell lenniük, saját Testemmé és saját Véremmé, belém való átalakulásuk által.

112t Látják, mi mindent tett az Isten szeretete? (Létrehozta) a teremtést, a megváltást, szeretett Egyházát minden szentségével és irgalmas segítségével a bűnösök felé, hogy üdvözítse őket.

112u A legnagyobb (ezek közül) az Egyház, papjaival. Ők másaim a földön, hogy újjászüljék a lelkeket. Ezek a Főpapok és papok, akik átalakultak belém, akik az Oltáriszentséghez hasonlóan folytatják földön való tartózkodásomat *saját magukban*.

112v Amikor az Utolsó Vacsorán azt mondtam: „Ez az én Testem, ez az én Vérem”, szemem előtt tartottam ennek a Testnek és Vérnek kiterjedését belém átalakult papjaimban. Ebben az értelemben (papjaim) *élő oltáriszentségek*, ugyanazzal a céllal, hogy áldozatként éljenek az egész világ javára.

112w Az volt a célom, hogy – bizonyos értelemben – ők eltűnjenek, amint eltűnik a kenyér és a bor lényege, és átalakulva maradjanak bennem a lelkek üdvösségéért.

112x Jézus másainak látni őket: ez volt az Atya szándéka és az Istenember álma. Azt akarom, hogy tökéletes Jézus legyek bennük. Miként? Azáltal, hogy követnek engem, és átváltoznak külsőleg és belsőleg belém, a szeretet és az erények által. Nem szűnik meg a pap küldetése az oltárnál, hanem ott kezdődik, hogy így mondjam, ott kezdődik a tökéletes egység az örök Pappal, akinek napról-napra növekednie kell, óráról-órára – a szeretet és a szenvedés által – egészen addig, amíg beteljesedik belém való átváltozásuk.

112y Bármiféle szempontból, amellyel rám tekintenek, másolniuk kell engem magukban a belém átalakult papoknak. Az én eredeti szempontom a földön a feláldozott szeretet, a szeretet által való feláldozás volt.

112z A tökéletes papnak ki kelt terjesztenie telkét, tekintetét, szívét, erejét, tisztaságát, erényeit, a tulajdonságokat, amelyekben részesült és ugyanezzel a lelki életerővel kell hasonlóvá válnia hozzám minden szempontból, ami a szeretetet, türelmet, alázatosságot, áldozathozást, tanulékonyt, önmegtartózkodást, engedelmisséget és a szeretetet illeti. Tükröződjék vissza lelkében az Oltáriszentség. Legyen hasonlóvá Jézushoz ebben az általános szeretetben. Legyen *mindenkinek mindene*, adja teljesen át magát apostolkodásának szent gyakorlatában a Lelkek javára.

112A Ha papjaim behatolnának ezekbe a gondolatokba, mennyire siettetnék belém való elengedhetetlen átalakulásukat! Erre ma sokkal nagyobb szükség van, mint bármikor ezelőtt! Keringene egész lényükben az isteni életnedv, a Szentháromság egységében egyesülve.

112B Ez volt, és ma is ez az Atya eszménye. Kiválasztotta őket arra, hogy másaim legyenek, és tetszésüket találja bennük, mint nagyon szeretett Fiában. Ne veszítsék el Isten ajándékát, Sietessék az isteni életnek ezt a keringését lelkükben és testükben, mint a Szentháromságba vetett hitük, reményük, szeretetük és hálájuk tanúságát, amelyekben ki kell válniuk bennem, aki oly mélyen elrejtettem őket Szívemben és lelkemben.

113 Bensőséges isteni közlések

113a Szeretetem másik pontja, Szívem gyengédségéből fakad. Szenvedek, amikor másokat szenvedni látok, (azért) végtelen értékű segítséget adtam Egyházamban a búcsúk (formájában). Ez az a kincs; amellyel az Egyház kincstára rendelkezik minden lélek javára. Elnyerhetik azt saját maguk számára, vagy a tisztítóhelyen levő lelkek számára.

113b Az Egyház felhasználja végtelen érdemeim értékét, amelyek mindent éltetnek. (Felhasználja) a jócselekedeteket, a testi-lelki áldozatokat és szenvedéseket. Sok (ilyen lélek) ártatlan, mint a gyermekek. Nem vész el a legcsekélyebb dolog sem, ami a természetfeletti csiráját hordja magában. (Az Egyház) felhasználja (ezeket) a lelkek javára, mint a szentek közösségéből származó kincset.

113c Látják még gyengédségem mind több (módon megnyilvánuló) bőkezűségét (is). (Látják) miként üdvözít végtelen szeretetem egy bűnöst, rossz életének utolsó pillanataiban. Látják, amikor valaki, aki sok büntetést érdemelt meg bűnei miatt – amelyeket már megbocsátottam – kis adóssággal érkezik meg a tisztító tűzbe, mert a búcsúk által elérte büntetéseinek elengedését, vagy csökkentését. (Megmaradt kis adósságát könnyen) kifizeti, ahelyett, hogy Igazságomnak kellene fizetnie. Üdvözítője, a Megváltó Jézus keblére öleti őt. Az Ő Szíve nemcsak félig bocsát meg, hanem kitarja végtelenül irgalmas jóságának karját. Bevezeti őt az égbe, mint a győztes hadizsákmányát.

113d A halálnál is tovább tart gyengédségem a lelkek iránt. Nem akarok látni. Becsukom – hogy így mondjam – Igazságosságom szemét, és – mily sokszor – csak végtelen Jóságom szemét nyitom ki, mert Legyőz engem a lelkek iránti gyengéd Szívem, az igazak és bűnösök iránti szeretetem!

113e Ha így mondhatjuk, ez az Isten gyengéje: *szeretetében, végtelen, örök szeretetében* az ég számára teremtette a lelkeket, és (most) sír az eltévelyedettek miatt. (Isten a jó) Pásztoroként hívja őket szerető füttyentésekkel, és (Szíve) ezernyi módon keresi őket anélkül, hogy valaha is belefáradna. Követi őket egészen életük utolsó pillanatáig. Még megérdemelt büntetéseiket is csökkenti a búcsúkkal a halandó életükön túl is. Az Istenember oly sok szeretetteljes eszközzel rendelkezik!

113f Ezekben a Szívtől-szívhez szóló bizalmas közlésekben egy titkot bízok rájuk, amely megengedi, hogy átszűrődjék rajta – nevezzük így – az Üdvözítő Istennek, a Megváltó Jézusnak a gyengéje. Mi ez az isteni gyengéség? A szeretet, a szeretet,

amely legyőz engem, amely uralkodik rajtam, amely félretolja még Igazságosságomat is; amely arra készlet, hogy leereszkedjek és elfelejtsek, eltöröljek, megbocsássak, megcsókoljam, és tároló Szívemhez szorítsam a bűnös lelkeket, a hálátlan Lelkeket, akik megbántottak engem és elfelejtettek, sőt, még gyűlöltek is!

113g Miért hagytad, hogy emberré legyek? – mondom szeretett Atyámnak. Miért adtad nekem ezt az annyira szerető Szívet, egy (olyan) Isten szívdobogásával, aki maga a végtelen jóság?

113h Atyám, miért küldted isteni Fiadat a bukott emberiséghez? Miért tettél meg erem Jézusnak, Üdvözítőnek, ugyanabban a testben, ami az övéké, akiket annyira szerettem földi életem miatt?

113i Ha ezt mondom Atyámnak, miközben Szívem remeg a szeretettől minden bűnös iránt, nem gondolják-e, hogy ugyanezt fogom mondani eltévedt papjaim érdekében is, bukott papjaim, vagy hanyag, közömbös, megkísértett, elfáradt, a kárhozát közvetett vagy közvetlen veszélyében forgó papjaim érdekében is?

113j Akkor megkettőzöm fiúi kedvességemet. Közbevetem Kálvária szenvedéseit. Hivatkozom örök Papságom szent küldetésér. (Atyám) szeme elé állítom az egységet, amely fennáll köztem és Mária megye között szent hivatásukat illetőleg. Kérem, könyörgök hozzá, megindítom, mint Istenember, emberi Szívem teljességével, gyengédségével és erejével, és... győzedelmeskedem. Legyőzöm ezt a szerető Atyát, ezt az igazságos Bírót – aki egy velem az Istenségben – és elérem a haladékot. Örülök annak, hogy visszatartom az ítéletet. Közbevetem magamat a büntetések előtt. Feltépek legszentebb keblemet az emberek iránti szeretet legerősebb tüzével, és így mutatom be azt Atyámnak, amíg lefegyverzetten rám tekint, jóságosan rám mosolyog, hogy szerető keblére ölelje az Ember-Istent, Jézust, az Üdvözítőt, akinek megeredte, hogy emberi testét vegyen fel azért, hogy Áldozattá legyen, és vérével mossa le az emberiség bűneit!

113k Papjaim és Egyházam javára megmutatom neki megsebzett Szívemet. Megéreztetem vele, amit én érzek bűnös szolgálói iránt. Felajánlom értük azt, amit kér tőlem, amit kíván, másik megváltást; másik Keresztet; de ... csak szeretetet kér tőlem! Kiárasztom *magamat* Lényem végtelen mélységében, és legyőzöm, legyőzöm az imádott Atyát. Elnyerem a határidőket, a kegyelmeket, a várakozást – ismétlem – mint Istenember, az Atyának és a Szentléleknek végtelen irgalmától!

113l Ha hallhatnák (az emberek) ezeket a perlekedéseket – ahogyan az ő nyelvükön hívnák azokat – a szeretet és a szeretet, az igazságosság és az igazságosság, a Fiú és az Atya, az Atya és a Fiú között, amelyben mindig a Szeretet győzedelmeskedik, a Szeretet isteni Személye: a Szentlélek, aki elragadtatva szemléli az igazságosságnak ezt a küzdelmét a Szeretettel! ...

113m Ha papjaim megfontolnák a szeretetnek ezeket a küzdelmeit az *Isten egységén* belül, magának Istennek az ölen, amelyek az Istenember Szívéből erednek papjaim javára, ugyanannak a Szentháromságnak magasztos ölen!

113n Akkor úgy éreznék, hogy meghalnak az érzelemtől, a hálától, a szeretettől! Hogyan omlanának könnyeik, amikor látnák Istent az Istennel küzdeni lelkük javára, és egyedül szeretettől! Hogyan felfognák, legalább egy kissé, a pap nagy méltóságát, amikor látnák küzdeni az örök Papot azért, hogy megmentse méltóságukat bennük és az Egyházban, az emberré lett Ige Szívének gyengéd szeretete által!

113o Tudják-e, mit mondok Atyámnak, mire hivatkozom, mint Ember-Isten, mit teszek, hogy megindítsam szeretett Atyámat?

113p Bemutatom neki az örök Papot, akiben szent Egyházam részesül. Ez megindítja, leszereli Őt. Továbbá (bemutatom neki) ígéreteimet. Felajánlom neki – mert én vagyok az Atya Ígérete – hogy minden papom átalakul belém, a jók és a rosszak, a buzgók és a lanyhák (egyaránt).

113q Érzelmektől megindulva, lelkesen, szeretettől lángolva ismétlem (neki): „Nem látod-e, Atyám, hogy ők az én másaim? Nem haldod-e, mikor szinte minden pillanatban azt mondják a földön: Ez az én Testem, ez az én Vérem?” Akkor én vagyok bennük. Hogy ne bocsátanál meg nekik, hogy ne várnál, hogy ne takarnád el a bűnöket, hibákat és hanyagságot, amelyek annyira emberiek, ha ezek a papi lelkek képesek válaszolni, repülni a tökéletesség felé, felemelkedni és átalakulni belém?

113r Nem néznek-e rád, szeretett Atyám, minden pillanatban a földről, az *én tekintetemmel*, beburkolva téged a tisztelet, az imádás, a gyengédség, az alárendeltség és a szeretet világába? S Talán nem a te választott lelkeid ők, akiket előre szeretted, akikben jelen van a Szentháromság, és akik az Ő reményei a földön a lelkek üdvözítésére?

113t Így beszélek szerető Atyámhoz. Megváltó és Üdvözítő szerepem egy pillanatra sem szűnik meg papjaim érdekében. Sajnos, ők nem tudják, mivel tartoznak nekem. Nem hálásak a *szeretetteljes tevékenységért*, amely javukra lelkemet emésztí.

113u Ezek a küzdelmek minden órában folynak, mert Isten számára nincs idő. Emberi Szívem, egyesülve az Istenséggel, szavak nélkül kiált, mert az Ige vagyok, az örök Szó, aki isteni csendben közli magát, a Megértés Megértése, a Szív Szíve, egyetlen isteni lényegben, egyetlen Egységben.

113v Atyám ölen, a legtisztább tükörben hozom létre minden vágyamat, kérésemet és szeretetemet, az egyetlen szeretetben, a Szentlélekben.

113w Mindazt, amit az Atyának mondok, isteni akaratom egyetlen cselekedetével teszem, amely a legkellemesebb hullámokat kelti, és minden isteni Személyben rezgést vált ki.

113x Így beszélnek az égben: a gondolat, az érzelem és a beszéd a szeretetben jut kifejezésre. Az egység ölen, az istenség végtelen mélyebben visszhangot keltenek az ember összes vágyai, kívánságai, óhajai, egyesülve az Isten egyetlen akaratában.

113y Mindaz, amit szavakban fejeztem ki, biztos tény, de egyesül az EGYSÉGBEN, sokfajta rezgéssel, végtelen visszhanggal, amely ugyanannak a Szentháromságnak az ölen visszhangzik.

113z Kik az én papjaim, hogy annyira érdeklődöm sorsuk iránt? Ők az én másaim, és még tökéletesebben azok a belém átalakult papok.

113A Saját Testem, saját Vérem, saját Szívem ők; reménységem az Egyházban, annak tevékenységét, díszeit képezik.

113B Csatornák, amiken át árad a lelkekbe maga a Szentháromság. Istennek a képei a földön. Ők képezik az Atya termékenységet a lelkekben.

113C Inkább Máriáéi, mint a többi emberek. Képviselőim a földön a lelkek között, akik megbocsátanak és üdvözítenek, akik hirdetik az Evangéliumot, és kialakítják Jézust a szívekben.

113D Választott edényeim, kiválasztottjaim, apostolaim, vértanúim sokféle módon. Liliomok, akiknek illatozniuk kell az oltárokon. Élő kereszték, amelyeken megpihen a Szívem. Atyám vigasztalásai a földön, mert bennük engem szemlél, nagyon szeretett Fiát, akiben kedve telik.

113E A Szentlélek valódi fészkei, mint én, akik különösen tetszenek neki.

113F (Papjaim) mindezek és még többek, értem és az egész Szentháromságért, az Atyáért, a testté lett Igéért, aki én vagyok, és a Szentlélekért, az Egyház lelkéért, aki vágyakozik arra, hogy mindinkább birtokolja őket, mert különös módon hozzá tartoznak.

113G Ebből látható ezeknek a bizalmas közléseknek mélységes bensőségessége. Segítsenek nekem Mélni szenvedéseikkel, áldozataikkal és imádságaikkal azt, amit annyira kívánok, és amit ezernyi módon kértem: *papjaim teljes, beteljesedett átváltozását belém.*

113H Gondoljanak arra, hogy ez a Fiú Ígérete az Atyának. s Ne engedjék, hogy kudarcot valljak. Mindnyájan feleljenek meg égő vágyamnak, Atyám, Egyházam, saját maguk és a Lelkek megdicsőülése érdekében, beteljesedve végül a Szentháromság egységében.

114 A Szentlélek és én

114a Ha én az Atya Ígérete vagyok, (akkor) a Szentlélek az én Ígéretem, az én Esdeklésem az Atyánál az Egyház és az egész emberiség javára, az Atya Leereszkedése, azaz a Szereteté.

114b A Szentlélek az én imám gyümölcse az emberek számára, az én égő könyörgésemé; azaz istenemberi Szívem szeretetének kimondhatatlan sóhajtatása, legnagyobb gyengédségem a világ javára, és mindenképp, papjaim javára.

114c Elsősorban érettük kértem ezt a megszentelő Lelket, aki a teremtetlen Fény, aki megvilágítja szeretett Egyházamat, és megszenteli azt.

114d A Szentlélek nélkül nem képes létezni az Egyház, és azért papjaim sem, és csonka maradna Megváltásom. De amint a Szentháromság elméjében megfogva és megvalósulva öröktől fogva fönnállt ez az Egyház, hasonlóképpen öröktől fogva kijelölte az Atya a Szentleket annak irányítására.

114e Mi lenne az Egyházból a Szentlélek nélkül? Nem létezne, ismétlem. De Isten végtelen szeretete az emberek iránt már elküldötte a papi lelkekre ezt az éltető és átalakító Lelket. Mert ahol a Szentlélek érint (valakit), ott hagy engem, ott hagyja az átalakító kegyelem termékeny csíráját, amely csak a Szentlélek által jöhet (létre).

114f Nem látják, hogy én, mint ember, szeretett (műve) vagyok, amelyben ez az isteni Lélek tetszését találja?

114g A Szentlélek öröme a megtestesült Jézus, a Megváltó, az Üdvözítő, Jutalmazó és Megdicsőítő Jézus. Én vagyok az Ő dicsősége, boldogsága, győzelme a Sátánon.

114h Amikor (a Szentlélek) rávetette termékeny és tiszta Árnycát Máriának hasonlóképpen tiszta méhére, már tudta, hogy én leszek a legszentebb gyümölcse annak a hatalmas és isteni termékenységnek, amely az Atyától ered. A Szentlélek már örvendezett ebben a Virágban, ebben az áldott Gyümölcsben, Jézusban, akiben örökre felüdült. Saját műveként szemlélte lelketem, és feldíszítette azt a Szentháromság minden rendkívüli kegyelmével.

114i Senki sem tudta felfogni – csak Isten, a személyek Háromságában és az Ő Lényegi egységében – a végtelen és sajátos tervet, amelyben a Szentlélek gyönyörködött, amikor véghezvitte Máriában az isteni Ige megtestesülését. Én, mint ember, az Ő dicsősége vagyok. Ő örömet találja abban, hogy bemutat az Atyának, mint szeretetének nagy zsákmányát, mint végtelen tökéletességeinek visszfényét, amelyet végtelen kegyelmekkel ajándékozott meg. Gyönyörködik üdvözítő és megdicsőítő művében.

114j Ki sugallta nekem a kereszthalált? A Szentlélek, aki, mivel Ő a Szeretet, örökkévalóvá tudta tenni a szeretetet, miközben az Egyház és a világ egy átváltoztatott Ostyában birtokolta.

114k Ki volt állandó sugalmazóm, mint embernek?

114l Ha Atyám foganta öleiben szeretett Egyházamat, a Szentlélek alakította ki azt, abból, ami bennem az Ővé volt, és elhelyezte a földön a megváltó alapokra. Ezért az Egyház (maga) a szeretet, terjeszti a szeretetet, árasztja a szeretetet. Törvényei és minden tanítása szeretet, tiszta szeretet.

114m A Szentlélek műveli, hogy az Egyház Szent Péterben és az ő helyetteseiben megingathatatlan alapot kapott a szeretetben, (csakis) a szeretetben. A szeretetnek ez az alapja, amelyen a Szentlélek épít, az egyetlen erős alap, az egyetlen, amely ellen tud állni a sátáni támadásoknak. Az isteni Szeretet sose mozdul meg, sose fárad el, sose változik, hanem kitart a világ végéig a küzdő Egyházban, hogy folytassa (azt) örökké a diadalmas Egyházban.

114n Amit Isten alkot, azt nem semmisíti meg, és amit a Szentlélek megtermékenyít, az örök (életű).

114o Mi a papok belém való átalakulásának alapja? A szeretet. Ki a Szeretet, ha nem a Szentlélek?

114p Én szeretet vagyok, mint Isten, és szeretet vagyok, mint ember, de csak mint Isten és csak amennyiben ember. Ki bennem az örök és végtelen szeretet, a végtelen szeretet az Atya ölében, ha nem a Szeretet Személye, a Világosságnak és a szeretetteljes gyönyörnek ez az áradata, a legfelsőbb és egyetlen Szeretet, amelyből minden szeretet ered, (amelyből) a Szentlélek (ered).

114q Mint embert, ki tett engem Jézus-szeretetté Mária méhében, ha nem a szeretet örök kivetítődése, a Szeretet termékeny Árnýéka, a Szentlélek?

114r Én, mint ember, mindenki másnál inkább egyesülve élek a Szeretettel ezzel a Lelkével, aki a Szentháromság elragadtatását képezi, akinek szerepe az Atya és a Fiú között az, hogy a szeretet örök öröme legyen, amely minket egyesít, a szent, fenséges és tökéletes egység (öröme).

114s A Szentlélek, annak ellenére, hogy az Atyától és a Fiútól ered, a legédesebb kötelék, amely összetartja és kialakítja a Szentháromság egységét.

114t Ha én bemutatnám nekik az egységnek mélységes és kifürkészhetetlen szakadékeit, meggyőződnenek erről az igazságról, amely oly élvezetes és szent a Szentháromság számára, azt, amiből a Szentlélek *kialakítja az egységet*. Ő maga az EGYSEG, éppen azért, mert Ő a Szeretet, és az egység maga a Szeretet. (Ez az egység) öröktől fogva születik tőle, és Ő teszi azt folytonossá.

114u Emberségem – két természetemnek egyetlen isteni Személyben Levő Lényegi egysége által – nem koptatja le az aranyat az Istenségről, hogy így mondjuk, a bensőséges és elválaszthatatlan érintkezéssel.

114v Én, az Istenember, egyetlen Isten vagyok az Atyával és a Szentlélekkel. Emberségem, amely egyúttal isteni is az Istenséggel való érintkezése miatt, a Szentlélek zsákmánya, az Atya Győzelme és állandó emlékeztetés, ha így mondhatjuk, a bennem levő teljes papságra és teljes emberi voltomra.

114w Krisztus Isten volt a földön, és bennem nem volt semmi, ami nem volt isteni. Végtelen szeretet, a szeretet végletekbe menő kiáradása volt az isteni Ige megtestesülése. De amikor testet vettem Móriában, mindig Isten voltam. Most, megistenülve Testemben, amint az voltam a földön a szeretet és a szenvedés által, nem szűnök meg Isten lenni.

114x Szeretet vagyok, teljes szeretet Testemben, Lelkemben és Istenségemben. Lelkem a földön a Szent Szeretet Lelke volt, aki átadta nekem – mint embernek – szeretetének lényegét. Ő egyesíti a Szentháromságot a szeretet által.

114y Ha papjaim át akarnak alakulni belém, a nagy átalakító, az egyetlen, aki átalakít, megtisztít és megszentel: a Szentlélek.

114z A belém való átalakulás leggyorsabb és legbiztosabb módja az, hogy engem másolnak. De ezt a tervet, ezt az eszményt csak a Szentlélek tudja megvalósítani. Tudják-e hogyan? A Szentháromságban való egység által.

114A Mivel tudtam, hogy ez a papoknak belém való átalakulásához az egyetlen eszköz, mielőtt felmentem a mennybe, megígértem a legnagyobbat és legszeretetteljesebbet, amit meg tudtam ígérni Egyháznak. Ez az volt, hogy elküldöm nekik a Szentlelket, kérve az Atyát, hogy áradjon ki ebben a Szentlélekben, az isteni megtermékenyítésben: azaz a papi hivatásokban, amelyek a szeretetben fogantak, és amelyeket a szeretet szült meg és változtatott át Isten dicsőségére ugyanabban a SZERETETBEN.

115 A Szentlélek és a papok

115a Az Egyház, amikor a világ végén befejezi a földön a fenséges és isteni küldetést, amellyel megbízták, dicsőségesen átmegy az égbe, hogy megdicsőült tagjaival mindörökké megdicsőítsen engem.

115b Ahol a Szentlélek fúj, ott van az örök termékenység, mert Istenben minden örök.

115c Mily kedves volt Atyám, miután megváltottam (az emberiséget) és felmentem az égbe! Kértem az Atyát, hogy küldje el Lelkét Egyházamba, hogy azt kormányozza és megvigasztalja. Ő azonban nemcsak hogy elküldte kérésemre a Szentlelket, hanem az én nevemben küldte el Őt, mint az én segítségemet az Egyháznak és az emberiségnek, amely segítséget véremmel és élettemmel nyertem el.

115d A Szentháromság szeretetteljes ölében állandóan folyik a küzdelem a Szeretet és a Szeretet között, az Irgalmasság küzdelme az Irgalmassággal. Elküldtem szeretett Atyám nevében a Szentlelket a földre, és ez a szent Atya elküldte Őt az én nevemben, mint a testté lett Ige (által művelt) megváltásnak leggazdagabb árát. Ilyen mindenben a Szeretet viszonya az Atya és a Fiú között, a Fiú és az Atya között. Egyesülnek ezekben a szeretetharcokban, az Istenség egyesítő akaratában, a Szentlélekben.

115e Egy másik szempont: Isten ajándékai örökké tartanak. Részesülnek Isten lényegén, amelynek sem kezdete nem volt, sem vége nem lesz.

115f Eljött a Szentlélek, nemcsak egy napra, nemcsak egy meghatározott időre, nemcsak évszázadokra és újabb évszázadokra, hanem azért, hogy örökké az Egyházzal maradjon. De mi lesz, ha a világ véget ér? Az Egyház nem fejeződik be földi (létével). Befejezi majd üdvözítő küldetését az utolsó lélekkel, aki eltávozik ebből a világból, de folytatja örökké az égben, megdicsőítve engem üdvözült fiaiban.

115g Így jár el Isten műveiben. Nem szedi azokat szét, nem rombolja le, hanem örökkévalóvá teszi őket. Mindaz, ami tőle indul ki, magán hordozza a Szentháromság magasztos pecsétjét, valamit végtelen és örökké tartó Lényéből; örökkévalóságának kiterjedését, amelyet nem lehet megzavarni, amely megmozdíthatatlan és változatlan.

115h Ha az ember felfogná ezt, és *nem* gondolna *másra*, csak arra, hogy testében és lelkemen *az egész földet* hordja magában!

115i Az Atya teljes szabadságot adott a Szentléleknek ahhoz, hogy kiáraszsa kincseit emberré lett Igéjének teremtett lelkére. Ezenkívül örvendezett szerető Fiának, aki egy vele ugyanabban az Istenségben.

115j Mily tetszéssel szemlélt engem a Szentlélekkel való egységben, földi tartózkodásomban!

115k Emberi természetem bensejében a boldogító színről színre látás szemléletétől elragadtatva élt, amely kitágította lelkemet a Szeretetlenben, és egyesítette a Szentháromság leghevesebben azonosító és vonzó központját abban. Mint embert nemcsak egyetlen angyal kísért, hanem az angyalok seregei vettek körül, imádván az Istenséget, amely egyesült emberi természetemmel. Ezek az angyalok imádták az Istenemberben a Szentháromság kifürkészhetetlen terveit, és csodálták és tisztelték az én megváltó terveimet.

115l Emberi voltom alsóbb része, jóllehet szintén megistenült, önkéntes áldozatának felajánlása által mégis alá volt vetve a szomorú emberi szükségleteknek.

115m Felajánlottam magamat a Szentlélek által az Atyának, tisztán és áldozatként. Emberként is szerettem a Szentlelket, és vele Őt magát és szeretett Atyámat.

115n Milyen szeretettel szerethetett a testté tett Ige, ha nem magával a Szeretettel, az Atya és a Fiú között lévő egyesítő és örök Központtal? Milyen szeretettel szerethette a bukott emberiséget, amelynek megváltására jött, ha nem az isteni Szeretettel, amely bennem volt, mint Istenben, és mint emberben, a Szentlélekkel? Ez az isteni Szeretet ösztönzött engem arra, hogy felajánljam magamat az Atyának engesztelő Áldozatként, és hogy felajánljam magamat az embernek önkéntes áldozatként. Ez a végtelen szeretet, amelyben léteztem, egybekovácsolva, egybeforrva, átjárt, és mintegy Lényem és életem volt. Az égből a földre kényszerített engem, a keresztről az oltárokra, az oltároktól az égbe, hogy arany kapoccsal összekapcsoljam Egyházamat, elküldve neki a Szentlelket.

115o Ha Irgalmasság vagyok, ha Szeretet vagyok; mi egyebet tudok adni az embernek, ha nem magamat, a Szeretetet, a Szentlelket, önmagam, Megváltóját, aki fájdalmas és szeretetteljes az ő javára?

115p Csak ez a végtelen és örök szeretet tudja megnyitni az örök és végtelen eget.

115q Ha minden papom szeretet lenne! Ha a földön minden boldogságukat belém átalakulva, a velem egyesült szeretet egyetlen felajánlásába helyeznék!

115r De ki hozza létre a szeretetnek ezen csodáit, ha nem egyedül az, aki maga a Szeretet? A világnak határozottan szüksége van a Szentlélekre ahhoz, hogy lelkiessé váljék. De még inkább (szükségük van rá) papjainak, akiknek meg kell nyitniuk Lelküket egy új pünkösöd előtt, áttetszően és tisztán, átalakulva belém, hogy tiszteljék az Atyát és üdvözítsék a világot.

115s A Szentlélek istenileg nyugtalanokva keresi azokat, akik befogadják végtelen kincseit, (amelyeket) ki akar árasztani. Keresi a papi lelkeket, aki kitarják (lelküket) és hozzá kiáltanak, hívják, befogadják, közvetítik, adják Őt, mert Ő az Isten Ajándéka, az Ajándékok Ajándéka, az egyetlen, aki képes megújítani a lelkeket és a világot, és azt áttetszővé tenni, megtisztítani, és elérni, hogy újjászülessék a Szentlélekben.

115t Egy új korszak érkezett el a világra, amely különösképpen kapcsolatban áll a Szentlélekkel, hogy Ő megújítsa (a világot). De különösen a belém átváltó papokban akarja éreztetni (hatását). Fel akarja emelni, angyaliakká akarja tenni, meg akarja szentelni őket azért, hogy vele, általa és benne mozgásba hozzák az Egyházban annak újjászületését, amely mozgásba hozza majd a lelkeket és a szíveket.

115u Mennyire kívánja Atyám, hogy főleg a papi szívekben tisztelve, felemelve és felmagasztosulva lássa a Szentháromságnak azt az isteni Személyét, aki a Szeretet, és aki a szeretet által uralkodik. Mert nemcsak abban a korban, (az első pünkösödkor) jött el a Szentlélek, hanem mindörökkön örökké (eljön), hogy birtokba vegye Egyházát és végtelenül kellemben kormányozza a kegyelem révén, kedvenc területén – az értelmeket és a lelkeket.

115v Sok szív számúzi a Szentlelket annak ellenére, hogy Ő az, az isteni Személy, aki nélkül a teremtmény nem képes egy lépést sem tenni a kegyelem természetfeletti rendjében. Sajnos, még papjaim között is sokak számára mintegy másodrangú a reá való gondolat. Mivel Ő a pap **isteni cselekménye**, a legbensőségesebben kell léteznie benne, szívdobogásának, életének kell lennie. A pap lelkében úgy kell keringenie, mint ahogy a vér kering ereiben. Benyomást kell tennie gondolataira, szavaira és műveire. Az ő saját lelkének kell lennie, amint az enyém is volt.

115w Vagy talán nem másaim az én papjaim? (De ha azok) akkor miért nem engedik, hogy a Szentlélek feltétel nélkül birtokba vegye őket, hiszen mindent neki köszönhetnek, és magasztos hivatásuk végtelen kapcsolatban van vele?

115x Ki kente fel őket a papságra? Ki ad erőt szavaiknak az átváltoztatáskor? Ki vitte el őket az oltárhoz, és tette méltókká őket a pappá szentelés által arra, hogy átváltozzanak belém, hogy késztesse nekem engem arra, hogy leszálljak kezükbe, hogy elvégezzék az átváltoztatást? Ki műveli bennük az Ige megtestesülésének ezt a visszatükröződését, amely minden misében megújítja szenvedésemet és halálomat? Ki adta nekik hivatásukat? Ki választotta ki őket arra, hogy tisztaságuk aromájával tegye illatossá az oltárokat? Ki ajánlja fel őket állandóan Atyámnak a földről, velem egyesülve, és csomagolja be ezt a szeretet-ajándékot, hogy az tetsző legyen az Atyának? Ki alakítja át őket belém?

115115y Ha papjaim elmélnék a végtelen jótéteményekről, amelyek közül egyeseket látnak és érintenek, de sok más el van rejtve szemük elől, de amelyek tevékeny forrása a Szentlélek!

115z Határozottan elmondhatják, hogy a lelkiéletben – főleg a papéban – nincs egyetlen cselekedet sem, amelyet a Szentlélek ne segítene, ne kísérne, ne hatna át.

115A Ezért nagyon hibás az a pap, aki elfelejti sok szent kötelességét, mert mindenkinél inkább megszorítja ezt a Fehérséget, ezt a teremtetlen Fényt, ezt a Vigasztalót, aki állandóan megszerzi (számura) az eget.

115B Nem fáradok bele abba, hogy sürgessem a Szentlélek teljes, tökéletes, akadálytalan uralmát papjaim lelkében. Miután átalakította őket belém, öröme telik abban, hogy bemutatja őket az Atyának, velem egyesülve a Szentháromság egységében.

115C Teljesen adják át magukat papjaim ennek az isteni Személynek. (Adják át magukat) gátlástalanul, csorbítatlanul, önzetlenül és korlátlanul. Ha megteszik ezt, nagyon hamar átalakulnak, mert csak a Szentlélek alakítja ki Jézust minden lélekből, és egyszerűsíti le azt az egységben.

116 Bukott papok

115a Szükséges, hogy a papokat úgy szeressék, amint én szeretem őket: a jókat és a rosszakat, Szívemmel, amely maga a teljes irgalom és gyengédség. Véretem és életemet adtam kiváló hivatásukért és megszentelődésükért.

115b A méltatlan papokat jobban szeretem, abban az értelemben, hogy többre kerültek nekem, és mert megtérésükkel jobban megdicsőítettek engem. Itt kezdődik enyém szívének gyengédsége, szent nemessége. Kétségtelen, hogy a bűnösökért jöttem a világba, a gyengékért, az eltévelyedettekért. Kétségtelen, hogy én vagyok a Jó Pásztor. De szívesebben Látnak-e engem megsebezve, mint megkoronázva? (Szívesebben látnak-e) fájdalmasan, mint boldogan, édesen megpihelve a szeretetben?

115d Végtelen gyengédséggel szeretem hűtlen, bukott, tékozló papjaimat, de mily könnyes szeretettel, mennyire megsebzett és széttépt-szívvvel, Lelkem zokogásával. Szégyenkezem enyém miatt, akik legbensőségesebben tartoznak hozzám, akiknek meg kellene dicsőíteniük bennem és általam – mert másaim – az Atyát, elhagyva bűneiket és hálátlanságukat!

115e Szeretem őket üdvözítő fájdalommal, de ők ellenállnak nekem. Éreztetem velük engesztelő fájdalmamat, de ők megvetik azokat. Megérintem ismételen szívüket sóhajaimmal, könyörgéseimmel, könnyeimel, de elvetnek engem!

115f Hányszor és mily sokféle módon (teszik ezt)! De nem fáradok bele. Egyszer és ezerszer feláldozom magamat lelkükért. Várom ajtajuknál, amíg vagy eléri őket a szerencsétlen halál, széttépvé Szívemet, vagy diadalmaskodik kegyelmem, és akkor örömtől ragyogva bemutatom Atyámnak lelkemnek eme szeretett papjait!

115g Ezzel a szívvel szeretem a hálátlanokat, az elfajultakat, akik eltávoztak az Egyházból. De *a hűséges papok számára fenntartom különös gyengédségemet, égi kedveskedésemet, összehasonlíthatatlan kegyelmeimet és adományaimat.* Ezekre a lelkekre jobban szükségem van, mint a többiekre, és a legnagyobb szolgálat, amit papjaim nekem nyújthatnak az, hogy nekem adják bukott paptestvéreik lelkét.

115h Nem szeretnék-e hozzám társulni és megvigasztalni engem? Legnagyobb vigasztalásom, ha szent papokat adnak nekem, belém átváltozottakat. Kétségtelenül meg fognak ajándékozni ezekkel, mert én kérem. Szeretik bennem ezeket a kiválasztottakat, akik elbuktak. Felemelik őket önkéntes áldozataikkal, amelyeket javukra egyesítenek az enyémmel.

115i Ma nagyon szép feladatra hívom meg őket: ajándékozzák meg Atyámat újjászületett, szent papokkal!

115j Az anya kit szeret különös szeretettel: jó fiát, vagy azt, akit a kárhozat veszélyében lát? Ezzel az érzellemmel szeretem, keserű és fájdalmas szeretettel a törzsről Levált tagokat, akik a tőlem való örök elválás veszélyében forognak.

115k Szeretni kell minden papot, és éjjel-nappal aggódni kell a szerencsétlenekért, akik már életükben aláírják örök kárhozatukat.

115l Vissza kell tartani őket végtelen érdemeimmel, könnyeimel és hűséges papjaiméval, akiknek ma sokkal inkább kell törekedniük erre. Ez a küldetésük. Nem szabad tétleneknek maradniuk ebben a lényeges pontban. Egyházamban sürgősen szükség van a Sátán legyőzésére.

115m Ez legyen a püspökök szolgálata. Ajánlják fel magukat bennem az Atyának az eltévelyedett, elfajult papok érdekében.

115n Minden pap különösen ajánlja fel magát ezzel a céllal mennyei Atyámnak. Ha odaadóan törődnek a Lelkekkel, különös odaadással kell törődniük testvéreikkel, akiket a világ, az ördög és a test magához vonzott, akik megtagadták hivatásukat, és rettenetes házasságtörésekkel szennyezték be a Szeplőtelen Jegyest, az Egyházat.

115o Ezt kívánom tőlük. Szeressék a bukott papokat, szent szeretettel megelőzve őket, az áldozatok és mindenféle szenvedés értük való felajánlásával.

115p Bárcsak minden püspök ugyanezt tenné! ...

115q Nem elég, hogy panaszkodnak! Fel kell ajánlaniuk magukat. Velem egyesült cselekedeteket kívánok, hogy a sok bukott szívet megmentse a kárhozattól.

115r Tekintsenek Szívemre, amelyet átjár a fájdalom. Isteni sürgetéssel kérem a megvigasztalásomra szolgáló eszközöket. Sok az elüszkösödött, sokan betegek, gyengék és veszélynek vannak kitéve választottaim között. A Sátán teret nyer. Gátat kell vetni eléje az imával, a szenvedésekkel, az áldozatokkal. Ezek, egyesülve Szívem vértanúságával, segíteni fogják Egyházamat. Megdicsőítik az Atyát, aki az ő Atyjuk (is), és a Szentlelket, aki szomorkodik övéinek ily nagyfokú hálátlansága miatt.

115s Szívem mindig hajlik az irgalmasságra és a megbocsátásra, noha ez a megbocsátás nekem vérembe és életembe került.

115t Szeretetem papjaim iránt nagyobb, mintsem azt emberi értelem felfoghatná, mert isteni. Szeretem őket az örökkévalóságtól kezdve, Atyám ölen, bensőséges szeretettel, felfoghatatlan gyengédséggel, egy üdvözítő Isten minden hatalmával.

115u Enyéim Atyám és a Szentlélek kettős ajándéka révén, akik felkentek engem örök Pappá. Mindnyájan tőlem függnék, és mindnyájan egyek bennem, Fejükben, Szívükben, cselekedetük és életük Kezdetében, és nekem kell életükké lennem.

115v Sose fáradok bele annak kijelentésébe, hogy a papok számomra kezemet, munkatársaimat, Szívemet és számtalan Lélek központját jelentik.

115w A papban Atyámat látom visszatükröződni, ennek a szeretett Atyának szent és termékeny erejét.

115x A papban saját magamat látom és a Szentlelket, aki az én Lelkem.

115y A papban szemlélem az összes titkokat: az egységét, a Szentháromsággal való bensőséges viszonya miatt; a megtestesülés titkát, amely állandósul minden misében; az Oltáriszentségét, amely nem jönne létre az ő közreműködésük nélkül. Végül, látom az összes szentségeket.

115z Papjaimban Látom szeretett Egyházamat, és a benne az Atya dicsőségére létrehozott lelkek ezreit.

115A Lépten nyomon magamat látom papjaimban. De úgy kellene látnom magamat bennük, mint amilyen vagyok: szentnek, nem pedig bűneik által eltorzultan, szemétdombjaik pizsokjában.

115B Akkor (amikor így eltorzítanak) szégyenkezem Atyám előtt. Ez a szégyen elpirít, és kettős szenvedés tölti el lelkemet. Sz szenvedek azért, mert Atyám áttetsző és tiszta tekintet vissza akar tükröződni képmásomban, amelyet szenny borít, pedig (a pap) engem képvisel. De szenvedek azért is, mert látom ezt a kifícámodott, pusztulásnak kített lelket; amelyet oly nagy szeretettel gondoztam.

115C Ne gondolják a papok, hogy nem egyedül ők követik a lelkek ellenségét, hanem engem magukkal visznek. Világos, hogy amikor ők vétkeznek, nem én vétkezem, én a legtisztább, a büntelen. De bizonyos értelemben öbennük én bántom meg Atyámat.

115D Ez oly (nagy) szenvedés gyermeki Szívem számára, amely halálot okozná, ha ez lehetséges volna. Bensőségebben vagyok jelen bűneikben, mint a közönséges halandókéban. Nem halok meg, elviselem, hogy arcul verjenek, hogy öklükkel üssenek és megsebezzenek hálátlanságaikkal, amelyek megölnének.

115E A papok ugyanis nemcsak az átváltoztatás pillanatában másaim, hanem pappá szentelésük révén isteni pecsétben részesülnek, és a Szentháromság lelkükben lakik, és közreműködik velük szent szolgálatuk minden cselekedetemen.

115F Ezért oly súlyos a papok bűne, mert engem képviselnek, az örök Papot, aki Fejük vagyok a szent és a romlott, a velem egyesült és a kifícámodott tagoknak (egyaránt).

115G Belerántanak engem a szennybe. Rosszabbak a zsidóknál. Tudatosan keresztre feszítenek engem. Elémbe helyezik a Sátánt. Nevetnek, amikor haláltusámat látják. Alszanak, amikor sírok. Látszólag megelégedettek és nyugodtak. Képmutató módon szolgálnak engem, és szentségtörően bánnak vetem. Minta vizet isszák a rettenetes bűnököt, amelyek gúzsba kötik őket, Leláncolják, bebörtönzik őket, és azzal végzik, hogy megölik a hitet. Akkor elcsüggednek, kihál belőlük a remény és a szeretet, és leszállnak a pokolba.

115H A pokolban (is) hordozzák a papi jelleget, amely kitörölhetetlen a lélekből. Ez legnagyobb gyötrelmük. Hordoznak engem Igazságosságomban. Gyöttrődnek, mert törekszenek központjuk, Isten felé, de látják, hogy Ő elutasítja őket.

115I Az utolsó pillanatig küzd irgalmasságom az ő töredelemre nem hajlandó (szívükkel). De véget ér a szeretet. Bennem megmarad az igazságosság, bennük pedig a kitaró gyűlölet irántam.

115J Félelmetes és rettenetes az ítélet és a büntetés a hittagadó pap számára, a hűtlen papi lélek számára. De küzdök, és beleadom egész Szívemet és gyengédségemet. Amikor ezekben a lelkekben a bizalom és szeretet egy szikráját látom, elfeledek egy egész bűnben töltött életet.

115K Ezt a gondolatot, hogy a pap nincs egyedül, *hanem én vagyok benne*, nem értékelik, se fel nem használják arra, hogy elkerüljék a bűnököt, sem pedig arra, hogy megbecsüljék magukban ezt az annyira egyedülálló méltóságot. Sokan küzdenek azért, hogy jelenlétemre szert tegyenek. (Pedig) jelen vagyok, én magam vagyok teljesen lelkükben Atyám szent papi ereje által, amely enyéimmé tette, másaimmá tette őket. Ezért engem lát bennük, Jézust, szeretett Fiát.

115L A pappá szenteléskor (Atyám) termékennyé teszi őket, hogy így mondjuk: kiterjeszti őket a lelkek megmentése érdekében. Az Atyának ezt a termékenységet teljességgem én hordozom és a Szentlélek, aki azt kiárasztja. Én alakulok ki a pap szívében a Szentlélek által az Atya termékenységevel. Ezért élek bennük, és nekik bennem kellene élniük.

117 Megelőző segítőeszközök

117a Azt akarom, hogy gondolatban minden misében újítsák meg a felajánlást a bukott, vagy a bukás veszélyében levő papjaimért.

117b Papjaimnak nagy szükségük van (a bukásukat) megelőző segítőeszközökre. Gyenge a szívük, amelyet a Sátán nagyon kitartóan zaklat, hogy elbuktassa őket. Szükségük van ezekre a kegyelmekre, amelyet a Szentlélek megad azoknak, akik alázatosan és bizalommal kérik.

117c De nemcsak azt akarom, hogy a szütséget szenvedő papok kérjék azokat. Legyenek Istennek szentelt lelkek (is), akik kérik (a papok számára) ezeket a megelőző kegyelmeket. Nincs fogalmuk a veszélyekről, amelyekben sok papom él. Szükség van a kegyelmik megkettőzésére, a nagyobb segítségre, sok imára és a bensőséges életre, hogy ne szennyezzék be magukat.

117d A Sátán sok köteléket tartogat számukra. Rettenetes viharok dúlnak szívükben, amelyiket ő ezernyi rettenetes és leigázásukra alkalmas kísértéssel táplál. Mentsék meg ezeket a lelkeket Szívem békéjével és nyugalomával!

117e Papjaimat ezernyi módon zavarja és csábítja a Sátán. Elfedi előttük a bűnök súlyosságát azzal az ürüggyel, hogy tanulmányaik miatt toronymagasságra állnak a közönséges halandók fölött. Ravasz cseleket keres, időszerű kiértékelést és téves érveket (használ fel), amelyekkel leláncolja és beszennyezi őket.

117f (A Sátán) rendkívüli fegyvereket használ fel; látszat-erényeket, amelyek valójában csak a kevélység megnyilvánulásai, (Ezeket a hamis erényeket) elködösíti, feldicséri és (általuk) kétszínűen tönkreteszi (a papokat).

117g Nagyon ravaszul azzal vezeti félre a Sátán a papokat, hogy ne hagyjanak fel embereknek Lenni pusztán azért, mert papok. Ezért ők mindenki másnál inkább rászorulnak Szívemre, mint egy üvegházra, amely elrejt, átjárja, megvilágítja, beborítja, melegíti és megmenti őket. A belső élet, az ima nélküli pap olyan, mint a falevél, amellyel a szél játszik. A Sátán sokféle módon kiszámíthatatlan károkat okozhat neki.

117h A papoknak mindenki másnál éberebbeknek kell lenniük. (Legyenek) bizalmatlanok a Lelkek ellensége iránt, aki el akarja veszíteni őket, vagy legalábbis csökkenteni akarja bennük dicsőségemet.

117i Engem lát bennük. Ezért nagyon veszettül dühöng (ellenük). Minden más léleknél inkább el akarja veszíteni, vagy be akarja szennyezni őket. Ezért állandó táplálékuk Legyen a Szentlélekhez és Máriához való áhítatuk, és teljesítsék be belém való átalakulásukat.

117j Amikor megkísértett engem a Sátán a pusztában, bennem, az Örök Papban meg akarta kísérteni az összes jövőendő papot, akik részesülnek Szívemben. Homályosan látta a belső uralmat, amelyben tanítványaim Lesznek a szolgák. Jóllehet nem adtam meg neki, hogy meglássa a megváltás és az Egyház teljes tervét, észrevette, hogy félelmetes ellenségei vannak, akik megfosztják őt a lelkektől tanításommal és a kereszten való áldozatommal.

117k Innen ered örök gyűlölete enyéim iránt. Így, ha a pap a legnagyobb és legfenségebb a földön, egyúttal fő célpontja az örök gyűlöletnek; mert az ördög nemcsak egy embert lát a papban, hanem engem az emberben, mindig az én képmásomat, engem, az ő kiengesztelhetetlen ellenségét.

117l Ami a pap számára dicsőség, hogy az én másom az a Sátán számára elviselhetetlen dolog, amelyet gyűlöl, és a maga részére kitépné a földről.

117m Hogyan állhat ellen a pap a kísértéselmék, és hogyan győzheti le azokat?

117n Csak úgy, amint mondtam, a belém való átalakulás által, Az egyetlen isteni és élvezetes segítség a pap számára, ha angyal, ha tökéletes, ha szent, ha az én másom akar lenni a földön.

117o Én bennük vagyok, papi mivoltuk miatt, a Szentlélek isteni pecsétje által, amely kitörölhetetlen; a Szentháromsággal való állandó érintkezésük miatt; a titokzatos megtestesülés által miséikben. Teljesen én magam mutatom be bennük a Szent Áldozatot, de sajnos, ők *nincsenek énbennem*, amikor méltatlan viselkedésük, hidegek, és megfélemlenek rólam.

117p Mi szerezheti meg a pap részére a kegyelmeket, a megelőző eszközöket, amelyek annyira elengedhetetlenek, és a melyeket oly kevesen kérnek? Az Ige felajánlása az Atyának, vérem és érdemeim. De tudják-e, főleg mi?

117q Szívemnek bensőséges fájdalmai, amelyek, mint mondtam, a legértékesebbek és legrendkívülibbek bennem. Azok a fájdalmak, amelyeket halandó életemben szeretett papjaim javára szenteltem, és amelyeket most is nekik szentelek titokzatos módon.

117r Megmondjam? Ők, és a hűtlen, választott lelkek képezik azt a belső keresztet, amely titokban gyötör engem anélkül, hogy valaki is látná; a hálátlanságoknak fájdalmas és kegyetlen keresztjét, az enyéim részéről elkövetett rettenetes bűnöknek keresztjét. De mit teszek én, az ő isteni és emberi Áldozatuk? Felajánlom ezeket a bensőséges és nagy fájdalmakat az Atyának az ő javukra. Bűneik által megsebzett Szívem darabjait veszem, és mint tömjént elégetem Atyám előtt, belső haláltusa közben, az ő javukra. Mit teszek? Mintegy védőfalat alkotok Atyám előtt, hogy elhárítsam az ég büntetését, amely porrá zúzná őket.

117t Ez szerető Szívem feladata: haláltusát állni ki ezekben a bensőséges fájdalmakban, belső keresztre feszítve, amelyet a papok okoznak, felajánlva üdvösségükért, hogy bensőséges sóhajaimmal visszatartsam az ég büntetéseit. Szívem remeg a gyengédségtől és a fájdalomtól papjaimért. De ők nem vesznek tudomást erről és nem is adnak hálát érte, sőt ellenkezőleg, táplálják ezt a fájdalmas tüzet megvetésükkel és hűtlenségünkkel.

118 Tétlen papok

118a Sok süket szív nem hallja meg szavamat, Istennek ezt a fájdalmas szavát, Istenét, aki meg akarja menteni a világot, de papjai által.

118b Az elszabadult pokol visszatartásának egyetlen eszköze az áldozat.

118c Kincsek vannak Egyházamban, amelyeket nem használnak fel; gyöngyök, amelyeket nem értékelnek, kegyelmek és az enyéim buzgóságának hiánya miatt sajnálatos módon visszatartott ajándékok. Bárcsak papjaim felfognák egyetlen lélek értékét, és számba vennék, mennyibe kerültek nekem!

118d Amikor elbukott, vagy bukás előtt álló paptestvérek lelkéről van szó, miért nézik őket közömbösen, önzően, mintha olyant látnának tévelyegni, aki semmit sem ér? Lássák, mily nagy fájdalmat okoz nekem a testvéri és atyai önzés Egyházamban; azoknak önzése, akik nem tekintik az enyéimet úgy, mint sajátjukat, sőt még sajátjuknál is jobban, természetfeletti és isteni eredetük miatt, a papi hivatásokat, akik tévelyegnek mélységtől-mélységig anélkül, hogy megállítanák őket. Hogyan lehet felkelteni sok pap lelkében a buzgóságot Egyházamért és dicsőségemért?

118e Mennyi pap él nyugodtan önzésében és kényelmében, azt gondolva, hogy betölti szent hivatását, ha csak magával törődik!

118f Miért nem tájtják maguk körül a sürgető szükségét Egyházamban, amelyet orvosolni tudnának, ha nem cselekedetekkel, de igenis, ezerszer igen: felajánlásokkal és áldozatokkal?

118g Papjaim nem gondolnak arra, hogy kötelesek erre, pedig ez súlyos kötelességük! Hányszor megszorítanak, megbántanak engem Szívem bensőséges érzékenységében!

118h Ezekért a papokért imádkozni kell, és áldozatokat kell hozni: a tétlenekért, az önzőkért, azokért, akik csak magukkal foglalkoznak kicsiben és nagyban egyaránt; ezekért a zárkózott papokért, akik csak ténferegnek a buzgóságot és a lelkiéletet illetőleg. Sokat kell ezekért imádkozni, mert sokkal többen vannak, mint az emberek gondolják. Nagy fájdalmat érzek lelkemben közömbösségük és középszerűségük miatt.

118i Tétlen pap? Pap, aki csak magával törődik? Pap, aki nem hoz áldozatokat másokért? Ez tévedés. Csak névleg lennének papok ezek az élősdiak, ha papi jellegük nem lenne eltörölhetetlen, s nem róná rájuk a legszentebb kötelezettségeket. Mennyi tisztítótüzet, és más többet is halmoznak fel (maguk számára) ezek a lanyha papok! Nemcsak azért mutatom be nekik Szívemnek ezt a lesújtó és szomorú szenvedését, hogy részt vegyenek keserűségemben, hanem azért is, hogy imádkozzanak, és áldozzák fel magukat velem egyesülve értük azért, hogy ők átalakuljanak belém.

118k Ezek a papi telkek megfelelnek származásukról és kötelességeikről, amelyeket magukra vállaltak pappá szentelésük alkalmával. A lelkekhez tartoznak, de ők csak saját maguknak élnek! Engedik, hogy azok a szívek, akiket meg kellene menteniük, tévelyegjenek a mélységek peremén. Ne tegyék ezt azzal a hiábavaló ürüggyel, hogy ez *nem rájuk tartozik*, nem az ő gondjuk! Mintha a lelkek nem tartoznának hozzá magának a papnak az életéhez!

118l Mennyszer megtörténik ez Egyházamban, néha nyíltan, máskor Leplezve, de valójában mindig önzésből! Nyugodtan alszanak, amikor süllyed a világ, amikor a Lelkek segítségért kiáltanak, tanácsot kérenek, áldozatokat kívánnak, üdvözítő és megszentelő tevékenységre szorulnak!

118m Hogyan rázhatom fel ezeket a papi lelkeket, akik Szívem legbensejében oly éles fájdalmakat okoznak? Hogyan kelthetem fel őket ebből a halálos álomból, amely megbénítja őket az ég számára?

118n Sokat szenvedek Egyházamnak ezen tagjai miatt, akik csak lézengenek, tétlenek, és nem fogják fel, vagy nem akarják felfogni fenséges küldetésüket, sem az én hősies példámat és végtelen szeretetemet a lelkek iránt. Minden fárasztja őket, minden unalmas számukra. Csak saját élvezetük és szeszélyeik képezik érdeklődésük központját. Csak ezeknek engedelmeskednek, mint uralkodóknak.

118o A Sátán sok kiválasztott lelket birtokába vett anélkül, hogy ők ezt felfognák. Azt gondolják, hogy nem okoznak kárt lustaságukkal és semmittevésükkel, pedig nagyon is nagy kárt okoznak. Milyen áldozatokat hoznak életükben azok, akik naponta feláldoznak engem az oltáron?

118p Hol van hitük, imádságuk, önmegtágadásuk, szomjúságuk, hogy megdicsőítsenek engem?

118q Engedjék meg nekem hűséges papjaim, hogy felemeljem előttük a leplet gyötrelmeimről, hogy az én fájdalmaim az ő fájdalmaikká is váljanak, és Szívem szenvedései az ő szenvedéseikké. De velem egyesülve imádkozzanak is, engeszteljenek, kérjenek, egyesítsék fájdalmaikat az enyéimmal. Nyerjenek el hatásos kegyelmeket, hogy eltávolítsák a fagyot ezekből a jéggé fagyott szívekből az eget illetőleg, akiknek csak a föld és saját maguk iránt van érzékük.

118r Nagyon nehéz dolgot állítok ma szemük elé. Nagyon nehéz cselekvésre bírni az önző és lanyha szíveket, akik hidegek, akikben nincs hit, akik méltatlanságuk vagy gyengeségük miatt rettenetes mélységekbe zuhannak, de akiknek lelkében még

van élet, hogy felébredjenek, megmozduljanak, visszaemlékezzenek jótéteményeimre, és Isten segítségével bűnbánatot tartva visszatérjenek karomba. Ezeket a tékozlókat örömmel fogadom. Elállítom vérzésüket, behegesztem sebeiket, és felhasználom őket dicsőségemre.

118s De ezek a gyenge és hit nélküli szívek, akik télenek, amikor nem önmagukról van szó, hányingert okoznak Szívemnek, és undorítók számomra.

118t Mégis meg akarom menteni őket. Azt akarom, hogy nagy kegyelmeket kérjenek a Szentlélektől azért, hogy átalakuljanak és meginduljanak. Ők az enyéim!

118u Hogyan hagyhatnám őket lézengeni, kimerülni a semmittevésben és elveszni? Oly sokan közülük nagyon megdicsőíthetnének engem! Mily értékesek, és mégsem használják fel az Isten ajándékát! Hányán földbe ássák képességeiket, hogy haszontalan életet éljenek anélkül, hogy a halálra gondolnának. Eltemetik képességeiket anélkül, hogy gyümölcsöt hoztak volna a földön.

118v Szőlőmben sok a munka, de nincs elégséges munkásom, mert elterjedt ez a pokoli szellem sok papomban, s télenekké teszi, meghipnotizálja, megbénítja őket, és emiatt nem dicsőítik meg Egyházamat a lelkekben.

118w Sokan válaszolni fognak (felhívásomra). Lelkük várja ezt az öntözést. Szent buzgósággal eltelve megdicsőítenek majd engem.

118x De már tudják, hogy a papok számára szánt kegyelmeim sokba kerülnek... már tudják.

119 A papok kötelesek szeretni bukott testvéreiket

119a Sürgetem, hogy hűséges papjaim imádkozzanak azokért, akik nem hűségesek. Kérem, hogy törődjenek ezzel, és hogy imádsággal, áldozatokkal és tettekkel dolgozzanak bukott testvéreikért és azokért, akik veszélyben élnek, hogy megbántanak engem. Száműzni akarom Egyházamból az elzárkózottságot, a szeretetnek ezt a hiányát, amely visszatartja a papokat a jó úton.

119b Ha a pap köteles gondoskodni és segítő kezet nyújtani bármelyik veszélyben levő Léleknek, még inkább (köteles erre), amikor egy paptestvérrel, egy másik papról van szó, aki jogot formál a veszélyes helyzetben – amelyben forog – az ő mentő munkálataira.

119c Ebben a Szívem számára annyira érzékeny és fájdalmas pontban is sok az önzés és a közömbösség, és kevés a buzgóság a jó papokban azok iránt, akik nem jók. Legtöbbször megalégszenek azzal, hogy értesítik püspöküket anélkül, hogy önként és testvériesen törekednének megtenni mindazt, amit csak tudnak veszélyben levő, vagy bűnbe süllyedt testvérük érdekében.

119d Hiányzik az egység ezen a családon belül, amely egy Testet alkot, s amelynek én vagyok a Feje. A sok emberi tekintet megbénítja a felebaráti szeretetet, amelyet sokféleképpen kellene kinyilvánítaniuk egymás között. Hiányzik a buzgóság, mert hiányzik az istenszeretet.

119e Engem kell látniuk testvéreikben. Szemlélniük kell ezt a szent rokonságot, amely egyesíti őket, és amely elválasztja őket, mint kiválasztott részt, a többi embertől. Ha józanul megvizsgálják magukat, látnának, hogy bűnösök ebben a pontban – egyikük kisebb, másikuk nagyobb fokban – hogy hagyják a szakadék szélén bolyongani saját vérüket, saját testük egy tagját anélkül, hogy visszatartanák őt.

119f Sokan bűnösöknek fogják érezni magukat azért, mert nem dolgoztak külsőleg bukott testvéreik javán; és mások azért, mert nem gyakorolták a felebaráti szeretetet az ima és az áldozat által – amely mindent elér – mert hiányzott belőlük a testvéri buzgóság ezeknek a testvéreknek a java iránt, akik azáltal, hogy elfajultak, nem szüntek meg testvérek lenni.

119g Kötelességük az is, hogy az Egyház tiszteletének és a szentély sértetlenségének érdekében a hűséges papok legalább elfedjék azokat, akik elvesztették tekintélyüket, és akik megfosztanak engem dicsőségemtől. Mily közömbösség uralkodik ezt a kérdést illetően, amely pedig nagyfontosságú Egyházamra és a lelkekre nézve egyaránt. Papjaimnak minden áron meg kellene, meg kell akadályozniuk ezeket a szerencsétlenségeket a papi családban.

119h De ha ezt nem tudják megakadályozni, akkor is képesek imádkozni, könyörögni, az égbe kiáltani és engesztelést nyújtani ezekért a rettenetes bűnökért. Hogyan élhetnek nyugodtan anélkül, hogy hozzájárulnának a jóvátételhez, még ha csak porszemhez is hasonlítható az, azzal, hogy vérükkel és könnyükkel eltakarják Atyám előtt ezeket a fekélyeket, amelyeket a bűnös papok okoznak magán a Testen.

119i Ismétlem, kevés erőfeszítést tesznek a közömbösség és főleg az önzés legyőzését illetően. Ez elszomorítja Szívemet. Szomorkodom a bűnösök bűne és a jók szeretetének csekélysége miatt, akiknek pedig szenvedniük kellene a beteg tagokért – akik közül sokan halálosan betegek – testvéreikért.

119j Elszomorít engem nyugalmuk, amikor szeretni, imádkozniuk, engesztelniük, önmagukat feláldozniuk kellene. Ez lelkem mélyéig elszomorít. Jövök, hogy kiöntsem fájdalmamat hűségem papjaim előtt, megmutassam nekik a töviseket, amelyek átjárják Szívemet: az enyéim buzgóságának és szeretetének hiányát. Inkább törődnek a kívülről lelkével, mint saját családtagjaival, akik hozzájuk tartoznak, s akik lerontják dicsőségemet és sok szívet megmérgeznek botrányos életükkel és helytelen viselkedésükkel.

119k Egy paptestvér lelkének megmentése felér sok, számtalan lélek megmentésével, annyiéval, amennyi ennek a papnak a buzgóságától függ, amennyit neki kellene szentté tennie. Ezért olyan fontos, hogy a papok vállalják ezt a sürgős kötelességet. Nagyon komolyan gondoskodjanak bukott testvéreikről, vagy azokról, akik a szakadék szélén bolyonganak, és veszélyeztetik magukat. Sokan nem tudnak tenni valamit érdekükben, de igenis mindnyájan tudnak imádkozni, könyörögni a hathatós, különleges kegyelmekért, amelyek visszatartják a bűnöst, amelyek elszakítják őt a rossztól, megtérítik, sőt megszentelik őt.

119l Bárcsak jó papjaim megpróbálkoznának ezzel! De sokan közülük nagyon hanyagok ebben a lényeges pontban, amelyre most emlékeztetem őket. *Szeretetből* fakad ez a kötelességükre való emlékeztetést, szeretetből mindkét fél iránt, a jó papok iránt és a rossz papok iránt. Végtelen szeretettel szeretem őket, hogy megmentsem a bukottakat, és hogy kiszabadítsam a tisztítóúzból azokat, akik magukon már nem képesek segíteni.

119m Fel kell ébreszteni az alvó papokat, fel kell rázni őket kábultságukból, amely sokukon erőt vett. Szükség van a tevékeny és szent munkásokra szőlőmben. Szükség van a belém átalakult papokra, akik futnak az eltévelyedett juhok után, és jöhetnek felvázlik és szűrik őket a tövisek, visszaviszik azokat az akolba.

119n Nemcsak a püspökökre vonatkozik mindez, hanem minden papra, főleg amikor saját paptestvéreikről van szó.

119o Erőteljesen fel kell lendíteni a papi életet. A gyökerekig kell hatolni, hogy a jók fellángoljanak, és a lanyhák lerázzák téltenségüket paptestvéreiket illetőleg, akik a legkegyetlenebbül megbántják szerető Szívemet.

119p A Szentlélek erőteljes indítást akar adni Egyházának. El akarja távolítani ezeket az akadályokat, amelyekről szóltam. Orvoslásukat kívánja, Céлом Szívem kiöntésével nagyon magasztos Egyházam javára: a papok tökéletesedése és belém való átalakulása.

119q Bukott, tökéletlen papjaimat testvéreimnek tekintem: Fejük vagyok, ők az én Testem, bensőséges családom, másaim. Azoknak kell lenniük, minden erényem és tökéletességem (elsajátításával). Mint testvért, sértenek hűtlenségeik. Nagyon szenvedek miattuk. Azt akarom, hogy papjaim ugyanilyen testvéri szeretettel nézzenek ezekre a kifélcamodott karokra és tegyék azokat helyükre; de ugyanazzal a szeretettel, amivel én teszem, ugyanazzal az irgalmassággal, ugyanazzal a mindent átölelő, szent buzgósággal, ami engem jellemez.

119r Hiszik-e, hogy ha papjaim átalakulnának belém, nyugodtan néznék, hogy a sárban fetrengenek azok, akik Szívemhez tartoznak? Mit kell hát tenniük? Legyenek olyanok, mint én. Részesedjenek a keblemben lángoló irgalmasságban. Égjenek, izzanak Atyám dicsőségéért, Egyházam tiszteletéért, ennek a Testnek tisztaságáért, amelyet velem alkotnak. Minden rossznak az az oka, hogy másodlagosnak tekintik szeretett Egyházam legtisztább szervezetét, nem fogják fel kiváló küldetését, nem törődnek azzal, hogy tiszteljék és megtisztítsák. Élnek anélkül, hogy gondolkodnának, anélkül, hogy belemerülnének szent kötettségükbe, amely mint papokra rájuk tartozik, hogy törődjenek (az Egyház) ügyével, ragyogóvá tegyék erényeikkel, gondoskodjanak arról, ami az oltárt illeti, vessék bele magukat szolgálóiknak, testvéreik Lelkének megmentésébe, hegesszék be sebeit, és amennyi re lehet, fedjék el azt, ami rontja jó hírét.

119u Látják-e mindnyájan, mit tehetnek papjaim, mit kell tenniük, és sokan mégsem teszik meg ezt? Imádkozzanak, imádkozzanak az új, belső pünkösddért, amely behatol a papi szívekbe, és hajtja, lánggra lobbantja őket. Karolják át őket szent buzgalommal, amely Szívemben ég.

119v Ez az ellenszer és nem más a sok rossz ellen, ami szennyes módon, titokban aláássa Egyházamat sok pap szívében. A Szentlélek jogot formál uralmára. Papjaim jobban átalakulnak majd belém. (A Szentlélek) tüze megtisztítja majd őket.

120 Mit ér egy papi lélek?

120a Véremmel fizettem a lelkekért. Csak ezen az áron lehetett megváltani őket. Ezen az áron lehet megszerezni a kegyelmeket. Papjaim lelkét Szívem vérével vettem meg, bensőséges töviseivel és fájdalommal. Ezt az árat fizettem szeretett papjaimért.

120b Irt, Szívemben van az a bánya, amelynek (kincsével) megvehető az ég. Csak itt találják meg váltságdíjukat. Bűneikkel (a lelkek) szenvedést okoznak nekem. Ez a belső kereszt a legfájdalmasabb számomra. Ez sújt le leginkább. Ez a legkeserűbb. Ez a fájdalom az ő váltságdíjuk, ez a fájdalom, amely számomra a legnagyobb.

120c Az ima és az áldozat megindítja Atyám Szívét, hogy beleegyezzen ezekre a kérésekbe. De ez az én velőmig hatoló (szervedéseimnek) köszönhető, Szívem kimondhatatlan fájdalomainak. Ezek a bensőséges fájdalmak, amelyeket csak kevés lélek ismer, adtak életet a papnak. Innen ered hivatása, s azért oly értékes az. Ha elbuktak, szintén csak ezáltal lehet megmenteni és üdvözíteni őket.

120d Igaz, hogy miután megdicsőültem, nem vagyok képes szenvedni. Titok ez: amint bennem minden a jelen(ben) létezik, titokzatos múltbeli fájdalomaim is ma éppúgy megvannak, mint ahogy voltak, s így lesznek mindig, mert azok Szívemnek isteni fájdalmak voltak. Bizonyos szempontból megelőzték földi Létezésemet. (Magyarázat: Amennyiben Jézus öröktől fogva előre látta ezeket.) Ezekkel vásároltam meg a papi hivatásokat ott, a kezdet nélküli kezdetben, és léteztek (ezek a fájdalmak) halandó életemben, és titokzatos módon folytatódnak a világ végéig ameddig csak szükség lesz egy papra, annak befolyására és termékenységére a (lelkek) megszentelését és (Atyám) megdicsőítését illetőleg. Ember-isteni Szívem örök szeretettől Lükettett már az idők (kezdet) előtt, minthogy Istennél minden a jelenben van. Amint dicsőségem örök, úgy Szívem belső

fájdalmai is folytatódnak. Amint ezekben (a fájdalokban) van a papság bölcsője, úgy (ezek) lesznek mindig a hivatások forrásai, a papság termékeny eredete, erényeiknek és kegyelmeiknek leggazdagabb bányája, és végül a titokzatos sír, amelyben örökre nyugalomtal találnak.

120f Ez Szívem a pap számára: az ő kezdete és vége. Szeretetteljes kezdete az Atya ölen, fájdalmas tenger, Mária méhétől kezdve: és dicsőséges naplementéje az örök boldogságban.

120g Senki sincs oly mélyen Szívemben, mint a papok. Felfogják-e most irántuk érzett végtelen szeretetemet? ... Ők lelkem bensejéhez tartoznak. Az örökkévalóságtól kezdve hordozom őket Szívem legnagyobb mélységeiben. Szívem adta nekik a kegyelem életét a Szentlélek által, az Ige isteni életét és szeretett Atyámnak atyai erejét. (De akkor) miért nem ismerik el ezt a nagy, rendkívüli kegyelmet, ezt a kivételes szeretetet, amellyel megelőzte őket?

120h Atyám az Ő értelmében foganta meg múltbeli, jelenlegi és jövőbeli papjaimat. Öröktől fogva simogatta őket Fiában, a Szentlélek nagy szeretetével. A Szentháromság beburkolja őket, és Isten örömét találja nagyon szeretett művében, az Egyházban, amelyet ezek a papok képeznek. Ha a papok elmélkednének azon, hogy mivel tartoznak az isteni Személyeknek! Milliók közül választotta ki őket (Isten) mindörökké. Mindenki másnál inkább szerette őket. Különösképpen elkülönítette őket Szentéle számára.

120i Mégis hányan árulóvá válnak ezek között a nagyon szeretett Lelkek között! Hányan eltékozzák isteni hivatásukat! Hányan hűtlenné válnak hozzá, és számtalan kegyelméhez! Elhagyják a színaranyat a hamisért, a sárért. Elhagyják a tisztaságot, s belemerülnek a tisztátalanságba. Oly mélyre süllyednek, hogy már senki se tud segíteni rajtuk. Elhagyják a Szentháromságból származó eredetüket és az Anyaszentegyházban birtokolt papi jellegüket. Miután megszülettek Szívemben, elhagyják a szent szeretetnek ezt a fészket, elszakítják a gyengéd szálakat, letépi Lelkem, életem egy darabját!

120j Ha nem volnék Isten, ezek a hűtlenségek halálot okoznák, oly kegyetlenek szerető Szívem számára.

120k Nem becsülik meg a papi hivatás végtelen értékét. Nem tanulmányozzák eredetét. Nem értékelik árát. Nem fogják fel forrását. Nem merülnek el a szent titokban, amelyet tartalmaz. Igen, látják, hogy nagy kegyelem, de istenien szent, a legszentebb! Ezért felületesen értékelik, és ha lebecsülik, könnyen beszennyeznek!

120l Ha papjaim mélyen, komolyan, isteni világossággal felfognák egyetlen papi hivatás értékét és azt, hogy az a kereszten szenvedésembe és vérembe került; főleg pedig (ha felfognák) a kegyetlen, szívet tépő keserűséget, Szívemnek Legbensőségesebb keresztjét, akkor sokan mily másképpen viselkednének!

120m Ahelyett, hogy mintegy nehéz teherként vonzoznák azt, aminek dicsőségüknek és életüknek kellene lennie, meg kellene becsülniük és lelkük teljes szeretetével kellene szeretniük az ily kiváló, ennyire az égből jövő kegyelmet!

120n Amikor az Atya, isteni értelmében, szemlélte őket az örökkévalóságtól fogva, rájuk mosolygott. Elragadtatva Önmagát (látta bennük, saját) végtelen tökéletességében. Az Ő egyik jellegzetességét (képezték) a földön, akiket nagyon szeretett és kimondottan azért teremtett, hogy megdicsőítsék Őt.

120o Emberi módon beszélve, amikor kialakult elméjében a szeretetnek ez a látomása, magához vonzotta magát a Szeretetet, a Szentlelket, hogy az kialakítsa azt. Ez az isteni Személy visszatükrözte Önmagában az Atya tervét.

120p Mindkét isteni Személy egyetlen szeretetben (egyessülve) tükrözte vissza ezt a jövőbeni Egyházat, amely azonban Isten számára már a jelenben volt. Ebben a tervben szerepelt öröktől fogva az is, hogy az Ige testté lett. Ez a megtestesülés az Isten által elrendelt időben megvalósult Máriában.

120q Erre a Szüzre összpontosult az örök és kezdet nélküli Szeretet, aki az Atyától és a Fiától származik, hogy kialakítsa a legszentebb testet, egy testi Szívet Mária legtisztább méhében, és kezdetét vegye az időben Az, Aki öröktől fogva létezett.

120r Az Ige főképpen azért lett testté, hogy a földön megalakítsa a papoknak ezt a szent seregét, az Atya eszméjét, akit elméjében szült meg. Ők a Szentlélek gyümölcsei az Ő gyümölcseiben, Jézusban, az első Papban. Az én ember-isteni Szívemben átalakította, növelte és burkolta be őket. s Ismétlem, itt van (a papság) bölcsője. Az Atya foganta meg őket elméjében, kialakította őket bennem Máriának méhében a Szentlélek által hivatásukban, az Atya papi erejével.

120t A földön születnek, de *nem a föld számára*. Magasztos rendeltetésük, égi, isteni. Engem kell képviselniük, másaimmá kell lenniük, hogy megdicsőítsék Egyházamat. Ezzel biztosítják, hogy Atyám továbbra is rámosolyog minden papra. Ennek nem szabad terméketlenné maradnia, hanem létre kell hoznia engem bennük és a lelkekben. Az Egyházat a Szentháromság képévé kell tenniük, amely eleven és örök, és amely mintegy isteni forrásként öntözi a Lelkeket és üdvözíti őket.

120u Ezt az isteni erőt nemcsak, hogy nem szabad beszennyezni a papban, de még elhomályosítani sem szabad ragyogását, hanem annak állandóan meg kell maradnia a papban, és pajzsként kell szolgálnia a Sátán ellen.

120v Már látják, hogy ha a pap az, akinek lennie kell, akkor a Sátán mindennél inkább zsákmányául szeretné ejteni. Ezen dolgozik leginkább, mert a papokat gyűlöli legjobban. Magát Istent, az Ő visszatükröződését látja bennük. Ezért (nagy) diadal az ördög számára egy papi Lélek megnyerése. Magával az Istennel harcol, engem győz le, s bennük meggyalázza Egyházamat. Ezért irányítja erre legnagyobb dühvel csapatait. Kevélységében nem tudja elviselni ezt a magas (papi) méltóságot, amelyben az ég tükröződik vissza.

120w A papokban nekem kell létezniem, mint Istennek, és mint embernek, azaz istenségemben együtt az Atyával és a Szentlélekkel, és szent emberségemben lerajzolódva bennük. Oly magasztos, oly kiváló a pap állapota! Rendelkezésére áll a

Szentháromság hatalma szolgálatának cselekedeteiben! Átalakul belém a Szent Áldozatban. Magában hordozza a Szentlélek szent kenetét. Akkor mi hiányzik neki? ...

120x Be kell hatolnia abba, *ami*. Fel kell fognia, *kit képvisel*. Meg kell becsülnie magát önmagában és önmagában engem, aki egyedül vagyok méltó a teljes tiszteletére.

120y Minden az övé, ami az enyém; nem azért, hogy büszkélkedjek miatta, hanem hogy hálás legyen a végtelenségig, hálát adjon nekem, szeretetével és a *lelkek* (üdvözítésével fejezve ki ezt a hálát.)

120z Ez az én tanításom, erre oktatom őket. De van még sokkal több (mondanivalóm). Tudják-e, hogy mi? ... A szeretet. Papjaim szeretetteljes emlékeztetése sok mindenre, amit sokan elfelejtenek, mások pedig tudomásul sem vesznek, de amit mindenkinek tudnia kell, és amiért mindenkinek hálát kell adnia.

121 A rendkívüli kegyelmekben való részesülés akadályai

121a Mit érek majd én, aki mint Ember birtokolom a Szentlelket és az Ő csatornája vagyok, hogy szétoszasz rendkívüli, legtisztább és legtermékenyebb kegyelmeit a papi szívekben, ha nem találok senkit, aki hajlandó azok befogadására? El van telve keblem (ezektől a kegyelmektől), (érezem) súlyukat Lelkemben, ki akarom árasztani ezt az isteni áradatot a papi lelkekbe – mert ezért helyezte el az isteni Lélek azokat az enyémben – zslipeket kell tennem ezekbe a túlradó folyamokba. Teherként nehezedik rám az égnek ez a hatalmas és isteni terhe, mert zárt ajtókra találok sok szívben enyéimnél, amelyeket nem nyitnak meg (ezeknek a kegyelmeknek) a befogadására.

121b Jaj azoknak a papi szíveknek, melyekben nem fészkel a Szentlélek! Mert a Szentlélek, az én közvetítéssel megérinti ezeknek a szíveknek a kapuit, de sokszor elutasítják. A papok nem akarják befogadni az ég kincseit, amelyek szentté tennék őket.

121c Eme kegyelmek elfogadásának akadályai: a bűn, a bűnös tétlenség, a szétszóródottság, a világ és az érzéki vágyak. Akadály a kishitűség; a kevélység, amely elégségesnek tartja magát anélkül, hogy valakire rászorulna; a belső élet hiánya, amely kimeríti a természetfeletti erőket, és érzéketlenné tesz a kegyelem élete iránt. Nem fáradok bele annak hajtogatásába, hogy a belső élet tartja fenn a papot, az ima védi meg, és a lelki tisztaság az élete.

121d Mindezek a kegyelmek a szeretet kegyelmei, magától a Szeretettől, aki a Szentlélek, erednek, és rokonságban állnak vele, a pap szívéhez tartoznak. Nagyon rendkívüliek ezek a kegyelmek, akár csak azok, akik rájuk szorulnak. Nagy hatású kegyelmek ezek: az erősség kísértéseikben; az önmegtagadás áldozataikban; a világosság, amit terjeszteniük kell a lelkekben; a tisztaság, amely megacélozza őket az ellenség ellen; a becsületes kötelességteljesítés; az Atyám dicsőségéért való buzgólkodás; a keresztet a Belém való átalakuláshoz.

121e A földről az égre emelem szememet és Szívem keserűségében mondom: *Nem akarják ezeket, szeretett Atyám De remélem, később válaszolnak majd, és akkor bőséges esőként hullnak majd rájuk ezek az átalakító kegyelmek, amelyek egyesítik őket Veled, az énvelem való egységben, teljesen élve az egységet.*

121f Imádkozniuk és kiáltaniuk kell. Fel kell áldozniuk magukat, Atyámhoz szólva Igéje által, hogy ezek a papi lelkek megnyiljanak, megtisztuljanak, megalázzák magukat és kitérüljenek befogadásukra.

121g Amilyen mértékben ezt megteszik, megindul Atyám, elküldi a Szentlelket ezekbe a papi keblekbe, és porrá török sok kőkemény papi szív, megnyílnak a lanyha papok kapui, és a bukott papok szíve válaszol, a kísértéseket szenvedők az ég felé fordítják tekintetüket, a jó papok növekednek az erényekben, a tevékenységben és a kenetben, hogy teljesen befogadják a Szentlélek ajándékainak és kegyelmeinek ezt a jótékony esőjét, amely átalakítja őket belém.

121h Akkor Szívem megkönnyebbül a kegyelmeknek ettől a terhétől, amelyeket ki akarok árasztani szeretett Egyházamra. Ilyen módon segíteni fognak engem a papok szentekké tételében, szeretett Atyám megdicsőítésében, és így megvigasztalják Szívemet.

121i Meg kell szerezniük számomra a jövő papi hivatásokat. Mert jóllehet Isten kiválasztotta azokat az örökkévalóságtól kezdve, az embernek szabad akarattal el kell fogadnia az ég kegyelmeit, amelyeket visszautasíthat, vagy késleltethet. Ez a szabad akarat, amelyben az ember részesült okozza szenvedésemet vagy megdicsőít engem. Kérniük kell azt is, hogy miután elfogadták a papi hivatásokat, a kiválasztott lelkek kitérüljenek azokban egészen az oltárig. Szintén sok áldozatra van szükség az igazi hivatásokért, amikor azok veszélyben vannak.

121j Az ördög és a test sok hivatás veszét okozza a világban. Isten sokaknak megadta a hivatást, de közülük sokan elvesznek, mert hiányzanak a lelkek, akik feláldoznák magukat ezekért a hivatásokért. Sokakat félrevezet a Sátán. Ezek a lények szerencsétlenek maradnak a világban, mert elhagyták Istent a teremtményekért és az eget a földért. Mindig lelkiismeret furdalást éreznek, és mind több és több bűn elkövetésével akarják azt elhallgattatni. Végük sokszor szerencsétlen.

121k Nem imádkoznak a szükségét szenvedő lelkeknek ezért az osztályáért, akik talán mindenki másnál inkább rászorulnak a lelki segítségre. Senki se törődik azzal, hogy segítse őket, tanácsot adjon nekik a sokféle küzdelemhez, a kísértések és veszélyek meggátlásához. Nem kevesebb jár egy elveszett papi hivatással, mint a hozzá kötött lelkek számtalan sokasága, akik megdicsőíthettek volna engem. Kevesen, vagy senki se veszi komolyan, hogy igazán mennyit is ér egy pap számomra. Én

vagyok őbenne, annak az igazi égi hivatásnak szent és áldott csírájában, amely elvész, sokszor azok hibájából, akiknek részvétellel kellene Lenniük iránta, és küzdeniük kellene megtartásáért.

121i Ez egy másik nagyon fontos pont Szívem számára, de kevesen törődnek vele még azok közül is, akiknek kötelességük lenne. Igen, fájdalommal látják, de bizonyos közömbösséggel nézik, hogy elhal ez a szőlővenyige, amelynek sok gyümölcsöt kellene hoznia szolgálatomban és a lelkek szolgálatában. Mit tegyünk, hogy megszünjék ez a baj, amely annyira elharapódzott sok szemináriumban és szerzetes társulatban? Tudják-e, mivel szüntethetik meg? Egyedül szeretettel, mert az istenszeretet elkerülhetetlenül folytatódik a felebarát szeretetében. Ha azok, akik enyéim szeretnének engem, jobban örködnének ezek felett a hivatások felett, amelyek az ég győzelmét jelentik a jövő számára és végtelen jót a lelkeknek.

121m Mondok valamit: Amikor megvetik ezeket a hivatásokat, akik elhaltak gyengeségük, a kísértések, szeszélyesség, vagy a szolgálatomban való férfiasság hiánya miatt, engem hagynak magamra ezekben a nagyon szeretett Lelkekben, amelyekben megtalálható a papság szent és isteni csírája, az én másom, Anyaszentegyházam egy tagja, egy égő tömjénező az egész Szentháromság dicsőségére.

121n Panaszkodom emiatt, mert papi Testemnek ezek a tagjai fájdalmat okoznak nekem. Olyan ez, mintha eret vágnának szeretett Egyházaamon. Szenvedek érte, mert elvész egy megváltó elem. Szenvedek Atyám (fájdalma) miatt, aki elhelyezte ebben a hivatásban a termékenységnek egy csíráját a lelkek számára. Fáj a lelkem emiatt a szökevény miatt is, aki felé nem nyújtottak kedves és szeretetteljes kezet, amely visszatartotta volna őt!

121o Számomra papjaim olyanok, mint a velő, Szívem lényege, lelkem legbensője. Ők a külső tényezők, akikre számítok Atyám megdicsőítését és a lelkek javát illetően. Nem tudják, mily értéket jelent számomra egy papi lélek, mert fogalmuk sincs a világban arról a buzgóságról, amely keblemet emészti Atyám dicsőségéért és a lelkek üdvéért.

121p Amikor Leszálltam a földre, azt csak azért tettem, hogy megdicsőítsem Atyámat, az egész Szentháromságot Egyházaamnak papjaiban való fenségességével és nagyszerűségével, hogy általuk üdvözüljenek a lelkek. Meg akartam dicsőíteni Atyámat egy Testben, aminek én voltam a Feje, és amelynek tagjaiban önmagamot láttam, akiben neki örökké kedve telik. Állandósítani akartam a földön képemet, amely Őt elragadtatja, amelyet Ő hozott létre, amely kimondhatatlanul boldoggá teszi Őt: Igéjét! Ezt az Ő általa öröktől fogva született Igét, aki minden erejével szeret, ahogyan csak egy Isten szerethet.

121q Az Atya csak Önmagát képes szeretni; és Önmaga Igéjét; és Igéjében, a Szentlélek által Egyházát; és Egyházában, egységének visszfényében, minden lelket.

121r Már láthatják, hogy számomra nagy fájdalom, ha egy igazi hivatás elvész, hiszen az örökkévalóságtól fogva kapcsolatban áll velem.

121s Vannak megelőző kegyelmek, amelyek sok szerencsétlenséget és bukást meggátolnak papjaimban. Elszámolom azokat a kegyelmeket, amelyekre nagyon kell nyelniük, hogy kiesdjék az égtől azt, hogy azokat minden papom elfogadja.

121t Sok kegyelmet kell szerezni, és imádkozni kell azért, hogy készen álljanak (a papok) befogadásukra: kegyelmeket a hivatások megőrzéséhez; kegyelmeket a bukott papok számára, hogy felemelkedjenek, és megalázzák magukat, és bűnbánatot tartva szolgáljanak engem. *Megelőző kegyelmeket kell szerezni, amelyek sok jó papot megőriznek attól, hogy bemocskolják szeplőtelen stólájukat, amikor keresztülmennek a világ szennyén. Kérni kell a jók kitartásának a kegyelmét.*

121u Azt mondtam a jóknak: „Virrasszatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek!” Ki nincs kitéve annak, amíg él, hogy barátból ellenséggé változzék? Megmondjam? – A belém átváltozott papok, mert ők elzavarják a Sátánt, amint én tettem. Testükkel a földön járnak, de megistenült lelkük, érzelmeik és cselekedeteik az égben vannak.

121v Kétségtelenül meg kell őrizni ezeknek a szent papoknak a buzgóságát, mert a Sátán nem alszik, és ha engem megkísértett, őket is megtámadhatja. De sértetlenül távoznak, ha az én másaim, és azt válaszolják neki, *amit én.*

121w Az átalakulásnak sok fokozata van. Növekedhet és fejlődhet a teljes egyesülésig, amennyiben az lehetséges a földön, mert csak az égben válik tökéletessé.

121x Ez a tennivaló: kapni és adni. Hogyan? Felajánlva engem az Atyának, alázatosan, áldozatosan, bocsánatát és irgalmát kérve egyesek számára, a megőrzést és a rendkívüli kegyelmeket másoknak, Máriával egyesülve, mindig feláldozva magukat az ő javukra.

121y A szeretetnek és a fájdalomnak ez a küldetése kiterjedt. De szükség van arra, hogy vállalják, amit én vállaltam: szenvedéseimet, hogy kegyelmeket szerezzenek enyéimnek, hogy részesüljenek abban a tiszta papok, a lanyhák, a buzgók, az áttetszők (ugyanúgy, mint) a tisztátalanok, a bukottak és a bukás előtt állók, a megkísértettek és a gyengék. Részesítsék őket ezekben a szép gyöngyökben, amelyek el vannak rejtve Szívemben.

122 A túlságosan tevékeny papok

122a Beszéltem a tétlen papokról, akik siralmas semmittevésben alszanak, mintegy lelki vérszegénységben anélkül, hogy akár csak tettetni is akarnák azt, hogy lerázzák a kábultságot és megváltoztatják önző és zárkózott életmódjukat. Most egy ezzel ellenkező veszélyről akarok beszélni: *a munka felhalmozásáról, amely megfojtja a lelket.*

122b Biztos, hogy vannak esetek és alkalmak, amelyekben nem Lehet elkerülni a sürgős munkákat. De sokszor parancsoló szükségét látnak ott is, ahol valójában nincs. Elvesztegetik az időt a lelki és belső élet kárára és a velem való érintkezés kárára, ahol mindenre megoldást találnának.

122c Sok papi lélek engedi, hogy a tennivalók áradata magával ragadja őt. Ürügyül azt mondják, hogy kötelességről van szó, pedig nem mindig ez a helyzet. Egyes dolgokat el lehet hagyni, vagy legalábbis el lehet halasztani, mert nem olyan fontosak, mint amilyeneknek képzelik.

122d A tevékeny életben nagyon könnyű végletekbe esni. Ezt mindenáron el kell kerülni. A papoknak szükségük van az imára, ahol mindig világosságot találnak, és amelyből orvoslást nyernek sok bajra. Helyezzenek engem minden más elé. Az ilyen papok számára szükséges, hogy rendszerezzék munkájukat. Ahhoz, *hogy adni tudjanak, kapniuk kell.* Honnan kap a pap mindent, amire szüksége van neki és másoknak, ha nem a velem való bensőséges érintkezésből, a belém való átalakulásból, a velem való egységből?

122e Jó dolog méricskélés nélkül adni másoknak, de csak miután a lélek megerősödött a Szentlélekben, és tőle kapja tisztaságát, erejét, világosságát és szeretetét.

122f Nem szabad szem elől téveszteni a belső életet! Nem szabad eltávolodni attól, aki az Élet. A pap tevékenységének minden ereje a velem való bensőséges érintkezésben rejlik, abból ered, ebből az átalakító egységből, amely másaimmá teszi őket. Azt akarják, hogy szavaik, tanácsaik, munkájuk hatásos legyen a lelkekben? Akkor ne veszítsenek el engem szemük elől. Hordozzanak erem szívük mélyén, átalakulva belém, és gyümölcsük maradandó és természetfeletti lesz.

122g A tevékeny életet illetően sok a hamis mérték, a téves értékelés. (Az igazi mérték) az, hogy elengedhetetlenül egyesítik lelkiéletüket a velem való bensőségességgel. Erről sok papom megfélelkezik. Ezért külső eredményeik értéktelenek az ég számára.

122h Bárcsak elengedhetetlen szükségé tudnám tenni a Lelki életet papjaim számára, bárcsak mindnyájan felfognák ezt!

122i *Az ellenszer, hogy rendszerezzék elfoglaltságaikat. Testükkel éljenek a földön, hogy dolgozzanak, de lelkükkel Istenben éljenek, hogy tőle kapjanak és így adni tudjanak.*

122j Jó papjaimban mily sok van ebből a rosszból, amelyről beszélek! Eltömik a velem való érintkezés forrásait, és ezzel megsemmisítik az isteni tevékenységet abban, amit érintenek. A jégszekrénynek hidegnek kell lennie, a kemencének melegnek. Papjaimnak a hit, a fény és a szeretet izzó kemencéinek kell tenniük minden társadalmi osztályban, amelyben dicsőségre dolgoznak. A hó megfagyaszt, és a lelkeknek tűzre van szükségük. Ha minden papi szív a szent tűz, a szent szeretet tűzhányója volna, akkor egyetlen szikrája lángba borítaná a világot. A lelkek égnének ebben a tűzben, és Egyházam lángra lobbanna növekedne papjaim isteni buzgósága által.

122k Hideg van Egyházamban. Azért jöttem, hogy tüzet hozzak a földre.

122l Sokan papi kötelességeiket *rendszeresen, megszokottan és fagyosan* teljesítik. Eleget tesznek neki, de mintegy hit nélkül, buzgóság nélkül, és... megmondjam... *szeretet nélkül*, a nélkül a tűz nélkül, amelynek át kellene járnia azokat, amely lángjainak körül kellene vennie szívüket.

122m Mily sok papom elmerül a külsőségekben, és megfélelkezik arról, hogy van lelkük, *amely az enyém!* Erőteljesen visszakérem azt, ami hozzám tartozik: érzelmeiket, képességeiket, életüket, lelküket, amelyet magamhoz vehetek, amikor nekem tetszik. Nekem az tetszik, hogy természetfeletti, isteni étellel vegyem magamhoz, teljesen egyesülve velem, átalakulva belém.

122n Helyes, hogy a papok lelkeket adnak nekem. Ez szent kötelességük. De nagyobb kötelességük, amely a méltányosságból, igazságosságból és a szeretetből fakad, hogy elsősorban magukat adják nekem, belém átalakulva. Ez dicsőít meg engem legjobban, és szent papjaimat is Ezt odaajándékozhatom Atyámnak, mint a megváltás megkoronázását, mint földi győzelmem zsákmányát.

122o Imádkozni kell azokért a szeretett papokért is, akik a lelkek iránti buzgóságtól égnek, de saját (lelkükről) megfélelkeznek, vagy csökkentik velem való egységüket. *Nincs nagyobb gyönyörűségem, mint amikor magam körül látom szeretett papjaimat.* Akkor átkarolom őket, kedveskedek nekik, átjárom őket, szeretem őket, és tetszésemet találok társaságukban.

122p Miért fosztaná meg engem ettől az élvezettől azáltal, hogy a hozzám tartozó időt olyan dolgokkal tölti, amelyek másodrangúak? Mert minden másodrangú számomra, amikor nem szeretett, együtt érző, szerető papjaimról van szó.

122q Amikor látom, hogy *egyedül szeretetből* lábamhoz jön, szívem hevesen ver, és *elfelejtem a bűnöket, az ámulásokat, a magamra hagyatást, a paptestvéreiktől való elidegenedést.* *Megvigasztalodom kedvessége miatt, és örvendek társaságának.*

122r Nem értik meg a papok irántuk való szeretetem gyengédségét és végtelenségét! Nem! ... Amint az Atya nem szeret mást, mint Igéjét, aki Őt tükrözi vissza, és aki egy Ővele az istenség révén; úgy szeretem én mindenkinél jobban papjaimat, akik engem tükröznek vissza, engem képviselnek, és akiknek az én másaimnak kell lenniük. Az Atyának ez a visszatükröződése bennem, az enyém az Atyában, a Szentlélekben, és a Szentháromságé a papokban megisteníti az irántuk való szeretetet. Mert ha a Szentlélek a Szeretet, aki összeköti az Atyát és a Fiút, ugyanez a szeretet köt össze a Szentháromsággal; ugyanez által a Szeretet által kapcsolja össze az Egyházat papjaival.

122s „Aki ismer engem, ismeri Atyámat” – mondtam. Ezt akarom és kell mondani minden papomról: *Aki megismer egy papot, engem ismer meg, és bennem szeretett Atyámat.* A visszfény ugyanaz, a szereteté, amely egyesíti az Atyát a Fiúval és a papokat a Szentháromsággal.

122t Amint nem válhatok el az Istenségtől, egy lévén az Atyával és a Szentlélekkel, amikor látok egy papot, látom benne az Atyát és a Szentleket. Benne szeretem ezeket az isteni Személyeket. Bennük őket szemlélem, mint Ember, őket tisztetem, dicsőítem és szeretem. Nem más szeretettel szeretem őket, mert nincs más szeretetem, mint *magával a Szentlélekkel*, a szeretet Szeretetével, akinek nincs se kezdete, se vége.

122u Megértik-e most egy kissé, miért van ez az emésztő szeretet lelkemben a papok iránt? Igen, teremtmények, de megistenültek a Szentháromsággal való kapcsolat révén, és felszívódtak az Ő egységébe.

122v Ezeken a magasztos gondolatokon keresztül, amelyeket érdemeseknek tartottam közölni, jobban felfoghatják a fájdalmat, amelyet számomra elidegenedésük, bűneik, szörnyű bűntényeik, rettenetes szentségtöréseik, számtalan hálátlanságuk, Lanyhaságuk, hidegségük, közömbösségük, rosszban való buzgólkodásuk, vétkes módon magamra hagyásuk és szeretetük hiánya okoz.

122w Azt hiszik a papok, hogy a tevékeny élet, elfoglaltságukkal és külső kötelességeikkel elég szerető Szívem számára. Nem gondolnak erre a szent és isteni tűzre, amellyel őket szeretem, az égből jövő sugarakkal, magának Istennek szeretetével, amellyel önmagát szereti, és végtelen irgalommal. Hálásabb vagyok nekik a velem való bensőségesség egy szívtől szívhez szóló pillanataért, mint minden ragyogó külsőségességért, amellyel meg akarnak engem dicsőíteni.

122x Szomjazom a papi szeretetre. Éhezem és szomjazom a *teljesen hozzám tartozó* papi szívekre, akik egészen Istenéi! ... Lelkük buzgósága, idejük, a levegő, amit beszívna, ha mindez nem én magam vagyok, akkor nem én vagyok vágyaik célja.

122y Ha felfognák az Istenember eme szeretetének végtelen nagyságát, végtelenségét, ami azért végtelen, mert isteni! ... Ha felfognák, hogy isteni előszeretettel szeretem őket, magával a Szentlélekkel! ... Miért, miért fizetnek érte megvetéssel, közömbösséggel és hidegséggel még a jók is, amikor a földet az ég elé helyezik? ...

122z Nem gondolnak a papok erre az emésztő, végtelen és isteni szeretetemre, amelyet megvallok nekik. Nem fontolják meg, nem mérlegelik, nem elmélkednek róla, nem is időznek annál, hogy megértsék megsebzett keblemet, oly nagy szeretettől meghasadt Szívemet. Nem éri el őket sem kiáltása, sem tüze, és sokakat melege sem, mert távol élnek ettől a tűztengertől...

123 Hittagadó papok

123a Mit mondjak hittagadó papjaimnak? (Hittagadásuk) ugyancsak nagy súllyal nehezedik lelkükre, mert ránehezedik az enyémre (is). Imádkozni kell értük, hogy küzdjenek az egész pokol ellen imáikkal és Szívem legbensőbb fájdalmaival, hogy elszakítsák a Sától ezt az általam annyira szeretett zsákmányt! Mert őket is szeretem, értük is sírok, mint Lázár holtteste fölött, hogy föltámasszam őket.

123b Igen hatalmas, igen nagy csodákra van szükség eme holttestek számára, akik elszakadtak Egyháztól, lábbal taposták és megvetették azt. Sőt, mi több: vadállatokként ellene fordulnak, bántalmazzák, és teljes erejükből gyűlölik.

123c Sok papom esetében megismétlődik, hogy „enyémhez jöttem, de enyém nem fogadtak be engem”. Mily sokan megtagadnak engem cselekedeteikkel, méltatlan viselkedésükkel! Mily sokan szolgálnak engem képmutató módon, de bensejükben megvetnek engem, amikor megvetik törvényeimet! Mások eltévelyedtek, vagy úton vannak, hogy eltévelyedjenek, Ezekhez sokféle módon jövök. Kopogtatok szívük kapuján. Felhasználom az eszközöket, hogy elhatározzák a hozzám való visszatérést pappá szentelésük napjának buzgóságával. De nem nyitják meg lelküket, és nem fogadnak be engem! Bennük vagyok, bensőséges egységben belém való átalakulásukban, a Szent Áldozatban, de nem engedik, hogy behatoljak lelkeikbe, s ott működjem, hanem a legteljesebb közömbösségben élnek.

123d Mily sok papom birtokol engem, de *nem fogad be!* Én bennük vagyok, de *ők nincsenek bennem*, sem viselkedésükkel, sem szándékukkal, sem pedig érzelmeikkel. Bűneik pedig még inkább eltávolítják őket tőlem. Ez a bűnös közömbösség sok jó papomban is megtalálható, akik számára nekem kellene az eszménynek, lélegzetnek és életnek lenni!

123e De van még rosszabb is. A hittagadó papok. (Ezek) miután befogadtak engem, *kiűztek* – sokan nyilvánosan – *szívékből*, amellyel széttörték az én fájdalmas (Szívemet). Elszáradt ágak Egyházam szent fáján, de a kegyelem által vissza tudnak térni, be lehet oltani őket. Ehhez azonban sok kegyelem, sok szenvedés és sokkal nagyobb szeretet szükséges, amely megváltja és üdvözíti őket.

123f Az ördög szinte mindig két jól irányzott fegyverrel szakítja el tőlem ezeket a szeretett papokat: *a kevélységgel és a tisztátalansággal*. Ezekkel a csalatkozhatatlan fegyverekkel megöl sok papi lelket, és sok papi hivatást. Nemcsak hogy magával viszi és elválasztja őket Egyháztól, hanem még ellene és ellenem is fordítja őket papi gyűlölettel!

123g Akkor az ördög, aki ura ezeknek a papi szíveknek, ösztönzi őket arra, hogy híveket szerezzenek maguknak, és velük elszakít, és a mélységbe taszít más lelkeket is. Miután az ellenség elnyelte őket, mint kívánatos ételét, tévedésről tévedésre, bűntényről bűntényre vezeti őket a végső megátalkodottságig.

123h Egy pap elkárhozásának napja ünnepnap a pokol számára, amint az égben ünnep van, amikor egy bűnös megtér. (A pap elkárhozása) számomra gyásznapi, fájdalmas és kegyetlen. Jaj, kitépték őt Szívem mélyéből, bensejéből, egy darabot önmagamból, egy papot, akiért odaadtam mindem véreimet, isteni lényegemet, szerető Szívemet...

123i De van Egyházamban néha rejtett hittagadás is. Ez a szerencsétlenség lassan, de *biztosan* fenyegeti a papok lelkét. Ezt csak én látom, csak én ismerem mérgező voltukat, én mérem fel kiterjedésüket... Igen, van rejtett hittagadás is, sátáni gyűlölet, ami annyival fájdalmasabb számomra, amennyivel ravaszabban van elfedve a képmutatás gyűlöletes álarcával.

123j Vannak olyan papi lelkek, akikben a bűnök ereje és a lelkiélet teljes hiánya kimeríti, vagy elgyengíti a hitet, és mivel jól ismerik az örök igazságokat, azok nem gyakorolnak hatást rájuk hidegségük miatt. Megszokják, hogy hivatásbeli kötelességeiket gépiesen végezzék, unalommal és közömbösséggel, sőt undorral. Lelkük még nem büzlik, de haldoklik a lelki halál karjában. Mindez teljesen tudatos és szándékos bennük. Az isteni erényeknek fáklyákként kell állandóan égniük a pap szívének oltárán. Ezekben a lelkekben elfogyóban vannak. Jaj a hit, remény és szeretet nélküli papnak!

123k Ezek az isteni erények a papi Lélek üdvösségét jelentik azok számára, akiknek a buzgósága lehanyatlak. Üdvös horgonyok, amelyek visszatartják őket a lejtőn, amely az örök kárhozat tengerében végződik.

123l Vigyázatok, szeretett papok! Virrasztani kell és imádkozni! Nem szabad elgyengülni a megkezdett úton, amely tövises ugyan, de az égbe vezet. El kell utasítani a lanyhaságot, a hivatások pusztulását! El kell határozni, hogy a kereszt útján jártok, amely felélénkít, megerősít és üdvözít!

123m Igen, a kereszt győzi le a Sátánt, az alázatosság és a kereszt, a tisztaság és a kereszt, a velem való egyesülés belső élete, a *belém való átalakulás*. Ezek azok az isteni üdvözítő eszközök, amelyeket minden papnak közel kellene tartania magához, hogy könnyen elérhesse.

123n Félelmetes megrázkódtatások, rettenetes viharok keletkeznek és dúlnak a pap szívében, ahol harc folyik az isteni és az emberi között, a szenvedélyek és az én isteni törvényem között, amely megtiltja azt, amit a vágyak kívánnak. A Sátán felzaklatja szívüket. Egyedül a Szentlélek és Mária képesek megadni neki az erősséget és a velem való egyesülést, egyszóval belém való átalakulásukat.

123o Nem imádkoznak eleget a papokért, mert azt gondolják, hogy a papok mentesek a kísértésektől és szabadok a szenvedélyektől. Azért, amikor Szívem felszólítja enyéimet erre a szent és tökéletes közreműködésre, lelkeket kívánok, akik odaadóan arra szentelik magukat, hogy éjjel-nappal buzgón, fáradhatatlanul imádkoznak papjaimért.

123p Ne feledkezzenek meg a hitüket nyíltan vagy titokban megtagadó papjaimról, akik hivatást kaptak Egyházam szolgálatára mind Atyám, mind a Szentlélek által. Ők másaim voltak, a Szentháromság képét viselik Lelkükben és papi jellegük megmarad a pokolban is. Miért nem tartják vissza őket a szakadék szélén, ahol állnak?!

123q Szabadjára akarták engedni szenvedélyeiket. Elvetették az engedelmesség édes igáját, amely védte őket. Széttörték az édes láncokat, amelyekkel a Szeplőtelen Jegyes egyesítette őket. Önként belevetették magukat a farkas torkába, s az pokoli erővel magával ragadta őket. Mennyi bünt hordoznak magukban ezek a hűtlen lelkek, s mennyit okoznak! Azt hiszik, hogy megszabadultak a láncoktól, és saját maguk teszik nyakukra a kötelet, amellyel felakasztják magukat, és örökre elvesznek.

123r De ők lelkek, papi lelkek, akik Testemmel és Véremmel táplálkoztak, és akinek Szívem adott életet! Olyan lelkek, akiknek hívására – rossz szándékuk ellenére – engedelmeskedtem. Átváltoztattam őket belém az oltárokon, noha feketék és szennyesek voltak. Ezek a lelkek mélységes és felfoghatatlan fájdalmukba kerültek és kerülnek Szívemnek. Elkárhozásuk nagy fájdalom számomra!

123s Lássák, miként gúnyol engem a Sátán bennük, és miként harcol, hogy legyőzzön, elszakítva őket tőlem. Lássák, milyen gúnyosan dobja oda nekem a kesztyűt, és milyen pokoli gúnnal száll szembe velem, azt mondva; „Enyéim ezek a lelkek, akiket te véreddel, istenemberi zokogásoddal és könnyeiddel vásároltál meg! ...”

123t Zavarba hoz, megszégyenít engem Atyám előtt. Szívem remeg, eltelve fájdalommal és szégyennel. Megindulva emlékezem vissza azokra a szavakra, amelyeket szenvedésem alatt hallottam, amikor egy lélek elhagy engem: „Ne ezt, hanem Barrabást! ...”

123u Mennyire felújítják szenvedésem a hittagadó papok! Mit teszek én, miközben a Sátán sérteget, gúnyolódik és diadalmaskodik zsákmányával? Közbevetem magamat Atyám haragja (és a bűnös) közé. Mint ember leborulok előtte, visszatartom igazságosságát, bocsánatát kérem, *halasztást* esdek ki számukra, hogy még egyszer, s ezerszer megpróbáljam megtéríteni őket.

123v Utána alkalmat adok (a megtérésre) hittagadó papjaimnak, akik miatt a Sátán kigúnyolt engem, amikor diadalmaskodott bennük. Alkalmat adok annak, aki megszégyenített engem Atyám előtt. Mint Pap, mint Feje feláldozom, megalázom magamat az ég előtt. Kérem a megbántott Atyát, hogy irtalmazzon annak, *aki az enyéim*.

123w Hittagadó papjaim nem gondolnak arra, hogy mibe kerül nekem elfajulásuk. Nem mérlegelik bűneik rettenetes következményeit. Nem szeretnek engem, és ezért kibontakoznak karjaimból. Nem szeretnek, pedig szeretet nélkül a pap mélységről-mélységre bolyong, amíg megáll a pokolban.

123x Ezek a szökevény papi lelkek a legrendkívülbb kegyelmekre szorulnak ahhoz, hogy megálljanak a Lejtőn, amelyen lefelé csúsznak. Vannak ilyen rendkívüli kegyelmek, és isteni erővel rendelkeznek megmentésükhöz.

123y Emberileg nagyon nehéz a megtérés egy hittagadó számára, mert a Sátán megkérgesíti lelküket. A természetfeletti, isteni kegyelmek nem hatolnak át ezen a kérgen. Nagyon nehéz (megtérésük), de nem Lehetetlen. Isten mindig üdvözíteni akarja és tudja őket. Fájdalmas Szívem *nyitva áll számukra*, hogy visszafogadja azt, aki alázatosan és bizalommal beleveti magát.

123z Velem egyesülve szerezzék meg ezeket a rendkívüli kegyelmeket a papok számára, akik gyűlölve azt, aki annyira szereti őket, sietve rohannak örök kárhozatukba.

123A Nem akarok elveszíteni egyetlen egyet sem. Nagyon szeretem őket! ... Az égben akarom látni őket, boldoggá akarom tenni őket a kiváló dicsőséggel, amellyel Isten megjutalmazza hűséges papjait. Az élet egy szempillantás alatt véget ér az érdemek számára, de a jutalomnak nincs vége. Keveset kérek, hogy sokat adjak, és papjaimat rendkívüli és nagyon gazdag jutalommal koronázom majd meg.

123B Remeg szerető Szívem, amikor érzem, hogy elszakadnak tőlem ezek a papi lelkek. Rendkívüli áldozatokat, és nagy szeretetet kérek megmentésük érdekében.

124 Tisztaság

124a A titokzatos megtestesülésben nem részesítek egy lelket sem, aki nem szűz. Nem látják-e, hogy ez a Máriában való megtestesülés visszfénye? Nem tudok Leszállni ezzel a kegyelemmel máshova, csak oda, ahol szüzesség, fehérség, tisztaság van!

124b A Szentlélek csak a tiszta lelkekbe és testekbe árasztja ki fényét; kétségtelen, hogy a megtisztultakba is, de soha sem azzal a bőséggel, ragyogással, fényel és világossággal, mint a szüzesség és lelki tisztaság esetében. Ő nem megy közel a szennyeshez, ha az nem tisztítja meg magát. De az előszeretettel biztos kegyelmei számára keresi azokat, akik nem szennyeződtek be tisztátalansággal. Keresi a fehéret, ami visszatükrözi Istent, az örök fényt és végtelen tisztaságot.

124c Ezeknek a Lelkeknek, akik a földön járnak anélkül, hogy beszennyeznék magukat a Szentlélek vonzóerőt ad, hogy lelkeket nyerjenek. A választottaknak megadja a papság kiváló kegyelmét. Eme szűzi lelkek számára nagyon könnyű a belém való átalakulás, aki a Gyöngyvirág vagyok, és messzebbre ér el tevékenységük hatósugara, és a lelkeké, akikben megdicsőítenek engem.

124d De nem mindenki, aki elért a papsághoz, Lép az oltár lépcsőjéhez anélkül, hogy be ne szennyezte volna magát. Már mondtam, hogy sok esetben ezt a hiányt kiegészíti *belém való átalakulásuk*, belém, aki az örök tisztaság tiszta tükre vagyok.

124e Mennyire kiegészíti irgalmasságom az emberi gyarlóságot! Mennyire tisztít fényem, megtisztít közelségem, átalakít és egyesít szeretetemet!

124f Ez Jézus, ez vagyok én: feneketlen mélysége a végtelen irgalmasságnak; kiegészítés, isteni máz, amely szeretetteljes gyengédséggel elfed minden emberi tökéletlenséget.

124g Meggyógyítom, kiegészítem, megfehéritek, megtisztítom és megszentelem a szennyest. Felemelem, befedem, megváltó és üdvözítő véremben megmosom azt, aki nem tiszta.

124h De sokba kerül nekem a szennyeshez közelednem. Irtózom sok szív feketeségétől. Egyedül irgalmam, egy Isten irgalma képes lehajolni a bűnök tisztátalan szennygödöréig, hogy kihúzza onnan a bukott szíveket! Hányan nem fogják fel Szívemnek ezt az emberszeretetét! Félretolnak engem, és megmaradnak a szennyben, hihetetlen esztelenséggel!

125 A kegyelem elől elzárkózó papi lelkek

125a Szívem duzzadásig megtelt a végtelenül gazdag kegyelmekkel, amelyeket a Szentlélek helyezett el oda. Ki akarja árasztani ezeket, hogy betöltse velük a papi szíveket. De közülük sokan légmentesen elzárják magukat, és nem nyílnak meg azok befogadására!

125b Nem akarom a halogatást, már nem tűröm a késlekedést. Szét kell zúzni a reteszeket, fel kell törni a zárat, be kell hatolni enyéim lelkébe, és le kell győzni őket, *annak ellenére (hogy nem akarják)*, és ki kell árasztani a kegyelem bámulatos karizmáit ezekben a lelkekben.

125c Ezek a papjaim visszatartják a kegyelmeket, amelyek nemcsak őértük vannak, hanem a lelkekért is. De ha ők nem részesülnek bennük, hogyan tudnak másoknak adni? Elengedhetetlen, hogy adjanak, mert küldetésük ez, és *magukat kell adniuk*. Ezért elengedhetetlen, hogy kapjanak.

125d Megkezdem a munkát, hogy kinyissam a lezárt szíveket.

125e Elérkezett annak az ideje, hogy *erőszakkal* (nyissam ki) a papi szíveket. Nem durva erővel igazom le őket, hanem a szeretet indításaival és varázsával, a kegyelem kedveskedésével, Szívem zokogásával és könnyeivel. Már nem akarok, már nem vagyok képes várni a szeretet megváltó és megtisztító kegyelmeivel.

125f Kopogtatok ezeken a bezárt ajtókon, de ha nem nyitják ki azokat, kinyitja majd a szeretet. A szeretet ereje diadalmaskodik majd.

125g Hívják segítségül a papok őrangyalait, hogy angyalivá tegyék ezeket a Lelkeket, mert angyaloknak kell lenniük azoknak, akik az oltárhoz mennek.

126 Elhunyt papok

126a Nem akarok megfedkezni az elhunyt papokról. Nekik is szükségük van az imára és a felajánlásokra, hogy a tisztítóútból az égbe menjenek, az én karomba. A hívő lelkek feladata, hogy kiszabadítsák a papokat a tisztítóhelyről, és siettesék számomra az örömet, hogy dicsőségemben lássam végre őket. Ezzel irgalmasságot gyakorolnak velük, nekem pedig örömet okoznak.

126b Gondolnak-e arra, hogy sokan elfelejtik paptestvéreikre is kiterjeszteni szeretetüket, ezekre a szent rokonságban levő Lelkekre, mintha nem is egy családhoz tartoznának Egyházamban? Fáj Látnom szeretetük csekély voltát – sokakban semmi sincs belőle – elhunyt testvéreik iránt. Inkább foglalkoznak – nyereségért, vagy szeretetből – a hívek lelkével, mint saját vérrokonokkal, testvéreikkel, amely Testnek én vagyok a Feje. Papjaim közül sokan, mintegy többségük, nem tartják jelentősnek a legfontosabb irgalmasságnak ezt a megnyilatkozását. A tűzben hagyják ezeket a bensőséges (rokonságban álló) lelkeket anélkül, hogy egyáltalán törődjenek velük; vagy csak nagyon felületesen teszik azt.

126c Azt akarom, hogy mise közben a halottaknál való megemlékezéskor első helyre tegyék paptestvéreiket, és sose feledkezzenek meg róluk. Ők az én választott részem, és az öröm, amelyet tapasztalok, amikor egy pap lelkét fogadom az égben egyenlő azzal az örömmel, amelyet a földön tanúsítok irántuk, sőt sokban felülmúlja azt.

126d Az eltévelyedettek lelkei, és azoké, akik gyalázatos bűnököt követtek el, ha bűnbánatot tartanak és üdvözülnek, kimondhatatlan tisztítóútból részesülnek. Ez fájdalmat okoz nekem, és megindul szerető Szívem, amikor látom őket szenvedni anélkül, hogy képes lennék – az általam létesített törvények szerint – én, aki mindenre képes vagyok, csökkenteni tisztítóútjukat, ha a Küzdő Egyház nem alkalmazza rájuk végtelen érdemeimet.

126e Van Szívemnek egy másik fájdalma is, amelyet senki se nem lát, se nem ismer, se teljes egészében felfogni nem képes, és ez: Látni magamat mintegy keresztbetett karral anélkül, hogy képes lennék – bizonyos értelemben – szeretetem emésztő tűzvészében megennyhíteni büntetéseiket, csökkenteni megtisztulásuk idejét, kirántani őket a lángokból, és átvinni őket Szívemben az égbe.

126f Az igazságosság mintegy meggátolja a szeretetet. Minthogy én magam vagyok a szeretet és az irgalmasság és az igazságosság, ez az utolsó tulajdonság mintegy visszatartja ebben a pontban a szeretetet – ki hinné! Aggódok, és vágyakozom, hogy a lelkek a földön megtegyék azt, amit én nem tudok megtenni az égben.

126g Ma felfedek egy másik titkot a szeretet ezernyi szenvedése közül, amelyet Szívemben hordok, mint megváltó Isten. Sokszor hosszú éveken keresztül harcoltam isteni és emberi eszközökkel azért, hogy üdvözítsem a bukott papok lelkét, az Egyházhoz hűtlenségét, a hitehagyottakét, hittagadókét, szakadárokat, stb. stb. Elértem, hogy üdvözíttem őket Véremmel, lelkem könnyeivel, az Atyához intézett könyörgő sóhajtásaimmal, végtelen érdemeimmel. Bűnbánóan, bocsánatomat elnyerve hagyják el a világot.

126h Akkor, amikor a tisztítóútból vannak, sajnos már semmit sem tudok tenni értük, csak várni, várni, hogy legyenek szerető lelkek, akik kiváltják őket, akik csökkentik büntetésüket és idejüket.

126i Szeretném, szeretetem hevében és végtelenségemen, hogy egy pillanat alatt oldalamhoz repülne, hogy bemutassam nekik diadalmas szeretetemet, hogy elárasszam őket kedveskedéseimmel, és kiöntsem előttük szerető Szívem végtelen gyengédségének teljességét, amellyel őket nézem.

126j A szeretetnek egy másik szenvedése ez. Kívánom, hogy ajánlják fel értük a miséket, Véremet és erényeimet. Várom, hogy a papok, testvéreik áldozatot mutassanak be nekem értük. De sajnos, elfelejtik ezeket a választott lelkeket, akik a tisztítóútból maradnak, pedig Szívem nagyon szereti őket. Nemcsak a földön élők szeretem, hanem még inkább szeretem őket a tisztítóútból és az égben.

126k Amikor papjaim gyakorolják ezt az igazságos szeretetet testvéreikkel, kirántva őket a tisztítóútból, velem gyakorolják azt. Könnyekkel szememben és feléjük tárt karral kérem őket, gyorsítsák meg az ég elérését eme lelkek számára. Ők családjukhoz tartoznak. Az égben másoknál jobban kitüntetem őket végtelen szeretetemmel és az Istenség bennük való visszatükröződésével, mert engem képviseltek a földön.

126l Mert amint a pokolban is hordozzák a papi jelleget, a tisztítóútból és az égben is kiválnak, mint a választott sereg, hogy megdicsőítsenek engem. Akkor, amikor egy papi lélek elhagyja a tisztítóútet, Szívem a leghevesebben dobog. Én fogadom, és kimondhatatlan szeretettel szemlélem őket. Megremegtetem az eget az örömtől. Atyám másaimat látja bennük, többet belőlem, én magamból, aki létrejöttem bennük. Saját szeretett képét látja bennük, amelyben örökké kedve telik, Ez boldoggá teszi ezt a szeretett Atyát.

126m Isten csak Istent képes szeretni, és Önmagában papjait és a Lelkeket. Mivel a papok Lelke hordozza hivatásában azt a termékeny csírát, amely az Övé, ez által az ingyenes és bámulatos rokonság által joguk van megközelíteni az Istenséget. Erre nincs minden léleknek joga.

126n Láthatják, hogy istenemberi Szívem vágya, hogy megőrizze ezeket a Lelkeket. Gondoza őket, virraszt értük, beleveti magát a mélységekbe, amelyekben sokan fekszenek. Karomba veszem őket, és üdvözítem őket.

126o De itt egy akadályba ütközöm, amely visszatart engem – legtöbbször tövises – utamban, és ez a tisztítóút. Ott nem megváltó, nem üdvözítő tevékenységem kezdődik el, hanem az igazságot szolgáló. Elkezdődnek haláltusáim a várakozás és

még tovább várakozás miatt. Mélységes fájdalommal látom szenvedni ezeket a lelkeket, akik felém igyekeznek, mint az acél a mágnes felé, de akik egészen addig ott maradnak, míg a Küzdő Egyház, azaz papjaim, közvetlenül, személyes irgalommal, vagy más lelkek által el nem vezetik őket az égbe, kifizetve tartozásukat a megbántott Istenségnek.

126p Minden fájdalmamat a szeretet okozza és a lelkek szeretetének csekélysége. Én vagyok az irgalom, én vagyok a szeretet, és fáj látnom ennek a szeretetnek a hiányát, amelynek égnie kellene a földön, és a papi lelkekben lángra kellene gyújtani az Egyházat.

126q Végtelen Bölcsességemben formáltam Egyházamat, és tudják-e, miből? A szeretet lényegemből. Minden részében, minden ütőerében, minden rendelkezésében látják a szeretetet és csak a szeretetet. Azért lettem emberré, hogy egyesítsem az istenit az emberivel, és por nélkül feleljem az égbe a lelkeket.

126r Maga a tisztító tűz szeretet.

127 Ígéret

127a Amint végtelenül jó vagyok, úgy végtelenül igazságos is. Meg tudom jutalmazni azt, amit valaki papjaimért tesz. (Úgy megjutalmazom), mintha nekem magamnak tette volna, Még inkább (megjutalmazom), ha a szegényekkel teszi, mert egyedül a szegények viselik képmem, és a papok az én másaim. Jutatom nélkül hagyhatná-e Atyám azt, aki szeretett Fiának tesz valamit? (Ennek feltételezése) az Atya Szívének nem ismerése lenne.

127b Már az életben úgy kell őket szolgálni, mint engem. De nekik is képviselniük kellene erényeikkel és tisztaságukkal és életszentségükkel azt, aki én vagyok.

127c Szívem hálás azért, amit papjaim testéért és Lelkéért tesznek a földön anyagiakban és lelkiekben. Bőségesen megjutalmazom azt rendkívüli kegyelmekkel.

127d De amit az elhunyt papokkal tesznek, az még nagyobb szolgálat számukra és számomra. Kiszabadítják lelküket, csökkentve a tisztító tüzet számukra. Nekem pedig az örömök örömét szerzik meg, annyi szenvedés és fájdalom után végre karomba helyezve a belém átalakult lelkeket, hogy megajándékozzam Atyámat azzal, akit legjobban szeret, saját Pap Fiával, akivel minden üdvözült pap egybeolvad az isteni egységben.

127e Fontolják meg, hogy ez a kegyelem, amelyet felajánlok nagyon nagy. Papjaim dicsőségét növelik és azokét a lelkeket, akik minden pap által üdvözülnek. Senki sem képes felfogni, mit jelent az égben a dicsőségnek egy nagyobb foka. Mint mondják, egy fokkal közelebb állnak az Istenséghez, növekszik az isteni fény, a Szentháromság titkait bensőségebben ismerik. Nagyobb tűz, nagyobb fény, nagyobb foka az egységnek, mélyebbre való behatolás a testté lett Igébe, a lélek nagyobb fokú átalakulása az égibe, a halhatatlanba, mélyebb elmerülése a kimondhatatlanba, elmúlhatatlan boldogság, amely örökké tart.

128 A papok és az utolsó ítélet

128a A Szentháromságban van a papok kezdete, isteni és elpusztíthatatlan élete. Aki valamiként részesedik Istenből, annak örök termékenységből, az nem pusztulhat el, mert az isteni nem pusztítható el. A halál megszüntetheti a pap természetes életét, de isteni jellege, amelyet lelkén hordoz, bizonyos értelemben a testhez is tartozik. Ez a test szent, és poraiban is tisztelet illeti.

128b Amikor a Szentlélek felkeni a papok testét, beléjük helyezi a feltámadás csíráját, amellyel más testek nem rendelkeznek, s amely által különbözni fognak az Utolsó Ítélet napján a közönséges halandóktól. Ezek a felkent testek új napokként ragyognak majd az igazság Napja körül, hogy megítéljék a világot, egyesülve már megtisztult és szent lelkükkel.

128c Már említettem, hogy egy további kegyelem, amelynek örvendeni fognak papjaim az, hogy velem együtt ítélik meg a nemzeteket az igazságosság nagy napján.

128d Azért a papoknak mindenki másnál szentebbeknek kell Lenniük. Tisztáknak kell lenniük, hozzám hasonlókká kell válniuk. Át kell alakulniuk belém, mert amint Atyám és Én egy vagyunk, ők bennem, beteljesedve az egységben, ítélni fognak a világ felett. Mar nem papok Lesznek, hanem *egyetlen Pap*, mindnyájan elveszve bennem, Fejükben, mindnyájan átváltozva énbélem testükben és lelkükben, beteljesedve az egységben.

128e Mily tökéletes lesz az Ítélet napján a papok egysége bennem! Az Atya akkor megelégedéssel néz majd Egyházára, amely bennem a papokkal egyetlen Testet alkot csak, egyetlen akaratot. Örvendeni fog egyetlen Fiát szemlélve, az *Ő Egyetlenjét*. Minden pap beolvad ebbe az *Egybe*, és megítélik majd a világot.

128f De ennek a beteljesedett egységnek a földön kell elkezdődnie papjaimnak belém való átalakulásának fokain keresztül. Nem ismerik ők annak a nagy napnak a fényét, erejét és igazságosságát, amelyen én, mint Király, mint Üdvözítő, dicsőségem minden tündöklésével, hatalmam jogarával bemutatam magamat a világnak, bennem minden pappal, hogy megítéljem azt.

128g Ez olyan dicsőség, amelyre nem gondolnak papjaim, pedig meg kellene fontolniuk, mert *kötelességük*. Királyoknak kell lenniük a Királlyal, bírónak a Bíróval, krisztusoknak a Krisztussal, teljesen átalakulva, amint arra képesíti őket papi jellegük, visszatükrözve az Atyát a Szentlelken keresztül, *beteljesülve a Szentháromságban*.

128h Ily nagyok a papok kiváltságai, amikkel senki sem rendelkezik, sem a föld királyai, sem bármiféle teremtmény. De, sajnos, sok papom nem értékeli nagy szeretetemenk számtalan jelét, Isten szeretetének ezeket a mélységeit!

128i Először az örökkévalóságban születnek meg Isten elgondolásában. Utána a Legszeretetteljesebben Őáltala, a Móriában való megtestesülésben a Szentlélek erejéből; azután isteni és felfoghatatlan gondossággal karjaiba veszi őket, eltávolít minden akadályt útjukból, és elvezeti őket szeretett Egyházának ösvényén egészen addig, míg felemeli őket az oltárra. Egy lélekkel sem küzd és örvendezik a Szentháromság annyit, mint papjaival, míg fel nem emeli őket az égbe.

128j Az égben pedig fenntartja számukra a diadalt és a dicsőséget az idők végéig, az Utolsó Ítéletig, amikor a világ előtt még inkább nagyvá teszi őket a bennem való fenséges egység által. Akkor minden nép szemléli majd *velem egyesült* papjaimat *énbennem*, behatolva és felszívódva a Szentháromság egységemben. Mint másaim, egyek Atyámmal és velem, velem együtt megítélik a világot, fogva az én jogaromat, megkoronázva dicsőségem koronájával. Én vagyok az ő papi Fejük, a Fő és Örök Pap, aki szétválasztja a tisztát a tisztátalantól a boldog, vagy szerencsétlen örökkévalóság számára.

128k Akkor papjaim homály nélkül, világosan látják majd a szent lelkek seregét, akiket nekem adtak, megdicsőítve engem, és akik növelik az ő dicsőségüket, mintegy járuléként. Mindnyájan örök örömmel fognak örülni, az örök szerencsében és boldogságban fognak részesülni.

128l Csodálkozzanak, és szemléljék, mily végtelenül szeretem papjaimat nemcsak halálukig, hanem a dicsőségben, és még azután is, amikor felmagasztalom majd őket a világ és az ég előtt. Sőt még maga a pokol előtt is, (mint első nagyságú diadalokat), mint ragyogó napokat, sőt áruk ennél is több: mint belém való átalakulásuk foka szerint velem egyesülteket, magában a Napban, a megváltó, üdvözítő, megdicsőítő és igazságszolgáltató Jézusban.

128m Eljövök majd a kereszttel megítélni a világot, mert ez a századok Királya dicsőségének jogara. Papjaim, mint rendkívüli csillagképek, általam vonzva, sőt mi több, *velem egyesülve és behatolva*, részesednek ugyanabban a diadalban, ugyanabban a dicsőségben, amelyet általuk szerzett számomra az Egyház.

128n Ha lehetne még más dicsőség is, még nagyobb diadal is, az is papjaimé lenne, mert szeretetem végtelenül nagy, határtalan irántuk.

128o Hogy ne szeretném őket, hiszen Egyházamban ők a Szentháromság legtökéletesebb visszfényei! Látom bennük Atyámat, a Szentleket és önmagam, mint Istent és embert. Papjaim testük szerint bukkott és halandó emberek, de szent hivatásuk által arra vannak hivatva, hogy angyalok, hogy másaim Legyenek. Állandóan az istenivel kell foglalkozniuk, míg teljessé válik Istennel való egységük, akit szolgálnak, és akiben meg kell istenülniük az ég és a föld számára.

128p Kérjék ma a világosságot. Kérjenek sok világosságot a Szentlélektől, hogy az behatoljon enyéim értelmébe, *megindítsa* szívüket és *azzal együtt* bensejüket, és átadják magukat nekem az igazságosság által, de főleg teljesen a szeretet, a tiszta szeretet által, amely kielégíti Szívem választékosságát.

128q Igen, sokak feledékenységének és hálátlanságának mélységes szakadéka tátong lelkemben, amelyet a hűséges lelkeknek be kell tölteniük szeretettel, könyörgéssel, áldozatokkal, hogy jobban megdicsőítsenek engem; mert ez a legnagyobb, amivel megajándékozhatnak: *szent papokkal*.

129 Az Atya termékenysége

129a Tetszésemet találok az átalakult lelkekben és felüdülök bennük, mert Isten egyedül önmagát szereti és azt, ami Őt több-kevesebb hűséggel visszatükrözi. A belém való átalakulás mértéke a Szentháromság szeretetének mértéke a lélekben. Ezért szükséges annyira a papok belém való átváltozása. Ez egyik főkötelességük, nem pedig csupán áhítat, vagy ráadás. Szigorú értelemben vett kötelességük, hogy magukra vonják az Atya tekintetét, amely termékeny és megszentelő tekintet.

129b Amint rátekin az Atya, megtisztul, megszentelődik és termékenyvé válik. Ő nem képes rátekineni (valakire) az Isten sajátját képező tulajdonságok nélkül. Isten állandóan saját magát adja, és amikor ezt teszi, megtisztítja és megtermékenyíti a lelket.

129c A Szentek Szentje, maga a Szentség csak sajátját adja. Egyedül Isten sajátossága, hogy termékenyvé tesz a kegyelem rendjében és a természet rendjében (egyaránt). Minden rendben mindent egyedül azzal a céllal tesz, hogy megdicsőüljön a testek, a lelkek és minden léttel rendelkező és minden létező által.

129d Az Atyának ez a végtelen megtermékenyítése önmagára összpontosul, létrehozva az Igét, és mindkét Személy hatására származik a Szeretet Lelke. Ezt senki sem képes megérteni, mert végtelen, és a teremtett értelem nem képes felfognia végtelent.

129e Egyedül Isten fogja fel önmagát. Az Atya teljes tetszését találja a Fiúban és a Szentlélekben; egyetlen értelemmel, akarattal és szeretettel, a végtelen tökéletességnek egyetlen áradásában és visszaáradásában boldogok önmagukban az isteni Személyek, bensőséges és egyedülálló módon behatolva (egymásba), mert a három isteni Személy csak egyetlen Isten.

129f Lehetetlenség Isten számára egyedülállónak, magában lennie, mert a termékenység végtelen ereje, amellyel rendelkezik, szükségszerűen átárad a többi végtelen Személybe a Lényegi egység által.

129g A teremtés olyan volt, mint egy kis cseppje, egy túlcordulása Isten szeretete végtelen és kifürkészhetetlen tengerének. Ő a szeretet, a végtelen és örök szeretet, kezdet és vég nélkül, aki hajlamos a túlcordulásra, önmagának adására, a megtermékenyítésre, és mindennek saját magába való átalakítására.

129h Az Ő még az üdvözültek számára is kimondhatatlan és felfoghatatlan boldogsága tesz boldoggá mindent, amit megérint. Minthogy mindent megérint, nincs olyan dolog, amelyet ne Ő adott volna, vagy amelyben ne Ő tükröződne vissza, Mivel minden belőle eredt, azt akarja, hogy minden visszatérjen hozzá. Isten olyan, mint a mágnes. Vonzza a lelkeket, és mindaz a lélek, aki igyekszik elválni ettől az egységtől, értelmetlen, kifocamodott és szerencsétlen.

129i Isten termékenysége kiáradt az emberbe. De mivel szabad volt, az ember visszaélt szabadságával és elveszett. De az Istenben élő végtelen irgalmasság megtette, hogy feláldozta saját Fiát a bűnös emberért, és így az visszatért karjába az isteni által, amit elhelyezett az emberben, mert ez az isteni nem vesztethet el.

129j Amikor a Lélek elvész, a benne levő isteni visszatér Istenhez, eredetéhez, vagy helyesebben: *Istenben marad*, mert az isteni nem válik el Istentől, maga Isten, amennyiben lényegének és mivoltának egysége. Ez az isteni, amelyet Isten helyezett el a lélekben, amikor megteremtette, hogy így mondjuk: az acél, amelyet mindig vonz az isteni Mágnes, aki az Isten.

129k Én, Jézus, egyedül azért jöttem a világra, hogy megdicsőítsem Atyámat, visszafordítva hozzá tisztán a beszennyezettet, Lemosva véremlében az ember bűneit, és üdvözítő tanítást hagyva neki, amely elvezeti őt az égbe.

129l Céлом volt összekötni az eget a földdel és példammal vonzani a szíveket az istenihez. Ezzel a céllal alapítottam Egyházamat, az egyetlen utat, egyetlen kaput az ember üdvösségéhez. Ebben az Egyházban, ebben a sarkalatos központban, ahol a Legszentebb Háromság székel, helyeztem el a papságot, amely választott csoport (marad) az egész örökkévalóságban. Ez a csoport engem képvisel, hogy visszafordítsa az Atyához azt, ami tőle indult el: minden, a megváltásban érdemeim által megszentelt Lelket.

129m Aadtam Egyháznak egy Főt, aki engem képvisel – de én magam vagyok a Fő – akinek egynek kell lennie a Szentháromság egységében. Meg akarom dicsőíteni Atyámat, mint ember egyesülve istenséggel, egy (Lévén) vele és a Szentlélekkel. Válaszolni akarok szeretetére az egyetlen szeretetben. Imádni akarom Őt, mint ember, jóllehet mint Isten teljesen egyenlő vagyok Atyámmal.

129n Amikor Atyám megszült engem, egyetlen pontra irányította tökéletességeit, tulajdonságait és végtelen szeretetét, de oly fokban, végtelen termékenységének oly erejével, hogy megszülte az Igét, aki nem több, se nem kevesebb, mint Ő – jóllehet a „több vagy kevesebb” nem Létezik Istenben – Ő mindig Isten, az volt és az lesz, és *teljesen az Isten*.

129o Ilyen volt, ily nagy és végtelen a szeretetnek ez a termékeny hatalma, aki, amikor ránk tekintett egységének ezzel a végtelen pillantásával, létrehozta a Szentlelket, aki, hogy úgy mondjuk, átváltozott – az Atya és a Fiú közt levő mélységes szeretet által – tömény Szeretetté, a Szeretetnek minden visszfényével, az Atya Isten és a Fiú Isten Szeretetének minden rendkívüli kegyelmével, a Szeretet örök termékenységének minden erejével. Átalakult magába a Szeretetbe a Szentlélekben, *aki a legerősebb Szeretetből származik* az örök, isteni és szent termékenység minden erejével.

129p Én, mint Isten megdicsőítem Atyámat – egyetlen Istenség és egység (vagyok) vele – és szeretem Őt, magának a szeretetnek a kölcsönösségével, magával a Szentlélekkel. De mint ember azt akarom, hogy Atyámnak ez a termékenysége ne vesszen el a lelkekben, hogy hasznosítsa Egyházamban, az égi kegyelmekben, termékeny Anyában.

129q Mily szép származása ez a Szentléleknek, amely magának az Istennek a termékenységéből jön, ennek az Ő tökéletességében végtelen Lénynek a termékeny erejéből! Örömmel tölt el, amikor visszaemlékezem erre a kezdet nélküli kezdetre, amely magasztos és örök, amelyben láttam magamat Istenné léve, egyenlőnek ezzel az Atyával, akit imádok, és aki szenvedélyem.

129r Hogy ne szeretném Őt, hiszen szeretete szült meg engem önmagában, a végtelen szeretetnek ez a túlcordulása adott eredetet leigázó erejével a Szeretet Személyének? Milyen hatalomból és erőből ered ez a megtermékenyítő Szeretet, amely engem megszült, és amely a szeretetteljes tűz és fény legtisztább elragadtatásában elégséges volt arra, hogy létrehozza a Szeretetet lényege által, összesűrítve, hogy így mondjam, a Szentlélekben?

129s Ez a Szentlélek a Szeretet gyümölcse és ugyanakkor maga a Szeretet, kiáradva az Atyában és a Fiúban, örökre közreműködve az Atya szent és imádandó tevékenységével.

129t Mert biztos, hogy az Atya szült engem, és hogy az Atyától és a Fiútól származik a Szentlélek. Ez az egyesült egység ugyanakkor – hogy azt mondjam – kezdet nélkül és öröktől volt. Ez hittitek az ember számára, de a Szentháromság számára nem titok, hanem *fény, igazság, világosság, magasztos elragadtatás*. Benne, mint a tökéletesség, bölcsesség, jóság és egyéb tulajdonságok tengerében elmerült a Szentháromság – ugyanakkor alakja és vizeként ennek a tengernek. Boldog a három isteni Személy, egyetlen boldogsággal, maradandó és örök örömmel.

129u Mint Isten állandóan *adja magát*, és Lénye *igyekszik adni magát*. Befogadókat keres, akik befogadják abba, *ami az Övé*. Mivel az alsóbbrendű teremtmények nem elégségesek (erre), lelkeket keres, Egyháza által. Mindenek fölött vágyakozik átalakítani belém, a papok mintaképébe magukat a papokat, akik azt alkotják. Isten egységében egyesíteni akar mindent Őbenne az Egyház által, és a papok ennek az Egyháznak szeretett eszközei.

129v Ettől kezdve kötelezem magamat ezeknek a lelkeknek a megszentelésére egyetlen akolban, egyetlen Pásztorban, egyesítve (őket) a Szentháromságban. De ezt nem lehet elérni másképpen, csak az Istenember által, és a belém való átváltozás által. A papi lelkek hivatásában van az Atya termékenysége, jobban, mint bármi másban. Ezt védem meg ezekben a papjaimhoz intézett közléseimben.

129w Az isteni termékenységekben van az Atya árnyéka, maga Atyám, szeretve önmagát abban, ami tőle származik. Ha egy pap hűtlen, közömbös és nem kamatoztatja Isten ajándékait ezzel a szent és isteni termékenységgel, amelyet maga az Atya helyezett a Lelkébe, akkor elássa a kapott talentumokat, és szigorú számadást kell adnia róluk az Adakozónak.

129x Azonkívül, Istennek *visszfényében* is Isten van jelen, egysége révén. Nem egyezem bele, nem kell beleegyeznem abba, hogy az ezekre a kegyelmekre méltatlan papok Atyám képét kitoröljék, bemocskolják és megtapossák, – amit sokszor megtesznek!

129y Az Atya termékenysége tevékeny, működik és isteni. A papoknak fel kell használniuk arra, hogy megnyerjék a lelkeket és felemeljék őket az égbe. A papok ugyanis másaim, és az Atyát képviselik velem és a Szentlélekkel együtt. Az Atya vár ezekre az üdvözült lelkekre, akiket az Ő szolgálai tettek tökéletessé.

129z A pap nincs egyedül, hanem segíti őt a Szentlélek, körülveszi a Szentháromság, aki vonzódik a paphoz az Atya termékenységének ereje által, hogy a lelkek anyjává tegye őt. Benne él és mellette van minden szent cselekményében.

129A Ismétlem, eljövök, és számadást kérek sok papomtól arról, hogy miként használta fel ezt az isteni ajándékot, amelyet a Szentlélek helyezett lelkébe, amikor pappá szentelésekor felkente őt. (Ez az ajándék) *az Atya isteni termékenységének szent ereje*.

129B Beszennyezték, vagy be akarták szennyezni, a sárban vonszolva? Nem használták fel bűnös tétlenségük miatt és a lelkek javára kifejtett buzgóságuk csekélysége miatt? Elfelejtették anélkül, hogy szent kötelességükre gondoltak volna, arra, hogy atyának kell lenniük, a legtisztább módon lelkeket szülve az ég számára? Hálát adtak-e az Atyának ezért a felbecsülhetetlen ajándékért? Kimutatták-e hálájukat szeretetükkel és műveikkel? Kicsíráztatták-e a lelkekben az Atya szeretetét, engem követve? Mindig tiszteletben tartották-e önmagukban ezt a kincset, az isteni életnek ezt az égi csíráját, amelyet kötelességük közölni másokkal?

129C Minden, ami Istenhez tartozik termékeny, halhatatlan és szent. Mi lesz azzal a pappal, aki megkapta ezt az égi ajándékot, de megfeledezett róla?

129D Hány pap nem gondol az égi gazdagságra, amelyet megkapott a megszentelő erővel önmaga számára és a lelkek megszentelése és üdvözítése érdekében! Sok bűnt követnek el a lebecsüléssel és szeretetük csekélységével. Azt akarom, hogy igyekezzenek megdicsőíteni Atyámat ebben a lényeges pontban, és *ébresszék fel* szeretett papjaimat, akiket kiválasztottam nagy terveim számára, s akik az Egyház reménységét, dicsőségét és koronát képezik.

129E Azért jöttem a világba szenvedni és meghalni, hogy megdicsőítsem Atyámat. A Szentlélek által azért alapítottam Egyházamat, hogy felhasználjam az engem képviselő papokban az Atya termékenységének erejét, amely kifejlődött Móriában és bennem, (az Egyház) Fejében.

129F Mi lenne a papjaimban az Atya e termékenyítő ereje nélkül? Semmijük se lenne. A Lelkekben a kegyelem rendjében Isten Lelke, a Szentlélek termékeny. Amikor megérint (valamit vagy valakit) istenit és üdvözít. Ezért a Szentlélek által felkent papoknak belőle kell élniük, hogy közöljék, és mint egy ereklyetartóban, szívükben megőrizzék ezt az égi kincset: *az Atya termékenységének szent erejét*, amely nélkül nem lenne se papság, sem Egyház, és *üdvösség sem*.

129G Oly sokat ér ez a kincs, amelyről oly keveset elmélkednek, s amelyet se meg nem becsülnek, se hálát nem adnak érte kellőképpen! (Ez a kincs) az Atya termékenysége, amelyet a Szentlélek helyezett el a papi hivatásban, és Ő szentesített, amikor felkente őket.

129H Valahányszor fülükkel hallják az áldott szót: „*atya*”, hálát kell érezniük szívükben Isten ajándéka miatt, azért az isteni termékenységért, amellyel az Atya szülte a Fiút. Az Istenben ugyanis nincsenek részek. Amikor azt mondom „*erő*” ez beszédmód, mert Isten termékenységének nincsenek részei, Isten egysége révén egy, szent és végtelen. Ő adja azt minden papnak a Szentlélek által.

129I Ugyanezzel a termékenységgel teremtette Isten az eget és a földet, és (mindent) ami Létezik és Létezni fog. Ugyanezzel a termékenységgel testesült meg az isteni Ige Mária legtisztább méhében, és szent visszfényként hozza létre a lelkekben a titokzatos megtestesüléseket is. Ugyanez a termékenység hozza létre az Oltárizsentséget a misékben. Ott nyilvánul meg teljesen a szeretet e titkának bámulatos csodája.

129J Ki által jön ez Létre, ha nem a pap által, aki másommá lett?

129K Annyira szent, annyira fenséges az Atya termékenysége, hogy Atyám nem akarta, hogy a pap csak mint ember hozza létre az emberi iránti szeretetnek ezt a titkát, jöllehet felszentelése óta magán hordozza a termékenységet, amelyet akkor kapott meg. (Atyám azt akarta,) hogy a pap az átváltoztatásnak eme pillanataiban *másommá* legyen, és *így hozza létre* a színek átváltozását.

129L Ily nagy fokban szereti és tiszteli az Atya magát a termékenységet. Azért akarja Atyám, hogy a pap belém való átváltozása ne csak a mise órájában (valósuljon meg, hanem) *mindig* tény legyen. Választott edények ők, akik magukban hordozzák Atyám termékenységének páratlan, legszentebb, isteni kincsét.

129M Imádkozzanak, hogy szeretett Egyházamban megvalósuljon ez a vágyam, amely oly fontos Atyám dicsősége szempontjából.

129N Nem egyszerűen kötelességen felül álló cselekedet, hanem szent kötelesség papjaim számára, hogy elmélkedjenek ezen a páratlan kegyelmen, amelyet magukban hordoznak: Atyám termékenységén és elkerülhetetlen kötelességükön, hogy hálások legyenek érte és nagyon tisztán és szentül használják fel a lelkek javára.

129O Én vagyok az első, aki hálát adok Atyámnak azért, hogy engem, a Főpapot, az Örök Papot megszült ezzel a termékenységgel. (Ugyanúgy megszült) általam – értelmemen – minden papot. Utána részesítette őket minden lélek számára ebben a termékenységekben. *Fiainak* nevezte őket, mint engem, egyetlen Fiát. Közölte velük rendkívüli gyermekségi kegyelmemet. *Atyáknak* nevezte őket, amint Ő (Atya), azzal a szent céllal, hogy Lelkeket szüljenek, akik Őt örökre megdicsőítik.

129P Mily nagy papjaim méltósága, mily magasztos és szent küldetésük! A lelkek áldozzák fel magukat, velem egyesülve és az ő javukra, hogy megdicsőítsék bennük az Atyát, megvigasztalják Szívemet ebben a pontban, amelyet hangsúlyozok: a szeretetben, tiszteletben és az Atya termékenységének felhasználásában. Az Ő tiszteletére és dicsőségére áldozta fel magát a Fiú. A lelkek velem egyesülve áldozzák fel magukat ugyanezekért az eszményekért: *Egyházuk tündökléséért*, és a szeretetnek ugyanazon céljaiért.

130 A termékenység és a papok

130a Az Atya termékenysége sose tétlen. Mivel a pap termékenysége az Atyától származik, köteles gyümölcsöt hozni az ég számára, Miben áll ez a szent termékenység? Abban, hogy Jézust alakítja ki a lelkekben, jellemvonásról jellemvonásra, a belém való átalakulásban.

130b Az Atya, végtelen, örök és hatalmas termékenységének ellenére egyedül az Igét hozta Létre, és az Igében mindent, ami tétezik és létezni fog. Miért? Egysége miatt. Amikor az Atya Létrehozta az Igét, nem szült más Istenséget, hanem egyedül azt közölte, ami Ő, magát az Istenséget. Az Atya, amikor megszülte a Fiút, önmagát tükrözte vissza az Igében, önmagát adta az Igének, minden tökéletességével, és szereti Őt, mint Önmagát. Mert az Ige maga Isten, egyetlen Isten, jóllehet külön Személy, mint Fiú, az Atya által szülve, azóta, hogy Isten, azaz *mindig*, örökké.

130c Megszülte az Atya a Fiút kezdet nélküli szeretettel, egy örök pillanatban, amely nem múlik el, hanem *jelen van*. Öröme telt az Atyának abban, hogy látta magát Létrehozva az Igében, szeretettől szülve. Végtelen gyönyörrel nézett *művére*, a szeretet művére, amellyel összeköti Őt a Szentlélek, az örök Szeretet Személye, aki ennek ellenére az Atyától és a Fiútól származik anélkül, hogy megszűnne egyetlen, azonos, örök Istenség lenni.

130d Azért az Atya termékenysége, amely által megszülte az Igét az örök Szeretetnek egy elemesztő és végtelen rohamában – és akitől, mindkettőjük termékenységéből, származott a Szeretet Személye, a Szentlélek – egyetlen termékenység, amely kiterjed anélkül, hogy elvesztené egyszerűségét. Kiárad, közli magát. Kicsírázott az Atyából anélkül, hogy elhagyta volna Őt. Továbbra is megmaradt egyesülve a Szentháromságban. Egy a Szentháromság egységében.

130e Az Atya Önmagát látja az Igében. Ezért szereti Őt kezdet nélküli és végtelen szeretettel. Az Igében szereti Egyházát, amely hordozza a Szentháromság pecsétjét és birtokolja magát a Szentháromságot, aki segíti őt, s akitől életét kapja. Ugyanaz a csodálatos termékenység adott életet az Egyháznak, a szentségeknek, stb. és mindazt az istenit, amit az Egyház tartalmaz, az Atya szent termékenységének köszönheti, a bámulatos termékenységnek, amelyet Ő szeret, és amelyet közöl a papokkal, és nem akar tétlennek vagy elfeledettnek látni. Éppen ellenkezőleg, az Atya által közölt erő révén azt akarja, hogy én, a megtestesült Ige létrehozam magamat ezekben a lelkekben, az átalakulás haladó fokozataiban, hogy azok hasonlókká váljanak hozzám.

130f Egy lélek sem mehet be a mennybe, aki nem hordozza hasonlatosságomat. Ezért a pap szent küldetése nagyon magas, nagyon kényes és nagyon szent.

130g De hogyan képes olyasmit adni valaki, amivel nem rendelkezik? Ezért oly elengedhetetlen a papok belém való átalakulása, és bizonyos módon a Szentháromságba, hogy *atyák* legyenek az Atya termékenysége által; hogy másaim legyenek, akikben Atyám önmagát szemléli, és akire megelégedéssel tekint, és hogy egyesüljenek lelkükben az isteni Személyek a Szeretet, a Szentlélek által, aki minden kegyelem forrása.

130h Ha megfontolnák a papok magasztos hivatásuk isteni titkait! Ha észrevennék és elmélyítenék papi hivatásuk nagyságát és a Szentháromság szeretetét, és szent kötelességeiket a lelkek iránt! Akkor nem vesztegetnének idejüket olyan dolgokra, amelyek nem Istenéi, hanem minden vágyuk az lenne, hogy átalakuljanak és átalakítsák a lelkeket, felhasználva az Atyának imádásra méltó termékenységét, amelyet magukban hordanak.

130i Ez Lényeges pont, amiről számadást fogok kérni a papoktól, mert oly magasztos, oly szent dologról van szó, mint amilyen az Atya isteni tevékenysége, amely magának az Istennek a Lénye, Lényege és állaga. Ennek ellenére se nem becsülik, se nem értékelik, se hálát nem adnak érte, se nem gondolnak rá.

130j Honnan származik minden teremtmény, ha nem az Atya termékenységből? Hogyan alkotta a Szentlélek az Istenembert Máriában, ha nem ez által a termékenység által, amely Istené! Honnan származnak a kegyelem, a csodák, az erények és a szent szeretet, az irgalmasság minden formája és az életszentség minden tekintetben, ha nem ebből a termékenységből, gyökérből, minden élet, minden isteni és természetfeletti kezdetéből és életéből?

130k Az Egyház ütőerei, életnedűje, kapcsolata, szentségei, életereje és fennmaradása minek köszönhető, ha nem az Atya szent termékenységének? A papi hivatások honnan veszik életcsírájukat, ha nem az örök Életből, az Atya termékenységből? A keresztény hősiesség, az áldozatok, az üdvözítő szenvedés, a tisztaság, Isten ajándékai, maga az ég talán nem a szeretett Atya isteni termékenységből kapják értéküket, amely élteti őket?

130l Mint Isten és mint Ember részesedem ebben az egyetlen, legszentebb és tiszteletreméltó isteni termékenységben. Szívem nem dobogott a földön, ha nem ez által az élet által, amelyet az Atya közölt velem. Apostolkodásom, szenvedésem, halálom, feltámadásom és mennybemenetelem, erényeim neki köszönhetik egyetlenes gyümölcsüket: imádot Atyám örök termékenységének.

130m Atyámnak ez az egyedülálló termékenysége képezi szeretetét, és szeretete képezi termékenységét. Ezért Isten a szeretet, ezért törekszik Isten önmagát adni, közölni. A Szentháromság értelme, ha így mondhatjuk, Isten termékenysége. A föld, a testek, a lelkek és minden teremtmény ennek a termékenységnek a gyümölcse.

130n De még jobban összpontosul – hogy így fejezzük ki magunkat – az Egyházban. Itt van isteni kiterjedése a földön és az égben. Az Egyházban tartózkodik a Szentháromság, és a Szentlélek az Egyház lelke és élete. Mi egyéb a Szentlélek lehetete, ha nem az Atya termékenysége? Mik a titokzatos megtestesülések, ha nem a termékenység értékes gyümölcsei? (A termékenység) alakítja ki Jézust a lelkekben és alakítja át őket Őbenne.

130o Enélkül az isteni termékenység nélkül nem lenne se világ, sem Egyház, sem lélek, sem ég – sőt még – Isten sem. Nem tétezne Isten, ha nem volna Ő maga a mindennek felett álló, örök termékenység. Nem lenne irgalmasság, mert az irgalmasság az Atya termékenysége által sugárzik a világban. Nem lenne szeretet, és ha nem lenne szeretet, nem létezne a Szentlélek. Minden szerencsétlenség lenne, vagy *semmi sem lenne!*

130p Mindezt azért mondom, hogy megbecsüljem a szent isteni termékenységet, és hogy felfrissítem a papok emlékezőtehetségét, akik sok dologot tudnak, de nem emlékeznek rájuk. A rájuk emlékezés már kegyelem. Mások nem gondolnak sok dologra, amire kellene, se nem kutatnak utána. Sok papi szív hálátlan, mert *bűnös módon elfelejti* rendkívüli kegyelmeimet, megelőző szeretetemet és (közönséges) kegyelmeimet. De szeretetem győzni fog azokban a lelkekben, akik hozzám tartoznak. Sokan megindulnak, mások már megindultak, mert szavaiban élet van.

130q De mi ad nekik erőt ahhoz, hogy működjenek a lelkekben? Ez az isteni termékenység, amelyről beszélni fogok, amely minden dolognak a Kezdeté. Minden szent, természetfeletti hatásnak, mindennek, amit (Isten) már megteremtett vagy meg fog teremteni ez az első és egyetlen oka. Ez az örök termékenységnek kezdet nélküli Oka, amely sokféle hatásában, és egy, kezdet nélküli örökkévalóságában.

131 A termékenység és a belőle származó kötelességek

131a A lelkeknek, akik hordozzák az Atya termékenységét – s minden lélek hordozza, de különös módon azok, akik megkapják a titokzatos megtestesülést – nemde legszentebb kötelességük, hogy hálát adjanak ezért a végtelen kegyért, és felhasználják az Atyának ezt a szent termékenységét önmagukban és más lelkekben?

131b Igen, kötelességük ez azoknak, akiknek közvetíteniük kell ezt az életcsírát más lelkeknek; a szentek közösségének ezt a fajtáját, amelynek eredete magának az Atyának örök termékenysége. Terjeszteniük kell ezt az irgalmasságot a lelkek javára.

131c Ha Isten *Önmagát adja* ebben az *egyedülálló* termékenységben – amelynek Ő az örök és legtermékenyebb forrása, amely kiárad minden megteremtettben és teremtetendőben – nincs az Ő szándéka szerint, hogy a lélek ne használja fel Istennek ezt az ajándékát. (Isten azt kívánja, hogy a lélek) kiáraszsa azt mások javára különféle módon sugározva. De minden Isten és a lelkek dicsőségére irányuljon.

131d A termékenység Istenben a tulajdonságok királya, jöllehet több, mint tulajdonság, ez *maga Isten Lénye*. Isten Lényege, Isten irgalmassága, maga Isten, aki nem született, hacsak nem sajátmagáért, a teremtetlen és örök Isten, a teremtetlen és örök Isten, anélkül, hogy Lényének kezdete lett volna, sőt ellenkezőleg: Ő minden dolognak a kezdete és első központja, ahonnan a természetes és kegyelmi ajándékok és karizmák származnak.

131e Mily nagy és felfoghatatlan az Isten az ember számára, sőt még az ég számára is! Egyedül a Szentháromság fogja fel, és tudja végtelen bölcsességével *azt, ami Isten*. Minden, ami csak van, vagy létezik, csak egy sugara az Ő hatalmának, jóságának, irgalmának, teremtetlen Értelmének.

131f Mi lesz maga az Isten, minden szépségnek és minden jónak kifürkészhetetlen és végtelen tengere? Joggal gyönyörködik maga a Szentháromság, elragadtatva, lelkesedve a szentségnek és fénynek ebben a feneketlen, parttalan tengerében, a Szeretetnek ezekben a mélységeiben és a mindig régi és mindig új égi Lángnak a végtelenségében!

131g (A Szentháromság) mindennap új szépségeket fedez fel a Szentháromságban, magában a Szépségben, a szépségnek új prizmaíit magában a Szépségben, új összhangokat és kimondhatatlan gyönyörűséget a tökéletességnek abban a tengerében, amely nem szaporodik, mert minden együtt van, egy a Szentháromság egységében. Valójában az történik, hogy amikor mindegyik isteni Személy közli egyik a másiknak saját kiválóságait a Legtermékenyebb szeretet tüzeiben, sok összpontosított szépségnek Látszanak a teremtetlen szeretetben, de egy és ugyanaz a Szépség, és a Jóság, amely kiárad, egy és ugyanaz a Jóság, és a tökéletességnek minden kisugárzása egy és ugyanaz az egyesítő Tökéletesség.

131h A Szentháromságot leginkább az egység búvóli és ragadtatja el. A Szeretet által közli magát minden isteni Személy. Az isteni Személyek között is minden a szeretetben teljesedik be. A szeretet mindent egyesít, mert Isten szeretet, végtelen szeretet, aki elkezdí Önmaga szeretetével és az Igében minden teremtményével. A szeretet az Isten Lényege. Ez a kölcsönös szeretet az isteni Személyek között, ez a túlcsonduló, őrzöngő, emésztő, leigázó és legszentebb szeretet, amely átkarolja a javak végtelenségét, micsoda termékenység nélkül?

131i Nem lehet azt mondani, hogy az Atya megtermékenyítette Önmagát, mert az Első Személy a többi eredete. De igen, szülte az Igét, és az Egy Isten az Atyával, amennyiben Istenség, jóllehet külön Személy, akiben összpontosul az Ő termékenységének minden végtelen képessége, és akivel az Atya közli minden tökéletességét. Nagyon szívesen beszélek mindezekről a magasztos dolgokról, amelyek elbúvölnek, elragadnak, amely hálával töltik el istenemberi Szívemet Atyám iránt!

131j Azért, amikor mint ember minderre visszaemlékezem, egész szeretetteljes törekvésem szeretett Atyámra irányul, hogy Őt megtiszteljem, megdicsőítsem és Lelkeket adjak neki, akik szeretik Őt, akik nem bántják meg Őt, és akik tisztelik Őt.

131k A szeretet lelkem szenvedélye volt szeretett Atyám iránt, akaratom behatolása az Övébe, jóllehet az az akarat megkínzott engem, és megfosztott életemtől. Teljes akaratommal és szeretetemmel adtam életemet a kereszten, mindenekelőtt azért, mert ez volt Atyám akarata; utána azért, hogy Lelkeket adjak neki, hogy megalapítsam Egyházamat, hogy végtelen érdemeimmel megvásároljam ugyanazt az Egyházat, papjaival együtt, akik közvetlenebbül tisztelik Atyámat, Lelkeket adva neki, az Ő dicsőségére.

131l Ebbe a szeretett Egyházba helyeztem reményemet, mint ember, Atyám dicsőségére. A papok belém való átalakulásába helyeztem ennek a megdicsőítésnek csalatkozhatatlan eszközét, amikor megsokasítottam magamat bennük, hogy Atyám engem szemléljen papjaimban, (engem,) akiben teljes kedve telik.

131m Nem akarom, hogy elfecséreljék Atyám termékenységét bennem és általam szeretett papjaimban. Azt akarom, hogy hasznosítsák azt az ég számára. Az Egyház a legtermékenyebb a földön, mert a mennyei Atya termékenysége folyik ereiben, a Szentháromság bensőséges közreműködése papjaiban. Azt akarja az Atya, hogy termékenysége által legyen a papokban az Ige, aki titokzatos módon megtestesül bennük, ami bennük és tőlük születik az Atyának ugyanazon termékenységé által, szívükben, az oltáron és a lelkekben.

131n Annak a magasztos termékenységnek fel kell emelnie a papi szíveket az emberré lett Igéhez, ismétlem, mert senki sem jut el az Atyához, hacsak nem általam, és egyedül az ismeri Atyámat, aki ismer engem. Aki engem szeret, Atyámat szereti, mert az Atya bennem van, és én az Atyában vagyok. Ennek a titokzatos megtestesülésnek nemcsak a misében kell léteznie, hanem *mindig*, minden időben, helyen és alkalommal. Atyám termékenységé hozza létre és állandósítja.

131o Örök cselekmény, amikor megszül engem Atyám, mint egyetlen Fiát, amely *mindig* történik. Annak a termékenységnek is folytatódnia kell, amelyben papjaim részesülnek, mert az a termékenység, amely őket a Lelkek *atyjává* teszi nem más termékenység, nem ered máshonnan, hanem Atyámnak ugyanazon, egyetlen termékenységé, amely jóllehet *egy*, és nem hagyja el az örök egységet, megsokszorozódik választottjaiban, Atyám dicsőségére.

131p Annak, ami kiindul Atyámból, vissza kell térnie hozzá, miután a lelkek javára vált. Én magam kiindultam Atyámból, és anélkül, hogy elhagytam volna az Istenséget, a világba jöttem, hogy Egyházam által vezessem a világot, azaz a lelkeket.

131q Én magam, mint Istenember, visszatértem Atyámhoz a feltámadás csodája által, amely az Atya termékenységéből vette kezdetét és erejét, A test feltámadása az ítélet napján az Atya örök termékenységének tevékeny kegyelme által valósul meg. Nem hal meg, mert isteni, és eléri a vég nélküli örökkévalóságot.

131r Ezért én magam, mint Istenember vagyok a feltámadás és az Élet. Ez az isteni Élet, és minden élet, minden, ami lélegzik és létezik az Atyának tiszteletre méltó és soha eléggé meg nem hálált termékenységéből származik.

131s Isten semmit sem képes megérinteni anélkül, hogy termékeny né tenné, mert Ő a Szeretet, mert Ő az Élet. Ha a papok részt vesznek ebben a termékenységben, létre kell hozniuk magukat a lelkekben. A kegyelem és a szeretet életét kell nekik adniuk. Tevékeny né kell tenniük ezt az isteni életet saját magukban és a lelkekben. Másolniuk kell engem, aki az Élet vagyok, és át kell változniuk belém, hogy megtartsák, megőrizzék és növeljék ezt a természetfeletti életet a lelkekben, elhelyezve bennük a halhatatlan csíráat, amely az égbe vezeti őket.

131t A papok kötelessége, hogy a kegyelem életét adják a szentségek által, erényeik és példájuk által. Vonzaniuk kell az igazi életet, amelynek üdvözítő és az örök életet szolgáló egyetlen életető nedve az Egyházban van, amelynek ők a szolgálói. Ki kell ragadniuk a Lelkeket a bűn halálából. Nekik kell számukra az én követésemnek, feltámadásomnak és életemnek lenniük.

131u Krisztus másainak kell Lenniük, hogy közvetítsék a szent szeretetet, és megtanítsák a lelkeket megismerésemre és követésemre, hogy (azután) bennem megismerjék Atyámat, aki kezdetük és végük. Mint ember, *közvetítő* vagyok az Atyához. Papjaimnak közvetítőknak, létráknak kell lenniük, hogy felemeljék a lelkeket általam Atyámhoz, akitől életüket kapták.

131v Imádkozzanak, hogy a papokban ne maradjon ez a termékenység kihasználatlanul, se hálaadás nélkül, mert az magának Istennek a megvetése lenne, Istené, aki lényegénél fogva az Élet, az örök Élet. Ehhez a kegyelemhez nagyon sok más kegyelem van hozzácsatolva, és emiatt szenvedek, mert semmi sem bántja meg annyira ember-isteni Szívemet, mint az, ami legközvetlenebbül érinti Atyámat, mint az iránta tanúsított tapintatlanság, hálátlanság azok részéről, akik minden kegyelmet neki köszönhetnek, és akikre rábízta még termékenységét is, saját javukra és a lelkek javára.

132 A termékenység és a szüzesség

132a Mária a Szentlelken keresztül közvetlenül az Atyától kapta ezt a magasztos és szent termékenységet. Nem kevesebbet adott neki, mint Igéjét, a Szentháromság második Személyét, hogy legtisztább méhében emberré legyen.

132b Ebben a csodálatos és egyedülálló kegyelemben a földön csak Mária részesült, a szeplőtelen, akit Isten az örökkévalóságtól fogva kiválasztott az istenanyaságra. Ez csoda, és csodálatosan magasztos Máriában, aki anélkül, hogy megszűnt volna Szűz lenni, a megtestesült Ige Anyjává vált. Kinek tartozik ezzel a titokkal, ha nem az Atya termékenységének, az Atyának, aki szűz a Szentháromságban?

132c Ezért a megtestesülés titka visszatükröződik az Atyában, aki ugyanakkor termékeny és szűz is. Ez a szent és ugyanakkor egyetlen tulajdonság az Atya Legnagyobb kincse, lényeges és egyetlen, az Ő örök termékenységében. Minden dolgot Önmagában fogan meg, megtermékenyítve mindent az örök Élet erejével, létrehoz mindent, megszüli mindent, mindig szűzen maradva. Maga az egyesült tisztaság, behatolva egyetlen, általános és örök termékenységébe.

132d Ezért a szüzesség elbűvöli az Atyát, mert abban saját vonásai rajzolódnak ki. Nincs a földön nagyobb termékenység, mint a szűz lelkeké, akik visszatükrözik és lemásolják magukban az Atyát. Ezért Ő tetszéssel tekint ezekre a Lelkekre, mert saját képét, saját Lényének egy vonását látja bennük.

132e Mivel az Atya öröktől fogva szűz, ugyanazzal a tisztasággal és lényegéhez tartozó áttetszőséggel szülte meg Fiát. A Világosságban szület engem, mert Isten a Világosság. Ennek az isteni Lágnak, ennek a szeplőtelen Fehérségnek, ennek a teremtetlen Áttetszőségnek végtelen hatalmában – amely így az Ő Tisztasága, és ennek a Lényege az Ő termékenysége – megszülte a Fiút, aki szintén Világosság, a Világosság Világossága. Ezeknek a Létrehozott sugaraknak a ragyogása, a két isteni Személy által, mint Fény, kiáradt a Szentlélekből. Teljes ragyogás, Isten az Istentől, Világosság a Világosságtól, amely visszaverődik az egyik Személytől a másikig a teremtetlen Világosság örök Gyűjtőpontjában.

132f Ha a Szentháromság három Személye Fény, Tisztaság, Hófehérség és Fehérség a legcsekélyebb árnyék nélkül, hogy ne szeretné a tisztaságot, a szüzességet a lelkekben?

132g Azért volt Mária olyan tiszta, olyan szeplőtelen, olyan áttetsző, mentes a rossznak minden árnyától, mert az Atya elméjében fogant meg, aki Szűz és Fény; mert a Szentlélek borította be a Fény árnyával, de a termékeny Fény, az az örök és teremtetlen Fény, amely sajátja az Atya termékenységének, akinek lényege a Fény, a Szüzesség és a Tisztaság. Ha az Atya közli papjaival termékenységét azért, hogy gyakorolják a világban az atyaságot a lelkekben, az ég számára életet adva nekik, akkor nekik is ennek az isteni termékenységnek az erejében fénynek kelt lenniük, mert az Atya termékenységének isteni csírájában megkapták az Ő fény lényét, szüzességét, áttetszőségét, tisztaságát, amely őket igazán *atyákká* tette, akiknek az Egyházban meg kell szülniük a fény, áttetszőség és tisztaság lelkeit.

132i Ezért az ezzel a tisztasággal ellenkező bűn nagyon megbántja Atyámat. Ez bántja meg őt Legjobban. Ezt bünteti Ő sajátos módon az emberben, és még inkább a papban. Nem tudja elfogadni örök áttetszőségemen, hogy ezen a lealacsonyító és hitvány módon lássa felhasználni az Ő fénylő, áttetsző és tiszta termékenységét.

132j Ha Atyám a Fény, ha Ő mint a Világosságot küldött engem, ha én Egyházamat a Szentlélek Fényében alapítottam, (ha az Egyház) Fény, hogy aki követi, ne botoljék meg, ne járjon sötétben, se vaktában rajta kívül, ha Ő világítótoronyt helyezett el Egyházamban, amelynek fénye nem fogy el, ha a Szentháromság Fény, Szüzesség és Tisztaság, akkor hogyan lehetséges, hogy papjaim nem teljesen azok, papjaim, akik ezt a szeretett Egyházat alkotják és kormányozzák?

132k Igen, a papoknak a világ világosságának kell lenniük, engem követve. Lelkükben nem szabad szennynek lennie. Hozzanak gyümölcsöt, ezt a termékenységet sugározva, amelyet a tisztaság, szüzesség és a fény lényegével kaptak meg, amelyből az áll.

132l A szüzi termékenység egyedül Isten sajátossága. Hittitok. Mindent létrehoz, mindent átkaol, mindenkinek ad anélkül, hogy csökkenne. A tisztaságból áll, amelynek lényege Isten szüzessége, az örök Szüzesség, amelynek nincs kezdete, amely, ha így mondhatjuk, növelte azt, amikor megszülte magában Igéjét, és amely a végső pontra emelkedett fel, akkor létrejött a Szentlélek, az Atya és a Fiú lélegzetéből, a legtisztább megelégedés egyetlen tekintetéből az isteni Személyek között, a

Tisztaságnak egy termékeny és örök visszfényétől, egy szeplőtelen Isten lényegéből, egy szűz Atyából, annak kezdet nélküli kezdete óta.

132m Azért, ha a papok *atyák*, tisztáknak kell lenniük. Ha a papokat, mint a Fiút, a tisztaság szűzi termékenysége szülte meg, az emberré tett Fiú visszfényének kell lenniük, tisztának az Atya termékenységevel, amellyel megszülte őket, és tisztáknak, mert a szűz életet a Szűz Máriától vették, amikor emberré lettek. Ezért, amikor a Szentlélek birtokolja őket – aki a Fényből, az örök Tisztaságból, a Tisztaság- Istenből származik – nagyon tisztáknak kell lenniük testükben és lelkükben.

132n Számolva a Szüzességgel a Szentháromságban, és kötelezve a papokat – annál a ténynél fogva, hogy papok – a Szentháromsággal való *bensőséges* kapcsolatoknak vissza kell tükrözniük bennük a termékeny és szűz Szentháromságot anélkül, hogy bemocskolnák az oltárt, ahol belém átalakulva felajánlják magukat szeretett Atyámnak.

132o A Paradicsom óta a Legnagyobb rombolást a világon a tisztátalanság okozza. Az Egyház (azért) tiszta, szűz és anya, hogy szolgálva együtt szembeszálljon ezzel a pokoli bűnnel, amely megöli a lelkeket, és elválasztja őket a szűzi termékenységtől, amely az ég számára alkotta őket.

132p Hogyan tűnik el papjaimból a szenny? Eltűnik a tisztaság termékenységevel bennem, aki emberré lettem, amikor átalakulnak Jézus másaivá. Ez az átalakulás elfed Atyám előtt, és szűzi tisztaságom erejével el is tüntet minden szennyet, minden árnyat, és közli velük lényegemet, ami a fény, a tisztaság, a bennem való végtelenség.

132q Mennyi gazdagságot zár magába Isten termékenysége az Ő termékenységében! Benne lakik, sőt mi több, *alakul ki* az örök Szüzesség a lényeges Tisztaságban, a teremtetlen Fényben, az egész Istennek örök áttetszőségében, világosságában és átlátszóságában, az *egyetlen Isten* három Személyében, akik az egyetlen, igaz Istent alkotják.

132r Ez a szűzi termékenység titok az ember számára, Isten számára azonban fény. Nem látják-e, hogy Ő a Fény, és én a Fény Fénye vagyok, és a Szentlélek, aki ennek a szűzi és termékeny Fénynek örök ragyogásából származik, szintén Fény?

132s Ezek a fénylő igazságok alkotják az ember számára – a sokféle titok között – a Szentháromság örök és végtelen gyönyöreinek kifürkészhetetlen tengerét, amely elragadtatásba ejti a három isteni Személyt, és ahol én mint ember is gyönyörűségemet találok. Mert az égben nem szűnöm meg ember Lenni, de Ember-Isten (vagyok), aki isteni és emberi szeretettel szereti az emberiséget. Ezért örömet találok abban, hogy a szeretet által elvonjak bizonyos fátylakat az ember elől. Még inkább (teszem ezt) szeretetből papjaim iránt, akikben engem lát az Atya, engem szeret, és akiknek nagy dicsőséget készít isteni Lényegem nagyfokú megismerésével, belém való átváltozásuk által.

132t Én, az Istenember, két természetemben születve, az isteniben és az emberiben az Atya egyetlen termékenysége által birtoklom az Atya teljes ismeretét, tökéletességeinek kifürkészhetetlen mélységeiben. Mint Isten, a Szentháromság második Személye vagyok, és mint ember elválaszthatatlan az Istenségtől, az Atya dicsőségének zsákmánya vagyok, a lelkek Meghódítója, a Megváltó, az Üdvözítő, az Ő szeretett Fia, istenségemben és megdicsőült emberségemben.

132u Ha a Szentháromság szűz és termékeny, akkor az Egyháznak és az égnek az Ő szűzi másainak kell lenniük, és ugyanakkor termékenyeknek a fény, az igazság és a tisztaság termékenységevel.

132v Ennek kell lenniük papjainak: fénynek, termékenységnek, igazságnak. Meg kell világítaniuk az isteni áttetszőséggel a szíveket. Tisztaságnak kell lenniük, tisztaságnak az örök Tisztaságban.

132w Az isteni erények, mint Istenhez tartozó dolgok, Isten kisugárzásai az Ő termékenységemen a lelkek számára, részesülnek az isteni termékenység lényeges tulajdonságaiban: szüzességében és tisztaságában. A hit, amely szükséges az üdvösséghez, tiszta és ragyogó homályosságában és a titkokban, amelyeket rejt és szűz lényegemen, változás és árnyék nélkül.

132x A remény tiszta. Az a léleknek természetfeletti tekintete, amely Istenre irányult, megtermékenyítve a Szentlélek által az Ő fényével, amely megvilágít, felemel és megistenít, mert tiszta.

132y Az emberszeretet mi más, mint Isten termékenysége, amelyben sokféle módon vesznek részt, amely megsokszorozza saját magát a legtisztább egységben, ebben az egység - tisztaságban?

132z Örvendeztessék meg ezek a ragyogó és szent igazságok szeretett papjaimat. Újítsák fel emlékezetüket, hogy a Tisztaság legyenek, belém átalakulva és elmerülve, és megistenülve a Szentháromság egységében!

133 A termékenység és a szenvedés

133a Szenvédéseim, és következképpen a Lelkek szenvedései, amelyeket egyesítenek az enyéimmel, részesülnek az Atya termékenységének érdemében.

133b Kétségtelen, hogy az Atya nem szenvedte el azokat, sem az Ige az Ő istenségében az Atyával együtt, mert Istenben nem lehet szenvedés. De ha én csak, mint ember szenvedtem volna, szenvedéseimnek nem lett volna végtelen értéke és érdeme, és azért nem tudták volna elérni sem a bűn eltörlését, sem az ég megnyitását. Miért? Azért, mert szükség volt az Atya isteni termékenységére, amely értéket adott szenvedéseimnek a kegyelem rendjében, és életet és termékenységet, amely létrehozta az érdemet ez előtt a mennyei, szerető Atya előtt. Ez a jótétemény nagyon lényeges cselekmény volt az Atya termékeny szeretetében: isteni értéket adott az emberi szenvedésnek, még bennem, a Fiúban is, akiben neki kedve telt. Szenvédésem, fájdalmaim és tűrésem az Atya szeretetét képezték amennyiben az Ő végtelen szeretete áradt ki bennük, az Ő örök

termékenységből származtak. Ezért a szenvedés kegyelem, előszeretet, sokárnyalatú termékenység a Lelkek számára, amely megváltja, amellyel engesztel, és amely által üdvözü.

133c De szükség volt arra, hogy a szenvedés isteni legyen, és ezért az Ige testté lett, hogy megistenítse az emberit, hogy felemelje a szenvedést, és érdemet adjon neki az Atya termékenysége általa Fiúban és a Fiúé által az emberiségben.

133d Amikor az Ige egyesült az emberi testtel Mária legtisztább méhében, az a Test anélkül, hogy megszűnt volna emberi természete, megistenült az isteni Igével való kapcsolata által. Ezért vagyok én, Jézus, isteni, és nemcsak megistenült, mert az Istenség leszállva az eddig felfoghatatlan végletig, végtelen hatalmával mintegy behatolt legszentebb emberségembe az Ige istenségével.

133e De ez nem jelenti azt, hogy az Ember megszűnt ember lenni, habár Istenember. Ember (maradt) minden emberi képességével és a türelemhez és szenvedéshez szükséges minden érzéssel. Ezenkívül Szívemnek és Testemnek ez a szenvedése felfokozta emberi természetem érzékenységét, amely kimondottan a szenvedés céljából készült, hogy a fájdalmak embere és az emberiség Megváltója Legyen, a Bárány, aki hordozza az emberiség bűneit.

133f De ismétlem, honnan vette értékét és érdemét az Istenember szenvedése? – Az isteni termékenységből, amely kiterjedt a végtelenségig szeretetben, kegyelmekben, karizmákban az ember javára, De minden ember felett kiválik ez a szenvedésben való termékenység azokban, akiket Isten (másoknál) jobban szeret: papjaiban, kiválasztott lelkeiben, előzetesen szeretett lelkeiben, a lelkekben, akiknek én adtam és adom a legbensőségesebbet, ami bennem van: szerető Szívemnek megváltó, átalakító szenvedéseit.

133g Mert ha Testemnek minden szenvedése érdemszerző, Szívemnek belső és legkegyetlenebb fájdalmi kiáltanak Leghatásosabban bocsánatért és irgalomért Atyám termékenységéhez a hálátlan papok javára, akik azokat előidézik.

133h Ha a testi szenvedések érdemszerzők bennem az isteni által, ami bennük van, a kegyelem termékenysége miatt, akkor a belső szenvedések megsokszorozzák ezt a kegyelmet és ezeket az érdemeket, mert közvetlenebbül, bensőségesebben, jobban összpontosulva kapják meg az isteni termékenységet, és létrehozzák a legkiválóbb érdemeket azok javára, akikre alkalmazzák azokat.

133i Mily kevésbé értékeli az Atya szent termékenységét minden dologban, de leginkább a kegyelem rendjében, a kegyelmek kegyelmében: a szenvedésben, amely megvált és üdvözít!

133j Az Atya a Szentlélek által megtermékenyítette Máriát, és benne az Isten emberré lett, az Ige testté Lett, *hogy szenvedjen*. Ez volt életem: állandó áldozat, amely megdicsőítette Atyámat, és imádtá az Ő termékenységét bennem, amely fájdalmas (termékenység) volt a világ javára. Ezért a szenvedés megszentel, a szenvedés üdvözít a bennem levő isteni termékenység által, az emberré lett Isten vagyok, s amit szerető Atyám elfogadott.

133k De amint az Atyától nem ered semmi a szereteten kívül, ha az Ő termékenysége szeretet, akkor a szenvedés *szeretet*, és a szenvedés érdeme is a szeretetből származik. Ami a földön a Legtermékenyebbé teszi a lelkeket az a szenvedés, amely a végtelen szeretetből származik, amely azt értékessé teszi az ég számára.

133l A Lelkek világában a szeretet szenvedés és a szenvedés szeretet. A szenvedés eredete a szeretetben van, nem mintha az Atyában, minden dolgok kezdetében lenne szenvedés, hanem azért, mert miután a bűn létrehozta a szenvedést, a bűnt az Atya termékeny szeretete törölte el és váltotta meg, amely elpusztít minden salakot, és amely megnemesít termékeny szeretetében mindent, amit megérint, amely szeretetté és érdemmé változtatja a szenvedést és *üdvözítő szenvedéssé* teszi.

133m Mivel a szenvedés megtisztít, azért a Kereszt a megváltó szenvedés oltára, mert a termékeny, megváltó szeretet oltára volt.

133n Ha a pap az igazán tökéletes szeretet (megtestesülése), ugyanakkor azonban a sokféle és sok alakban (jelentkező) szenvedése is. De magában hordozza az Atya Legszentebb termékenységét, amelyet a papoknak fel kell használniuk a lelkek javára.

133o Mi egyebet tettem én a földön? Ha tehát a papok másaim, ha átalakulnak belém, nekik is alkalmazniuk kell ezt a termékenységet a lelkek javára. Szeretniük kell a szenvedést, és fel kell áldozniuk magukat mindenképpen, mindig az Atya dicsőségére a lelkekben. Sokféle lemondásra van szüksége a papnak ahhoz, hogy teljesítse kötelességeit, hogy megszentüljön és másokat is szentté tegyen. Ha igazán megfontolná, hogy a szenvedés magához vonzza bennük az Atya termékenységét, milyen vágyakozással karolná át a keresztet! Amikor átváltoztak belém, a fájdalmasba, boldogok lesznek bármiféle szenvedés közepette.

133p Csak az Atya fogja fel a szenvedés termékenységének az értékét. Meg akarta isteníteni, és végtelen érdemmel Láttá el. Hogyan lehetséges ez? Csak az Atya ugyanazon termékenységével abban az isteni Személyben, aki a földre jött, hogy magáévá tegye a szenvedést azért, hogy eltöltse kegyelemmel. Szeretete nem tudta elviselni az ember elveszését. Elküldte saját Fiát, hogy megváltsa őt.

133q Azért is oda akart adni engem, aki emberré Lettem, hogy szeretetének Legnagyobb bizonyítékát adja azáltal, hogy keresztre feszít. Ugyanabban a termékenységében minden név felett álló nevet adott nekem, megdicsőített Egyházamban, a szent papokkal megkoronázott és az égben rendkívüli trónust adott nekem. Megváltásom nemcsak a lelkek üdvét vontá maga után, hanem a testek feltámadását és a diadalmas Utolsó Ítéletet is. Mindez nem valósult volna meg felfeszítetésem nélkül.

133r Istenben mindig ragyog és diadalmaskodik irgalmassága, végtelen isteni termékenysége.

133s Mily nagy a szeretetből elviselt szenvedés a földön! A keresztény szenvedés, azaz Krisztussal, velem egyesülve, termékeny teszi azt, aki szenved; megtisztítja, megszenteli, és sugarai a lelkeknek kiszámíthatatlan sokaságát érik el, és megdicsőíti Istent.

133t De nem minden szenvedés szent és tesz szentté. Szükség van arra, hogy a szeretet megtisztítsa, egyesítse érdemeimmel, és hogy az ég felé irányuljon, azaz, hogy ne azért szenvedjen, mert nem tudja elkerülni, hanem azért, hogy természetfeletti tegye, hogy kegyelmeket nyerjen el.

134 A termékenység és a Szentlélek

134a A kegyelem rendjében nagyon messzire terjed az Atya termékenységének a hatása – az Egyházban és a lelkekben – a Szentlélek által. Ő minden kegyelem forrása az Atya termékenységével, aki minden kegyelem Szerzője. A Szentlélek az a Személy, aki kiosztja és közli a kegyelmeknek ezt a tengerét az Egyházban és a lelkekben.

134b Ha megfigyelik Evangéliumomat, földi életemet és tanításaimat, mindenütt látják az Atya szent termékenységének a hatását. Mik a szőlővesszők, amelyeknek egyesülniük kell a Szőlőtővel, ha nem az Atya termékenységiének megnyilvánulásai? Honnan vettem az Életet és ezt a termékenységet, ha nem magából a Létből, minden élet központjából, az élet nedvéből és a Legszentebb Földművestől, aki termékeny teszi a lelkeket? Ha valaki a magasságból jövő fény mellett tanulmányozza az Evangéliumot és beléje hatol, mindenütt látni fogja, amint közvetlenül a papokhoz szól, és irányítja őket.

134c Ha én vagyok az Élet Kenyere, és ők, papjaim azonosak velem, nem kötelességük-e, hogy megtagadják magukat, hogy táplálékul adják magukat más lelkeknek? Hogyan? Példájukkal, tisztaságukkal, erényeikkel, áldozataikkal és végül, belém való átváltozásukkal, ami mindig növekszik fokában és erejében. Az a lelkekben lévő vonzóerő nemde az Atyától kapott termékenység? Ez a lelki táplálék a szó és a cselekedetek által, nemde az Atya termékenységének egyik megnyilvánulása?

134d Az Evangélium a fény mélységeit zárja magába. Igaz, olvassák, de keveset elmélkednek róla, és nemigen hatolnak belé sokan papjaim közül. Mindenegy szavában és gondolatában ott van az Atya termékenysége, amely azt hatásossá és elevenné teszi.

134e Ha ezt a termékenységet meg lehetne személyesíteni, azt mondhatnánk, hogy a Szentlélekben van, mert a termékenység szeretet, és a Szentlélek a Szeretet Személye.

134f Ez a Szentlélek bizonyos tekintetben mintegy központja az Atya termékenységének. Amikor az Atya megszült engem, bennem, az Igében összpontosította termékenységének minden végtelen hatalmát. Oly fokban (tette ezt), hogy – mint mondják – teljes isteni lényét átadta nekem, Istenné tett engem, amint Ő (Isten) volt, mindennel, amije van. Ennek ellenére az Atya és a Fiú egysége kötelékének: a Szentléleknek adta a kegyelem világát, amelyet mindig az Atya termékenysége hoz létre. A Szeretet megszemélyesítőjének, a Szentléleknek adta a termékenységet, amely Móriában valósult meg. A szeretet műve volt a szerető Igének a megtestesítése a szeretet termékenység által.

134g A Szentlélek elhelyezte Mária szüzi méhében mindazt, ami a szeretetben gyengéd, szent és isteni. Én, mint Isten, és mint ember, istenségemben és emberségemben egyaránt szeretet, tiszta szeretet vagyok, amelyet az Atya szeretetének termékenysége öröktől fogva szült. Mint ember, megszülettem Móriában a szeretetnek ugyanazon termékenységéből, a Szent Szeretet Lelkének munkája által.

134h A Szentlélek termékeny lehetével alapítottam Egyházamat szeretett papjaimban. Ezért az Egyház is a szeretet gyümölcse, a szeretet megtermékenyülése papjaiban: azok a fenséges hivatások a szeretetben fogantak, a szeretettől születtek, a szeretet tartja fenn őket mindig, a szeretet koronázza meg őket!

134i Semmi sem termékenyebb, mint a belém átalakult pap lelke. Megkapta a Szentlélek kenetét, az Ő termékeny erejét, hogy felhasználja azt a lelkekben. De milyen módon? Nagy tapintattal és szeretettel kell felhasználnia a papnak az ég ezen ajándékát, amelyet az Atya azért adott neki, hogy Őt képviselje az Egyházban! A papoknak komolyan el kell ezen gondolkodniuk. Elmélkedniük kell róla, és el kell merülniük az Atya öbennük és a rájuk bízott lelkekben levő termékenységének szent igazságában.

134j Az Atyától kapott termékenység igazság, és egyúttal értékes valóság, amellyel Isten kitüntette a nemzetek közösségét. De ugyanakkor rettenetes felelősség is, amely rájuk nehezedik, ha nem tisztelik, és nem alkalmazzák szentül, kialakítva Jézust, engem önmagukban és a lelkekben, az Atya dicsőségére.

134k Ki az Atya dicsősége, elragadtatása, tetszése, végtelen és egyetlen szeretete, ha nem az Ige, ez az emberré lett Ige, akire tekint, akiben visszatükröződik, akiben Önmagát kirajzolja, Létrehozza, és akiben él?

134l Atyám csak Igéjét szereti; de Igéjében (szereti) az Egyházat, a papokat és a lelkeket. Ha nekik adta ugyanazt a termékenységét, azért tette, hogy hasznosítsák, de csak úgy, mint az *Ige kiterjedését*. Csak ezen a módon összpontosul ott a szeretet. Másoknak vissza kell tükrözniük a testté lett Igét, és hasonlókká kell lenniük hozzá.

134m Ha Atyám azt akarta, hogy a földre jöjtek, azzal Fiát akarta *kiterjeszteni* a lelkekben. Végtelen termékenysége – és ez az Atya titka – mintha nem elégült volna ki teljesen Fiában. A Szentháromság dicsőségére hozzá akarta csatolni Fiához a megváltott emberiséget azáltal, hogy hasonlókká válnak egyetlen Fiához. Örömmel töltötte el Atyámat, hogy Fia így *kiterjed* a

lelkekben, de mindenekelőtt papjainak Lelkében. Nekik mindenkinél inkább vissza kell tükrözniük a Fiút az Atya dicsőségére. Ők az Egyház alapításának végcéljai, azaz az Atya megdicsőülése egyetlen Fiába átalakult papjaiban, kialakítva vele és benne azt az egységet, amely Őt lelkesíti, és amelybe szerelmes.

134n Azért az Ige azzal az elsőrendű céllal lett testté, hogy kiterjessze és meghosszabbítsa Önmagát papjaiban, és papjai által a lelkekben.

134o Isten szeretete nem merül ki. Ő mindent kiáraszt Igéjében és Igéje által, a Szentlélekkel papjaiban és a lelkekben.

134p Ebből látható, hogy az Egyház magasztos és szent cél felé tart a papokban, akik alkotják: nem kevesebb, mint az emberré lett Isten kiterjedése. Bennük és általuk a lelkekben ugyanaz az isteni termékenység működik.

134q Minden papnak szent kötelessége létrehozni engem önmagában a belém való átalakulás által, hogy Atyám, engem látva benne, tetszését találja. Másolnia, utánoznia kell engem. Belém kell hatolnia. Egyesülnie kell a Szentháromságban, amelyet szolgál. De az is kötelessége, hogy megszüljön engem a lelkekben, odahasson, hogy megszülessek a lelkekben és növekedjem bennük. Átalakítja és egyesíti őket is bennem.

134r Ismétlem, szükséges, hogy papjaim tökéletes számot adjanak erről, hogy tiszteljék és felhasználják az Atya legtisztább termékenységét, lelkeket adva neki, akik Őt megdicsőítik. Semmiféle más dolog nem dicsőíti meg az Atyát, csak Fia a lelkekben. Látni (akarja) bennük Jézusát, szemlélni (akarja) bennük termékenységének legtökéletesebb visszfényét, amely mindörökké Fiára irányult, amikor megszülte Őt.

134s Minél inkább visszatükrözi egy pap az emberré lett Igét, annál inkább szereti őt az Atya, és annál több kegyelmet kap a Szentlélektől, aki elválaszthatatlan az Atyától és a Fiútól, és annál több erőt ad neki ahhoz, hogy kialakítsa Őt a lelkekben.

134t Az Atya egyedül Igéjét keresi a papokban, a lelkekben és minden teremtett dologban. Csak Igéjét ismeri bennük. Ezért az átalakult Lelket szereti legjobban az Atya, és neki adja a termékenységet a legnagyobb fokban, hogy megdicsőítse Őt.

134u Az Ige mintegy az Atya tükre, akiben látja magát és a lelkeket. Igéjében szemléli Egyházát és papjait. Mindenki össze van foglalva ebben az isteni Személyben. Mindnyájan visszatükröződhetnek benne, ha akarnak. Itt keresi őket az Atya. Hogy úgy mondjam, itt adja nekik az életet a Szentlélek, és itt teszi termékenyé őket. Itt kell neki tartózkodnia a földön és az égben. Talán nem az én másaim? Ez papjaim rendeltetése: az átalakító egység a testté lett Igében. Fel akarja emelni őket az Atyához, hogy ez a szeretett Atya tetszését találja látásukban, nem sok papot látva, hanem egyetlen Papot, engem, és őket egynek velem, a Szentháromság megoszthatatlan és termékeny egységében.

134v Mivel a pap rendeltetése oly magasztos és isteni egyesülve az emberré lett. Igében, ahol az Atya keresi őt, és ahol a papnak élnie kell, már látják, mily fájdalmas számomra látnia a papot, aki engem képvisel, amint eltorzulva és beszennyeződve tükröződik vissza a Tükörben, bennem, ahol az Atya keresi őt. Hányszor szegyenpír önt el szeretett Atyám előtt, amikor látom, miként kerül el tiszta tekintete a szennyes pap szomorú látványát, akinek lealacsonyult, piszkos képe visszatükröződik bennem, az Atya Tükörében, ahol Egyházam van!

134w Bennem vannak az összes papok, mivel Fejük vagyok, mint Főpap, és ők az én Titokzatos Testem. Dicsőség papjaim számára, hogy *bennem élnek*, engem hordoznak, mint Istent, és mint embert, egyesülve bennem pappá szentelésük révén. Atyám vágyakozva keresi bennem a papokat, akik engem másolnak, akik másaim, akiket szeret bennem anélkül, hogy kilépne egységéből.

134x Mit érzek, amikor el akarom fedni, ami elfedhetetlen Atyám szent tekintete előtt, amikor az örök világosságnál szemlél engem! (El akarom fedni) a feketeséget, amit tisztaságom szégyell. Lehetetlen a szennyest elfedni az Istenség előtt! Mint Istenember könyörgök, haladékot kérek, növelem erőfeszítésemet, hogy így mondjam, hogy fehérré tegyem a szennyest!

134y Bennem, az isteni Igében, a Szentlélek fényével visszatükröződik és él az Egyház, és részesül az Atya termékenységének éltető nedvében. Jelen van bennem az is, ami Leginkább el van rejtve. Hányszor vérzik emberisteni Szívem, amikor látom, vissza kell tükröznöm, ki kell rajzolnom az isteni Tükörben azt, aki megbánt engem, aki egy másik Kálváriával meg akar semmisíteni!

134z Részvétellel vagyok szeretett Atyám iránt, aki a Fény, aki lényegénél fogva maga a Szentség. Fáj nekem, hogy egy számomra annyira bensőséges dolog megbántja Őt – bizonyos értelemben – *én magamban*. Mert én, az Örök Pap vagyok a Feje ennek a Testnek, amely szeretett Egyházamat képezi. A legbensőségesebben fáj nekem, hogy *bennem* megbántásban részesül szeretett Atyám. Mert a papokat nem lehet elválasztani Fejüktől, aki mindig az, egészen a halálig, sőt még a halálon túl is. Mindig magamban látom őket, és én bennük vagyok, egységünk révén.

134A Kérjék, velem egyesülve, hogy papjaim mind értékelni tudják Isten ajándékát, Istent, akit magukban hordoznak, akit képviselnek, és hogy fel tudják használni a lelkek javára az isteni termékenység szent karizmáit.

135 A termékenység és a test

135a A Szentlélek minden kegyelem Adományozója, De minden kegyelem az Atyától származik az Ő örök termékenységétől.

135b A Szentlélek az ajándékok Ajándéka, maga a kegyelem, aki az Atya termékenységéből forrászik. Atyám a világra küldött engem, hogy megismertessem a Szentlelket. Kiválasztottam a választott lelkeket, azaz papjaimat, hogy Egyházamat alkossák, és folytassák a testté lett Ige küldetését, azaz Atyám megdicsőítését, az Atya megismertetését a Szentlélek által.

135c Az Atya termékenysége által, azaz ennek az isteni termékenységnek az erejéből műveltem minden csodát földi életem alatt, támasztottam fel a testeket és a lelkeket. Mindennek, ami az Atyától jön, vissza kell térnie az Atyához, örök kezdetéhez. Ez a papok szent küldetése: visszatéríteni az Atyához azt, ami tőle indult ki, a lelket és a testet, tisztán, vagy megtisztulva és szentül.

135d Visszatérítik a testet az Atyához világossággá, tisztasággá téve azokat, és alkalmasokká arra, hogy poraik a feltámadáskor örvendjenek az örök, mennyei életnek, amelyre Isten teremtette őket. Ezért váltottam meg és üdvözítettem őket a kereszten.

135e Sokan nem gondolnak a test üdvözítésére. Világos, hogy ha a lélek üdvözülni, a test is üdvözülni. Az üdvözült test örökre ragyogni fog az égben több-kevesebb fénnel, földi tisztasága és önmegtágadásának foka szerint. A lélek és test egy dolgot alkotnak. Az egyiknek segítenie kell a másikat: a testnek a lelket és a léleknek a testet, hogy megszentelje sajátmagát, és megdicsőítsen engem.

135f Az én lelkem a legtisztább. Ennek ellenére keresztre feszítettem testemet. Feláldoztam Atyám dicsőségére és a lelkek javára, és előkészítettem a feltámadásra. A test és a lélek az Atya termékenységének köszönheti életét.

135g A lélek Isten termékeny leheletéből eredt és a test a szent termékenységből, amelyben az ember részesült. Az ember csirája, életének eredete az Atyától van. Minden természetes és isteni élet attól származik, aki a kezdet nélküli Élet, mert a kezdetben már Isten volt az Élet és az örök termékenység. Ezért én vagyok az Élet, mert az Atyától öröktől fogva kaptam a szeretetet, amely minden élet termékenysége.

135h Engem, az isteni Igét Atyám nemcsak öröktől szült, hanem ez a termékenység is örök az Ő szüzi öln. Azért, hogy jobban örvendjen a visszfénynek, vagy helyesebben, annak a kezdet nélküli pillanatnak *valódisága* miatt, állandósította ezt a szent termékenységet a misékben. Megsokasít engem, – egy lévén a szentségi szívekben – és végtelen termékenységgel műveli az átváltoztatást.

135i Mint Isten, mintegy magaménak tekintem – és valójában az is – az Atya termékenységét, amelyet magamban hordok. A Szentlélekkel – aki szintén Isten – titokzatos módon megújítjuk a megtestesülést az oltáron. A belém átváltozott pap az Atyától kapott termékenységgel műveli az átváltoztatást – az Atya ad termékeny erőt a pap teremtő szavainak – és hozza létre az Oltáriszentség szent titkát.

135j A gyakori érintkezés velem, aki maga a Tisztaság vagyok, angyalivá teszi a testet az áldozás és a belém való átváltozás által, amelyben bizonyos értelemben hasonlóképpen részesedik a test, az Atya kiterjedt termékenysége révén. Minél tisztábbá lesz a test a földön, annál inkább fog ragyogni örökké az égben.

135k Gondolnia kell erre a papnak a lelkek vezetése közben. Nagyon természetfelettinek kell lennie a papnak egész lényében: értelmében és gondolataiban, külsejében és bensejében, a lelkekkel való érintkezésben, teljesítve kötelességét a testet illetőleg, mindent Istenért végezve!

135l Ezt a szempontot a lelkivezetésben csak nagy tapintattal szabad érinteni. A lelkivezető az áldozás gyakoriságával, amely mindent megtisztít és a bölcseken ajánlott vezekléssel eléri a test tisztaságát. A lelkivezetőnek gondoznia kell a testet az ég számára, mert az is részesült az Atya termékenységének szent csirájában.

135m Amint a test visszatükrözi a bűnt, úgy sugározza a tisztaságot is, és közli azt az Atya termékenysége által. A tisztaság az emberben az Atya sajátos termékenységéből is származik, aki maga a Tisztaság. Az én Testem megszentelt minden testet, és megneemesítette az ég számára.

135n Az ember a teremtés (után) bemooskolt a testet és megrontotta Isten szent művét. Amikor az isteni Ige emberré lett, felvéve a legtisztább szent testet Szűz Mária szeplőtelen méhében, visszatért az emberhez a bűn által elvesztett ártatlanság. Emellett megadta a testnek a halhatatlanság szent csiráját a feltámadásban. Ez a halhatatlanság az ember szabad akarata szerint boldog, vagy boldogtalan lesz a test számára.

135o A test, minden képességével együtt Isten ajándéka, az Ő örök termékenységéből származik. Ez az emberi test nemessé vált, mióta az isteni Ige megtestesült Máriában. Ezért a testnek szentnek kell lennie amiatt, amit az Atyától kapott. A test a Szentlélek temploma is attól a pillanattól kezdve, amelyben birtokában vette őt a keresztségben, amikor közölte vele a kegyelem életét. *Minden* szentség megnyilvánul külsőleg a testen és kifejti hatását a testre és a lélekre.

135p *A bérmálás mi más, mint az Atyával való gyermekség pecsétje, amelyet az Ő termékenysége közvetít, amelyet a Szentlélek közöl?*

135q A betegek kenete nemde isteni termékenység, amely megtisztít, amely életet ad a testnek és a léleknek, és megszentel? Nemde a Szentlélek csókja ez a szentkenet, aki érintésével és a test által megtisztítja a testet és a lelket, az Atya termékenységének isteni (ereje) által, hogy halhatatlanná és örökké boldoggá tegye?

135r Ez a szent csók olyan, mint a Szentlélek *láttaozása*, az Atya kitörölhetetlen pecsétje, boldog jel az örökkévalóságba való beengedéshez. Biztos, hogy sokan üdvözülnek anélkül, hogy részesültek volna a szentkenet szentségében, de a test, amelyik részesül benne örökké ragyogni fog ezzel a ragyogó pecséttel, amelyet megkapott a földön az Atya termékenysége által.

135s A papi rend szentségében hányszor megkenik a pap testét, hogy megszenteljék, és alkalmassá tegyék az Atya dicsősége számára, az Ő szolgálatában? Megkapja az isteni termékenységet, hogy lelkeket szüljön az ég számára.

135t Ezért szeretem nemcsak a lelket, hanem a testet is, a lélek ládáját, társát, amely hathatósan segíti a lelket megszentelődésében.

135u Az áldozáskor nemde én magam érintem a testet? Nemde termékeny manna vagyok, amely táplálja és halhatatlanná teszi az ég számára? Mi által kapja meg a lélek az Oltáriszentség szüzi és termékeny erejét, ha nem a testen keresztül, amely a lélekkel együtt befogadja az Atya Tisztaságát, az Atya szüzi termékenyséjét, és angyalivá válik?

135v Nemde az Oltáriszentségben nagyon kiváló módon imádják legszentebb Testemet, emberisteni Szívemet, az isteni sebeket, amelyek szeplőtelen, szent, isteni és ugyanakkor emberi testemen vannak?

135w A vértanúk nemde testükben részesültek a vérkereszttségben? Nemde megvallották hitüket fájdalmaiban való állhatatosságukkal? Nemde azonnal megnyílik számukra az ég, mert az enyéimmel egyesített gyötrelmeik megtisztítják őket az Atya termékenységének isteni hatása által?

135x Miért tisztelik és becsülik a szentek testét, porát, ereklyéit, amikor már nincs bennük a lélek? Honnan kapják a hatalmat ezek az ereklyék mások testének és lelkének meggyógyítására, ha nem az Atya örök és kiterjedő termékenységetől?

135y A szenteltvizet a test használja a lélek megtisztítására. Minden szentelménynek tisztító hatása van az Atya szent termékenysége által. De a test az a szerv, csatorna, amelyen keresztül jut el az isteni a lélekbe.

135z Az az áldás, amelynek ereje van a tisztaság közvetítésére, honnan nyeri hatását? (A kiadó megjegyzése: Az áldás, amiről itt szó van így hangzik: „A Szentlélek, minden tisztaság forrása, a kereszt által töltse azt belétek, és őrizze meg mindig folt nélkül a tisztaságban testeteket és lelketeket. És a mindenható Isten, az Atya, Fiú és Szentlélek szálljon le rátok, és maradjon rajtatok mindenkor. Amen.” A tapasztalat megerősítette ennek az áldásnak a hatását a tisztaság elnyerésére.) A püspök is egyéb áldásokat a lélek számára nemde a testen keresztül nyerik el?

135A A test nagyon fontos számomra. Azért kívánom, hogy papjaim teste legyen szent, egyesülve az enyéimmel belém való átalakulásuk által, (legyen) a teljes szentség és tisztaság! Minden jó a testben és a lélekben az Atya örök termékenységből származik, mert Isten *magát adja* a testnek, és Ő mint a Szentháromság élő templomát tiszteli azt.

135B Az Atya tetszéssel fogadja a test áldozatait és föláldozását, amit az Ő tiszteletéért szenved el. Ezekből az enyéimmel egyesített szenvedésekből dicsőség származik a testre, és kegyelmet szereznek mások számára.

135C A búcsúk kincse és a szentek egyessége is meggazdagszik ezekkel a titkos feláldozásokkal, ezekkel a nem ismert vezeklésekkel, szeretetteljes sanyargatásokkal, amelyeket csak Isten lát. Általuk kiárasztja a tisztaságot, erényeket és kiszámíthatatlan kegyelmeit. A test vére által, amelyet szeretetben ontanak, s amelyet egyesítenek a Kálvárián kifolyt véremmel, tisztaságot nyernek. Hatása az én végtelen érdemeimből származik, az Istenember, Megváltó és Üdvözítő fájdalmaiból.

135D Látják-e, mennyire meg tud dicsőíteni engem a test a földön, és feltámadásakor az égen?

135E A testre és vágyaira való ráhagyatkozás sokszor mind a test, mind a lélek vesztét idézi elő. Kire tartozik ezeknek a bajoknak a gyógyítása? Tiszta papjaimra, másimmá vált papjaimra, a belém átalakultakra, akik ezeket a testeket az ég felé irányítják.

135F Biztos, hogy a test a lélek burka, de mindkettő kölcsönösen kiegészíti egymást az emberben. Isten teremthetett volna csak lelkeket, de testeket is teremtett, számolva az Ige megtestesülésének örök gondolatával; és ezen a kimondhatatlan titkon keresztül a megváltásra, az üdvözítésre, a test feltámadására, a testté lett Ige feltámadásának erejéből.

135G A lélek kiárasztja a testben az isteni besugárzásokat, amelyekben részesül, és megszenteli azokat; néha külsőleg is, akaratom szerint. A test és lélek minden java az Atya örök, szent, isteni és hatásos termékenységből származik, az Ő ragyogó és kimeríthetetlen termékenységből. Az Atya nem képes megoszlni. *Teljesen adja magát* minden dologban, teljesen a testnek és a léleknek, pazar bőkezűséggel. Szereti a testeket, amelyeket teremtett. Szeret mindent, ami termékeny kezéből ered, azaz istenileg, örökké, végtelenül és szeretettel.

135H De jobban szereti azokat a testeket, amelyek az én kálváriai hasonlatosságomat viselik: az önmehtagadást, a megaláztatást és a vért. Jobban szereti azokat, akik inkább keresztre feszítik magukat dicsőségemért és a lelkekért, és – mondjam? – a papok lelkéért, akik sok léleknek a központjai.

136 A termékenység és a tisztaság

136a Elsősorban a papokat kell angyalivá tennem, és utána az ő tisztaságuk sugárzása által kell megmentenem a világot. A tisztaság mintegy álmom, eszményem a papokban. Ez teszi őket leginkább hozzám hasonlókká, mint Istenhez, és mint emberhez. Ez tükrözi vissza legjobban a Szentháromságot a lelkekben.

136b A tisztaság vonz, a tisztaság megvilágít, mert fény, a tisztaság által kirajzolódnak Isten vonásai. Szükség van arra, hogy papjaim ragyogjanak, mint tündöklő Napok magában a Napban, aki én vagyok szeretett Egyházamban. Minden papnak világítótoronynak kell lennie, amely jelzi az eget, beleolvadva, átalakulva magába a világ Világosságába, elűzve minden sötétséget az értelmekből és a lelkekből.

136c Szívem nagyon vágyódik arra, hogy minden papomat tisztasággá átváltoztatva lásson, egybeolvadva velem, aki a Tisztaság vagyok. Ahhoz, hogy papjaim betöltsék küldetésüket a Lelkekben és a testekben, hogy szentül használják az Atya

termékenységet, hogy kialakítsanak engem a szívekben, és megszüljenek engem a lelkekben a termékenység ereje által, szükség van arra, hogy papjaimban ragyogjon a tisztaság erénye; sőt többre, arra, hogy maguk a *tisztaság legyenek*, a tiszta, szűz és szent Krisztusban.

136d Az a pap, aki nem tiszta, aki nem törekszik minden erejével ennek az erénynek az elsajátítására, annak teljes ragyogásában, nem alkalmas a lelkek vezetésére. A papnak sugározni kell a tisztaságot, közölnie kell a tisztaságot, Jézusnak kell lennie, a belém való átalakulás által.

136e A szeretet legtökéletesebb módja: szeretni a Szentlélekkel, terjeszteni az Atya termékenységét a lelkeken. Ennek a termékenységnek a központja az Ige az Ő istenségében. Az Ige testté lett anélkül, hogy megszünt volna Isten lenni. Azért a papoknak istenikké kell lenniük a Lelkeket, Jézust kell beléjük helyezni, engem kell növelniük ezekben a lelkekben addig, míg átalakítják őket belém a szerint az árnyalat szerint, amelyet a Szentlélek helyez el minden lélekben az Ő isteni vonzóerejével.

136f Nincs a Szentlélek számára kedvesebb foglalkozás, mint először felvázolni, megrajzolni, megfesteni és megtestesíteni az Igét a lelkekben; létrehozni, hogy megszenteljék magukat erényeim követésével; utána meggazdagítani őket az ajándékokkal és kegyelmekkel; míg átalakulnak belém, élő, lüktető másommá, én magammá.

136g Tudják-e, miért? Mert a Szentlélek *egyetlen célja* a lelkek megszentelésében az, hogy megdicsőítse bennük az Alfát, hogy az örvendjen, amikor szemléli isteni Fiának ott kirajzolódó vonásait, amikor élve és lüktetve látja Fiát, akiben teljes gyönyörúsége telik.

136h A Szentlélek annyira örült az Ige megtestesülésének Mária legtisztább méhében, hogy azt akarja, így mondhatnánk, hogy öröme folytatódjék a lelkekben, elhelyezve azokban Jézust, az Atya dicsőségére.

136i A Szentháromság szándéka szerint a megtestesülésnek többek azzal a legfontosabb célja, hogy állandósuljon az Ige titokzatos megtestesülése a lelkekben, főleg pedig a papok lelkében.

136j Miért? Azért, mert az Atya egyedül Igéjét szereti, és benne Egyházát a Szentlelken keresztül. Látni akarja Őt, és örülni kíván neki. Ezt az *egyetlen* örömét ki akarja terjeszteni minden egyes papra, az Igét látva bennük. Természetesen ahhoz, hogy a pap mintegy átváltozzék belém, ésszerű követelmény, hogy a pap átalakuljon belém. Ez *lényeges és központi* feladat.

136k Csak így tekint tetszéssel, szeretetteljes és termékeny tekintettel minden papra. Ő nemcsak az embert látja, hanem a testté Lett isteni Igét az emberben, és úgy szereti őt, mint ahogy Igéjét szereti, és örömmel szemléli.

136l A szenvedés minden áldozatot megér, (ha ezzel kiváltja) szeretett Atyám egyetlen tetsző pillantását, a kegyelmekben termékeny pillantást, a szerető Isten pillantását.

136m A titokzatos megtestesüléshez, a belém való átalakuláshoz szükség van a test és a lélek tisztaságára. Csak a tisztában nyugszik meg maga a Tisztaság. A Fény nem tűri a szennyest; és minél tisztább (valaki), annál fényesebb, áttetszőbb, fehérebb és istenibb!

136n Egyházam, amely birtokolja az Atya termékenységét, a legtisztább, a fény, és benne található meg a tiszta, kendőzetlen igazság; mert az igazság fény, mélységekbe hatoló világosság, amelynek titkai homályosak, de fénylenek. Ezért akik a Szentlélekben az Atya termékenysége által megszülvé ezt az Egyházat alkotják, azoknak fénynek, igazságnak és tisztaságnak kell lenniük!

136o Szent kötelességük megvalósítani az Atyának ezt a szűzi tisztaságát, lelkeket nemzve az ég számára. Birtokolniuk kell a tisztaság áradatát, hogy közölgék azt; az égből és Istentől származó termékeny tisztaságot, amely bőséges gyümölcsöket terem majd a Szentháromság dicsőségére.

136p Határozottan kívánom, hogy a papok és azok, akik papok akarnak lenni nagyon komolyan, nagyon mélységesen hatoljanak be mindezekbe a nemigen ismert igazságokba, és más elfeledettekbe, és önzetlenül fontolják meg papi hivatásuk fő pontjait. Az alapos papképzésben, az Atya szándéka szerint, ez jobban megdicsőíti Őt, mint sok középszerűség – amely kétségtelenül jóhiszemű – de amely nincs telítve Isten terveivel hivatásuk magasztos kötelezettségeit illetőleg.

136q Ezt helyesbítenie kell. Ezekből az igazságokból tanítani kell egyeseket, másokat pedig fel kell frissíteni, mert ezeket minden papnak szívében kell hordoznia. Ne hagyják el a papnevelő intézeteket, ne szenteljék őket pappá addig, amíg tökéletesen bele nem vésik ezeket a Szívem által annyira szeretett lelkekbe, akik engem képviselnek majd a világban, irántam való kötelességeiket saját lelkiéletükre és a lelkekkel kapcsolatos (munkáikra) vonatkozóan.

136r Szívük mélyén kell hordozniuk ezeket az igazságokat és a parancsoló szükségét, hogy átalakuljanak belém, hogy gyümölcsöt teremjenek a lelkekben és önmagukban, termékeny és igazi gyümölcsöt a Szentháromság dicsőségére.

136s Nemcsak a pap tanulmányainak kell teljeseznek lenniük, hanem különösképpen lelki képzésüknek is. Nem szabad elhagyniuk pappá szentelésük után a velem egyesült lelkiélet gyakorlatát! Ellenkezőleg, dolgozniuk kell azon, hogy előhaladjanak benne és az erényekben, az önmegtartás és az áldozat szeretetében.

136t Az Atyám eszménye szerint pap – amint felvázoltam ezekben a papok számára adott bizalmas közlésekben – nagyobb dicsőségére lesz Atyámnak, és több gyümölcsöt terem a lelkekben, mint sok közepes kiképzésű és erényű.

136u Imádkozzanak, és ajánlják fel velem egyesülve. minden áldozatukat és szenvedésüket Egyházam tündökléséért szent papjaiban. Jönni fog benne a nagyon termékeny hatás, papjainak belém való átalakulása révén; amely a lelkek számára a tökéletesség új látóhatárait nyitja majd meg a Szentlélek által.

136v Atyám akkor kiárasztja majd nagyon bőséges áldásait az Egyházra, engem szemlélve papjaimban. Akkor megvalósul az isteni elmében öröktől elgondolt eszme, az emberré lett isteni Ige kiterjedése Egyházában, a Szentháromság dicsőségére. Akkor a bennem egyesült papok, akik átalakultak belém, legfelsőbb Fejükbe, egyetlen papot fognak alkotni velem, és egyik leszünk a Szentháromság egységelvén.

136w Ezek a bizalmas közlések sok jót fognak tenni az Atya termékenysége által, amelyet magukhoz vonzanak, és amely sose vész el, mert isteni, és ahová esik (magja), ott gyümölcsöt hoz az örök életre.

137 A termékenység és belső fájdalmaim

137a Szívem belső fájdalmai a legtermékenyebbek, mert részt vesznek az Atya lényeges termékenységében a testté lett Igében. Ezek a fájdalmak megistenülnek, bizonyos módon isteniek; nem mintha Isten, aki vagyok, tudna szenvedni, mert az Istenségben nincs fájdalom; hanem mert a lényegi egység révén az isteni megisteníti a testté Lett Igében azt, ami benne emberi.

137b Szívemnek eme szenvedései a legérzékenyebbek, és ugyanakkor a legtermékenyebbek is voltak. Azért ezeket a szenvedéseket különösképpen Egyházam javára szenteltem és azokéra, akik Egyházamat képezik. Ezekkel a benső és felfoghatatlan fájdalommal szereztem meg az égi gazdagságot, amelyet szeretett Egyházamra bízam. Szívem fájdalmai kiengesztelnek, kiérdemelnek, jutalmaznak és megkoronáznak. Üdvözítő és tisztító fájdalmak Atyám számára nagyon sajátos módon. Ő adott értéket ezeknek az istenemberi szenvedéseknek. Szívemnek ez a belső keresztje adott elsősorban életet az Egyháznak, kicsíráztatva benne a papi hivatásokat.

137c Most már megdicsőültem, és azért nem tudok szenvedni, hacsak nem titokzatosan. Ezeknek a titokzatos szenvedéseknek végtelen erejük van. Önmagam folytatását keresem a lelkekben, hogy velem egyesülve továbbra is elnyerjék a világban a kegyelmeket, elsősorban szeretett papjaim számára.

137d Annyira szerettem a szenvedést, hogy mivel (személyesen) nem szenvedhetek, mert megdicsőültem, szenvedek a lelkekben, akik az enyéim, a belém átalakult lelkekben. Bemutatom Atyámnak ezeket a szenvedéseket, mint az enyéimet, hogy kegyelmeket nyerjek. A szeretet tevékeny, és az isteni szeretet nem fárad el, hanem állandóan keresi a módot arra, hogy kiáradjon. De hol fogadják be termékenyen ezt a végtelen szeretetet, ha nem szeretett Egyházamban?

137e Ha belső fájdalmaim Szívemnek legválogatottabb fájdalmai, ha azok isteni gyümölcse a legértékesebb és legbecsesebb, akkor kiknek szentelhetem azt, ha nem azoknak, akiket Legjobban szeretek a földön, szeretett papjaimnak?

137f De miért szeretem annyira papjaimat? Azért, mert bennük látom – vagy kellene látnom – Atyámat, amint visszatükrözik tökéletességeit. Miért ne? Talán nem mondtam: „*Legyetek tökéletesek, mint mennyei Atyám tökéletes*”? Ki az Atya örök és végtelen tökéletessége, ha nem a termékeny Szeretet? És ki a végtelen Szeretet, ha nem a Szentlélek? Milyen szeretettel szereti magát az Atya, ha nem ugyanazzal a szeretettel, amely Istenné teszi Őt, a Szentlélekkel?

137g Ezért, ha a belém átalakult papok azzal a végtelen szeretettel szeretnek, amellyel én szeretem Atyámat, magával a Szeretettel, amellyel Ő maga szereti Önmagát, azaz a Szentlélekkel, akkor tökéletesek lesznek. Részt vesznek az Atyának egyetlen termékenységében, a legnagyobb erőteljességgel, a legteljesebben, és *atyák* lesznek az Atyában, az emberré lett Ige és az örök Pap által. Összekapcsolják ezt az égi egységet, átalakítva, a végtelen és örök Szeretettel, a Szentlélekkel.

137h De ki éri el ezeket a magasztos dolgokat? Miért érdemszerzők ezek a kegyelmek? Szívemnek termékeny érdemei miatt, ezek miatta belső fájdalmak miatt, amelyek megkeserítették életemet, mivel jelenként Láttam papjaim jövődő bűneit. Felajánlottam javukra (ezeket a szenvedéseket) mint a legkellemesebb tömjént, Atyámnak, a kegyelmek elnyeréséért.

137i Ezért a lelkekben, akiket kiválasztok, hogy elégessem őket, mint tömjént Egyházam javára, azaz papjaimban mintegy folytatom ezeket az esdeklő és üdvözítő fájdalmakat, amelyek az én érdemeimből merítik érdemüket, és amelyek az isteni termékenység révén szereznek kegyelmeket.

137j Semmi sem indítja meg annyira szeretett Atyámat, mint Szívem belső és rejtett szenvedései. Azok voltak a termékeny csírák, amelyek kibontakoztak Egyházamban. Mennyire értékesek! Világos, hogy külső szenvedésem váltotta meg a világot, és nyitotta meg az eget. De belső szenvedéseim, lelkem Lényegében, voltak azok, amelyek életet és termékenységet adtak Egyházamnak, felüdítették az Atyát, mert látta a végtelen dicsőséget, amelyet azokkal szereztem papjaim részére.

137k Márián kívül senki sem vette észre a szeretet gyötrelmeit, amelyek emésztettek. Ez a szeretet aranyból is értékesebb áron vásárolta meg az Egyházat, és benne az előre szeretett lelkeket, akik majd megdicsőítik Atyámat és sok más lelket, akikkel megajándékoztam Őt.

137l Ha azt akarom, hogy az időknél ebben a teljességemen tiszteljék Szívemnek ezt a belső szenvedését, hogyan akartam volna alaposan megismertetni elsősorban papjaimmal azokat Szent Margitnak adott jelenéseimben, hogy elmélkedjenek rajta, adjanak hálát érte és beszéljenek ezekről a világ számára szinte ismeretlen szenvedésekről, amelyek ennek ellenére életet adtak Isten Egyházának. Sok századon keresztül titokban maradtak ezek a belső szenvedések, amelyek marcangolták Szívemet. Ezek miatt vágyakoztam a külső keresztre és gyötrelmekre, hogy kitörjön az engem emésztő fájdalmas szenvedések tűzhányója.

137m Elérkezett annak az ideje, hogy papjaim megtudják, mibe kerültek nekem, és mily hálásoknak kell érte lenniük irántam. Ha a vértanúk vére életet adott az Egyháznak, és kicsíráztatta a keresztényeket; a lelkek vére, a rejtett vértanúságok, a testté lett Igének, a szeretet vértanújának folytatása más lelkekben szent papokat adott és fog adni Isten Egyházának.

137n Befejeztem a földön külső fájdalmas küldetésemet. De szenvedek, és folytatom szenvedésemet a Lelkekben és a testekben, és végtelen érdemeimmel értékessé teszem az enyéim szenvedéseit.

137o Sokféle fajtája van azoknak a szenvedéseknek, amelyek velem egyesülve kegyelmeket nyernek el. A legkifinomultabb, legerőteljesebb és legfájdalmasabb szenvedés, amely leginkább hasonlónak tesz másokat hozzám, a szerető Szívem belső fájdalmaiban való részvétel. Mivel a legkifinomultabbak, legérzékenyebbek és legérdemszerzőbbek; és mivel nem mások szenvedései, hanem az én szenvedéseim a belém átalakult lélekben, azért ezeket a szenvedéseket, amelyeket egyesítettek az enyéimmel mindig Egyházzam javára szentelem, és papjai javára, hogy részük legyen ebből a forrásból, és ugyanazt az illet, ugyanazt a célt szolgálják.

137p De ezekben a kifinomult fájdalmakban csak a belém átalakult lelkek részesülnek. Kiké a szent kötelesség, hogy imádkozzanak az Egyházért és paptestvéreikért, ha nem maguké a papoké? És ha Atyám semmit sem tagad meg ezekért a szenvedésekért, amelyek az enyéim a lelkekben, alkalmásaim, akkor nemde az irántam való szeretetből és paptestvéreik iránti irgalomból folyó kötelességük, hogy átalakuljanak Jézusba, amit oly sok módon kértem tőlük?

137q Ez további indítók a már említett sok más között, a papoknak belém való átalakulására.

137r Ez a mélyreható és egyesítő egyesülés Szívem Legkifinomultabb fájdalmaival gyakoroljon vonzást papjaimra, s növelje vágyukat a belém való átalakulásra.

137s Ez a kegyelem, amelyet csak a belém átalakult lelkek kapnak meg, de azok se mindig, nagyon nagy kegyelem. mert nagy termékenységgel és erővel jár más Lelkek számára. A Lélek, aki megkapja, már nem önmagának él, akárcsak én sem éltam önmagam számára, hanem Atyám megdicsőítéséért a lelkekben. Ez a kegyelem az én életemet folytatja a Lélekben, hogy szenvedjen bennem. Enélkül a követelmény nélkül a teremtmény meghalna, mert egyedül istenségem képes életben tartani.

137t Ennek a belső keresztnek, ezeknek a halálos fájdalomnak csak egyetlen cseppjét képes a lélek elviselni, és így is *én vagyok az, aki elviseli azt benne*. Akkor a kehely, amelyet én egész életemben kiürítettem, és amelyet némiképpen kinyilvánítottam a Kertben, mennyivel értékesebb?!

137u Ez a bensőséges, megszámlálhatatlan, keserűs érzékeny, gyötrő és lesújtó fájdalom volt az, amit szeretetem elrendelt a papok javára. Ennyire szeretem őket, és nekik is ennyire kellene szeretniük engem, ilyen hálásoknak *kellene lenniük irántam!*

137v El akarom tölteni papjaimat Szívem szeretetével és fájdalmával, ezekkel az égi javakkal, amelyekben ki kell válniuk. Azt akarom, hogy behatoljanak Szívem legmélyébe, és ismertessék meg a lelkekkel ezeket a benső fájdalmakat, amelyeket az Egyháznak életet adó szeretet hozott létre, és amelyeket a lelkek nem ismernek eléggé, s nem is adnak hálát értük.

137w Ezek az *átérezett* fájdalmak – amelyekről nem csak olvasnak, vagy elmélkednek – a legtermékenyebbek. De csak a belém átalakult papok képesek azokat *átérezni és megízlelni*, akik másaim, s akik egybeforrnak a Szentháromság egységében.

137x Szívem minden szeretet központja, az Atya termékenységének központja, a Szentlélek Lakhelye és a kegyelmekbe átalakuló üdvözítő fájdalom mélysége. Ott kell élnie és hálnia minden papomnak.

138 A termékenység és a lelki fájdalmak

138a Amikor azt mondom, hogy szenvedek a belém átalakult lelkekben, nem úgy értem, hogy engem ér a szenvedés. Az én szenvedéseim jelenleg titokzatosak, jóllehet valódiak. De úgy veszem a teremtmények szenvedéseit, mint az enyéimet, és mint enyéimet ajánlom fel azokat az Atyának. Ezt teszem minden szenvedéssel, amit felajánlanak nekem, vagy amit egyesítenek az enyéimmel, akár tiszta szeretetből, akár azzal a szent céllal, hogy azokat érdemszerzőkké tegyem mennyei Atyám előtt.

138b De a belső szenvedéseknek más színük van, másfajta, erősebbek és természetfeletti. Ezeket a szenvedéseket vagy belső fájdalmakat érezni vagy elszedni nem áll a teremtmények hatalmában. Ezt közvetlenül közvetítem lelkemből a teremtmény boldog lelkese, aki azt befogadja. Bennük van szeretetem lényege. Azért (ezek) szívem papjaim miatti belső szenvedéseinek tömény lényegét képezik.

138c A lelkek minden fájdalmát először én szenvedtem el, és bizonyos értelemben a testi fájdalmakat is, mert ők tagjaim, akiket szeretek, és meg akarom édesíteni fájdalmaikat isteni-emberi érintéssel.

138d Ha gyanítanak, hogy a fájdalmak az Atya termékenységből is származnak! Milyen értelemben? A végtelen érdem értelmében, amelyet magatartásom által helyeztem el bennük, elsősorban azért, hogy megdicsőüljenek, és örök jutalmul szolgáljanak a szenvedőknek. Az Atya semmit sem tesz, semmit sem enged meg, ha az nem rajtam, az. Ő megtestesült Igéjén keresztül jut el, annak rendje szerint a Szentlélekhez. Az Atya a termékenység egyetlen központja; de a Szentlélek osztja ki azt az Ő nevében.

138e Azért kiérdemeltem, hogy a világnak adjam ezt a Szentlelket. Mint embernek, fájdalmaim felbecsülhetetlen értékébe került ez nekem, szeretett Egyházzam javára. Mikor megdicsőültem, és diadalmasan, győztesen beléptem az égbe, mintegy jogomnak tekintettem, hogy az Egyháznak küldjem, hogy azt ez az Isteni Lélek termékenyé tegye az Atya termékenységgel.

138f Az Egyház uralmának kiterjesztéséhez szükség volt a vértanúk vérére, egyesítve az enyémmel, amely véresen kiáradt a Kálvárián, és amelyet kiárasztok vértelenül az oltáron. Mindez a testi és titokzatos szenvedés fenntartja Egyházamat a termékenység által, amelyet magában hordoz.

138g Az Atya tekintetbe veszi ezt, és az üldöztetés és szenvedés révén isteni életet ad ennek a szeretett Egyháznak a Szentlélek által. Világos, hogy a Szentlélek nem szenved, hanem termékeny tesz az én szenvedéseimmel, az Istenember szenvedéseivel és a vele egyesült lelkekével.

138h Nem fogják fel az emberek a Kereszt értékét, ami nem kevesebb, mint az Atya végtelen szeretete a Fiú iránt, és a Fiún keresztül a lelkek iránt. Testem, lelkem, istenségem, amennyiben Isten és ember vagyok, Atyámnak köszönheti áldott termékenységét. Ennek az örök és isteni termékenységnek vagyok szent gyümölcse.

138i Teremtett lelkem olyan, mint a fényes tükör, amelyben visszatükröződik (az Atya) teljes ereje és boldogító fensége. Ezért állandóan élvezte a boldogító színről színre látást a lényegi egység révén, de ugyanakkor isteni fájdalmakat szenvedett el – nem az Istenségben, mert Isten nem képes szenvedni, hanem igenis – lelkemben, amely a megtestesülés óta úgy fogta fel ezt a belső szenvedést, mint saját osztályrészét és az árat, amin megvásárolhatja a kegyelmeket papjainak, és Egyháza által a lelkeknek.

138j Bárcsak a papok megfontolnák, mivel tartoznak lelkemnek, amely annyira szerette és szereti őket! Ha behatolnának ennek a szerető, tövises és megsebzett Szívnek titkaiba, amelyet a Lándzsánál is inkább megsebzett a belső keresztek által a belső szenvedések és lesújtó gyötrelmek által, amelyeket elszenvedtem a kegyelmek elnyerése érdekében.

138k Lelkemet a Szentlélek teremtette az Atya termékenysége által, és egyesítette szűzi testemmel egy Szűz méhében. Nagy gondot fordította Szentlélek (lelkem) széppé tételére minden ajándékkal, kegyelemmel és karizmával. Meggazdagította, miközben gyönyörködött művében. Lelkem a legtisztább kristály, amelyben meglegedetten visszatükröződik a Szentháromság. De ezt a lelket, amelyet a Szentlélek a szenvedés számára teremtett, kitágította, kiterjesztette a szenvedés számára, végtelen érzékenységgel látta el, és beléje helyezte a termékenységet az Egyház számára. Lelkemben elszenvedtem mindazt, amit az emberiség szenved. Ezekkel a fájdalmakkal – inkább, mint a Kálvária külső fájdalmaival – megvásároltam az Egyházat és a kegyelmeket papjaim és a lelkek számára.

138l Az ég kész volt, hogy megdicsőítse szent emberségemet. mint győzelmének emlékét vagy jutalmát a testté lett Ige számára. (Ezt az emberségemet) az Atya teremtette az Ő termékenységében, kezdet nélküli ragyogó szeretetében, (mint) a megdicsőülésnek és gyönyöröknek a helyét, hogy megdicsőítse Fiának testét annak föltámadásában, és ennek a Fiúnak (emberségében) minden üdvözült emberét.

138m Mily nagy az Atya szeretete a testté lett Ige iránt, és Őbenne és általa az üdvözült emberiség iránt! Az Atya már látta megkoronázott Igéjét szent emberségében, mert az Atyában minden termékenység kezdettől mindvégig az Ige megdicsőítésére irányult, az egyetlenre, akit önmagában szeret, és akiben, és aki által minden dolgot. Ismétlem, az eget az Atya termékenysége teremtette és hozta létre a Fiú dicsőségére és tiszteletére.

138n Kétségtelen, hogy az ég Istenben van, az Ő termékenységének a gyümölcse. De amit hangsúlyozok az, hogy a kimondhatatlan boldogságnak ezt a helyét nem azért teremtette, hogy a Fiút Istenségében dicsőítse meg – mert ez az Istenség képezi az eget – hanem azért, hogy az emberré lett Fiút dicsőítse meg, ennek az emberségnek a jutalmaként, amely egyesülve van az Igével – és vele az üdvözült lelkeket és testeket.

138o Hasonlóképpen az anyagi karokat azért teremtette Isten, szűzi termékenysége által, hogy örökre dicsőítsék a Szentháromságot és emberségemet megdicsőült szűzi Testemben. Magának az Egyháznak a célja, hogy az égben dicsőítse a Szentháromságot, és megkoronázza a testté Lett Igét a véremmel megváltott tiszta lelkekkel. Végtelen érdemem véremtől nyerte értékét.

138p Kiknek a feladata, hogy a megtestesült Igének megadják ezt a járulékos dicsőséget, ezeket a lelkeket, akik Őt megkoronázzák?

138q A papoké, az Egyházé, amely egyedül képes üdvözíteni a lelkeket. A szűzi égben lakik a megtestesült Ige, és ugyanakkor a szűz szentháromság képezi azt, és semmi szennyes nem léphet be oda. Papjainak angyaloknak kell lenniük, hogy angyalivá tehessenek és üdvözíthessenek (másokat). Bennük kell visszatükröződnie az égnek. Rendeltetésük, hogy tükrök legyenek, amelyekben a lelkek meglátják az eget, azaz a Szentháromságot, engem az ő átalakulásukban; hogy amikor meglátnak engem bennük, a lelkek Atyámra tekintsenek és megtisztuljanak Szentlelkem fényében.

138r Csak a Tisztaság tisztítja meg a tisztátalant. Ez voltam földi tartózkodásom alatt: a *Tisztaság*, amely megtisztította a test és a lélek poklosságát. s *Tisztaságnak* kell lenniük a papoknak legszentebb fényküldetésükkel, hogy megtisztítsanak, áttetszővé tegyék, kristálytiszttá tegyék a lelkeket, hogy üdvözíthessék őket, hogy elveszzenek a Fény végtelen tengerében.

139 Az átalakító szenvedés

139a Mária volt mindig a tükör. Benne visszatükröződött Szívem, minden gyötrelmével. Az ő lángoló lelkében visszhangra találtak belső szenvedéseim. Ő észrevette a kehely keserűségét, amelyet kiüríttem az emberek javára, és velem együtt szenvedett a lelkek üdvösségéért.

139b Mária néhány órán át szenvedett külső szenvedésemmel (egyesülve), de egész életében szenvedett a másik szenvedéssel (egyesülve), amelyet rajta kívül senki sem látott, és amely mindkettőnköt gyötört.

139c A Kálvárián befejeztem (földi) életemet, de folytatódott belső szenvedésem Móriában egészen az ő haláláig, hogy teljessé tegye áldozatomat, és hátrahagyja a földön a csírát, amely kifejlődik majd más lelkekben.

139d A titokzatos megtestesülésnek sajátossága, hogy eljussanak a belém való átváltozásnak ehhez a lényeges pontjához. Olyan, mint az aranykoszorú, amely azt megkoszorúzza. A belém való átváltozás nemcsak külső, amennyiben erények (gyakorlásában) és testi szenvedések (elviselésében áll); hanem behatolva a szeretet mélyére, legfinomabb és legfájdalmasabb (megnyilvánulásaiba), el kell érkeznie belső szenvedésemig, amely üdvözít, amikor megöl, amely termékeny, amikor felemészti, kimeríti a lélek életét, amely engem visszatükrözve diadalmaskodik.

139e A fájdalmas bensőbe való átalakulás a belém való átalakulásnak nagyon nehéz, nagyon magas és termékeny lépése, mert a legbensőségesebb. Nagyon kevés lélek teszi meg (ezt a lépést), de ez gazdagítja meg legjobban azokat, akik megteszik.

139f Nemcsak a Kálvária keresztje által és vérem ontásával üdvözítettem a világot. Az volt külső pecsétje engesztelő áldozati életnek, amely folytatódik az oltárokon az Oltáriszentségben. A lelkek üdvözítésében *belső szenvedésem* volt a lényeges. Ez megkezdődött a megtestesüléskor, és nem fejeződött be halállal, hanem titokzatos módon folytatódik szerető és fájdalmas Szívemben, amely folytatja a kegyelmek, ajándékok és karizmák megszerzését Egyházzal és a Lelkek számára.

139g Megelőző szeretetem egyik nagyon nagy kegyelme, hogy ehhez a belső szenvedéshez társítok más kiválasztott lelkeket, hogy velem egyesülve és belém átalakulva folytassák azt a földön ugyanazokért a célokért, és elszenvedjék ugyanazon okok miatt Szívemnek ezt a bensőséges szenvedését.

139h Ez nem más, mint a titokzatos átalakulás természetes folyamata, (annak) Legtermészetfeletti (megnyilvánulása). Az Atya termékeny csírájának birtoklására van szükség ahhoz, hogy a lélek méltó Legyen részesedni a Fiú haláltusájában. (Ez a haláltusa) szíveltépő volt. Erejét és hatását abból merítette, hogy üdvözítő volt és hozzá méltó magasztos módon dicsőítette meg az Atyát.

139i Ki nem tudja, hogy Atyám szeretetből feszített engem keresztre? Melyik volt ez a keresztre feszítés? Talán a külső? Nem! A külsőt megengedte, hogy megváltsam a világot. A vér, a számtalan szenvedések üdvözítőek voltak, és megnyitották az eget. Kegyelmeket szereztek ezen véres szenvedés előtt, alatt és után. De *belső szenvedésem* mindennél jobban megváltotta a világot, és mindennél inkább megszerezte a kegyelmek özönét, és mindennél jobban megdicsőítette Atyámat. Ezt a szűzi szenvedésemet senki sem tapasztalta. Rejtett szenvedés volt, amelyet csak Atyám, a Szentlélek és Mária látott. Ez volt a legtisztább szenvedés, amely *egyedül a szeretetből* született, növekedett és táplálkozott. Nagy szerepet játszott benne a Szentlélek, mert felajánlott engem, mint vértanút és szeplőtelenet az Atyának, hogy megengesztelje isteni igazságosságát és kegyelmeket szerezzen.

139j Az Egyház termékenysége és élete számtalan belső fájdalommból ered, amely a Szentlélek által ezt az életet adta neki. Az Egyház közvetlenül kapja a sok bűn miatt megkeseredett Szívem isteni életnedűjét.

139k A Kálvária szenvedése minden ember javára szolgált. Belső szenvedésem azonban, a legérzékenyebb és legfájdalmasabb (szenvedés), Egyházzal javára volt, azaz azoké, akik azt képezik: papjaiméra. Őket választottam ki leginkább és szerettem előre. Ezért szükség volt arra, hogy a legfájdalmasabb gyötrelmekkel szerezzen nekik kegyelmeket. Elsősorban értük volt belső szenvedésem a földön, és értük szenvedek titokzatos módon az oltárokon.

139l Ezzel a gyengédséggel szeretem és szerettem mindig a Szentháromságnak ezt a választott részét, Halandó életemben kegyelmeket és karizmákat szereztem, hogy megalapítsam Egyházamat. Életemben, és az oltárokon folytatom feláldozásomat, mint a Kálvárián, igen, de vértelen áldozattal, amely meghosszabbítja Szívemnek bensőséges szenvedését a papoknak belém való átváltozása által.

139m Nem ismerik irántuk tanúsított gyengédségemet, sem hálát nem adnak érte, mert titkom volt, amelyet mindmáig lelkem mélyén rejtettem. Sokszor teszek így. *Alázatosan szeretek*, és az örökkévalóságig sok rejtett titkot ismernek majd meg az emberek, amelyek kinyilatkoztatásától szerénységem visszatart.

139n Amikor az emberek hálátlansága miatt általában panaszkodva bemutattam Szívemet a világnak, ezt különösen a nekem szentelt telkekért, papjaimért tettem. Megtestesülésem óta hordoztam őket papi hivatásukban itt bent, nagyon mélyen, és tápláltam, megvásároltam ezeket a hivatásokat Szívem bensőséges fájdalmaival. Ezért az ő bűneik és hálátlanságaik okozzák ezeket az ismeretlen gyötrelmeket, amelyek néhány cseppjét megismertettem néhány átváltozott lélekkel.

139o Eme szenvedések alapját a legkiválóbb szeretet képezi. Mentesek minden önérdektől. A Lélek csak azért képes részesülni bennük, hogy megdicsőítse az Atyát és üdvözítse a lelkeket vagy, mert ezek a belső gyötrelmek magukban hordozzák az üdvözítő tevékenységet, vagy kérő, de még inkább elégtételt adó kegyelmek, kiengesztelnek és kiérdemelnek. A magáról megfelelőképpen lélek hagyja magát gyötörtetni egy természetfeletti erő által, amely semmiben sem kér tanácsot, mert Isten úgy rendelkezik ezzel a Lélekkel, mint sajátjával, mások javára. Kik ezek a lelkek, ha nem papjai?

139p Miért ajándékozza meg az Atya ezekkel a belső szenvedésekkel a telkeket? – Azért, hogy hasonlóká legyenek ebben isteni Fiához. Ezért használja fel őket főleg az Egyház javára. Ezért szereti őket a Legnagyobb szeretettel, amely keresztre

feszítő (szeretet), ugyanazzal a megelőző szeretettel, amellyel Jézust szerette, a legemelkedettebb, legnemesebb szenvedés szeretetével, azzal a szeretettel, amellyel isteni Fiát szerette, felmagasztalva Őt minden teremtmény fölé, pazarolva a kegyelmeket mások számára, az ég bámulatos karizmáival (együtt).

139q Csak így tudta szeretni az Atya Jézust: megfeszítve Őt, mert ez a legkifinomultabb, legerősebb és legnemesebb isteni szeretet. A megfeszítő szeretetnek ez a titka, ami annyira homályos az ember számára, Isten számára fény, Isten számára a legmagasztosabb és legnemesebb szeretet. Ez hittitok a teremtmény számára, de a legvilágosabb fény az Istenség számára.

139r Miért? Azért, mert csak Isten képes értékelni a szenvedést a földön, mert megistenítette ezt a szenvedést, amikor közelebb hozta azt Jézushoz, az Istenemberhez, amikor elmerítette Őt benne, amikor a szenvedést tette meg élete legnagyobb értékének. Jézus isteni értéket adott a szenvedésnek vele való kapcsolatával, és szeretetreméltóvá tette a lélek számára azt, ami fájdalmas a természet számára.

139s Mi okozta a szenvedést a földön? A bűn. De a Szentlélek az örökkévalóságtól kezdve belevette tervébe a szenvedést, a keresztet, szeretetté változtatva át azt, mert egyedül a szeretet képes létrehozni szeretetet.

139t Jött Jézus, a Szentlélek által, az Atya öléből Máriaéig, hogy átváltoztassa a szenvedés keménységét, és felcserélje azt szeretettel, édességgel, engeszteléssel és üdvösséggel. Jézus Istensége megváltoztatta a szenvedés képét. Nem vette el kegyetlenségét, se keserűségét nem enyhítette meg, hanem megistenítette, és erőt adott neki, hogy szeressék, vágyakozzanak utána, sőt élvezettel ízleljék.

139u Kinek köszönheti a bukott emberiség azt, hogy szenvedését átváltoztatta édességgé és szeretetté? – Az Atyának, aki végtelen atyai gyengédségében átváltoztatta a szenvedést és rendkívüli kegyelmmé tette, a legtisztább és Legértékesebb szeretetté, saját Fiát adva a világnak, hogy keresztre feszítsék; és nemcsak a Kálvária külső keresztjére, hanem a belső keresztre, amely ezerszer fájdalmasabb és kegyetlenebb volt.

139v Szívemnek ez a belső, üdvözítő szenvedése volt Atyám dicsősége Fiának gyötrelmében. Ez a gyötrelme engem felemelt, megnemmesített, megkoronázott, feljogosított Atyám kedvességével teljes szeretetére Fia és az ember iránt.

139w Attól kezdve semmi sem tiszteli meg annyira az Atyát, mint a fájdalmas szenvedés, a szeretett fájdalom, amelyet elfogadnak, és megfosztanak minden önérdektől; amely megdicsőíti Őt Jézus üdvözítő szenvedése által; amelyet maga az Atya helyezett el isteni Fiának Szívébe, amikor az önként felajánlotta magát a Szentlélek által a világ üdvösségéért.

139x Atyám, amikor megtestesültem Móriában, szívembe helyezte, mint a legértékesebb kincset, ezt a fájdalmas kelyhet, ezeket a szűrő töviseket, ezt a bensőséges keresztet, amely egész életemet megkeserítette. Attól kezdve felajánlottam magamat szeplőtelenül, a Szentlélek által.

139y Tisztaság és szenvedés volt az életem. Szendés és tisztaság volt mindig Szívemnek dobogása; a bűnös világ által megbántott Atyám szeretete által létrehozott szenvedés. Minden szívverésem fájdalmas szeretet volt, amelyet felajánlottam mennyei Atyámnak, hogy elnyerjem tetszését. Szendélyesen szerettem a szenvedést, mert Atyám választotta azt számomra, és az volt legnagyobb rendkívüli kegyelme, amellyel atyai gyengédsége megajándékozott engem a földön.

139z Teljesen rejtve, teljesen szűzen, teljesen az én kelyhem Őerte, teljesen számtalan gyötrelmeim illata, hogy felajánljam azokat a küldetés érdekében, amely a földre vonzott: a világ üdvözítése érdekében. De tudják-e, milyen eszközzel? Egyházam által, amely Egyház felbecsülhetetlenül sokba került nekem, Szívem belső és kegyetlen gyötrelmibe.

139A De éreztem Atyám örömét, amikor látta haláltusáimat, mert azokkal kegyelmeket szereztem a papok, testvéreim számára, akiket Atyám ölen fogant, és akik a Szentlélek által bennem szálltak a világra, Mária tiszta méhébe. Ez Őt mosolyra indította. Jelenben látta papjait, és bennük az én diadalomat, győzelmemet, jutalmamat, koronámat és az üdvözített világot.

139B Nem látják-e, hogy ezért feszített engem szeretete? Nem látják-e a szeretetnek, a végtelen irgalomnak ezt a megnyilvánulását, amely miatt Atyám előre örült? Az Egyház számára kegyelmeket szereztem szenvedéseimmel, erősséget a vértanúk milliói számára, tisztaságot oly sok léleknek. Nem látják-e a Szentleket, aki felkeni és betölti a jövő papok ezreit, és megvalósítja általuk az Egyház és minden hívő egységét?

139C A szenvedés már nem pusztán szenvedés. Már eltöröltődött a bűn. Szerető Szívemnek eme üdvözítő szenvedése törölte el. A szenvedés már áldott, szerencsét hozó varázsszer, amelyet az Atya Szívem közepébe helyezett. Megkeserítette (Szívemet), hogy (a szenvedés) édessé váljék az emberek számára. Gyötrelmessé tette (Szívemet), hogy az elnyerje az emberek számára a bocsánatot. Összepréselte (Szívemet), hogy kiszívja ebből az isteni (présben levő) tengerből a bort, amely tisztaságot szül. Átdöfte (Szívemet), hogy víz és vér fakadjon belőle, s az megtisztítsa és üdvözítse a világot.

139D Nemde az Atya szeretetének túlcsozódása ez, azé az Atyáé, aki szerette bennem Egyházát, papjait, és megajándékozta az Istenember legértékesebb (ajándékával), annak Szívével?

139E Ez a Szív, amelyet annyi szenvedés árasztott el, a kegyelmek gyengédségének mélységeit tartalmazza. Boldog azért, hogy mindig felajánlhatja fájdalmas szeretetemnek ezt a lényegét szeretett papjaimért. Ezért az Egyház Szívemből született, annak belső szenvedései szülték meg és táplálták. Ezért a keresztben jegyeztem el magamat vele.

139F Ezért kormányozza azt a Szentlélek, mert a legfinomabb és legszeretőbb fészekben tartózkodik: Szívemben. Mivel a Szentlélek annyira szereti a szenvedést, azt adja a lelkeknek felbecsülhetetlen jutalomként, isteni kincsként.

139G Hogyan adhat szenvedést a Szentlélek, aki a szeretet? (Azért teszi ezt), mert a szenvedés szeretet. A Szentlélek látja, és ismeri a belső szenvedések bőséges gyümölcsét. Azért, minél jobban szeret, annál inkább keresztre feszít. Ezek a keresztre feszítések ugyanis egyesítenek Jézussal, az Atya akaratát képezik, megdicsőítik a Szentháromságot. A Szentlélek nem látja elszigetelten a szenvedést, hanem látja ennek a szenvedésnek szent és erőteljes hatásait, amelyek mulandók az időben, de az örökkévalóságban a dicsőség súlyát képezik. Nem a szenvedés maga – jóllehet ez is tartalmazza a szeretet sugarait, amely megisteníti a szenvedést – hanem a szeretet, mert Ő látja, mérlegeli ennek az Ő szent tüzével megnesímített szeretetnek boldogító következményeit. Ezt a szeretetet megisteníti a Jézussal való kapcsolata, Jézus istensége, a Jézus érdemeivel való egység.

139H Ezek a belső szenvedések nemcsak tisztítanak, hanem *üdvöztetik* az embert és *megdicsőítik* az Istent a szerető Szívem szenvedéseiben való sajátos részvételük által.

140 A termékenység és az Oltáriszentség

140a A szentáldozásban a teremtmény részesül lelkemben, testemben és istenségemben. Ebben az oszthatatlan Istenségben az Atyával és a Szentlélekkel együtt részesül az isteni Személyekben, a Szentháromságban és annak örök termékenységében és a testté lett Igében. Biztos, hogy legtisztább testem, legszentebb testem táplálja a lelkeket, akik magukhoz veszik. Isteni érintésére megszűnik minden bocsánatos bűn és tökéletlenség. Azonban az Istenség viszi véghez a Lélekben az Oltáriszentség kegyelmének szent hatásait. Az Atya termékenysége működik ott, amikor átadom nekik magamat, és átalakítom őket magamba.

140c Én vagyok az Atya független eszköze, akitől a Szentlelken keresztül minden kegyelem származik. Én vagy ok az Atyához vezető csatorna, amilyen keresztül az Atya közli magát.

140d Az Atya szava az Ige és annak hangja a Szentlélek. Ha az Atyának ez a hangja hallatni engedi magát a földön, egyedül azért teszi, hogy dicsérje az Igét, hogy megmutassa a világnak végtelen szeretetét egyetlen Igéje iránt, akit az Atya szeret, és akiben, és akiért mindent szeret.

140e A Szentlélek sokféleképpen közli magát. Ezek a közlések rejtettek, bensőségesek és nagyon kellemesek; a termékeny szeretet rendkívüli árnyalatával, amely az Atyától származik. Így azt közli a megtestesülésben, amit kapott. A Szentlélek tette termékeny, az Atya termékenységével a Szűz Máriát, és megtestesítette az Igét. A Szentlélek szerepe isteni, bensőséges, és nemigen nyilvánul meg külsőleg.

140f A Szentlélek nagyon nyugodtan, nagy titokban hatol be a lélekbe. Előmlik benne, és a kegyelem által bámulatos csodákat visz végbe benne az Atya termékenységével. Nem távozik el a kegyelem állapotában lévő lélekből, hanem szüntelenül, éjjel-nappal működik benne, növelve a kegyelem fokát, és átalakítva őt belém.

140g De semmi sem segíti elő annyira ezt az átalakulást, mint az Oltáriszentség vétele, amelyben engem, az Istenembert fogad magába, emberséggel és istenséggel, az Atyával és a Szentlélekkel együtt.

140h Nézzék a méltóságot és a hatalmat, amelyet a papnak adtam. Ha nem lennének papok a földön, nem volna a világon Oltáriszentség.

140i Ezt a nagy szentséget a pap akaratától és *szándékától* tettem függővé. Azt mondhatnánk, mintha maga a Szentháromság függne tőle bizonyos fokban az Oltáriszentségben. De a belém átváltozott (paptól függ), mert annyira isteni a termékenység, amely létrehozza a megtestesült Igét, hogy a kenyeret és a bort átváltoztató pap nem pusztán ember, *hanem Isten az emberben*, aki a kenyeret és a bort átváltoztatja a megtestesült Igévé az oltáriszentségi átváltoztatáskor.

140j Mi hozhatta Létre a szeretetnek ezt a csodáját, ha nem a szeretetnek végtelen hatalma, a szeretet termékenysége? A Szentléleknek nagy szerepe van a misében, mert Ő a Szeretet Személye, aki a testté lett Igének sugallta az Oltáriszentség elképesztő csodáját, hogy ilyen módon állandósítsa az Atya termékenységével a megtestesülést a Lelkekben. Azonban főcélja ezzel az volt, hogy e titokzatos megtestesülés által belém alakítsa át a papokat, hogy azok isteni életet éljenek a Szentháromsággal való legszorosabb egységben.

140k Atyám kiválasztotta a papokat, mintegy nélkülözhetetlen eszközökként arra, hogy létrehozzák az oltárokon a nagy titkot, ami ott létrejön, és az Oltáriszentség isteni eszköz: által átváltozzanak belém.

140l Mily hatalmat kaptak a papok Atyámtól az oltárnál, amikor Atyám termékenységével másaimmá válna életet adnak nekem! De szent kötelességük élniük ezt az Életet. Át kel alakulniuk ebbe a termékeny Életbe, amely Élet az örök Élet szent termékenysége által (keletkezik).

140m Az Oltáriszentség sok tanítást foglal magában a papok számára. Ezért szent kötelességük, hogy megvalósítsák atyai szerepüket. Az én másaim – az Atya titokzatos módon megszült engem bennük a Szentlélek által – és az egész Szentháromság közreműködik az oltáriszentségi áldozatban, amelyet általuk a lelkek javára véghezvisz.

140n Miért nem hatol be sok papom ezekbe az igazságokba, amelyek megnesímítik őket? Miért nem elmélkednek róluk? Miért nem szemlélik azokat? Miért nem nyomódik lelkükbe az a párfját ritkító méltóság, és miért nem hálásak érte? Megszokásból hajlítják végre kötelességüket, és gépiesen végzik papi hivatásuk legszentebb cselekményeit.

140o Nagyon elszomorít engem ez a viselkedésük, sok szeretett papomnak a felületessége. Mily tisztelettel, szeretettel és hálával kellem dolgozniuk Egyházamban, amelyben minden nagyszerű, minden isteni és nagy fontosságú a lelkekre nézve. Természetesnek veszik a természetfelettit és a legszentebbet. Nagyon hanyagul végzik, vagy szokásszerűen hajtják végre a legnagyobb cselekményeket, amelyekkel az Istenség közreműködik, az Isten szerető termékenységeivel. Nem gondolnak szolgálatuk nagyszerűségére, nem fogják fel a méltóságot, amelyben részesültek, nem hálásak a rendkívüli kegyelmekért, amelyekkel a szerető Isten felruházta őket, s hűvös közömbösséggel nézik azt, amit szent szeretettől remegve kellene szemlélniük.

140p Nagy lelkiismeretességet kívánok a szolgálatukhoz tartozó külső és belső dolgokban, különös gondot a szertartásokban és mindabban, ami Egyházamat megdicsőíti, amelynek szolgálja.

140q Sok papom közömbös, hanyag, megszokásból végzi dolgát, érzéketlen, és még rosszindulatú is papi tevékenységében. Fogják fel, hogy a Legkisebb papi tevékenység is magasztos, isteni, és működjenek közre benne az Atya legszentebb termékenységeivel, az Atya erejével, a Fiú végtelen érdemeivel, amelyet a Szentlélek az Egyházon keresztül áraszt ki.

140r Kívánom, hogy ezek a papi Lelkek, akik elmerültek a tétlenségben és a lanyhaságban a szent dolgokat illetően, térjenek észre. Főleg az oltárnál, ahol megújítják megtestesülésemet, életemet és halálomat; kívánom, hogy jobban ügyeljenek arra, amit parancsolnak, és gondosabbak, lelkiismeretesebbek és szeretetteljesebbek abban, ami az Oltáriszentség szent titkainak megvalósítását illeti.

140s Vállalják, amit tesznek, és amit én teszek velük és általuk. Maga az ég csodálkozik az Oltáriszentség adományán, amit Isten tett az emberrel. Az emberek nem sokat gondolnak ennek az adománynak a magasztosságára, még azok a papok sem, akik átváltoztak belém. Ők sem fogják fel ezt a csodát, amelyet csak a szeretet tud kigondolni.

140t Hogy úgy mondjuk, maga a Szentháromság bocsátja magát a pap rendelkezésére, hogy megvalósuljon az oltáriszentségi átváltoztatás a teremtő szavak által, amelyet ajkával kiejt. A papok nem gondolnak arra, hogy az Atya termékenysége által én *őbennük* valóságosan és igazán az Oltáriszentségben maradok. Nem fontolják meg annak végtelen nagyszerűségét, amit belém átalakulva tesznek.

140u Az átváltoztatás ünnepélyes pillanataiban ők nemcsak eszközök, hanem az én másaim. De jóllehet én *őbennük* vagyok, sajnos, ők sokszor nincsenek énbennem, még gondolatban sem... !

140v Miként segíthetnek ezen? Egyedül az átalakító egyesüléssel, egyedül az imával, a magába szállással, a belső étellel, és főleg a *szeretettel*, mert ez a szeretet alakít át, és ennek elérésére törekszem ezekkel a szeretetteljes bizalmas közlésekkel.

140w Éhezem válaszukat, és szomjazom a szent papi tevékenységben (tanúsított) szeretetteljes hűségükre. Szent papokra éhezem és szomjazom, akik egyesülnek a Szentek Szentjével, és megdicsőítik Egyházamat, legyőzik a gonoszt, és megvigasztalják Szívemet.

140x Nemde egészen az övéké ez a Szív? Nem adta talán nekik azt, ami benne a legbensőségesebb, legszeretőbb és legfájdalmasabb? Nem akarom-e szentté tenni őket, teljesen átalakítva magamba? Nem akarom-e megkoronázni bennük Atyámmal való egységemet? Nem akarom talán *örökre felemelni őket a Szentháromságban*? Ezt a szeretetteljes titkot folytatom mindvégig. Itt a földön második énem alakítom őket, hogy bennem jogot nyerjenek arra, hogy bevezessem őket magamba, és általam, *velem együtt* a Szentháromság Legbensőbb szentélyébe, olyan örömbé, amelyet halandó nem képes felfogni.

140y Szívem annyira szereti a papokat, hogy a rendkívüli kedvezmények mellett, amelyeket már a földön élveznek, kívánom, hogy az égben is rendkívüli helyet kapjanak, amit én *magam* érdemeltem ki, mint ember, és amivel Atyám mindörökre megjutalmaz engem. Az én trónom az ő trónjuk lesz, dicsőségem az ő dicsőségük, mert Atyám engem lát majd bennük, és bennem őket látja és szereti úgy, amint engem szeret, és elmeríti őket isteni titkaiban, amelyekben a Szentháromság egyesül és él.

140z Láthatják, hogy sokat kérek papjaimtól a földön. Kötelességük a hála és a szeretet. Buzgókodjanak a lelkekért égve. Feledkezzenek meg önmagukról. Dicsőítsék meg Egyházamat minden cselekedetükkel. A misét tiszta lélekkel és gondosan mutassák be. szent tisztelettel viseltessenek az Atya termékenysége iránt. Legyenek tiszták a lelkekkel való érintkezésükben. Becsüljék nagyra papi méltóságukat. Nagyon szeressék Atyámat. Egyesüljenek a Szentháromsággal azáltal, hogy tökéletesen átalakulnak belém.

140A Ebben hatásosan és kimondhatatlanul segíti őket a *Szentlélek és Mária*, Kérjék ezt tőlem, és megújul a föld. Az Egyház jobban felvirágzik, mint bármikor ezelőtt, a szent papok által. Szükség van azonban arra, hogy fájdalmak árán szerezzék meg ezeket a megszentelő és üdvözítő kegyelmeket, velem egyesülve. Állandóan kérniük kell, mert aki kér, kap, és Atyám hajlandó megadnia Szentlelket és kiárasztani a papi kegyelmeket. Ehhez alázatos szívre van szükség, amely megnyílik, vágyakozó Lélekre, hogy kapjanak, és ezáltal *adni* tudjanak. (Szükség van) a belém való átalakulásra, amellyel megvalósítják Atyám elgondolását Egyházában és a papokban, akik azt képezik.

141 A pap méltósága

141a Ha minden keresztény teste a Szentlélek temploma, akkor a papok testének, amelyet megkentek pappá szentelésükkor, olyannak kell lennie – belém való átalakulásuk révén – mint a Szentlélek elsőrangú központjának a világon, pihenőhelyének, ahol lakhat anélkül, hogy megbántaná az irgalomnak ezt az isteni Lelkét, aki ki akarja árasztani magát a pap minden képessége és lénye által.

141b Pappá szentelésüknél fogva a papok megszűnnek egyszerű emberek Lenni. Átalakulnak belém. Az egész Szentháromság lakik bennük bensőséges és felbonthatatlan egységben. Amikor vétkeznek, elvesztik ugyan a kegyelmet addig, míg azt vissza nem szerzik, de nem tudják kitörölni magukból a Szentháromság sajátos jegyét, a pecsétet, amelyet az Istenség nyomott lelkükre pappá szentelésük boldog napján. Ez a jelleg kitörölhetetlen, megszüntethetetlen, és nagyobb dicsőségükre, vagy örök büntetésükre (válik).

141c Mennyi rettenetes dolgot elkerülhetnének a papok, ha vállalnák értékes méltóságukat, amelyet viselnek, és a hallatlan kiváltságokat, amelyeket az Atya termékenysége közölt velük. Hideg közömbösséggel nézik ezeket, amely egészen a megvetésig megy, ahelyett, hogy komolyan megfontolnák a rendkívüli jótéteményeket, amelyek még az angyalokat is ámulattal töltik el!

141d Ha mindennap szentelnének néhány percet a papi kiváltságokon való elmélkedésnek, a kiválasztottságon, amelyben az Atya részesítette őket – ezrek közül választotta ki őket – az isteni termékenységen, amely *azonos* azzal, amelyik az isteni Ige megtestesülését művelte, és amelyet nekik adott, hogy erényeket hozzanak létre a lelkekben és őket az égbe vezessék! Ha szemlélnék azt, amit maga a Szentháromság tesz bennük! Ha másaim lennének, egyek velem, egyetlen akarattal, szívvel és lélekkel, egyesülve a Szentlélek legszentebb egységével; mennyire mások lennének, és mennyi rosszat – amivel megsomorítanak engem – el tudnának kerülni!

141e Mindezek a kiváltságok miatt nagy bűn, hogy a pap inkább ezt a testet szolgálja, s nem a Szentlélek templomát, amely a misében átalakul belém, és amely a Szentháromság egész hatalmát birtokolja az ég megnyitásához. Ezt a testet szolgálja – mondom – a rossz számára, Pedig én magam vagyok lelkében hivatalos és titokzatos papsága révén,ők az én tagjaim, akik a papi testületet alkotják, amelynek én vagyok a Feje.

141f Nincsen sok pap, hanem *csak egy Pap* bennem és velem, egyetlen testet és lelket alkotva a szeretett Egyházban. Ezért szereti őket annyira Atyám. Ezért adott nekik oly sokat, magát örök termékenységét, mert minden papban egyenként és összesen engem lát, az *egyetlen* Papot, szeretett Fiát. Innen ered sok kiváltságuk, erejük, hatalmuk és szeretetük a Szentlélekben.

141g A pap lénye nagyon nagyszerű és természetfeletti. Úgy kell becsülnie magát, mint engem, belém való átalakulása miatt. Ha Atyám engem lát bennük, a híveknek is engem kell Látniuk bennük, ezzel a hittel, ezzel a tisztelettel, ezzel a szent szeretettel. De papjaimnak is *másaimnak* kell látszaniuk és *lenniük*, belsőleg és külsőleg, és tisztelniük kell engem, mert őbennük engem tisztelnek.

141h A pap magán viseli az *egység* pecsétjét. Azért mintegy visszatükrözi az Oltáriszentséget a hitnek e magasztos pontjában: sok pap van, amint sok ostya van, amelyeket átváltoztatnak; de *csak egy Pap* létezik, egy Fő és egyetlen Pap, akiben felszívódnak és egyesülnek a világ összes papjai, akik voltak, vannak és lesznek. Mindnyájan nem képeznek többet, mint *egyet, engem* a Szentháromságban. Az *egy* Istenben minden művük birtokolja az egységet, egyetlen dolgot alkot az Atya egy és egyetlen termékenysége által, Atyám emberré lett Igéjére tekintve látja az egész Egyházat, és különösen minden papot – mint minden ostya visszatükröződését – de belém olvadva. Nem sok egyházat lát, sok papot, sok áldozatot, sok ostyát, hanem csak egyetlen Egyházat, egyetlen Papot, egyetlen Áldozatot, egyetlen Engesztelő Ostyát, szeretett Fiát.

141i Ezért sürgetem annyira ezekben a bizalmas közlésekben a fő pontot, amelyre vágyakozik Szívem, azaz *a papoknak belém való átalakulását*, amelyben nagyon alaposan és mindenre kiterjedve vállalják, hogy *másaim* lesznek ebben a világban, hogy azt üdvözítsék, amint *másaim lesznek* az égben, hogy megítéljék a világot, és örökre elveszenek, ragyogva és rendkívüli ismeretekkel és örömmel a Szentháromság egységében.

141j *Kötelezem magamat* arra, hogy elvezessem a papot a legmagasztosabb és legbensőségebb ismeretekre, amelyeket csak *fel tud fogni* az isteni lényegről – nemcsak mint teremtett lélek, hanem mint nagyon szeretett lélek, mint papi lélek – (elvezetem őt) a Bölcsesség és a teremtetlen termékenység kifürkészhetetlen mélységeire, az ő nagyobb örömeire. Mert Isten ismerete hozza létre a legnagyobb szeretetet, a kimondhatatlan boldogságot, magának az Istennek boldogságában.

141k Ezért emlékeztetni akarok minden papot erre az egységre, erre a bennem való leegyszerűsődésre, erre az egyesítő átalakulásra, erre az átalakító egységre, amelynek minden fokával rendelkeznie kell a papnak.

141l A pap sok szempontból az Oltáriszentség mása, Mindnyájan ugyanazt az egységet birtokolják, nemcsak bennem, mint a megtestesült Igében, hanem az egész Szentháromságban, amely igyekszik egyesíteni Istenben az emberit az istenivel, az én közvetítésemmel. Ez az egység elbűvöli az Istent, ez *maga Isten*, aki Önmagának örül az *egyetlen* lényben, a három isteni Személyben, akik a lényeg, az egyetlen lényeg egységét képezik, az egyetlen, örök és termékeny Istent.

141m A Szentháromság különálló Személyei Ők, de egyetlen végtelen és kezdet nélküli Istent alkotnak. Már a kezdetben volt ugyanis örök Isten, és Isten örökké volt. De az Atya szülte Igéjét, aki tökéletesen egyenlő vele, összpontosítva önmagában, örök termékenységének minden végtelen isteni és teremtő képességét.

141n Amikor a két isteni Személy, az egyik a másiktól elragadtatva szemlélte Legfőbb boldogságát, a legkifinomultabb szeretetnek ebben a végtelen kedvelésében megszemélyesült *maga a Szeretet*, és örökre megalakulta Szentháromság az egyetlen egységben, amelyet csak maga a Szentháromság képes felfogni.

141o Nem fáradok bele abba, hogy – az emberek nyelvén beszélve – emlékeztessenek arra a fenséges pillanatra, amely nem volt, *hanem van*, amely elragadtatásba ejtette a Szentháromságot. Ez titok az ember számára, de a fény Igazsága magának a Fénynek számára, aki minden teremtetlen és teremtett fény forrása, Miért mondom, hogy ez a titok a *jelenben létezik*? Azért, mert – egysége révén – Istennél nincs idő.

141p Isten a *termékeny szeretetnek egyetlen egy cselekedete*, kezdet nélküli, és örök. Van, volt és lesz az Isten. Elmúlnak a századok, befejeződik a világ, és Ő folytathatja a lények, világok és teremtmények létrehozását, amelyek Őt dicsérik, és mindezt *erőlködés nélkül*, teremtő és termékeny akaratának egyetlen megnyilvánulásával.

141q Istennek nincs szüksége arra, hogy mozogjon, mert változhatatlan; sem arra, hogy fontolgasson, mert Ő a teremtetlen értelem, és minden jelen van számára. Benne, csak *a szeretet mozog*, Önmagáért és Őbenne, általa szült Igéjében, egyesülve a Szentlélek végtelen Szeretete által. Állandóan kiárasztja magát a teremtésben, a testekben és a telkekben anélkül, hogy bármikor csökkenne. Mindig szeretetet hoz létre, és mindig jót tesz a termékeny szeretet által. Semmi sem annyira termékeny, mint a szeretet, semmi se szentel meg, tisztít meg, emel fel, és ad életet, és létezik úgy, mint az Igazság, Lényegénél fogva, hacsak nem a szeretet, a szent szeretet.

141r Ezért az Egyház szeretet, és irgalom, mert eredetét, lényét és életét az Atya termékeny szeretetében bírja. Ezért a papoknak, akik ennek az Egyháznak lényeges Testét alkotják, szeretetnek kell lenniük, a teljes szeretetnek, felemelve az egység csúcsára a szeretet által.

141s Ki a Szeretet, ha nem a Szentlélek? Ez a Lélek volt az én Lelkem. Vele szerettem Atyámat. Szeretem, mint isteni Személy, isteni és emberi természetemmel, mint Isten, és mint ember. Így akarom, hogy papjaim szeressék Atyámat, amint én szeretem Őt, ugyanazzal a Szentlélekkel, ugyanazzal a szeretettel, amellyel Ő szereti Egyházát, a papokat és a lelkeket.

141t Az a szeretet *egyesít a Szentháromsággal*, ez egyszerűsít a szentségben, ez egyesít, ez termékenyíti meg a szentet, és ez alakít át belém. Ez a szeretet teszi meg azt, amit szeretetem követel, amit Atyám kíván, (hogy) *egyetlen pap* (legyen) *bennem*, minden pap egyetlen Jézus (legyen), akin megnyugszik szerető tekintete, és akiben kedvét találja.

141u Nem látják-e, hogy amikor megalapította Egyházát, ez volt az eszménye? Én a Pápában, mint Fő, és minden pap bennem, egy Testet képezve és egyetlen akaratot szeretett Atyámmal. A papok után, akik előszeretetem tárgyai, minden kereszténynek egyesülnie kell velem, beteljesülve az egységben. De a papok a kiválasztott eszközök, akik által létrejön minden lélek és test bennem való egyesülése az Atya tiszta és szűz szent termékenysége révén, amelyet ebből a célból kaptak.

142 Intelmek

142a Egy másik nagyon fájdalmas pont szerető Szívem számára, amely gyötrelmet okoz neki: az a modortalanság és tapintatlanság, amellyel sok papom kezeli a lelkeket. Megsebzik és megbántják őket, s ennek súlyos következményei vannak, mert ők visszavonulnak atyai karomból. Én vagyok a szeretet, a bocsánat, a türelem és az irgalmasság. Sokan az enyéim közül durvák, parancsolgatnak, türelmetlenek és könyörtelenek a lelkekkel.

142b Olyan nehéz felemelni egy elbukott, megbántott, megsértett és a pap durvasága által kiábrándult lelket!

142c Csak én tudom felmérni a szomorúságot és az egyes sértések gyászos következményeit, amelyek nem gyógyulnak be, és amelyek a lélek örök kárhozatával járhatnak. (Mit szólnának), ha én úgy bánnék sok papommal, mint ahogy ők bánnak a lelkekkel? Türelmetlenek és szigorúak, gyulladásba hozzák a sebeket ahelyett, hogy begyógyítanák azokat. Megsebeznek ahelyett, hogy a kedvesség balzsamát tennék a sebekre. Nyugtatanná tesznek ahelyett, hogy a békét közvetítenék. Kétségbeesésbe kergetik a Lelkeket ahelyett, hogy részvétellel lennének szenvedéseik, fájdalmaik, erényeik csekélysége és még bukásaik iránt is. Talán nem atyák ők, az Atya szent termékenységevel? Nem engem képviselnek-e a gyóntatószékben, engem, aki szelíd, alázatos és türelmes vagyok?

142d Nem (szabad így viselkedniük). A lelkeket, a legbűnösebbeket is kedvesen kell kezelniük és tapintatosan, mert bennük van a Szentháromság képe. Hozzám kelt hozniuk őket a meggyőzés által anélkül, hogy túloznák hibáikat. Gyógyítani kell, tisztítani, felemelni, kitágítani látókörüket, ahová el kell érniük, és édessé kell tenniük a szeretet által a keserűséget.

142e Még több(et kell tenniük): a papoknak *pótolniuk kell* azt, ami hiányzik a lelkekből. Például fel kell ajánlaniuk az alázatosság gyakorlatait a kevély lelkekért, a szeretet gyakorlatait az igazágtalan Lelkekért, az önmegtagadás és vezeklés gyakorlatait az érzéki lelkekért, akik eltávolodtak mindentől, ami ellenkezhet puhányságukkal és kényelmességükkel.

142f Mindezt titokban (kell tenniük), hogy csak én lássam és vegyem számításba (és érte kegyelmeket adjak) más lelkek javára. Enyhíteniük kell a terheken, és magukra kell venniük azokat, mert „az én igám édes, az én terhem könnyű”. Vonzóvá

kell tenniük az erényt, megédesíteni a kálváriákat az irántam való szeretettel, amely irántam való nagylelkűségük arányában fog növekedni.

142g A papoknak tisztítaniuk és gyógyítaniuk kell a lelkeket, egy anya tapintatosságával, gyengeség és kényeztetés nélkül – ez világos – de szabadságuk elvétele nélkül. Várniuk kell, hogy – több-kevesebb lassúsággal – működjék (bennük) a kegyelem. A gyóntatónak vagy lelkivezetőnek sose kell siettetnie a Szentleket, hanem mindig követnie kell az isteni Lélek működését a lelkekben, megnyitva neki az utakat, és eltávolítani az akadályokat, amelyek gátolhatnak Őt.

142h Mekkora tapintattal, mennyi imával és magukról való megfélelkezéssel kell felemelniük a lelkeket hozzám, egyetlen Urukhoz! Miért sajátítják ki – amint sok esetben megtörténik – azt, ami az enyém? *Ők eszközök, de nem ők képezik a célt!* De vannak papok, akik olyanok, mint a lélekrablók. Elveszik saját maguk számára azt, ami egyedül az enyém.

142i Viszont vannak mások, akik megvető, türelmetlen, szigorú bírók, akik – néha mindörökké – elidegenítik a lelkeket a gyóntatószéktől és a lelkivezetéstől, és még a vallástól is, amely egyedül üdvözítheti őket.

142j Egyes papjaim, akik jöllehet jók és erényesek, sok kívánnivalót hagynak maguk után ebben a számomra oly fontos pontban: hogy miként bánnak a gyóntatószékben és a lelkivezetésben a lelkekkel. Azok megneheztenek rájuk (kellemetlen) hangulatuk miatt.

142k Mennyi Lélek szentté lehetne, de nem lesz azzá, mert a papok tétlenek, és nem akarnak foglalkozni azokkal a mélységekkel, amelyeket a kegyelem kíván ezektől a lelkektől! Menekülnek attól, ami rendkívülinek tűnik nekik ahelyett, hogy tanulmányoznák (a kérdést), hogy megmentsék őket a Sátán sziklazátonyaitól és hálótól. Vagy pedig levágják azok szárnyát, akiknek repülniük kellene a magasságokba, ahová a Szentlélek hívja őket. Miért vannak a papok, ha nem azért, hogy szeretettel segítsék a nehézségekben (azokat a lelkeket), akikkel találkozhatnak?

142l A Sátánnal egyidejűleg a Szentlélek (is) nagyon beleavatkozik a lelkek vezetésébe. A papnak foglalkoznia kell ezzel a két Lélekkel, a jóval és a rosszal. Sok pap félelemből, vagy lustaságból, vagy képzetlensége miatt a Lelkiélet bizonyos kérdéseit illetően, visszatartja a lelkeket a tökéletesség útján, vagy pedig hagyja, hogy azok óvatlanul átadják magukat az ördögnek ahelyett, hogy (a papok) teljesítenék fontos kötelességüket, és fényt derítsenek (a helyzetre), és megmentenek őket!

142m Sok lélek bolyong vagy (a mélységbe) zuhan, törbe csalva (a Sátántól) az atyai kéz hiánya miatt, amelynek erőteljesen meg kellene segíteni, meg kellene menteni őt. Nagyon kiterjedt a két Lélek (működési) területe a lelkiéletben. De ez nem menti fel a papokat kötelességük alól, hogy ezen a két területen szolgálják Istent, és néha közelharcban is küzdenek a Sátánnal, hogy kiszabadítsák zsákmányát, és visszavezessék Istenhez a félrevezetett lelkeket.

142n Siratom a sok visszamaradást a hívek lelkiéletében, akik nagy dicsőségemre válnának, de akik a papok hibájából határozatlanul álldogálnak anélkül, hogy megvalósítanák tervemet a földön. Papjaim, hibájukból sok vezetéket elzárnak a misztikus étellel kapcsolatban. A Sátán sok lelket kiszakít karomból. A világosság angyalává alakul át, hogy (a lelkek) elveszenek az ezernyi útvesztőben, és végül elkárhoznak, szintén papjaim hibájából!

142o Világos, hogy (a pap számára) kínos felajánlania magát a lelkekért, de szükséges, hogy szenvedjen, imádkozzék és felajánlja magát értük! Nagy meglepetésére szolgál a papnak, ha segíti a Szentlélek működését az én dicsőségemre, és ha tönkreteszi a Sátánt, felfedi cseleit és hamisságait, és kiszakítja torkából a lelkeket, akiket annyira szerettek!

142p Én, aki mindenkinél igazságosabb vagyok, kárpótolni tudom őket (a lelkiéletben való) növekedéssel azért, amit dicsőségemre a lelkek javára tesznek, akikért véretem és életemet adtam. Az Atya szent termékenysége él a lelkekben, azért a papoknak állandóan törekedniük kell arra, hogy gyümölcsöt hozzanak az ég számára.

142q Továbbá, hogy szent küldetésüket kellőképpen, azaz *szentül* töltsék be, a papoknak át kell alakulniuk belém, másaimmá kell lenniük, azzal a buzgósággal, amely Szívemet emészttette a lelkekért, hogy megdicsőítsék Atyámat és védjék bennük szent termékenységét.

142r Az Atya termékenységének köszönhető, ha a lelkek megtermik az életszentség gyümölcsseit, de szabadságukban áll megsemmisíteni az Isten ajándékát. A papok feladata annak előmozdítása, hogy az örök életnek ez az ajándéka meghozza isteni gyümölcsseit, és ne maradjon tétlen. Ennek az ajándéknak nagy az értéke, és vissza kell térnie ahhoz a forráshoz, ahonnan eredt, az Atya ölébe, aki végtelen irgalmát sugározza az emberre.

142s A papok figyeljenek fel erre, és vegyék ezt nagyon lelkükre. Jóságosan emlékeztetem őket erre, és ezt *kéri* tőlük istenemberi *Szívem kiáltása*. Tegyék szentekké a lelkeket az Atya termékenységével, hogy azok megdicsőítsék Őt. Ne szomorítsák meg a Lelkeket, ne távolítsák el őket karomból beszédük és viselkedésük hidegségével és ingerlékenységével!

142t Szeretetteljes apostolokat akarok, akik buzgón átkarolják Szívemet. Természetfeletti, belső életet élő papokat akarok, akik világítanak a többi lelkeknek, és éberen őrködnek szeretett Atyám termékenysége felett. Ez egyik módja annak, hogy kimutassák hozzám való szeretetteljes ragaszkodásukat. Harcoljanak bátran a Sátánnal, aki tönkreteszi a lelkeket. Fedjék fel cseleit, tépjék le álarcát, és sülyesszék el őt a végtelen (mélységben)!

142u Szegény lelkek! Mily sokukat törbe ejti az ördög, mily sokakat tartja hálóiiban! Mily ravaszsággal és mekkora kétszínűséggel és gonoszsággal vonzza őket magához, hogy elnyelje őket!

142v De, sajnos, nemcsak a közönséges Lelkek panaszkodnak emiatt. Szeretett papjaimon is érvényesülnek a Sátán cselei. Nagyon ügyesen tudja őket törbe csalni, nagyon rejtett (módszerekkel), erénynek kendőzve a kifinomult kevélységet. Fel kell

figyelni erre, és pedig nagyon, mert ez a Sátán kedvelt területe, hiszen azokról van szó, akiket legjobban szeretek, akik legközelebb állnak hozzám: papjaimról! Nagyfokú testvéri szeretetet kell tanúsítaniuk egymás iránt. Szent alázatossággal figyelmeztessék őket, és nagyon buzgón igyekezzenek kegyelmeket nyerni számukra.

142w Nagy szükségük van a papoknak is a szent lelkivezetőkre. Eltekintve attól, hogy az engedelmisség nagyszerű erény, sok fonák helyzetet elkerülhetnének, és sok világosságot és segítséget nyernének (tőlük), amelyre támaszkodhatnak.

142x Imádkozzanak ezekért a szükséges dolgokért, amelyek oly fontosak papjaim és a lelkek számára! Minden léleknek szüksége van a Szentlélekre, a vezetőknek, és azoknak, akiket vezetnek (egyaránt). Le kell vonni Őt a szeretettel és az áldozatokkal.

142y Az Atyának ez a szent és isteni termékenysége *tétlen marad* sok lélekben, a papokéban is. A papoknak fel kell azt használniuk, és elevenné kell azt tenniük önmagukban és a lelkekben egyaránt. Irányítsák erre a célra – az enyéimmel egyesítve – imáikat és szenvedéseiket, a papok és a lelkek javára, és mindent a Szentháromság dicsőségére (tegyenek).

143 Gyávaság és érdek

143a Egy természetes hiba papjaimban, amit azonban az én szeretetemmel le kell győzniük: a fertőzéstől való félelem a betegek gyóntatásánál. Hányszor kerülik ezt a papi kötelességet! A papoknak inkább az égben kell élniük, mint a földön, nagyon élő hittel, reménnyel és szeretettel! Ha meghalnak helyükön egy lélek üdvössége miatt, boldog halál az, amely megadja nekik az örök boldogság életét! Ki nem tudja, hogy dicsőségükre válik, ha életüket feláldozzák, vagy veszélynek teszik ki azért, hogy a lelkek iránti szent kötelességüket teljesítsék?!

143b Rettenetes lesz az ítélet a pap számára, ha önszeretetből nem gondoskodik a lelkekről, és szentségek nélkül hagyja meghalni őket! Bűnt követnek el, ha miattuk elvesz egy lélek. (Az égbe) kiált a pap ellen, aki megtagadja szolgálatait személyes indítókokból, emberi tekintetből, fáradság vagy lustaság miatt, vagy azzal az ürüggyel, hogy az nem az ő kötettsége, stb. stb., és teljesen nyugodt marad, miközben egy Lélek a haláltusáját vívja! Csak én ismerem azoknak a lelkeknek a számát, akik ilyen esetekben elvesznek a papok hibája miatt. (Csak én tudom,) miként gúnyol engem a Sátán, amikor enyéim nem igyekeznek kitépni kezéből áldozatát.

143c Ezerszer is elismétlem, a pap nem tartozik önmagához, hanem a lelkeké, a lelkek számára létezik, a lelkek megmentéséért szentelték fel. Megcsonkítja és hasztalanná teszi az Atya termékenységét, amikor nem tölti be (hivatását) hozzám vezetve (a lelkeket) és bevezetve őket az égbe.

143d A szegények Lelke épp olyan, mint a gazdagoké. Sokszor Szívem jobban szereti őket! A gazdagoknál sok önzést és akadályt találok, (ami gátolja őket) üdvösségük elérésében.

143e Panaszkodom, mert el akarom kerülni azt a kettős bajt, ami az elhanyagolt lelkeket és bűnös papjaimat éri. Orvosolni kell ezt az örök élettel vagy halállal kapcsolatos bajt, ami nagyjelentőségű szerető Szívemnek. (Orvosolni kell) a buzgóság hiányát, mert az a szeretet hiánya. Semmi sem szomorítja meg inkább a Szentlelket, mint a szeretet hiánya a tiszta szeretettel körülvelt papnál, a szent, termékeny szeretettel körülvelt papnál, aki mindent az isteni Szeretetnek köszönhet.

143f Továbbá, árt Egyházam tekintélyének, ha olyan papok szolgálnak a szentélyben, akik inkább gondolnak saját magukra, mint a lelkekre. Rossz példát ad a híveknek a bűnös közömbösség azok iránt a lelkek iránt, akik úton vannak, hogy megjelenjenek Isten ítélőszéke előtt. Mennyi személyt megfoszt a hittől ez az undorító viselkedés azok részéről, akiknek fel kellene éleszteni a hitet! Mennyi igazságos zúgolódást váltanak ki a papok, akik nem hordozzák szívükben a szeretet szent lángját kötelességük betöltésében! Mennyre lealacsonyítják papi hivatásukat, és mennyre eredménytelenné teszik Isten tevékenységét, Isten ajándékait, az Atya termékenységét, aki üdvözít és az örök életet adja! Mennyre meggyalázza az Egyházat ez a minősíthetetlen viselkedés a papok részéről, akik nem töltik be szent kötelességeiket, amelyeket megígértek pappá szentelésükkor! Mindenekelőtt pedig mennyire sérti ez irántuk és a Lelkek iránti szeretetemet, akikért léteznek!

143g Még amikor a papok a ragályos betegek látogatásánál nemcsak valószínű, hanem biztos veszélyeknek teszik ki magukat, amelyek az életveszélyig mehetnek, buzgóságuknak *túl kell lépni* az élet és halál határait, hogy megmentsenek egyetlen lelket. Így tettem én is, aki eljutottam a kereszthalálig, és ha lehetne, vissza szeretnék térni újabb kálváriákra és üldöztetések elviselésére, hogy megváltsak egyetlen egy lelket. Ekkora a szeretetem irántuk, és ekkorának kell lennie annak mindenegyes papban is, a Szentlélek szeretetének tűzével, aki fújja, sürgeti, hajtja és elvezeti őket egészen a vérontásig, a halálig, hogy megmentse a lelkeket, akik egyébként elvesznének.

143h Mily sok pontban jobban kell hasonlítaniuk hozzám a papoknak, mint más lelkeknek! Mily sok dologban kell tanulmányozniuk és követniük engem! Másaimmá kell lenniük, és ezzel egyszerűsíteniük kell életüket. Éggé kell tenniük a földet! Ezért olyan szükséges, annyira elengedhetetlen, hogy átalakuljanak belém. Mennyi tövist kihúznának Szívemből, amely annyira szereti őket! Mennyre leegyszerűsödne papi életük, *ha másaim lennének*, ugyanazzal a szeretettel Atyám és a lelkek iránt, (mint amivel én viseltetem irántuk).

143i A papok minden bajára az ellenszer: belém való átalakulásuk. Ezért nem fáradok bele sem ezek hangsúlyozásába, sem kérésükbe ezekben a szeretetteljes, bizalmas közlésekben, amelyeket csak a *szeretet* sugall papjaim és a lelkek javára.

143j Nemcsak azok miatt az esetek miatt panaszkodom most, amelyekben papjaim (attól félnek, hogy) fertőzést kaphatnak a betegek között. (Panaszkodom) a gyóntatószékben tanúsított csekély fokú szeretetük miatt is. Erre (a szeretetre) oly sok Léleknek sürgősen szüksége van. Panaszkodom a nehézségek miatt, amelyeket a papok állítanak sokszor a betegek megsegítése, megvigasztalása, a (földről való) eltávozásának előkészítése elé, (amikor azok rászorulnak arra, hogy) megoldják nehézségeiket, békét vigyenek nekik és megnyugvást, a szentségeket és az életet (vigyék hozzájuk) az örök élettel (együtt).

143k (Felhívom még valamire a figyelmet), ami előfordul és nagyon bánt engem: *a haszonkeresésre*. A pap haszonkeresésének sok ravasz módja van, amely sokszor megmutatkozik, megbénítja, és sok esetben eredménytelenné teszi tevékenységüket a lelkekben. Keresik a megbecsülést, a személyes megkülönböztetést, a dicséretet, a vonzódást, az előmenetelt, stb. stb.

143l És ki hinné, még a pénzt, az anyagi hasznot is. Én a szeretet vagyok. Ingyen adom magamat, mivel Isten vagyok. De akkor sok papom, akik engem képviselnek, miért nem olyanok, mint én? Nemde a lelkekhez tartozik életük, képességük, erejük és mindenük, amik?

143m Rettenetes számomra, amikor látom, hogy a kapzsiság behatol a legszentebb papi szolgálat mélyébe, és amikor dicsőségemről van szó, a hitvány garas szerepel tétként. Mintha a szentségek és bennük Vérem és az Atya szent és isteni termékenysége árucikkek volnának, és a szent papi kötelességek áruba lennének bocsáthatók!

143n Nem az igazságos és törvényes munkabérről beszélek, hanem arról a kapzsiságról, arról az utálatos fősvénységről, amelyet a Sátán akar becsempészni a pap szent kötelességeibe, amelyeket szeretetből kell véghezvinnie szolgálatának és az oltárnak szent dolgaiban.

143o Mennyi szegény lemond lelki javairól, mert ez a pokoli gát megakadályozza őt abban, hogy közelembbe kerüljön! Ez nagyon bántja szeretetteljes és gyengéd lelkemet. Tövis ez számomra, amelyet papjaim hibája mélyen belém szúr, s amelyet hordozok. Azt akarom, hogy szeretett papom hagyjon el, nyomjon el minden anyagi kapzsiságot és a hiú megtiszteltetés (vágját), amely meggátolja benne működésemet, és akadály számára velem való egyesüléséhez.

143p Ne vegyék el az Egyházam által gyakorolt testi irgalmasság fényét a sok rossz szándékú haszonleséssel! Adják magukat a lelkeknek úgy, amint én adtam és adom: legyenek mindenkinek mindene, ellenszolgáltatás nélkül! Ez a szent önzetlenség legyen sajátja minden papomnak főleg a hozzám tartozó dolgokban. *Alakítsák át magukat ajándékká* minden lélek számára, amint én tettem a földön, és teszem az Oltáriszentségben, ahol mindig a szeretet és a végtelen irgalmasság vagyok.

143q Azt akarom, hogy papjaim áttetszők legyenek és tiszták a földi érdekektől, a hiú magtiszteltetés (vágjától), a hitvány érdekek pora nélkül. Teljesen szenteljék magukat a lelkeknek Istenben és Istenért. Talán emberi ára van az Atya termékenységének? Nemde teljesen odaadtam azt a papoknak, hogy mindig saját javukra és a lelkekére használják?

143r Ennek a szent termékenységnek kell a pap egyetlen kincsének lennie. Örök kincs, égi és kezdet nélküli. Kincs, amely halhatatlanná tesz az ég számára, kisarjad a lelkekben, és átalakítja őket belém. Ez az isteni erény magában hordozza az Atya imádandó gazdagságát, és kijelentem: ebben a szűzi és szent termékenységben rejlik a belém való átalakulás nagy titka.

143s Talán nem ez a végtelen és kezdet nélküli termékenység szülte öröktől fogva az Igét az Atya ölné? Nemde a szeretetnek ez a szent termékenysége foganta meg az Atyában, a Fiúban és a Szentlélekben az Egyházat, és abban papjait, és papjaiban a lelkeket, hogy mindet beteljesítse a Szentháromság egységében?

143t Ez a belém való átalakulás nagy titka: az Atya szent és szűzi termékenységének felhasználása papjaim által önmagukban és a lelkekben. Ez átalakít, megszentel és egyesít. Felemel a földről, és felszáll az égbe.

143u Ezzel már tudják, mi az a varázsszer, amellyel megvalósíthatják belém való átalakulásukat: az Atya szent termékenysége, amely létrehoz engem minden papban és minden lélekben, aki az én életemet akarja élni, és engem akar követni.

143v De mivel találkoztam szinte minden lépésemnél a földön? Hálátlansággal! ... Még az elismerés vágyát sem akarom tökéletes papjaiban. Ilyeneknek akarom őket, nagyon tisztáknak és természetfelettieknek, akik mindig az égre tekintenek, és mindig egyesülnek mennyei Atyámmal.

143w Mennyi indítók papjaim számára, hogy szentekké legyenek, és el legyenek választva mindentől, ami nem Isten, még a lelki adományoktól is, mert azok nem azonosak Vele.

143x Áthaladtam a világon, jót cselekedve, és ingyen tettem. Papjaimnak sem szabad ellenszolgáltatást várniuk a földön a teremtményektől, hanem csak a mennyei Atyától az égben. Mi lesz az ellenszolgáltatás? Maga a Szentháromság, minden gazdagság, minden kegyelem, minden boldogság és maradandó szerencse központja!

143y Ragadják meg a munkát! Száműzzenek minden emberi port szolgálatukban, hogy méltókká tegyék magukat a velem való egyesülésben az örök jutalomra!

144 Miért testesült meg az Ige?

142a Istenben mind a múlt, mind a jövő jelenként van. Az egész örökkévalóságtól kezdve meg akarta teremteni az embert az Ő képére és hasonlatosságára. Ez a kép vonzza Őt, és e miatt az emberben tevő isteni vonzóerő miatt az Ige akkor is emberré

akart lenni Máriaiban, ha nem létezett volna a bűn. (Ebben az esetben) *nem szenvedésre képes* módon (testesült volna meg), *nem engeszteléseként*, hanem azért, hogy megdicsőítse az Atyát az emberben, hogy megneemesítse az emberi testet és ezt csak az Atyának az emberben való termékenysége által (tegye).

142b Mert ahol visszatükröződik az isteni termékenység, ott vagyok én, hogy azt tiszteljem és megdicsőítsem. Mivel az ember hordozta ezt a szent termékenységet testében és lelkében, ez (egyedül) elég lett volna ahhoz, hogy az isteni Ige lejjön az égből a földre, hogy védje az Atyának ezt az isteni termékenységét, megismertesse és megbecsültesse azt, és még jobban megdicsőítse az Atyát az emberben, *mint* ember.

142c Egyedül ebből a szent célból tartózkodtam volna a világon az emberrel, mert csak én tudom felbecsülni az ő végtelen értékét, mint Isten, az Atya termékenységét, amelyet a Fiúval közölt, amikor megszülte Őt az Atya minden tökéletességével.

142d Ha az Egyház énekl: „Boldog bűn, amely ily nagy Megváltót érdemelt”, nem arra utal, hogy én *nem tudtam volna eljönni* a világra a bűn nélkül, hanem arra az öröme célzó, (amelyet azért érez, mert) az isteni Megváltó eltörölte a bűnt. Az Egyház nem ejt tévedésbe, mert a Szentlélek sugalmazza és segíti.

142e Az emberi gonoszság képes megváltoztatni Isten terveit, de soha az Ő végtelen irgalmasságát, amely mindig diadalmaskodik. Amint mondtam, az akarat szabadsága, amelyben az ember részesült, az én dicsőségem és szenvedésem (oka). Dicsőségem, amikor ez az akarat *szeretetből* tisztel és dicsőít engem. Szendvésem, amikor ez a szabad akarat a szerető Isten ellen tesz valamit, (Isten ellen,) akinek az ember mindent köszönhet.

142f Az ember vétkezett. A Sátán diadalmaskodni akart, és igyekezett megmérgezni az Atya szent termékenységét az emberben. De Isten győzött, és mindig győz is a pokoli mesterkedések felett. Mária (szerepéhez) akit az istenanyaság számára előre kigondolt az Atya az Ő értelmében, hozzácsatolta az új hőstettet: a kígyó fölötti győzelmet, a tisztaságnak ugyanazzal a szűzi termékenységgel a sátáni gonoszság ellen, pokoli fejének eltaposásával. Megvalósította benne nemcsak a *megdicsőítő* Isten megtestesülését, hanem a *megváltó* és *üdvözítő* Istenét is, és vele az Egyházét, amely meg fogja hódítani a lelkeket, a lelkek millióit az Atya termékenységnek szent ereje által papjaiban.

142g A Sátán pokoli nyálával be akarta szennyezni az emberben az Atya szent termékenységét. Szűz Mária által eljött a Szűz Atyának Szűz Igéje, hogy szűzi vérével megalapítsa a termékeny és szűz Egyházat, amely az Atya követésével végtelenül megdicsőíti Őt.

142h A két lélek, a jó és a rossz, mindig ellentétben áll. Az egyik üdvözítve az Atya termékenységében. A másik eltaposni akarva azt önmagában (is), mert a Sátán is a termékenység gyümölcse az angyalokban. De a Sátán sose fog diadalmaskodni, és az ítélet napján meglátja majd Isten dicsőségét, amely diadalmaskodott az Atya isteni termékenységének erejével, mert *nem lehet összehasonlítani az üdvözült lelkek számát az elkárhozottakéval*. Ez a nap lesz a Küzdő Egyház fő diadalának a napja, az Atya termékenységének ereje által.

142i Itt van az Atya végtelen szeretetének egy másik szempontja: az ember elgondolása az Ő isteni elméjében. Ez az volt, hogy én, az Ő egyetlen Fia is felvegyem majd az ember testét, jóllehet tisztán, akkor is, ha az ember nem vétkezett volna, azzal a céllal, amire az embernek joga volt – az én megtestesült Istenségem által – a test föltámadására.

142j Ha nem lett volna bűn, a Lelkek halál nélkül mentek volna az égbe testükkel együtt. De még így is szükségük lett volna arra, hogy az Ige eljőjön, testvérvé téve ezeket a testeket, hogy közölje velük az Atya hatalmas termékenysége által az erőt a feltámadáshoz. és az isteni jogot, hogy bejuthassanak az égbe.

142k De amint minden test beszennyeződött Ádámiban, úgy mind megtisztult, megneemesedett az isteni Igével, az én Istenségemről való érintkezése által, amikor megtestesültem Máriaiban.

142l Látják-e az Ige megtestesülésének szükségességét az ember számára, nemcsak a bűnösnek, hanem az igaznak, a szentnek is, aki azonban nélkülözte a termékenység kellő tisztaságát ahhoz, hogy belépjen az égbe? Hogyan köszönik meg a végtelen szeretetnek ezt a megkettőző szeretetét, ha nem enyém által?

142m Ha az ember nem vétkezett volna, nem lenne számára sem pokol, sem tisztító tűz. Az Atya örök termékenysége által közölt eredeti igazságossággal joga lett volna az éghez, de mindig az isteni Ige *előre elgondolt* megtestesülése által. A bűn hozta a halált, a büntetést és minden rosszat, a poklot és az engesztelés (szükségességét) az ember számára.

142n De egy vagy más módon, bűnnel, vagy bűn nélkül, az Ige testté lett. volna, hogy megdicsőítse a testet, és megőrizze abban és a lelkekben az Atya termékenységét.

142o A teremtés a szeretetnek kiáramlása volt, a Szentháromság szeretetének túláradása, az isteni, örök és termékeny szeretetnek isteni véglete. (Isten számára) nem volt elég, hogy megteremtse az angyalokat egével, hanem más lényeket is keresett, akikben visszatükröződik az isteni termékenység által, bennem, az emberré lett Igében, a Szentháromság nagyobb dicsőségére.

142p Isten azt mondta Igéjében – örök Szavában -: „Készítsünk embert saját képünkre”, és halhatatlan lelket adott egy megistenült testnek, Igéje jövő megtestesülése számára, a Szentháromság képével. Egy isteni és termékeny lehelettel megalkotta az embert.

142q De maga az örök Isten mintegy teremtményével, amelyet alkotott *megfogva*, bekötte maradt. A teremtmény ugyanis kiterjedése az Atya örök termékenységének. Ezért a test nem halhatott meg anélkül, hogy föl ne támadna, mert ami a szent

termékenységnek a birtokában van, és a lélek (is) igyekszik Istenhez, központjához repülni. Mindkettő a testté lett Ige hasonlatosságát viseli, a szent és magasztos átalakulás révén. Az ember a Szentháromság égő szeretetének túlradásáról származó gyümölcs.

142r Ezeket az isteni fényeket, amelyek lehetségesek a földön, birtokolni fogják papjaim, belém való átalakulásuk által. Ha én vagyok a világ világossága, nekik is annak kell lenniük, és el kell űzniük sok sötétséget a lelkekben. De nagyon sokan nyugodtan alszanak anélkül, hogy kutatnának ezek után. Fáradozzanak értük!

142s Azok a Lelkek, akik nem vétkeztek, szintén rászorultak a megtestesült Ige közbenjárására ahhoz, hogy eljussanak a mennybe, (tehát) nemcsak a test feltámadása függött ettől. Ha üdvözültek, az a testté Lett Ige végtelen érdemei miatt történt, Eljövetele előtt azáltal, hogy Isten tekintetbe vette szeretett Fiának Móriában való megtestesülésekor az Ő jövendő érdemeit. Eljövetele után, ugyanazon érdemek által.

142t Az Igében nem származnak érdemeim pusztán szenvedésem fájdalmaiból, hanem *elsősorban* Atyámnak bennem levő termékenységéből (erednek). Sem az én fájdalmas szenvedésem, sem ezeryi szenvedés nem lett volna értékes (ebből a szempontból) az Atya termékenysége nélkül, amely minden érénynek gyökeres oka. Az érdem ugyanis az isteniből származik, amely életet és értéket ad az emberinek.

142u Én pusztán, mint ember – ha ez lehetséges lett volna – semmit sem értem volna, azonban mint Isten magamban hordom Istenségem által – egy lévén az Atyával és a Szentlélekkel – ugyanazt a termékenységet, amely mindent értékessé tesz, és érdemszerzővé és természetfeletti életet ad neki az ég számára.

142v Mária vonzóerő volt, hogy az Ige a földre jöjjön még akkor is, ha bűn nem létezett volna. (Mária) az egész örökkévalóságtól kezdve szerepelt az Isten tervében, előre elgondolva, és az Atya által kiváló jogokkal termékenyvé téve, hogy tiszta méhében megtestesüljön az Ige. E szeplőtelen Szűz által az ember közelébe kerültem, emberré téve magamat az emberiség és szeretett Atyám dicsőségére.

142w A Szeplőtelen (Szűz) létezett a Szeplőtlen és Legtisztább (Atya) ölen lényege által, Istenben, aki három és egy. (Isten) úgy dédelgette ezt a jövendőt, mint egy jelenlevőt, akiben tetszését találta a három isteni Személy, az egy és háromságos Isten.

142x Ezért Mária, a számomra kiválasztott és az isteni elmében megvalósított Anya már elragadtatásba ejtette az Atyát, már vonzotta az Igét, már felüldítette a Szentlelket. Mária volt a legtisztább kép, amely engem a földre vonzott, hogy megvalósítsam a szeretet csodáit, amelyek túlradtak Isten Szívében, az Ő dicsőségére és a lelkek javára.

145 A termékenység és a kegyelem

145a A Szentlélek minden kegyelem szerzője. Az Ő eredete az Atya szent termékenységében van, mert a kegyelem hatásossága ebből az isteni termékenységből származik. A kegyelem szeretet, mert a végtelen szeretetből származik Istenben, attól az Istentől, aki teljesen a szeretet.

145b Sokféle kegyelem létezik: a megőrzés, a kitartás, a megvilágosítás, a megtisztítás, az egység, az előzetes szeretet kegyelme, (azonkívül) a közönséges kegyelmek, amelyek elégségesek az üdvözüléshez, és a rendkívüli kegyelmek, amelyek elszakítják a lelkeket a pokolba jutás veszélyétől.

145c Isten sose erőszakoskodik az ember szabad akaratával. De vannak kegyelmek, amelyek legyőzik a lelkeket, nem erőszakkal, hanem szeretettel, mint például azok, amelyeket Isten sok alkalommal ad a bűnösöknek életük utolsó órájában. Miért? Egyedül azért, mert akarja vagy, mert hallgat más lelkek imájára, vagy a szentek egységére, akiknek érdemeit – egyesítve az enyéimmal – Isten annak adja, akinek akarja, mert Ő korlátlan Úr.

145d Isten mindig csak azt üdvözíti, aki üdvözülni akar. Amikor a konok akaratú embereket üdvözíti, nem igázza le szabad akaratukat, hanem legyőzi őket felsőbbrendű kegyelmeivel, vagy rendkívüli kegyelmekkel, szeretetével. A szeretet az, ami üdvözíti a lelkeket, és sokszor elfajult életük utolsó pillanatában. De diadalmaskodik a szeretet, a termékeny szeretet, amely minden kegyelmit létrehoz, mert Isten a szeretet.

145e A természetfeletti rendben semmi sem történik, hacsak előzőleg időszerű kegyelem nincs rá hatással. Miért? Azért mert az Atya termékenysége, amely sose tétlen, ad indítás a léleknek a kegyelem által minden természetfeletti cselekedethez.

145f Kétségtelen, hogy az ember önként győzi le magát, és gyakorolja az érényt. De ki indítja a legyőzésre, ki ad erőt a Léleknek, ki sugallja működését, ha nem a kegyelem, amely először ösztönöz, hogy utána jutalmazzon? Az embernek szabad akarata van, de az isteni termékenység megelőzi a szabad(on véghezvitt cselekedetet). Ez élteti azt és teszi érdemszerzővé az ég számára, Minden jót a Szentlélek ösztönzésére tesz az ember.

145g Isten nem igáz le, *hanem szeret*, és kedvesen ösztönöz szeretete által. A szeretet *minden* az ember számára, és *minden* Isten számára. Ki akadályozhatja meg a Szentlélek isteni és termékeny működését a lélekben? Ki állít fel szabályokat Isten számára, isteni működésének, annak, aki minden kegyelem Ura és Forrása, aki megtermékenyít minden cselekedetet, minden jó gondolatot a lélekben, aki megdicsőíti magát, és aki jutalmaz? Ki akadályozhatja meg Istent abban, hogy kiáradjon teremtményeire előtte, vagy utána, a magáét adva, hajnalban, vagy napnyugtakor?

145h Az ember egyetlen természetfeletti cselekedetet sem tud véghezvinni a kegyelem ösztönzése nélkül, sem befejezni a kegyelem szent közreműködése nélkül. Amint minden erőt, vagy kegyelmet az Atya szent termékenysége szül és itat át, kivitelezésénél is lehetetlen, hogy egyedül az ember jóakarata szerepeljen. Isten mindazonáltal számít arra, és megdicsőíti.

145i Ez a szent termékenység mindent megtölt, átjár, átítat és megistenít. Nélküle sem az erények, sem az adományok nem lennének érdemszerzők, természetfeletti és isteniek, és ezért örök jutalmat sem kapnának. De ne felejtsek el, hogy a Szentlélek nem erőszakoskodik az akaratral. Ő ajánl, de az ember művelheti szabadságával a jót vagy a rosszat, vagy visszatárhhatja a kegyelmet.

145j Amint a Szentlélek működik a jó területén a lelkek javára, úgy dolgozik a Sátán a rossz területén, és hányszor félrevezet képmutató módon, (utánozva), mintha én volnék! Ebben van az én diadalom és gyötrelmem: a szabad akaratban, amellyel a lélek szabadon választja – a megelőző és ösztönző kegyelem tevékenysége ellenére – a bünt, és eltávolodik a Szentlélektől, azaz lebecsüli a Szeretetet, és ebben az áldott és örök Szeretetenben az Atya termékenységét.

145k Ez az, amit Isten nem bocsát meg: ha valaki megsérti a Szeretetet, lebecsüli a Szeretetet, lábbal tapossa, megtagadja, teljes akaratával és gonoszságával elveti a Szeretetet. Ezért az a lélek, aki elvész, a szeretet *ellenére* kárhozik el, mert bűnös módon és tudatosan elhagyja a Szeretetet. Ez az elkárhozott legnagyobb és örökbüntetése, a lélek elszakadása a termékeny szeretettől, amelyben létrejött. Lehet-e ennél nagyobb vértanúság?

145l Ha van szerető Szívem számára vértanúság, az az, hogy levágva látok a Szőlőtőről egy venyigét. (A Szőlőtő én vagyok, Atyámmal és a Szentlélekkel (együtt). Mit érez Szívem, amely a teljes szeretet, amikor a lélek levágja magát az isteni termékenységről, amikor – hogy úgy mondjam – kivonja magát az elkárhozott a szeretet termékenységéből. Mert az Atya termékeny igazságosságában is. (Ebből a kárhozott sem tudja kivonni magát.)

145m Ha nagy a fájdalom, amikor látom, hogy bármelyik kereszténynek a Lelke elvész, mit érzek akkor, amikor ez a szeretett lélek egy papé, aki a legbensőségesebben be volt oltva a Szentháromságba, az Atya szent, végtelen és örök termékenysége által? Bárcsak ez sose történne meg! Véres könnyekbe kerülnek nekem szeretett papjaim, akik mindenkinél inkább a Szeretettől születtek, és akik lábbal tapossák, elhagyják a Szeretetet, és ebben a Szeretetenben, – mert minden egy – az isteni termékenységet, amellyel megszülettem őket szeretett Atyám Egyházában!

145n Az Atyának ezt a szent termékenységét mintegy elfelejtik, mintegy háttérbe szorítják, mintha semmit sem számítana. De ha alaposan tanulmányozzák, ha az isteni fénynél szemlélik, magvilágosodik sok *titok*, és világosság derül sok hit- és szeretet-igazságra.

145o Szeressenek, mindenekeelőtt összes papjaim, mert a szeretet a nagy átalakító, és a papoknak minden áron belém átalakulva kell élniük és halniuk az Egyház nagy dicsőségére.

146 A megtestesülés következményei

146a Mária vonzotta az isteni Igét szeplőtelen tisztaságával, de még inkább az Atya benne levő termékenységgel; e szűzi termékenység által, amellyel az Atya megszülte önmagában ugyanazt az isteni Igét, és benne és általa az emberiséget, amelynek szintén Atyja.

146b De nem lenne Atyja az emberiségnek, ha a Fiú nem testesült volna meg Móriában. Az Ige megtestesülésének ezen fenséges titka által az emberek is fiai az Atyának, az Igével való testvéri egység révén a Móriában az Ige megtestesülése által létrehozott emberrel.

146c Ha az isteni Ige nem testesült volna meg, nem lenne az embernek joga az égben az örök örökségre, amihez hozzájutott a velem, a megtestesült Istennel való testvérisége által.

146d Kétségkívül voltak lelkek a megtestesülés előtt is, akik üdvözültek. De (ők is) az Igének Móriában, a termékenyben és szűzben való megtestesülésének erejéből (üdvözültek) – ami jövő (volt) az ember számára, de jelen Istennek – az Atya termékenységének és szüzességének közlése által. De senki se ment be az égbe, mielőtt én bementem, a Fiú, aki által a többi fiak – az emberek, testvéreim – jogot kaptak bennem és általam az örök örökségre.

146e Ha nem lett volna bűn, akkor nem lett volna szenvedés, sem Kálvária, sem feltámadás, sem mennybemenetel, stb. De akkor, egyedül az Atya termékenységének végtelen hatalmával, visszatértem volna Atyámhoz az égbe, és az Ige megtestesülése által üdvözült lelkek követtek volna.

146f Ami nehézség az ember számára, az Istennél világosság, áttetsző igazság. Sok ilyen nehézség eltűnik, ha megfontoljuk az örök termékenység hatalmas erejét, amelynek se kezdete, se vége nincs, és amely a teljesen a szerető Istené.

146g A pokol létezett már az ember megteremtése előtt, az angyalok lázadása óta. Amikor Isten megteremtette az embert, megelőzte őt kegyelmekkel. De ő megvetette azokat, és nem engedelmeskedett parancsainak. Így jött a bűn az isteni akarat áthágásával, és a bűnnel a büntetés és az engesztelés.

146h Világra jövetelem előtt voltak már elkárhozott lelkek, mert elégséges világosságot kaptak arra, hogy különbséget tegyenek a jó és a rossz között. A természettörvényeken kívül voltak prófétáik, és volt szabad akaratuk, úgy hogy teljesen szándékosan választhattak. Sose hiányzott annak tudata egy nemzedékből sem, hogy volt egy Isten, aki megbüntette a rosszat, és megjutalmazta a jót. Isten, aki a szeretet, ebben a pontban – mint mindenben – igazságosan járt el.

146i Ádám és Éva üdvözültek, miután kiengesztelték a bűnt, részben ők maguk, részben gyermekeik által, akik a századok folyamán jöttek. (De ez az engesztelés) mindig a megtestesült Ige jövő érdemei által (vált hatásossá), az elveszett emberiség iránti szeretete által, a végtelen irgalmasság által, amelyből az Atya termékenysége tevődik össze. Ezáltal nyerték el a bocsánatot.

146j Csak érdemeimért, csak *mert a Fiút látja*, bocsát meg az Atya, Amikor a Fiú felvette az emberi természetet, visszatartotta az igazságosságot, és megnyitotta a végtelen irgalmasság keblét.

146k Az isteni Ige megtestesülése minden tekintetben elengedhetetlen volt az ember számára, a lelkek számára és a testek feltámadása számára. Az ember iránti szeretetből, hogy megdicsőítsem az Atyát az emberben, hogy tiszteljem és őrizzem az Atya termékenységet az emberben, emberré lettem volna akár vétkezett az ember, akár nem.

146l Móriában az örökkévalóságtól kezdve tetszését találta az Atya, és mielőtt megteremtette őt, előre megfoganta isteni elméjében. Ott beburkolta őt a szűzi tisztaságnak és a termékenységnek legrendkívülbb kegyelmeivel a magasztos rendeltetéshez, amit fenntartott számára: az istenanyasághoz, amelyre szánta, és felkészítette őt kifürkészhetetlen titkok által.

146m Ezért az Atya, Mária lelkének rendkívüli termékenységén, minden erényén és ajándékán kívül az ő legtisztább szűzi méhébe helyezte – az Ő teljességével és az Ő idejében – a megtestesült Ige szent megtermékenyítését a Szentlélek műve által.

146n Mária nem hozta létre az Igét, mert az Ige nem kényszerült arra, hogy Létezzék Mária legtisztább méhében. Őt az Atya Önmagamban megtermékenyítette meg, az örök szülésben, mint isteni Személyt. Amit a Szentlélek megtermékenyített (Máriában) az emberségem volt, az ember az Atya termékenysége által. Azért a megtermékenyítés ereje, vagy életereje, amely Létrehozta Jézust, az Atyától jött, a Szentlélek által. Az Igét csak az Atya szülte. Az idők előtt Isten volt már az Ige Istennel, az Atyával és a Szentlélekkel, mert Istennek nincs kezdete.

146o Az Atya sose volt egyedül. Mindig Isten volt, kezdet és ok nélkül. Vele volt az Ige, általa szülve, és a Szentlélek, az Atyának és a Fiúnak legtisztább és termékeny lehelete, ahonnan származott, mert Lénye a tiszta szeretet. Mindez egy örök pillanatban volt, ugyanakkor. Volt, van és lesz. Jóllehet valójában Istenben nincs pillanat, sem idő, sem kezdet, sem segítség nem szorul, sem oka nincs. Mert a kezdetben volt az Isten, a három isteni Személyben. Már szent, végtelen, tökéletes, örök, teljes és a Legtisztább termékenység volt, egyetlen *egységgel* és lényeggel, szellem, hatalom, tulajdonságok, szépség, áttetszőség és szentség, lényegénél fogva.

146p Biztos, és hittétel, hogy az Atya szülte a Fiút, és hogy mindkettőjüktől származott a Szentlélek, aki őket egyesíti, aki átítatja őket boldogsággal, békével és gyönyörökkel, az örök szeretetnek végtelen, teljes és Lényeges szeretetével. Ilyen mintegy az isteni családja. De a három isteni Személy, amely csak egyetlen Isten, se nem kezdődött, se végük nem lesz. A Szentháromságban egyetlen Istent alkotnak, lényegi egységben, amelynek nem lesz vége, és amely mindig az egy és igaz Isten lesz.

146q Istent nem szabad megbántani, sem pedig az Ő legszentebb érdekeit. Senki a földön nem képes felmérni a bűn igazi gonoszságát, amely alapjában véve Isten fenségének megsértése. Ez sátáni kihívás, értelmetlenség, hálátlanság, hitványság, és a *szeretetnek a hiánya*.

146r Világos, hogy Isten legyőzte örök irgalmával, végtelen jóságával a bukott ember bűnét. De ha nem következett volna be a bűn, nekem (akkor is) ezeryi módomban lett volna arra, hogy közel kerüljek az emberhez, és *egyesüljek* vele. A megtestesülés csodálatos eszköz volt, a legszeretetteljesebb ahhoz, hogy egyesüljek az emberrel. Istennek oly sok módja van a szeretetre! Isten mindent elvisel, kivéve a bűnt, a hálátlanságot és a szeretet hiányát, magáét a Szeretetét. Nem látják-e, hogy Ő a szeretet? Ha az ember át akar alakulni, szeretetnek kell lennie. A szeretet nem bántja meg a Szeretetet, nem hálátlan az iránt, aki maga a Szeretet.

146s Ez a belém való átalakulás nagy titka: szeretni, a szeretetnek lenni Isten iránt, és *Istenért* a lelkek iránt.

146t Melyik teremtmény van közelebb az Atyához, mint Mária, akinek megadta saját termékenységet, hogy *Fiának* nevezhesse a testté lett Igét? Amint mondtam, nemcsak szent embersége révén Fia – aki volt, mert szűzi méhében foganta, a Szentlélek tevékenysége által – hanem Fia az isteniben – bizonyos értelemben – és az emberiben, a lényegi egység révén, mert bennem nem lehet szétosztani, vagy elválasztani az emberit az istenitől. Miért? Mert az isteni termékenység ereje művelte, hogy az Istenség felvette a Szent Emberséget, behatolt abba, és hogy úgy mondjuk, átítatta azt.

146u Másik titok: Én Isten vagyok, Isten örömeinek örök teljességével, még saját teremtett lelkemben (is); és ember vagyok, az emberi mivolttal és annak minden fájalmával, a bűnt kivéve. Ez a mintegy isteni és emberi elegy kezdetét vette Mária szűzi méhében. Teljesen jogosan mondom Atyámnak: „Atyám”, mert isteni Fia vagyok, akit Ő szült szűzi értelmében. De ugyanezzel a joggal mondom Máriának: „Anyám”, mert szűzi méhében fogant a Szentlélek működése által, Istenembernek, megtestesült Ige nek, Embernek, és ez is az Atya szent és tiszta termékenységből ered.

146v Mit gondolnak, miért szeretem annyira Máriát, a szeretet legnagyobb fokával? Mert ő visszatükrözi azt, ami Atyámban van, az Atya kettős termékenysége által, amelyet magában hord, mint kiváltságos teremtmény, és amit birtokol, mert az Atya közölte vele a Szentlélek termékeny árnyéka révén, amely beborította őt.

146w Az ember sose lesz képes behatolni Mária nagyságába és felfogni azt, sem a Móriában levő isteni termékenységet és azt a magasságot, amelybe Atyám felemelte Máriát (nem képes megérteni senki sem.)

146x Ahhoz, hogy valóságos megtestesülésről szó lehessen, szükség volt ennek a kiváló kegyelemnek a visszfényét is birtokolni, mert ez a titok tetszik legjobban Atyámnak, és ebből sok más titok és kegyelem származik, az ember javára.

146y Tudják-e, mi a vonzó a valódi vagy titokzatos megtestesülésnek ebben a titkában? Egyedül termékenysége vonzó, mint valami Önmagából, saját lényegéből. Mert Isten csak Önmagát szereti, és Önmagában minden teremtett és teremtetendő dolgot.

146z Ez az én egyik új előszeretetem: megemlékezni szeretetem különféle módjairól, végtelen szeretetemről, mert teljes lelkemből kívánom, hogy megbecsüljék, felhasználják, és hálát adjanak az Atya szent termékenységéért, Máriáért, amely velük jár.

147 A termékenység és a papi szüzesség

147a Szent Péter özvegy volt és szűzi, egyszerű és lángoló lelke ugyanakkor tiszta is volt. Ezért – egyéb okokon kívül – az özvegyek lehetnek papok. A szűz Atya termékenysége, saját követésére, egy termékeny szűz Egyházat akart alapítani. Ha nem minden pap lesz is szűz, de igenis tisztáknak kell lenniük. Át kell alakulniuk belém, hogy gyümölcsöt hozhassanak a lelkekben. Az Atya hatalmas és legtisztább termékenysége által a tisztaság gyümölcsét kell teremniük, és lelkeket kell szülniük az ég számára.

147b A papok kapcsolatba kerülnek majd (az Atya) tisztaságának titkával, belém való átalakulásukban az Atya termékenysége oly tiszta, oly szűzi, oly szeplőtelen, hogy amikor a pap átalakul belém, ez a szent és szűzi termékenység kitörli a tisztátalanságnak legcsekélyebb nyomát is, ami egy papban lehetett. Mivel termékeny, ez a szent termékenység tisztaságot szül, és mint a legtisztább, szent és isteni, átalakít és angyalivá tesz.

147c Nemcsak hasonlóvá tesz hozzám ez a szent termékenység papjaimban, hanem bizonyos módon azonosítja őket velem, az örök Tisztasággal, átalakítja őket Jézus másaivá, minden pap egyetlen Fejében: *Jézusban*, kialakítva az egyetlen, szent és Tiszta testet, az akaratot, amely megegyezik szeretett Atyáméval.

147d Hogyan alakul ki engem követve a szűzi test, ha a papok – akik másaim, mert engem képviselnek – nem múlják felül az angyalokat tisztaságukban?

147e Egyházzam annyira tiszta, hogy csak azoknak adom őt Jegyesül, akik esküvel megfogadják a tisztaságot. Az Egyház, szüzességében birtokolja termékeny erejét a Lelkekben, és a fehérség stólája, amelyet papjainak ad, jelképe a több mint angyali tisztaságnak, amelyben ki kell válniuk.

147f A papok többek számomra az angyaloknál, magasztos küldetésük miatt, amelyet betöltenek a földön, engem képviselve; és még inkább akkor, amikor átalakulnak belém. Ők az én másaim a misében, és képviselnek engem a szentségekben, belém átalakulva. Én több vagyok, mint az összes angyalok. Teremtőjük és Fenntartójuk vagyok. De a papok számomra többek az angyaloknál. Másaim, és mindig *másaimnak* kell lenniük a földön, a szent, tiszta, szeplőtelen Testben, amelynek én vagyok a Feje, az Isten Egyházában.

147g Ezért sürgetem annyira a papok tisztaságát; az Atya termékenységének ezt az élő, szent és lüktető lehetét az Ő örök szüzességében, áttetszőségében s fehérségében. Csak a tisztáké a kiváltság, hogy meglássák Istent, bensőségesen érzékeljék Istent, egyesüljenek a Szentháromsággal. Kiknek van a papoknál több okuk arra, hogy tisztán éljenek, hogy az én életemet éljék és másolják magukban, aki az Élet vagyok?

147h Miért vagyok én az Élet? Egyedül az Atya termékenysége miatt, aki oka és eredete minden életnek; de a szűzi termékenység által, a Szentlélek közreműködésével, az Ő örök Fényében, lényegének tisztaságában létrehozott életnek.

147i Az isteni életet csak a tisztaság által lehet közölni, amelynek eredete maga Isten, örök és szűzi termékenységében. Mivel a papoknak ezt az isteni életet kell létrehozniuk a Lelkekben, azért tisztáknak kell lenniük, vissza kell tükrözniük magukban Istent, hogy felhasználják a lelkek javára a felbecsülhetetlen és legszentebb kincset, amelyet nekik adok: az Atya Legtisztább termékenységét, aki őket a lelkek *atyjává* teszi.

147j Ez az egyik fő ok, amiért a papoknak nem szabad megházasodniuk. A szűz Atya visszfényének kell lenniük, akinek Atyaságát képviselik. Termékenységüknek a Lelkekben ugyanannak kell lennie, mint az Atyáé, amellyel megszülte Igéjét a Szentlélek szent, szűzi termékenységével, amely létrehozta Móriában a testté lett Igét, hogy az ember testvérévé legyen. Ennek az Igének az emberrel való testvériségének a megvalósítására alapította az Egyházat. Ennek az Egyháznak eszközei a papok, akik az Atyától kapják a termékenységet, és akiknek az embert az én testvéreimmé kell tenniük, *az én követésem által*, ami a megtestesülés által őket már ugyanannak az Atyának, aki a mennyben van, gyermekeivé tette.

147k A papok képezik az egység kötelékét, ami egyesíti a keresztényeket Krisztussal. *Atyák*, mert képviselik az Atyát, hogy létrehozzák a lelkekben az Ige kiterjedését, a belém való átalakulást, hogy Atyám megvalósítsa az eszményt, amely szerint az embert átalakította; hogy Igéjét lássa kirajzolódva és a Szentháromságot visszatükröződve az emberben. A papoknak tisztáknak kell lenniük, mivel Atyám tiszta, tökéleteseknek, mivel Atyám tökéletes. Mindig sugározniuk kell a szeretetet, fényt, igazságot, és meg kell szentelniük a Lelkeket, átalakítva őket belém.

147m Bárcsak minden pap másom lenne! Bárcsak felfognák, és hálát adnának szeretetem előzetes megnyilvánulásaiért, amelyekkel az örökkévalóságtól kiválasztottam őket, és amelyekkel még az angyalokat sem tüntettem ki!

147n Hogyne kívánnék viszonzást, hűséget és mindenekelőtt *szeretetet*, a Szentháromság nagyfokú és lángoló szeretetét!

147o Igen, a házások rendelkeznek az Atya termékenységevel a testi sikon, abban az értelemben, hogy Ő minden élet Központja, mert minden élet az Atyától jön. De a lelki és isteni termékenységet, amely Lelkeket nemz az ég számára, azt, amely az isteni Igét szülte, Ő nem adja meg a házásoknak, hanem csak a papoknak, akiknek nőtleneknek kell lenniük, akiknek magasztos és szent küldetésük az, ami az Atyáé az Igével, a Szentháromságé a lelkekkel.

147p Mindazok, akiknek az Egyház nem adta meg a pappá szentelés által a szűzi termékenységnek ezt a kiváltságát a lelkek számára, amely (kiváltság) a szűz Szentháromságtól jön, nem lehetnek igazi papok, tiszták és szentek, felsőbbrendű és természetfeletti rendeltetéssel, ami a lelkek felemelése egészen az égig, amit lelkileg a tisztaság közvetít.

147q Látják-e, miért nem szabad megházasodniuk a papoknak?

147r Sok alacsonyabb rendű érv szól a mellett, hogy (a papok) ne legyenek (házások), de az alapvető az, amit említettem: a természetfeletti küldetés, amelyet az Atya helyez a papok felkent kezébe és szívébe, hogy az én követőim legyenek, termékenyek és szüzek, atyák és szentek.

148 A termékenységet közvetlenül támadó bűnök

148a Mivel Szívemnek belső szenvedéseit az enyéim bűnei idézték elő, főleg a tisztátalanság, Atyám termékenységének megbántása által, azért azokat csak az Atyának benső ereje tudja eltörölni magában az Atyában, azaz csak az Istenség tudja eltörölni azokat, akinek ereje eltöröl minden bűnt.

148b A Fiú megváltó fájdalmi eltöröli a bűnöket a bennük levő isteni által, ami magának az Atyának az Istensége az Istenemberben.

148c Segítsenek nekem kiengesztelni, sőt eltörölni azokat! Mindenkinél jobban tudnák megtenni ezt azok a lelkek, akik részesülnek az Atyának ezen termékenységében. Értik, amit mondok? A termékeny Lelkek, az *anya-lelkek*, akik magukban hordozzák az Atya erejét, akikben a Szentlélek elhelyezte Jézust a *titokzatos megtestesülés* által.

148d Ezek a lelkek azok, akik lelkükben visszatükrözik az Atya termékenységét, hordozzák ennek a szent termékenységnek az erejét – amelynek még árnyéka is termékeny – megvédik azt, feláldozzák magukat, és engesztelnek.

148e Ezek a lelkek azok, akik velem legjobban egyesülve engesztelnek, és érdemeket szereznek. (Teszik ezt) az isteni erővel, amelyet az Atyától kaptak, és amely a Szentlélek által állandóan egyesíti őket velem. Csak az Atya termékenységének isteni ereje teszi termékenyé őket számomra, amikor megkapják az Atyának ezt a visszfényét, amely a titokzatos megtestesülés által lelki anyákká teszi őket. Akkor birtokolnak engem az Atyától kapott atyaság szent jogcímén. Ez általa kiváló jótétemény által hordozzák magukban az Atya Legszentebb isteni és termékeny visszfényét. Nekik mindenki másnál inkább kötelességük örködni e felett a szent termékenység felett.

148f A tisztátalanság bűnei bizonyos értelemben megtámadják és megbántják az Atya legszentebb termékenységét. Ezeknek a lelkeknek a rendeltetése – az Igében kapott Tisztaság által, – hogy engeszteljenek, jóvátegyenek, és az egyetlen, ami megszünteti az Atya szent termékenységét támadó tisztátalan bűnöket, megszüntessék azokat.

148g Mi által? Az isteni által, ami bennük van, mert csak az isteni értékes, csak az isteni nyer el természetfeletti kegyelmeket és szerzi meg a bocsánatot.

148h Csak Isten kártalaníthatja Istent. Csak én érem el Isten bocsánatát, mivel Isten vagyok. Csak azok a Lelkek nyernek el kegyelmeket, akik Istent hordozzák. Amikor látják, hogy a tisztátalanság bűnei megtámadják az Atya szent termékenységét, azoknak a lelkeknek, akik magukban hordozzák ezt a velük közölt szent termékenységet, meg kell védeniük ezt a szent termékenységet.

148i (Kifejtem) világosabban. A termékeny lelkeknek nemcsak kötelességük, hogy megvédjék az Atya szent termékenységét, hanem joguk is a *lelki anyaság* kegyelme révén, amelyben részesültek, hogy szert tegyenek a tisztaságra és megvédjék a lelkeket a tisztátalanságtól.

148j Nem fogják fel, észre se veszik azt a gazdagságot, amelyet a titokzatos megtestesülésben az anyaság zár magában. De mi a tisztaság sugárzása, közlése, ha nem az Atya termékenységének ésszerű gyümölcse? Ugyanúgy a tisztaságot közvetítő tiszta lelkek vannak kijelölve arra, hogy engeszteljenek, az égbe kiáltsanak, és kiesdjék onnan a tisztaság kegyelmeit a papok és a lelkek számára.

148k Minden bűn támadás az Isten ellen. De a tisztátalanság bűnei kisebb-nagyobb mértékben közvetlenül és hitványul bántják meg ezt a szent és imádandó termékenységet, amely engem az Atya Fiává tett, teljesen egyenlővé vele. A Szeretetnek ebből a termékenységéből csirázott ki a Szeretet, származott a Szeretet és személyesült meg a Szent Szeretet Lelkében, aki örök szeretettel összekötötte, egyesítette és átitatta az Atyát és a Fiút.

148l Az Ige és a Szentlélek olyanok, mint az Atya termékenységének értékes gyümölcsei; a tisztaság és a világosság termékenysége. Megvoltak már a kezdet kezdetén, és örökké lesznek. Egy másik dolog: Ez az örök termékenység, amelyből

minden dolog származik, sose csökken, mert egy, és magába zár minden isteni és emberi csírát, annak minden fajtáját, és mindig érintetlen, tiszta, szent és isteni marad.

148m A tisztátalanság bűnei megbántanak engem, mert lényegében támadják meg azt a szentséget, amely Istennek, szeretett Atyámnak a lényét alkotja. Ez a szent termékenység, amely által a Szentháromság örökké beteljesült, amely örökké alkotta a Szentháromságot, amely Móriában kialakította Jézust, az Egyház termékeny életnedvét. Ebből származik minden dolog, amely magának az Istenségnek a lényege, és amit nemcsak az égben, hanem a földön is tisztelni, becsülni, szeretni és magasztalni kell.

149 Titkos bűnök

149a Beszélni akarok azokról a titkos bűnökről, amelyek Leginkább sértik Szívem tisztaságát. Ezek a bűnök közvetlenül ellenem irányulnak, aki lényegemnél fogva a tisztaság vagyok. Magából a pokol rablóbarlangjából erednek, a Sátánnak legsötétebb és legbensőségebb (részéből). Ő angyalból változott ördöggé, azaz sötétséggé, gonoszsággá, kétszínűséggé, piszokká, ravaszsággá. Mindenben ellentéte annak, ami én vagyok. Ebben a piszokban találja gyönyörűségét, amelyek gyűlöletének örök éjszakájában hoz létre ellenem, és okád a Főpapra, a szeplőtelen tisztaságra, ami mindennél inkább visszatükröz engem azokban, akik engem képviselnek, szeretett papjaimban.

149b A Sátán tudja, hogy Szívem a papokat szereti a leggyengédebben. (Azért) megfeszített munkával mérgeket készít számukra, amelyek megölik a lelket, és szaggató fájdalmat okoznak az én lelkemben.

149c Ezek a titkos bűnök, amelyeket senki se lát, csak én, a legfertőzőbbek, legmérgezőbbek, mert lustává, hideggé tesznek, eltávolítanak tőlem és megölnék sok papi lelket, akik nincsenek felvértezve hivatásuk tisztaságával, vagy a Lelkessel való egységgel. A világ nem látja ezeket a bűnöket, rettenetes gonoszsága miatt, de én fájdalmasan szemlélem. Tisztaságom elutasítja, Fehérségem nem tűri el, hanem visszaveti azokat.

149d Rettenetesen nagy bűnök ezek Isten ellen. A pokolból erednek, a szeplőtelen Tisztaság, a teljes fény, a Szentlélek örök gyűlöletéből.

149e Ki kell engesztelni ezeket a bűnöket a tisztasággal. Ellensúlyozni kell a poklot a tisztasággal.

149f Ne higgyék, hogy a tisztaságot csak a tisztaság hiánya szennyezi be, mert a tisztaság a lelkiismeret gyengédségében is áll, a lélek tisztántartásában a szándékos tökéletlenségektől, a gondosságban és az irántam való tapintatosságban, a Lélek ragyogásában, a szív tisztaságában, a felebarát szeretetében. Igen, de (mindezt) az én dicsőségemért, nagyon magasztos szempontokból (kell gyakorolniuk).

149g Ezek az irántam tanúsított gyengédségek finommá teszik a tisztaságot, kialakítják a lelkekben ezt a kristályt, amelyben visszatükröződik az Isten. Amikor a szem tiszta, megisteníti az Isten gondolatait, és több-kevesebb fokban magát az Istenséget tükrözi vissza. A tisztaság oly változatos fokokat tartalmaz, hogy minél inkább elmélyül valaki benne, annál inkább növekszik, mivel Istentől jön, forrásától, attól, akinek nincs vége.

149h Csak az ég fogja fel a tisztaság (mibenlétét), mert csak az égben szemlélik majd fátyol nélkül az Istent.

149i Mindaz, aki beleszeret a tisztaságba, aki birtokolja, átalakul, azaz belép a Jézusba való átalakulásnak termékeny és felfelé haladó fokaiba.

149j Tartsanak ki állhatatosan a lelkiéletben. Ez az élet megnyitja majd a papok keblét, hogy befogadják az isteni Ajándékot, és vele a tisztaságot, amelyre szükségük van az átalakuláshoz. Ez a tisztaság magában foglalja a régi ember feláldozását a vágyakkal együtt, amelyeket magában hord. De akkor újjászületik, és megszületik a szent pap, alkalmasan arra, hogy megdicsőítsen engem.

149k A pap, aki nem tiszta testben és lélekben, csaphat zajt, de sem ő maga nem birtokolja, sem a lelkeknek nem tudja adni Jézust, aki a teljes tisztaság. Istent nem tudja más sugározni, csak az, aki tiszta. A Fiút nem tükrözheti vissza valaki anélkül, hogy vissza ne tükröznék az Atyát és a Szentlelket. Az első, amivel mindig rendelkeznie kell a papnak ahhoz, hogy megszentelje magát, és megszenteljen másokat: a szív tisztasága, amelyben Isten tükröződik vissza, közli magát és üdvözít.

149l Mily fontos a pap számára a tisztaság! Nem fogják fel! Ez a szentség alapja, mert a tisztasággal Istent Látják, Istent érzik, Isten közli magát. Ez a pap kötelessége: látni Istent, érezni Istent, közölni Istent általam, Jézus által. Nem képes se látni, se érezni, se közölni a világosságot az, aki nem tükrözi vissza Istent, aki nem látja Istent lelkének világos és tiszta szemével. Csak az áttetszők, csak a tiszták tükrözik vissza magukban az örök tisztaságot, a Világosság Világosságát, az isteni Napot, aki melegít, megvilágít és megszentel.

149m De a tisztaságnak sok foka van, amint a fénynek is sok foka van. A tisztaságot a szeretet révén kapják meg, és a szeretet gyújtja lángra a belső étellel, az erényekkel és az imával. (A tisztaság) segít Isten meglátásában, és fényessé teszi a lélek tiszta tükrét.

149o Ha ez (a helyzet már) a közönséges lelkeknél, vagy az evilágiaknál (is), mennyivel inkább azoknál, akiknek szent és elkerülhetetlen kötelességük, hogy tiszták legyenek?

149p A kísértések nem akadályozzák meg a tisztaságot, inkább növelik ragyogását, ha alázatosan és szeretettel visszautasítják azokat.

149q A papok nem mentesülnek a kísértésektől, de megígérem nekik, hogy közreműködésükkel és részvételükkel megacélozom őket a Sátán ellen. Ez nagy és nagyon rendkívüli ígéret.

150 Mennyire kell tisztelni a termékenységet?

150a Az Atya senkitől sem származik. Őt nem foganták vagy szülték meg, hanem Önmagától van és volt mindig: nem volt kezdete. Isten örökké és minden idő előtt létezett.

150b Ő minden teremtett és megteremtendő dolognak a Kezdeté, termékeny Lénye által, amely mindent Létrehoz: az eget, a földet, a teremtményeket, a lelkeket, a természetet és a természetfelettit, mert teremtő hatalma örök és kimeríthetetlen. Létrehozza Önmagában a teljes boldogságot, amelyben alámerülve él. Valójában Ő maga a boldogság, és nem keresi boldogságát Önmagán kívül, hanem maga a boldogság, a szépség és a szentség, lényegénél fogva, Öröme önmagában van. Minden más az Ő Lényének kisugárzása. Ő a szeretet, és szereti magát, örökké kiárasztva magát ebben a kezdet nélküli szeretetben.

150c Végtelen termékenysége arra összpontosult, hogy megszülje az Igét. Végtelen gyönyörben foganta meg. Az Ige az Atya kedvessége, gyengédsége, végtelen szeretete, akiben örökké gyönyörködik, mert Fia, akit minden idők előtt már megszült. Istenben ugyanis nincsen idő.

150d Az Atya közli isteni lényegét a Fiúval, és Istenné tette, mint Ő maga. Nem kevesebb Őnálá. Megszülte a legtisztább, Legszentebb és legerőteljesebb gyönyörével ott, az örökkévalóság örökkévalóságiban, az Isten teljes, kimondhatatlan elragadtatásában, aki elbűvölve szemlélte Önmagát isteni tökéletességeiben.

150e Istennek ez a teljes gyönyöre, az Atya szeretetének végtelen élvezete, összpontosult Önmagában, amikor megszülte az Igét. Ezt senki sem érti meg, s nem is fogja megérteni, mert ez egy az Atya örök és kimondhatatlan titkai közül, amely elragadtatja Őt, és amely örök boldogságát képezi, amikor szemléli Igéjét, Fiát, mását, tevékeny, szent és isteni termékenységét, amint először szüli meg Önmagában szeretett Fiát.

150f Isten örök termékenysége foglalja össze a szeretetnek minden címét, mert minden szeretet az Ő örök termékenységében az Atya atyaságától ered. Nemde a Szentlélek az Atyától ered? Mi a Szentlélek, ha nem a kezdet nélküli szeretet, a teremtetlen szeretet megszemélyesítése?

150g Istenben nincs előbb és után. Számára nincs idő. Az örök Szeretet mindig a szeretet volt. Az örök nemzésben már szeretet volt, mert szeretet nélkül az Ige nem születhetett volna az Atyától. Kétségtelen, hogy a Szentlélek, a harmadik isteni Személy, de ez az isteni Személy öröktől fogva létezett az Atya termékenységében, az Atya és a Fiú végtelen gyönyörét képezve az egyetlen Istenségben.

150h Örvendek – nem mondom, hogy visszaemlékezve ezekre a dolgokra, mert számomban a *jelenben vannak*; nekem nincsenek emlékeim, hanem csak *jelen* valóságok – de örvendek, amikor közlök egy sugarat magából a Napból, amely én vagyok, hogy értékeljek az Atya szent termékenységét Önmagában, mert anélkül, hogy elhagyta volna Önmagát, szülte az Igét, és az Atyától és a Fiútól származva jött létre a Szentlélek az egy és egyetlen Istenségben.

150i Szeressék teljes erejükkel az Atyának ezt az isteni, örök és szent termékenységét, és szerettessék meg azt. Minden dologban létezik, de nem becsülik, nem adnak hálát neki még az anyéim sem.

150j Sok titok és sok homály áttetszővé válna, ha számba vennék az Atya szent termékenységének teljes természetes és természetfeletti magasztos hatalmát és szeretetteljes tevékenységét, amely életet ad, és amely átitat és istenivé teszi minden cselekedetét. Ez a termékenység világosság, teremtő hatalom, nemcsak csira, hanem maga az Élet.

150k Az Atya szent termékenysége a világon az Egyházban bontakozik ki minden szentségben, és ezek központjában, azaz tevékeny részében, papjaiban: a Pápában, a püspökökben és a különböző egyházi fokozatok minden papjában. Nekik adta, hogy töltsék be ezt az atyaságnak ezt a szent termékenységét a lelkekben. Rendelkezésükre áll a legnagyobb, a legszentebb, az isteni, maga az Istenség. Mert az Atya szent termékenysége nem részét képezi neki, hanem magának a teremtő Istennek a lényét, minden tulajdonságának központi tökéjét, az isteni és szent hajtóerőt, amely élteti, mozgatja az egész szellemi és anyagi világot, s annak éltető nedve.

150l A legnagyobb, ami Istenben létezik, az Ő felfoghatatlan termékenysége. A termékenység végtelen szeretet. Isten a szeretet; a szeretet, amely létrehoz; a szeretet, amely egyesít; a szent szeretet, a végtelen képesség szeretete, a végtelen értéké; a végtelen életé, amely mindennek életet ad, és amely minden dolgot kicsíráztat a természetben és a kegyelemben.

150m Azt akarom, hogy becsüljék és szeressék azt, akit én annyira szeretek: szeretett Atyám szent termékenységét. Kívánom, hogy tegyék jóvá a bűnöket, hogy (az Atya szent termékenysége) ne legyen megbántva és megsértve az ellene elkövetett tisztátalanság bűneivel. Azt akarom, hogy a világ legyen angyalivá, és mindenekelőtt szeretett papjaim. Azt akarom, hogy különösen legyenek hálásak Atyámnak ezért a szent termékenységért, hogy tiszteljék a tisztasággal, becsüljék az áttetsző szívekkel, hogy szeressék, mert abban szeretik az Atyát, a Szentháromságot Istenségében.

150n Az Atya szent termékenysége a szeretetnek mélységes mélységeit tartalmazza! Az Ige Istennek végtelen méhében való örök szülése után, a Szentlélek származása után és a megtestesülés után Atyám az Egyházban összpontosította azt, ami a legnemesebb. Ismétlem, ezért termékeny az Egyház, és tagjai megkapják ennek az atyai termékenységnek (rájuk eső) szent

részét, s ezért hívják őket *atyáknak*. Ezért mindenki másnál jobban kell vigyázniuk arra, hogy ezt a szellemi tevékenységet se anyagiassá ne tegyék, se le ne fokozzák, se porba ne rántsák. Végtelen bűn (lenne) ez, maga a Fenség ellen elkövetett fenségsértés bűne.

150o Papjaim engem képviselnek, (elképzelhetik tehát) mit érzek, amikor bizonyos módon önmagam által látom megsértve Atyámat.

150p Ez a bűn, így, valódi aljasságában szemlélve borzasztó, és nem lenne rá bocsánat, ha én, az Istenember, aki az ég és a föld között (állok), nem Lennék mintegy céltáblája enyéim lövéseinek, amelyek oly hitvány módon átfúrják Szívemet.

150q Ha engem pusztán, mint embert bánthatnának meg, csendben elviselném sértéseiket. De Isten vagyok, és mint Istenember kétszeres szeretettel és hálával szeretem Atyámat, mert szent termékenységének köszönhetem létezésemet mint az Ige, az Ő egyetlen Fia, és mint Istenember, hasonlóképpen neki köszönhetem emberi életemet, az Ő szent és tiszta termékenységének, amely a Szentlélek által működött Mária méhében.

150r Ezért szeretem Atyámban a leglángolóbb szeretettel és különös hálával az Ő szent és igazi termékenységét. Ezért megvédem azt, és fáj nekem, ha látom, hogy papjaim, akik az én másaim – azaz mintegy én magam – támadják, bántalmazzák, becstelentik meg azt, maga az Istenség előtt. s Tudják-e, hogy ez annyi, mint Istent Isten által megbántani, azt, aki a legjobb, és végtelen szeretettel szeret!

150t Ugyanakkor, amikor mint ember bocsánatot kérek, megadom azt neki Atyámmal, mint Isten. Ez ember számára felfoghatatlan, fájdalmas titok. Ha látnák bűnük nagyságát és az én fiúi szeretetemet, amelyet annyira megbántanak az Atyám legszentebb termékenysége ellen elkövetett bűnökkel, akkor nem vétkezének!

150u Lelkemnek eme panaszai által szüntessék meg a tisztátalanságnak eme bűneit. Hagyjanak már fel ennek a szent termékenységnek a megbántásával, akinek mindent köszönhetnek, és akit annyira szeretek. Kérjék azért, hogy angyaliakká váljanak a földön. Főleg szeretett papjaim (kérjék ezt). Ez nemcsak kötelesség számukra, hanem szerető Szívemnek könyörgő kérése, amely nem akarja megtaposva látni az Atyának ezt a szent termékenységét, amely megérdemel minden hálát, tiszteletet és szeretetet a szívek Legmélyéből.

151 A mennyország

151a Amikor Atyám az örökkévalóság örökkévalóságában megszült engem, Igéjét, termékeny szeretetének kimondhatatlan gyönyörében, isteni értelmében már ott volt testté lett Igéje az időben, Mária legtisztább méhében. Értelmében már megvalósult az Istenembernek ez a titka, és irántam való egyetlen szeretetében, szent emberségem jutalmaként megteremtette a mennyországot.

151b Megteremtette a mennyországot és az angyalokat, és betöltötte végtelen termékenységével. Elhelyezte abban az égben a teremtmények számára az összes elképzelhető gyönyörűségeket és egy Isten gyönyörűségeit, hogy megkoronázza ezzel a kimondhatatlan boldogsággal az Istenembert. Ezért teremtette az eget, számomra, és általam, mint a Fő által, a lelkek részére, és a megváltás által üdvözített testek részére, akik az időben léteztek.

151c Az eget teremtetlen, örök, végtelen Atyám teremtette, aki mindig létezett, és aki létezik önmaga által, bárkinek a segítségével nélkül, habár létezésének felmérhetetlen mélységeiben már létezett. Már volt Isten, aki kiterjeszkedett, örök életéből életet adva az Igének, és lehelve a Szentlelket, aki egyesíti a megfoghatatlan és feloszthatatlan fény kötelékével a két isteni Személyt. Ez az isteni Lélek, az Atyának és a Fiúnak a dicsősége, mintegy letéteményese az Atya boldogságának a lelkekben.

151d Nézzék, mióta köszönheti nekem a kegyeket az ember. Az örökkévalóságtól, mert attól kezdve ajánlottam fel magamat megváltására. Az ember bűne és hálátlansága már jelen voltak Isten számára. Mivel Atyám már megszült engem, nemcsak mint Igét, hanem mint a megtestesült Igét, mint az Istenembert, *isteni értelmében*; már előkészítette a megváltást, a megtisztítást az emberiség számára, és megteremtette már az eget is, hogy megjutalmazza az Istenembert és az Istenségben megistenült, már megigazult embert.

151e Az égbe csak a megistenült léphet be a Fiú által, az én isteni érintésem által, amely megtisztít és fehérré tesz. Csak azok a lelkek lépnek be oda, akik magukon viselik hasonlatosságomat a megváltás által, az Egyházban belém való felvétel által.

151f Mondom, hogy az ember az eget az Atya szerető termékenységének köszönheti, aki megteremtette a kimondhatatlan gyönyöröknek ezt a helyét, hogy megjutalmazza érdemeimet, és érdemeim által az enyéiméit, akik majd Titokzatos Testemet alkotják.

151g Ezért az égben egység van, mert ott a megdicsőült lelkek *Krisztusok lesznek*, belém való átalakulásuk által. Atyám nem lát majd mást bennük, csak engem, mint Istenembert, mint szeretett Fiát.

151h Ez a belém való felvétel az ég, amely megkezdődik a földön Egyházam által annak szentségeiben, folytatódik az átalakulásban, amely az égben éri el teljességét. Ott minden lélek és test *egy lesz velem*. Atyám tetszése kiterjed rájuk, egyedül azért, mert az én szent képemet látja bennük. Atyám egyedül Önmagát szereti a Szentlélek által Igéjében, akiben kimondhatatlan és legfelsőbb fokú örömét találja.

151i A boldogok belépnek az Atya örömébe, Istenük és Uruk örömébe. Pontosán ez a mennyország, azaz az Ige, akiben visszatükröződik az Atya, akivel minden pillanatban egyesül, azaz *mindig*. Mert pillanatok csak a földön vannak, de nem az Istenségben. Már tudják, hogy Istenben nincs idő.

151j A boldogok az Atya örömében, az Igében élnek, az őtöle született Fiában, aki egy Istenség vele. El vannak ragadtatva az Atya örömeivel, amellyel az Igét alkotta, akinek szeretetét, világosságát, örök boldogságát megerősíti a Szentlélek kimondhatatlan egységével.

151k Ez a mennyország, a Szentháromság örök egysége, amelyben Isten gyermekei részesülnek. Belépnek a Fény titkainak kifürkészhetetlen mélységeibe, a teremtetlen Szépség, a szent termékenység, az egység végtelen titkaiba, és egyetlen örömmel örvendeznek: az *Atyáival Fiában*, aki atyai pillantásával, atyai tetszésével, termékenységgel állandóan dédelgeti, felhalmozva a szent gyönyöröket a szeretetnek ezzel a szent termékenységgel, amely olyan, mint ennek az Atyának a Szíve, akinek csak *egy szeretete* van, mert Ő az egység.

151l Ez a szeretet ugyanaz Igéjében, akit ugyanazzal az erőteljességgel és tisztasággal szeret, ugyanazzal az áttetszőséggel és fehérséggel, a végtelen szeretetnek ugyanazzal a tűzével, amellyel önmagát szereti, ezzel az isteni tűzvesszel, ami a Szentlélek.

151m Ezért az örömről, az Atyának ezért a mennyországáért, amelyet én magam képezek, teremtettem Egyházamat, alapítottam meg azt a földön, hogy fiai, felvéve az egyetlen Fiúba, akiben minden boldog egyesül, örvendezzenek Atyám örömeivel, aki ennek az örömről az *oka*, amely *én magam vagyok*, és belém, Fejükbe átalakulva, ezt az *egységet* alkossák *velem*, és elérjék örök céljukat.

151n Hogy ne akarná végtelen szeretetem üdvözíteni az *enyéimet*, és megosztani velük ezt az eget, az Atya jutalmát az Istenembernek, és elveszteni őket bennem, aki Isten teljes öröme vagyok? Hogy ne keressék minden eszközt arra, hogy az emberek egy dolgot alkossanak velem, és szintén Atyám örömevé legyenek, amikor bennem egyesülve látja őket?

151o Ezért nem viseli el végtelen szeretetem, hogy a lelkek elveszenek, hogy lemondjanak a boldogságról, amelyet az Atyámnak adhatnak, és ne dolgozzanak többet örök és saját boldogságukért.

151p Ezért hívom papjaimat, és emelem fel szerető szavamat, kérve: Lelkeket! Lelkeket! Adjanak nekem lelkeket, hogy kielégítsem a szeretet szomjúságát, amely kiszárit engem a vágyakozásnak ezzel a gyötrelmével, amely eltölt, mint Istenembert. Vágyakozom arra, hogy lelkeket adjak Atyámnak *bennem*, hogy megdicsőítsék Őt. Fájdalmas számomra sok papom tétlensége, akik nyugodtan élnek és alszanak, és hagyják elveszni azokat a lelkeket, akik örökké boldogok lehetnének.

151q Azt kívánom, hogy nagyon vegyék fontolóra azt, hogy elvesznek a lelkek buzgóságuk csekélysége miatt, és megfosztják a Szentháromságot dicsőségtől. Mert kétségtelen, hogy az Atya csak magát szereti bennem, de engem, nemcsak mint az Igét szeret, hanem *mint az emberré lett Igét* is, örökké, isteni életében. (Szereti) az általam megtisztított embert, a papot bennem, isteni kapcsolatával. Szereti azt, amit én szeretek, a bennem megtestesült emberiséget, amelynek én vagyok a Feje.

151r Ezért szereti Atyám az embert, emberségem által örökre megfogva Őbenne magában. Az ember birtokolja testében és lelkében az istenit Atyámnak e szent termékenysége által a megtestesült Igében. Az Igével való érintkezése által istenül meg az ember, azaz az Atyának és a Fiúnak ugyanazon Istensége által.

151s Az Atya termékenységének örök szeretete által emberré lett Igéjében szereti Atyám az embert *bennem*. Ez által a végtelen szeretet által adta az embernek saját Fiát, az Istenembert, többek között azért, hogy ne legyen a bűn miatt természetlen bennem örök termékenysége, az emberre való tekintettel.

151t Ha a lelkek és a testek a mennyországba kerülnek, hogy ugyanannak a jutalomnak örvendjenek, amelyet Atyám nekem készített jutalmul azért, mert Megváltó Isten vagyok, az csak belém való felvételük által történik, mert átalakultak és egyesültek emberré lett Igéjével.

151u Az égben van: Isten; ott van a megváltás jutalma, amely kihajtott az Atyának a Fiú iránti szeretetének a termékenységéből; ott megdicsőül az Atya az Istenember által, annak minden titokzatos Tagjával, akik bizonyos értelemben teljessé teszik az Istenember Szent Emberségét, az Atya egyetlen Fiáét, az Ő két természetével.

151v Az Atyának ezért a dicsőségéért és a lelkeknek és testeknek ezért a boldogságáért alapítottam Egyházamat. A Szentháromságnak ez az eszménye, amely a lelkek üdvözítése bennem, kire vonatkozik, ha nem a papokra?

151w Szükségem van szent papokra, nem fáradok bele ennek ismétlésébe. Egyháznak szüksége van tiszta és a buzgóság erőteljes szeretetével, a Szentlélek tűzével eltelt papokra.

Tárgymutató

Megjegyzések a tárgymutatóhoz

Ezzel a tárgymutatóval mintegy össze akartam foglalni Jézus üzeneteinek tartalmát. Készítése közben azonban felfogtam, hogy ez csak részben sikerült, és sok pontot lehetett volna még részletezni. A csoportosításokon is sokat lehet még tökéletesíteni. Mivel erre egy későbbi kiadás estén még sor kerülhet, hozzászólásokat szívesen fogadok.

Kövári Károly, S. J.

Rövidítések

A	Atya
J	Jézus
Sz	Szentlélek
Szh	Szentháromság
M	Mária
S	Sátán
E	Egyház
O	Oltáriszentség
t. m.	titokzatos megtestesülés

A Tárgymutató számai nem az oldalszámokat, hanem a fejezetek sorszámát jelzik, a betűk pedig a bekezdéseket.

Jézus üzeneteinek célja

Az üzenetek isteni eredetét felismerhetik hatásaiból

91o

Célja

a J-ba való átalakulás kérése	40e 61j 141i 143i
a papok tökéletes átalakítása J-ba	49m 64ab 65yz
erőteljes közreműködés kérése J-sal	59afg 60m 63il
az Atya eszménye szerinti pap felvázolása	136tu
a papok felrázása, hogy felkészüljenek az E üldözésre	43j
hogyan mérhetetlen jót tegyenek az Egyházzal	36a
az E részesüljön a neki kijáró tiszteletben	25r
a hívek javára váljanak, és elmaradjon sok zúgolódás és bűnalkalom	25s
felélessze a lelkek vérkeringését	95ab
a jók buzgóbbakká váljanak	25t 34t 46m 51j 68m 82q
a Lanyhák felszerkenjenek	25t 68m 82p
a papok felhagyjanak bűneikkel	25rt, 34t 46m 62p 94a-f
sok pap megmeneküljön a kárhózzattól	68m
J Legyőzze papjait a szeretet által	105b
J jutalomban részesíthesse papjait	34t

Mexikó számára szóló üzenetek

1c-i 15o 26a 35h 39e 45m 79p 101ou

A Szentháromság

maga a Szeretet	104 141n
egy	37b 104 141l
szűz	37bj 40 bcd
termékeny	37b 141m
Isten számára csak a jelen létezik	105d 108an 112f 141op 146
mit tesz a papért?	65v-y

Az Atya

szeretete	103
termékenysége	41 129 130 131 132 133 134 140 144tv 148 150
árnyéka (ereje)	41
sose volt egyedül	146o
és az Ige viszonya	41 86c-l 146p 150
az Ige az Atya szava	140d

J hálája, köszönete az A-nak	90ghi
egy Isten engesztelését kívánta a bűn eltörlésére	86l
és a Sz viszonya	86ef 146s
teremtette az embert	144pq
célja az E megalapításával az egység	71g
közli termékenységét a papokkal	26f
az átalakult papok visszatükrözik az A-t	89
egyesülés az A akaratával	83d
a bűnösök kikényszerítik az A büntetését	1k 2ce 3d

A Fiú

(Lásd még: Szenvedés, Átalakulás)

általában	62 70 112 144145
Isten Szava	60, 91
kapcsolata a Sz-vel	114 115
bűnbeesés nélkül is lett volna megtestesülés	144ai 146ekr
a megtestesülés célja	63ac 138k 136i 144 112rs 86l 2f
J szeretete az emberek iránt	63 67 68f
az angyalok ámulata a megtestesülésen	112o
a megtestesülés hatásai	133b-e 145 135F
megtestesülése M-ban	41 lo 86h
J megkísértése a pusztában	117j
J belső gyötrelmei	lásd a Szenvedés-nél
J emberi érzelmei	55 ab
J mindenkiért meghalt	110f
a megváltás nem fejeződött be a kereszten	79r
hogyan szenved J az égben?	120d
J Közvetítő a Szh és az emberek között	112a
J-től származik minden kegyelem	140c
J az A-hoz vezető csatorna, akin keresztül az A közli magát	140c
J azt kívánja, hogy félelem nélkül szeressék	61o
J Szíve tisztelet	70e 73no 137l
J a papokkal együtt ítéli meg a világot	86no

A Szentlélek

az Ige hangja	140d
sokféleképpen közli magát	140ef
nagy szerepe van a Sz-nek a misében	140j
M és a Sz	4L lo 84p 96j-lq
mit tesz a papért?	56 65
és a termékenység	134
egyéni felajánlás a Sz-nek	64jk
a világ felajánlása a Sz-nek	80l 85b
a Sz korszaka M által jön el	26 tw
a Sz korszaka	24DFI 30mnpr 51g 55n 71de 78o 79k-qv 80k-p 84m-o 85gk 94o-r 96lpq 99e-p 115t 107n 110n-t 119uv 136uv

Mária

(Lásd még: Mária és a pap)

általában	49 52 96 97 98
M az A örök tervében	146l-ntu
M és a Szh	97
J nagy szeretete M iránt	146v 8f
M felfoghatatlan nagysága	146w

M dicsérete	139 a
M és a Sz	84p 96j-1q 97aoq 84p
a Sz Jegyese	97 aoq
M vonzotta le az Igét a földre	144v-x 146a
M ismeri legjobban J-t	8i
M szűz és anya	132
együtt szenved J-sal	2c 8d 9g 139a
előre ismerte J szenvedéseit és részt vett bennük	97h 137k
J szenvedése folytatódott M-ban	139bc
Társmegváltó	6e 8c 22l 49k 97i 98m
M az első papi lélek	96 ac
M szerepe minden szentségben	8 c
termékenysége	37 b
árnyékában született meg az E	34 ij
viszonya az E-hoz	98 107n
szerepe az E megsegítésében	98p
jelenései	98r
ridegek a M nélküli egyházak	98t
beszéljenek M egyedüllétének szenvedéseiről	231 96 mpq
Közvetítő	98b 8g 24F
Közbenjáró	8ghi 52d 98s 109r
sok lelket megment az utolsó pillanatban	109i
M-n keresztül jön a diadal	30n
a mexikói egyház felajánlása M-n keresztül	1fhi

Szentek

Ádám és Éva üdvözültek	146i
Szent József a szeretet és szenvedés életét élte J-sal és M-val	97h 98o
Szent Péter özvegy volt	147a
Szent Jánosban M minden papot fiává fogadott	96e 97i 98ano
M szerepe az apostolok továbbképzésében	98p
M szerepe az első vértanúk felkészítésében	98p
Szent Pál lelkében M hozta létre az átalakulást	97o
a szentek egysége	109

Angyalok

teremtésének célja	138o
csodálkoznak a megtestesülésen	112o 115k
J-t az angyalok serege kísérte földi életében	115k
csodálják a pap méltóságát	140s 141c
a papok után következnek méltóságban	33g 53r 72h 147f
hívjuk segítségül az őrangyalokat	125g

Ördögök

(Lásd még: Pokol-nál)	
a S támadása a papok ellen	10g 22gj 24glq 28c 42gi-k 43i 46deghi 50a 57de 64e 66cde 84k 94l 99defgk 108h 117bd-m 120v 12 j
a S cselei a pap szerzetesnőkkel való viszonyánál	19bf-1
a S arra buzdítja a papot, hogy a tökéletes lelkeken keresztül keressen irányítást J-től	20a
a S ködösít, s helyesnek tünteti fel a helytelent	20d 22g
a S teret nyer a világban	26v
a S pogánnyá tette a világot	26w
a S ezreket kárhoztat el	26x

a S érzi veszét 99efg
J azért ad szabadságot a S-nak, hogy növelje 109op
érdemszerzéseit

Pokol

megbocsáthatatlan bűn:
a szeretet hiánya 2u
a szeretet visszautasítása 104t
a Szeretet szidalmazása, kigúnyolása 104t 145k
a Szentléleknek mindvégig való ellenállás 108n
a gonoszságban való megátalkodás 108n
a pokol létezett ez ember megteremtése előtt 146g
voltak kárhozott lelkek J megtestesülése előtt 146h
csak az kárhozik el, aki akar 108dn 104pq
az előre elrendelés (predestináció) tévtan 108abdhkmn 110i
112g
a predestináció a S legveszélyesebb kísértése 108hk
az isteni erények nélkül nem lehet üdvözülni 104t
csak J tudja kik kárhoztak el 110g
több ember üdvözül, mint amennyi elkárhozik 108e 144h
az elkárhozottak nagy fájdalma, hogy nélkülözik Istent 105rs
a szeretet helyét az irtózás és gyűlölet foglalja el a kárhozottak lelkében 105p-a 145kl
a kárhozottak is megdicsőítik Istent 104qrs 105f

Az Egyház

általában 36 38 67opq 68a 87
a szeretet egyháza 68a 80
alapja a szeretet 80 81a
anya 98ad
célja az egység 71g 72j-n
hogyan J-t feláldozza a misében 77a
J a kereszten tette Jegyesévé az E-t 87a
M-től is származik 36h
az E Anyja M 98d
csak a katolikus E-nak Anyja M 98t
a papok szerepe az E-ban 36hik
a szakadarság, hittagadás, eretnokségek eredete 35q

A Küzdő Egyház

(Lásd még: Pápa, Püspökök, Papok, Kereszttség-nél)

általában 38b
befejeződik az utolsó ember halálával 115f
a megváltás eszköze 30egh 36q 381
elő kell segítenie az újjászületést és a papok 26B
tökéletesedését
a 2. Vatikáni Zsinat üdvös hatásának megjövendölése 85d
a 2. Vatikáni Zsinat hamis „szelleme”? 99a
papi fokozatok 30f
J jelenéseivel támogatja a Küzdő E-t 98p
M jelenései 98r
hamis vallások, szekták 110m 1071
keresztények egysége 85d 1071
a jövő egyházüldözés 42ijk 45j 47m 59ij 77p 99aq 107n
az E diadala 59k 78o 80f-j 85d-hk 99hk 107a 1081 110o

az új E

85dk

A Szenvedő Egyház

általában	38c-e
az életük utolsó pillanatában megtérők	108efgn 109adfgjk 113c
a tisztítóútz célja	108fg
J nem tud segíteni a tisztítóútzben szenvedőkön	126
a lanyha papok növelik tisztítóúzbeli szenvedéseiket	85u 118i
segítsék a tisztítóúzben szenvedő papokat	126
minden misében könyörögjenek a papok a tisztítóúzben szenvedő papokért	126c
engeszteljének a tisztítóúzben szenvedőkért	5c
a szennyes pap nem tisztíthat meg másokat	5f-j
búcsúk	113

A Diadalmas Egyház

általában	151 38f
örök égi E	115f
minden megdicsőült lélek átalakul Krisztusba	150g
ez az átalakulás a szentségek révén kezdődik el	150h
többen üdvözülnek, mint amennyien elkárhoznak	108e 144h
a szentek egysége	109 113b
a test feltámadása	111

Pápa

általában	80 81
a pápa szeretet-kapcsolata	80 81
J szól a papán keresztül	107l
M szerepe a pápával kapcsolatban	98k
a papok is az E Fejéhez tartoznak	83lp
egység az E-ban	101jn 102ab 141u
engedelmesség a pápának	101m
az új korszakban minden pap egyesül majd a pápával	79kl

Püspökök és szerzetesi elöljárók

Szemináriumok és újoncházak

hivatáshiány okai	118v 121j
fakasszanak hivatásokat	24G 28b-q
imádkozzanak sokat a kispapokért	11cfg 28np 121i
ügyeljenek a kispapok nevelésére	11c 26d 136s
örködjének a hivatások fölött	121lm
a Sz uralkodjék a papneveldekben	11c
M uralkodjék a papneveldekben	11c
hozzanak nagy áldozatokat a kispapok neveléséért	11e
figyelmeztessék a kispapokat gyakran arra, ami rájuk vár	24z 26ab 79a 136q
fejtsék ki a kispapok előtt a papi élet kegyelmi ajándékait is	26c 33n
ne szenteljék fel a fogyatékos erényűeket	11bc 24A 28def

Püspökök feladata önmagukat és papjaikat illetőleg

legyenek szentek	28oq
törekedjenek a Szh-ban való egység visszaállítására	35z 101 102ab 103a
hagyjanak fel bűnös mulasztásaikkal	10k
örködjének a papok külső kapcsolatára	18e
örködjének a papok viszonyára a szerzetesnőkkel	19c

tartsák távola papoktól a bűnalkalmakat	11a 47a 102m
buzdítsák a megtérésre bűnös papjaikat	11a 33q 102 119
ajánlják fel magukat a bűnös papok megtéréseért	116m-r
vegyék magukra papjaik bűneit	10k
takarják el papjaik bűneit	11a

Papok

(Lásd még: A pap méltósága, A papi eszmény, Átalakulás, Mária és a pap, Szenvedés, Papi erények, Papi bűnök-nél is)

az E papjaival a legnagyobb szentség	112u
a megváltás alkalmazása a papok által történik	35i
az egység fontossága az E-ban	101 102abe 103a
nem minden kielégítő a szerzetes-közösségekben	26t

Szentségek és szentélmények

Kereszttség

vágykereszttség	108d 146d
vérkereszttség	135w
a vértanúk azonnal az égbe mennek	135w

Bérmálás

az Atyával való gyermekség pecsétje	135p
-------------------------------------	------

Bűnbánat szentsége

az E szabja meg a megbocsátás feltételeit	4b
J bocsát meg	4b
tökéletes bánat	4b 15e
tökéletlen bánat	4b
a bocsánatos bűnöktől sokféle eszközzel meg lehet tisztulni	15f
tanácsok a gyóntatáshoz	29
a méltatlan pap feloldozása is érvényes	61bd
a bűn gonoszsága, esztelensége	146q
bízzanak J bocsánatában	94ab
a papok végezzenek általános gyónást mulasztásaikról	93 uvw
a papok gyakrabban gyónjanak, mint mások	39b 45ab 93xz
papoknak legyen lelkivezetőjük	45fg 93w 142w

Oltáriszentség

(Lásd még: Átalakulás és Mária-nál)

általában	140 30
J árnyéka leszáll a papra a misében	41 1mp
a misében a pap újra létrehozza a megtestesülést	49j 65b
J naponta hálát ad az A-nak a misében	90n
megtestesülés nélkül nem lenne O	62k
az O-ben visszatükröződik a megtestesülés	65e
J szeretete az O-ben	67de 90h
kapcsolata az emberi testtel	135uv
megszünteti a bocsánatos bűnt és a tökéletlenségeket	140b

Szentkenet

eltörölhetetlen jele	135r
hatásai	135qr
életet ad a testnek és léleknek és megszentel	135q

Papi rend
közli az isteni termékenységet 135s

Házasság
természetes síkon részesíti a házasokat az A termékenységgel 147o

Búcsúk
J által adott kincsek az E-nak 113a-d
a testi szenvedések, önmegtagadások eredménye 135C

Ereklyék
hatásának forrása 135x

Szenteltvíz
hatása 135y

Áldás
ereje 135z

A PAP MÉLTÓSÁGA

a pap méltósága Máriáé után következik és az angyalokét is 33g 53r 72h 147fm
felülmúlja

J minden más embernél jobban kitüntette a papokat 55bc 128 h 141u
A Szh-ban van a papok kezdete, élete 128ai
a Szh az örökkévalóságtól kezdve kiválasztotta a papokat 33mi
dicsősége számára

a papok a Szh „vérokonai”, végtelen kiváltságokkal és 33h
jogokkal

a Szh bensőséges, isteni viszonyt tart fenn a papok lelkével 33j
az A öröktől fogva fogant minden papot 33ek
A J-ba átalakult pap részesedik az A szúzi, szeplőtelen 147bj
termékenységében

a pap részesedik az A atyaságában és M anyaságában 58k
a papok egy Papot alkotnak J-sal 51h 55c-h 66p 71g 72ahi 87h 128d 141fh
a papok J Szívének részét képezik 33k
Krisztus Titokzatos Testében a papok a Főhöz tartoznak 83lp
a pappászentelés átalakítja a papot J-ba 141b
a papnak el kell jutnia az átalakító egység minden fokára 141k
J elvezeti a papot a Legbensőségesebb ismeretekre az 141j
isteni Lényegről

a pap viszonya az Oltáriszentséghez 140 141l 112suwv
a pap az Oltáriszentség mása 141l
J a paptól tette függővé földi jelenlétét az O-ben 140hi
az A azt akarta, hogy az O általa papok és a hívek 140kg
átváltozzanak J-ba

a papoknak a lelkeket fokozatosan át kell alakítaniuk J-ba 140kg
a papok teste a Sz központja 141ae
ezért a pap köteles szentté lenni Lásd: Papi erények-nél
a papoknak testben és lélekben tisztáknak kell lenniük Lásd: Papi erények-nél
a papok testét még poraiban is tisztelet illeti 128ab
a papoknak nagyon hálásaknak kell lenniük hivatásukért 33n
Lásd még: Papi erények-nél

a papok J-sal együtt ítélik majd meg a világot 128cegilm
a papok az égben is rendkívüli helyet kapnak 140y

a papok örök dicsősége	l28bn
a papi jelleg örökké tart	141b
sem az emberek, sem az angyalok nem képesek felfogni a pap méltóságát	33f
a kispapokkal meg kell értetni a papi hivatás magasztosságát, kegyelmeit és kötelességeit	26a-c 33a 136q
a papok naponta elmélkedjenek néhány percig papi hivatásuk kiválóságán, kiválasztottságukon és az isteni termékenységen	141d

A PAPI ESZMÉNY

(Lásd még: A papi hivatás fenségessége, Átalakulás, Papi erények-nél)

a papok mindenkinél szentebb és bensőségesebb viszonyban állnak az Atyával	26g
a papok szent és tiszta testvériségben állnak az isteni Igével	26g
a papok bensőséges, tökéletes és állandó egységben állnak a Sz-vel	26g
a papok állandóan jelen vannak a Szh-ban	26h
J a pap eszménye, beléje kell átalakulnia	24t 26 o? 28a 39a 59b 120tw 121w 131a 134qsu
	Lásd még: Átalakulás-nál
mintegy második Oltárszentség legyenek a földön folytassák J küldetését a földön	112d
J-sal egyesüljenek külsőleg is és az akarat terén is	55b
egy Pappá legyenek J-sal a beléje való átváltozás által	35pt
	55efh1
	Lásd még: Átalakulás-nál
szívük Krisztus Szíve legyen, s töröljenek le minden könnyet; vigasztaljanak meg minden szenvedőt nagy tapintattal, szeretettel és felelősségérzettel használják) az ég ajándékait	57p
a papi hivatást az istenszeretet és a tisztaság képezi szeretetté kell lenniük a Sz-vel	74f
teljesen tisztának kell lenniük	35w
angyali tisztaságot sugározzanak	39a 40a
legyenek engesztelő áldozatok	136a-d
egyedül az A dicsőségének éljenek	39o 54b
csak J megvigasztalása és megdicsőítése érdekelje	35v
a leghűségesebben feleljenek meg a Szh várakozásának	26p
forduljanak állandóan a Sz-hez	34r
a Sz kenete, amit a papneveléskor kaptak, tegye őket sebezhetetlenné a Sátán számára	35amno
nem szabad természetes módon élniük	57e
isteni módon kell élniük	25o 33e
a pap másokért létezik	25o
J papjai által akarja magát a Lelkekbe árasztani	24sz
J-t kell Létrehozniuk a lelkekben	54s
céljük, hogy a lelkeket a Szh-hoz vezessék	34a 134q
váljanak szentekké	34o 35v
	33ns 34lu 35E 39a
	Lásd még: Papi erények-nél
J a legmagasabb tökéletességet követeli a papoktól	331 34k
szerezzenek tekintélyt a névnek, amit hordoznak	571
már a kispapoknak fejtsék ki a papi eszményt	24z 26a-c 136q

A PAP ÁTALAKULÁSA JÉZUSBA

Célja, mibenléte

célja, hogy egygé legyenek a papok 72

Jézussal

egy Ostyává váljanak Jézussal 1i 55gh 81p 102cd 141h

egy Áldozattá váljanak J-sal 3n 4h 5ac 81q

Átalakuljanak J-ba 2i 45c 30s 39d 59dz 85f 107m-p 117no 122df 47a 18d2 6o

ez az átalakulás kötelességük 5e 71 76i 108q

J-sal azonos módon 48q

gondolkodják a pap az áldozatról

az átalakulás foka szerint jobban 49a

gyermekei lesznek M-nak

az átalakult pap J szerepét folytatja a 67k-m 76dho

földön

J az átváltoztatott papokban jön el a 59k 61il 63q 64bc 69n 78d 79q 84q 94p-r 107k 118a

földre

az átalakulás szükséges a S 99jkl 103q 110q-t 121uv

legyőzéséhez

az átalakulás utat nyit Isten előtt, hogy 103lm

birtokba vegye a lelket

az átalakult papok mintegy másik O-et 112u-z

képeznek

a pap sok szempontból az O mása 141l

Fokai

az átalakulásnak sok fokozata van 121w

az átalakulás külső, amíg csak az erények gyakorlásában és a testi szenvedések 139d

elviselésében áll

amikor az átváltozás elérkezik a J belső szenvedéseiben való részvételhez, akkor már 139de

titokzatos magtettesüléssé válik

minden papnak el kell jutnia a titokzatos megtettesülésre 54d 65ac 141k

csak a szüzek (tiszták?) részesülhetnek a t. m.-ben 124a

a szüzességet pótolja a J-ba való átalakulás 124d 132p

a t. m. Isten árnnyéből (erejéből) ered 41n

a t. m. anyai melege 98uvn

az átalakulás csúcspontja, hogy visszatükrözik az A-t 89

az Istennel való egység végső pontja a Szh-ban való tökéletes egység 55kl

Eszközei, feltételei

A Sz alakítja át a papot 115C 35m 56ghi 62a 63mn 85j 114y-A

M szerepe az átalakulásban 35m 47f 49 52d 62jn 85h 96 98

M a példakép a papok átalakulásához 49i

J sok eszközt adott az átalakuláshoz 76l

megkezdődik a pappászenteléskor 79b

J azonosul a pappal a misében 3f-k 14d 47ahi

a tisztaság feltétele az átalakulásnak 4a

az átalakulás a szereteten és az erényeken keresztül történik 47e 56d

az áldozat az átalakulás egyik csúcspontja és alapja 48ad-q 81v

az átalakuláshoz tiszta, erős, nagylelkű, teljesen hűséges és 63lop

szerető akarat kell

az átalakulás csak akkor jön létre, ha dolgoznak rajta 77ghn

szeressék az Atyát 86 103

az átalakulást az O vétele segíti elő a legjobban 140g

az átalakulás leghatásosabb módja a titokzatos megtestesülés 54dhkmn
az átalakulás akadálya az akarat ellenállása 63jl

Gyakorlata

már sokkal a felszentelés előtt hasonlókká kell válniuk a kispapoknak J-hoz 26e
J szeretetéből származnak az átalakulást elősegítő erények 73l
a papoknak bensőségesen meg kell ismerniük J-t 73m 99bc 83c 100 122f-rw
le kell másolniuk J erényeit és érzelmeit 73m
azt kell tenniük, amit J tenne az ő helyükben 83b
tanulmányozniuk kell J Szívének fájdalmait 73no
tegyék magukévá J elgondolásait és hajlamait 73p
vigasztalásban és szenvedésben egyaránt legyenek hasonlók J-hoz 73q

minden cselekedetüket ajánlják fel J-sal 86l
életük minden cselekedetében J-hoz hasonlóan járjanak el 47ah 71g

Gyümölcsei

Kegyelmek, erények

az átalakulás megszünteti a papok bűneit és hibáit 50h
elkerülik a hamis vallásosságot, külsőségességet, léhaságot és a külső tevékenységekkel való 51c
megelégedést
egyesülnek a Szh-gal 56a
rendkívüli megvilágításokban részesülnek 73i 78ac
elvezeti őket az A ismeretére 104b
leszállnak J tanításának mélyére 51c
rendkívüli erőben részesülnek 73j
a Sz rendkívüli adományaiban részesülnek 69h 73j 75a
utat nyit Isten előtt, hogy birtokba vegye a lelket 103lm
sok felfoghatatlan kegyelemben részesülnek 78d
bensőséges lesz viszonyuk J-sal 66j
vágyaik J vágyai lesznek 78c
egyetlen pappá válnak J-sal és a többi átalakult pappal 78p-v
az isteni erények a lehető legtökéletesebb fokig növekszenek 66l 69a-k
bizalommal lesznek Isten iránt 66ijlm
akaratuk J és az A akarata lesz 78c
sose kételkednek 66k
alaposak lesznek erényeik 51c
átviszik az Evangéliumot a gyakorlatba 51c
tiszták lesznek 78h
a szüzességet pótolja az átalakulás 124d 132p
hősiesen gyakorolják az erényeket 66j
a kötelességteljesítés, a szeretet, türelem és titkos önmegtágadások vértanúi lesznek 78f
szentekké válnak 78th
tökéletesek lesznek 78h

Munkájuk hatásossága

gyümölcöző lesz munkájuk a lelkekben 73d 78i 40h 56f
vonzani fogják a lelkeket 73d 78 ad
beszédjük hatásos lesz 78cj
csodálatos megtéréseket művelnek 73i 78ac
lelkeket adnak az A-nak 73d 99c
kegyelmeket árasztanak ki a lelkekbe 73i 108p 109r

terjesztik a tisztaságot	73i
rendelkeznek J minden kiválóságával a lelkipásztori munkákban	78bcn
imájukat Isten meghallgatja	109rs
képesek lesznek átalakítani a lelkeket J-sá	51a 73i
szentekké tudnak tenni másokat	51b 78f

Világviszonylatban

J visszatér bennük a földre	78d
	Lásd még: Papok-nál
J átváltoztatja általuk a földet	78dei
J igazságosságának villámhárítói lesznek	78g
feltartóztatják a világra váró büntetéseket	39fg 45jklm 47k 49m 51eg 59hij 176j 78gj-o 84m-r
kárpótolják J-t a föld bűneiért	78gh
erkölcsileg, szellemileg és társadalmilag	78j
megújítják a világot	
megszüntetik a széthúzást a nemzetek között	78j
létrehozzák a világ egységét	78jk
megmentik a világot a pusztulástól	78m 39f 45jk
visszatartják a poklot	78o

Mária és a pap

A pap Mária fia

az A örök terve a pappal és M-val kapcsolatban	52a 55k1 77c 98k1 77c 98kl 117p-s
M-a keresztül az A részesítette a papokat a szeretetben és a tisztaságban	74cir
az A hoz J-on és a Sz-en és M-n keresztül jutnak el a papok	35n
a pap fogantatása M-ban	52hijno 53a 54o 55e 77b 86v 87i 97a
a papok J-nak köszönhetik M-t	87q
a papok birtokolják J-t és M-t, egyesülnek velük	43o
a pap M fia	8a 52h-k 49ag 96e
M a kereszt alatt minden papot (ismét) fiává fogadott	96m 97i 98abcn
a papok legyenek M bensőséges gyermekei	64l
a pap mindenkinél inkább legyen fia M-nak	96k
a papok J testvérei M-n és az A-n keresztül	58k
M szeretete a pap iránt	8ab 49abcl 52dej
M jelen van a pappá szentelésnél	97a 49e
M jelen van a pap első miséjénél	49e
M részt vesz minden misében	8cgh 49ef 96d 97a 98s

Mária segítsége az átalakulásban

a Sz M-n keresztül alakít át minden papot J-ba	35a 67j 84p 96ls 97am-tw
	98efghm
M az élő példakép a pap-számára a J-hoz hasonlóvá válásban	49ij 96ghk 97f
M J-sal egyesülve alakítja át a papokat	49kn
M mindenki másnál jobban át akarja alakítani a papokat J-ba	54o
M lépcsőként vezeti a papokat Istenhez	46jk
a M-való egység megkönnyíti a J-ba való átalakulást	96a
M a papok mellett lesz, ha mindig J másai törekednek lenni	96e
M ugyanúgy szereti a J-ba átalakult papokat, mint J-t	96e
M nagyobb fokban Anyja a J-ba átalakult papoknak	96e
M napról-napra segíti a papot a J-ba való átalakulásban	96f
M nélkülözhetetlen a papok számára	96j
M-nak öröme telik a J-ba átalakult papokban	98ik

a J-ba való átalakulások foka szerint a papok jobban M gyermekeivé is válnak	49a
a papok is J „anyjává” válnak az átalakulás által	58k
a papok is részt vesznek így M anyaságában	58l
a papok visszatükrözik ezáltal M-t	58m 52k
a papok M másai is	58m
a papoknak M szeretetével kell dédelgetni J-t	58m
a papoknak egyesülniük kell M-val	58n
M iránti szeretetből J-sá kell átalakulniuk a papoknak	52fp
a papok J-ba való átalakulásukkal fejezik ki legjobban hálájukat M iránt	52gr
M kiesdi a papok titokzatos megtestesülését	98guvav
Mária segítsége egyéb vonalon	
M nevelte az apostolokat	98p
M ismeri legjobban Isten elgondolását a papokkal kapcsolatban	97q
M minden feladatukban elkíséri a papokat	97n
M állandóan vigyáz a papokra és könyörög értük	97n
M mindenben gondjukat viseli a papoknak	98e
M közvetíti a papok imáját	72q
az égben M a leghatalmasabb segítség a pap számára	49iklm
a papok M által érik el az erényekben való haladásukat	96r
a papok M által érik el a Sz ismeretében és szeretetében való növekedésüket	96r
M Szíve a csatorna, amelyen keresztül a papokra áradnak a kegyelmek	97k 98a
M egyedüllétének szenvedéseivel kegyelmeket szerzett a papoknak	97j
M felvidítja, megvigasztalja, megédesíti papjai szenvedéseit	98d
a szűz M szűz papokat akar	49ij
M örömmel tekint a tiszta papokra	49d
M már a kispapok szívében megpihen	49e
M segíti a papokat egészen addig, míg elvezeti őket az égbe	97t
Mária és a bűnös papok	
M Legnagyobb fájdalmát a papok bűnei okozzák	49g 98h
M fájdalma a szentségtörő misék miatt	8dg 49g
a J-t megbántó pap a Leghitványabb módon megbántja M-t is	49h
fattyú gyerek a M iránt hálátlan pap	52m
M-t nagyon érdekli a rossz papok megtérése	69s
M megtérésre sürgeti a rossz papokat	84j
Hogyan viszonzák a papok Mária szeretetét?	
legyenek a papok hálásak M iránt és szeressék őt	97y
a papok nagyon szeressék M-t	28a 30G 66f
a papoknak úgy kell szeretniük M-t, mint ahogy J szerette őt, ugyanazzal a gyengédséggel, tisztelettel, engedelmességgel, hűséggel, I hálával és tiszta szívvel	96f
M-t említsék meg minden szentbeszédben	231
buzdítsanak M erényeinek követésére	231
ismertessék meg M egyedüllétének szenvedéseit	231 96p
gyóntatás előtt kérjék M-t hogy ne szennyeződjenek be azzal, ami fülükbe és szívükbe jut	29f
bizalommal, őszintén és tisztán imádkozzanak hozzá	30G
M keresztül a papok forduljanak a Sz-hez erőért, hogy ellen tudjanak állni a S cselvetéseinek	99d 117i
a M-val egyesült lelkiélet megvéd a S ellen	42g 46k
kérjék M-a keresztül az új pünkösödöt	64j
M-n keresztül kérjék a kegyelmeket maguk számára	64kl
a papok teljesen M-ban Létezzenek	85h
a papok járjanak elől M tiszteletében	96?
a papok engedjék M-t működni lelkükben	98j

a papok mindenki másnál jobban le vannak kötelezve M-nak
a papok ne keressenek semmit M-a kívül
legyenek tiszták M által

98q
26k
39h 52j

SZENVEDÉS

Teljes fejezetek

a szenvedésről 75 81 92 106 133 137 138 139

Jézus szenvedése

Isten nem szenved 133b 137ac 62a 120d 133b 138a
Isten titokzatos szenvedése 137ac
J élete állandó áldozat volt 133j
J nem akarja elkerülni a szenvedést 8k
J csendben tűri a sértéseket 9n 13f
a keresztre feszítés az Atya szeretetének 133q 138h 139iq
legnagyobb bizonyítéka volt
a Sz szerepe a keresztre feszítésben 139i
a Kálvária J áldozati életének külső 139fi
megpecsételése volt
a Kálvária szenvedése minden ember javát 139k
szolgáltatta
J kínzó felelőségek tetteikért 110a-t
J a kereszten győzött 92b
a Kálvária folytatódik a misékben és az O- 139f
ben
J belső szenvedése ezerszer fájdalmasabb 139u
volt a külsőnél
a lelkek üdvözítése"ben a belső szenvedés 139fi
volt a lényeges
J belső szenvedésében nagy szerepet 139i
játsszott a Sz
J belső szenvedése a megtestesüléskor 139fxy
kezdődött és titokzatos módon ma is
folytatódik Szívében
J belső szenvedése dicsőíti meg leginkább 139wH
az A-t
az A örült J szenvedésének a kegyelmek 139A
miatt, amelyeket J ezek általa papok
számára szerzett
J a vértanúk és a lelkek számára is 139B
kegyelmeket szerzett szenvedésével, s
ennek is örült az A
az E termékenysége J belső 139i
szünetéből eredt
a belső szenvedés az E és főleg a papok 139kF
javát szolgáltatta
az oltárokon J titokzatos módon szenved a 139kl
papokért
J papjaiért nyilvánította ki a J Szíve 139p
tisztelőben szenvedését belső
J belső szenvedései földi életében 137l-u 139v

J jelenlegi titokzatos szenvedése 9 14o-t 24mx 25ghkl 30xK 31h 33op 39i 61ef 62bch 68k 77j 82b
86o 89n 100l 113a 117q-t 118q 120bde 122v 126j 133gh 134vz
137 138a 139f

Mária szenvedése

M J-sal együtt szenvedett a lelkek üdvösségéért 139a
M egész életében szenvedett, egyesülve J belső szenvedéseivel 139bi
M szenvedése folytatódott egészen haláláig 139c 23l 96mpq

A papok szenvedései

(Lásd még: Az áldozati lelkeknél)
a papoknak követniük kell a keresztre J-t 32e-j 34rs 53a 75 92
elvesztegetik a papok a szenvedést, ha nem alakulnak át J-ba 75j
a papok ne aggályoskodjanak 92r
aki kötelességteljesítése miatt meghal, a vértanú jutalmában részesül 93q
a papoknak szeretniük kell a szenvedést 133o

Az áldozati lelkek szenvedései

J szenved az áldozati lelkekben 30r 62cdg 137d
J meghal a lelkekben 30r
J más Lelkeket is társít belső szenvedéséhez 139g

A szenvedés célja, gyümölcsei

a bűn hozta Létre a szenvedést 133l 139s
a Sz szeretetté változtatta át a szenvedést 139stG
azért a szenvedés a szeretetből ered 133l 144m
minél jobban szeret valakit az Isten, annál inkább keresztre feszíti, mert látja a 139G
szendés üdvös hatásait a földön és az örökkévalóságban
a földi látszólagos büntetések szeretetből erednek 101v
J azért jött, hogy megszentelje a szenvedést és elvegye keserűségét 48c 81sw 139tu
J isteni értéket adott a szenvedésnek 139rt
A szenvedés ma már nem pusztá szenvedés, hanem áldott varázsszer 139C
a szenvedés a kegyelmek kegyelme 133i 139u
a szenvedés hasonlóvá tesz J-hoz 139p
a J belső szenvedésében való részvétel tesz minket leginkább hasonlóvá J- 137o-w
hoz
a J belső szenvedésében való részvétel a titokzatos megtestesülés 139deh
sajátossága
a szenvedés megdicsőíti az A-t 133s 139ovvr
a szenvedés feljogosítja a lelket az A teljes szeretetére 135H 139v
engesztelés 139o
az E java 139p
a szívek egyesítése 10l 94t
hit megtisztítása 10lm
a lélek megnemesítése 139v
a lélek megszentelése 133r
az új pünkösdi kisedése 30n
kegyelmek kisedése 133s 135B 137c 139a 10m
az apostolkodás ellenállhatatlanná tétele 92dfhq
a papi szenvedés kiváló módon termékeny 133f
a keresztre feszített pap nem mehet tönkre 34s
a szív megtisztítása 94ij 133r 135C
a csapások célja a megtérés előmozdítása 101pv
a lelkek üdvözítése 139o

csak a túlvilági büntetés pusztán büntetés jellegű 101v
az emberek nem fogják fel a keresztté 138h

Hogyan szenvedjünk?

nem minden szenvedés tesz szentté, csak az, amely megtisztult és természetfeletti 133t
önként, feltételek nélkül fogadjuk el az A akaratát 92b
a keresztté szeretete 92 32g-j 92
legyünk részvétel J szenvedéseivel 106a-v
J isteni erőt ad a szenvedéshez 92i 109o 139t
a vértanúság koronája 93q 101p

Papi erények

(Lásd még: Átalakulás, Mária és a pap, Szendés, Papi eszmény-nél)

A Szentháromsággal kapcsolatban

a Szh-ban elmerülve éljenek 26fg-l 33j 35 37f
gyakran forduljanak szívükben a Szh-hoz 26i
ne keressenek semmit sem a Szh-on kívül 26kl
a Szh szeretetének kiérdemléseért semminek se tartsák a fáradalmakat, 110
viszontagságokat, sőt még a vértanúságot sem
legyen bensőséges a viszonyuk Istennel 20n 43g
utánozzák Isten bőkezűségét, aki Önmagát adja 21e-g
Isten dicsőségét keressék szentbeszédekkel 23bf-h

Az Atyával kapcsolatban

(Lásd még: Átalakulás, Szendés)
egyesítsék akaratukat Isten akaratával 35AB 83 84a 86t
tartóztassák fel Isten büntetéseit, amelyek a világra várnak 39f
Lásd még Szendésnél
emeljék lelküket az A-hoz minden cselekedetük előtt 86b
szeressék az Atyát 86a
ajánlják fel J-t az A-nak minden alkalommal 86gr
egész életük a szerető hála folytonos megnyilvánulása legyen az 86s 90 129GN 26f 33a 41s 88m 146z
A felé
adjanak előre hálát az A-nak 90v
tükrözzék vissza az Atyát 89w
csak az A-tót várják az ellenszolgáltatást 143x
sokszor járuljanak az A-hoz 26f
ne Neronak, hanem A-nak mutassák be Istent 109pq

Jézussal kapcsolatban

szeressék Jézust 1 10i 32c 68fg 70 74 81 107 88
Engeszteljék Jézust 1f 2k 5bc 6e 12nop 26p 67r 68k 106aj 148cehj 149e
ajánlják fel magukat J-sal egyesülve 1i 39g
ajánlják fel az Igét az Atyának 3c
kísértések idején meneküljenek J Szívébe 22p
minden alkalommal a megfeszített Krisztust kövessék, 23r
példát adva
lángoljon bennük a buzgóság J dicsőségéért 23s
minden módon dicsőítsék meg J-t, megtagadva 23s
magukat
növeljék a J szíve szerinti papok csekély számát 26rs
teljesen bízzanak J bocsánatában 66m-oqr
ne csak a Sinai vagy a vízőzön Istent lássák J-ban 61p 68f

tanulmányozzák J-t és nem remélt világosságra 88lm
 találhatnak benne
 váljanak hasonlónak J hoz a hitben, bizalomban és. 90l
 hálában, és akkor mindent elnyernek

A Szentlélekkel kapcsolatban

működjenek közre a Sz-vel	10 35mno 58pq 66h 88gh 115v 115wx 121
forduljanak a Sz-hez Jelkivezetés közben	20osv-z
ismerjék a Sz eljárásmódját	20a 142lkm 145
értsenek a szellemek megkülönböztetéséhez és leplezzék le a Sátán cselvetéseit	20su 23q 75q 142l-otuv 145j
kísértés idején menjenek a Sz-hez	22r
terjesszék a Sz tiszteletét	24u
ajánlják fel magukat a Sz-nek	64jk
szándékos hibákkal ne szomorítsák meg a Sz-t	88h 106k

Máriával kapcsolatban

(Lásd még: Mária és a pap)
 kísértések idején meneküljenek M Szívébe 22p
 terjesszék M tiszteletét 24u

Lelkiélet, imaélet, szentmise

törekedjenek az életszentségre	2h 5ac 7d 10cd l5bd 23j 32bd 33h1ms 341u 35E 39af 51 53b 94h 99i 107l 128d
imaéletük általában	10b 23hq 24p

Imádkozzanak

Buzgó papokért	23uv
a tétlenség, önzés, közömbösség, lustaság és unalom megszűnéséért a papi lelkekben	23u
az új korszak eljövételéért	24l
azért, hogy J megdicsőüljön az átváltozott papokban	106m

Elmélkedjenek

az egységről	35z
Isten árnyékáról (erejéről)	41nr
az összeszedettség fontosságáról	42
a papi bűnök következményeiről a hívekre nézve	53ik
a titokzatos megtestesülésről	54pq 58r
M-való kapcsolatukról	58k-o
J megváltói szerepéről az E-ban	67rt
az átalakulás kötelességéről	71c
a kapott kegyelmekről	75a 141d
mulasztásaikról	75o
kötelességteljesítésük módjáról	78o
a papok bűneinek súlyosságáról	78s-v
J szeretetéről a papok iránt	82a-g 85k-q
J szeretetéről az E iránt	87u
az átalakulás csúcspontjáról: az A visszatükröződéséről	89w
a szenvedés szerepéről apostolkodásukban	92w
a józan cselekvésmódról	93tu
M szerepéről a megváltásban	97ns 98j
Krisztus követéséről	100u
az Oltáriszentséggel való kapcsolatukról	112t-A 140n
a Sz szerepéről életükben	115u-C

arról, hogy mivel tartoznak az isteni Személyeknek	120hkl	
az Atya termékenységéről	129G	
az Evangéliumról	134d	
a papi termékenységről	134i	
papi hivatásuk főbb pontjairól	136p 141d	
mivel tartoznak J-nak	138j	
naponta pár percig a papi hivatás kegyelmeiről	141d	
tartsanak lelki napokat		10f
tartsanak lelkigyakorlatokat		10f
összeszedettség		17d 42
nagy gonddal végezzék a lelkiismeretvizsgálatot		18b
gyakorlatból ismerjék a lelkiéletet		20oq
válasszanak szent lelkiatyát és tartsanak ki mellette		45fg 93u
gyakrabban gyónjanak, mint mások		39b 45ab
végezzenek általános gyónást mulasztásaikról		94v
ne legyenek aggályosak		64d
éberren őrkdjenek önmegszentelésükre		66fg
a papok megszentelésének három eszköze: a keresztség, a tisztaság és a szeretet		94h
nyissák meg lelküket a kegyelmek befogadására		125

A szentmisét

kellő előkészülettel, buzgón és hálaadással mutassák be	24a
a szentmise legyen életük legfontosabb cselekménye	24a
a szentmise legyen vágyaiknak célja	24a
a szentmise legyen a J-sal való egyesülés legmagasabbrendű eszménye	24 a
amilyen a pap miséje, olyan a napja	24a
a szentmisét annak feltételei szerint mutassák be	24a
ügyeljenek a külső tisztaságra a misézésnél	25b-f
legyenek pontosak a mise elkezdésében	93h
ne nyújtsák el a misét	93g

Papi munkákkal- kapcsolatban

tartsák meg az előírásokat a szentségek kiszolgáltatásánál	15k
--	-----

Gyóntatásnál

ne foglaljanak állást a végletek között	29a
legyenek türelmesek a gyónókkal	29c
kedvesen, tapintatosan kezeljék a bűnösöket	141d

Lelkivezetéshez

megkívánt adottságokat szerezzék meg	20y
forduljanak a Sz-hez lelkivezetés közben	20osv-z
maradjanak természetfeletti a szerzetesnőkkel való érintkezésükben	19
teljesen uralkodjanak szívük felett a tökéletes lelkek vezetése közben	20
ne kívánjanak a lelkektől olyant, amire azok képtelenek	93c
ne húzzanak mindenkit egy kaptafára	93c
igyekezzenek meggátolnia bűnöket	24u
legyenek óvatosak a lelkivezetésben	20m
állandóan tanuljanak	20n
tanítsák meg a lelkeket a nagyfokú tisztaságra	20l
vezessék be a lelkeket az imába	20l

Hívekkel való munkáikban

mindig paphoz méltóan viselkedjenek	18b
fényt sugározzanak	23r
feledkezzenek meg önmagukról	24q
ne szálljanak le a világiak közönséges színvonalára	57a
vonzzanak erényeikkel és szeretetükkel	57n
ne engedjenek meg semmi bizalmasságot, ami megcáfolná a papi jelleg komolyságát	57n
szerettessék meg a vallást	68a
vonják a lelkeket Istenhez erényeikkel	88abo
járjanak elől a parancs teljesítésében	93i
ne korszerűsítsék a hitet	93d
a megengedett dolgokban tágítsák ki a mértékeket	93e
ajánlják fel erénygyakorlataikat a lelkekért	141eo
önzetlenül, érdektelenül szolgálják a lelkeket	143q
sok lelket igyekezzenek megmenteni	24u
ne osztályozzák a híveket aszerint, hogy szegények-e vagy gazdagok	105jkl
részesítsék előnyben a szegényeket, tudatlanokat és testi munkásokat	27aci-kn 57o
a jó pap sok lelket visz az égbe	28g 33a-e 37f 53j 81lm 100f 121k

Püspökükkel, paptestvéreikkel való viszonyukban

legyenek egy véleményen püspökükkel	15kl 24G 35i 101b
fedjék fel kísértéseiket püspökük, elöljárójuk előtt	22p
fogadják el és teljesítsék szeretettel a pápa és a püspök akaratát	35 B
a papok szeressék egymást	101ef
a papi egység fontossága	24G 15n 35 39d 101 102
szeressék az Egyházat	84c 87bo
apostolkodjanak a bukott papokért	9n 39gk 102 105v-y 106d-f 116ag-l 117a-c 118d-h 119 121
minden misemen imádkozzanak az elhunyt papokért	5b

Isteni erények gyakorlása

általában	44g-m 65fg 69a-g 90 107j
az Istenbe vetett bizalom fontosabb a hitnél	109r
adják át egészen akaratukat Istennek	64h
ne tévesszék össze az isteni bölcsességet az emberivel	93r

Önmagukra vonatkozó erények

Tisztaság

2hp 5abce 6f 7d 15achj 39 40 43f 74 124 128d 132kmpuvz 135jhmnaA 136 138qrs 147 148 149 150m	
szüzesség	124abc 40
lelki tisztaság	45
miért követelmény a tisztaság a papok számára?	52jqp
bánják meg bűneiket	23r 24q
vezekeljenek	10h 85s
lelkiismeretesség	15n
alázatosság	16a 23jq 43f
önismeret	16a
önmegtagadás	l6c 23r 24q 48

megfontoltság	l6d
tudományban való gyarapodás	17a 23q
egyszerűség	17e
ne vesztegessék el idejüket	l8ab
külső tisztaság	25
állandó jellem	57o
álljak meg a próbát minden nehézségben	86w
legyenek előrelátók, vegyék tekintetbe a körülményeket	93a
józanul gondolkozzanak	93c

Kísértés idején

meneküljenek J és M Szívébe	22p
forduljanak a Sz-hez	22r
elmélkedjenek az örök igazságokról	22ö
tartsanak bünbánatot	22q
forduljanak J-hoz bizalommal és hittel	22q
szüntelenül dolgozzanak	22q
tagadják meg magukat	22r
kiáltsanak irgalomért az égbe	22r

Felebarátjaikra vonatkozó erények

szelídség	16a 68c
türelem	16a
szeretetteljesség	16cd 17e 68c 105hi
kedvesség	16cd
erőtéljesség	16d
vonzó egyéniség	16d 20i
ritkán érintkezzenek világiakkal	18a
ne látogassák gyakran a világiakat	18ab
ne engedjen meg bizalmaskodást a világiakkal	18a
mindig paphoz méltóan viselkedjék	18b
ne akarjon a figyelem központjában lenni	18c
ne keresse a megvendéglést, hízélgést	18c
vallásos dolgokról beszéljen a világiakkal	18d
beszélgetéseibe vigye be Istent	57o
szerezzen tiszteletet erényeivel	l8d
ne pártoskodjék nemzetiségek, osztályok között	57p
békét, kedvességet és szeretetet sugározzák	57n
ne féljen	67g 68ab
ne ítéljen meg másokat szűk látókörrel	93b
a papi működés jó hatásának titka	78c

Szentbeszédekkel kapcsolatos erények

először gyakorolják, amiről beszélnek	23q
példájukkal inkább vonzzanak, mint szavaikkal	23r
ne kéressék magukat a szentbeszédre	23p
készüljenek az anyagot tanulmányozva a beszédre	23ip
ne keressenek másoktól származó gondolatokat, csak J-től eredőket	23o
vessék el Jézus tanításának magvait	23f
okosak és céltudatosak legyenek beszédükben	23g
alkalmazkodjanak a körülményekhez	23g
világosítsák meg a lelkeket	23f
indítsanak bünbánatra	23fk
buzdítsanak az erények gyakorlatára	23k

Egyszerűen beszéljenek 23g
nagyon alázatosan beszéljenek 23j

Hősies fokban gyakorolt erények

J vértanú papokat akar 78f
áldozati lelkek 78g 92 10j 39g 48 54b
kötelességüket halálveszélyben is teljesítsék 93o 143ag
vérontás nélküli vértanúság 78f

Mit fejtsenek ki a szentbeszédekben?

oktassák ki a híveket J szeretet- és áldozat-életére 23k
értessék meg a hívekkel a megváltás és áldozat értékét 23k
tegyék könnyűvé számukra az égbe vezető utat 23k
mindig említsék meg M-t 23k
Beszéljenek
M egyedüllétének szenvedéseiről 23l
a Sz szeretetéről 23m
a Sz ajándékairól, gyümölcseiről, kiválóságáról 23m
a Sz működéséről a lélekben 23m
az isteni erényekről 44hm
Jézusról, szenvedéséről 23n
a szenvedésben rejlő kincsekről 23n
a szenvedés szükségességéről 23n
a szenvedések egyesítéséről J szenvedésével 23n
az Egyház kiválóságáról 57ij
J istenségéről 70a-d
J Szívének belső fájdalmairól 70e-ik
a predestináció tévedéséről 108k
a szentek egyességéről 109de
Isten igazságosságáról 109q
az Istenbe vetett bizalomról 109q

Papi bűnök

Isten ellen

hűtlenség a Szh iránt vállalt kötelességekben 4i
terhükre van Jézus 14pq
hitük elgyengül 24i 66e
megtagadják hitüket 24k 123
már nem indítják meg őket az örök igazságok 24kl
sem az isteni ígéretek sem a büntetések nincsenek rájuk hatással 24l
nem hatja meg őket J fájdalomra és végtelen szeretete 24l
elcsüggednek 24f
rossz lelkiismeretük félelmet kelt J iránt 68f
az elvilágiasodás félelmet kelt bennük J iránt 68f
akadályokat állítanak a kegyelem elé 121
hálátlanok 1n 65k 14e 24a 42b 77e 90pst 110h

Szentségek kiszolgáltatásánál

szándék hiánya a szentségeknél 30 bctJ
megvárakoztatják a híveket a szentségek kiszolgáltatásánál 93n
pontatlanul kezdik a szentmisét 93h
minden előkészület nélkül miséznek 24b
elhúzzák a misét 93g

a misézés előírásait elhanyagolják	25h
figyelmetlenül miséznek	22z 24a 90s
tiszteletlenek az Oltáriszentség iránt	14bmn
türelmetlenül, unalommal áldoztatnak	14n
áldoztatásnál leejtik a morzsákat kapkodásuk miatt	14n
hanyag, bántó módon áldoztatnak	25i
szentségtörő módon miséznek	2e 3ghm 4cd 6 7d 8d 9 15 41
szentségtörő áldozás	4fg
a bűnös pap indítsa fel a bánatot mise- előtt	30CD
amilyen a pap miséje, olyan a napja	24a
elmulasztják napközben a szentséglátogatást	14c
nem imádják J-t az O-ben	14e
útjukban állnak a szentségházak	14f
szentségtörő gyóntatás	13d-i 61abc
a gyóntatószéket bűnös üzérkedésre használják fel	13b
az érzékiség felkorbácsolására használják	13b
az emberi szeretet táplálására használják	13c
egymás kölcsönös dicsérésére használják	13c
fecsegésre és méltatlan társalgásra használják	13c
lustaságból stb. szentségek nélkül hagyják meghalni a betegeket	93p 143b
nem készítik elő a jó halálra a híveket	143j

Az Egyház ellen

nem szeretik az Egyházat	25lm
elhagyják az Egyházat	25l
fellázadnak az Egyház ellen	84c-l

Imaélet és lelkiélet ellen

elhanyagolják az imát	10e 24dp
a papi zsolozsma terhes számukra	10e 24d
szétszóródottság	17d 22g 24d 42
a lanyha pap keresse annak okát és meneküljön tőle	24e
középszerűség	24jp
megszűnnek lelkiismeretfurdalásaik	24k

Püspökük, paptestvéreik ellen

nem bíznak püspökükben	15l
hiányzik az egység a papok és püspökök között	35fgst

Papi hivatásuk, erények ellen

nem fontolják meg hivatásuk fönséges kegyelmét	25m
kétkelkednek hivatásukban	22p
terhessé válik hivatásuk	10ae 24g 25j
sárba tiporják papi méltóságukat	4 h
keresik a veszélyes alkalmakat	10g
bűnös viszonyt folytatnak	10e
tisztátalanok	2a-p 5a 7c 22c 66a 84k 99f 123f 132io 148 149 150r-u
elvesztik hivatásukat	24i
földi szeretettel tapadnak a tökéletes lelkekhez	20a
titkos bűnök	10g 12c-p
rossz és fajtalan szenvedélyeiket győzni engedik	24j
élvezetkeresés	25q
elkényeztetik magukat	24u

hiányzik belőlük az önmegtagadás és a kereszt szeretete	48a
bűnös viszony szerzetesnőkkel	19d
gőgösek, kevélyek	2g 14h-k 17c 31b 46 57a 84k 93b 99f 117f 123f
hiúk	46
hiúság a szószéken	23ce
saját dicsőségüket keresik a szentbeszédekkel	23b
dicséretre horgásznak a szentbeszédekben	23f
csillogni akarnak a szentbeszédekben	23h
közömbösek	1a 2j 3b 14eq
túlzásba viszik a tevékenységet	10e 122
tétlenek	24q 50 53 118i-p
lanyhák	3a 10ae 14p 22e 24 50 66e
világias a szellemük	10a 66ab
belekábulnak a világi dolgokba	10e
a földet az ég elé helyezik	14g
felesleges látogatásokkal elfecsérik az időt	18ac 22g
elpuhultak, kényelmesek	16b 24q 48a
félnek attól, hogy önmagukat adják	21h
csak saját hasznukat keresik	21h
árúba bocsátják az E javait	21bc
részegesek	22
tanulatlanok, elhanyagolják képzésüket	17ab 22g
világi kérdésekről tartanak előadásokat	23c
csak természetes módon élnek	25o
olyan dolgokkal foglalkoznak, amiknek semmi közük	26v
sincs Jézushoz	
emberi tekintet vezeti őket	31
ürügyül használják az óvatosságot	31k
irigyek	43
nem eléggé becsületesek, lelkiismeretesek, hűségesek	61g

Hívek ellen

nyerészkedés	10a 143k
fősvénység, kapzsiság	10a 21 143k-np
szeretet hiánya	10e 14gm 24w 16b
kemények, szűklátókörűek ítéleteikben	93b
kétszínűek	1b 10gi 100lmps
botrányokat okoznak	10ab 13kl 57f
rossz példát adnak a híveknek	16b 14b
elidegenítik a híveket hibáikkal a gyóntatószéktől és a szentségektől	16b 141c
mogorvák, makacsok, visszataszító viselkedésük	61a 142a-d
szeszélyesek	16b
türelmetlenek	16b
ítélkezésre indítják a híveket	16b
csak egy maroknyi lélelkel foglalkoznak	24u
kevésre becsülik a szegényeket	27acl

Bűneik következményei

a papok bűnei súlyosabbak, mint a világiaké	3e
bűneikkel kétszeresen keresztre feszítik J-t	3eh
büntetések vonnak le magukra s másokra	3de 22G1
növelik tisztítóüzbeli szenvedéseiket	85a 118i
Isten büntetése a szentségtörő miséikért	6a 7c 8j

a Paradicsom óta a tisztátalanság okozta a legnagyobb 132o
rombolást a világon
Isten sajátos módon bünteti a tisztátalanságot, főleg a 132i
papban
a papok bűnei másokra is hatással vannak 3l 4i 7d 15lm 20vA 22stuH 24no 51d 53c-gj 57hklm 92o
93k 94q 141cijkl 143bfo 151q
tétlenségük a paphiány egyik oka 118v
a pokolba vezetik a híveket 86a 22a 28g
elvesznek a lelkek buzgóságuk csekélysége miatt 24w 151q
megátalkodnak a bűnben 4f 66a
J számadást kér a papoktól idejük felhasználásáról 130hi
szigorú számadás vár a papra, aki elássa képességét 129wA
a kárhozat veszélyében forognak 9ei-mo-s 22do 24ikl 33p 46hi 68g-m 69op 84cejk 86 0
94no 102s 104s 116G-J 123hprsuwxy 143b 145m

Jézus szeretete a bűnös pap iránt

a bukást megelőző segítőeszközök 117
a papok bűnei belülről bántják meg J-t 78s-v
J szereti a bűnös papokat is 69op 82k-o 85l 94 113f-u 116 a-g 118 q-x 120
sok eltévelyedett papot visszahoz majd 79gh
J imája a bukott papokért 113ijó
J tiszteli a szabad akaratot, nem kényszerít 4e 13b 51i 63hij
J néha azért nem ad több kegyelmet, mert visszaélnének 63eg
vele
J haláláig felajánlja kegyelmeit a bűnös papnak 68g
J csak a megátalkodott papot utasítja el 68g
a bűnös megdicsőíti Istent megtérésével vagy 105f
bűnhődésével

Mária közbenjár

a bűnös papokért 8j

A HÍVEKNEK IS SZÓLÓ ÜZENETEK

(Lásd még a Tárgymutató többi pontjait is a papi bűnök és erények kivételével)

a közlések sok része a híveknek is szól 95ag
a hívek a Szh képmásai 34eh
Isten önmagát szereti a lelkekben 38k
J dicsérete a szegényekről 27bcfgh
a világiak papi küldetése 54c
a híveknek J-t kell látniuk és tisztelniük a papban 57a 141g
a hívek nem tudnak nagyobbat tenni J-ért, mint amit papjaiért 83t
tesznek
J megjutalmazza, amit élő s elhunyt papjaiért tesznek 127cde
J megbünteti a papok bántalmazóit 82 bcf
imádkozzanak szent papokért 3n 54t 73r 75s 106m 121jkt 123o
imádkozzanak a bűnös papokért 10h 68m 69r 117c 121t
az áldozati lelkek szerepe a papok megszentelésében és 10h 54t 95c-g 109h
megmentésében
segítsék a tisztítótűzben szenvedő papokat 126 121t
lássák meg a hívek, hogy J tanítása vonzó és nem megfélemlítő, 68bd
s múljék el a szívek hidegsége
működjenek közre a Sz-vel a világ megújításában 85c
imádkozzanak a viláért 26yz

A VILÁG

süllyedőben van	26uv 59i 76j 107k 118l
a világhatásokról célja a hit megújítása	26B
a büntetés célja a bűnbánat elősegítése	101p
a világ bajainak orvoslása: egység a Szh-ban	35x
a Sz szerepe a világ megmentésében	45m
M szerepe a világ megmentésében	45m
egy szent papokból álló csoport feltartóztatja a büntetéseket	39fg 45jklm 47k 49m 51eg 59hijl 76j 78gj-o 84m-r 118a 136a
J visszatér a világba papjai által	Lásd: Papok-nál
békés korszak jön	85g
	Lásd még: a Szentlélek korszaka